

Cumhuriyet Halk Partisi

CHP PARTİ MECLİSİ

TOPLANTISINA SUNULAN

MERKEZ YÖNETİM KURULU RAPORU

(Ankara, 5 Şubat 2010)

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER

I.- GİRİŞ

1.2.- GENEL BAŞKAN BAYKAL'IN MESAJLARI

1.2.1.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN YENİ YIL MESAJI

1.2.2.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL MADEN OCAĞINDA YAŞAMINI YİTİRENLERE RAHMET, YAKINLARINA DA BAŞSAĞLIĞI İLE SABIR DİLEDİ

1.2.3.- GENEL BAŞKANI DENİZ BAYKAL ASTEĞMEN KUBİLAY'IN ŞEHİT EDİLİŞİNİN 79. YILDÖNÜMÜ MESAJI

1.2.4.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL CÜNEYT GÖKÇER'İN KAYBINDAN DOLAYI BAŞSAĞLIĞI DİLEDİ

1.2.5.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL İSMET İNÖNÜ'NÜN 36. ÖLÜM YILDÖNÜMÜ MESAJI

1.2.6.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN, "ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ" NEDENİYLE CEMİYETİ BAŞKANI NAZMİ BİLGİN'E MESAJI

1.2.7.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL PROF.DR. MEHMET HABERAL'A BABASININ ÖLÜMÜ NEDENİYLE BAŞSAĞLIĞI DİLEDİ

1.2.8.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TÜSİAD BAŞKANLIĞINA SEÇİLEN ÜMİT BOYNER'İ KUTLADI

1.2.9.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL KAYBETTİĞİMİZ DEĞERLER İÇİN MESAJLARI

II.- İÇ GELİŞMELER

2.1.- DTP'NİN KAPATILMASI

2.1.1.- ANAYASA MAHKEMESİ KARARI: “DTP TERÖR ODAĞI”

2.1.2.- ANAYASA MAHKEMESİ BAŞKANI KILIÇ'IN KARARI DEĞERLENDİRMESİ:

2.1.3.- GEREKÇELİ KARAR: “DTP İLE PKK BAĞLANTILI”

2.2.- KOMPLOCU İKTİDAR, ‘KURUMLARARASI ÇATIŞMA’ YARATIYOR

2.2.1.- ‘SÖZÜN BİTTİĞİ YER’

2.2.2.- “SİLAHLI KUVVETLERE” KARŞI SİSTEMATİK BİR MUHALEFET CEPHESİ AÇILMIŞTIR.

2.2.3.- DARBELER DÖNEMİ ARTIK GERİDE KALMIŞTIR, GEÇMİŞTE KALMIŞTIR.

2.2.4.- ORDUDA İKİ YILDA 8 SIR ÖLÜM

2.2.5.- ERZİNCAN'DA “TARİKATÇI-CEMAATÇİ KOMPLO

2.3.- İKTİDAR, “YARGI BAĞIMSIZLIĞINI” HOYRATÇA ÇİĞNİYOR

2.3.1.- ATEŞ BACAYI SARDI. YANGIN BÜYÜYOR. BUNLAR ACI GERÇEKLER. NE YAZIK Kİ YARGI BAĞIMSIZLIĞI ÇİĞNENİYOR.

2.3.2.- ANAYASA MAHKEMESİ: ‘ASKERE SİVİL YARGI’ KARARI İPTAL

2.4.- DEMOKRASİ ve İNSAN HAKLARI

2.4.1.- HUKUKSUZ DİNLEME VE ARAMALAR

2.4.2.- KOZMİK ODAYI BIRAK, MADIMAK'A BAK

2.4.3.- TÜRKİYE İNSAN HAKLARI ŞİKÂyetLERİNDE AVRUPA İKİNCİSİ

2.4.4.- CEZAEVİ ZİYARETİNE ENGEL

2.4.5.- AKP, “KENDİ DERİNİNİ OLUŞTURUYOR”

2.5.- “AKP TÜKENİŞTE”

2.5.1.- AKP YÜZDE 30’UN ALTINI GÖRDÜ

2.5.2.- ERKEN SEÇİM VE KAMUOYU YOKLAMALARI

2.6.- AKP’NİN AMACI “KÜRT AÇILIMI” DEĞİL, İKTİDARDA TUTUNABİLME

2.6.1.- BAYKAL: “ERDOĞAN O VİRAJİ ALMADAN, KENDİSİ İLE BULUŞMA ANLAMSIZ”

2.6.2.- İKTİDAR TERÖR ÖRGÜTÜNÜ MUHATAP ALMA ZAAFI İÇİNDEDİR

2.7.- AKP İKTİDARI, YOLSUZLUK VE KURALSIZLIKLAR BATAĞINDA

2.7.1.- DENİZ FENERİ AYDINLATILMAYI BEKLİYOR

2.7.2.- İHALESİZ İŞ ‘BAKANLIK POLİTİKASI’

2.7.3.- BAKAN ÇİÇEK: “BAKAN YAKINI OLMAK İŞ YAPMANIN ÖNÜNDE ENGEL DEĞİL”

2.7.4.- ŞİRKETİ KAMU İHALESİ ALAN VEKİLE YAPTIRIM YOK

2.7.5.- CHP İKTİDARINDA BU İLKESİZLİKLER AŞILACAK, MV. DOKUNULMAZLIĞI KÜRSÜ ÖZGÜRLÜĞÜ İLE SINIRLANACAKTIR

III.- DIŞ SİYASİ GELİŞMELER

3.1.- AB İLE İLİŞKİLER

3.1.1.- “2009 YILI TÜRKiYE İLERLEME RAPORU” ÜZERİNDE AVRUPA PARLAMENTOSU KARAR TASLAĞI

3.1.2.- TÜRKiYE’NİN AB ÜYELİĞİNE DESTEK GİDEREK DAHA AZALIYOR

3.1.3.- AKPM “LOZAN YERİNE AİHM’İ DİKKATE ALIN...”

3.1.4.- MADRID’İN, AB BAŞKANLIĞI ÖNCELİKLERİ

3.2.- KIBRIS SORUNU

3.2.1.- KIBRIS’TA YENİ BİR BAŞLANGICA İHTİYAÇ VAR

3.2.2.- EROĞLU: EN İYİ ÇÖZÜM ANLAŞMALI BÖLÜNME

3.2.3.- MARKOS KİPRİANU: “İSTEKLERİMİZ YERİNE GETİRİLMEZSE TÜRKiYE İLE YENİ BAŞLIKLARIN AÇILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ”

3.2.4.- ORAMS DAVASI

3.3.- DİĞER DIŞ SİYASİ GELİŞMELER

3.3.1.- “TÜRKiYE”, 2010’UN ON’UNCU EN RİSKLİ “ALANI/KONUSU”

3.3.2.- TÜRKiYE AİHM’DE MAHKUMİYET BİRİNCİSİ

3.3.3.- TÜRK-İSRAİL İLİŞKİLERİ AĞIR YARALI

3.3.4.- “TÜRKiYE – ERMENİSTAN” İLİŞKİLERİ

3.3.5.- ERMENİSTAN MAHKEMESİ’NİN KARARI

IV.- EKONOMİDE GELİŞMELER

4.1.- EKONOMİMİZDE GÖSTERGELER HER ALANDA BOZUK

4.1.1.- EKONOMİDE REKOR DARALMA

4.1.2.- KRİZDEN SONRA HIZLI TOPARLANAN ÜLKELERDEN BİRİ DEĞİLİZ

4.1.3.- NET TURİZM GELİRLERİ 16,5 MİLYAR DOLARA DÜŞTÜ

4.1.4.- 2009'DA DÖRT ŞİRKET KURULDU, BİR ŞİRKET KAPANDI

4.1.5.- SANAYİ ÜRETİMİ KASIM'DA YÜZDE 2.2 GERİLEDİ

4.1.6.- KASIM'DA DIŞ TİCARET AÇIĞI YÜZDE 38.4 ARTTI

4.1.7.- YABANCI YATIRIM YÜZDE 60 GERİLEDİ

4.1.8.- KREDİ KARTI BORÇLARI PATLADI, SENETLER PROTESTO EDİLDİ, ELEKTRİKLER KESİLDİ

4.1.9.- ZAMLAR, VATANDAŞIN HAYATINI KASIP KAVURUYOR

4.1.10.- TÜKETİCİ GÜVENİ 2009'U "KÖTÜMSER" KAPADI

4.1.11.- YOKSULLARIN SAYISI 12 MİLYON KİŞİYE TIRMANDI

4.1.12.-YABANCILARIN İŞLEM HACMİNDEKİ PAYI % 47 DÜŞTÜ

4.1.13.- 2009 BÜTÇE AÇIĞI 2008'E GÖRE YÜZDE 200 ARTTI

4.2.- VERGİ DÜZENİNDEKİ ÇARPIKLIK AKP İKTİDARI İLE DAHA DA TIRMANDI

4.2.1.- 'ÇALIŞAN, HER 100 LİRANIN 53 LİRASINI VERGİ OLARAK ÖDÜYOR'

4.2.2.- GELİR VERGİSİ TAHSİLATI YÜZDE 3.4 AZALDI

4.3.- DIŞA KANAMA VE DIŞTAN BESLENME DÖNEMİ

4.3.1.- EKONOMİDE DIŞA KANAMA

4.3.2.- 2010 YILINDA, DÜNYA ÜLKELERİNDE KAMU BORÇ YÜKÜ ÖNCELİKLİ SORUN ALANI

4.3.3.- MERKEZİ YÖNETİM BRÜT BORÇ STOKU 2009'DA 441.4 MİLYAR TL 'YE ULAŞTI

4.3.4.- KAMU YATIRIMLARI 2010'DA YÜZDE 26.4 AZALACAK

4.4.- AKP'NİN, İMF KONUSUNDA KAFASI KARIŞIK

4.5.- İKTİDARDA, EKONOMİ ve SOSYAL YAŞAMDA 10 ÖNCELİKLİ HEDEFİMİZ

V.- SOSYAL GELİŞMELER

5.1.- TARIMI, ÜLKEMİZİN “SORUN ALANINA DEĞİL, GÜC KAYNAĞINA” DÖNÜŞTÜRECEĞİZ

5.1.1.- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TEKNİK KONGRESİ

5.1.2.- KRİZ TARIMI FECİ VURDU

5.2.- GERÇEK İŞSİZLİK ORANI EKİM'DE YÜZDE 19 OLDU

5.2.1.- TUIK'İN RESMİ İŞSİZLİK ORANI YÜZDE 13,0

5.2.2.- “GERÇEK İŞSİZ SAYISI” 5 MİLYON 196 BİN, “GERÇEK İŞSİZLİK ORANI” İŞE YÜZDE 19,0

5.3.- TEKEL, DİRENİŞİN ADI OLDU

5.3.1.- KIZILAY'DA YAŞANMAKTA OLAN BİR İNSANLIK DRAMIDIR, AKP'İN ÇÖKÜŞÜDÜR

5.3.2.- KIZILAY'DA TEKEL İŞÇİLERİ DİRENMİYOR, BAŞBAKAN DİRENİYOR.

5.3.3.- TEKEL'DE ÖZELLEŞTİRME YANLIŞLARI

5.4.- “EĞİTİM VE GENÇLERİMİZİN” SORUNLARI ÖNCELİĞİMİZDİR

5.4.1.- HÜKÜMET ÖĞRETMENLER ÜZERİNDE OYNAMAKTA OLDUĞU OYUNLARA DERHAL SON VERMELİDİR

5.4.2.- EĞİTİMDE ALT YAPI SORUNLARI TIRMANIYOR

5.4.3.- TARİKAT YURTLARINA KOLAYLIK

5.4.4.- ÇOCUKLARIMIZA SAHİP ÇIKAMIYORUZ

5.5.- EMEKLİLER, ÇALIŞANLAR SÜRÜNME ÜCRETLERİNE MAHKUM

5.5.1.- HÜKÜMET EMEKLİLERE YAŞAMA HAKKI VERMİYOR

5.5.2.- ASGARİ AYLIK ÜCRETE “31 LİRA ZAM”

5.5.3.- AÇLIK SINIRI 812 TL 'YE, YOKSULLUK SINIRI İSE 2 BİN 644 TL 'YE YÜKSELDİ

VI.- PARTİ FAALİYETLERİ

6.1.- PARTİ ÇALIŞMALARI

6.1.1.- HALK GAZETESİ

6.1.2.- GENÇLİK KOLLARI MYK FAALİYET RAPORU

6.2.- PARTİ ETKİNLİKLERİ

6.2.1.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL KONYA'DA MEVLANA'YI ANMA ETKİNLİKLERİ ÇERÇEVESİNDE ŞEB-İ ARUS GECESİNE KATILDI

6.2.2.- KKTC CUMHURİYET MECLİSİ BAŞKANI DR. HASAN BOZER'İN GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'I ZİYARETİ

6.2.3.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TEKEL İŞÇİLERİNİ DESTEKLEMELİK İÇİN EYLEMLİLİK KARARI ALAN TÜRK-İŞ BAŞKANLIK KURULU İLE GÖRÜŞTÜ

6.2.4.- TEKEL İŞÇİLERİ YILBAŞINDA İTFAİYECİLERİN YANINDA

6.2.5.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL İTFAİYECİLERİ MAKAMINDA KABUL ETTİ

6.2.6.- TEKEL İŞÇİLERİNE DESTEĞE GELEN MİLLETVEKİLLERİ DE BİBER GAZI YEDİ

6.2.7.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TEKEL İŞÇİLERİNE ABLUKAYI KIRDI

6.2.8.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN İSTANBUL PROGRAMI

6.2.9.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL GENEL MERKEZDE AŞURE DAĞITTI

6.2.10.- ÇANKAYA ÖRGÜTÜ AŞURE GÜNÜ DÜZENLEDİ

6.2.11.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TOPLANTISINA KATILDI

6.2.12.- UĞUR MUMCU VE MUAMMER AKSOY BAŞTA ANKARA OLMAK ÜZERE TÜRKİYE'NİN HER YERİNDE KİTLESEL TÖRENLERLE ANILDI

6.2.13.- CHP'Lİ VEKİLLERDEN TATAR'IN AİLESİNE ZİYARET

6.3.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN KATILDIĞI ETKİNLİKLER

6.4.- ÖRGÜT VE ÜYELİKLE İLGİLİ GELİŞMELER

6.4.1.- 05 ARALIK 2009 TARİHİNDEN SONRA ÖRGÜTTE MEYDANA GELEN DEĞİŞİKLİKLER

6.4.2.- ÜYELİKLE İLGİLİ KONULAR

6.4.3.- İL VE İLÇE KONGRELERİ

6.5.- YEREL YÖNETİM KONULARI

6.5.1.- CHP “YEREL YÖNETİM BİRİMİ” ÇALIŞMALARINI ALTI ANA BAŞLIK ALTINDA YÜRÜTMEKTEDİR.

6.5.2.- İSTANBUL İLÇELERDEKİ KAMU YATIRIMLARIYLA İLGİLİ TÜM YETKİ İL GENEL MECLİSİ'NE DEVREDİLDİ.

6.5.3.- İSTANBUL İTFAİYESİNDE GÖRÜNMEYEN YANGIN

6.6.- NÜFUS, YÜZDE 1.46 ARTTI, 72.5 MİLYON KİŞİ OLDU

VII.-EKLER

- DENİZ BAYKAL: “DEVLET ZARAR ETSE DE, GÜNEYDOĞU'YA GİTMELİ”**
- KOMPLOCU İKTİDAR**
- “AKP İKTİDARINDA TÜRKİYE, BAYRAĞI SAHİPSİZ ÜLKE OLMUŞTUR”**

- **GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL CHP GENEL MERKEZİ'NDE KAYNATILAN AŞUREYİ DAĞITIRKEN YAPTIĞI KONUŞMA**
- **GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN MEVLANA'YI ANMA ŞEB-İ ARUS GECESİNDE YAPTIĞI KONUŞMA**
- **GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL STAR TV "ARENA" PROGRAMI**
- **GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN TEKEL İŞÇİLERİNİ KABULÜNDE KONUŞMASI**
- **İKİ'LEM...**
- **TÜTÜN İŞÇİSİ DİRENİŞİNDE HAKLI... AMA BİRAZ GECİKME YOK MU?**
- **ERZİNCAN RAPORU**
- **AVRUPA'DA HORTLAYAN İRKÇILIK VE TÜRKLER**
- **ATATÜRK, CUMHURİYET VE DEMOKRASİ**
- **SİVİL DARBEDEN SİVİL DİKTAYA**
- **DTP'NİN KAPATILMASI VE AİHM**
- **İNSAN HAKLARI, YARGI VE TÜRKİYE...**
- **İKİ BİN DOKUZ; HEPİMİZ GÖZETLENİYORUZ!..**
- **TÜRKİYE SANAYİYİ BIRAKTI, TİCARET VE RANTA KAYIYOR**
- **HUKUK OYUNCAK DEĞİL!**
- **KOZMİK BÜRODA ARAMA**
- **BASINDAN "ALINTI"**
- **TBMM'DE KABUL EDİLEN 418 SAYILI ÜNİVERSİTE VE SAĞLIK PERSONELİNİN TAM GÜN ÇALIŞMA YASASININ DEĞERLENDİRİLMESİ**
- **KIBRIS RUM TARAFININ "YÖNETİM VE GÜÇ PAYLAŞIMI" BELGESİ ÖZETİ**
- **24.01.2010 TARİHİ İTİBARI İLE İLÇE KONGRELERİ GENEL DURUM**
- **24.01.2010 TARİHİ İTİBARI İLE KONGRESİ TAMAMLANAN İLÇELER VE SEÇİLEN BAŞKAN İSİMLERİ**
- **KONGRELERİNİ YAPACAK İLÇELER VE KONGRE TARİHLERİ**
- **KONGRESİ YAPILAMAYACAK İLÇELER**
- **KONGRELERİNİ YAPACAK İLLER VE İL KONGRE TARİHLERİ**

- **PARTİ KÜTÜĞÜNDE YER ALAN ÜYELERİN İLLER BAZINDA DAĞILIM TABLOSU**
- **CHP PARTİ KÜTÜĞÜNDE KAYITLI İLÇELER BAZINDA TOPLAM, GENÇ VE KADIN ÜYELERİN SAYI DAĞILIMI**
- **GENELGELER**
- **ADRESE DAYALI NÜFUS KAYIT SİSTEMİ (ADNKS) VERİ TABANI**

CHP PARTİ MECLİSİ

GENEL BAŞKAN

DENİZ BAYKAL

GENEL BAŞKAN YARDIMCILARI

ONUR BAŞARAN ÖYMEN - CEVDET SELVİ - BİHLUN TAMAYLIGİL - YILMAZ ATEŞ

GENEL SEKRETER

ÖNDER SAV

GENEL SAYMAN

MUSTAFA ÖZYÜREK

GENEL SEKRETER YARDIMCILARI

ALGAN HACALOĞLU - MESUT DEĞER - MEHMET ALİ ÖZPOLAT

MYK ÜYELERİ

SUAT BİNİCİ - ALİ KILIÇ - AHMET SIRRI ÖZBEK - FAİK ÖZTRAK - SAVCI SAYAN
FATMA NUR SERTER - MEHMET ALİ SUSAM - FEVZİ TOPUZ-M.RIZA YALÇINKAYA

PM ÜYELERİ

AVNİ AKSU
ZEHRA ÖNAY ALPAGO
OYA ARASLI
NECLA ARAT
CANAN ARITMAN
YÜCEL ARTANTAŞ
İSMET ATALAY
DENİZ PINAR ATILGAN
E.AYDAN BARAN
BÜLENT BARATALI
NESRİN BAYTOK
TEKİN BİNGÖL
MEVLÜT COŞKUNER
İSMET ÇANAĞÇI
FARUK DEMİR
YUSUF KENAN DOĞAN
MAHMUT DUYAN
NEVİN GAYE ERBATUR
GÜROL ERGİN
ABDURREZZAK ERTEN
ŞERİF ERTUĞRUL

NERİMAN GENÇ
LEVENT GÖK
GÖKHAN GÜNAYDIN
DERVİŞ GÜNDAY
ABDULLAH EMRE İLERİ
MUHARREM İNCE
ALİ NİHAT İRKÖRÜCÜ
OSMAN KAPTAN
HÜSEYİN KARAKOÇ
İLKER KARAOĞULLARI
HÜSNİYE KAYA
BİRGEN KELEŞ
AYÇA BETÜL KINİMETE
ESFENDER KORKMAZ
F.GÜLSEREN KÖKSAL
ALİ İHSAN KÖKTÜRK
ŞAHİN MENGÜ
BUKET MÜFTÜOĞLU
ALİ OKSAL
ENSAR ÖĞÜT
CELALETTİN ÖZDEMİR

MALİK ECDER ÖZDEMİR
RAMAZAN KERİM ÖZKAN
UFUK ÖZKAN
TÜLAY ÖZÜERMAN
ATILA SAV
TACİDAR SEYHAN
ÇETİN SOYSAL
HAYRİ SİNAN SUNAY
BERHAN ŞİMŞEK
EROL TINASTEPE
ERDOĞAN TOPRAK
CAHİDE TUNÇ
ENİS TÜTÜNCÜ
BEDİR UÇAR
HÜSEYİN ÜNSAL
İNAYET BEGÜM YAVUZ
ABDÜLAZİZ YAZAR
SİNAN YERLİKAYA
EMİNE YURDATAP
ALİ RIZA YÜCEL

CHP YÜKSEK DİSİPLİN KURULU

YDK ÜYELERİ

YDK BAŞKANI

ORHAN ERASLAN

YDK BAŞK. YARD.

ORHAN AKBULUT

YDK SEKRETERİ

SELAHATTİN ÖCAL

ERGÜN AYDOĞAN
MEHMET BOZTAŞ
KEMAL CENGİZOĞLU
AVNİ ÇELEBİ

MERAL ÇİL
GÖKSEL DEMİRTAŞ
TUFAN DOĞU
SALİHA ÖĞÜTÇÜ

TÜRKAN GÜLDEREN ÖZTEKİN
NAZMİYE NÜKET TUĞCU
ALİ MUSTAFA UZUN
İBRAHİM YILMAZ

GİRİŞ

I.- GİRİŞ

Nasıl bir Türkiye'deyiz?

- Şiddetin, saldırganlığın dağ başlarından kentlere, şehirlere indiği, günlük yaşamın bir parçası hâline dönüşmeye başladığı **bir Türkiye'deyiz.**
- Belediye otobüslerinin yakılmasının sıradan olaylar hâline dönüştüğü **bir Türkiye'deyiz.**
- Önümüzde, molotof kokteylleriyle, yanıcı ve yakıcı fişeklerle evlere, iş yerlerine saldırılan **bir Türkiye'deyiz.**
- Polis araçlarına taşlarla, yanıcı maddelerle saldırmanın sıradanlaştığı **bir Türkiye'deyiz.**
- Karakollara, polis lojmanlarına, askerî lojmanlara taşlarla, yanıcı maddelerle saldırılan **bir Türkiye'deyiz..**
- Güvenlik güçlerinin vatandaşlarını değil, kendilerini bile savunmakta yetersiz kaldığı **bir Türkiye'deyiz.**
- Öğretmenevinde kız öğrencilerin, öğretmenlerin saatlerce kuşatma altında kaldığı, kendilerini savunmak zorunda bırakıldığı **bir Türkiye'deyiz..**
- Vatandaşın, mahallelinin bu saldırıya karşılık taşla, sopayla harekete geçirilmek zorunda bırakıldığı **bir Türkiye'deyiz..**
- Polisin, iki tarafın arasına girerek asayişin sağlamaya çalıştığı **bir Türkiye'deyiz..**
- Devleti âciz bıraktırılmış bir Türkiye. vatandaşların can ve mal güvenliği giderek kaybolan **bir Türkiye'deyiz..**
- Vatandaşın sahipsiz, sokağı sahipsiz, bayrağı sahipsiz **bir Türkiye'deyiz..**

Özetle, sokakta huzurun, mal ve can güvenliğinin önemli ölçüde gerilediği, hoşgörü kültürünün erozyona uğradığı, iç barışımızın yer yer kanatılmakta olduğu bir Türkiye'deyiz..

Bu tabloyu hiç kimse, dünyanın hiçbir yerinde, demokratikleşmenin gereği, insan haklarının sonucu, sosyal hukuk devletine duyarlılığın gereği diye kabul ettiremez. Bu tablo, iktidarın demokratlığı, çağdaşlığı ve başarısını değil, aksine acizliği ve tükenişini kanıtlayan bir tablodur.

AKP iktidarı ile, 2009, Türkiye için kayıp bir yıl oldu

2009 yılı ülkemizin sosyal hukuk devleti niteliğinin ciddi yaralar aldığı, iç barışımızın kanatıldığı, ulusal birlik ve bütünlüğümüzü tehdit eden oluşumlara adeta ülkeyi yönetenler tarafından çanak tutulduğu, insanlarımızın refahlarının, onurlu yaşam ve çalışma haklarının geriletildiği bir yıl oldu. Bu kapsam ve çerçevede;

- **“Silahlı Kuvvetlerimize” karşı psikolojik yıpratma harekatı:** Haftalardır kozmik odada soruşturma devam ediyor. Suikast iddiasıyla gözaltına alınan 8 asker tahliye edildi, ama orada soruşturma devam ediyor. Suikast iddiası bir tarafa bırakıldı, TSK'nın yüreğine yönelik bir soruşturma haftalardır sürdürülüyor. Genelkurmay Başkanı **“Silahlı Kuvvetlere karşı psikolojik hareket var”** diyor. Türk milleti, haftalardır TSK'ya yönelik bu ithamın sürdürülüyor olmasından rencide oluyor. Bu koşullar içinde, **“AKP iktidarı kendi amacına uygun şeyleri 'gerçek' diye kabul ettirebilmek için belgeler üretip, iddialar, iftiralar, suikast tehditleri ortaya atıp, ülkeyi karıştırmaya mı çalışıyor”** sorusunun yaygınlaştığı bir sürece girilmiş olması,
- **“Ergenekon Davası” vicdanları yaralamaya devam ediyor:** Bir taraftan, Ergenekon'nun hukuki temelini oluşturan Ümraniye'deki baskın sonucunda tutulan tutanağın tutanağın, sahte bir tutanak olduğu TÜBİTAK tarafından ortaya konulurken, diğer taraftan, bu davanın, Türkiye'deki hukukun, siyasetin artık yeni bir noktaya gelmiş olduğunu, hukukun ve siyasetin alışılmadık ölçüde iç içe geçmeye başlamış olduğunu, çok büyük haksızlıkların, acıların ülkemizde yaşanmasının kaçınılmaz hâle geldiğini bize gösteren bir olaya dönüşmesi,
- **“Yargı Bağımsızlığı” saldırı altında:** Yargıtay Başkanı Gerçeker, **“Ateş bacayı sardı. Yangın büyüyor”** diye feryat ediyor, **“yargının artık bağımsız olmadığını”** söylüyor... Sayın Başkan daha önce de yargı savunmada' demişti. Yargı savunmada demek bize saldırı var demektir. Bunu önemsemek, değer vermek hepimizin görevi değil midir? Başbakan'ın kurumlar arasındaki çatışmayı görmesi için Yargıtay Başkanı'nın 'yangın var' demesi yetmiyor mu, daha ne bekliyor Başbakan?""
- **“Sözde Kürt Açılımı” ayrışım tohumları ekiyor:** Yaz aylarından itibaren AKP iktidarı tarafından başlatılan sözde Kürt açılımı sürecinin Türkiye'yi bir etnik gerilime ve ayrışımaya sürüklemeye başlaması, insanların kendilerini ve birbirlerini bir etnik sorgulamaya tabi tutmalarını sanki bir devlet talebi gibi ortaya koyan bir politikanın Türkiye'nin bütünlüğünü, birliğini, kardeşliğini sıkıntıya sokmaya başlaması,
- **Terörle mücadelede zaafiyet:** Bunun böyle olacağı görüldüğü, bilindiği ve ifade edildiği hâlde tam bir umursamazlıkla bu sürecin inatla en ileri aşamalara götürülerek terörle mücadelede zaafiyet yaratılması; yıllarca Türkiye'nin uğraştığı terör örgütünün sanki devletin bir muhatabı olarak kabul edilip anlı şanlı törenlerle, devlet erkânıyla, genel müdürlerle, müsteşarlarla, savcılarla, hâkimlerle sınırda karşılanıp âlâyı vâlâ ile uğurlanması; Bu acı manzaralar neyin doğru, neyin güzel, neyin iyi, neyin gerekli olduğu konusundaki milli kabullerimizin sorgulanmaya başlaması,

- **Telekulak rezaleti:** Telefon dinlemelerinin hukuki sürecin dayanağı haline dönüştürülmesi; bunun doğal sonucu olarak hem adalet sisteminin, hem de demokrasi ve özgürlük sisteminin tahrip edilmesi,
- **Basın Özgürlüğü çiğneniyor:** Hangi gazetenin patronunun patronluktan istifa etmesi gerektiğini Başbakanın tayin etmesi, genel yayın yönetmenin işine sor vermesi talimatının Başbakan tarafından verilmesi,, basın özgürlüğünün iktidar tarafından baskı ve kısıkaç altına alınması,
- **Derin Ekonomik kriz:** Krizin Türkiye’de yanlış yönetilmiş olması, gelmekte olduğu görülen bu ekonomik krize Türkiye’nin hazırlanmamış olması, bu konuda gerekenlerin yapılmamış olması, kriz ortaya çıktıktan sonra tam bir duyarsızlıkla bu krize karşı takınılan olumsuz tavır ve bununu sonucunda dünyada en yüksek daralma oranlarından birini, yüzde 6,5 oranında küçülmeyi Türkiye’nin yaşamak zorunda kalması,
- **Rekor İşsizlik:** Dünyada en yüksek işsizlik oranlarından birini (yüzde 20’ler düzeyinde Gerçek İşsizliği) Türkiye’nin yaşamak zorunda bırakılmış olunması,
- **Sosyal ve toplumsal hak taleplerin bastırılması:** Tekel işçilerinin maruz kaldıkları haksızlıklar, İstanbul’daki itfaiyecilerin şikâyetleri, ulaştırma, nakliye işçilerinin ıstırapları, demiryolu makinistlerinin dertleri, eczacıların problemleri gibi haklı ve çok doğal sosyal ve toplumsal taleplere kulak vermek, onlara çözüm aramak yerine iktidar tarafından baskı, ve şiddet kullanarak, korku yaratılarak sindirilmeye çalışılması;

Türkiye’yi derinden çok ciddi bir toplumsal depreme maruz bırakmıştır.

AKP iktidarı Türkiye’de siyasal ortamı, toplumsal yaşamı sürekli germekte, ürettiği yapay sorunlarla devletimizin temel kurumlarını kendi aralarında adeta çatışmaya sürüklemektedir.

Yaşanan gerilimin toplumun, milletin kendisinden kaynaklanan bir gerilim, bir çatışma olmadığını, yüzeysel bir çatışmayla karşı karşıya olduğumuzu, üst yapıda bazı çevrelerin, **iç dış çevrelerin kendi hesapları doğrultusunda Türkiye’yi bir gerginliğe, bir kutuplaşmaya, bir çatışmaya doğru sürüklemekte olduklarını görüyoruz.**

Buna rağmen ülkemizin temelini oluşturan milletimizin, bütün ayrışmalara, bütün farklılıklara, bütün anlayış değişikliklerine rağmen, **“bir ve beraber yaşama,**

birbiriyle dayanışma içinde olma, ülkemizin bütünlüğünü her şeyden daha önemli sayma” konusundaki temel anlayışı her zaman olduğu gibi bütün gücüyle devam ediyor.

Ancak, yukarıda birileri belli hesaplarla, belli telkinler ve kurgulamalarla Türkiye’yi, Türkiye’nin temeldeki barışını, huzurunu, dayanışmasını sarsmaya yönelik tertipleri ısrarla sürdürüyorlar.

Bu çatışmalar bazen sokak çatışmaları şeklinde ortaya çıkıyor, bazen onun ötesinde gerginlikler, ülkenin geleceğiyle ilgili bir hesaplaşma açılması şeklinde kendisini gösteriyor, bazen bir anayasa tartışması şeklinde ülkenin geleceğiyle ilgili tereddütler pompalanmak isteniyor.

Türkiye’yi yönetenlerin, Türkiye Cumhuriyetini bağımsız bir devlet olarak bu coğrafyada her türlü engele rağmen kurmuş olan insanların attıkları temel ne kadar doğru olduğu noktasında hâlâ kendilerini tam ikna edemediklerini göremiyoruz. **Bütün gerginlik ve tartışma işte bu noktadan ortaya çıkmaktadır.**

Birtakım iddialar ortaya atılıyor, ancak bunlar ispatlanmadan, gereği ortaya konmadan üstü örtülmeye çalışılıyor. Bugün karşılaştığımız sorunların temelinde darbeci bir muhalefet değil, komplocu bir iktidarın varlığı vardır. Asıl mesele budur.

Bugün Türkiye’de yaşanan sıkıntıların temelinde iktidarda komplocu bir iktidar var olduğu için, komplolar düzenini bilinçli olarak sahnelediği, desteklediği, sahiplendiği için ülkemiz bu sıkıntıları yaşıyor.

Anayasa değişikliği ya da anayasanın kendisi, bir toplumdaki ana mutabakatı ortaya koyar.

Anayasa, toplumdaki ortak kabullerin hem esasla ilgili hem yöntemle ilgili, yani sorunların nasıl çözüleceğiyle ilgili yöntemler ve temel anlayış beraberliklerinin ifade edildiği milli belgelerdir. Yani 70 milyonun birden paylaştığı, bir anlamda beraber hazırladığı belgedir.

Şimdi Türkiye’de bir anayasa değişikliği lafı ortaya atıldı. Hükümetin kendi ihtiyaca olarak gördüğü 9-10 maddelik bir anayasa değişikliği önerisini önümüzdeki yakın dönemde TBMM gündemine getireceği anlaşılıyor. anayasa **Böyle bir**

değişikliğin temel dayanak noktaları etrafında Türkiye’de bir büyük mutabakatın var olduğunu söylemek mümkün mü?

Mesela, Türkiye’nin elli yıllık anayasa tarihinde temel bir ilke olarak kabul edilmiş ana madde “**yargının bağımsızlığı**” maddesidir. Yargı bağımsızlığı Türkiye’de demokrasiye geçişin temel dayanak noktası olmuştur. Demokrat Parti, Cumhuriyet Halk Partisi tartışmalarının çıkış noktasında hâkimlerin teminatı bir temel unsur olmuştur. Yargı bağımsızlaştıkça Türkiye demokrasiye geçer diye kabul edilmiştir.

Eğer “yargıç teminatı” yoksa, eğer yargı bağımsızlığı” baskı altında ise, yargının tarafsızlığının da güvencesi yok demektir.

Şimdi ilk kez, artık **yargı bağımsızlığı önemli değil, yargının tarafsızlığı önemli** diyorlar. Kavramların içini boşaltarak Türkiye’yi sağduyusunu kaybetmiş, aklını fikrini kaybetmiş bir noktaya getirebileceklerini mi zannediyorlar bunlar? **Bağımsızlık tarafsızlığın güvencesidir. Bağımsız olmayan kimsenin tarafsız olabileceğine inanmak mümkün değildir.**

Bağımsız olup da, tarafgir olmak mümkündür ve bu durum son derece yanlıştır. O durumda yargının derhal, siyasetçinin talebiyle veya müdahalesiyle değil, kendi bağımsızlığı içinde onu etkisizleştirmesi temel görevidir. **Ama eğer yargı bağımsız değilse, onun artık tarafsız olmasını umut etmek, hiçbir şart altında mümkün değildir.**

Yargıda sorun yok mu? Olmaz olur mu, çok sorun var. Yargı zaten bugünkü yapı altında büyük ölçüde siyasetçilerin denetimi altına girmiş, tehdidi altına girmiş durumdadır.

Bu bağlamda, Türkiye’de yaşanan bir Ergenekon davası yargı bağımsızlığı kavramıyla nasıl izah edilir; bunu da oturup başından sonuna kadar bir irdelemek, bir tartışmak lazımdır.

Demokrasimizin bugün bir diğer en önemli sorunlarından biri, medyanın susturulmuş olmasıdır.

Türkiye’de bugün basın, televizyonların içlerinden, akıllarından, vicdanlarından ne geçiyorsa onu özgürce söylemesinin mümkün olduğunu kabul etmek Türkiye gerçeklerinden tamamen kopmuş olmak anlamına gelir.

Medya kuşatılmış, diz çökertilmiş, tutsak alınmıştır. Bu durum demokrasimizin çok açık bir ayıbıdır. Bu durum düzeltilmeden demokrasimiz aydınlığa taşınamaz.

Tekel işçileri bir buçuk aydır çok çarpıcı, vicdanları sarsan etkileyici bir mücadele veriyorlar. Bu mücadeleyi doğru anlamak lazımdır.

Bu mücadelenin altında ne yatıyor, hangi psikoloji içinde Tekel işçisi bunu çok iyi değerlendirmek lazımdır. Bunu görmezlikten gelmek mümkün değildir. 70 milyonun gözü önünde böyle bir facianın orada yaşanıyor olmasını, ne halleri varsa görsünler, bizi ilgilendirmez diye sırtımızı dönerek, vicdanımızı susturarak unutmaya hakkımız yoktur.

Bu insanlar hakları olandan fazlasını istemiyorlar. Hakları olanın izlenen politika nedeniyle, iktidarların izlediği politika nedeniyle hakları olanın yıllar sonra birden bire ellerinden alıvermiş olmasını hazmedemiyorlar. İktidar, kendi izlediği politika sonucunda o insanların çalıştığı sektörde üretilmiş olan artı değeri, zenginliği birilerine haksız yere transfer edip, sonra bunlara dönüp “**sizin çalışma statünüzü ortadan kaldırıyorum**” diyor.

İktidarın yıllarca sosyal güvenlik kurumuna bağlı olarak onuru ile özveriyle çalışan kamu işçilerini, **şimdi ben bu faslı kapatıyorum, seni 4-C diye, utanç verici bir özel statüye yerleştiriyorum demeyi haklı bulmak mümkün mü?**

Aile olarak bütün varlıkları ve birikimiyle, tüm bekleyiş ve umutlarıyla dünyaları çöktürülmekte olan bu yurttaşlarımıza, “**bu haksızlığı kabul edin**” demek mümkün mü?

İstanbul’da sözde Avrupa Kültür Başkenti avutması ile milyarlar harcıyarak sergilenen havai fişek gösterisini gözünü kırpmadan yapabilen Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, ekmek kavgasını vermekte olan Tekel işçilerinin statüsünü güvence altına alacak bir çözümü bulmaktan aciz midir?

Hükümeti uyarıyoruz: Bu, acımasızlık, bu hoyratlık. Devlet düzeyinde Türkiye’ye yakışmıyor Kapı önüne koyduğunuz, C4 kışkacına soktuğunuz Tekel işçilerine yönelik vicdansız ve hukuksuz uygulamanıza son verin. Kazanılmış haklarına saygı gösterin. O haklar içinde bir başka kurumda göreve devam etmeleri imkânını sağlayın. **Bu bir insanlık sorumluluğudur.**

Önümüzde ciddi tartışma konu ve alanları var. Anayasa değişikliği konusu, çok büyük bir konudur. Türkiye’yi bir kırılma noktası ile karşı karşıya getirebilecek olan bir konudur. Çok büyük sorumluluk hepimizi bekliyor. Gerçekleri milletimize anlatmayı başaracağımıza inanıyoruz. **Referandum millete karşı bir tuzak, bir aldatmaca olarak kuruluyor. Bu tuzağı ortadan kaldırmak bizim görevimiz olacaktır.**

Geçmişte de böyle tuzaklar kurulmuştu. Milletimiz o tuzakların altından kalkmayı başardı. İnanıyoruz, bu tuzağın arkasından da hep birlikte milletimizi kurtarmanın, çıkarmanın yolunu mutlaka bulacağız. Cumhuriyet Halk Partisi olarak bu konuda tam bir kararlılık içindeyiz.

2009 yılı ne yazık ki çok büyük üzüntüleri yaşadığımız bir yıl oldu. Her bakımdan büyük acılar çekildi. 2009 yılının o acıları ne yazık ki 2010 yılını da etkisi altına almaya devam ediyor.

Bu manzara böyle giderken bir yandan da Türkiye'de etnisiteyi millî eğitimin içine yerleştirmeye yönelik çabaların giderek yaygınlaşmakta olduğuna tanık oluyoruz. Türkiye'de ilk kez bu iktidar döneminde, millî olması gereken eğitime etnik eğitim yapma imkânı sağlayacak bir zihniyet, bir anlayış devreye sokulmuştur. Bu, Türkiye'yi zaman içinde ayrıştıracak, insanları etnik kimliğine göre karşı karşıya getirebilecek bir sürecin düğmesine bilinçli olarak basmak anlamına geliyor. Bu düğmeye basılmıştır.

Hiç şüphe yoktur ki, Türkiye'yi buraya AKP iktidarının yedi yıldır izlemekte olduğu etnik ayrıştırma politikası taşımıştır. Bu politikanın Kürt açılımı olarak son dört buçuk aydaki uygulamaları, Türkiye'yi daha şimdiden tehlikeli bir kardeş çatışması ortamına sürüklemiştir.

Eğer iktidar bu yolda yürümeye devam ederse, yani virajı alamazsa, çok daha vahim gelişmelerin yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Bu olumsuz tabloyu ortadan kaldırmak için hepimize çok büyük görev düşüyor. Şimdi, Türkiye'yi toparlama zamanı. Türkiye'yi toparlayacağız.

Bu bir badiredir, şimdi bu badireyi yaşıyoruz ama bu badireyi Türkiye aşacak birikime, sağduyuya, yeteneğe, güce, iradeye sahiptir, bundan hiç kuşku duymayın. Bizi ayırmak isteyenlerden çok daha fazla Türkiye'yi derlemek, toparlamak isteyenlerin anlayışı var, iradesi var, gücü vardır.

Bunu harekete geçirmek hepimizin ortak görevidir. Bunu birlikte harekete geçireceğiz, Türkiye'ye hep beraber sahip çıkacağız. **Bu iktidar Türkiye'yi buraya getirdi. Bu çöküş ve dağılma sürecinden düzlüğe biz çıkaracağız.**

Çare millettir. Türkiye'nin çıkışı için tek bir güç kalmıştır. O da milletin ta kendisidir. En geç bir buçuk yıl sonra, ama bilinmez, belki daha önce bu gidişe bir son vereceğiz. Millet kararını aldı, millet o kararın gereğini yapacağı günü bekliyor. O günde gereken karar hep beraber alınacaktır.

Türkiye'nin taze, yeni bir başlangıca ihtiyacı var. Çok gecikmeden bu başlangıcı Türkiye'miz için elde edeceğiz ve Türkiye'mizi içine girdiği bu olumsuzluklardan hep birlikte çekip çıkaracağız. Bu konuda örgütümüze güveniyoruz, halkımıza yürekten inanıyoruz.

HEP ŞU ÜÇ NOKTAYI TALEP EDİYORUM:

- a.- Güneydoğu'daki faili meçhuller aydınlatılsın.**
- b.- Devlet içindeki yasadışı güç odakları ortaya çıkarılsın.**
- c.- Varsa, darbe tertipleri derhal yargılsın.**

BAŞBAKAN'IN YERİNDE OLSAM:

Eğer Başbakan'ın, Genelkurmay Başkanı ya da kuvvet komutanlarının doğrudan işin içinde bulunduğu ilişkin hükmü oluştuysa derhal görevden alırsın. Bunu yaptıktan sonra da çıkar gerekçesini söylersin. Ben olsam yapardım.

Genelkurmay Başkanı'nın bu olayların dışında olduğunu görürsem de çağırır ve "Lütfen gereğini yapın" derdim.

Bunları yapmayıp, Silahlı Kuvvetleri böyle yıpratma süreci son derece yanlış.

Deniz BAYKAL

CUMHURİYET HALK PARTİSİ, DEMOKRASİMİZİN GÜVENCESİDİR.

Ne Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nun 35'inci maddesi, ne de hukukumuzun hiçbir maddesi, koşullar ne olursa olsun, hiçbir kişi veya kuruma, demokrasimize hukuk dışı müdahalede bulunma yapma yetkisi vermemektedir.

Cumhuriyet Halk Partisi olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin demokratik rejime olan bağlılığından hiçbir kuşku duymuyoruz.

Geçmişte darbelere karşı en kararlı karşı duruşu sergilemiş olan Cumhuriyet Halk Partisi, halkımızdan aldığı güçle, bugün de, yarın da her her türlü hukuk ve yas dışı kalkışmalara karşı demokrasimizin güvencesidir.

SAYIN BAŞBAKANA HATIRLATIYORUZ:

Anayasa değişikliği ancak Yüce Meclis'in hep beraber uzlaŐması ile gerçekleştirilirse, rejimimize, demokrasimize yararı olur.

1990'lı yıllardan yakın geçmişe kadar, Anayasanın çok sayıda maddesi, Mecliste sağlanan uzlaŐmalarla deęiŐtirildi. Bu nedenle, bu tür Anayasa değişikliklerinin hepsi de yararlı oldu.

Tabiatıyla bugünde, Anayasada belirli deęiŐikliklere ihtiyaç vardır. Bunlar "tüm siyasi partilerin uzlaŐması ile", toplumumuzun örgütlü kesimleri ve aydınları ile iletişim içinde, gerçekleştirilmelidir. Örneğin;

-Dönemin sorgulanmasının önüne duvar çeken, AKP İktidarının koruması altında olan Anayasa'nın geçici 15'inci maddesi yürürlükten kaldırılmalıdır.

-Anayasanın, "Milletvekili Dokunulmazlığı" ve "Siyasi Etik (Ahlak)" ile ilgili maddeleri ileri dünya demokrasileri standartlarına göre yeniden düzenlenmelidir.

-Anayasanın, "Yüksek Hakimler ve Savcılar Kurulu" ile ilgili maddeleri, siyasetin yargıya müdahalesini sonlandıracak anlayışla yeniden düzenlenmelidir. Anayasada "Yargının Bağımsızlığı" ilkesi güçlendirilmelidir.

-Anayasanın, "Çalışma Yaşamı" ile ilgili maddeleri ileri dünya demokrasileri standartlarına göre yeniden düzenlenmeli, kamu çalıŐanlarına "grevli toplu sözleşme yapma hakkı" tanınmalıdır.

Sayın Başbakan, önemle uyarıyoruz: Eğer TBMM'deki milletvekili çoğunluğuna dayanarak, bize, muhalefete rağmen, Anayasayı değiştirmeye kalkarşırsanız, sakın ola ki;

Anayasanın değiştirilemez nitelikteki, CUMHURİYETİMİZİN TEMEL NİTELİKLERİNİ”, “HUKUK DEVLETİ YAPISININ TEMEL KURUMLARINI” tanımlayan maddeleriyle oynamaya kalkmayın.

“ANAYASA MAHKEMESİNİ” tanımlayan maddeleri değiştirmeye kalkmayın.

Anayasanın “ERKLER AYRILIğI” ilkesi ile oynamaya kalkma, yani, Anayasanın “Yasama, Yürütme ve Yargının Ayrılığı” ilkesine dokunmayın.

“TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ” ve “HUKUK DEVLETİ NORMLARINI” daraltacak düzenlemeler yapmaya kalkmayın.

YENİ BİR BAŞLANGIÇ İÇİN HAZIRIZ

Türkiye artık mutlaka yeni bir başlangıç yapmalıdır. Sekiz yılı bulan bu AKP iktidarının Türkiye'yi getirdiği bu noktada artık yeni bir başlangıç zorunluluk hâline dönüşmüştür.

Türkiye böyle devam edemez. Türkiye böyle devam etmemelidir, Türkiye'de mutlaka yeni bir başlangıç denenmelidir.

Bu başlangıç Türkiye'nin bu tablosunu derleyip toparlayacak, Türkiye'nin bünyesini güçlendirecek, sağlığa kavuşturacak, rehabilite edecek tedbirleri bir an önce devreye koymalıdır. Türkiye'de yarın seçimden sonra işbaşına bu hedeflerin önemini kavramış bir iktidar gelmelidir, onun hazırlıkları da şimdiden yapılmalıdır.

Türkiye'nin parametreleri değiştireceğiz, Türkiye'nin yönetim önceliklerini değiştireceğiz, Türkiye'nin temel siyasetinin eksenlerini değiştireceğiz.

BİRİNCİ TEMEL NOKTA YENİ BİR EKONOMİ POLİTİKASI, YENİ BİR SANAYİLEŞME POLİTİKASI VE İSTİHDAMI ARTIRACAK YENİ BİR POLİTİKADIR.

- Türkiye sadece dışarıdan kredi almayı temel amaç bilen, borçlanmayı en öncelikli ekonomi politikası gibi tercihi gibi kabul eden ve bütün ekonomi kararlarını, kur politikasını, faiz politikasını buna göre ayarlayan bir ekonomi anlayışından çıkmalıdır.

- Türkiye'nin ekonomi anlayışı borçlanmayı artırmaya değil, borçlanma ihtiyacını azaltıp Türkiye'nin ekonomik büyümesinin önünü açmaya yönelik, yatırımı artırmaya yönelik, ihracatı artırmaya yönelik, Türkiye'deki tesislerin dış dünya karşısındaki rekabet kabiliyetini artırmaya yönelik bir bilitika ve yapılanma gerçekleştirilmelidir.
- Ekonomimizi, Türkiye'nin kaynaklarını, işgücünü, madenini, tarımını, sanayini, ham maddesini daha kolay rekabet ederek dışarıya satabilir hâle dönüştürecek tedbir ve politikaları her alanda, (vergi,,kur, faiz, kredi ve teşvik alanlarında) uygulanması sağlanmalıdır.

Türkiye ancak böylelikle makul bir süre içinde başkalarının borcuna muhtaç olmaktan çıkarıp kendi ayakları üzerinde duran bir ekonomiye dönüştürülebilir. Bu, yeni bir sanayileşme politikası demektir.

Biz, bu politikanın önümüzdeki dönem için sahibi ve savunucusu olarak Türkiye'nin karşısındayız.

Ekonomi politikasını bu nitelikte yeni bir dönüşüme Türkiye'yi ayağa kaldıracak, ekonomiyi kalkındıracak bir ekonomi politikasına Türkiye'yi kavuşturmak istiyoruz.

Türkiye'nin ihtiyacı da budur: Önce kalkınma, önce istihdam, önce Türkiye'nin kaynaklarının kullanılması.

Türkiye'nin kriz döneminde deneyim kazanmış kadroları, bu sorunları yıllardan beri tartışıp incelemiş olan Türkiye'nin en yetin, en değerli insanları bu doğrultuda Türkiye'ye yeni bir ekonomi politikasını kazandıracaktır, bunun gereğini de hep beraber hayata geçireceğiz.

TÜRKİYE'NİN YENİ İKTİDAR DÖNEMİNDE MUTLAKA SAHİP ÇIKMASI GEREKEN BİR DİĞER TEMEL KONU TARIMDIR.

Tarıma ayağa kaldırmadan, tarımı çöküntüye mahkûm ederek çiftçilerin tarımdan geçinemez hâle dönüşmesini, göç etmek zorunda kalmasını seyrederek Türkiye'de ne ekonomiyi ne sosyal barışı ne toplumsal huzuru ne de siyasal huzuru güvence altına almak mümkün değildir.

O nedenle Türkiye'nin tarıma ve hayvancılığa, yeni iktidar döneminde özel bir öncelik tanınması artık mutlak zorunluluktur.

Bugün gerçekleştirilen tarımsal desteği iki katına bir destek ortaya konulmadan Türkiye'de tarımın ayağa kaldırılması mümkün değildir.

TÜRKİYE ÇOK CİDDİ BİR YOKSULLAŞMA, GELİR KAYBI VE SOSYAL ADALETSİZLİK SÜRECİNİN ETKİSİ ALTINI İTİLMİŞ DURUMDADIR.

BU ÇERÇEVEDE ÖZELLİKLE VE ÖNCELİKLE EMEKLİLERE SAHİP ÇIKACAĞIZ.

Türkiye yeni iktidar döneminde emeklilerine bugüne kadarki iktidar dönemlerinde görülmemiş bir anlayış içinde sahip çıkmak zorundadır.

Bunu sadece emekli insanlara karşı geçmişte verdikleri hizmetler dolayısıyla toplumun şükran duygusunu ifade etmek, onların sadece kişisel mutluluklarını sağlamak amacıyla hedef almamalıyız.

Emeklilere sahip çıkmak, Türkiye’de sosyal sorunları çözmek, yoksullukla mücadele etme bakımından en önemli ve en etkin politikadır. Bunun için emeklilerin durumu birinci öncelikte ele alınması gerekir.

Türkiye bir aileler toplumdur, bir aileler buluşmasıdır. Aileye her koşulda sahip çıkacağız.

Bizim toplumumuzun atomu birey olmanın ötesinde ailedir. Ailelerin etrafında Türkiye şekillenmiştir ve ailelerin dertleri ortaktır. Ailede yaşayan herkes aynı sorunu, aynı sıkıntıyı yaşar.

O aileye sahip çıkmak, o insanı o insanın etrafında şekillenen yoksullaşmanın dengelenmesi için en etkin yöntemdir.

Hiçbir emekli insan parasını sadece kendisi için harcamaz. Aileye ulaşmanın yolu emekliye sahip çıkmaktır. Emekli insanınızı eğer destekliyorsanız biliniz ki o destek toplumun tam temellerine doğru gider. O nedenle sosyal demokrat bir iktidar döneminde emeklilerin yüzü gülecektir ki emekliler işsiz kalmış oğlunun da yüzünü güldürsün, tayini çıkmamış öğretmen kızının da yüzünü güldürsün, boynu bükük torunun da yüzünü güldürsün.

AYNI ÇERÇEVEDE, EĞİTİM KONUSU YENİ BİR ANLAYIŞLA ELE ALINMALIDIR.

Eğitim politikasının temeli öğretmendir. O nedenle öğretmenliğe ciddi şekilde sahip çıkmak, öğretmenliği artık gerçek bir meslek hâline dönüştürecek, bugünkü darmadağınık manzaranın içinden çekip çıkaracak, sözleşmeli öğretmenlik, yarım zamanlı öğretmenlik, ders öğretmenliği vesaire gibi sorumsuzluklardan çekip çıkaracak öğretmeni eğitmek için yetiştirecek ve onu da sahiplenerek en etkili şekilde görevi

yapmasına imkân verecek şartlara kavuşturacak bir eğitim politikasına şiddetle ihtiyaç vardır.

200 bine kadar öğretmen yetiştirilmiş, diplomasını almış, görev vermeye hazır ama hâlâ atanamamış durumda boynu büyük durmaktadır. Türkiye’de yine 200 bine yakın öğretmen açığı ortada durmaktadır. Bunun bir an önce ortadan kaldırılması lazımdır. Öğretmenlerin derhal Türkiye’nin eğitimine, çocuklarımızın geleceğe hazırlanması görevine dönüştürülmesi, devreye sokulması mutlak bir ihtiyaçtır. **Önümüzdeki Cumhuriyet Halk Partisi iktidarında öğretmenlerin bu sorunlarına özellikle sahip çıkılacaktır.**

ÇALIŞMA YAŞAMINNA HAKİM OLAN ÇAĞDIŞI YAPI ÇOK KÖKLÜ BİR ŞEKİLDE DEĞİŞTİRİLECEKTİR.

Türkiye’de esnek çalışma şartları yaratacağımız diyerek çalışma yaşamı alt üst edilmiştir. Sendikalar, toplu sözleşme uygulamaları etkisizleştirilmiştir. Taşeronluk yaygınlaştırılmış, sosyal haklar uygulanamaz hâle getirilmiş, bir sahihsizlik yaratılmıştır.

Cumhuriyet Halk Partisi iktidarında sürekli çalışan işçilerimizin hiçbirisi 4/C uygulamasına mahkûm edilmeyecektir. 4/C uygulaması sona erecektir, 4/C uygulaması kaldırılacaktır.

Çünkü o, devletin, sosyal devletin çalışma yaşamına yönelik standartların inkârı anlamına gelmektedir. Periyodik, süreli, düzenli çalıştıracaksınız, ama onu sanki öyle yapmıyormuş gibi sosyal haklardan mahrum bırakarak çalıştıracaksınız. Böyle bir şey olmaz. Devlet bunun öncüsü olamaz. Bu ortadan kalkacaktır. **4/C uygulamasına Cumhuriyet Halk Partisi iktidarında son verilecektir.**

YOKSULLUKLA MÜCADELE İÇİN BİR YOKSULLUK HARİTASI ÇIKARILACAKTIR. TÜRKİYE'DE İNSANLAR SAHİPSİZ OLMAYACAKTIR.

İnsanlarımızın, Türkiye'nin her yöresindeki ailelerinin durumu devletin bu konudaki uzman kadroları tarafından yakından izlenecektir,

Türkiye'nin yerleşme haritası esas alınarak devletin özel ilgi göstermesi gereken yoksulluğun kendisini gösterdiği alanlar, yerleşme yerleri devlet tarafından doğru bir biçimde tespit edilecektir.

Bu ailelere yönelik desteğin iki temel yöntemi olacaktır.

BUNLARDAN BİRİSİ AİLE YARDIMIDIR, BUNU GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ:

Ailelere yardım ailede kadın üzerinden yapılacaktır. Kadınlar ailenin devlet gözünde sosyal sorumlusu olarak kabul görecektir.

Devletin katkılarının, desteğinin koordine edilmesinde, aileye taşınmasında, aktarılmasında devletin işbirliği yapacağı unsurlar hâline gelecektir.

Ailenin bu anlamda, sosyal yardım anlamında temsilcisi olarak kadını kabul eden bir anlayış içinde aile yardımlara yoksullara yönelik olarak seferber edilecektir.

İSTİHDAM İMKÂNLARI YARATILARAK, YOKSULLUĞUN ORTADAN KALDIRILMASI DA BİLİNÇLİ VE ETKİN BİR POLİTİKA OLARAK UYGULANACAKTIR:

Her ailede mutlaka bir kişinin iş sahibi olmasını gerçekleştirmek için devlet ve yerel yönetimler ellerindeki bütün imkânları kullanmaya yönlendirileceklerdir.

İstihdam şansını artırmak için gereken eğitim olanakları, hazırlıklar, iş ve beceri kazandırma kursları hayata geçirilecektir.

YOLSUZLUKLARLA MÜCADELE YENİ İKTİDARIN TEMEL HEDEFLERİNDEN BİRİSİ OLACAKTIR.

Yoksulluklarla mücadelenin en temel adımı da Milletvekili Dokunulmazlıklarının Kaldırılmasıdır.

Böylece artık milletvekili olmak hukukun üstünde kalmak anlamına gelmeyecektir. Hepimiz hukukun içine girmeyi kendimiz için onur bileceğiz.

Hukukun üstünde olmayı değil, vatandaştan imtiyazlı olmayı değil, vatandaşın hukuki konumuna girmeyi kendimiz için şeref bileceğiz, onur bileceğiz.

Bunun üstünde durmayı, imtiyazlı olmayı övünmek için değil, utanmak için bir gerekçe sayacağız.

Artık bu gidişe bir son vermek ve yeni bir başlangıcı Türkiye'ye taşımak zorundayız. Hepimiz bunun hazırlığını yapıyoruz. Milletimize bunu anlatacağız.

Bunu engellemek için önümüze getirilen tertipleri, bunu önlemek için ortaya atılan yapay tartışmaları, anlamsız gerginlikleri, suçlamaları elimizin tersiyle iteceğiz.

1.2.- GENEL BAŞKAN BAYKAL'IN MESAJLARI

1.2.1.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN YENİ YIL MESAJI...

-“Yeni bir yıla daha giriyoruz.

Ne yazık ki Cumhuriyetin kazanımları ile hukuk devleti anlayışının ayaklar altına alındığı, yazarlar, çizerler, aydınlar, dekanlar, rektörlerin yanısıra TSK'nın bile şüpheli konumuna düşürüldüğü, töhmet altında tutulduğu bir süreçten geçiyoruz.

- 2010 yılının bu sıkıntılarını aşıldığı,
- Hukukun egemen olduğu,
- Birileri dokunulmazlık zırhına sarılarak ortalarda dolaşır ve sürekli hesap vermekten kaçarken, ucu iktidara kadar uzanan yargılamaların önünün artık tıkanmaması
- Özgürlüklerinden yoksun bırakılmış namuslu, dürüst, demokrat bir çok aydının
- Ergenekon suçlusunu büyük acılarla karşı karşıya bırakılmaması,
- Silivri'de bedel ödemeye devam etmemesi,
- İnsanlarımızın onurlarını korumak için intihar ederek yaşamına son verme gibi insanlık adına düşünülmemesi gereken bir sonla karşılaşmaması,
- Terör örgütü yöneticileri davul zurna ile karşılanırken,
- İstanbul'da Ankara'da işçilerin gazlanmadığı,
- öğrenciler dahil, hak arayanların coplanmadığı,
- Gazimizin yol kenarında açlıktan ölmediği,
- milyonlarca insanımızın açlık sınırı altında yaşamadığı
- İşadamlarının ekonomik sorunları nedeniyle intihar etmediği,
- Yeni yılın kaynaşmış, kardeşleşmiş milletimizin ayrıştırılmadığı bir yıl olmasını diliyorum

Artık açık bir şekilde ortaya çıkmıştır ki, ırka, dine, dile, mezhebe, cinsiyete dayalı hesaplaşmalardan, yolsuzluk ve kirlilikten uzak bir yıl ancak yeni bir yapılanma ve demokratik yollardan bu iktidardan kurtulmak ile mümkündür.

Bu nedenle herkesin, hepimizin demokratik hak ve hukukunu koruyarak Türkiye'ye sahip çıkması, yokluktan, yoksulluktan, işsizlikten çaresizlikten daha az söz edilmesi ve yarınla umutla bakılabilen bir yıl olması dileğiyle yeni yılınızı içtenlikle kutluyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

1.2.2.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL MADEN OCAĞINDA YAŞAMINI YİTİRENLERE RAHMET, YAKINLARINA DA BAŞSAĞLIĞI İLE SABIR DİLEDİ (11Aralık 2009)

Yazılı bir açıklama yapan Genel Başkan Baykal Şunları söyledi;

“Bursa'nın Mustafakemal PaŐa ilçesindeki maden ocağında meydana gelen patlamayı büyük bir üzüntüyle öğrendim.

Göçük olayının meydana geldiği andan itibaren gerek milletvekilimiz gerekse yöneticilerimiz, partililerimiz gelişmeleri, kurtarma çalışmalarını yerinde izlediler. Bundan sonra da can kaybı olmaması, benzer acıların yaşanmaması için her seviyede konunun takipçisi olacağız.

Öta yandan, kurtarma çalıŐmalarından sonuç alınamaması ve göçük altında kalan işçi kardeŐlerimizin tamamının yaşamını yitirmesi acımıza acı, üzüntümüze üzüntü kattı.

Mustafakemal PaŐa'daki maden ocağında yaşamını yitiren işçilerimize rahmet, yakınlarına da başsağlığı ile sabır diliyorum.”

1.2.3.- GENEL BAŞKANI DENİZ BAYKAL AŐEĐMEN KUBİLAY'IN ŞEHİT EDİLİŞİNİN 79. YILDÖNÜMÜ MESAJI (22 ARALIK 2009)

Genel Başkanı Deniz Baykal'ın mesajı Şöyle ;

“23 Aralık 1930'da Menemen'de Şehit edilen aŐeđmen Mustafa Fehmi Kubilay'ın canı pahasına genç cumhuriyetimizi savunma ve koruma kararlılığı çok anlamlıdır.

AŐeđmen Kubilay'ın 79 yıl önce Türkiye Cumhuriyeti'ne sahip çıkma kararlılığı, bugün laik cumhuriyet ile ulusal birliğimizi koruma ve savunma kararlılığımızın da temel harcıdır

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Ulusal Kurtuluş SavaŐımızın zafere ulaŐtırılması ile kurulan Türkiye Cumhuriyeti her dönemde gericilerin, irtica yanlılarının ve ayrılıkçılarının hedefi olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti'nin yeminli düşmanları hedeflerine ulaşmak için 79 yıl önce bir kez daha harekete geçmiŐler ve aŐeđmen Kubilay'ı Şehit etmiŐler. Ancak hakettikleri yanıtı da almışlardır.

Tam bağımsızlık, toprak bütünlüğü, ulusal birlik, laik cumhuriyet, kardeşlik ve demokrasi ülküsü ile yola çıkmış olan CHP, dün olduğu gibi bugün de gerici güçlerin, irtica yanlılarının, ayrılıkçıların tertip, saldırı ve ihanetlerine rağmen Lozan'ı deldirtmeyecek ve Cumhuriyetin kazanımlarıyla yoluna devam edecektir.

Bu inanç ve duyarlılıkla Türkiye Cumhuriyeti'ni canı pahasına savunan şehit asteğmen Kubilay'ı anıyor ve saygıyla selamlıyorum”

1.2.4.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL CÜNEYT GÖKÇER'İN KAYBINDAN DOLAYI BAŞSAĞLIĞI DİLEDİ (24 ARALIK 2009)

Değerli sanatçı Ayten Gökçer'i telefonla arayan Genel Başkan Baykal , Türk tiyatro ve sanat dünyası çok saygın ve seçkin bir ustasını kaybetti. Hepimizi büyük bir üzüntüye sevkeden acı kaybımız nedeniyle eşiniz Cüneyt beyefendiye rahmet, size, ailenize ve tiyatro dünyasıyla sanat dünyasına başsağlığı diliyorum

Genel Başkan Baykal Ayten Gökçer'e başsağlığı dileklerini ilettikten sonra Cüneyt Gökçer ile ilgili olarak da şunları söyledi;

“Rahmetli Cüneyt Gökçer Devlet Tiyatroları genel müdürlüğü, Ankara Devlet Konservatuvarı Müdürlüğü, Bilkent Üniversitesi Tiyatro Bölümü başkanlığı gibi görevlerde bulunmuş ve yaklaşık 20 operanın rejisini yapmış bir ustadır.

68 yıl önce Devlet Konservatuvarı Tiyatro Yüksek Bölümü'nden mezun olan ve 38 yaşında. Devlet Tiyatrosu müdürlüğüne atanan Gökçer döneminde Türkiye'miz, Refik Erduran, Cahit Atay, Güngör Dilmen Kalyoncu, Yıldırım Keskin, Recep Bilginer, Necati Cumalı, Aziz Nesin, Oktay Arayıcı, Yaşar Kemal, Turan Oflazoğlu, Orhan Asena gibi oyun yazarlarının eserleriyle buluştu.

Devlet Tiyatrosu genel müdürlüğünden ayrılırken, "İdarecilik ayrı bir görevdir, gelir geçer. Ben her şeyden önce sanatkâрім, rejisörüm, aktörüm. Sanatıma devam edeceğim." diyen Cüneyt Gökçer 1985 yılında aldığı profesörlük unvanı ile Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü başkanlığı görevini de üstlenmiştir.

Antigone, Julius Ceasar, Gülünç Kibarlar, Yanlışlıkla Komedyası, Faust, Kral Oidipus, Fareler ve insanlar, Kibarlık Budalası, Hamlet, My Fair Lady, Damdaki Kemancı, Beckett Yahut Tanrının Şerefi , Hastalık Hastası, Kral Lear, Cadı Kazanı, Don Kişot , Ah Bir Zengin Olsam oyunlarında rol alan Gilgamiş, Van Gogh, Nasreddin Hoca, IV. Murat, Yusuf ile Züleyha, Midas`ın Kulakları, Gülbahar (Ağrı Dağı Efsanesi), Romeo ve Juliet, Salome, La Boheme Madam Butterfly gibi operaları yöneten, ayrıca bir çok filmde de rol alan Türk tiyatrosu ve sanat dünyasının acı kaybı Cüneyt Gökçer dün olduğu gibi yarın da saygıyla anılacaktır.”

1.2.5.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL İSMET İNÖNÜ'NÜN 36. ÖLÜM YILDÖNÜMÜ MESAJI (25 ARALIK 2009)

Genel Başkan Deniz Baykal'ın mesajı şöyle ;

“Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün silah arkadaşı, İnönü Savaşları'nın komutanı, Türkiye Cumhuriyeti'ni bağımsız bir devlet olarak kabul ettiren Lozan Barış anlaşmasının imzacısı İsmet İnönü'yü 36. ölüm yıldönümünde saygıyla anıyorum.

Savaş meydanlarından gelerek demokrasi inancını siyaset meydanında kanıtlayan ve çok partili yaşamın yolunu açarak iktidarı seçim yoluyla devreden İsmet İnönü 2.Dünya Savaşı'nda izlediği politika ile Türkiye'yi savaşa sokmamış ve Avrupa'nın üzerine örtülen demir perdenin Türkiye'nin üzerine de örtülmesine de engel olmuştur.

Atatürk'ten sonra partimizin Genel Başkanlığı'nı ve Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanlığı'nı yapan İnönü'yü tarihe malolan örnek devlet adamlığının yanısıra, çok iyi bir aile babası kimliğiyle de anıyor, saygıyla selamlıyorum.”

1.2.6.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN, “ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ” NEDENİYLE CEMİYETİ BAŞKANI NAZMİ BİLGİN'E MESAJI (10 OCAK 2010)

Genel Başkan Deniz Baykal'ın “Çalışan Gazeteciler Günü “ nedeniyle Nazmi Bilgin'e gönderdiği mesaj şöyle ;

“Günümüz koşullarında, 10 Ocak Çalışan Gazeteciler Günü'nü buruk da olsa kutlayan gazetecileri, basın emekçilerini ben de içtenlikle kutluyorum Biliyorum ki, çalışan gazetecilerimiz günlerini kutlarken işten çıkarılan ve iş bulamadığı için çalışmayan meslektaşlarının üzüntülerini de yüreklerinde hissediyorlar.

Yine biliyorum ki, gazeteciler, çalışan gazeteciler gününü değil, 10 Ocak 1961 günü çıkarılan 212 sayılı yasa ile kazandıkları Çalışan Gazeteciler Bayramı'nı kutlamak istiyorlar.

Mesleği gazetecilik olanlar, muhabir, yazar, çizer, kameraman, foto muhabiri, editör, haber müdürü, yazı işleri sorumlusu, genel yayın yönetmeni olarak görevlerini, “Halkın haber alma gerçekleri öğrenme hakkı”na saygılı yapmalarına engel olacak her tür antidemokratik uygulamalara karşı çıkma sorumluluklarını sürdürmeye, iletişim özgürlüğüne sahip çıkmaya çalışıyorlar.

Gazetecilerin mesleki çaba ve yaşamına yeni düzenlemeler getiren, yeni bir dönem açan ve bayram olarak kutlanan 212 sayılı yasa ile kazandıkları hak ve haklarını da geri istiyorlar.

Biz de CHP olarak gazetecilere bu sözü veriyoruz.

İlk CHP iktidarında, sendikal örgütlenmeden yoksun bırakılmış, mesleki yıpranmadan doğan hakları ellerinden alınmış, ekonomik kriz bahane edilerek ya yandaşlık, ya iş ikilemiyle karşı karşıya bırakılmış ve 212 sayılı yasa yerine, iş yasasına göre çalıştırılarak hak ve çıkarları ellerinden alınmış gazeteciler, 1971 ara döneminde yapılan düzenlemeler ve geri dönüşler sonrasında kaybettikleri haklarını kazanacak, 10 Ocak'ları yeniden çalışan gazeteciler günü değil, Çalışan Gazeteciler Bayramı olarak kutlayacaklardır.

Bu duygu ve düşüncelerle, çalışan Gazeteciler Günü'nün, en kısa sürede Çalışan Gazeteciler Bayramı'na dönüşeceği kutlamalarda buluşmak, bir araya gelmek dileğiyle, başta cemiyetiniz yöneticileri olmak üzere, çalışan çalışmayan tüm gazetecilere, basın emekçilerine sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum”

1.2.7.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL PROF.DR. MEHMET HABERAL'A BABASININ ÖLÜMÜ NEDENİYLE BAŞSAĞLIĞI DİLEDİ

Genel Başkan Deniz Baykal, "Ergenekon" davası kapsamında tutuklu bulunan Başkent Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. **Mehmet Haberal**'a telgrafla, babası Yaşar Ali Haberal'ın vefatından duyduğu üzüntüyü ilettili ve başsağlığı diledi.

1.2.8.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TÜSİAD BAŞKANLIĞINA SEÇİLEN ÜMİT BOYNER'İ KUTLADI

Genel Başkan Deniz Baykal TÜSİAD Başkanlığı'na seçilen **Ümit Boyner**'i telgrafla kutladı. Telgrafta, **“TÜSİAD Başkanlığı'na seçilmiş olmanız nedeniyle sizi ve Yönetim Kurulu'na seçilen arkadaşlarınızı başarı dilekleriyle kutlarım”** denildi.

1.2.9.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL KAYBETTİĞİMİZ DEĞERLER İÇİN MESAJLARI

“Ne yazık ki, geçmişte Ocak ayları Türkiyemizin bir çok önemli insanını, demokrasi ve özgürlükler açısından da simge isimlerini kaybettiği aylar oldu.

- **Bir 24 Ocak'ta karanlık güçler Uğur Mumcu'yu aramızdan almıştı.**

Uğur, hepimizin gönlünde, zihninde çok saygın bir yer taşıyor. Uğur'un yirmi yıl önce söyledikleri bugün için yirmi yıl öncekinden daha güncel hâle gelmiştir, yani değerlendirmeleri, tespitleri bugün daha da geçerli ve daha da doğru olarak ortaya çıkmıştır. O nedenle hem bir geleceği doğru değerlendiren bir gazeteci kimliğiyle hem de dürüst, ilkeli, özverili, cesaretli, yiğit bir mücadele insanı olarak ve daima Türkiye'de hakkın, ulusal bütünlüğün, kuvayimilliyenin, milli bağımsızlığın safında yer tutmuş siyasi çizgisiyle hepimizin gönlünde hâlâ ışıltılı, pırıl pırıl yaşamaya devam ediyor.

Yıllar geçti, acısı hala içimizde ve bugünkü koşullarda kendisini her zamankinden daha çok arıyor, o'nu her geçen gün daha çok özleyiyor, acımızı yüreğimize daha çok gömerek bu süreci yaşıyor, kendisini özlemlerle, saygıyla, sevgiyle anıyoruz.

- **Gene bir 24 Ocak günü İSMAİL CEM'i uğurladık.**

Düşünceleri, duyguları, saygın yaşamı, eğilmez bükülmez kalemiyle siyaset, bilim ve medya dünyamızın saygın isimlerinden biri olan mücadele arkadaşımız İsmail Cem'i, acısını yüreğimize gömerek sonsuzluğa uğurlamıştık.

. Cem, bizim kültür ve siyaset yaşamımızın çok seçkin bir insanı idi. Çok değerli bir kültür ve sanat adamı, çok değerli bir siyasetçi idi. Sosyal demokrat dünyada daima çok saygın bir yer tuttu. Onu erken bir çağda kaybetmiş olmanın üzüntüsü içindeyiz. Bu vesileyle bir kez daha İsmail Cem'e yönelik duygularımı, saygılarımı sizlerle paylaşmak istiyorum.

- **31 Ocak'ta ise demokrasi ve özgürlük düşmanı karanlık odakların temsilcileri, maşaları, her yıl yokluğu daha çok hissedilen Muammer Aksoy hocamızı aramızdan almışlardı.**

- **Bir başka Ocak ayında ise siyaset ve bilim dünyasının seçkin ismi Aydın Güven Gürkan aramızdan ayrılmıştı.**
- **Türkiye'nin yetiştirdiği çok seçkin bir Emniyet Müdürünü, Diyarbakır Emniyet Müdürü Gaffar Okan'ı da Ocak ayında kaybetmiştik..**

Diyarbakır eski Emniyet Müdürümüz, çok seçkin bir kamu yöneticisi, değerli bir insan, halkla ilişki kurma konusunda çok büyük bir başarıyı sergilemiş olan bir insan. Onun da kaybı hangi şartlarda kaybolduğu düşünüldüğü zaman daha da büyük önem taşıyor. Ne yazık ki Diyarbakır'a böyle bir emniyet müdürünü çok gördüler. Öyle bir emniyet müdürünün orada görev yapmasını kendileri için bir tehdit olarak gördüler ve bir hain suikastla yaşamına son verdiler.

Bugün büyük bir özlem ve saygıyla başta Ankara Olmak üzere Türkiye'nin her yerinde kitlesel etkinliklerle andığımız demokrasi ve özgürlük mücadelesinin aydınlanma fenerleri Uğur Mumcu ve İsmail Cem ile Ocak ayında Türkiye'nin büyük kaybı olarak toprağa verdiğimiz Muammer Aksoy, Aydın Güven Gürkan ve Gaffar Okan'a rahmet, yakınlarına, yol ve mücadele arkadaşlarıyla milletimize sabır ve başsağlığı diliyorum”

- **Türkiye çok önemli bir kültür ve sanat adamını, Şakir Eczacıbaşı'nı kaybetti.**

“Gerçekten, çok seçkin bir insan, çok özel bir insandı. Bütün yaşamını Türkiye'nin kültür ve sanat anlayışının zenginleşmesine, derinleşmesine, dünyadaki gelişmelerin Türkiye'yi taşınmasını sağlamaya ve Türkiye'deki kültür ve sanat insanların önünü açmaya yönelik bir çabayla geçirmiştir. Çok büyük saygı duyulması gereken önemli bir insandır. Kendisini kaybetmiş olmaktan dolayı duyduğumuz üzüntüyü ifade etmek istiyorum.”

İÇ SİYASİ GELİŞMELER

II.- İÇ SİYASİ GELİŞMELER

2.1.- DTP'NİN KAPATILMASI

2.1.1.- ANAYASA MAHKEMESİ KARARI: “DTP TERÖR ODAĞI”

Anayasa Mahkemesi, Abdullah Öcalan'ın “emir ve talimatıyla” kurulduğu, PKK'nın “siyasi uzantısı” olduğu ve şiddete karşı çıkmadığı gerekçesiyle DTP'yi kapattı. Oybirligiyle kapatma kararı veren Mahkeme, 37 partiliye 5 yıl siyasi yasak getirildi.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Haşim Kılıç, 2007'de açılan DTP'nin kapatılmasına ilişkin kararı şöyle açıkladı: “DTP'nin eylemleri yanında terör örgütüyle olan bağlantıları da değerlendirildiğinde devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne aykırı fiillerin odağı haline geldiği anlaşıldığından partinin kapatılmasına karar vermiştir. Beyan ve eylemleriyle partinin kapatılmasına neden olan Ahmet Türk ve Aysel Tuğluk'un milletvekilliklerinin anayasanın 84.maddesinin son fıkrası uyarınca gerekçeli kararın yayınlanmasından sonra sona ermesine; parti tüzel kişiliğinin kapatma kararının verildiği tarihte sona ermesine; davalı partinin bütün mallarının Hazine'ye geçmesine; gereğinin yerine getirilmesi için kararın, Başbakanlık ve Yargıtay'a gönderilmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.”

HAKLARINDA SİYASİ YASAK GETİRİLEN DTP'LİLER

“Abdülkadir Fırat, Abdullah İnaç, Ahmet Ay, Ahmet Ertak, Ahmet Türk, Ali Bozan, Ayhan Ayaz, Aydın Budak Ayhan Karabulut, Aysel Tuğluk, Bedri Fırat, Cemal Kuha, Deniz Yeşilyurt, Ferhan Türk, Fettah Dadaş, Hacı Üzen, Halit Kahraman, Hatice Adıbelli, Hilmi Aydoğdu, Hüseyin Bektaşoğlu, Hüseyin Kalkan, İbrahim Sungur, İzzet Belgen, Kemal Aktaş, Leyla Zana, Mehmet Salih Sağlam, Mehmet Veysi Dilekçi, Metin Tekçe, Murat Avcı, Murat Daş, Musa Farisoğulları, Mustafa Tunç, Necdet Atalay Nurettin Demirtaş, Orhan Miroğlu, Sedat Yurttaş ve Selim Sadak'ın Anayasanın 69. maddesinin 9. fıkrası gereğince gerekçeli kararın resmi gazetelerde yayınlanmasından başlayarak 5 yıl süreyle bir başka partinin kurucusu yöneticisi, denetçesi olamayacak.”

2.1.2.- ANAYASA MAHKEMESİ BAŞKANI KILIÇ'IN KARARI DEĞERLENDİRMESİ:

AÇILIM'LI ELEŞTİRİLERE YANIT: Bu dava iki yılı aşkın bir süredir devam etmekte ve iki yılı biraz da geçmiş durumda. İki yıl bu konuda başsavcı ile 141 belgenin eklerine ilişkin çok ciddi eksikler görüldü. Bu eksiklikler raportörler aracılığıyla kapatılmaya çalışıldı. Bizim partiye ilişkin gündemi tespit ederken dışarıda sürmekte olan bir demokratik süreci ile ilgili herhangi öngörümüz değerlendirmemiz herhangi bir düşüncemiz asla olmamıştır.

BİR PARTİ TERÖRÜ KULLANAMAZ: Parti kapatmalarla ilgili çağdaş dünyada geçerli olan uluslararası anlaşmaların ve bizim siyasi partiler kanunumuz ifade ettiği ölçüler içerisinde hem ifade özgürlüğünü hem de örgütlenme özgürlüğünün kullanılmasına ilişkin bir takım ölçülerin olduğunu hepimiz biliyorsunuz. Bir siyasi parti terör, şiddet baskı içeren eylem ve söylemleri kullanma hakkına sahip değildir. Nitekim AHİM son yıllarda vermiş olduğu kararlarında bu konunun üzerinde çok açık bir biçimde durmuş bununla ilgili önemli ölçüler ve ölçütler yaratmıştır. İşte bunları ifade edecek olursak, bir siyasi partinin terör ve şiddete yakınlığı meşru göstermeye çalışması, propagandası, övülmesi yardım ve yataklık yapması açık ve gizli onay ve destek vermesi sözleşmeye asla uygun görülmemiştir. Bu konuda verilmiş kapatma kararları sözleşmeyi ihlal olarak nitelendirilmemiştir.

AMACIN HIÇBİR ÖNEMİ YOK: Bir partinin savunduğu ya da önerdiği inandığı toplumsal projesi ne kadar kutsal olursa olsun, yöntem olarak eğer terör ve şiddetle ilişki kurmuş ise bu amacının bence hiçbir anlamı yoktur. Anayasa mahkemesi son yıllarda verdiği kararlarda AHİM'in yapmış olduğu bu kriterleri ciddi anlamda kullanıyor ve buna örnek olarak HAK-PAR kararında bunu uygulamıştır. Terör ve şiddetle olan eylemlerle, barışçıl yöntemleri ayırarak kararlarını bu ölçüde vermeye çalışmaktadır.

SİYASETÇİLERE UYARI: Hukukun yükünü mahkemeler çeker. Siyasetçilerin yükünü de siyasetçilerin çekmesi lazım. Kimse mahkemelerin siyasi bir görev şeklinde bir yardım beklememeli. Siyasi partiler ilgili ve ihtiyaç duyulan anayasal ya da yasal değişiklikleri yapması için her zaman çağrıda bulunduk. Ancak bu çağrılar siyasilere duyurmayı başaramadık. Hemen belirtelim ki bu çağrının içinde siyasi partilerle ilgili gerek anayasal gerekse yasal düzenlemelerde terör ve şiddete ilişkin izin veren bir düzenleme asla yapılamaz herhangi bir çağrımız yok. Çünkü dünyanın hiçbir yerinde terör ve şiddete bulaşmış partiye ifade özgürlüğünde bir hak verilmemektedir.

YILGINLIK YOK: Terör eylemleri itibarıyla terörün amacı korku endişe güvensizlik yaratarak toplumun moralini bozmayı amaçlamaktadır. Yılgınlık ve umutsuzluk bu toplumun tarihinde yoktur ve olmayacaktır. Demokrasi sorunlara çözüm bulma sanatıdır. Siyasi etnik dinsel tüm farklılıklarımızla birlikte bizlerin yaşama azmini birlikte yaşama azmini ve becerisini göstermek zorunda olduğumuzu altını çizerek ifade etmek istiyorum.

ÇÖZÜM YERİ MECLİS'TİR: Evet zorlu bir süreçte geçiyoruz, sorunlarımız ne kadar ağır olursa olsun çözüm yeri parlamentodur. Siyasi aktörlere bir çağrı yapmak istiyorum öfke ve siyasi gelecek endişelerinde arınarak kaybolan diyaloglar kurulmalıdır. Milletın layık olduğu demokratik hukuk devletin gerekli kıldığı anayasal ve yasal değişiklikler bir an önce hayata geçirilmelidir.

BATASUNA ETKİLİ OLDU: Kararımızda ağırlık olarak Batasuna kararı ve AİHM kararları etken oldu. Süreç içerisinde çeşitli beyanatlar oldu. Özellikle siyasilerin ve gazetecilerin açıklamaları oldu. Bu açıklamaları talihsizlik olarak görüyorum. Bu tür açıklamalar yapılmaması gerekirken yapılmıştır. Anayasa Mahkemesi, AHİM'in verdiği kararları göz gönünde tutulmuştur. Batasuna kararı göz önünde tutulmuştur.

2.1.3.- GEREKÇELİ KARAR: “DTP İLE PKK BAĞLANTILI”

Anayasa Mahkemesi'nin DTP'nin kapatılmasına ilişkin gerekçeli kararı Resmi Gazete'de yayımlandı:

Kararla birlikte **Ahmet Türk** ve **Aysel Tuğluk**'un milletvekillikleri düştü. Gerekçede, bir partinin, terör söylemlerini destekleyen, zemin hazırlayan ve meşrulaştırmaya çalışan açıklama ve eylemde bulunmasının demokratik hiçbir sistemde koruma göremeyeceği vurgulandı. Partinin, terör örgütü ve **Abdullah Öcalan** ile siyasi, ideolojik yönden bağıllığı bulunduğu belirtilirken Batasuna örneği de kapatmaya dayanak yapıldı.

Mahkemenin gerekçeli kararında, partinin pek çok üyesinin etkinliklerde yaptıkları eylem ve söylemler tek tek irdelenirken, parti yöneticilerinin terör örgütünün propagandası niteliğindeki eylemlere karşı hiçbir müdahalede bulunmadıkları vurgulandı. Parti üyelerinin eylem ve söylemlerinin DTP ile PKK terör örgütü arasındaki bağlantıyı ortaya koyduğu değerlendirildi.

Genel Başkan Ahmet Türk'ün “**terör örgütü liderinin Kürt sorunu ve Türkiye'nin AB üyeliği konusunda oynadığı rolden takdirle söz etmesi ve terör örgütü liderinin kaldığı cezaevinde maruz kaldığı sorunları tecrit olarak nitelendirip bunu kamuoyuyla paylaşmasının, davalı partinin terör örgütü ve liderine siyasi ve ideolojik yönden bağıllığını gösterdiği**” anlatılırken terör örgütünün eylemlerini kınamayacağını söylemesi de Türk'e yasak getirilme gerekçeleri arasında yer aldı.

Aysel Tuğluk'un da söz ve eylemlerinde terör örgütüne bağlılık saptandığı belirtilirken, yönetici konumunda olması nedeniyle yasaklı hale geldiği anlatıldı. Kapatma gerekçesinde ulusal mevzuatın yanı sıra Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ile AİHM'nin parti kapatılmasına ilişkin içtihatları ve Venedik Komisyonu raporları da değerlendirildi.

Teröre destek verdikleri ve terörü kınamayı reddettikleri gerekçesine dayalı olarak İspanyol yargı organlarınca kapatılmalarına karar verilen Herri Batasuna ve Batasuna partilerinin yaptığı başvuruyu değerlendiren AİHM'nin Herri Batasuna ve Batasuna/İspanya kararının özet gerekçesine de yer verilen gerekçeli kararda, AİHM'nin şu tespitleri yer aldı:

“AİHM, otuz yıldan daha uzun süreden beri var olan terör ortamında ve diğer siyasal partilerin tamamı tarafından kınanmakta iken şiddeti kınamayı reddetmeyi terörizme üstü kapalı bir destek davranışı olarak görmüştür. Mahkeme, her halükârda, partinin kapatılmasının terörün kınanmaması olgusuna da dayanmış olmasını sözleşmeye aykırı görmemektedir. Zira, siyasetçilerin sadece eylemleri ve söylemleri değil, aynı zamanda belli durumlarda pozisyon alma olarak değerlendirilebilecek ve tamamen açık destek eylemi sayılabilecek eylemsizlikleri veya sessizlikleri de dikkate alınmalıdır. AİHM, başvuran siyasi partilere atfedilen eylem ve söylemlerin, bir bütün olarak demokratik toplum kavramı ile çelişkili olduğunu değerlendirmiştir. Bu nedenle, İspanyol Yüksek Mahkemesi tarafından başvuranlara uygulanan ve İspanyol Anayasa Mahkemesi tarafından da onaylanan yaptırımın devletlerin sahip olduğu takdir yetkisi çerçevesinde makul biçimde ‘sosyal olarak zorunlu bir ihtiyaca cevap verdiği’ sonucuna ulaşmıştır.”

Demokratik düzende, terör eylemlerine karşı siyasi duruşunu açıkça belirlemeyen, suçu ve suçluları kınamayan ve gizleyen bir partinin varlığı hoşgörüyü karşılanamayacağı anlatılan kararda, şunlar kaydedildi:

“Partinin bu bağlamdaki tutumu, PKK ile olan ilişkisinin açık bir sır olarak nitelenmesi sonucunu doğurmaktadır. Bu gizli kabulle, terör yoluyla hak elde edilmesi bir yöntem olarak benimsenmektedir. DTP'nin, PKK terör örgütünün ve bu eylemlerden hükümlü elebaşısının eylem ve politikalarını destekleyici nitelikte faaliyetlerde bulunmak suretiyle devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne aykırı eylemlerin yoğun olarak işlendiği bir parti haline geldiği anlaşılmıştır. (...) Belirtilen gerekçeler karşısında davalı parti hakkında verilecek bir kapatma kararının, ulusal güvenliğin ve anayasal düzenin korunması yönünde güdülen meşru amaçla orantılı, demokratik bir toplumda gerekli ve zorlayıcı bir toplumsal ihtiyaca cevap veren nitelikte olacağı açıktır.”

Gerekçede, teröre destek niteliğindeki eylem ve söylemlerin yoğunluğunun toplumda sarsıcı etkilere, aşırı endişe, kaygı ve belirsizliklere yol açtığı, bu siyasi anlayışla davalı partinin demokratik hayata katkıda bulunduğu söylenemeyeceği ve bu nitelikteki fiillerin ağırlığı karşısında, Hazine yardımıyla yoksunluk hükmünün uygulanmadığı belirtildi.

2.2.- KOMPLOCU İKTİDAR, 'KURUMLAR ARASI ÇATIŞMA' YARATIYOR

Ne "Silahlı Kuvvetler" siyasetçilerin himayesine muhtaçtır; ne de CHP "Silahlı Kuvvetlerin" himayesine muhtaçtır.

2.2.1.- 'SÖZÜN BİTTİĞİ YER'

"Konu, Bülent Arınç'a akli dengesini yitirmiş kötü niyetli birinin suikast yapacağı iddiası değil. Hükümet tarafından TSK'nin böyle bir suikast yapabileceğinin düşünülmüş olmasıdır. Bunun kondurulması bile vahimdir. Düşünün, eğer TSK bir devlet büyüğüne böyle bir suikast girişiminde bulunacaksa daha fazla bir şey söyleyemeyiz, bu sözün bittiği yerdir" Deniz BAYKAL

2.2.2.- "SİLAHLI KUVVETLERE" KARŞI SİSTEMATİK BİR MUHALEFET CEPHESİ AÇILMIŞTIR.

Bu cepheleşmenin kaynağı AKP İktidarı, uygulayıcısı ise bizzat Başbakan ve ona doğrudan bağlı birimlerdir. Bu durum devlet kurumları arasında onarılmaz uçurumlar yaratmaktadır. Bu akıl ve sağduyudan yoksun uygulama derhâl durdurulmalıdır.

Halkımız "Türkiye Silahlı Kuvvetleriyle" kuşkusuz onur duymaktadır.

Ancak, yine halkımız Başbakanlığa bağlı karargâhtan yürütülen, telefon dinlemeleriyle destekli, Ergenekon davasında yer alan Genelkurmay Karargahında tertip, entrika, ıslak veya kuru imzalı kaos kurguları iddialarını, Kara Kuvvetlerinde

tarlalara, arsalara bomba gömme eylemleri iddialarını, Hava Kuvvetlerinde karargâh evleri iddialarını, Deniz Kuvvetlerinde gayrimüslimlere cinayet hazırlıkları, “Kafes eylem planları” iddialarını hiç anlamamaktadır.

Bağımsız yargımızdan, ülkemizin üzerine çökertilen bu karabasanı en kısa zamanda aydınlığa dönüştürmesini, toplumumuzda korku, baskı ve bıkkınlık yaratan karabulutların yargımızın adil kararlarıyla dağıtılmasını bekliyoruz.

“TSK şüpheli konumuna düşürülmüştür. Sonuçta bir şey çıkmazsa çok vahim olur, bir şey çıkarsa da deprem olur”

“İlk kez bir kurum şüpheli konumuna düşürülmüştür. Suç işlediği düşünülen kişiler ve onların irtibatlı olduğu kişilerle ilgili inceleme, soruşturma yapılmıyor. Bir kurumla ilgili yapılıyor. TSK şüpheli konumuna düşürülmüştür. TSK’ye tam bir şüpheli muamelesi yapılıyor.

Sadece suç işlediği düşünülen kişiler ve onların bağlantıda olduğu kişileri hedef alan bir soruşturma değil, bir kurumu hedef alan bir soruşturmaya karşı karşıyayız. Ne çıkacağını göreceğiz: Yargı ortaya çıkaracaktır. Ama bir şey çıkmazsa bu kadar şüphe bu kadar kuşku ne oluyor?

Araştırmalar sonuçlandığında bir şey çıkmazsa çok vahim olur. Bir şey çıkarsa da deprem olur. TSK’de birilerinin suikast, darbe arayışları içinde olduğuna ilişkin bilgi, belge ortaya çıkarsa deprem olur. Genelkurmay Başkanı çeşitli vesilelerle bu tür kişileri içlerinde barındırmayacaklarını ifade etmiştir. Bu güvenceye rağmen oradan suikast, darbe planlarına dair bilgi, belge çıkarsa deprem olur.

Kurumlar arasında uyum olsaydı olaylar bu noktaya gelmezdi. Darbe iddialarıyla ilgili duyumlar, belgeler varsa konuşulur ortaya çıkarılırdı. Yargı, medya, harekete geçiriliyor. Kurumlar birbirine giriyor. Başbakan kurumlar arasında çatışma yok, diyor. Bu inandırıcı değil. AKP hukuka saygılı olsaydı bu karmaşayı yaşamazdık” .

2.2.3.- DARBELER DÖNEMİ ARTIK GERİDE KALMIŞTIR, GEÇMİŞTE KALMIŞTIR.

Türkiye'de son dönemlerde irdelenmeye ve aydınlığa kavuşturulması gereken üç konu var:

- Bunlardan biri, devlet sorumluluğunu belli bir zamanda taşımış ve hatta hala taşımakta olan bazı kişilerin bir araya gelerek **hukuk ötesi etkinlik sergileme çabaları,**
- Diğeri, **terörle mücadele sırasında hukuk dışı yollara başvurulması,**
- Bir diğeri ise, **darbe iddialarıdır..**

Darbe planlayan, gerçekleştirmeye yönelik, bu çerçevede çeşitli girişimler yapmış olan çevrelerin hukuk ve yasalar çerçevesinde sorumluluklarını ortaya çıkarmak, bu konudaki gerçek konumlarını doğru bilgilerle kamuoyuna yansıtmak temel ihtiyaçtır.

GEÇMİŞTE DARBELERE KARŞI EN KARARLI KARŞI DURUŞU SERGİLEMİŞ OLAN CUMHURİYET HALK PARTİSİ, BUGÜN DE, YARIN DA DARBELERE KARŞI DEMOKRASİMİZİN GÜVENCESİDİR.

Ne Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nun 35'inci maddesi ne de hukukumuzun hiçbir maddesi, koşullar ne olursa olsun, kimseye darbe yapma yetkisi vermemektedir. Cumhuriyet Halk Partisi olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinin demokratik rejime olan bağlılığından hiçbir kuşku duymuyoruz.

12 Eylül askerî darbesi demokrasimize derin yaralar açtı, Türkiye'yi tarikatların kucağına taşıdı. Yıllar geçti, 12 Eylül, hukuksuzlukları ve yolsuzluklarıyla anılır hâle geldi. Dönemin sorgulanmasının önüne duvar çeken Anayasa'nın geçici 15'inci maddesi ise AKP İktidarının koruması altında. Sık sık demokrasi havarisi rolüne soyunan AKP, kendini önce bu büyük ayıptan arındırmalıdır.

YARGI KARŞISINDA, “BİR HUKUK DEVLETİNİN, DEMOKRASİNİN” KENDİSİNİ KORUMAK, HAKKIDIR.

Türkiye'de bu konuların birbirinden ayrı, kendi çerçeveleri içinde, kendi özelliklerini dikkate alarak ciddiyetle soruşturulması, yargılanması bir temel ihtiyaçtır.

Ama bu olayları, bu konulardaki toplumun genel anlayışını değerlendirmelerini çıkış noktası olarak kabul edip, bunların tümünü bir araya getirip, ona bir miktarda iktidara muhalefet ettiğini düşündüğünüz öğretim üyelerini, aydınları, saygın yazarları, düşünürleri ekleyerek ve bütün bunların arasında örgütlü bir siyasi yapılanma söz konusuymuş gibi bir merkezi hiyerarşi etrafında bir büyük örgüt söz konusuymuş gibi konunun ele alınması maalesef çok ciddi bir yanılaşa yönelmesi anlamına gelmektedir.

Ancak, darbeyle kim ilgiliyse soruşturulmalıdır, hesabı verilmelidir.

Genelkurmay ve darbe iddialarına ilişkin belgeler ortaya atılıyordu, ancak bu iddia hala hukuki açıdan sonuçlanmadı. **Bu tür iddialar kesin olarak sonuçlandırılmalıdır..**

Bir hukuk devletinde herkes ortaya bir iddia atılmışsa bu iddianın incelenmesi, soruşturulması sürecine tabi olmak durumundadır. Bu konuda Türkiye'de bir tereddüt yoktur. Yeter ki süreç doğru işlesin. Hukuk ilkeleriyle işlesin, gerçekler ortaya çıkarılsın..

Türkiye'de belli suç alanları var. Bu alanlara ciddiyetle girilsin. Ergenekon soruşturmasında olduğu gibi Hükümet'e de muhalefet edenleri içine katarak onları birbiriyle bağlamaya kalktığınızda aydınlatma şansını kaybedersiniz. **Doğrudan her birisini ortaya koysunlar, gereğini yapsınlar. Türkiye bu konuda ferahlasın, aydınlığa kavuşsun.**

Komutanların, bu kadar söylenti, dedikodu, ortaya atıldıktan sonra yargı önünde ifade vermeleri kadar doğal bir şey yoktur. Elbette onlara bu sorulmalıdır. Onlar da ifadelerini vermelidir.

2.2.4.- ORDUDA İKİ YILDA 8 SIR ÖLÜM

Yarbay Ali Tatar'ın intiharıyla birlikte Ergenekon şüphesi altında hayatını gizemli bir şekilde kaybeden subay sayısı 8'e yükseldi.

Yarbay Ali Tatar'ın intiharıyla birlikte Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda son 2 yılda şüpheli bir şekilde hayatını kaybeden subay sayısı 6'ya yükseldi. Özel Harekât Dairesi Başkanı Behçet Oktay'ın makamında ölü bulunması ve emekli Albay Birol Atakan'ın da şüpheli bir trafik kazasında hayatını kaybetmesi sis perdesini daha da buğulu hale getirdi.

Son 2 yılda Ergenekon soruşturması bağlantılı 6'sı intihar, biri şüpheli trafik kazası olarak kayıtlara geçen ölümler için hala soruşturma açılmadı.

Emekli Albay Birol Atakan (2 Mayıs 2007): İstanbul-Ankara yolunda şüpheli bir trafik kazasında yaşamını yitirdi. Atakan'ın Ergenekon'la ilgili önemli bilgilere sahip olduğu iddia edildi. Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Yener Karahanoğlu'nun emir subayı olan Atakan, Karahanoğlu'ndan önce de Özden Örnek ile Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda birlikte çalışmıştı. Albay Atakan'ın, Özden Örnek'e ait olduğu iddia edilen darbe günlüklerinin internete sızmasında ihmali ve kastı olabileceği iddia edilmişti. Atakan'ın Karahanoğlu ve Örnek arasında köprü isim olduğu belirtiliyordu.

Tabip Yarbay Nursal Gedik (11 Kasım 2007): Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'nda kendi tabancasıyla intihar etti. İntiharının ardındaki sır perdesiyse halen aralanamadı. Gizli bilgelere ulaştığı gerekçesiyle öldürüldüğü iddia edildi.

Emekli Jandarma Albay Abdülkerim Kırca (10 Ocak 2009): Ankara'da Etimesgut'taki evinde silahıyla intihar etti. 1998'de teröristlerle girilen çatışmada belden aşağısı felç olan Kırca'ya, 2004'te "Devlet Övünç Madalyası" verilmişti. JİTEM'in eski Diyarbakır Bölge Komutanı olan Kırca'nın adı Ergenekon soruşturmasında da geçti. PKK itirafçısı Abdülkadir Aygan, Kırca'nın birçok faili meçhul cinayetin talimatını verdiğini iddia etmişti.

Özel Harekât Dairesi Başkanı Behçet Oktay (27 Şubat 2009): Emniyet Özel Harekât Dairesi'nin 13 yıllık başkanı Oktay, 27 Şubat'ta tabancasıyla makamında intihar etti. Oktay'ın, Ergenekon soruşturmasında adının geçmesi ve hakkında medyada çıkan haberler nedeniyle zor günler geçirdiği ileri sürülmüştü. Oktay ayrıca İbrahim Şahin'in sağ kolu olarak biliniyordu. Şahin'in oluşturduğu suikast timinde görev yapmakla suçlanan Elazığ Emniyeti Özel Harekat Şube Müdürü Ayhan Atabek ile Antalya Özel Hareket Grup Amiri Servet Kaynak, ifadelerinde Behçet Oktay'dan gelen talimat üzerine görevi kabul ettiklerini söylediler. Oktay, Şahin'in Özel Harekat Daire Başkanvekili olduğu dönemde yardımcısıydı.

Kıdemli Yüzbaşı Olgun Ural (26 Mart 2009): Yalova'da beylik silahıyla başına "bitişik ateş" ederek intihar etti. Karamürselbey Eğitim Komutanlığı'nda görevliydi. Ural'ın adı 1. Ergenekon davasında deliller bölümünde geçmişti. İddianamede "Alevi, Sivas Gemerekli. Yüzbaşı Ali Tatar'ın personel alımında görevli olduğu zaman

alınmıştı” ifadesi yer aldı. Ural, 2. Ergenekon iddianamesinin açıklanmasının ardından intihar etti.

Askeri Hâkim Yarbay Tanju Ünal (26 Haziran 2009): Üney Deniz Saha Komutanlığı'nda görevli olan Ünal da makam odasında ölü bulundu. Emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı İlhami Erdil'in yargılandığı mahkemenin başkanlığını da yürütmüştü. İlhami Erdil'e rütbelerini söktüren Ünal, İzmir Güney Deniz Saha Komutanlığı'ndaki makamında hayatına son verdi. Ünal'ın Hizbullah'ın çözülmesinde rol oynadığı ifade edilmişti.

Emekli Albay Belgütay Varımlı (21 Kasım 2009): Milli Savunma Bakanlığı Teftiş Kurulu'nun eski başkanı emekli Albay Belgütay Varımlı İstanbul Göztepe'de 9. kattaki evinin balkonundan atlayarak yaşamına son verdi. Varımlı, emekli Deniz Kuvvetleri Komutanı İlhami Erdil'in rütbelerinin sökülüp er rütbesine indirilmesine neden olan kişilerden biri olarak biliniyordu. Varımlı'nın Sarıkız ve Ayışığı darbe planlarını deşifre eden subay olduğu iddia edilmişti.

Deniz Yarbay Ali Tatar (21 Aralık 2009): Yarbay Ali Tatar, amirallere suikast soruşturması kapsamında Poyrazköy'de ele geçirilen belgelere ilişkin 9 gün tutuklu kaldıktan sonra 16 Aralık'ta serbest bırakılmış ancak daha sonra hakkında tekrar yakalama kararı çıkmıştı. Bu karar üzerine Yarbay Tatar evinde tabancayla intihar etti. Yarbay Tatar'ın cenazesine suikast hazırlığı yaptığı öne sürülen komutan ve eşi de katıldı.

2.2.5.- ERZİNCAN'DA “TARİKATÇI-CEMAATÇİ KOMPLO

AHMET ERSİN'DEN “ÜRKÜTEN İZLENİMLER”

Erzurum Özel Yetkili Savcılığı'nca tutuklanan MİT ve Jandarma İstihbarat personeli ile görüşen CHP'li TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyesi Ahmet Ersin, tutuklamaları Erzincan cumhuriyet Başsavcısı'nın İsmailağa cemaatine yönelik başlattığı soruşturmaya “misilleme” ve laik cumhuriyet yapısını “tarikatçı-cemaatçi yapıya dönüştürme projesinin parçası” olarak niteledi.

Ersin, bir başbakan yardımcısının Erzincan başsavcısını arayarak, cemaat soruşturmasında gözaltına alınan 16 kişiyi serbest bırakmasını istediğini öne sürdü. MİT ve Jandarma'ya yönelik baskın ve tutuklamaların ardından Erzurum ve Erzincan'a giderek gözaltına alınanlarla bizzat görüştü..

İçerden bilgi verildi: Erzincan'da yapılan güvenlik toplantısında, İsmailağa cemaatinin çocukları evlerinden toplayıp, yatılı dini eğitim verdiği, izinsiz, makbuzsuz yardım topladığı ve İstanbul'a gönderdiği konuşuluyor. Cumhuriyet Başsavcısı 2007 Aralık ayında İsmailağa cemaati hakkında soruşturma başlatıyor. Araştırma ilerleyince bunların bazı ihalelere fesat karıştırdığı ortaya çıkıyor. Başsavcı, emniyetle birlikte bir operasyon yapıyor. Ancak, operasyonlardan eli boş dönüyor. Savcı, operasyonla ilgili karşı tarafa bilgi verildiğini düşünüyor ve bu kez operasyonu jandarma ile yapıyor.

Bakan devreye girdi: Yerel seçim öncesinde jandarmayla yapılan operasyonda 16 kişi gözaltına alınıyor. Bunun üzerine bir başbakan yardımcısı başsavcıyı arayarak, “Onları bırak” diyor. Başsavcı da “**Hukuki süreç devam ediyor, bu aşamada böyle bir şey olamaz, soruşturmayı sürdüreceğim**” diyor ve 16 kişiyi tutuklatıyor. Bunun üzerine Adalet Bakanlığı müfettişlerini gönderiyor, başsavcı hakkında soruşturma açılıyor. Soruşturma dosyalarının Erzurum özel yetkili savcısına gönderilmesi için baskı yapıyorlar. Başsavcı dosyaları gönderiyor ve müfettişleri başsavcı hakkında 26 yıla kadar hapis istemiyle dava açıyor. Erzurum Özel Yetkili Savcısı soruşturmayı aldıktan sonra Erzincan MİT Bölge Müdürlüğü'ne baskın yapıyor.

MİT araması keyfi: MİT personeli hakkında bir soruşturma başlatılması için Başbakanlık'tan izin alınması gerekiyor ama izin yok. Keyfi bir şekilde baskın yapılmış. MİT binası tapu müdürlüğü binası değil ki... Orada devletin gizli bilgileri var. Oradan Jandarma Alay Komutanlığı'na gidiyor, Jandarma İstihbarat müdürü ve 2 personelin odasında arama yapmak istiyorlar ama mahkeme kararında burada arama yapılmasına ilişkin bir ifade yok. Bunu söyleyip itiraz ediyorlar: İşte ‘**İzni unuttum da telefonla alırım**’ filan diyor savcı ve orada da arama yapıyor. İstihbaratçılar da gözaltına alınıp tutuklanıyorlar.

MİT'e tasfiye operasyonu: Kanaatimce MİT kendi içinde de operasyon yapıyor. Yani anti-Amerikancı ve ulusalcı kanadın tasfiyesi için düğmeye basıldı. Jandarma İstihbarat Şube Müdürü ve gözaltına alınan 2 personelin gözaltına alınma gerekçesi ise yaptıkları çalışmalar sırasında bu cemaatle ilgili çok geniş bilgiye sahip olmaları. O nedenle etkisiz hale getirmek istiyorlar.

Cemaate dokunanı yakarım: Soruşturma İsmailağa cemaatine yönelik soruşturmayla başlıyor ve gitgide Fethullah Gülen cemaatine uzanıyor. Burada “**Cemaatlere dokunan başına bela alır, cemaate dokunanı yakarım**” mesajı vermek için bir operasyon yapılıyor. Yani herkese mesaj veriliyor. Cemaat soruşturması nedeniyle yapılan bir misilleme. Bu olayı Ergenekon'a, İrticayla Mücadele Eylem Planı'na filan bağlamak saçma. Bu olay tamamen laik Cumhuriyet yapısını tarikatçı, cemaatçi yapıya dönüştürme operasyonunun bir parçasıdır.

2.3.- İKTİDAR, “YARGI BAĞIMSIZLIĞINI” HOYRATÇA ÇİĞNİYOR

2.3.1.- ATEŞ BACAYI SARDI. YANGIN BÜYÜYOR. BUNLAR ACI GERÇEKLER. NE YAZIK Kİ YARGI BAĞIMSIZLIĞI ÇİĞNENİYOR.

- "HSYK'nın tam bağımsız olması, yürütmenin etkisinden uzaklaşması gereklidir. Yargı dışı kurumlardan hakim-savcı sıfatını taşımayanların kurula alınması yargı bağımsızlığına uygun düşmez. Böyle bir oluşum kuvvetler ayrılığına ve Anayasa'ya aykırıdır. Üye olmak istediğimiz ama bir türlü de giremediğimiz AB müktesebatında da böyle bir dayatma yoktur. Bundan vazgeçilmelidir.
- Teftiş Kurulu HSYK'ya bağlanmalı, HSYK'nın sekreteryası ve kendi bütçesi olmalıdır.
- Hukuk fakültelerindeki eğitimin seviyesi yükseltilmeli,
- Adli Tıp ve Adalet Akademisi özerkleştirilmelidir.
- Bugün yargı sistemi tıkanmıştır. Bundan öncelikle Anayasa maddeleri ve idare sorumludur.
- Yargı, Adalet Bakanlığı, HSYK ve yüksek yargı olarak üç başlıdır. Yetki ve görev karmaşası vardır. Yürütmenin yargı üzerindeki vesayeti mutlaka kaldırılmalıdır. Şu anda yürütme ve yargı HSYK'da birleşmiş görünmektedir.
- İletişimin tespiti ve dinlemeler konusunda yapılan yanlışlıklar toplum vicdanında derin yaralar açmaktadır.
- Eşit olanaklara sahip olması gereken yargı, yasama ve yürütmeden geri kalmıştır.
- TBMM'den yargı dışındaki kurumlardan HSYK'ya üye seçilmesi yargı bağımsızlığına aykırı olacaktır. Her biri 30-40 yıldır adaletin içinde olan yargıçlara güvenilmelidir. Bugün Yargıtay'daki dosya sayısı 1 milyon 700 bin'e ulaşmış, neredeyse 2 milyon olmuştur. Buna rağmen 250 üyesinden 34'ü eksiktir. Yasal zorunluluk olmasına rağmen bu üyeler seçilememektedir. Birçok dairede heyet oluşması için gereken en az 5 üyenin altına düşülmüştür.

Bu durumda HSYK'nın yapısını değiştiren ne, değiştirmesen ne? Ateş bacayı sardı. Yangın büyüyor. Bunlar acı gerçekler. Ne yazık ki yargı bağımsızlığı tam değil. Bütün bunlar da bu yüzden yaşanıyor.”

Yargıtay Başkanı Hasan Gerçekler

AKP'NİN BEĞENMEDİĞİ KARARLARA İMZA ATMALARI NEDENİYLE “HESAPLAŞMAYA” GİRİŞTİĞİ YARGIÇ VE SAVCILARIN BAŞINA GELEN OLAYLAR:

'KELLE' KARARINI VEREN YARGIÇ: Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, Avustralya Sbs Radyosu'na verdiği demeçte şehit askerler için “kelle” dediği ortaya çıkmıştı. Bunun üzerine şehit aileleri Başbakan hakkında “uç kuruşluk” tazminat davası açtı. Kartal 2. Sulh Hukuk Mahkemesi Başkanı Sevgi Övüç, Erdoğan'ı 3 kuruş tazminata mahkûm etti. Ancak bu karardan kısa bir süre sonra, yargıç Övüç hakkında Adalet Bakanlığı müfettişleri soruşturma izni istedi. Övüç hakkında “davaların kararını geç yazarak kamu zararına sebebiyet verdiğinden görevi ihmal suçu” ve “görevi kötüye kullanma” suçlamalarıyla 2 yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açıldı. Yargıtay 4. Ceza Dairesi, Övüç hakkındaki soruşturma raporu, iş cetveli, inceleme tutanakları gibi kanıtları inceledikten sonra görevi savsama kastı bulunmadığı görüşüyle beraatına karar verdi.

'GÜL YARGILANSIN' DEDİ BAŞINA GELMEYEN KALMADI: Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Başbakan'ın terör örgütü lideri Abdullah Öcalan'a “Sayın” diye hitap etmesi nedeniyle yapılan suç duyuruları hakkında takipsizlik kararı verdi. Üst mahkeme sıfatıyla itirazı inceleyen Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Osman Kaçmaz, Erdoğan hakkındaki takipsizlik kararını kaldırdı. Ankara Başsavcılığı da, Erdoğan ile ilgili fezleke hazırlayıp dokunulmazlık nedeniyle dosyayı TBMM'ye gönderme kararı aldı. Hâkim Kaçmaz, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül hakkında da kayıp trilyon davası kapsamında verilen takipsizlik kararını kaldırarak, Cumhurbaşkanı'nın yargılanması gerektiğine hükmetti. Kaçmaz hakkında Adalet Bakanlığı müfettişleri inceleme başlattı.

Bu kapsamda Kaçmaz'ın telefonları dinlendi. Yasadışı telefon dinleme iddiaları nedeniyle Kaçmaz, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı'nda (TİB) inceleme yapılmasına da karar verdi. Adalet Bakanlığı, Kaçmaz'a bir meslekten ihraç, iki yer değiştirme cezası verilmesini istedi. İhraç istemini HSYK karara bağlayacak. Kaçmaz hakkında ayrıca adli soruşturma da başlatıldı.

İSMAİLAĞA CEMAATİNİ SORUŞTURDU: Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner, iktidarın beğenmediği soruşturmalara imza atması nedeniyle, soruşturulan savcılar arasında yer aldı. Cihaner, İsmailağa cemaati ile Fethullah Gülen grubuna yönelik soruşturmalar nedeniyle Ankara'nın hedefi oldu. Erzincan'daki cemaat soruşturma dosyası Erzurum'a nakledildi. Bazı AKP'li bakanlar ile işadamlarının da adının karıştığı cemaate yönelik soruşturmanın hemen ardından Başsavcı Cihaner hakkında Adalet Bakanlığı'na soruşturma başlatıldı. Cihaner'in de telefonları Adalet müfettişlerinin istemiyle dinlendi.

AKP'YE TELEKULAK İNCELEMESİ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya, 14 Mart 2008 tarihinde AKP hakkında kapatma davası açtı. Kapatma davası açmasıyla birlikte ölüm tehditleri almaya başlayan ve koruma sayısı arttırılan Yalçınkaya'ya yönelik eski TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın, “Ölüm en büyük gerçek. Bunu başsavcı da görmeli, siyasetçiler de görmeli, herkes görmeli.

Ölüm bize şahdamarlarımızdan daha yakın” sözleri üstü örtülü tehdit olarak yorumlandı.

Anayasa Mahkemesi'nde AKP kapatma davasında, partinin kapatılması yönünde oy veren Başkanvekili Osman Paksüt'ün de Ergenekon soruşturmasında yasadışı yolla dinlendiği ortaya çıktı. Yargıtay Başsavcısı, yasadışı dinlemeler nedeniyle AKP hakkında inceleme başlatınca yeniden iktidarın hedefi oldu.

MAHKEME KARARINI UYGULAMAK SUÇ: Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi, yasadışı dinleme iddialarıyla ilgili TİB'de yargıç başkanlığındaki bilirkişi heyetince inceleme yapılmasına karar verdi. Bu karar uyarınca Ankara 1. Sulh Ceza Hâkimi Hayri Keskin ve beraberindeki bilirkişi heyeti 5 Kasım'da TİB'de telekulak incelemesi yaptı.

İncelemede, Yargıtay Birinci Başkanlığı'na ait bir telefonun da dinlendiği ortaya çıktı. Heyet bilgisayar sisteminde yaptığı telekulak sorgu kayıtlarının bir örneğini istedi. Ancak TİB yetkilileri bunu vermediler. Bunun üzerine yargıç Hayri Keskin fiili engellemeyle karşılaştığı savıyla TİB Hukuk Daire Başkanı hakkında suç duyurusunda bulundu. TİB de Keskin'i Adalet Bakanlığı'na şikâyet etti. Adalet Bakanlığı da mahkeme kararını uygulayan yargıç Hayri Keskin hakkında inceleme başlattı

2.3.2.- ANAYASA MAHKEMESİ: ‘ASKERE SİVİL YARGI’ KARARI İPTAL

Anayasa Mahkemesi, askerlere sivil yargı yolunu açan düzenlemeyi iptal etti. Bu durum siviller tarafından sürdürülen ve askerleri kapsayan soruşturmaları etkileyebilecek.

ANAYASA Mahkemesi, askerlere darbe, cunta gibi “Anayasal düzene karşı suçlar”, “terör” ve “çete” suçlarını işlemeleri halinde sivil yargılama yolunu açan CMK’nın 250. maddesindeki düzenlemeyi oybirliğiyle iptal etti. Anayasa’nın askeri yargının görev alanını belirleyen 145. maddesine aykırı bulunan düzenlemenin yürürlüğü durduruldu.

Balyoz Darbe Planı, Albay Dursun Çiçek hakkındaki “İrtica ile Mücadele Eylem Planı” gibi soruşturmaları asker kişiler tarafından, askeri mahalde işlendiği ve askeri görevle ilgili olduğu için iptal kararından etkilenebilecek. Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’a yönelik suikast iddiası üzerine başlatılan ve kozmik odadaki aramayla şekillenecek Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı önündeki soruşturma da yetki tartışmasına konu olacak. Şüphelileri asker olan kişilerin bu soruşturmasının da iptal kararı çerçevesinde askeri yargıya gönderilmesi gerekebilecek.

Sivil savcılık ve mahkemelerin, CMK 250. madde kapsamındaki muvazzaf subaylara ilişkin askerlik göreviyle ilgili, askeri mahalde işlenmiş eylemlere ilişkin soruşturma ve davaları “görevsizlikle” askeri yargıya göndermeleri gerekecek. İptal kararı çerçevesinde Şemdinli davası ve Özel Kuvvetler davasının askeri yargıda görülmesine devam edilecek.

Ergenekon savcıları, darbe teşebbüsü soruşturmasını CMK’daki bu düzenleme öncesinde başlatmışlardı. Ergenekon savcıları iptale rağmen bu dosyalarda yetki iddialarını sürdürürse, anlaşmazlık Yargıtay’a taşınacak. İptal kararının gerekçesi yetki çatışmasına ışık tutacak. Ergenekon davasından yargılanan emekli generallerin dosyası bu iptalden etkilenmeyecek. Askeri Ceza Kanunu hükümleri gereği sivil mahkemede yargılamaları sürecek.

CHP’nin açtığı davada mahkeme gece yarısı CMK’nın 250. maddesine eklenen “halinde” sözcüğü ile askerlere sivil yargı yolunun açılmasını oybirliği ile iptal etti. Mahkeme, “savaş ve sıkıyönetim” hali ibaresini ise Anayasa Mahkemesi Kanunu’na göre “uygulama olanağı” olmadığı için iptal etti.

Mahkeme, barış zamanı uygulanmayan bir maddenin savaşta zaten uygulanamayacağı değerlendirmesi yaptı. Geçici 1 maddedeki “ve 250. madde” maddedeki ibaresi ise “usül”e ilişkin olduğu ve esası etkilemediği için iptal talebi oybirliği ile reddedildi.

a.- "GECE YARISI GOL ATTIK DİYE SEVİNDİLER. OYSA GOLÜ KENDİ KALELERİNE ATILAR"

CHP Grup Başkanvekili **Hakkı Süha Okay**, askere sivil yargı yolunu açan düzenlemenin iptaliyle ilgili olarak "**Anayasa Mahkemesi oybirliğiyle anayasaya uygun bir karar verdi, bunun tartışılacak bir tarafı yok.**" dedi.

"Anayasanın 145. maddesi orada duruyor. Bu ortadayken bunu bile bile bir laf cambazlığıyla askerin sivil yargıya taşınması açıkça anayasa hükmüne aykırıydı. Anayasa hükmü açık olduğu halde sen anayasaya aykırı düzenleme yaparsan o da Anayasa Mahkemesi'nden geri döner. Eğer bir kural koyacaksan, bu kural üst kurala uygun mu değil mi ona da bakacaksın.

Evvelce sivilde birlikte muvazzaf olan askerler sivil mahkemede yargılanıyordu. Şimdi ona ilişkin cümle iptal oldu. Bundan sonraki süreçte mevcut muvazzaf subaylara ilişkin yargılamaların hepsi görev olarak etkilenecek.

Karardan sonra asker kişilerin yargılama mercinin askeri yargı haline dönüştü, halen devam eden bazı davalarda mahkemelerin asker kişilerle ilintili olarak görevsizlik kararı verip dosyaları askeri mahkemelere göndermek durumunda kalacaklar, artık bunların sivil mahkemelerde yargılanmasına ilişkin yasa hükmü ortadan kalktı.

Hukuk boşluk kaldırmaz. Yargılama söz konusu kişiler için askeri yargıda devam edecektir. Beşiktaş yargılamasının, Silivri yargılamasının hukuki dayanağı muvazzaf subaylar yönünden ortadan kalkıyor. Bu da göreve ilişkin olduğuna göre, artık mahkeme görevli değil bu haliyle. Yargılama olacak ama yeni hukuki sürece göre olacak"

b.- AKP KENDİ DERİN DEVLETİNİ OLUŞTURUYOR

CHP Grup Başkanvekili **Hakkı Suha Okay**, AKP Hükümetinin, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı ile "**kendi derin devletini oluşturma çalışmalarını son noktaya taşımak istediğini**" savunarak, "**Yabancı çalıştırma yetkisi alarak, iç güvenliğimiz okyanus ötesine teslim edilmektedir. İstihbarata, sanki Kurtlar Vadisi ayarı yapılmaktadır**" dedi.

Demokrasi, insan hakları, hukuk devleti söz konusu olduğunda "mangalda kül bırakmayan" Hükümetin, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı kurulmasında da aynı sözlerin arkasına sığındığını bildiren Okay, "**Darbe girişimleri, suikast planları, vesayet gibi kavramların arkasına saklanarak sessiz ve derinden sivil bir darbe yapmaya çalışan iktidar, artık sivil dikta aşamasına doğru hızla ilerlemektedir.**

Gerçekleştirdiği kadrolaşma, emniyet içinde sağladığı F tipi örgütlenme, cemaat ve tarikatların isteğiyle yapılan atamalar, keyfi dinlemeler, hukuk dışı tutuklamalar, `açılım` isimleriyle ülkeyi bölme projeleri, emekçilere uyguladığı acımasızca tutumla farklı bir aşamaya gelinmiştir" diye konuştu.

Okay, Hükümetin, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı ile "**aklından hiç çıkarmadığı kendi derin devletini oluşturma çalışmalarını son noktaya taşımak istediğini**" ileri sürdü.

İktidarın, "**devlet içinde derin yapılanmada yeni bir örgütlenme için kollarını sıvadığını**" savunan Okay, bunun yalnızca CHP`nin iddiası olmadığını, Hükümetin, itiraflarda bulunduğunu söyledi.

Okay, "**AKP`nin özel timleri için yeni bir yapı mı öngörülmektedir? Bu özel timler, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı aracılığıyla 81 ilde örgütlenmek mi istemektedir? Örtülü ödenekten yararlanacak, operasyonel görevi olmadığı halde inceleme ve denetleme yetkisi olacak, bu yetkisini hangi kuruluşlara karşı kullanacağı belli olmayan, çalışanlarının nasıl seçileceği ve nitelikleri hakkında yeterli bilgi bulunmayan bu müsteşarlık, iktidarın özel örgütlenmesine giden yolun taşları değil de nedir?**" diye sordu.

Atalay`ın, "**esnek ve yasa metnine yazılmamış**" diye belirttiği örgütlenmenin, hukuk devletiyle bağdaşır bir yanının olmadığını dile getiren Okay, "**Bu, istibdat dönemlerinde görülecek bir düzenlemedir. Abdülhamit dönemi uygulaması ile karşı karşıyayız**" dedi.

Tasarıyla, sözleşmeli yabancı çalıştırma imkanı getirildiğine işaret eden Okay, "**Yabancı çalıştırma yetkisi alarak, iç güvenliğimiz okyanus ötesine teslim edilmektedir. İstihbarata, sanki Kurtlar Vadisi ayarı yapılmaktadır**" diye uyardı.

c.- DAVALAR ETKİLENECEK

Anayasa Mahkemesi'nin önceki gün oybirliğiyle askere sivil yargı yolunu açan düzenlemeyi iptal kararını vermesi ve yürütmesini de süre vermeksizin durdurması nedeniyle karar hemen yürürlüğe girmiş oldu. Görülen davalar ile halen süren soruşturmalar, yüksek mahkemenin yürütmeyi durdurma kararı vermesi nedeniyle doğrudan etkilenecekler. İlgili davalarda bazı askeri kişiler yönünden dosyalar askeri yargıya gönderilebilecek, kimi askeri "sanıklar" bakımından ise dosya kendi içinde ikiye bölünebilecek.

Anayasa Mahkemesi'nin aldığı ve karar gününden itibaren yürürlüğe girdiği kabul edilen karardan, etkilenecek kimi dava ve dosyalar ile etkilenme biçimleri şöyle:

Ergenekon: Sanık ve şüphelileri arasında çok sayıda asker de bulunuyor. Yüksek mahkemenin kararı uyarınca asker kişilerin, görevde oldukları dönemde işledikleri suçlar bakımından dosyalarının askeri yargıya gönderilmesi gerekecek. Emekli orgeneral **Hurşit Tolon**, **Şener Eruygur** gibi sanıklar bakımından hem askerlik görevleri dönemine hem de emeklilik yaşamlarına ilişkin suçlamalar bulunuyor. Bu durumda olan sanıkların hem askeri hem sivil mahkemelerde yargılanmaları gündeme gelebilecek. Dolayısıyla Ergenekon soruşturma ve davası hem askeri hem sivil yargıda görülebilecek.

Eski kuvvet komutanları: Ergenekon soruşturması kapsamında eski Deniz Kuvvetleri Komutanı **Özden Örnek**, eski Hava Kuvvetleri Komutanı **İbrahim Fırtına**, eski Kara Kuvvetleri Komutanı **Aytaç Yalman**'ın da ifadeleri alınmıştı. Eski komutanlarla ilgili dosyaların da görev dönemleriyle ilgili olması nedeniyle askeri savcılığa gönderilmesi gerekecek.

Kozmik arama: Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**'a yönelik suikast iddiasıyla başlatılan ve Ankara Seferberlik Bölge Başkanlığı'nda sivil hâkim tarafından arama yapılmasına kadar uzanan soruşturma süreci de Anayasa Mahkemesi kararından etkilenebilecek.

Çiçek dosyası: Albay **Dursun Çiçek**'in imzasını taşıdığı ileri sürülen İrtica ile Mücadele Eylem Planı ile ilgili dosyanın da askeri savcılığa gönderilmesi gerekecek. Çünkü Çiçek halen Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda görevini sürdürüyor.

2.4.- DEMOKRASİ ve İNSAN HAKLARI

2.4.1.- HUKUKSUZ DİNLEME VE ARAMALAR

a.- YARGITAY: HAKİM KARARI OLMADAN YAPILAN ARAMA GEÇERSİZDİR

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, son kararı verdi: Devlet vatandaşına korku yaşatamaz...

İki yıl önce **hakim kararı olmadan** polis, sahte rakı imalathanelerine yönelik operasyonlar sırasında İstanbul Kadıköy Kayışdağı Yolu Caddesi'nde bir rakı imalathanesine baskın düzenledi. Ancak arama hakim kararı olmadan yapıldı. Polis hakim kararı olmadan yapılan aramayı "konu halkın genel sağlığını ilgilendiriyor" gerekçesine dayandırdı. İş yerinin sahibi hakkında dava açıldı. Kadıköy 4. Asliye Ceza Mahkemesi sanığı mahkum etti.

Ancak, İstanbul polisinin usulsüz arama sonucu elde edilen kaçak rakılarla ilgili mahkumiyet verilir verilmeyeceği konusunda yargı ikiye bölündü. Son noktayı koyan Yargıtay Ceza Genel Kurulu, "**Devlet vatandaşına her an gözaltına alınabileceği, sorgulanabileceği, evinde, işyerinde arama yapılabileceği endişesini yaşatmamalıdır. güvenlik içerisinde özgür ve onurlu bir yaşam sunmalıdır**" görüşüyle beraate hükmetti.

b.- MÜFETTİŞLER, HÂKİM DİNLEYEMEYECEK

DANIŞTAY 5'inci Dairesi, 'Ergenekon soruşturması' ile gündeme gelen Adalet müfettişlerine verilen 'Telekulak yetkisinin' yürütmesini durdurdu.

Danıştay 5. Dairesi, Adalet Bakanlığı müfettişlerine, hakim ve savcılar hakkında dinleme ve teknik takip yapma olanağı tanıyan Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliğinin ilgili maddesinin yürütmesini oybirliğiyle durdurdu.

Müfettişler, artık hâkim ve savcılar hakkında dinleme ve teknik takip yaptırmak için mahkemelere başvurmayacak. Teftiş Kurulu yönetmeliği ile müfettişlere,

Haberleşmenin tespiti ve dinlenmesi' adı altında yeni bir 'delil toplama yetkisi' tanınmasının, 'yetki aşımı' niteliği taşıdığı ve mevzuata aykırı olduğu belirtildi.

Ergenekon'un yargıya sızdığı iddialarının araştırılması sırasında, aralarında İstanbul ve Ankara Başsavcılarını ile Danıştay tetkik hâkimi Engin Çakmak'ın da bulunduğu 56 hâkim ve savcı için mahkemeden dinleme kararı talep edilmişti. Bunun üzerine Eski YARSAV Başkanı Ömer Faruk Eminağaoğlu, yönetmelikteki düzenlemenin iptali için Danıştay'a başvurmuş, 24 Ocak 2007 tarihli Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliği'nin ilgili hükmünün iptali ve yürütmesinin durdurulmasını istemişti.

Daire, ilk incelemesini tamamladı ve oybirliği ile yürütmenin durdurulmasına karar verdi. Kararda, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve AİHM kararları ışığında, 'mutlak zorunluluk' halinde dinleme tedbirine başvurulabileceği vurgulandı. Kararda, "Ceza yargılaması dışında önleyici olmak ve istihbari bilgi toplamak amacıyla iletişimin dinlenmesi yetkisinin ancak yasayla tanınması halinde olanaklı olacağı açıktır" denildi. Daire, bakanlığın bu konuda yönetmelikle düzenleme yapma yetkisi bulunmadığına, ancak yasayla düzenleme yapılması gerektiğine de vurgu yapmış oldu.

Davalı Adalet Bakanlığı'nın bu karara itiraz hakkı var. İtirazı, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu görüşecek. 5. Daire ise davayı önümüzdeki günlerde esastan görüşecek. Daire, yönetmeliği esastan da iptal ederse, müfettişlere telekulak yetkisi yargıdan dönmüş olacak.

c.- TİB, ARAMA YAPMAYA GELEN HEYETE KAYIT ÖRNEĞİ VERMEDİ

YARSAV (Eski) Başkanı Ömer Faruk Eminağaoğlu'na ait telefonların dinlenip dinlenilmediğine ilişkin tespit incelemesi sırasında yetki tartışması yaşandı. TİB incelemeye gelen heyete telefon kayıtlarından örnek alınmasına izin vermedi.

Eminağaoğlu, kendisinin ve derneğinin telefonların dinlendiği iddiasıyla MİT, Emniyet ve TİB hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Savcılık da yaptığı soruşturma sonucunda takipsizlik kararı vermişti. Karara Eminağaoğlu itiraz etti. İtirazı Sincan 1. Ağır Ceza Mahkemesi itirazı ortadan kaldırırken, savcılığın Eminağaoğlu'nun iddialarını incelemesi gerektiğine hükmetti. Dinlemeye alındığı iddia edilen telefonların TİB kayıtlarında olup olmadığının belirlenmesi gerektiğine de karar verdi. Bu karar doğrultusunda Ankara 1. Sulh Hakimi Hayri Keskin ve 3 kişilik bilirkişi heyeti, TİB'de yaklaşık 4.5 saatlik bir inceleme yaptı.

İnceleme sırasında TİB yönetimi ile heyet arasında yetki tartışması yaşandığı öğrenildi. TİB yönetimi, heyete kurumda yapılan işlemlerin gizli olduğunu ve bu gizlilik kararının hiç bir kurum merci, mahkemenin kaldıramayacağını anlattı. **Yaşanılan tartışmaya rağmen heyetin inceleme yapmada ısrar etmesi üzerine TİB yöneticileri, söz konusu kayıtları heyete gösterdi. Ancak heyetin örnek almasına izin vermedi.**

d.- 56 HAKİM VE SAVCIYA ‘PARDON’

Hiçbirinin Ergenekon ile ilgisinin olmadığı ortaya çıktı

Adalet Bakanlığı, Ergenekon bağlantısı iddiasıyla aralarında Ankara ve İstanbul başsavcılarının da bulunduğu 56 yargı mensubu hakkında soruşturma yürüttü. Telefonlar dinlendi, ortam dinlemesi yapıldı. 56 yargı mensubundan hiçbirinin Ergenekon ile ilgisinin olmadığı ortaya çıktı. Son olarak Eminağaoğlu ile ilgili soruşturma da takipsizlikle sonuçlandı ve ‘pardon’ denildi.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, eski YARSAV Başkanı ve Yargıtay Savcısı Ömer Faruk Eminağaoğlu hakkında Ergenekon kapsamında yürütülen soruşturmada takipsizlik kararı verdi. Başsavcılık, Eminağaoğlu’na, hakkında yapılan telefon dinlemelere ait tutanakların imha edildiğini bildirdi.

Adalet Bakanlığı, Ergenekon örgütü ile bağlantılı olduğu gerekçesiyle aralarında Ankara, İstanbul, Zonguldak, Kırıkkale başsavcıları ile Yargıtay savcıları ve Danıştay tetkik hakimlerinin de olduğu 56 yargı mensubu hakkında soruşturma yürüttü. Bu kapsamda telefonları dinlendi, yargı kurumlarında ortam dinlemesi yapıldı. Ancak Eminağaoğlu’na verilen takipsizlik kararı ile birlikte 56 yargı mensubunun hiçbirinin Ergenekon ile ilgisinin olmadığı ortaya çıktı. Eminağaoğlu’na dinlenen telefonlarına ilişkin kayıtların imha edildiği bildirildi. Ancak Eminağaoğlu hakkında alınan dinleme ve teknik takip kararında, ortam dinlemesi yapılması da kararlaştırılmıştı. Kararda ortam dinlemesine ilişkin kayıtların ne olduğuna ilişkin bir bilginin olmaması yine kuşkulu bulundu.

Bakanlık tarafından 27 Mayıs 2009’da İstanbul Başsavcılığı’na gönderilen yazıda, hakim ve savcılar hakkında terör örgütü üyeliği suçundan yürütülen soruşturmanın Bakanlığın değil, özel yetkili savcılığın yetkisinde olduğu belirtildi. **Yani bakanlık, 56 hakim ve savcı hakkında yetkisi olmadığı halde Ergenekon soruşturması yürüttüğünü itiraf etmiş oldu.**

e.- YARGIÇ ARAMA İZİNİ İÇİN BOŞ KAĞIDI İMZALAMIŞ

Kılıçdaroğlu, “İsim ve adreslerin kapatıldığı iddia edilen mahkeme kararı ile boş mahkeme kararı farklıdır. Açıkçası yargıç boş mahkeme kararının altına imza atmıştır. Böylece bizim bu iddialarımızı sadece ben değil sayın savcı yaptığı açıklama ve dağıttı belgelerle de doğrulamıştır” diye konuştu.

‘YANDAŞ YARGI YARATILIYOR’

“Hamiline çek gibi mahkeme kararı”nı açıklarken, diğer belgenin de elinde olduğunu ancak yargıya duydukları saygı gereği o kararı açıklamadıklarını söyleyen Kılıçdaroğlu, AKP’yle birlikte hukukun üstünlüğünün ve yargının bağımsızlığının

katledildiğini belirterek şunları kaydetti: “**Üzücü olan ise yargının siyasallaştırılarak AKP'nin emrine sokulmasıdır. Yargının tarafsızlığını ve bağımsızlığını savunan hukukçular ise yine AKP'nin kararları ile en ağır baskılarla yıldırılmaya, yok edilmeye çalışılıyor. Bu gidiş böyle devam ederse yandaş medya kavramı yanına yandaş yargı kavramı da eklenecektir. Asıl tehlikeli olan da budur**” diye konuştu.

‘SAVCI MAHKEME KARARIYLA OYNUYOR’

Hiçbir yargıcın açığa imza atamayacağını, böyle bir yetkisi ve görevinin olmadığını söyleyen Kılıçdaroğlu “**Mahkeme kararları üzerine fotokopi çekeceksiniz, ismi kapatacaksınız, fakslayacaksınız. Alan insanlar ne yapacak bu kararı? Erzincan’da bu kararı alan ne yapacak? Bana bir karar geldi üstü kapalı. Nerede arama yapılacağını bilmiyorum kimi arayacağımı bilmiyorum. Bana üstü kapatılmış bir mahkeme kararı geliyor. Mahkeme kararları üzerinde oynamak savcının yetkisinde mi? Hangi savcı mahkeme kararları üzerinde oynayabilir? Böyle bir yetkisi var mı? Bizatihi bizzat bu soruşturma konusu olmak zorundadır. O zaman her savcı istediği mahkeme kararının üstünü kapatsın, o bölümü işleme koysun. O zaman yargının bağımsızlığı ne oldu?**” diye konuştu.

f.- GENEL BAŞKAN BAYKAL: “TELEKEULAK SÜRECİ KOMPLOCU İKTİDARIN OPERASYONUDUR.”

“Edirne’de iki gün önce ortaya çıkartılan telekulak tertibi bu konudaki en son somut örneği oluşturuyor. Biliyorsunuz Türkiye’de yaşanan tartışma genelde insan hak ve özgürlüklerinin hukuk dışı yollarla kısıtlanmasına yönelik bir şikayet tartışması olmanın ötesinde bir anlam taşıyor. Elbette olayın bu boyutu var. Ama olay bundan ibaret değil.

Türkiye’de telefon dinlemelerinin sadece hukuk dışı değil, Türkiye’de belli amaçları elde etmek için, belli kesimleri yıldırım için, yönlendirmek için tertipler kurma, komplolar ayarlama anlayışı çerçevesi içinde yürütülen bir operasyon niteliği taşıyor.

Bu çok üzüntü verici. Gerçekten Türkiye’de telefon dinlemeleriyle sadece hukuksuzluklar, yanlışlıklar yakalanmak istenmiyor. Belli siyasi amaçlara yönelik tertipler, komplolar bu kanalla sahneye konuyor. Edirne’de, hangi mahkeme kararıyla bu dinleme yapılmıştır. Tamamen bir tertip. Bu tertibi kim yapabiliyor? Özel ortamı içinde böyle bir tertibi bu kadar karmaşık, yayım yapma niteliğini de taşıyan bir düzenlemeyi nasıl olur, kim hangi teknolojiyle, hangi bilgiyle, hangi aygıtlar düzeniyle gerçekleştirebilir? Bunun arkasında ciddi bir sistemin bulunduğu çok açıktır. Bir süreden beri zaten oraya dikkati çekiyoruz.

Peki bunun arkasında bütün bunları gerçekleştirmek gücüne, imkanına sahip olanlar acaba başka nerelerde neler yapıyorlar? Yaşadığımız olayların iç yüzü ortada, büyük iddialar ortaya atılıyor. Sonra iddialarla ilgili sözde bir takım belgeler sunuluyor. Sonra o belgelerin hiçbir geçerlilik taşımadığı, ciddiyet taşımadığı ortaya çıkıyor. Ama bu sözde belgeleri kim ortaya koymuştur? Onun arkasında ne vardır bu konuları buradan çıkararak çok açık bir şekilde ifade ediyorum.

Bugün karşılaştığımız sorunların temelinde darbeci bir muhalefet değil, komplocu bir iktidarın varlığı var. Bugün Türkiye’de yaşanan sıkıntıların temelinde iktidarda komplocu bir iktidar var olduğu için, komplolar düzenini bilinçli olarak sahnelemeyi, desteklemeyi sahiplendiği için Türkiye bu sıkıntıları yaşıyor. İşin özü, kökü budur.

Türkiye’de bir darbe tartışması yaşanıyor. Herkes ne biliyorsa ortaya koysun. İddialar kanıtlanınsın, belgeler ifade edilsin, gerçekler ortaya çıksın. Her şey aydınlatılsın. Bunun önünde bir engel var mı? Hiçbir engel yok. Ne oldu? Dursun Çiçek’le ilgili ıslak imzalı olduğu söylenen belge niye incelenmiyor? “

2.4.2.- KOZMİK ODAYI BIRAK, MADIMAK'A BAK

Kültür ve Turizm Bakanı Günay'ın Seferberlik Bölge Başkanlığı binasının müze olması yönündeki önerisine eski milletvekili, son yerel seçimlerde CHP Sancaktepe belediye başkan adayı sanatçı **Arif Sağ**'dan tepki geldi. Madımak katliamından kurtulan Sağ, '37 kişinin yakıldığı Madımak'ın aradan geçen 16 yıla rağmen otel olarak kullanılması dikkate şayan' dedi

16 yıldan bu yana Madımak'ın halen ısrarla otel olarak kullanıldığını söyleyen **Arif Sağ**, '**Benim önerim otelin yıkılarak yerine 37 gül dikilmesi ve o insanların anılması. Ancak müze olması talebi de var. Bir yerleri iki dakikada müze yapıp da, bu kadar insanın hayatını kaybettiği yerin, 16 yıldır ısrarla otel olarak kullanılması dikkate şayandır**' diye konuştu.

Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay daha önce bir soru önergesine verdiği yanıtta '**Madımak Oteli'nin müze olması gündeme gelmesine karşın, Özel Müzeler ve Denetimleri Hakkında Yönetmelikte belirlenen nitelikleri karşılaması mümkün değildir**' demişti.

2.4.3.- TÜRKİYE İNSAN HAKLARI ŞİKÂyetLERİNDE AVRUPA İKİNCİSİ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yapılan ihlal başvurularında Türkiye'den gelen şikâyetler başı çekiyor. Mahkeme gündeminde Türkiye'ye karşı yaklaşık 13 bin dava başvurusu bulunuyor.

Henüz resmi olmayan verilerine göre, geçen yılsonu itibarıyla Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde işlem görmeyi bekleyen dosya sayısı 118 bini aşmış durumda.

Avrupa Konseyi'ne üye 47 ülkeden gelen bu başvurularda ilk sıra, son birkaç yıldır olduğu gibi yine Rusya'ya ait. Rusya'dan gelen başvuru sayısının yaklaşık **35 bin** olduğu söyleniyor. Rusya bu rakamla mahkemenin toplam iş yükünün yaklaşık yüzde 28'ini oluşturuyor.

Rusya'yı bu alanda, bir önceki yıl olduğu gibi, Türkiye izliyor. Mahkeme gündeminde Türkiye'ye karşı yaklaşık **13 bin** dava başvurusu bulunuyor. Türkiye ise bu rakamla mahkemenin toplam iş yükünün yaklaşık yüzde 10,4'ünü oluşturuyor.

"Rusya, Türkiye, Ukrayna, Romanya" dördlüsü ise Mahkemenin toplam iş yükünün yüzde **50'sini** oluşturuyor.

Türkiye'ye karşı başvurularda mülkiyet hakkı ile yargılanma ve tutukluluk sürelerinin uzunluğu ön plana çıkmakta.

Mahkemede Türkiye açısından en önemli dava grubu Kıbrıslı Rumların mülkiyet şikâyetleri oluşturmakta. Mahkemenin Kıbrıslı Rumlar tarafından 1990'lı yılların başlarından bu yana Ankara'ya karşı açılan 1700 davanın geleceğiyle ilgili olarak 2010 yılı içinde kritik bir karar vermesi bekleniyor. Mahkeme bu çerçevede Kuzey Kıbrıs'ta Kıbrıslı Rumların mülkiyet sorunları için oluşturulmuş **Taşınmaz Mal Komisyonu**'nun Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'yle uyumlu olup olmadığını karara bağlayacak.

Mahkeme, aile içi şiddet konusunda tarihindeki ilk kararı da Türkiye'ye açılmış bir davada hükmetti ve Ankara'yı, bir kadın vatandaşını kocasının şiddetine karşı koruyamadığı için tazminata mahkum etti. **Bu karar yepyeni bir içtihat olması bakımından tüm Avrupa kıtası için önem taşıyor.**

2009 yılı Ankara'nın Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde reform talep ettiği yıl olarak da tarihe geçti. Türk hükümeti, Mahkemeye tüm Avrupa'dan gelen on binlerce başvuruyu ve bu başvuruların bazı avukatlar için "geçim kaynağı" haline gelmiş olmasını mazeret göstererek resmen reform talebinde bulundu.

Ancak Mahkeme'nin reforme edilmesini isteyen tek Avrupa ülkesi Türkiye değil. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi sisteminin, mahkemeye gelen on binlerce başvuru nedeniyle tıkandığı herkes tarafından kabul gören bir gerçek.

2.4.4.- CEZAEVİ ZİYARETİNE ENGEL

TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyesi **Ahmet Ersin**'in Erzurum raporu ve bazı Ergenekon davası tutuklularıyla görüşme girişiminden rahatsız olan hükümet, çıkardığı **“gece yarısı yönetmeliğiyle”** vekillerin bu tür ziyaretlerini Adalet Bakanlığı iznine bağladı. CHP'li Ersin ise bugün Ergenekon davasından tutuklanan Prof. Dr. **Mehmet Haberal** ile eski İnönü Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. **Fatih Hilmioglu**'nu ziyaret etmeyi planlarken böyle bir yönetmeliğin çıkarılmasıyla şoke olduğunu belirterek **“Ben yarın (bugün) ziyarete gideceğim, engellenirsem ona göre tavır belirleyeceğim”** dedi.

Adalet Bakanlığı'nın **“Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkındaki Yönetmelik”**te yapılan ve dünkü Resmi Gazete'de yayımlanan yönetmelikte, milletvekillerinin adi hükümlülerle görüşmelerinde izin koşulu yer almazken, Ergenekon davasının da kapsamına girdiği **“kamu barışına, devletin güvenliğine, anayasal düzene karşı ve terör suçlarından cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlüler”** için Adalet Bakanlığı'ndan izin koşulu getirildi.

Yönetmelikte TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu üyelerinin ziyaret koşulu da **“komisyon kararına”** bağlandı. Böylece üyeler komisyon kararı olmadan, sadece kendilerini tanıtarak, yönetmelikte belirtilen suçlar kapsamında cezaevinde kalan tutuklu ve hükümlüleri ziyaret edemeyecek.

2.4.5.- AKP, “KENDİ DERİNİNİ OLUŞTURUYOR”

CHP Grup Başkanvekili Hakkı Süha Okay, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı kurulmasına ilişkin yasa tasarısı ile “AKP'nin kendi derin devletini oluşturma çalışmalarını son noktaya taşımak istediğini” vurgularken “Yabancı çalıştırma yetkisi alarak, iç güvenliğimiz okyanus ötesine teslim edilmektedir” açıklamasını yaptı.

Okay, “Darbe girişimleri, suikast planları, vesayet gibi kavramların arkasına saklanarak sessiz ve derinden sivil bir darbe yapmaya çalışan iktidar, artık sivil dikta aşamasına doğru hızla ilerlemektedir. Gerçekleştirdiği kadrolaşma, emniyet içinde sağladığı F tipi örgütlenme, cemaat ve tarikatların isteğiyle yapılan atamalar, keyfi dinlemeler, hukuk dışı tutuklamalar, ‘açılım’ isimleriyle

ülkeyi bölme projeleri, emekçilere uyguladığı acımasızca tutumla farklı bir aşamaya gelinmiştir.

AKP'nin özel timleri için yeni bir yapı mı öngörülmektedir? Bu özel timler, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı aracılığıyla 81 ilde örgütlenmek mi istemektedir?

İçişleri Bakanı Atalay'ın 'esnek ve yasa metnine yazılmamış' diye belirttiği örgütlenmenin, hukuk devletiyle bağdaşır bir yanı yoktur. Bu, istibdat dönemlerinde görülecek bir düzenlemedir. Abdülhamit dönemi uygulaması ile karşı karşıyayız. Bu tasarıyla sözleşmeli yabancı çalıştırma imkânı getirilmektedir. Yabancı çalıştırma yetkisi alarak, iç güvenliğimiz okyanus ötesine teslim edilmektedir. İstihbarata, sanki Kurtlar Vadisi ayarı yapılmaktadır.

AKP, kendi derin devletini hem de dikta yöntemleri ile yaşama geçirmektedir. Türkiye üzerine sivil vesayet örtüsü geçirilmek istenmektedir. AKP kendi derin devletini kurumsallaştırmak için bu tasarımı getiriyor. İllerde idari birimlerin yanına 'kuma yönetimi' getirmek istiyor. Ergenekon davasının kimi gizli tanıkları bu müsteşarlık bünyesinde bir yeniden yapılanmanın unsurları olacak."

2.5.- “AKP TÜKENİŞTE”

2.5.1.- AKP YÜZDE 30’UN ALTINI GÖRDÜ

SONAR’ın yaptığı son araştırmaya göre iktidar partisinin oy oranı yüzde 29.5, CHP’ninki ise yüzde 27.11

SONAR’ın anketine katılanların verdiği yanıtlara göre “kararsızlar” ve “görüş belirtmeyenler” orantısal olarak dağıtıldığında AKP’nin oy oranı yüzde 29.5, CHP’nin yüzde 27.11, MHP’nin yüzde 20.41, BDP’nin ise yüzde 6.28.

SONAR Araştırma Şirketi’nin 3-13 Ocak tarihleri arasında “yüz yüze anket yöntemi” kullanarak yaptığı araştırma İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Antalya, Denizli, Diyarbakır, Edirne, Eskişehir, Gaziantep, Kayseri, Konya, Mersin, Samsun ve Van illerinde farklı ekonomik ve yaş gruplarından tesadüfi yöntemle seçilen 3 bin kişiyle gerçekleştirildi.

SONAR’ın birleşik oy pusulasında alfabetik sıraya göre AKP, BDP, BBP, CHP, DP, DSP, Hak ve Eşitlik Partisi, Hak ve Özgürlükler Partisi, İşçi Partisi, MHP, ÖDP, Saadet Partisi, TKP, Türkiye Partisi yer aldı.

Ankete katılanların verdiği yanıtlara göre “kararsızlar” ve “görüş belirtmeyenlerin” orantısal dağıtılmamış haliyle **AKP yüzde 28, CHP yüzde 25.73, MHP yüzde 19.37, BDP yüzde 5.96, SP yüzde 5.19, DP yüzde 3.89, DSP yüzde 2.86, BBP yüzde 2.1, “diğer partiler” yüzde 1.8, “Kararsızlar” ise yüzde 5.1 oy oranına sahip.**

Araştırmaya katılanlara birden fazla cevap verebildikleri “Türkiye’nin en önemli sorunu nedir” sorusuna, katılımcıların yüzde 69.73’ü “Ekonomik sorunlar/pahalılık” yanıtını verirken, yüzde 67.7’si ise “İşsizlik/istihdam” diye yanıtladı. Kürt açılımının en önemli sorun olduğunu belirtenlerin oranı ise yüzde 35.4’te kaldı.

Katılımcılara yöneltilen, “Önümüzdeki 6 ay içerisinde kendi ekonomik durumunuzun nasıl olacağını düşünüyorsunuz” sorusuna verilen yanıtlar ise katılımcıların yüzde 36.66 “Bugünden daha kötü”, yüzde 32.67’si “Bilmiyorum”, yüzde 20.68’si “Bugünden daha iyi”, yüzde 9.99’u da “Aynen böyle kalacak” yanıtını verdi.

2.5.2.- ERKEN SEÇİM VE KAMU OYU YOKLAMALARI

a.- SEÇİM TARTIŞMALARI BİZİM SÖYLEMİMİZDEN KAYNAKLANMIYOR.

Seçim tartışmaları bugünkü iktidarın Türkiye'yi getirdiği bu nokta karşısında artık insanların bu iş böyle gitmez demeye başlamasından kaynaklanıyor.

Yani Türkiye'de ortaya çıkan gerçekten kabul edilemez görüntüler, kurumların birbirleriyle çekişir, çatışır bir görüntüye girmiş olması ve en yukarı düzeyde demin konuştuğumuz komploların ortaya atılması bir ciddi huzursuzluk yaratıyor.

- Genelkurmay Başkanı, "**Silahlı Kuvvetlere karşı psikolojik bir hareket götürülüyor.**" diyor.
- Yargıtay Başkanı "**yargı savunmadadır**". diyor. Yani, "**yargıya yönelik bir saldırı var**" demek istiyor.

Böyle bir ülke olur mu, böyle devam eder mi? Vatandaşlar bu manzara karşısında çok doğal olarak bu gidişin sonu yok, Türkiye'yi bir seçim ancak toparlar, bu gidişe ancak bir seçimle son verebiliriz düşüncesiyle erken seçim bekleyişini, değerlendirmelerini, taleplerini ortaya koyuyorlar.

Türkiye'de çok büyük gerilimler yaşanıyor, büyük sıkıntılar yaşanıyor. Hiç yaşanmamış olaylar yaşanıyor. Toplumun yapısı, dokusu, devletin kendi içindeki birliği, bütünlüğü sıkıntıya çekildi, bu görülüyor. Bu tablo karşısında seçimi bir çözüm diye, vatandaşlar, kamuoyu, toplum ifade ediyor.

Ben sadece bu olayların doğru anlaşılmasına yardımcı oluyorum. Bunun kararını alacak olan iktidardır. Parlamentoda yeter çoğunluğu olan onlardır.

Başbakan kesinlikle seçim sözcüğünden rahatsız oluyor. Seçim diyenler sen ülkeyi yönetemiyorsun, Türkiye'nin yeni bir yönetime ihtiyacı var demek istiyorlar.

Giderek niye yaygınlaşıyor seçim söylemi, niye toplum giderek bunu sahipleniyor? Ülkenin gidişatını beğenmediği için sahipleniyor. Başbakan bunun için rahatsız oluyor, tepki gösteriyor. Ama bu Başbakanın şahsi tercihiyle ortaya çıkacak bir olay değil.

b.- BÖYLE TÜRKİYE YÖNETİMİ OLMAZ. TÜRKİYE'Yİ KENDİ DOĞAL DEMOKRATİK, HUKUKİ YÖNETİM DÜZENİ İÇİNE ÇEKMEK LAZIM.

Türkiye'nin normalleşmesi lazım. Bu iktidarın yönetiminde normalleşmeden umudunu kestiği için şimdi seçim talebini ortaya atıyor.

Araştırmayı CHP yaptırtmıyor, Başbakan yaptırıyor.

Benim yaptığım muhtemel bir seçimle ilgili değerlendirme aslında benim yaptırdığım bir araştırmaya dayalı olarak ifade ettiğim bir değerlendirme değil.

Başbakan parasını veriyor, araştırmayı yaptırıyor. Ama kendi yaptırdığı araştırmanın kendisiyle ilgili ortaya koyduğu sonucu açıklayamıyor, buna cesaret edemiyor. Ben onu ifade ediyorum.

Onun parasını verip yaptırdığı araştırmalar bize de geliyor. Bize de söylüyorlar AKP'nin yaptırdığı araştırma diye. Araştırmanın içinde yer almış, onu öğrenen insanlar onları bize de aktarıyorlar. Biz orada görüyoruz.

Şu anda bile en iyimser araştırmalarda AKP'nin oyu yüzde 32'nin altındadır.

Bir süreç işlemeye başlamış. Bu süreç şuanda buraya geldi, yarın onunda altına inecek çok açıktır. AKP Temmuz 2007'de yüzde 47'yle başladı, 18 ay sonra yerel seçim yapıldı yerel seçimde 8,5 puan oyu azaldı. Yüzde 38'e düştü.

Şimdi yaşanmakta olan süreç AKP'yi çok daha ağır oy kaybına sürükleyen bir süreçtir..

C.- MEDYANIN YORUMU: “BAYKAL HAKLI ÇIKTI...”

İktidar, yandaş şirketlerin yanıltıcı anketlerinin ardına saklanarak kendini teselli ederken, bağımsız kuruluşların yaptığı son araştırmalar, “AKP yüzde yirmilere düştü” diyen CHP Genel Başkanı Deniz Baykal’ı bir kez daha haklı çıkardı. Görülüyor ki, milleti işsizlik, yoksulluk ve zam batağında inim inim inleten AKP tepetaklak gidiyor!..

SONAR Araştırma Şirketi’nin 3-13 Ocak tarihlerinde, 15 büyük kentte 3 bin kişiyle yüz yüze anket yöntemiyle yaptığı son çalışmaya göre **bugün seçim olsa AKP yüzde 29.5, CHP yüzde 27.11, MHP yüzde 20.41 oy alacak.**

Peki, AKP niçin tükenişe gidiyor?.. Ankete katılanların bu soruya verdiği yanıtlar halkın ıstırapına da tercüman oluyor. Yurttaşların büyük bölümü “*ekonomik sorunlar, pahalılık ve işsizlik*”ten yakınmış. Ankete katılanların 36.66’sı ise “*Önümüzdeki 6 ay içerisinde kendi ekonomik durumunuzun nasıl olacağını düşünüyorsunuz?*” sorusuna “*Bugünden daha kötü*” yanıtını vermiş. Yani anlayacağınız önümüzdeki altı ay içerisinde AKP’nin durumu bugünkünden çok daha vahim olacak!.. Sosyal çöküntü yaratan AKP döneminde 50’den fazla işadama iflas nedeniyle intihar etti. On binlerce işyeri kapandı, yüz binlerce insan işsiz kaldı.

Yurdun dört bir yanında hırsızlık, soygun ve cinayetler arttı, ekonomik bunalımlar yüz binlerce yuvayı yıktı, terör büyüdü, Kürt açılımı fiyaskosu kardeş kavgasına yol açtı! Ordunun bilinçli olarak yıpratıldığı bir süreçte devletin kritik kurumları birbirine düşürüldü!

Baskı ve yıldırma politikalarıyla ülkeyi tek parti faşizmine götüren AKP ise beceriksizliğini, satılık kalemlerin iftiralarla gündemde tuttuğu darbe ve suikast hikâyeleriyle gizlemeye çalışıyor!..Anketler yalnızca AKP’nin iktidarda fazla bile kaldığını göstermiyor, halkın CHP’ye yönelik umudunun giderek büyüdüğünü de gözler önüne seriyor.

İşbirlikçi basın ve liboş çevreler CHP’ye ve Baykal’a ne kadar saldırırsa saldırınsın yurttaş uyanıyor ve AKP’nin gerçek yüzünü artık çok daha net görüyor!..

Evet, son dönemde gerek laikliği hedef alanlara, gerek ülkenin içinde bulunduğu sosyo-ekonomik buhranın takıyyecilerine ve gerekse devlet yönetiminde âciziyet yaratanlara ısrarla haddini bildiren Deniz Baykal bir kez daha haklı çıktı...

Yurttaş, Tayyip Erdoğan ve tayfasından desteğini çekerken, ülkeyi adam gibi yönetecek yeni bir iktidarı işaret ediyor!..

Boşuna dememişler, “Yolcudur abbas bağlasan durmaz!..”

MEHMET FARAÇ / CUMHURİYET

2.6.- AKP’NİN AMACI “KÜRT AÇILIMI” DEĞİL, İKTİDARDA TUTUNABİLME...

2.6.1.- BAYKAL: “ERDOĞAN O VİRAJ ALMADAN, KENDİSİ İLE BULUŞMA ANLAMSIZ”

“Demokratikleşme ile etnik ayrışmayı karıştırdık. Demokratikleşmeyi, kişi hak ve özgürlüğü, kimliğe saygı, kendini özgürce tarif etme özgürlüğü diye değil, etnik temelde ayrışma, ona hukuki nitelik kazandırma sandık. Oradan viraj almadan buluşmanın anlamı yok. Ancak değişme ihtiyacı içine girerse o zaman yardımcı olabiliriz. O noktaya gelmiş değil.” (Deniz BAYKAL)

AB gibi ucu açık oldu : “Aynen AB ile ilişkide olan gibi. Müzakerenin ucu belli değil. Hiçbir ülkeye ucu açık müzakere denmedi, sadece bize dedi. Biz de giremiyoruz. Herkes giriyor ama. Ucu açık olursa herkesin, her şeyi talep etmesin imkan veriyorsun demektir. Bu da seni ciddiyyetten uzaklaştırıyor, yapabileceğini de yapamaz hale getiriyor, iş çığırından çıkıyor. Olan budur işte. Bakın ne acı tablo, güvenlik güçleri büyük taciz altında. Devlete, beraberliğe karşı gösteri haline geliyor her şey. Bu doğal hak haline gelmeye başladı. Kamu otoritesi bütün önemini kaybediyor.”

Türklük görüşümü bilmiyor : “Ben açık olsam ne değişir. Benim kapalı olmamın ne kadar yerinde olduğu görüldü. Beni dinleyecek; ‘Peki, Baykal böyle istiyor diye, öyle mi yapacaktı?’ Benimle sadece şov olsun diye konuşacaktı. Yüzlerce insanla konuştuğu gibi konuşacaktı. Hala söylüyoruz aynı şekilde konuşuyor. Anayasa’dan Türklük lafını çıkaralım, diyorlar. Benim bu konudaki görüşümü bilmiyor mu?”

Demokratikleşmeye devam: “Bundan demokratikleşmeden vazgeçelim demiyorum. İnsan hakları açısından dünyanın en demokratik ülkesinde ne varsa onu yapmaya hazırım. Öncelik insana, cemaate, etnik kimliğe değil. İnsanı, bireyi temel alan demokrasi anlayışı yerine etnik kimliği özgürleştireceğiz onu devletin temeli yapacağız, insanları o etnik kimlik etrafında yoğuracağız diye bir demokratikleştirme yutturmacası var. Anayasa etnik kimliği göre yazılamaz, vatandaşa, insana göre yazılır.”

Bize halk hak veriyor: “İçişleri Bakanı bana kızıyor, ‘Siyasi rant için bu güzel projeye karşı çıkmak ihanettir’ diyor. Ben o ‘güzel projesine’ karşı çıktığımda rant getirmiyordu, suçlanıyordum, karalanıyordum. Senin tabanın istiyor diyorlardı. Başbakan, CHP tabanı böyle istemiyor hareket geçsinler, diyordu. Karşı çıkmamız riskli bir işti; ama yanlış olduğuna inandığımız için karşı çıktık, rant için değil. Anaların gözyaşı dinmesin diye değil, Türkiye’nin paramparça olacağını görmedikleri için karşı çıktık. Araştırma kuruluşları da o günlerde bizim oy kaybettiğimizi açıklıyorlardı. Karşı çıkışımızda rant beklentisi değil, yanlışlık temeldi. Nedenlerimiz anlaşılınca halk da hak vermeye başladı.”

Şiddetle bağ kesin kopmalı: “Gelinen noktada bir kez daha ortaya çıktı. Siyaset, artık şiddetle bağını kesin koparmanın zorunlu olduğunu görecek. Bunun bir demokrasi, hukuk, barış sorunu olduğu açık. Demokratik yaşamda siyaset yapanlar şiddet karşısında çok net, çok kararlı tutum takınırlar. Biraz öyle, biraz böyle olmaz. Bunun altına saklanılmaz. Demokrasilerde şiddet meşrulaştırılmaz, şiddete prim verilemez. Benim işime yarayan şiddet, dediğin an iş çığırından çıkar. Bundan sonra siyaset yapan herkes nereden gelirse gelsin şiddet karşısında inandırıcı tavır almalı. Bu olursa Türkiye rahatlar. Gevşediğimiz nokta bu olduğu için kaybediyoruz. Hiçbir demokratik siyasi parti şiddeti hoş göremez. Şiddet en tehlikeli iş bunu görmemiz gerek.”

40 yıl hain demedim, şimdi diyorum: Burada Tayyip Bey’in çok ağır vebali var. Şimdi kızıyorlar, hainlik noktasına yaklaştı diye. 40 yıllık siyasi hayatımda bir kişiye bile hain demedim. Şimdi diyorum. Bunu hakaret, küfür diye söylemiyorum; samimiyetle söylüyorum. Ülkeyi ayrışma noktasına getirmeyi yurt hizmeti, vatanseverlik sayamayız. Buraya kim getirdi, niye getirdi? Buna kendisi sebep oldu. Bunu görüyorum. Bakın bugünkü tablo bu ülkede bir sene önce yoktu. Senin iktidarının getirdiği etnik açılım tartışmaları Türkiye’yi birden bire buraya getirdi.”

Bölünmeyi herkes görüyor: “Ben bu süreçte kendimi korudum. Bize güvenerek yola çıkma, dedim. Bu sözümün altındaki değerlendirmeden, ihtiyaç yok biz kendimiz gideriz, dedi. Beni dinlemek için değil, uyutup kamuoyu önünde yürümek için görüşmek yapmak istedi. Kamuoyu bilsin dediğim için de gelemedi. Biz çok ciddi bir görev yaptık başından beri. Bizden şikayetçi olmak haksızlık, kutlanmamız gerekir. Türkiye’yi bölüyorsunuz dedim. Bu ihanet demek. Türkiye bölünüyor mu? İşte herkes konuşuyor; paranoya olmaktan çıktı, herkes bölünmekte olduğunu görüyor. Bunun bu iktidarla alakası yok mu? Bölücülük hainlik değil mi?”

2.6.2.- İKTİDAR TERÖR ÖRGÜTÜNÜ MUHATAP ALMA ZAAFI İÇİNDEDİR.

Bölücü terör örgütü 1984'ten günümüze 392'si çocuk, 371'i kadın olmak üzere toplam 5.669 sivil vatandaşımızın ölümüne neden olmuştur. Bu vahşet, iç barışımızda bu insanlık dışı kanama kesinlikle devam edemez.

Kimsenin şüphesi olmasın, Türk Silahlı Kuvvetleri yurt içinde ve dışında terörü tasfiye edecek güce sahiptir, ancak bunu sağlayacak siyasi irade ne yazık ki ülkeyi yönetmekte olan AKP iktidarında gözükmemektedir.

Aksine AKP İktidarı günümüzde terör örgütünü, hatta dolaylı olarak İmralı'yı muhatap alır hâle gelmiştir.

Bu durumu şiddetle kınıyoruz.

2.7.- AKP İKTİDARI, YOLSUZLUK VE KURALSIZLIKLAR BATAĞINDA

2.7.1.- DENİZ FENERİ AYDINLATILMAYI BEKLİYOR

a.- BAKANLIĞIN DENİZ FENERİ ALDATMACASI

İçişleri Bakanlığı, Deniz Feneri Derneği'nin kamu yararına çalışan dernek statüsünden çıkarılmasına ilişkin bir rapor olmadığını savundu. Ancak bakanlık, CHP Konya Milletvekili **Atilla Kart**'a bilgi edinme kapsamında gönderdiği yazıda, dernekle ilgili rapor hazırlandığı, raporun Bakırköy ve Ankara cumhuriyet başsavcılıklarına gönderildiğini bildirdi.

İçişleri Bakanlığı, **Cumhuriyet**'te önceki gün yayımlanan **"Fener'e bakan kalkanı"** başlıklı haber üzerine bir açıklama yaptı. Açıklamada, İçişleri Bakanlığı Dernekler Dairesi Başkanlığı'nın Deniz Feneri Derneği ile ilgili olarak kamu yararına çalışan dernek statüsünden çıkarılmasına ilişkin bir raporunun olmadığı belirtildi. Ancak bakanlık, CHP Konya Milletvekili Atilla Kart'a, bilgi edinme çerçevesinde yaptığı başvuru üzerine gönderdiği yazıda, Deniz Feneri Derneği ile ilgili rapor hazırlandığını bildirdi. Kart, İçişleri Bakanlığı'na yaptığı başvuruda, Deniz Feneri Derneği ile ilgili **"şeffaflık ilkesini ihlal ettiği, kuşku uyandıran faaliyetlerde bulunduğu, ihalelerin yasal usullere uygun yapılmadığı"** tespitlerinin yer aldığı Dernekler Dairesi Başkanlığı'nın 2 ayrı rapor hazırladığını, ancak bakanlığın üstüne düşen görevi yapmayarak derneğin kamu yararı statüsünü kaldırmak istemediğini kaydetti.

b.- DENİZ FENERCİLER İTFAİYE İHALESİNİ DE GÖTÜRMÜŞ

Deniz Feneri Derneği e.V. soruşturmasına adı karışan Beyaz Holding'e bağlı şirketlerden Lapis Eğitim'in Makro şirketiyle kurduğu ortaklık, (Lapis-Makro) İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin itfaiye hizmet alımı ihalesini aldı. Kanal 7'nin Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Karaman'ın da organik başının bulunduğu Beyaz Holding A.Ş., Büyükşehir Belediyesi'nden aldığı İSMEK ihaleleriyle tanınıyor.

Kentteki itfaiye hizmetini yürüten 1000'e yakın itfaiye erini yakından ilgilendiren 'itfaiye hizmet alım ihalesi'ni bu yıl ilk kez Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı şirketlerden Bimtaş A.Ş.'nin dışında bir şirket kazandı. 13 firmanın teklif aldığı ve 7 Aralık'ta düzenlenen ihaleye 8 firma katıldı. Lapis-Makro ortaklığı en düşük teklifi vererek ihaleyi aldı. Bunun üzerine, Bimtaş 898 personele sözleşmelerinin yıl sonunda iptal edileceğini duyurdu. İtfaiyeciler gelişmeler üzerine sokaklara dökülürken, belediye, itfaiye hizmeti için 2010 yılında ihaleyi kazanan Lapis-Makro iş ortaklığı personelinin çalıştırılacağını açıkladı.

Yılbaşından itibaren İstanbul'a itfaiyeci hizmeti verecek olan Lapis-Makro iş ortaklığı aslında tanındık. Ortaklığın ilk firması olan Lapis Eğitim Organizasyon ve Sosyal Hizmetler Limited Şirketi, kamuoyunun Almanya'da yürütülen Deniz Feneri Derneği e.V. soruşturmasıyla tanıdığı Beyaz Holding A.Ş. ile aynı adreste faaliyet gösteriyor. İstanbul Ticaret Odası (İTO) sicil kayıtlarına göre 4 Haziran 1998 tarihinde 20 bin TL sermayeyle kurulan Lapis şirketinin iş konusu; eğitim ağırlıklı kurs ve seminerler. Kayıtlara göre şirketin ortağı İsmail Karahan ile Etkin Eğitim ve Organizasyon Limited Şirketi. Etkin Eğitim'in ortakları ise İsmail Karahan ile Kanal 7'nin sahibi Zekeriya Karaman'ın Yönetim Kurulu Başkanı olduğu Beyaz Holding A.Ş. İsmail Karahan aynı zamanda Beyaz Holding'in de yönetim kurulu üyesi.

Tüm yolların İsmail Karahan ve Beyaz Holding A.Ş.'ye çıktığı Lapis Eğitim'in logosu Beyaz Holding A.Ş.'nin internet sitesinde "Etkin Eğitim" ile birlikte yer alıyor. Ancak İTO kayıtlarında Beyaz Holding A.Ş., Erol Dilaver ve Ahmet Hüküm ile birlikte Lapis'in eski ortakları arasında bulunuyor. RTÜK eski Başkanı Zahid Akman da Beyaz Holding'in eski yöneticilerinden.

Lapis Zekeriya Karaman ile İsmail Karahan'ın hakim ortak olduğu sık sık isim değiştiren bir şirket. Bir önceki adı MEPA Medya Pazarlama. 20 bin TL sermayeli şirketin ortakları arasında adı Deniz Feneri e.V'de geçen Beyaz Holding de var. Aralık 2008'de isim değiştirirken Beyaz Holding'in payı da Karahan'la Karaman'ın kontrolündeki Etkin Danışmanlık'a geçmiş.

c.- İÇİŞLERİ BAKANLIĞI: DENİZ FENERİ VURGUN YAPTI

İÇİŞLERİ Bakanlığı Dernekler Dairesi'nin hazırladığı Deniz Feneri Raporu'nda, derneğin "kamu yararına dernek" olma önkoşuluna uymadığı vurgulandı. Bakanlık, derneğin 2007-2008 yılları arasında yardımları gerektiği gibi yapmadığını belirterek, bu yıllarda 17 milyonluk vurgun yapıldığının tespit edildiğini belirtti.

İÇİŞLERİ Bakanlığı Dernekler Dairesi'nin hazırladığı Deniz Feneri Raporu'nda, derneğin "kamu yararına dernek" olma önkoşuluna uymadığı vurgulandı. Bakanlık, derneğin 2007-2008 yılları arasında yardımları gerektiği gibi yapmadığını belirterek, bu yıllarda 17 milyonluk vurgun yapıldığının tespit edildiğini belirtti.

ÇOK SAYIDA USULSÜZLÜK VAR: Deniz Feneri soruşturmasını yürüten Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, İçişleri Bakanlığı'ndan derneğin faaliyetleri ile ilgili bilgi istedi. Bakanlığın Dernekler Dairesi tarafından hazırlanan raporda, bağış prosedürü, alım ve satım işlemlerinde çok sayıda usulsüzlük yapıldığı tespitine yer verildi.

ŞEFFAF DEĞİL : Raporda, "Dernek tarafından 60 bin lirayı aşan çok sayıda alım yapılmış olduğu halde bu işlemlerde serbest piyasa koşulları gözetilmeksizin dernek yöneticilerinin uygun gördüğü belli firmalardan alım yapılmış, kamu yararına dernek olmanın önkoşulu olan şeffaflık ilkesine uyulmamıştır" denildi.

YARDIMLAR AMACINA UYGUN DEĞİL : Çok sayıda mal ve hizmetin yönetim kurulu kararı olmaksızın usulsüz şekilde alındığı tespitine yer verilen raporda, yardımların amaca uygun şekilde dağıtılmadığı da belirtildi. Raporda ayrıca, "Kaynaklar, yoksulların ve yardımseverlerin beklentisi doğrultusunda öncelikle yurtiçindeki yoksulların mağduriyetinin giderilmesi için kullanılmalıdır. Ancak 2007-2008 yıllarında derneğe aktarılan 50 milyon 114 bin liradan 17 milyon liranın, yurtdışındaki tüzel kişilere aktarıldığı tespit edilmiştir. Bu paranın hangi konularda ne şekilde kullanıldığı belirlenememiştir" bilgisi yer aldı.

2.7.2.- İHALESİZ İŞ 'BAKANLIK POLİTİKASI'

İzmir Milletvekili **Selçuk Ayhan**, yazılı olarak yanıtlaması istemiyle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Yıldız'a yönelttiği önergede "Rusya ile Türkiye arasında imzalanan enerji anlaşmaları; Başbakan Sayın R. Tayyip Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak'ın genel müdürü olduğu **Çalık Enerji'nin Bakanlar Kurulu kararıyla ihalesiz yapımını üstlendiği Samsun-Ceyhan petrol boru hattına petrol vermesi karşılığı, nükleer santral ihalesinin de Rus-Türk ortaklığına verilmesi ile sonuçlandığı**" yönündeki haberlere dikkat çekerek "Yenilenebilir Enerji Kaynakları (YEK) Yasa Tasarısı'nın rafa kaldırılmasında; Çalık Holding'e ihalesiz verilen Samsun-Ceyhan petrol boru hattına petrol; nükleer santral ihalesinin de Rus-Türk ortaklığına verilmek istenmesi arasında bir ilişki var mıdır" diye sordu.

Enerji Bakanı Taner Yıldız, soruya "Söz konusu kanun taslağı, proje ve yarışmanın amaçları farklı olup ortak noktası Bakanlığımın politikaları çerçevesinde gerçekleştirilmek istenmesidir" yanıtını vererek bir özel sektör şirketler grubu olan, Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın damadı **Berat Albayrak**'ın genel müdür olduğu Çalık Grubu'na ihalesiz verilen Samsun-Ceyhan Hattı'na petrol bulma işinin "**Bakanlık politikası**" olduğunu bildirdi.

2.7.3.- BAKAN ÇİÇEK: "BAKAN YAKINI OLMAK İŞ YAPMANIN ÖNÜNDE ENGEL DEĞİL"

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Çiçek, "TOKİ'nin Ankara Engelsiz Yaşam Merkezi'ndeki tamir işlerinin damadı ve kızının sahip olduğu ADT Demir Akaryakıt İnşaat Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi'ne ihaleye çıkılmadan verildiği" iddialarına "**Başbakan ya da Bakan yakını olmak hukuk karşısında kimseye muafiyet tanımadığı gibi, yasal olmak koşuluyla iş yapmalarının önünde de hiçbir engel bulunmamaktadır**" yanıtını verdi.

2.7.4.- ŞİRKETİ KAMU İHALESİ ALAN VEKİLE YAPTIRIM YOK

TBMM Anayasa Komisyonu, milletvekili seçildikten sonra da yaklaşık 2.5 yıl ortağı olduğu şirketin genel müdürlüğünü sürdürdüğü ve kamu ihalesi aldığı belirlenen MHP Tekirdağ Milletvekili Kemalettin Nalcı'nın milletvekilliğinin düşürülmesine gerek olmadığına karar verdi.

Tekirdağ Valisi, Kemalattin Nalcı ile ilgili TBMM Başkanlığı'na bir yazı gönderdi. Yazıda, "İlimiz Saray ilçesinde Köylere Hizmet Götürme Birliği tarafından ihale edilen, Çerkezköy-Saray 0+000-17+420 km. arası toprak işleri, sanat yapıları ve üst işlerine ait yapım işi ihalesini alan Erna İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret Limited Şirketi'nin müdürünün Tekirdağ Milletvekili Kemalettin Nalcı olduğunu 3069 (TBMM Üyeliği ile Bağdaşmayan İşler Hakkında Kanun) sayılı Kanunun 7. maddesi ve TBMM İçtüzüğü hükümleri gereğince bilgilerinize arz ederim" denildi.

Bu yazının ardından Anayasa Komisyonu, TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin'in talebiyle olağanüstü toplandı. Komisyon üyeleri, yapılan tartışmanın ardından, Anayasa ve ilgili yasanın;

- Üyelerin kamu kurumlarında görev alamayacağını hükme bağladığını, dolayısıyla şirket ortaklığı ya da genel müdürlüğün milletvekilliğiyle bağdaşmayan iş kapsamında sayılmayacağı,
- Ancak üyenin, kamu ihalelerine girmesinin Anayasa ve yasaya aykırı olduğu, üyelikle bağdaşmayacağı,.

görüşünde birleştiler.

Ancak komisyon üyeleri, ortaklık ve genel müdürlükten geçen ağustos ayrılmasını dikkate alarak, Nalcı'nın milletvekilliğinin düşürülmesine gerek olmadığı konusunda görüş birliğine vardı.

2.7.5.- CHP İKTİDARINDA BU İLKESİZLİKLER AŞILACAK, MV. DOKUNULMAZLIĞI KÜRSÜ ÖZGÜRLÜĞÜ İLE SINIRLANACAKTIR

a.- MİLLETVEKİLİ DOKUNULMAZLIĞINA ÇAĞDAŞ SİYASET SINIRLAMASI GETİRİLECEKTİR:

- Yıllardır talep etmekte olmamıza rağmen TBMM'de gerekli çoğunluğun sağlanamamış olması nedeniyle gerçekleştirilemeyen "**Milletvekili Dokunulmazlığının erdemli ve temiz siyasetin önünde engel oluşturmamasına**" son verilecektir.

- Anayasa'da gerekli değişiklik yapılarak, **Milletvekili Dokunulmazlığının** sadece "**kürsü dokunulmazlığı**" ile sınırlandırılması, diğer faaliyetler ile adi **suçlara karşı koruyucu işlevinin kaldırılması** öncelikli hedefimiz olacaktır. Bu amaçla, TBMM içinde bu doğrultuda gerekli duyarlılığın ortaya konması, TBMM'nin saygınlık erozyonuna uğramasının önüne geçilmesi hedef alınacaktır.
- Dokunulmazlığının kaldırılması talep edilen milletvekillerinin mevcut dosyaların bekletilmeden, dönem sonuna ertelenmeden sonuçlandırılması sağlanacaktır.

b.- SİYASİ ETİK (AHLAK) YASASI ÇIKARILACAKTIR

- **3069 sayılı "TBMM Üyeliği ile Bağdaşmayan İşler Hakkında Kanun"da değişiklik yapılarak, konunun Batı demokrasileri düzeyinde daha kapsamlı olarak yeniden düzenlenmesi sağlanacaktır. Bu kapsamda;**
 - ✓ Milletvekillerinin **kamu kesimi ile hiçbir şekilde çıkar ilişkisine girmemelerini**, milletvekilliği dışındaki tüm iş ilişkilerini beyan etmelerini,
 - ✓ Başbakan ve bakanların, kontrolleri altındaki varlıklarının portföy yönetiminin, görevleri süresince, **kayyuma** devredilmesini,
 - ✓ Milletvekili **Mal Bildirimlerinin** kamuoyunun denetimine açık tutulmasını,
 - ✓ **Bir siyasi partiden başka bir siyasi partiye geçişte doğrudan veya dolaylı olarak çıkar sağlayan milletvekillerinin TBMM üyeliğinden düşürülmesini**,
 - ✓ Hediye niteliğinde mal ve hizmet kabulünde kısıtlamaların kapsamının, **Batılı ülkeler standartlarında genişletilmesini**,
 - ✓ Bunların ve diğer "**Temiz Siyaset**" kurallarının uygulamalarını denetleyecek **TBMM Etik Kurulu** kurulmasını,sağlamak için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması hedef alınacaktır.

c- DEVLET SIRTINDAN ZENGİNLEŞMENİN TÜM KAPILARI KAPATILACAKTIR

- "**Siyaset, Medya ve Ticaret**" arasındaki ilişkilerin saydamlaşması, etik kurallara uygun hale gelmesi, tarikat ve çıkar bağlarından arındırılması sağlanacaktır.
- "**Tüccar Siyaset**" anlayışına son verilecek, ticaret ile siyasetin göbek bağları kesilecektir.

Devlet ve ülke yönetiminde ahlakın ve dürüstlüğün geleneğini simgeleyen Cumhuriyet Halk Partisi, çıkaracağı "Siyasi Ahlak Yasası" ve diğer önlemlerle, siyasette ve kamu yönetiminde erdem ve saydamlığı temel ilke haline getirecek; her türlü kirliliğe son verecektir.

DIŞ SİYASİ GELİŞMELER

III.- DIŞ SİYASİ GELİŞMELER

3.1.- AB İLE İLİŞKİLER

3.1.1.- “2009 YILI TÜRKİYE İLERLEME RAPORU” ÜZERİNDE AVRUPA PARLAMENTOSU KARAR TASLAĞI

Avrupa Parlamentosu (AP) Türkiye Raportörü Hollandalı Hristiyan Demokrat Ria Oomen-Ruijten tarafından kaleme alınan “2009 Yılı Türkiye İlerleme Raporu” üzerinde AP KARAR TASLAĞI, AP Dış İlişkiler Komitesinde 11 çekimser oya karşı 60 oyla kabul edildi.

Raportör Ria Oomen-Ruijten tarafından hazırlanan karar taslağı üzerinde verilen 243 değişiklik önergesinden önemli bölümü 10 uzlaşma önergesi çerçevesinde 27 Ocak 2010’da, AP Dışişleri Komisyonunda kabul edildi.kabul edildi.

Bu kapsamda, “**3 Ekim 2005 Müzakere Çerçeve Belgesinin Konsey tarafından kabul edilmesinden sonra Türkiye ile başlatılan katılım müzakerelerinin, UZUN SÜRECEK VE UCU AÇIK bir sürecin başlangıcı olduğunu**” vurgulayan Taslak önerisi kabul gördü.

Ria Oomen-Ruijten tarafından organize edilen ve sonra oylamada Komisyon tarafından kabul edilen uzlaşma önergeleri arasında;

-Anayasa Mahkemesinin DTP’yi kapatmıŐ olmasını, Demokratik kurallarla seçilmiş olan parti temsilcilerinin siyasetten yasaklanmış olmasını, Bazı DTP üyelerinin gözaltına alınmış olmalarını, derin üzüntü ile karşılıyoruz.

-GAP’ın yaratacağı sonuçlarınincelenmesi; bu açıdan (özellikle Hasankeyf ve Allanoi için) kültürel ve çevresel mirasın korunması; baraj inŐaatları nedeniyle binlerce insanın yaşadığı yerlerden göçe zorlanmaları, gibi konular aydınlığa kavuŐturuluncaya değin Ilisu Barajının yapımının durdurulması

-2008 İlerleme Raporundan beri ihmal edilen, Gökçeada ve Bozcaada’ya çift kültürlü yapısına uygun çözümler getirilmesi, mülkiyet ve eğitim sorunlarının çözümlenmesi,

-TCK’nın 301 ve 318’inci maddelerinin yürürlükten kaldırılması,

-İfade özgürlüğünün kısıtlanması doğrultusunda uygulanmakta olan yasalarla ilgili olarak, Hükümet tarafından savcılara yol gösterici/uyarıcı genelge gönderilmesi,

-Kıbrıs'ta iki bölge ve iki toplumlu federasyona yönelik müzakerelerin başarıya ulaşabilmesine uygun bir ortam yaratılması için mevcut askeri birliğin geri çekilmesi yanında, Magoso'nun kapatılmış bölgesine, oranın yasal haklara sahip nüfusunun yerleşmesine olanak sağlanması,

-"Ergenekon suç ağının boyutlarından endişe edildiği" belirtilerek, Türkiye'nin Ergenekon davasını "demokratik kurumlarının saygın işleyişine ve hukukun üstünlüğüne güveni artırmak için fırsat olarak kullanması gerektiği" .

-Yargının vakit geçirilmeden kapsamlı reforma tabi tutulması, Türkiye'nin modernleşme sürecinin başarısında hayati önem taşıyor.

-Yargı reformu stratejisi memnuniyet verici. Yargının tarafsızlığı ve uzmanlaşması, AİHM standartlarıyla uyumlu hale getirilmesine önem verilmeli.

-Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun (HSYK) temsil gücünü, objektifliğini, tarafsızlığını ve şeffaflığını güvence altına alacak şekilde yeniden yapılandırılması gerekiyor.

maddeleri de yer aldı.

Raportör Oomen-Ruijten, oylamanın ardından düzenlediği basın toplantısında, Kıbrıs paragrafının ağırlaşmasından Sosyalistler ve Liberalleri sorumlu tuttu. Raporunun hala dengeli olduğunu savunan Oomen-Ruijten, Türkiye'de son dönemde ortaya çıkan "Balyoz darbe planını AP Genel Kurulu'ndaki oylamadan önce sözlü önerge vererek rapora dahil etmeyi düşündüğünü" söyledi.

Ancak, Raportör Oomen-Ruijten, AP milletvekilleri Richard Howitt ve Maria Eleni Koppa tarafından verilmiş olan 28 nolu;

Türkiye ile katılım müzakerelerine ilişkin Avrupa Komisyonu'nun Dördüncü İlerleme Raporunu dikkate alarak, bundan öteye ilerlemenin, politik reform çabalarının sürdürülmesine bağlı olduğunu, ancak, "**üyelik kriterlerinin yerine getirilmesi ile AB'ye tam üyeliğin gerçekleşmesinin hedef olduğuna**" ilişkin Avrupa Komisyonu görüşünü destekleriz.

diyen değişiklik önergesinin kabul görmemesini sağlayarak, Türkiye'nin AB'ye üyeliğine önyargılı olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Bu arada, Türkiye dostu bazı AP milletvekilleri yanında, Avrupa Parlamentosu AP Sosyalist grup üyesi Emine Bozkurt, Raporun kabul edilmesi sonrasında,

“Kıbrıs’ta şu an müzakereler devam ediyor.Bizler süren müzakereleri olumsuz etkilemekten özenle kaçınmalıyız. Raporda Kıbrıs ile ilgili kabul edilen paragraflar çözüme katkı koymaktan uzak. Kıbrıs sorunun çözümüyle ilgili sadece Türkiye’nin sorumluluğu bulunmuyor. AB Bakanlar Konseyinin 2004’te Kıbrıslı Türklere yönelik izolasyonların kaldırılması kararı var. O açıdan sorunun çözümü için konuyla ilgili tüm tarafların sorumluluğu bulunuyor. Şu an Türkiye-AB ilişkileri çerçevesinde her şey Kıbrıs sorunu etrafında dönüyor. Müzakereleri desteklemek gerek. Kıbrıs sorunu çözümlerse Türkiye AB sürecinin önü açılır”

açıklaması yaparak, **“yanlı-dengesiz- önyargılı”** olan Raportör belgesine karşı açık tavrını ortaya koymuştur.

3.1.2.- TÜRKİYE'NİN AB ÜYELİĞİNE DESTEK GİDEREK DAHA AZALİYOR

a.- MÜZAKERELER DURMA NOKTASINDA

- Ankara'nın Kıbrıs Cumhuriyeti'nden gemi ve uçaklara liman ve havaalanlarını açmama konusundaki ısrarı nedeniyle, 8 başlıkta müzakereler askıya alınmış durumda.
- Bunun dışında Fransa, bazıları bu 8 başlıkla ilgili olan 5, Kıbrıs Cumhuriyeti de 6 diğer başlığın açılmasını engelliyor.
- Yani toplamda, Türkiye'nin müzakere başlıklarından 18'i askıya alınmış durumda.
- Geçen ay müzakereye açılan çevre ile birlikte şimdiye kadar 12 başlıkta müzakereler açıldı.
- Ancak şimdiye kadar bunlardan sadece biri kapatılabildi.
- Geriye müzakereye açılacak 4 başlık kalıyor.
- Müzakerelere Türkiye ile aynı tarihte başlayan Hırvatistan ise, 17 başlıkta müzakereleri tamamlamış durumda.

b.- AB DÖNEM BAŞKANI TÜRKİYE'Yİ DESTEKLEMekten UZAKLAŞIYOR

Bilindiği gibi, ülkesinin AB için stratejisini açıklarken **İspanya Dışişleri Bakanı Miguel Angel Moratinos**, altı ay sürecek dönem başkanlıklarında, 35 müzakere başlığından dördünü daha açmayı, Türkiye ile AB arasındaki müzakereleri hızlandırmayı umduklarını dile getirdi..

Ancak, AB Dönem Başkanı İspanya Başbakanı Zapatero Türkiye'nin tam üyeliği ısrarından uzaklaştığını belirterek; Şimdiye kadar Türkiye'nin AB'ye katılımının yılmaz bir savunucusu olan İspanya Başbakanı Jose Luis Zapatero, Viyana'da, Şansölye Faymann'ı ziyaretinin hemen öncesinde, ilk defa Türkiye'nin tam üyeliği ısrarından uzak bir duruş sergiledi. Başlamış müzakerelerin devam etmesi gerektiğini kaydeden Zapatero, **'Bu süreci AB başlattı ve sonuna kadar da yürütmesi gerek.'** diye konuştu.

İspanya Başbakanı Zapatero, AB'nin Türkiye ile nasıl bir iş birliğine gideceği sorusunun gelecekte yeniden gözden geçirilebileceğini dile getirdi ve ekledi **'Jeopolitik durum değişirse bu konuda ısrarcı olup olmayacağımıza ve ne tür bir tarz benimseyeceğimize karar vermemiz gerekecek.'**

c.- Diğer taraftan Avrupa İşleri Bakanı Diego Lopez Garrido ise,

Ülkesinin Türkiye için üyelik perspektifinin açık tutulması taraftarı olduğunu söyledi. İspanyol Bakan, AB üyesi olmuş bir Türkiye' nin AB'yi daha da kuvvetlendireceğini, Türkiye'yle yürütülmekte olan müzakerelerin de Türkiye içindeki reform sürecinin vazgeçilmez unsuru olduğunu savundu.

İsim vermeden bazı AB üyesi ülkelerin Türkiye politikasını eleştiren Lopez Garrido, Türkiye' ye "**eğer Kopenhag kriterlerini yerine getirirse AB üyesi olacağı mesajı gönderilmesi gerektiğini**" ifade etti.

İspanyol Bakan, bugün bu perspektifden uzak olduğunu, insan hakları alanında eksikler olduğunu, hatta gerilemeler yaşandığını söyledi. DTP hakkındaki kapatma kararı için "kaygı verici" ifadesini kullanan Lopez Garrido, Türkiye'nin siyasi partilerle ilgili yasal mevzuatını Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Venedik Komisyonu kriterleriyle uyumlu hale getirmesi gerektiğini vurguladı.

d.- Avrupa Sosyalistler ve Demokratlar İlerici İttifakı (Merkez sol) Grubu PASDE başkan yardımcısı Hannes Swoboda'dan Kıbrıs üzerinde olumlu sözler:

Avrupa Parlamentosu AP'nin en fazla sandalyeye sahip ikinci grubu olan eski adı Sosyalist grup yeni adı Avrupa Sosyalistler ve Demokratlar İlerici İttifakı (Merkez sol) Grubu PASDE başkan yardımcısı **Hannes Swoboda**, **'AP'deki siyasi grupların birçok değişiklik önergesinde işbirliği yapmasıyla belgenin Kıbrıs paragrafı oldukça ağırlaşmasıyla ilgili yanlış yapıldı.Kıbrıs'taki müzakereleri cesaretlendirecek bir rapor olmadı'** eleştirilerine katıldığını söyledi.

Hannes Swoboda,"**AP Türkiye raporundaki Kıbrıs ile ilgili ifadelerden bende rahatsızım.Kıbrıs'taki müzakerelere doğru bir mesaj gönderilmedi.Çözümü cesaretlendirici mesaj gitmedi.AP'deki çoğunluk maalesef böyle bir mesaj göndermek istiyor.Ama bunu düzeltmeye çalışacağız**" dedi.

Raporun Şubat ayında (10 Şubat'ta görüşülecek 11 Şubat'ta oylanacak) AP Genel Kurulunda ele alınacağını ifade eden Swoboda, Kıbrıs paragraflarının düzeltilmesi için siyasi gruplar ile temas halinde olduklarını kaydetti.

e.- ALMANYA'DA TÜRKİYE'NİN AB ÜYELİĞİ TARTIŞMASI

Hristiyan Sosyal Birlik Partisi'nin (CSU) AB-Türkiye müzakerelerinin durdurulması yönündeki çıkışı Almanya'da Türkiye'nin AB'ye tam üyeliğiyle ilgili tartışmaları alevlendirdi.

Dışişleri Bakanı Westerwelle'nin Hür Demokrat Partisi ile Hristiyan Sosyal Birlik daha önce de Türkiye'nin üyeliği konusunda karşı karşıya gelmişti. Hristiyan Sosyal Birlik, koalisyon antlaşmasının oluşturulması sürecinde Türkiye'ye imtiyazlı ortaklığın koalisyon antlaşmasına alınmasını talep etmiş, Hür Demokratlar ise bunu reddederek imtiyazlı ortaklık önerisinin zamanının geçtiği tepkisinde bulunmuştu. Hür Demokrat Parti lideri Guido Westerwelle, Türkiye ile AB arasındaki antlaşmalar uyarınca müzakerelerin 'ucu açık' olarak yürütülmesini ve üyeliğin 'otomatik' bir sonuç olmamasını savunuyor.

Almanya'da federal hükümetin küçük ortağı Hristiyan Sosyal Birlik (CSU) partisi, Türkiye ile tam üyelik müzakerelerinin acilen kesilmesini istiyor. CSU, Türkiye'nin, AB'ye katılım için gerekli siyasi ve ekonomik şartları yerine getirmekten çok uzak olduğunu gerekçe göstererek, "tam üyelik beklentisinin" kesin olarak ortadan kaldırılması gerektiği savunuyor.

f.- BBC: TÜRKİYE AB MÜZAKERELERİNİ 15 YILDA TAMAMLAYABİLİR

Avrupa Birliği'ne katılmak üzere sekiz ülkenin bekleme odasında bulunduğu belirtilirken, üyelik müzakerelerini sürdüren Hırvatistan'ın müzakere sürecini 2011'de, Türkiye'de ise 15 yılda tamamlayabileceği öne sürüldü.

BBC'nin resmi ve resmi olmayan sekiz aday ülkeye ilişkin değerlendirme ve tahminleri özetle şöyle:

-Hırvatistan: Ekim 2005'den beri müzakereleri sürdürüyor. Bu süreç, bu yılın sonuna kadar tamamlanabilir ve katılım 2011'de gerçekleşebilir.

-Türkiye: Ekim 2005'den beri müzakerelere devam ediyor. İngiltere Dışişleri Bakanlığına göre, üyelik için 10 yıl gibi bir sürede hazır olabilir.

-Arnavutluk: Resmi üyelik başvurusu Nisan 2009'da yaptı. En erken 2015'de katılabilir.

-Bosna Hersek: Üyelik en erken 2015'de gerçekleşmesi bekleniyor.

-Karadağ: Üyelik başvurusu 2008'de sundu. Komisyon bu yıl görüşünü açıklayacak.

-Makedonya: Üyelik başvurusunu Mart 2004'de yaptı. 2005'de resmen aday olarak ilan edildi. 2012'de katılabileceği öne sürülüyor.

-Sırbistan: Üyelik başvurusu Aralık 2009'da yaptı. 2015'ten önce katılması pek olası görünmüyor.

-İzlanda: Temmuz 2009'da üyelik başvurusunda bulundu. AB'nin müktesebatının üçte birini uyguluyor. İzlanda'da üyelik referandumu en erken 2011 yılının sonuna doğru veya 2012 yılının başında düzenlenebilir.

g.- GÜNTER VERHEUGEN: TÜRKİYE'YE İHTİYACIMIZI TÜM AVRUPA KABUL EDECEK

AB Komisyonu Başkan Yardımcısı Verheugen, "Dünya siyasetinin gelişimi, bizlerin Türkiye'ye ne kadar ihtiyacımız olduğunu, tüm Avrupa'ya kabul ettirecek" dedi.

1999-2004 yılları arasında AB Komisyonu'nun Genişlemeden Sorumlu Üyesi olarak görev yapan Verheugen, son 5 yıldır sanayiden sorumlu üyeydi. Gelecek ay görev süresi dolacak olan Alman politikacı, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğinin en ateşli savunucularından biri olmaya devam etmekte.

Verheugen, Deutsche Welle'ye verdiği röportajda desteğini yineledi. Alman siyasetçi, Avrupa'da Türkiye'ye yönelik muhalefetin zamanla değişeceğini belirtirken, şunları kaydetti:

"Ben kişisel olarak şuna inanıyorum: Dünya siyasetinin gelişimi, bizlerin Türkiye'ye ne kadar ihtiyacımız olduğunu, tüm Avrupa'ya kabul ettirecek. Türkiye konusunda, Türkiye'nin AB üyeliği konusunda şu andaki yaygın görüş değişecek. Ben bu anın geleceğini düşünüyorum. Ancak şunu çok açık bir şekilde vurgulamak gerekiyor: Türkiye de koşulları tam olarak yerine getirmeli. Türkiye'nin çok kapsamlı, temel değişiklikleri içeren bir dönüşümden geçmesi gerekiyor."

Verheugen, Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin AB'ye dâhil olmasıyla Avrupa'nın yeniden birleştiği, bunun da Avrupa için büyük bir kazanım olduğu görüşünde. Ancak bu süreçte kimi aksaklıklar da olmadı değil. Örneğin Kıbrıs bölünmüş haliyle Birlik'e üye olurken, Romanya ve Bulgaristan 3 yıl daha bekledikten sonra, 2007 yılında AB'ye katılabildi. Verheugen, Avrupa Birliği'nde şu anda yaşanmakta olan "genişleme yorgunluğunun", gelecek yıllarda üyelik bekleyen Balkan ülkeleri için engel oluşturmayacağı görüşünde:

3.1.3.- AKPM "LOZAN YERİNE AİHM'İ DİKKATE ALIN..."

Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi, "Türkiye'deki gayrimüslim azınlıklar ile Yunanistan'daki Müslüman azınlığın hakları" raporunu onayladı.

Raporda hem Yunanistan'a hem de Türkiye'ye "azınlıklar konusunda Lozan Anlaşması'nı değil, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ni dikkate alın" deniliyor. Raporda Ankara ve Atina'nın karşılıklılık ilkesi gerekçesiyle azınlık haklarında kısıtlayıcı davranmaları eleştiriyor. Bu, 'çağdışı bir uygulama' olarak tanımlanıyor.

Raporda şu görüşler yer alıyor:

- Ulusal, dini ya da dilsel azınlıkların varlığı, bölünme değil toplumun zenginlik unsuru kabul edilmeli.
- Lozan Anlaşması'nın 45. Maddesine dayanarak, "karşılıklılık" prensibine atıfta bulunan Yunanistan ve Türkiye bu prensibi olumsuz anlamda yorumluyor.
- Yunanistan ve Türkiye, komşu ülkenin muamelesine bakmaksızın, kendi vatandaşlarına yönelik ayrımcılığı bırakmalıdır.
- Yunanistan, azınlık okullarının yüksek kalitede eğitim verebilmesi için gerekli olan desteği vermeli. Azınlık ortaokullarının açılması olasılığı dikkate alınmalı.
- Yunanistan, din ve dernek kurma özgürlüğüne dair AİHM kararlarını tam anlamıyla uygulanmalı. Adında "Türk" kelimesi taşıyan derneklerin kurulmasına izin verilmeli.

Raporun onaylanması sırasında Türk parlamenterler karşı oy kullandı.

3.1.4.- MADRID'İN, AB BAŞKANLIĞI ÖNCELİKLERİ

İspanya, uzun zamandır tartışılan Lizbon Anlaşması'nın yürürlüğe girerek bir dizi yeni kural koyması ve Birlik için yeni bir dönemin başlangıcı olmasından bir ay sonra, 1 Ocak Cuma günü altı aylık AB dönem başkanlığını İsveç'ten devraldı..

AB'nin karar alma mekanizmasını düzene sokma ve 27 ulustan oluşan bloğun global sahnedeki nüfuzunu artırma amaçlı anlaşma, iki önemli mevki de -tam zamanlı bir başkan ve daha güçlü bir dış politika sorumlusu- yarattı.

Eski Belçika Başbakanı Herman Van Rompuy, iki buçuk yıllık AB başkanı, veya resmi unvanıyla Avrupa Konseyi başkanı görevine Cuma günü resmen başlayacak. İngiliz Catherine Ashton da aynı gün bloğun dışişleri ve güvenlik politikasından sorumlu yüksek temsilcisi olarak görevine başlayacak.

1986 yılında Birliğe katılmasından bu yanaki dördüncü AB başkanlığına başlamasının öncesinde İspanya, bu ayın başlarında sonraki iki dönem başkanı Belçika ve Macaristan ile yakın işbirliği içinde çalışacağını söyledi. Üçlünün amacı yönetimde daha fazla şeffaflık sağlamak olacak.

İspanya Dışişleri Bakanı Miguel Moratinos 18 Aralık'ta yaptığı bir konuşmada, Madrid'in Van Rompuy ve Ashton'un yeni AB mimarisi içindeki konumlarının yüksekliğini tanıdığını onlarla rekabet etmeyi değil, onları desteklemeyi planladığını söyledi.

Brüksel merkezli EurActiv tarafından kaydedilen sözlerinde Moratinos, "İspanya başbakanı ve tüm İspanyol hükümetinin hedefi, 2010 yılının ilk yarısı boyunca [bloğa] liderlik edecek, ona momentum sağlayacak ve yön verecek yeni Avrupa temsilcilerine sahip olmamızdır." diyerek şöyle devam etti: "İspanya sorumluluğunu terk etmeyecektir, fakat bunu mütevazılıkla, takdirle, çalışmamız ve desteğimiz yoluyla yapacağız."

İspanya'nın AB başkanlığının gündemini açıkladığı konuşmasında Moratinos, en önemlisi Lizbon Anlaşması'nın tam ve etkili şekilde uygulanması olmak üzere dört ana önceliğe işaret etti.

İspanya'nın AB başkanlığının resmi programına göre, Madrid "Anlaşmayı geliştirmek ve özellikle de Avrupa Harici Eylem Hizmetini kurmak için gereken yönetmelikleri teşvik etmek için gerekli adımları atacak." Bakan, "Amacımız, dönem başkanlıklarının yeni kurumlar için verimli ve tamamlayıcı bir araç haline gelmesini sağlayacak dengeli bir çalışma biçimini pekiştirmektir." dedi.

Madrid hükümeti AB toplantılarının hazırlanmasında kilit rol oynamakla birlikte, zirvelere başkanlık edecek, basına konuşacak ve bloğun gündemine yön verecek kişi Van Rompuy olacak. İspanya Başbakanı Jose Luis Rodriguez Zapatero da bazı daha düşük seviyedeki toplantılara başkanlık edecek.

Aynı şekilde, Ashton da AB dışişleri bakanları toplantılarına başkanlık edecek. Moratinos ona sadece bloğun baş diplomatlarının 5 Mart'ta Cordoba'da gerçekleşecek iki günlük açılış toplantısında eş başkanlık edecek.

İspanya'nın AB başkanlığının programında sıralanan bir diğer önemli öncelik de, "her üye devletin daha iyi eşgüdümü ve 2020 yılı için sürdürülebilir büyümeye ilişkin Avrupa stratejisinin onayı yoluyla Avrupa'nın ekonomik açıdan düzelmesini garanti altına almak" olacak.

İspanya'nın altı aylık dönemi boyunca üzerinde duracağı diğer iki önemli öncelik de 27 ülkeden oluşan bloğun dünya sahnesindeki varlığı ve nüfuzunu güçlendirmenin yanı sıra Avrupalı vatandaşları cinsiyet eşitliğine özellikle dikkat ederek blok politikasının merkezine koymak olacak.

AB genişlemesi konusunda İspanya, Hırvatistan'ın üyelik müzakerelerinin dönem başkanlığını Belçika'ya devredeceği Haziran ayı sonuna kadar tamamlandığını görmek istediğini açıkça belirtti ve Türkiye'ye müzakere sürecinde verdiği desteği dile getirdi. Madrid, Makedonya ile Yunanistan arasında uzun zamandır devam eden isim anlaşmazlığını çözerek Üsküp ile AB üyelik müzakerelerinin başlatılmasının önün açma yönünde çalışacağını da kaydetti.

3.2.- KIBRIS SORUNU

3.2.1.- KIBRIS'TA YENİ BİR BAŞLANGICA İHTİYAÇ VAR

"Kıbrıs'ta bir yeni başlangıca, sıfırdan yeni bir siyasi yapılanmanın gerçekleştirilmesine ihtiyaç vardır. Yoksa ortada bir egemen yapı var, bu egemen yapıya KKTC sınırları içinde yaşayan toplumunda belli yetkilerle, belli güvencelerle, belli haklarla, belli statü içinde monte edilmesi birliğin bütünlüğünü bu şekilde gerçekleştirilmesi hiçbir şekilde kabul edilebilir değildir"

Deniz Baykal, KKTC Meclis Başkanı **Hasan Bozer** ve beraberindeki heyetle CHP Genel Merkezi'nde görüşürken Türkiye ve KKTC arasındaki ilişkilerin içinden geçilen dönemde ayrı bir önem taşıdığını vurguladı.

Kıbrıs'ın bugünkü noktaya kolay gelmediğini ve büyük acılar çekildiğini kaydeden Baykal, bugün ise Kıbrıs'ın nihai statüsünü şekillendirecek bir son denemenin gerçekleştirildiğini söyledi. CHP'nin Kıbrıs'ta iki ayrı toplumun bulunduğu ve bu iki ayrı halkın kendi coğrafyalarında istikrar içinde yaşamalarını mümkün kılacak düzenlemelerin yapılmasından yana olduğunu vurgulayan Baykal, coğrafi ayrışmanın esas alınması suretiyle bir çözüm oluşturulması gerektiğini ifade etti.

İki toplumun egemen eşitliği konusunda tartışma yaşanmaması gerektiğini belirten Baykal, ***"Bir yeni başlangıca, sıfırdan yeni bir siyasi yapılanmanın gerçekleştirilmesine ihtiyaç vardır. Yoksa ortada bir egemen yapı var bu egemen yapıya KKTC sınırları içinde yaşayan toplumunda belli yetkilerle, belli güvencelerle, belli haklarla, belli statü içinde monte edilmesi birliğin bütünlüğünü bu şekilde gerçekleştirilmesi hiçbir şekilde kabul edilebilir değildir. İki egemen varlık var bu egemen varlıklar bir araya kendi iradeleriyle gelirler ve kendi iradeleriyle yeni bir siyasi yapılanmayı, ortak siyasi yapılanmayı gerçekleştirirler"*** diye konuştu.

Kıbrıs'ta tartışmanın ortadan kaldırılmasını, KKTC'nin de oluşacak siyasi yapılanmanın içinde eşit, egemen ortak olarak yer almasını ve bu sayede orada yaşayan Türk toplumu mensuplarının AB içinde yer almasını yürekten desteklediklerini ifade eden Baykal, ***"Bu sürecin en son denemesini şimdi yaşamakta olduğumuz anlaşılıyor. Eğer bu denemede de bir anlayış birliği ortaya çıkarılmazsa öyle anlaşılıyor ki artık Türk ve Rum kesimlerinin ortak bir siyasi yapılanmayı gerçekleştirmeleri konusunda ciddi güçlükler artarak kendisini gösterecektir. Var olan siyasi tabloyu temel alarak geleceğe bakmak bir kaçınılmaz ihtiyaç olarak ortaya çıkacaktır"*** dedi.

KKTC Meclis Başkanı Hasan Bozer de Atatürk'ün partisi CHP'de bulunmaktan büyük mutluluk duyduğunu belirterek, Baykal'a ilgisinden dolayı teşekkür etti.

Kıbrıs meselesinin kritik bir süreçten geçtiğini kaydeden Bozer, **"Kıbrıs meselesi yalnız Kıbrıslıların meselesi değildir. Tarih boyunca Anavatan'la beraber, müşterek yürüttüğümüz milli davamızdır"** dedi.

Türkiye ve KKTC arasında sarsılmaz bağlar bulunduğuna işaret eden Bozer, Anadolu halkı ve Kıbrıs Türk halkı ilişkilerinin güçlülüğüne kişisel olarak da büyük önem verdiğini kaydetti.

Kıbrıs meselesinin özünün Rumların Kıbrıs'ın bütünüyle Yunanistan'a bağlanması isteği olduğunu ve bugüne kadar da bu düşüncelerinden geri adım atmadıklarını vurgulayan Bozer, müzakere sürecinde gündeme gelen tekliflerin de bunu gösterdiğini ifade etti. Görüşmelere samimiyetle oturduklarını belirten Bozer, "Ama bizi ileride müşkül durumlara düşürecek, geçmişte yaşadığımız acıları tekrar yaşatacak, oradaki tarihi varlığımızı sonlandıracak anlaşmalara da kesinlikle razı değiliz. Kıbrıs'ta Türklerin ilelebet var olması adına bir anlaşma istiyoruz" dedi. Bozer, belirsizliğin Kıbrıs Türk halkının ileriye tanışmasını engellediğini de kaydederek, konunun kesin olarak sonuçlandırılmasının çifte standardı önleyeceğini belirtti.

Açıklamaların ardından gazetecilerin sorularını yanıtlayan Baykal, Kıbrıs'ın Türkiye gündemindeki yerine ilişkin soru üzerine Kıbrıs'ta yürütülen müzakereler hakkında yeterli bilgiye sahip olamadıklarını söyledi. Müzakereleri önemsediklerini ve çok merak ettiklerini belirten Baykal, Kıbrıs'ın Türkiye'nin gündeminden hiçbir zaman düşmediğini de vurguladı.

3.2.2.- EROĞLU: EN İYİ ÇÖZÜM ANLAŞMALI BÖLÜNME

Başbakan **Derviş Eroğlu**, Kıbrıs'ta çözüme, sadece adada iki devletin varlığının kabul edilmesi durumunda ulaşılabileceğini söyledi. Eroğlu'nun Salı günü verdiği mülakat, bugün hem Lefkoşa'da haftalık yayım yapan hem Atina'da günlük yayımlanan Kathimerini gazetelerinde yayınlandı. Eroğlu mülakatında, "**Rum tarafı ile AB'nin tutumunun aday bölünme noktasına getirdiğini**" belirtti.

Kıbrıs'ta bugün gelinen aşamada "anlaşmalı bir bölünmenin en iyi çözüm olacağını" ifade eden **Eroğlu**, "**Bölünme, Rumların Annan Planına 'Hayır' demeleri ve AB'nin KKTC'ye verdiği sözleri yerine getirmemiş olması yüzünden ve barış istediklerini söyleyen Mehmet Ali Talat ile Dimitris Hristofyas'ın 15 aydır sorunu çözümleyememiş olmaları nedeniyle daha yakın gözükmemekte. Artık kalıcı olan budur**" dedi.

Eroğlu, "Kıbrıs'ta kesin bir anlaşmaya varılması için her şeyden önce KKTC'nin bir devlet olduğu konusunda anlaşmaya varılması ve bunun kabul edilmesi gerektiğini" kaydetti.

"Rumların olduğu gibi, Kıbrıslı Türklerin de ayrı bir halk olduğunu" ifade eden Eroğlu, "Yani, Güneyde ne varsa, Kuzeyde de aynı şeyin bulunduğu ve adada şimdi iki ayrı cumhuriyetin bulunduğu kabul edilmeli" dedi.

Eroğlu, "**adada bir çözüm anlaşmasına varılması durumunda Kıbrıs Cumhuriyeti feshedilerek yeni bir cumhuriyetin oluşturulması gerektiğini**" belirtti ve şöyle devam etti:

"Eğer çözüme 'Evet' dersem, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin dağılması ve yeni bir cumhuriyet oluşturulması lazım. Ancak Rum tarafı 'bakir doğumu' kabul etmiyor. Rum tarafında çözümün Kıbrıs Cumhuriyeti'nin devamı olacağını söylerken, nasıl yeni bir ortaklığa varabilmemizi bekliyorlar? Ben, Kıbrıs sorununun çözümü çerçevesinde egemenlik konusundaki eşitlikten söz ediyorum. İki bölgesel ve iki toplumlu federasyon ve siyasi eşitlik kavramları, çözüm çerçevesinde tüm gerekli ayrıntılarla doldurulmazsa hiçbir anlam ifade etmez. Örneğin, bu şekildeki bir çözüm durumunda garantörlükler konusu ne olacak? İnsanlar yeniden göçmen mi olacak. Benim için bunlar önemlidir."

Adada sağlanacak anlaşmanın "Rumların ölçülerine göre kesilip biçilmiş bir anlaşma olmayacağını" kaydeden Eroğlu, "**Eşit halklar olduğumuz kabul edilmezse, bu bizim azınlık olduğumuz anlamına gelecektir. Ben de, halkımın böyle bir şeyi kabul etmesine razı olamam. Dimitris Hristofyas'ın her şeyden önce kendi halkının çıkarlarını düşündüğü gibi, ben de kendi halkımın çıkarlarını düşünüyorum. Çözümün adının ne şekilde olacağı önemli değil. Önemli olan, ortaya çıkacak anlaşmaya iki halkın da 'Evet' demesidir**" diye konuştu.

Eroğlu, cumhurbaşkanı seçilmesi durumunda Rum tarafıyla müzakerelere devam edip etmeyeceğine ilişkin bir soru üzerine, “aynı temel üzerinden müzakerelere kalındığı yerden devam edileceğini” söyledi.

“Müzakere grubunun başına kendisinin geçeceğini, ancak Mehmet Ali Talat'ın ve müzakere grubundaki bazı kişilerin bu konudaki deneyimlerinden yararlanmaya çalışacağını” ifade eden Eroğlu, “Müzakereler kaldığı yerden devam edecek. Çünkü şu ana kadar her iki tarafın da kabul etmiş olduğu hiçbir şey yok. Kıbrıs sorununun çözümü, şu ana kadar Talat'ın yapmış olduğu önerilerin hiçbirini kabul etmeyen Rum tarafının tavrıyla ilgilidir. Taraflar birbirine baskı yapmadan müzakereleri sürdüreceğiz. Çözüm olmazsa, o zaman iki ayrı devlet bu noktadan sonra yollarına devam edecek” diye konuştu.

3.2.3.- MARKOS KİPRİANU: “İSTEKLERİMİZ YERİNE GETİRİLMEZSE TÜRKİYE İLE YENİ BAŞLIKLARIN AÇILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ”

Kıbrıs Rum Dışişleri Bakanı **Markos Kiprianu**, “Türkiye AB'ye yönelik sürecinde ilerleme olmasını istiyorsa, bunun, önüne konan önkoşulları yerine getirmesine bağlı olduğunu” savundu.

Türkiye Devlet Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış'ın İspanya'daki temasları ve bu temaslar çerçevesinde “Eğitim”, “Kültür” ve “Enerji” başlıklarının açılmasına yönelik çabaların yoğunlaşması konusunda anlaşmaya varıldığıyla ilgili haberleri yorumlamaya çağrılan Kiprianu, Aralık 2009'da Türkiye'nin üyelik sürecinin değerlendirilmesi çerçevesinde “Kıbrıs Cumhuriyetinin”, “Eğitim”, “Kültür” ve “Enerji” başlıklarının da dahil olduğu 6 üyelik başlığına ilişkin açık ve resmi açıklamasını yaptığını ifade etti.

Kendi tezlerine göre Türkiye, “**Kıbrıs Cumhuriyeti**”ne karşı ve bilhassa AB'nin 2005 yılındaki açıklamasında belirtilen yükümlüklerini yerine getirmezse, Rum tarafının söz konusu başlıklarda ilerleme olmasına rızası olmadığını söyleyen Kiprianu, Rum tarafının tezinin açık olduğunu, yükümlülükler yerine getirilmeden bu başlıkların açılmayacağını, Türkiye üyelik sürecinde ilerleme olmasını istiyorsa, bunun, Türkiye'nin bu önkoşulları yerine getirmesine bağlı olduğunu” öne sürdü.

3.2.4.- ORAMS DAVASI

İngiliz mahkemesi, Orams davası diye bilinen Rumların İngiltere'de açtığı mülkiyet davasında KKTC'yi Rum yargısının insafına bırakan karara onay verdi.

İNGİLTERE İstinaf Mahkemesi, Orams davasında nihai kararı vererek, Kıbrıslı Rum Meletis Apostolides'i haklı buldu. Mahkeme, "Kıbrıs mahkemelerinin, KKTC için alacağı kararların tüm AB ülkelerinde uygulanmak zorunda olduğu" Avrupa Toplulukları Adalet Divanı'nın (ATAD) kararı uyarınca İngiliz Linda ve David Orams'ı mahkum etti. Apostolides'in arazisi üzerine inşa edilmiş villa alan Orams çifti için, "Evi yık, Rum sahibine tazminat öde" kararı çıktı.

KKTC'de, 1974 öncesinde Rum malı olan Lapta'daki arsa üzerine inşa edilmiş villa aldıkları gerekçesiyle, eski mülk sahibi Meletis Apostolides tarafından haklarında dava açılan İngiliz David-Linda Orams çiftiyle ilgili alınan bu kararın emsal oluşturabileceği ve KKTC'de emlak sahibi olan çok sayıda yabancıyı etkileyebileceği belirtiliyor.

2002: İngiliz Linda ve David Orams çifti, Girne'nin Lapta bölgesinde iki katlı bir villa satın aldı.
2004: Rumlar AB'ye tam üye oldu ve Meletis Apostolides adlı Rum kadın, Orams'ların villasının inşa edildiği arsanın 1974 öncesinde sahibi olduğunu belirterek Lefkoşa Rum mahkemesinde dava açtı.
2004: Oramsları yargılayan Rum mahkemesi, evlerini yıkmaları, tazminat ödemeleri ve arsayı Apostolides'e iade etmelerini istedi.
2004: Apostolides, Rum mahkemesinin kararının İngiltere'de icra edilmesi için Londra'da dava açtı.
2006: Oramsların avukatı Cherie Blair, 'AB müktesebatı KKTC'de askıda karar uygulanamaz' savunması yaparak davayı kazandı.
2009: ATAD, KKTC'yi mahkum eden hükmü verdi, 'Rum mahkemeleri sadece mülkiyet değil, sosyal ve ticari konularda da karar alabilir. AB ülkeleri de uygulamak zorundadır.'
2010: İngiliz Temyiz Mahkemesi, AB mahkemesinin hükmünü onayladı.

KKTC'de yaklaşık 10 bin yabancı yaşıyor, 5 bin yabancı'nın ise mülkü bulunuyor. Bunların yüzde 90'ı İngilizlere ait.

KKTC Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü, İngiliz mahkemesinin Orams davasıyla ilgili kararını uygulamayacaklarını açıkladı.

3.3.- DİĞER DIŞ SİYASİ GELİŞMELER

3.3.1.- “TÜRKİYE”, 2010'UN ON'UNCU EN RİSKLİ “ALANI/KONUSU”

Merkezi New York'ta bulunan küresel siyasi risk araştırma ve danışmanlık kuruluşu Eurosia Group 2010'da dünyanın ilk on riskini belirlediği araştırmasında Türkiye'de bulunuyor.

Küresel risk analizinin ilk on listesi ise şöyle:

1- ABD-ÇİN İLİŞKİLERİ: ABD'deki işsizlik oranının yüksekliği ve Çin'in hızla büyümesi 2010'da dünyanın en önemli ikili ilişkisinde gerilimi tırmandıracak. Pekin için ABD ile ekonomik ortaklık daha az çekici bir hal alırken ABD, Çin'in iklim değişimi, nükleer silahsızlanma, uluslararası ticaret, sanal güvenlik ve dünyadaki silahlı çatışmalar gibi önemli meselelerde daha fazla küresel liderlik sergilememesinden hayal kırıklığına uğrayacak.

2- İRAN: Seçim sonrası iç baskılar yoğunlaşıyor, Tahran'ın bölgesel nüfuzu azalıyor ve uluslararası alanda yeni BM yaptırımlarıyla karşı karşıya. İran rejimi giderek daha çok köşeye sıkışmış, yaralı bir hayvan gibi görünüyor ve muhtemelen 2010'da da böyle davranacak.

3- AVRUPA'DAKİ MALİ AYRILIK: Bu yıl avro bölgesinde "olgun" ve "gelişmekte olan" piyasalar arasındaki ayırımın bulanıklaştığını göreceğiz.

4- ABD'DEKİ MALİ DÜZENLEMELER: Bu yıl ABD'deki mali düzenlemeler büyük bir siyasi risk teşkil edecek. Reform paketi Büyük Buhran'dan beri görülenlerden çok daha kapsamlı olacak. Mali sektörde aşırı düzenleme ve vergilendirmenin riskleri bilinse de, iç siyasi çıkarlarla etkin reform ihtiyacı çatışacak.

5- JAPONYA: Siyasi değişim ülkeyi tek parti devletinden sıfır parti devletine dönüştürdü. Büyük şirketlere yönelik olumsuz yaklaşım, mali güveni tehdit ediyor ve ekonomik sıkıntıları derinleştiriyor.

6- İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ: Uluslararası bir çerçevenin olmaması nedeniyle tek tek ülkeler "ulusal olarak uygun olan" hafifletme önlemlerine yönelecek, bu da uluslararası koordinasyonu daha da zorlaştıracak.

7- BREZİLYA: Brezilya'nın yeni elde ettiği ekonomik bolluk ekonomi politikalarının kalitesini düşürecek.

8- HİNDİSTAN-PAKİSTAN: Hindistan'ın terörle mücadele kapasitesi kırılğan olmaya devam ediyor ve yeni saldırılar Hindistan üzerinde, Pakistan konusunda daha sert bir tutum benimsemesi konusunda ciddi baskı oluşturacaktır.

9- DOĞU AVRUPA, SEÇİMLER VE İŞSİZLİK: Yüksek oranda işsizlik birçok ekonomi açısından kritik bir mesele ancak siyasi bir risk olarak en çok, yaklaşan birkaç seçimin istikrarsızlık ihtimalini artırdığı Doğu Avrupa açısından endişe verici.

10- TÜRKİYE: Siyasi riskler Türkiye'yi her yönden kuşatmış durumda. İç siyasette, ekonomik gerileme nedeniyle giderek popülaritesini kaybeden AK Parti yargı, iş dünyası ve orduyla anlaşmazlık içinde. AK Partinin Türkiye'nin Kürt nüfusuna yönelik girişimi başarısızlıkla sonuçlandı ve bu sadece Kürtlerin değil, daha fazla toplumsal istikrarsızlık yaşanması halinde Türklerin de desteğinin kaybedilmesine neden olacak. Öte yandan parti içinde, parti tabanına yönelik politikalar yürütülmesi konusunda artan bir siyasi baskı var. Yıl sonuna doğru seçimlerle ilgili kavga daha da kızışacak. Uluslararası olarak, Türkiye Avrupa'dan daha da uzaklaşacak ve Suriye ve İran ile daha da yakınlaşacak ki bu da İslamcılarla laikler arasındaki gerilimi tırmandıracak. AB'ye katılım süreci 2010'da ne geri ne de ileri gidecek ancak çatışma riski, Kıbrıs meselesi nedeniyle daha da artacak. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın başlıca diplomatik başarısı ise Ermenistan. Bu, tarihî açıdan önemli ancak ülkenin IMF ile ilişkilerine pek de bir etkisi olmayacak. Irak'ın durumu daha iyi görünse de Irak'taki Kürt bölgesinin durumu hâlâ muamma.

3.3.2.- TÜRKİYE AİHM'DE MAHKUMİYET BİRİNCİSİ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine (AİHM) 2009 yılında en fazla şikayet Rusya'dan geldi. Türkiye ise mahkumiyette ilk sırada yer aldı.

AİHM Başkanı Fransız yargıç Jean Paul Costa, mahkemenin çalışmalarıyla ilgili basın toplantısı düzenledi. Basına dağıtılan bilgilere göre, 2009 yılında Rusya'dan mahkemeye 10 bin 146 başvuru ulaştı. Rusya'yı 5 bin 260 başvuru ile Romanya, 4 bin 986 başvuru ile Polonya, 4 bin 693 başvuru ile Ukrayna, 4 bin 474 başvuru ile Türkiye ve 3 bin 626 başvuru ile İtalya izliyor.

AİHM'ye 2008 yılında Türkiye'den 3 bin 706 başvuru gelmişti. Üye ülkelerden şikayet başvurusu sayısı, bir önceki yıla oranla yüzde 15 artarak 57 bin 100'e çıktı.

AİHM'de önceki yıllardan gelen başvurularla birlikte karar için bekleyen davaların sayısı, geçen yıl yüzde 23 artarak 119 bin 300'e yükseldi. Mahkeme geçen yıl 2 bin 395 başvuruyla ilgili hüküm verirken, 33 bin 65 başvuruyu ya listeden çıkardı ya da incelemeye gerek görmedi.

Geçen yıl, 341 dava ile, en fazla mahkumiyet kararı Türkiye aleyhine verildi. Türkiye 341 davada mahkumiyet alırken, 210 mahkumiyetle Rusya 2. sırada, 153 mahkumiyetle Romanya 3. sırada ve 126 mahkumiyetle Ukrayna 4. sırada yer aldı.

AİHM'nin 1959 ile 2009 yılları arasında verdiği toplam mahkumiyet kararlarında da Türkiye ilk sırada bulunmakta. İtalya 2. sıraya, Rusya 3. sıraya yerleşti. 1959 ve 2009 yılları arasında verilen mahkumiyet kararlarının yüzde 18'ini Türkiye aleyhine verilen kararlar oluşturdu.

Mahkemede karar için bekleyen davalar sıralamasında 33 bin 550 dava ile Rusya, 13 bin 100 dava ile Türkiye, 10 bin dava ile Ukrayna ve 9 bin 800 bulunuyor.

3.3.3.- TÜRK-İSRAİL İLİŞKİLERİ AĞIR YARALI

İsrail DıŐıŐleri Bakan Yardımcısı Danny Ayalon'un Büyükelçi OĞuz elikkol'a yaptığı kabalık Türk toplumunda iz bırakacaktır. Tıpkı ABD'nin Süleymaniye'de Türk askerinin başına çuval geçirmesi gibi. ABD askeri yetkilileri de olaydan sonra dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi zkk'e özür mahiyetinde bir mektup göndermiŐlerdi. İsrail de dn resmen özür diledi. Ancak, bu tür olaylar özür dilenmiŐ olsa da ulusların belleğinde uzun süre yer ediyor.

Tel-Aviv hükümetinin kırılgan bir koalisyon olması ilişkilerin normalleştirilmesini zorlaŐtırıyor. Yaşanan son skandal da koalisyonun zayıf yapısından kaynaklanan bir iç politika adımı olarak görülebilir. Türk-İsrail ilişkilerinde yaraların sarılması konusunda sorumluluk büyük ölçüde Tel Aviv'e düşüyor.

İsrail'in Türkiye ile ilişkileri i politika malzemesine dönüŐtürmesi İsrail'in bölgede yalnızlaŐması dışında bir sonuç vermeyecektir.

İsrail yönetiminin Türkiye ile ipleri koparmasından ülkesinin zararlı çıkacağını görmesi gerekir. Nitekim Cumhurbaşkanı Peres'in her iki kriz sürecinde tansiyonu düŐüren bir tutum alması bu gerçeği gördüğünün iŐareti olarak değerlendirilebilir..

3.3.4.- “TÜRKİYE – ERMENİSTAN” İLİŞKİLERİ

“Üst düzey bir Amerikan heyeti Ermenistan ile imzalanan protokolden hemen önce bana geldi. Ermenistan açılımı konusunda beni ikna etmeye çalıştılar. Ermenistan'ın böylece yavaş yavaş batıya yaklaşabileceğini savundular. Onlara 'Ermenistan'ı hiçbir şekilde Rusya'dan uzaklaştıramazsınız' dedim. Bunun mümkün olmadığını ve olamayacağını söyledim. Rusya'nın tankları Ermenistan'ın içinde... Onlara 'Azerbaycan'la ilgilenin. Batıya yakın. Ekonomisi güçlü' dedim. Beni ikna edemediler ama hükümeti ikna ettiler.” **D.BAYKAL**

Türkiye ile Ermenistan arasında 10 Ekim 2009 tarihinde Zürih'te imzalanan ve iki ülke arasındaki ilişkilerin normalleştirilmesini içeren protokoller, Ermenistan Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararıyla tehlikeye girdi.

Ermenistan Anayasa Mahkemesi, protokolleri uygun bulduğunu açıklamasına rağmen, gerekçeli kararında, “Soykırım” ve Doğu Anadolu'yu kapsayan “Batı Ermenistan” iddialarına yer verdi. Mahkeme, protokollerde belirtilen ‘**Hükümetlerarası Komisyonu**’ da hiçe sayarak, “**Soykırım iddialarından vazgeçilmesi halinde bunun Ermenistan Bağımsızlık Deklarasyonu'nun 11. maddesine aykırı olacağını**” vurguladı.

Ermenistan Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi, Ermenistan ve Türkiye Cumhuriyetleri arasında ilişkilerin geliştirilmesini hedefleyen protokolün, “**Ermenistan kanunlarının yapımında ve uygulanmaya konulacağı süreçte yorumlanamaz ve uygulanamaz**” olduğuna karar verdi. Mahkeme, aynı zamanda protokolün Ermenistan Cumhuriyeti Anayasası'nın ruhu ve Ermenistan Bağımsızlık Deklarasyonu'nun 11. paragrafıyla çeliştiğine karar verdi.

Mevcut Ermenistan Anayasası, Türkiye ile mevcut sınırları tanımlıyor ve Doğu Anadolu'nun önemli bir bölümünü “Batı Ermenistan” olarak tanımlıyor. Bağımsızlık Deklarasyonu'nun 11. paragrafı da şu ifadeleri içeriyor: “**Ermenistan Cumhuriyeti, Osmanlı Türkiyesi'nde ve Batı Ermenistan'da gerçekleşen 1915 soykırımının tanınması için uluslararası alanda gösterilecek çabaları desteklemektedir.**”

Protokoller ne içeriyor?

Sınırlar için: İki ülke toprak bütünlüğü ve sınırların dokunulmazlığı ilkelerine saygılı olacak ve bu ilkelere saygı gösterilmesi yönünde taahhütlerde bulunacak. Mevcut sınırlar, uluslararası hukukun ilgili antlaşmalarında tarif edildiği şekliyle karşılıklı teyit edilecek.

Soykırım için: Hükümetlerarası Komisyon kurulacak. Bunun için önce alt komisyonlar çalışacak. Alt komisyonun çalışma konularından birisi, tarihsel boyuta

ilişkin iki halk arasında karşılıklı güven tesis etmek, mevcut sorunları tanımlamak olacak. Bu çerçevede tarihsel kaynak ve arşivlerin tarafsız, bilimsel incelenmesini içerecek şekilde bir diyalog uygulamaya konulacak.

Mahkeme Dağlık Karabağ sorununun protokollerle ilişkisi olmadığı görüşünü belirterek, “**Protokoller sadece iki devlet arasında imzalanmıştır**” kararına vardı.

Mahkeme bu tutumuyla protokolleri üçüncü bir ülkeyle ilişkilendirmeyerek, **Ankara'nın “Türkiye ile Ermenistan arasındaki sorunların çözümü, Azerbaycan-Ermenistan arasında Dağlık Karabağ meselesinin çözümü ve Dağlık Karabağ'daki Ermenistan işgalinin sona ermesiyle bağlantılı” şeklindeki görüşüne katılmadı.** Mahkemenin bu görüşü, Erivan yönetimince de sürekli dile getirilen bir konu.

Şimdi hükümete sormak gerekir: Türkiye bu açılmadan ne kazandı? Hiç. Ama Azerbaycan'ı yok yere küstürdük.

3.3.5.- ERMENİSTAN MAHKEMESİ'NİN KARARI

Uluslararası antlaşmaların, onaylandıktan sonra “anayasaya aykırılık” nedeniyle iptal edilmesi, devletin uluslararası sorumluluğunu doğurabilir. Ancak, Türk Anayasası'yla bağdaştığı konusunda duraksama olan antlaşmaların onay aşamasından önce, “öndenetim”den geçirilmesi “hukuk devleti” ilkesinin bir gereği sayılmalıdır. **Prof. Dr. Rona AYBAY**

Türkiye Cumhuriyeti ile Ermenistan arasında imzalanmış olan protokollerin, Ermenistan Anayasa Mahkemesi'nce denetimden geçirildiğini ve uygun bulunmadığını öğrenmiş bulunuyoruz. Bu durum karşısında, bizim Anayasa Mahkememizin, uluslararası antlaşmalar konusundaki yetkisi (daha doğrusu yetkisizliği) konusunu açıklamak yararlı olacaktır. Burada amacımız, ilişkilerde sıkıntı yaratacağı anlaşılan Ermenistan Mahkemesi kararının içeriğini tartışmak değil, bizim hukukumuzun durumunu eleştirmektir.

Anayasaya göre, “**Usulüne Göre Yürürlüğe Konulmuş**” uluslararası antlaşmalar “**kanun hükmündedir**”. Bunlar hakkında, anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamaz (m.90/son f.).

Antlaşmaların “**kanun hükmünde**” olduğunu ve bunlar hakkında “**anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacağı**”nı belirten tümcelerinin 1961 Anayasası'nın 65. maddesine ve bugünkü 90. madde metnine nasıl girdikleri hakkında bilgi vermek aydınlatıcı olacaktır.

1961 Anayasası'nın hazırlanması evresinde, anayasanın bütünü kapsayan, sistematik üç tasarı (taslak) ortaya çıkmıştı: Kısa adlarıyla, “**Ön Tasarı**”(Onar Tasarısı), “**S.B.F. Tasarısı**” ve “**Temsilciler Meclisi Tasarısı**”.

Antlaşmaların kanun hükmünde olduğuna ilişkin tümce (ya da benzer bir anlatım) bu üç tasarinin (taslağın) **hiçbirinde** yoktu.

Usulüne uygun olarak yürürlüğe konulmuş antlaşmalar hakkında, anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamayacağına ilişkin hüküm de bu üç tasarinin **hiçbirinde** yoktu.

Antlaşmaların 'öndenetim'den geçirilmesi

Antlaşmaları Anayasa Mahkemesi'nin denetim alanı dışına çıkaran böyle bir hükmün olmamasına karşılık, Anayasa Mahkemesi'ne bu konuda bir tür **öndenetim** yetkisi tanıyan bir düzenleme, **üç tasarıda da yer almıştı**. Bu düzenlemelerin öngördüğü usule göre, onaylanması söz konusu olan bir antlaşmanın anayasaya aykırı olduğu TBMM üyelerinin belli bir oranınca (örneğin üye tamsayısının beşte biri) ileri sürülürse onaylamayı uygun bulma kanununun kabulüne ilişkin işlemler, Anayasa Mahkemesi'nin kararına kadar durdurulacaktı.

Anayasa Mahkemesi, söz konusu antlaşmayı anayasaya aykırı bulursa, o antlaşma onaylanamayacaktı. Temsilciler Meclisi Anayasa Komisyonu'nun gerekçesinde, bir antlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra anayasaya aykırılık nedeniyle iptali halinde, devletin uluslararası sorumluluğu söz konusu olacağından, anayasaya uygunluk denetiminin önceden yapılmasının zorunlu bulunduğu belirtilmişti. Madde, Temsilciler Meclisi'nde böylece kabul edilmiş, fakat o zamanki Kurucu Meclis'in üst meclisi durumunda olan ve askerlerden oluşan Milli Birlik Komitesi'nce, ilgili maddeye köklü değişiklikler getiren bir düzenleme yapılmış ve antlaşmaların, onaylanmadan önce, Anayasa Mahkemesi'nce, anayasaya uygunluk denetiminden geçirilmesine olanak veren hüküm, metinden çıkarılmış; bu yol kapatılmıştır.

Askeri kanat

Bunun üzerine, Temsilciler Meclisi Genel Kurulu'nda yeniden yapılan görüşmede, daha önce kabul edilmiş olan madde metnini -deyim yerindeyse “**tersyüz eden**”- yeni metin üzerinde hiçbir üye söz istememiş, böylece “**askeri kanat**”tan gelen yeni metin, üzerinde görüşme yapılmaksızın, aynen kabul edilmiştir. Bu durum, Temsilciler Meclisi dışından gelen güçlü bir etkinin rol oynadığını düşündürmektedir. Durumu bilenlerin, bu konuyu açıklamaları tarihe karşı bir görevdir.

1961 Anayasası'na, deyim yerindeyse “**son dakikada**” giren bu yeni düzenleme üstelik anayasanın gerek yasama gerekse yürütme organlarının işlemlerini yargı denetimine sıkı sıkıya bağlayan genel eğilimine açıkça ters düşmüştür.

Günümüzde yürürlükte bulunan anayasanın, 90. maddesi hazırlanırken 1961 Anayasası'nın 65. maddesi, birkaç küçük ve anlamın özünü etkilemeyen sözcük değişikliğiyle aktarılmıştır. Bu metin, 1982 Anayasası'nı hazırlayan Kurucu Meclis'in, tüm üyeleri askeri kanadı oluşturan Milli Güvenlik Konseyi'nce atanan “**Danışma**

Meclisi’nden görüşmesiz geçmiş; 4 general ve 1 amiralden oluşan “**Konsej**” de, maddede herhangi bir değişiklik yapmamıştır.

Türkiye Barolar Birliği önerisi

Aralarında bulunduğum bir grup hukukçu tarafından Türkiye Barolar Birliği’nin isteği üzerine 2007 yılında hazırlanan ve 400 sayfayı aşan hacimde bir kitap olarak basılan (TBB yayını, 1 bası Ekim 2007) **TC Anayasa Önerisi**, uluslararası antlaşmaların onaylanmadan önce “**öndenetim**”den geçirilmesini öngörmüştü. Önerinin ilgili hükmüne göre: “**Uluslararası antlaşma niteliğindeki metinler, onaylanmadan önce Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne sunulur. Genel Kurul’un bilgisine sunulduğundan başlayarak otuz gün içinde Cumhurbaşkanı, metnin anayasa ile bağdaşmazlığını ileri sürerek Anayasa Mahkemesi’ne başvurabilir. Bir siyasal parti grubu veya en az yirmi milletvekili de aynı gerekçeyle Anayasa Mahkemesi’ne başvurabileceği gibi konu hakkında görüşme açılmasını isteyebilir. Hakkında Anayasa Mahkemesi’ne başvurulmayan veya görüşme açılması isteminde bulunulmayan metinlerin onaylanması uygun bulunmuş sayılır. Anayasa Mahkemesi’nce, anayasayla bağdaşmaz bulunan uluslararası antlaşma niteliğindeki metinler onaylanamaz. Anayasa Mahkemesi’nce anayasayla bağdaşmaz bulunmayan veya hakkında görüşme açılmış olan metinlerin onaylanması, onaylanmanın bir kanunla uygun bulunmasına bağlıdır**” (Öneri m.103).

Öneriye göre, Türkiye Büyük Millet Meclisi içinde oluşan belli bir uyum ve uzlaşma sonucunda, onaylanması konusunda görüş birliği sağlanmış olan uluslararası antlaşmaların onaylanması için “**kanun**” çıkarılması gerekmeyecektir. Böylece, tartışma yaratmayan konularda Meclis gündeminin boş yere işgal edilmesi ve kısa sürede onaylanabilecek antlaşmaların onay işleminin gereksiz yere uzaması gibi, uygulamada sıkıntı yaratan bir durum önlenecekti. Ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi içinde, onaylanması için görüş birliği bulunmayan antlaşmalarla ilgili olarak, onaylanmanın uygun bulunduğu “**kanunla**” belirtilmesi gerekli olacaktı. Ama, anayasaya uygunluğu konusunda duraksama olan antlaşmalar, Anayasa Mahkemesi’nin denetiminden geçmeden onaylanamayacaktı.

Sonuç

Uluslararası antlaşmaların, onaylandıktan sonra “**anayasaya aykırılık**” nedeniyle iptal edilmesi, devletin uluslararası sorumluluğunu doğurabilir. Ancak, Türk Anayasası’yla bağdaştığı konusunda duraksama olan antlaşmaların onay aşamasından önce, “**öndenetim**”den geçirilmesi “**hukuk devleti**” ilkesinin bir gereği sayılmalıdır.

Kanunların ve belli koşullarla anayasa değişikliklerinin anayasaya uygunluğunu denetlemek durumunda olan Anayasa Mahkemesi’nden, uluslararası antlaşmaların denetlenmesi yetkisinin esirgenmesi kabul edilemez. Bu konuda bir “**öndenetim**” düzeninin kurulması gerekir. Ermenistan örneğinin de gösterdiği gibi, çeşitli yabancı anayasalarda da bu yöntem benimsenmiştir. Daha önce, çeşitli vesilelerle dile getirdiğimiz bu durumu, yeni anayasa hazırlıklarının yine gündemde olduğu bu günlerde bir kez daha anımsatmak istedik.

EKONOMİDE GELİŞMELER

IV.- EKONOMİDE GELİŞMELER

4.1.- EKONOMİMİZDE GÖSTERGELER HER ALANDA BOZUK

4.1.1.- EKONOMİDE REKOR DARALMA

Türkiye İstatistik Kurumu'nun rakamlarına güven kalmadı. Kurum 2009 GSYH verilerini iki kez revize etti

Türkiye ekonomisinde yılın;

- **Birinci çeyreği için açıklanan yüzde 14.3 küçülme rakamı yüzde 14.7 olarak,**
- **İkinci çeyreği için açıklanan yüzde 7 küçülme rakamı da yüzde 7.9 olarak revize edildi.**
- **2009'un 9 aylık döneminde ekonomideki daralma yüzde 8.4'ü buldu.**

Temmuz-ağustos-eylül dönemini kapsayan üçüncü çeyrekte yüzde 3.3 küçülme meydana geldi. Geçen yılın üçüncü çeyreğinde ekonomi yüzde 1 büyümüştü.

Avrupa'da kabul edildiği biçimiyle iki dönem üst üste küçülen ekonomiler, teknik olarak resesyona girmiş oluyor. Türkiye ekonomisi ise dört dönem üst üste küçüldü.

- 2008'in son çeyreğinde yüzde **6.5,**
- 2009'un ilk çeyreğinde yüzde **14.7,**
- ikinci çeyrekte ise yüzde **7.9**

küçülen Türkiye ekonomisi, fiilen resesyona girmiş oldu.

Türkiye 1945'te gördüğü yüzde 15.3'lük küçülmeden sonraki en yüksek küçülmeyi 2009'un ilk çeyreğinde yaşadı. İlk açıklanan veriler tarihi rekorun 1.5 puan altında olsa da, son yapılan revizyonlarla aradaki fark 0.6 puana kadar indi. **2009 ilk çeyrekte yaşanan yüzde 14.3'lük küçülme oranına yakın en yüksek küçülmelerden bir diğeri ise yüzde 12.8 ile 1927 yılında görülmüştü.**

Böylece Birinci Dünya Savaşı, Kurtuluş Savaşı ve 1929 dünya ekonomik krizini atlatan genç Türkiye Cumhuriyeti'nin bile görmediği küçülme, mevcut krizde ortaya çıktı.

Yılın ilk çeyreğinde görülen çift haneli bu küçülme 1932 yılında yaşanan yüzde 10.7'lik, 1941 yılında yaşanan yüzde 10.3'lük küçülmelerle birlikte, Cumhuriyet tarihinin beş kez yaşanan çift haneli küçülmelerinden biri oldu.

4.1.2.- KRİZDEN SONRA HIZLI TOPARLANAN ÜLKELERDEN BİRİ DEĞİLİZ

Küresel kriz döneminde Türkiye'deki üretim kaybı krizde yapısal sorunları ortaya çıkan ve krizi en derinden yaşayan Macaristan, Yunanistan Avusturya gibi ülkelere daha az, ama diğer ülkelere daha derin olmuştur.

Keza, ülkelerin kriz sonrasında toparlanma hızı açısından Türkiye, Kore, Tayland, Brezilya gibi hızlı toparlanan ülkeler arasında yer almamaktadır.

Türkiye'de sanayi üretimi yavaş yavaş toparlanmaya başlamakla beraber, diğer ülkelere daha iyi bir performans gösterdiğini söylemek mümkün gözüküyor.

TÜRKİYE'NİN PERFORMANSI ORTALAMA SEVİYELERDE				
	Üretim Rakamları			
	2008/2. Çeyrek	En düşük*	Son Durum**	Toparlanma***
Kore	100	77,6	101,6	24,0
Tayland	100	80,6	99,3	18,7
Avusturya	100	76,9	97,6	20,7
Brezilya	100	80,9	95,6	14,7
Romanya	100	88,4	94,0	5,6
Şili	100	90,3	93,8	3,5
İsrail	100	90,2	93,7	3,5
Meksika	100	89,0	91,8	2,8
Türkiye	100	83,1	89,2	6,1
Yunanistan	100	78,9	87,7	8,8
Slovakya	100	68,5	86,8	18,3
G.Afrika	100	80,8	84,6	3,8
AB	100	82,8	84,1	1,3
Macaristan	100	75,6	82,4	6,7
İspanya	100	80,8	80,9	0,2
Slovenya	100	74,8	79,8	5,0

* 2009 Ekim ayından bu yana görülen en düşük üretim düzeyi.

** 2009 yılı eylül-ekim verileri ortalaması.

*** Görülen en düşük üretim düzeyine göre eylül-ekim aylarındaki toparlanma.

4.1.3.- NET TURİZM GELİRLERİ 16,5 MİLYAR DOLARA DÜŞTÜ

2009 yılının Ocak-Kasım öneminde cari açık, 2008 yılının aynı önemiyle karşılaştırıldığında yüzde 74.4 zalarak 38 milyar 792 milyon dolardan 9 milyar 922 milyon dolara geriledi.

Buna karşın, 2008 yılının Ocak-Kasım döneminde toplam 16 milyar 864 milyon dolar fazla veren **Hizmetler Dengesi** kalemi, 2009 yılının aynı döneminde **16 milyar 65 milyon dolar fazla verdi.**

Hizmetler Dengesinin alt kalemleri ikapsamında, geçen yılın onbir aylık döneminde **turizm gelirleri** bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 4 azalarak **20 milyar 153 milyon dolara gerilerken**, turizm **giderleri** yüzde 14.2 artarak **3 milyar 611 milyon dolara yükseldi.**

Bunun sonucunda söz konusu dönemde, **net turizm gelirlerinin** 2008 yılının aynı dönemine oranla yüzde 7.2 azalarak **16 milyar 542 milyon dolara geriledi.**

Sermaye girişi ise, 2009 yılı Ocak-Kasım döneminde bir önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 91.7 azalarak 35 milyar 613 milyon dolardan **2 milyar 936 milyon dolara geriledi.**

4.1.4.- 2009'DA DÖRT ŞİRKET KURULDU, BİR ŞİRKET KAPANDI

2009, şirketleşmede son on beş yılın, daha doğrusu şimdiye kadarki tüm dönemlerin en kötü performansının ortaya çıktığı bir yıl durumunda.

- **1995 ve 1996** yıllarında kurulan her **100** şirkete karşılık yalnızca **1,1 şirket kapanmış**.
- **2001** krizini yaşadığımız yılda kurulan her **100** şirkete karşılık **8.3 şirket kapanmış**.
- **2009'da** ise kurulan her **100 şirkete karşılık 23.4 şirket kapanmış**. Bir başka ifadeyle **her dört şirkete karşılık bir şirket kapanmış**.□

Kurulan-kapanan şirket dengesinde sorun 2003 yılından itibaren kendini gösteriyordu. **2001 krizinde 8.3 olan “kurulan-kapanan dengesi” 2002'de 12'ye, 2003'te 17'ye çıkıyor ve sonrasında hep artış eğilimi sergiliyordu.** 2004 ve 2005 yılları 18.7'lik denge rakamıyla geçiliyor, 2006 ve 2007'de 100 kurulana karşılık 18 şirket kapanıyor, 2008'deki sayı ise 19.5 olarak belirleniyordu. **2009'da ise kurulan her 100 şirkete karşılık 23.4 şirket ticari faaliyete son veriyor. Yani on beş yıl öncesinin 1.1'lik oranı düzeyinden, AKP iktidarı ile 2009 yılında 23.4 oranına gelindi.**

2009'da kurulan her dört şirkete karşılık bir şirket kapandı

	Kurulan	Kapanan	Net	Kur./Kap.(*)
1995	56,046	595	55,451	1.1
1996	55,303	630	54,673	1.1
1997	67,898	949	66,949	1.4
1998	57,376	1,584	55,792	2.8
1999	27,083	1,408	25,675	5.2
2000	33,161	1,887	31,274	5.7
2001	29,665	2,464	27,201	8.3
2002	30,842	3,667	27,175	11.9
2003	32,259	5,436	26,823	16.9
2004	40,925	7,660	33,265	18.7
2005	47,401	8,886	38,515	18.7
2006	52,699	9,471	43,228	18.0
2007	55,351	9,954	45,397	18.0
2008	49,003	9,578	39,425	19.5
2009	44,472	10,395	34,077	23.4

(*) Kurulan 100 şirkete karşılık kapanan sayısı

4.1.5.- SANAYİ ÜRETİMİ KASIM'DA YÜZDE 2.2 GERİLEDİ

Aylık Sanayi Üretim Endeksi 2009 Kasım ayında bir önceki yılın aynı ayına göre **yüzde 2.2**, Ekim ayına göre ise **yüzde 8.6 azalış** gösterdi.

İmalat Sanayi sektörü endeksi ise, 2009 yılı Kasım ayında, bir önceki yılın aynı ayına göre, yüzde 2.8 azalarak 109,4'ten **106,4'e düştü**.

4.1.6.- KASIM'DA DIŞ TİCARET AÇIĞI YÜZDE 38.4 ARTTI

- **İhracat Kasım** ayında yüzde 5.2 azalarak 8milyar 911milyon dolara gerilerken, ithalat ise yüzde 4.5 artarak 12 milyar 616 milyon dolara yükseldi.Dış ticaret açığı da yüzde 38.4 artışla 2 milyar 678 milyon dolardan 3 milyar 705 milyon dolara çıktı.
- **Ocak-Kasım döneminde** ise **İHRACAT** yüzde **25.9** azalarak 92 milyar 116 milyon dolara, **İTHALAT** ise yüzde **34.1** azalışla 125 milyar 610 milyon dolara geriledi. Aynı dönemde **DIŞ TİCARET AÇIĞI** ise yüzde 49.4 düşüşle 33milyar 493milyon dolar oldu.
- **İHRACATIN İTHALATI KARŞILAMA ORANI** ise yüzde 77.8'den yüzde **70.6'ya düştü**.
- AB'ye ihracat yüzde 1.7 arttı

4.1.7.- YABANCI YATIRIM YÜZDE 60 GERİLEDİ

Küresel krizin etkisiyle Türkiye'ye yapılan doğrudan yabancı sermaye yatırımları 2009'un 11 ayında yüzde **59.2** düştü. 2008'in aynı döneminde **17.3** milyar dolar olan yatırım miktarı, **6.9** milyar dolara geriledi

Ekonomik krizin etkileri doğrudan yabancı sermaye yatırımlarında da görüldü. Krizle birlikte **2009 yılı ocak-kasım** döneminde, uluslararası net doğrudan yatırımlar, bir önceki yılın aynı dönemine göre **yüzde 59.2 düşüşle, 6 milyar 956 milyon dolara geriledi**. 2008 yılının aynı döneminde ise 17 milyar 31 milyon dolar uluslararası net yatırım gerçekleşmişti.

4.1.8.- KREDİ KARTI BORÇLARI PATLADI, SENETLER PROTESTO EDİLDİ, ELEKTRİKLER KESİLDİ

Kredi kartlarında batık oranı yüzde 12'leri aşarak Merkez Bankası'nın verileri açıklamaya başladığı 2004 yılından bu yana en yüksek seviyesine tırmandı.

- **Bireysel kredi kartlarındaki hacim** geçen yıl 2 milyar TL (yüzde 6.29) artışla 34 milyar 817 milyon TL'ye çıktı.
- **Tasfiye olunacak kredi kartlarının tutarı** ise **yüzde 77.87** (1 milyar 829 milyon TL) yükselerek 4 milyar 179 milyon TL'ye ulaştı.
- **Ödenmeyen kredi kartı borçlarının** oranı ise yüzde 12.31 ile rekor seviyesini 11-18 Aralık haftasında gördü.
- **Batık oranı** ise yılı yüzde 12 seviyesinden tamamladı.
- **Bireysel kredi kartlarında hacim** 2004 yılından bu yana **yüzde 153** oranında artarken **ödenmeyen kredi kartı borçları** **yüzde 604** yükseldi.

Bu arada Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu'nun (BDDK) açıkladığı rakamlara göre, kredi kartı borcunu ödeyemeyenlerin sayısı son 1 yılda 1 milyon 327 binden 2 milyon 459 bine çıktı.

Keza, 2009 yılında 7 milyar 66 milyon TL'lik toplam 1 milyon 451 bin 464 adet senet protesto oldu

Bir yılda 6 milyon 633 bin kişi elektrik faturasını ödeyemedi: Benzeri şekilde; ekonomide daralmanın, gerilemenin ve yoksullaşmanın bir sonucu olarak, son bir yılda Eylül 2009 itibariyle toplam 6 milyon 633 bin 481 abonenin borcu nedeniyle elektriğinin kesildi.

4.1.9.- ZAMLAR, VATANDAŞIN HAYATINI KASIP KAVURUYOR

Resmi Gazete’de yayımlanan yeni ÖTV artışlarıyla birlikte benzin, sigara ve içki fiyatlarında ciddi yükseliş yaşandı. Bunun yanı sıra köprü ve otoyol geçiş ücretlerinde de yüzde 14’lük artış olacak

Hükümet 2009’un son gününde akaryakıt ürünleri, sigara ve alkollü içkilerdeki Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) tutarlarında ciddi artışa gitti. Köprü ve otoyol ücretleri artırıldı. Motorlu taşıtlar vergisi, pasaport ve harç ücretlerinde de yüzde 10’luk yükseliş yaşandı. Bakanlar Kurulu kararıyla dün Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren artış oranları yılın başından itibaren uygulamaya geçti.

Yapılan hesaplama göre litre başına 20 kuruşluk ÖTV artışının ardından benzinin satış fiyatı 3.64 TL’ye çıkıyor. 12 kilogramlık mutfak tüpünün satış fiyatı 48.5 liradan 50.6 liraya çıktı. Birada yüzde 35’e varan oranda artış yaşandı.

ÖTV gelirlerinde ise 2010 yılında yüzde 31.6’lık artış öngörülüyor. ‘2002 yılında yürürlüğe giren ÖTV’nin ilk defa bu yıl KDV gelirlerini geçmesi bekleniyor. Şu anda KDV ve ÖTV gelirleri, toplam vergi gelirlerinin yüzde 55.5’ini oluşturuyor..

Türkiye dünya benzin liginin lideri: Yeni artışlarla birlikte benzin fiyatının yüzde 70’i vergiden geliyor. Bu oran ABD’de yüzde 15, Kanada’da yüzde 31, İspanya’da yüzde 52, Almanya’da ise yüzde 65 civarında. Akaryakıttan alınan vergilerde dünya ortalaması yüzde 55. Yeni zamların ardından kurşunsuz benzin kullanılan 50 litrelik bir otomobilin deposu 196 liraya doluyor. Eskiden aynı depo 170 liraya doluyordu. 70 litrelik depo ise 274 liraya doluyor. Buradaki eski rakam 238 liraydı.

Ülke 95 oktan benzin fiyatları

Türkiye.....	2.6	lt/dolar
Hollanda.....	2.0	lt/dolar
İngiltere	1.8	lt/dolar
İtalya	1.8	lt/dolar
Fransa	1.7	lt/dolar
Japonya	1.5	lt/dolar
Yunanistan	1.3	lt/dolar
ABD	0.9	lt/dolar
Rusya	0.8	lt/dolar
Suudi Arabistan	0.1	lt/dolar

4.1.10.- TÜKETİCİ GÜVENİ 2009'U “KÖTÜMSER” KAPADI

Tüketici güveni Aralık ayında bir önceki aya göre yüzde 0.53 oranında artarak **78.79**'a yükseldi. Ancak 0.53 puanlık artış, Aralık ayında tüketici güveninde **son 9 ayın en düşük ikinci seviyesinin gerçekleşmesini engel olamadı.**

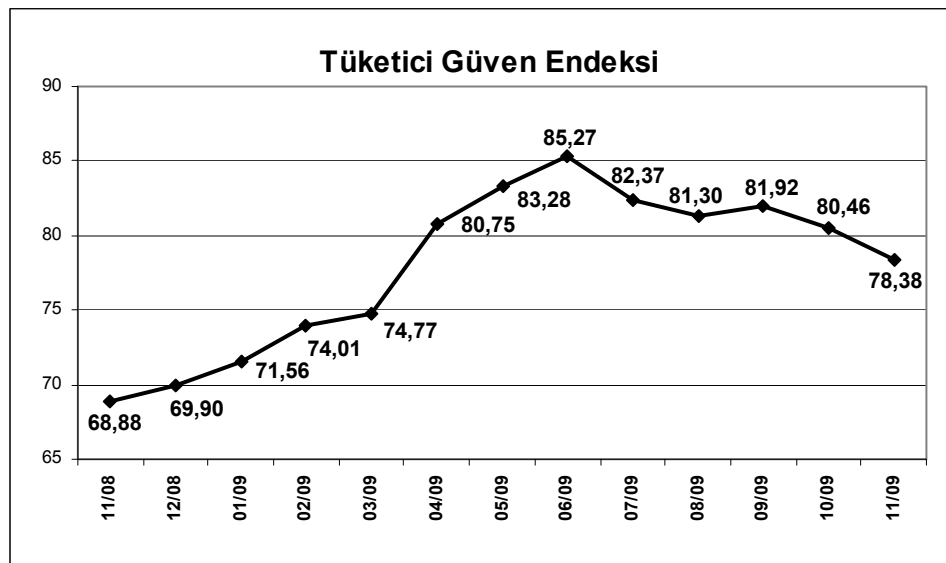
Endeksin, 100'den büyük olması tüketici güveninde **iyimser durum**, 100'den küçük olması tüketici güveninde **kötümser durum**, 100 olması ise tüketici güveninde **ne iyimser ne de kötümser durum** olduğunu gösteriyor.

TÜKETİCİ GÜVEN ENDEKSİ 2009 YILININ KASIM AYINDA %2,6 ORANINDA AZALMIŞTI

Türkiye İstatistik Kurumu ve Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası işbirliği ile yürütülen Aylık Tüketici Eğilim Anketi, tüketicilerin harcama davranış ve beklentilerini değerlendirmektedir.

Endeksin 100'den büyük olması tüketici güveninde iyimser durum, 100'den küçük olması tüketici güveninde kötümser durum, 100 olması ise tüketici güveninde ne iyimser ne de kötümser durum olduğunu göstermektedir.

2009 yılı Ekim ayında 80,46 olan Tüketici Güven Endeksi, 2009 yılının Kasım ayında Ekim ayına göre %2,59 oranında azalarak 78,38 değerine düşmüştür.

4.1.11.- YOKSULLARIN SAYISI 12 MİLYON KİŞİYE TIRMANDI

TÜİK'in araştırmasına göre **gıda+gıda dışı yoksulluk oranı yüzde 17.11 dolayında. 12 Milyon yoksulumuz var.**

Türkiye'deki 17.5 milyon hane arasında toplam kullanılabilir gelirin paylaşımında **en fakir 3.5 milyon hanenin payına toplam harcanabilir gelirin yüzde 5.8'i düşerken en zengin 3.5 milyon hane toplam gelirin yüzde 48.4'ünü alıyor.**

Hane halkının kullanılabilir gelirine göre **borcu yüzde 26.2 oranında**

Merkez Bankası'nın belirlemelerine göre hane halkının borcu **kullanılabilir gelirin yüzde 26.2'si oranında. Hane halkı kullanılabilir gelirin yüzde 4.0 'ü oranında borç faizi ödüyor.**

4.1.12.-YABANCILARIN İŞLEM HACMİNDEKİ PAYI % 47 DÜŞTÜ

Borsanın yüzde 78 değer kazandığı, toplam işlem hacminin ise üçte bir arttığı 2008 Eylül-2009 Eylül döneminde yabancıların işlem hacmindeki payı yüzde 14,2'ye geriledi. Aynı dönemde aracılar 41 şubenin de kapısına kilit vurdu.

4.1.13.- 2009 BÜTÇE AÇIĞI 2008'E GÖRE YÜZDE 200 ARTTI

Merkezi Yönetim Bütçesi 2009 yılında 52.2 Milyar TL açık verdi. Geçen yıl 267.3 milyar TL gider gerçekleşirken, gelir 215.1 milyar TL oldu.

Böylece, bütçe açığı bir önceki yıla göre **yüzde 200** artış göstermiş oldu. 2008 yılında bütçe 17 milyar 432 milyon TL açık vermişti.

2009 yılında **Bütçe açığının GSYH'ye oranı yüzde 5.5** olarak gerçekleşti.

4.2.- VERGİ DÜZENİNDEKİ ÇARPIKLIK AKP İKTİDARI İLE DAHA DA TIRMANDI

4.2.1.- 'ÇALIŞAN, HER 100 LİRANIN 53 LİRASINI VERGİ OLARAK ÖDÜYOR'

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'nın (İSMMMO) 'Devlete Çalışıyoruz' raporuna göre, 1500 lira maaş alan bir çalışan, her 100 liranın 53 lira 33 kuruşunu vergi olarak ödüyor.

Raporda, asgari ücretlinin, 'kıt kanaat ve kredi kartına bağlı bir yaşam mücadelesi verdiği', aylık 3 bin lira civarında geliri olan kişilerin ise emlak vergisi ve benzin masraflarından yana 'başının dertte' olduğuna işaret edildi. Rapora göre;

- **2007 yılında** 1500 lira maaş alan bir çalışan her 100 liranın 50 lira 95 kuruşunu vergi olarak öderken bu rakam **2010'da** her 100 lira için **53 lira 33 kuruşa** yükseldi.
- Aynı dönem içinde **ASGARİ ÜCRETLE** ücretlendirilen çalışanın cebine yansıyan fatura ise her 100 lira için 26 lira 11 kuruş yerine, **32 lira 38 kuruş** oldu.
- **ASGARİ ÜCRET** alan bir kişi 2007 yılında azami yaptığı 65 liralık aylık mutfak harcamasının 16 lira 45 kuruşunu vergi olarak öderken söz konusu **harcama**, gelen zamlarla birlikte **bu yıl 100 liraya**, ödediği **dolaylı vergi** miktarı ise tek kalemde **25 lira 31 kuruşa** yükseliyor.
- Ortalama 250 bin liralık değere sahip evi için çalışanın cebinden çıkan aylık emlak vergisi rakamı ise 33 liradan 41.66 liraya ulaştı.
- Asgari ücretlinin ve aylık ortalama 1500 lira maaş alanın hayal bile edemediği tasarruf eğilimi, nispeten yüksek maaş alan kişiler için bugüne kadar mümkündü. **Ancak kişisel vergi yükünün her geçen gün artması tasarruf gücüne sahip çalışanın da belini bükmeye başladı.** 2007 yılında net 3 bin lira maaş alan bir çalışan, maaşının 735 lirasını **tasarrufa yöneltebilirken** 2010'da bu rakam **185 liraya** indi.
- **Türkiye** işçi ücretlerinde en fazla kesinti yapılan ülkeler arasında yer almakta. Çocuksuz ve bekar çalışanlardan kesilen vergi ve sosyal güvenlik primlerini

baz alan ortalama vergi rakamlarına göre Türkiye, Almanya, Danimarka, Belçika, İsveç, Hollanda ve Polonya'dan sonra **çalışanlardan en çok vergi kesintisi yapılan ülke olarak belirlendi.**

- Türkiye genelinde toplanan gelir vergisinin yaklaşık yarısını çalışanlar ödüyor. 1500 lira maaş alan bir çalışan, **her 100 liranın 53 lira 33 kuruşunu vergi olarak ödüyor.**
- **Sıradan bir vatandaş dolaylı vergiye ayda 351 lira veriyor** Dolaylı vergilerin yüksekliği, günlük yaşama olumsuz etkilerinin yanı sıra vergideki adaletsizliği de artırıyor. Mevcut uygulamada **ÇOK KAZANANLAR GENELLİKLE AZ, AZ KAZANANLAR ÇOK VERGİ** ödemek zorunda kalıyor. Sigaradan akaryakıtı kadar **DOLAYLI VERGİLER** halkın belini büküyor. 7 liralık sigaranın 5.47 lirası, 3.65 liralık 1 lt benzinin 2.44 lirası, 30 liralık cep faturasının 10 lirası vergiye gidiyor.
- Bu yıl **Gelir Vergisi'nden 42 milyar 927 milyon lira** gelir elde edilmesi hedefleniyor. Bunun büyük bölümünü **işçi ve memur ödüyor.**
- **Serbest meslek erbabı, faiz geliri elde edenler ve diğer beyannameli gelir vergisi mükelleflerinin** ödemeleri beklenen vergi ise **2 milyar 283 milyon lira** düzeyinde kalıyor.
- 2010 yılı içinde toplanması öngörülen **Kurumsal Vergi** tutarı **20 milyar 71 milyon lira** olarak belirleniyor.
- Buna karşılık, devlet sadece akaryakıt ürünleri ve doğalgaz kullanımıyla vatandaştan **30 milyar 695 milyon lira ÖTV** almayı planlıyor. **ÖTV** tahsilatının tütün mamullerinde 16 milyar 417 milyon lira, motorlu taşıtlarda 3 milyar 803 milyon lira, alkollü içkilerde de 2 milyar 166 milyon lira olması bekleniyor.
- Devletin bu yıl için öngördüğü **Özel İletişim Vergisi** de bütçede 4 milyar 829 milyon 820 bin lira olarak yer alıyor.

4.2.2.- GELİR VERGİSİ TAHSİLATI YÜZDE 3.4 AZALDI

Gelir vergisi tahsilatı, 2009 yılının 11 ayında geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 3.4 oranında gerileyerek 33 milyar 724.1 milyon TL oldu.

2009 yılı gelir vergisi tahsilatı, yüzde 5.53 olarak gerçekleşen yıllık TÜFE'den arındırıldığında, reel bazda devletin kasasına giren gelir vergisinde geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 8.7 gerileme yaşandığı görüldü.

Ocak-Kasım döneminde dahilde üretilip satılan mallardan elde edilen KDV geliri artarken, ithal ürünlerden yapılan KDV tahsilatında ise hızlı bir düşüş yaşandı. Anılan dönemde ithal ürünlerde KDV tahsilatının toplam tutarı cari olarak yüzde 17, reel bazda yüzde 21.6 azalarak 27 milyar 865.8 milyon TL'den 23 milyar 134.6 milyon TL'ye geriledi. Gümrük vergileri ve diğer işlem vergileriyle birlikte 11 ayda **dış ticaretten elde edilen toplam vergi geliri 30 milyar 460.8 milyon TL'den 25 milyar 369.1 milyon TL'ye indi.**

Kriz doğrudan vergileri artırırken, dolaylı vergilerin payını azalttı. Önemli kalemlerdeki ÖTV gelirinden ve uluslar arası ticaretten elde edilen vergi geliri tahsilatında büyük kayıp yaşanması nedeniyle dolaylı vergilerde geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 2.1 oranında azalma yaşandı.

Dolaylı vergilerin toplam vergi pastasında geçen yılın 11 ayında yüzde 64.5 olan payı bu yıl aynı dönemde yüzde 63.8'e indi.

Gelir, kurumlar ve servet vergilerinden oluşan "**doğrudan**" vergilerde 11 aylık tahsilat geçen yılın aynı döneminde yüzde 0.6'lık bir artışla **55 milyar 787.3 milyon TL** düzeyinde gerçekleşti. Yüzde 5.53 olarak gerçekleşen yıllık enflasyon düşürüldüğünde, **2009 yılı 11 aylık doğrudan vergi gelirleri, geçen yılın aynı dönemine göre yaklaşık yüzde 5 oranında düşüş gösterdi.**

4.3.- DIŞA KANAMA VE DIŞTAN BESLENME DÖNEMİ

4.3.1.- EKONOMİDE DIŞA KANAMA

1989 yılında sermaye hareketleri üzerindeki her türlü kontrolün kaldırılmasıyla başladı. Özal'a atılan bu finansal serbestleştirme adımı, yabancı spekülâtif sermayenin (sıcak paranın) Türkiye'de vurguncu karlar elde etmesi, dışa bağımlı bir ekonomik yapılanmanın oluşturulması ve derinleşen ekonomik krizlerle sonuçlandı. 1989 sonrasında yaşanan ekonomik krizler artık eskiden olduğu gibi düşük büyüme oranlarıyla değil, yüksek oranlı küçülmelerle anılır oldu.

2003 sonrasında "Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir ekonomik büyüme mucizesini gerçekleştirdiklerini" iddia edenlerin kof böbürlenmeleri dönemine girildi. Dıştan beslemeli bu "**düşük kur-yüksek faiz eşleşmeli**" modelin sonunun hüsrân olacağını 2006 yılının mini-krizi esasen belli etmişti.

2008-2009 krizi, 2003-2006 döneminin sahte pırıltısını tamamen siliverdi. 2003-2010 ortalama büyümesi **yüzde dört, Türkiye'nin Cumhuriyet dönemi tarihi büyüme hızının altında kaldı.**

Ekonomik büyüme gerilerken, dışa kanama büyüdü. Dış kaynağa yüksek getiriler sağlanması AKP döneminde hızlandı..

- Finansal serbestleşme sonrasında, 1989-2002 döneminde 14 yılda yurtdışına yapılan "kâr, kazanç, faiz transferi" toplamı **68,8 milyar dolarken,**
- AKP'nin 7 yıllık iktidar döneminde (2009 Eylül'üne kadar) bu kalemlerden dışa kanama toplamı **75,1 milyar dolara** çıktı.
- Sadece doğrudan yatırımlar ile portföy yatırımlarından elde edilen karların yurtdışına transfer edilen bölümü bile, AKP döneminde 32 milyar doları aşan bir tutara ulaştı.

AKP döneminde sıcak paranın akıllara ziyan getiri düzeyleri de zaten bu emme-basma tulumbanın sonsuza kadar çalışamayacağını göstermekteydi. 2003-2007 döneminde, dolar bazında, Hazine bonosunun faiz artı kur farkından oluşan yıllık ortalama getirisi yüzde 32'yi, kâr artı kur farkından oluşan hisse senetleri (İMKB) getirisinde ise yüzde 48'i buluyordu.

Aslında sıcak paranın sömürüsü kriz döneminde bile kendine yol açabilmiştir. 2008 yılı mali piyasalarda yarı yarıya bir kriz yılıdır ve yılın son aylarındaki borsa düşüşü inanılmaz hızlıdır. Bunun etkisiyle borsada hisse senetlerinin yıllık getirisi eksi %51,5

olmuştur. Ama Hazine borçlanması 2008'de hâlâ dolar bazında %19,5 pozitif getiri vermeye devam etmiştir.

Ama yabancı yatırımcı borsada Eylül 2008-Şubat 2009'da kaybettiğinin acısını Mart-Aralık 2009 döneminde fazlasıyla telafi etmiştir. 9 Mart 2009'da tarihi dibe, 23.055 puana gerileyen İMKB 100 endeksi, 3 Aralık 2009'da 49.677'ye çıkarak, yatırımcısına dolar bazında tamı tamına yüzde 157'lik getiri sağlamıştır!

İşte uluslararası sermayeye tatlı kârlar sağlayan bu dışa kanama düzeni, ultra-liberal AKP iktidarının Batı dünyasında tercih edilmesinin önemli nedenlerinden biridir. Ama bundan Türkiye'nin ve emeğiyle yaşayan halkın hayrına hiçbir şey yoktur.

Bu dışa kanama modelinin işleyebilmesi, Türkiye'ye dıştan kaynak pompalanmasına bağlıdır. Kaynaklar, dış borç ve sermaye girişleri biçiminde olmaktadır. Sermaye girişlerinin büyük bölümü doğrudan yatırımlar için değil, portföy yatırımları ve spekülâtif vurgunlar için gelmektedir.

Doğrudan yatırımlar ise, sıfırdan yatırımdan ziyade, mevcut işletmeleri satın almak/devralmak için gelmekte, bunlar arasında KİT'lerin özelleştirilmesi ve kamu imtiyaz/işletme devirleri öne çıkmaktadır. Sıcak paraya çok cazip getiri olanakları sunan bir yatırım alanı da, sıfır risk taşıyan kamu iç borçlanmasıdır.

Özetle:

- 1989 sonrasında sermaye hareketleri serbestleştirilirken Türkiye ekonomisi 20 yılda dört derin kriz yaşadı ve ekonominin iç tasarruf ve yatırım oranları aşağıya çekildi.
- Dışa kanamanın uzunca süre devamını sağlayabilmek için, dıştan beslenen ve yabancı sermayeye yüksek kazançlar sağlayan bir ekonomik/finansal model -yeni bir alternatifsizlik iddiasıyla- yerleşti.

4.3.2.- 2010 YILINDA, DÜNYA ÜLKELERİNDE KAMU BORÇ YÜKÜ ÖNCELİKLİ SORUN ALANI

Avrupa Birliği'nde Maastricht Kriterleri çerçevesinde ülkelerin kamu borçlarının Gayrisafi Yurtiçi Hasıla'ya oranı (GSYH) yüzde 60'ı aşmamak zorunda.

Bunu sağlayamayan ülkeler bir nevi gözaltına alınıyor ve kendisine bu durumu düzeltmesi için hem süre veriliyor, hem de yardım ediliyor.

2008 sonu resmi rakamlarına göre Avrupa Birliği ülkelerinde bu oranın ortalaması **yüzde 61.5**, Euro alanı ülkelerinde ise yüzde **69.6**'ya ulaşmış durumda.

AB'de "Kamu Borcu/GSYH Oranı" (Maastricht Kriterleri'ni) tutturamayan ülkeler:

Belçika % 89.8 ; Almanya % 65.9 ; Yunanistan % 99.2 ; Fransa % 67.4 ; İtalya % 105.8 ; Macaristan % 72.9 ; Malta % 63.8 ; Avusturya % 62.6 ; Portekiz % 66.3

Özetle; AB'nin dört büyük ekonomisini oluşturan İngiltere dışındaki üç ülke Fransa, Almanya ve İtalya'nın borçlanma düzeyleri kendilerinin belirlediği kriterlerin dışına çıkmış durumda. Küresel boyutta ise, bu ülkelere, yüzde 75 ile ABD'yi, yüzde 175 ile Japonya'yı ve yüzde 70 ile Kanada'yı da katmak gerekir..

4.3.3.- MERKEZİ YÖNETİM BRÜT BORÇ STOKU 2009'DA 441.4 MİLYAR TL 'YE ULAŞTI

Merkezi yönetim brüt borç stoku 2009 sonu itibariyle **441.4 milyar TL**'ye çıktı. Kasım ayına göre 600 milyon TL artan merkezi yönetim borç stoku, 2008 yılı sonuna göre ise **61.1 milyar TL**'lik artış gösterdi.

Aralık ayında borç stokunun 312.8 milyar TL tutarındaki kısmı Türk Lirası cinsinden, 128.6 milyar TL tutarındaki kısmı döviz cinsi borçlardan oluştu.

Dolar bazında bakıldığında merkezi yönetim **brüt borç stoku 293.1 milyar dolar**, iç borç stoku **219.2 milyar dolar**, dış borç stoku **74 milyar dolar** oldu.

2009 yılı sonu itibariyle brüt borç stokunun yüzde 61'i iç piyasaya, yüzde 13.8'i kamu kesimine olan iç borçlardan oluştu.

İç borç stoku 2008 yılı sonuna göre 55.2 milyar TL artarak 330 milyar TL'ye çıktı. Bunun 269.1 milyar TL'si piyasaya, 60.9 milyar TL'si kamu kesimine olan borçlardan meydana geldi.

Dış borç stoku ise, 2009 yılı sonunda 2008 yılı sonuna göre 5.9 milyar TL artarak 111.4 milyar TL oldu. Bunun 61.6 milyar TL'si tahvil borçlarından oluştu. 49.8 milyar TL dış kredi borçlarının 11.9 milyar TL'si IMF'ye olan borçlardan meydana geldi.

HAZİNE FİNANSMAN PROGRAMI (Milyar TL)						
	2010	2009	2008	Değişim (Yüzde)		
	Hedef	Tahmin	Gerçek.	2010/2009	2009/2008	
TOPLAM BORÇ ÖDEMESİ	200.3	148.9	146.5	34.5	1.6	
Anapara	149.6	96.4	96.9	55.2	-0.5	
Faiz	50.7	52.5	49.5	-3.4	6.1	
İç Borç (A)	182.6	134.3	129.6	36.0	3.6	
Anapara	138.4	88.1	86.0	57.1	2.4	
Faiz	44.2	46.1	43.6	-4.1	5.7	
Dış Borç	17.7	14.7	16.9	20.4	-13.0	
Anapara	11.2	8.3	11.0	34.9	-24.5	
Faiz	6.5	6.4	5.9	1.6	8.5	
BORÇLANMA VE DİĞER KAYNAKLAR	200.3	148.9	146.5	34.5	1.6	
İç Borçlanma (B)	181.6	138.9	96.3	30.7	44.2	
Dış Borçlanma	13.7	11.2	10.9	22.3	2.8	
Diğer Kaynaklar	5.0	-1.2	39.3			
NET BORÇLANMA (Borçlanma-Anapara)	45.7	53.7	10.2	-14.9	426.5	
İç Borçlanma	43.2	50.8	10.3	-15.0	393.2	
Dış Borçlanma	2.4	2.9	-0.1	-17.2		
İÇ BORÇ ÇEVİRME ORANI (%) (B/A)	99.5	103.4	74.3			

4.3.4.- KAMU YATIRIMLARI 2010'DA YÜZDE 26.4 AZALACAK

Kamu yatırımları 2010 yılında geçen yıla göre yüzde 26.4 azalarak 40 milyar 957 milyon 290 bin TL olacak.

Bunun 27 milyar 795 milyon 290 bin TL'sini merkezi yönetim bütçesine dahil idareler ile döner sermayeli kuruluşlar, KİT'ler, İller Bankası ve özelleştirme kapsamındakiler, 13 milyar 162 milyon TL'sini ise yerel yönetimler gerçekleştirecek.

Yerel yönetimler dışındaki kamu kuruluşlarının yatırım stokunda 2 bin 425 proje bulunuyor. Toplam tutarı 273 milyar 400 milyon 164 bin TL olan bu projelere 2009 sonu itibarıyla yapılan kümülatif harcama 118 milyar 426 milyon 4 bin TL oldu.

4.4.- AKP'NİN, İMF KONUSUNDA KAFASI KARIŞIK

AK Parti hükümeti iktidara geldikten sonra mal tüketimine ve ithalat üzerinden alınan vergilere ağırlık verdi. Global krizin patlamasıyla dünyada tüketim azaldı, ithalat zorlanmaya başladı ve haliyle de ithalattan alınan vergiler azaldı. Kamunun harcama yapma imkânı daraldı. Zorunlu harcamaları yapabilmek için bile kamunun borçlanma ihtiyacı oluştu.

"Türkiye'de şu an 2.5 milyon civarında Gelir Vergisi mükellefi var. Yunanistan'da bile mükellef sayısı bunun iki katı. Yaklaşık 7.5-8 milyon ücretliden vergi toplanabiliyor. Oysa Türkiye'de ücretli çalışan sayısının 15 milyonun üzerinde olduğu söyleniyor. Yani kayıt dışı istihdam hacmi genişliyor. Türkiye'deki kurum sayısı 600 binin biraz üzerinde. Ama bunlardan vergi vereni sadece 200 bin kadar. Hatta verginin yüzde 90'ına yakını 100-150 kurum veriyor.

Maliye politikası ekonomik kriz nedeniyle tökezlemiş durumda. Yani 50 milyar lirayı aşacak olan 2010 yılı bütçe açığını açığı kapatacak vergiyi alamayacağımız ortada.

Başbakan Erdoğan'ın, müthiş bir kafa karışıklığı içinde sık sık "IMF ile olan görüşmeler büyük ölçüde aşılmış noktada. Bu konuyla ilgili olarak, herhalde gün, hafta kaldı" diye açıklamalar yapmasının nedeni bu.

"İhtiyacımız yok, onsuz da yaparız" dediğimiz, kafa tuttuğumuz IMF'ye ve gelecek paraya muhtaç duruma geldik. İş dünyasının bile, **"IMF'den gelecek para önemsiz bir rakam ama piyasalarda güveni sağlayacak"** demesinin nedeni bu.

IMF'den gelecek para hibe olmayıp, borç olacağı ve belirli bir faiz işleyeceği için karşılığında bir para ödenecek. Yani, bu da gerek bütçe açığını kapatmada gerekse de kamunun yapacağı zorunlu harcamalarda bir çözüm olmayacak. Ya da olacak ama günü kurtarma adına, palyatif bir çözüm olacak.

Tek bir çözüm var... Ekonomiyi canlandırıp, yatırımları artırıp, üretimi ve ihracatı canlandırıcı, gelir oluşturucu faaliyetlere yoğunlaşmak.

4.5.- İKTİDARDA, EKONOMİ ve SOSYAL YAŞAMDA 10 ÖNCELİKLİ HEDEFİMİZ

YENİ EKONOMİ: Seçimden sonra, yeni bir ekonomi ve sanayileşme politikası hayata geçirilecek. Bu Türkiye’de ithalatı değil, **üretimi, istihdamı ve ihracatı artırmayı hedefleyen bir politika olacak.**

DOĞU VE GÜNEYDOĞU’YA AYRIMCILIK: Doğu ve Güneydoğu’da barış ve huzuru insanlarımızı **iş sahibi** yaparak sağlayacağız. Bölgeye **Kamu yatırımlarında pozitif ayrımcılık** uygulayacağız. Devlet zarar etse bile bölgeye **fabrika** yapacak, **istihdam** yaratacak. **Seçkin eğitim kurumları** bölgeye taşınacak.

HER EVDE BİR ÇALIŞAN: Mutlaka **her aileden bir kişi iş sahibi** yapılacak. Bunun için devlet ve belediyeler seferber edilecek.

TARIMA DESTEK: Çiftçilerin ayağa kaldırılması için tarıma teşvik ve destek verilecek. Bugün gerçekleştirilen **tarımsal destekler iki kat** artırılabilecek.

EMEKLİLER GÜLECEK: Emeklilerin **maaşları** orana bakılmadan düzeltilecek. Emekli maaşlarında **denklik** sağlanacak. Emekli işsiz oğluna ve kızına maddi anlamda yardımcı olabilecek, torununun ihtiyaçlarını giderebilecek duruma getirilecek.

ÖĞRETMENLERE ÖZEL İLGI: İkinci sınıf meslek haline getirilen öğretmenlik, **tam gün, kadrolu** yapılan **önemli** bir meslek haline yeniden getirilecek. Sözleşmeli öğretmenlik, yarı zamanlı öğretmenlik, ders öğretmenliği gibi dağınıklık giderilecek.

4-C KALDIRILACAK: Çalışma yaşamında **köklü** değişiklikler yapılacak. CHP iktidarında sürekli **4/C** uygulaması kaldırılacak. **Sosyal devletin** çalışma yaşamındaki **standartları yükseltilecek**

YOKSULLUK HARİTASI: Yoksullukla mücadele için bir **yoksulluk haritası** çıkarılacak. İnsanların durumu devletin uzman kadroları tarafından yakından izlenecek. Türkiye’nin yerleşme haritası esas alınarak yoksulluğun kendisini gösterdiği bölge ve alanlar alanlar, tespit edilerek, **yoksulluk kader olmaktan çıkarılacak.**

MUHATAP KADINLAR: Devlet, kadınları **ailenin sosyal sorumlusu olarak görecektir.** Devletin katkılarının, desteğinin koordine edilmesinde, aileye taşınmasında, aktarılmasında **devletin muhatap kadınlar** olacak.

YOLSUZLUKLA MÜCADELE: Yolsuzluklarla mücadelenin en temel adımı **milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılması** olacak. Artık milletvekili olmak hukukun üstünde kalmak anlamına gelmeyecek. Milletvekilleri hukukun üstünde olmayı, atandaştan imtiyazlı olmayı değil, **vatandaşın hukuki konumuna girmeyi kendisi için şeref ve onur bilecek.**

SOSYAL GELİŞMELER

V.- SOSYAL GELİŞMELER

5.1.- TARIMI, ÜLKEMİZİN “SORUN ALANINA DEĞİL, GÜC KAYNAĞINA” DÖNÜŞTÜRECEĞİZ

5.1.1.- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TEKNİK KONGRESİ

TARIMIN ÇOK YÖNLÜ ÖNEMİNİ BİLİYORUZ:

Tarım sorunlarıyla ilgili bir ilgi çekici tabloyla karşı karşıyayız. Tarım Türkiye'nin en temel konularının başında geliyor. Tarımı sadece bir iktisadi sektör olarak algılamak, anlamak çok büyük bir yanlışlıktır. Tarımın bilgi boyutu var, tarımın emek boyutu var, tarımın sosyal ve toplumsal boyutu var, tarımın uluslararası standartlarla bir arada geliştirilmesi zorunluluğu var.

Tarımı yöresel, mahalli bir olay olarak anlamak mümkün değil. Tarım, insan yaşamının sürdürülmesinin en temel ürünleriyle, akreditasyonlarıyla, sertifikasyonlarıyla, ihracat koşullarıyla, ithalat gerekleriyle uluslararası bir olay. Tarımın bilgi ve teknoloji boyutu giderek merkezileşti. Uluslararası büyük kuruluşların denetimi ve kontrolü altına girmeye başladı. İster istemez bu ülkelerin tarım politikaları bakımından çok önemli bir kısıtlayıcı olay olarak ortaya çıkıyor.

ZİRAAT MÜHENDİSLERİMİZ YILLARDIR BÜYÜK BİR MİSYONU ÜSTLENMİŞLERDİR:

Ziraat Mühendislerimiz bu ülkede çok uzun bir süreden beri eğitimi mühendislik eğitim olarak değil de, ta Halkalı Mektebi döneminden başlayarak bir ziraat eğitimi olarak anlayacak olursak 164 yıllık bir tarihi geçmişi var. Bu süre içinde Ziraat Mühendislerimiz Türkiye'nin tarımsal sorunlarının ortaya çıkarılmasına, anlaşılmasına, bütün boyutlarıyla değerlendirilmesine çok büyük katkılar yapmışlardır. Türkiye'de tarımın bir hıdayinabit üretim olmaktan bilinçli bir ekonomik faaliyet olmaya doğru dönüştürülmesi için ziraatçılarımız çok büyük katkı yapmışlardır. Salgın hastalıkların ortadan kaldırılması, tohum ıslahı, ırk ıslahı konularında gerçekten çok büyük emekleri olmuştur.

Türkiye'nin bugünkü noktaya gelmesinin arkasında en büyük hizmeti veren halkla bilgi ve üretim arasındaki bağlantıyı en doğru şekilde kurmaya yardımcı olan meslek kesimlerinin başında hiç şüphe yok veterinerlerimiz ve ziraatçılarımız, ziraat mühendislerimiz gelmektedir.

TARIMSAL ÜRETİMİN, VERİMLİLİĞİN HIZLA ARTTIRILMASINA, ULUSLARARASI STANDARTLARA ÇIKARILMASINA İHTİYAÇ VAR:

Türkiye'de tarım işletmeciliğinin giderek ufalan, küçülen, dağılan boyutlarını derlemeye, toparlamaya şiddetle ihtiyaç var.

Tarımın ciddi şekilde ve bilinçli olarak belli bir politikaya bağlı olarak desteklenmesine ihtiyaç var.

Desteklemeyi sadece yoksullukla mücadele için değil, tarıma yardımcı olmak, çiftçiye yardımcı olmak için değil, Türkiye tarımını arzu edilen hedefe taşımamanın bir enstrümanı, bir aracı olarak bilinçli şekilde kullanmaya ihtiyaç var.

Bütün bunların yapılması halinde Türkiye'deki tarımın kompozisyonunun köklü bir şekilde değiştirilmesi ihtiyacına cevap vermek imkanı vardır. Bütün bunları hep birlikte sizlerle beraber yapma durumunda olacağız.

TÜRKİYE'NİN TARIM SORUNLARI BİLİNİYOR. AMA BU SORUNLARI ÇÖZME KONUSUNDA YETERİNCE AÇIK BİR SİYASİ İRADE HENÜZ ORTAYA KONULABİLMİŞ DEĞİLDİR.

Tarım giderek evrensel bir nitelik kazandı. Türkiye'de neyin tüketileceği dünyanın ilgi konusuna dönüştü. Uzun yıllardır IMF, dünya bankası işbirlikleri Türkiye'nin tarım politikasına yön vermiştir. Böylece tarım maalesef Türkiye'de bizim hedeflediğimiz istikamette geliştirilecek bir sektör olarak değil çok daha büyük ölçüde mali mülahazalarla, ekonomiye yük olmaması için, giderek tamamen ithalata bağımlı hale dönüşmesini sağlamak için yapılandırılması gereken bir sektör olarak değerlendirilmiştir.

Bunların tümü yanlıştır. Türkiye'de tarıma başka sektörlerde ortaya çıkan durumun yansımaları olarak bakmak doğru değildir. Müstakil bir sektör olarak bakma ihtiyacı vardır. Yani tarımı finansman ihtiyacı dolayısıyla, finansman ihtiyacına bağımlı bir sektör gibi düşünmek fevkalade yanlıştır. Tarımı müstakil bir sektör olarak görmek ve ona göre gerekli destekleri ayırmak, etkili şekilde kullanmak ihtiyacı var.

Sizlerin yaptığınız çalışmalarla Türkiye’de bu konuda bilgilenmenin hızla yaygınlaşmakta olduğunu ve bu bilgi birikiminin doğru bir siyaset etrafında, bir politikalar demeti etrafında uygulamaya taşınmasının artık zorunlu hale geldiğini görüyoruz.

TÜRKİYE TARINDA VE DİĞER ALANLARDA YENİ BİR BAŞLANGIÇ YAPMAK DURUMUNDADIR.

Türkiye her alanda yeni politikaları uygulamaya koymak zorundadır. Bu kapsamda en önemli konularının başında da tarım yer almaktadır. Önümüzdeki genel seçimler sonrasında bunu hayata geçirmeye kararlıyız.

Türkiye’de ekonomide değiştirilecek şeyler vardır, siyasette değiştirilecek şeyler vardır. Hukukta, devlet kurumlarıyla ilişkide, anayasada, etnik sorunlarda, tarımda çok büyük bir değişime ihtiyaç vardır. Ve bu değişimin nasıl olması gerektiği konusunda da büyük bir mutabakatın bulunduğunu görüyorum.

Türkiye doğru bir ulusal tarım politikasını, uluslararası gerçeklerle elbette ilişkili olarak, uluslararası gerekleri elbette kavramış olarak, ama Türkiye’nin kendi yararını her şeyin önüne geçirecek çok daha ucuza, daha doğru üretimi en şekilde yapmanın yollarını arayacaktır ve bulacaktır.

Bu konuda da en büyük güvencemiz sizlerin, Ziraat Mühendislerimizin varlığıdır. Ben 164. yılınızı yürekten kutluyorum. Türkiye’ye verdiğiniz hizmetler için hepinize teşekkür ediyorum. Bundan sonraki hizmetleriniz içinde sizlere yürekten başarılar diliyorum, sevgiler, saygılar sunuyorum.

Gn. Başkan Deniz BAYKAL

5.1.2.- KRİZ TARIMI FECİ VURDU

2009'da yaşanan küresel kriz tarımı da derinden etkiledi. Düşen ürün fiyatları ve artan girdi maliyetleri çiftçi gelirlerini gerilettiler. Çiftçinin girdi ve mekanizasyon talebi düştü. Tüketicinin daha ucuz yerli ürünlere yönelmesi nedeniyle tarım ürünleri ithalatı azaldı.

2007'de Türkiye'de tarıma IMF-Dünya Bankası patentli tasfiye programının yanı sıra küresel ısınmanın yol açtığı kuraklık damgasını vurdu; birçok üründe rekolte düştü, yükselen fiyatlar tüketicileri de zor durumda bıraktı. Gıda krizinin etkileri sürerken 2007'nin sonlarına doğru ABD'de başlayan mali kriz, 2008'in son çeyreğinden itibaren az gelişmiş ülkeleri de etkilemeye başladı; doğal olarak tarımı da derinden etkiledi.

a.- TARIM EN İSTİKRARSIZ SEKTÖR OLDU

2000'li yılların başından beri uygulanan IMF-Dünya Bankası dayatmalı tasfiye politikaları, tarım sektöründe istikrarsızlığa yol açtı. 2003-2008 yıllarını kapsayan dönemde tarımın büyüme hızı Türkiye ekonomisinin büyüme hızının altında kaldı. Hatta ekonominin genel olarak büyüdüğü 2003 ve 2007 yıllarında, tarımda önemli küçülmeler yaşandı. 2007 ise sektörün yüzde 7'lik bir üretim azalması yaşadığı yıl oldu. Bu yüksek oranlı küçülmenin ardından tarım 2008'de yüzde 3.9 ve 2009'un ilk üç çeyreğinde de ortalama yüzde 3.2 oranında büyüdü. Ancak 2008 ve 2009 yıllarındaki büyümeler, tarımı 2006 yılı seviyesine getirmeye yetmedi.,

b.- KRİZ TARIMI NASIL ETKİLEDİ

* Diğer sektörlerden farklı yapısıyla tarım, krizden görece olarak daha az etkilendi; dolayısıyla, büyüme hızındaki düşüş daha yavaş oldu.

* Başta traktör ve kimyasal gübre olmak üzere tarım girdilerinin üretimi düştü.

* Tarım ürünleri fiyatlarındaki düşüş ve girdi maliyetlerindeki artış nedeniyle çiftçilerin gelir kayıpları arttı.

* Üretici gelirlerindeki kayıplara paralel olarak kredi kullanımını arttı.

* Tarımsal istihdamdaki düşüş hızı yavaşladı; krizden dolayı sanayi ve hizmetler sektöründe işsiz kalanlar, kıra dönmeye başladılar.

* Durgunluk nedeniyle başta Avrupa pazarları olmak üzere ihraç ürünlerine talep azaldı.

* Krizle birlikte satın alma gücü zayıflayan tüketici, daha ucuz yerli ürünlere yöneldi; dolayısıyla ithalat azaldı.

c.- BUĞDAYA DAHA AZ TEŞVİK

Türkiye'nin yıllık buğday üretim ortalaması 20, tüketimi ise 18 milyon ton dolayında. Yaşanan kuraklık nedeniyle buğday rekoltesi 2007'de 17.2, 2008'de ise 17.8 milyon tona geriledi. Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) 2007'de piyasanın çok altında bir fiyat açıkladığı için buğday alamadı.

1938'den beri savaş ve kriz dönemlerinde bile buğday için her yıl alım fiyatı açıklayan TMO, ilk kez 2008 yılı için fiyat açıklamadı. Bunun yerine 500 ton/TL emanet alım fiyatı belirledi. 2009 yılı için açıklanan müdahale alım fiyatı da 500 ton/TL düzeyinde kaldı.

2010 yılından itibaren geçilecek olan "Havza Bazlı Üretim ve Destekleme Modeli"nde, buğday 30 havzanın tümünde teşvik kapsamına alınmasına karşın, desteğin 989 milyon liradan 934 milyon liraya gerileyecek olması düşündürücüdür. Nüfus artış hızı ve küresel ısınmanın etkisiyle stratejik bir ürün olduğu kabul edilen buğdayda, ihtiyacın sınırında gezen üretim düzeyinin gelecek yıllarda risk doğurmasından endişe ediliyor.

d.- PAMUK ÜRETİMİ ÇÖKERTİLDİ

Türkiye'de tekstil ve hazır giyim sektörünün gelişmesiyle birlikte pamuk tüketimi artıyor; tüketim Çin, Hindistan ve Pakistan'dan sonra 4. sırada yer alıyor. 1990'ların başında 500 bin ton olan lif pamuk tüketimi, 3 kat artarak 1.5 milyon tona ulaştı. Ancak üretimi artırmak yerine üretimden kaçışı, ithalatı destekleyici politikalar nedeniyle pamuk ekim alanları 10 yıl önce 750 bin hektar iken, günümüzde 500 bin hektarın altına düştü. Aynı şekilde yaklaşık 900 bin ton üretim de 650 bin tona geriledi. Buna karşılık ithalatı ise 1 milyon tona ulaştı. Bu gidişle GAP bölgesinde yatırım yapan tekstilci, pamuğu Harran, Çukurova, Amik yerine Amerika, Yunanistan, Uganda ya da Tanzania'dan alacak. Böylelikle pamuk için verilen teşvikler yerli üreticiye değil, bu ülkelerin üreticilerine gidecek.

e.- PANCAR YERİNE GDO'LU MISIR!

Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ'ye (TŞFAŞ) ait 25 adet şeker fabrikasından C portföyünde yer alan Çarşamba, Çorum, Kastamonu, Kırşehir, Turhal ve Yozgat fabrikalarının özelleştirilme süreci 11 Eylül'de başlatıldı. İhalenin nihai pazarlık görüşmelerinde 606 milyon dolarla en yüksek teklifi veren Ak-Can Şeker Sanayi, fabrikaların yeni sahibi oldu. Böylelikle fabrikalar üç yıllık kârına satılmış oldu. (Ancak Danıştay 30 Aralık tarihinde "şeker sektöründe arz-talep dengesinin bozulmaması, dışa bağımlılık yaratılmaması, üretimin sürdürülebilmesi gözetilerek özelleştirme yapılması gerektiği; şartnamenin bu ilkeleri sağlamaktan uzak olduğu" gerekçesiyle ihalenin yürütmesini durdurdu.)

2008 yılında 3.2 milyar TL kâr eden şeker fabrikalarının tümüyle özelleştirilmesi halinde, en az 18-20 fabrika kapanacak; yalnızca kârlı 4-5 fabrika ayakta kalabilecektir. Böylelikle kurulu yatırım değeri yaklaşık 3 milyar dolar dolayında olan fabrikalar yok edilmiş, ülke yaklaşık 2 milyar dolarlık katma değerden yoksun

birakılmış olacaktır. Ayrıca binlerce pancar ekicisi ve şeker işçisi, sektörden dışlanmış olacaktır.

Öte yandan, fabrikaları alan şirketler bir süre sonra bunları yabancılara devredecek ve fabrikaların çoğu kapanacak. Yerini GDO'lu mısırlardan şeker üretenler dolduracak. Türkiye, sonuçta AB, ABD gibi büyük şeker üreticisi ülkelerle uluslararası şeker ticareti yapan şirketlerin pazarı haline gelecek.

f.- DÜŞÜK FİYAT, SÜT ÜRETİCİSİNİ İFLASA SÜRÜKLÜYOR

Yem fiyatlarının sürekli yükselmesi, buna karşılık çiğ süt fiyatlarının düşmesi nedeniyle zor günler yaşayan süt üreticileri, bu olumsuzluklara süt tozu ithalatının da eklenmesiyle iflasın eşiğine geldiler. Süt/yem paritesi tarihinde ilk kez 0.8'in altına düştü. Paritenin 2'nin altına düşmesi durumunda üreticilerin zarar etmesi kaçınılmaz hale geliyor. Bu durumda damızlık süt ineklerinin kasaplık olarak değerlendirilmesinden endişe duyuluyor.

g.- HÜKÜMET TÛTÛN FONUNU KALDIRDI.

Türkiye'de yerli sigara üretimini korumaya yönelik yıllardır süren bir uygulamanın aniden ortadan kalktı. Kim talep etti, Uçan kuştan vergi almaya çalışırken Hükümet bu fonu niye birden bire kaldırdı?"

Çok büyük mali sıkışıklık içinde olduğunuzu söylüyorsunuz, kaynak arıyorsunuz, gözünüzü, memura, işçiye, işsize, emekliye, esnafa dikmişsiniz, her birisinden bir şey almaya çalışıyorsunuz, niye yabancı sigara tekellerinden Hazineye sağlanan imkanı ortadan kaldırmayı gerekli görüyorsunuz?"

Bu sizin kararınız mı sizi birileri mi zorladı? Milletın ümüğünü sıkmaya yönelik bir politika, zamlarıyla bir yandan, mali uygulamalarıyla öte yandan Türkiye'yi kuşatmaya başladı"

Maliye Bakanı dünyanın hiçbir yerinde görülmesi mümkün olmayan iktidar baskısıyla, yabancı sigara tekellerine "derhal fiyatlarınızı artırın" dedi. Bu, akla mantığa, vatanseverliğe, halkın çıkarlarını koruma sorumluluğuna, rekabet yasalarına aykırı"

Bu Hükümetin, kimin hükümeti olduğu, kimin için iktidarda olduğu, onun iktidarda bulunmasından kimin yararlandığı, bu somut olaylarla, fonun kaldırılmasıyla, fiyat yükseltilmesine zorlayan Maliye Bakanlığı uygulamasıyla bir kez daha ortaya çıkmıştır.

5.2.- GERÇEK İŞSİZLİK ORANI EKİM'DE YÜZDE 19 OLDU

5.2.1.- TUIK'İN RESMİ İŞSİZLİK ORANI YÜZDE 13,0

TUIK'in "*umudunu yitirip iş aramayanlar hariç*" resmi verilerine göre; Ekim 2009'de işsizlik oranı 2008'in aynı dönemine göre 1.8 puan artarak yüzde 13'e yükseldi; sanayi sektörünün istihdamında kan kaybı arttı, Ekim ayında 456 bin kişi işten ayrılmak zorunda kaldı.

Türkiye genelinde işsiz sayısı Ekim 2009'da, bir önceki yılın aynı dönemine göre;

- 569 bin kişi artarak 2 milyon 730 bin kişiden **3 milyon 299 bin** kişiye yükseldi.
- İşsizlik oranı ise 1.8 puanlık artış ile yüzde 11.2'den **13,0** seviyesine ulaştı.
- Tarım dışı işsizlik oranı geçen yılın aynı dönemine göre 2.4 puanlık artışla yüzde **16.4** seviyesinde gerçekleşti. Bu oran erkeklerde geçen yılın aynı dönemine göre 2.2 puanlık artışla yüzde **14.7**, kadınlarda ise 2.3 puanlık artışla yüzde **22,0** oldu.

Genç nüfusta işsizlik 2.2 puan artarak, yüzde 24'e yükseldi: Ekim döneminde genç nüfusta işsizlik oranı geçen yılın aynı dönemine göre 2.2 puanlık bir artışla **yüzde 24'e yükseldi**. Genç işsizlik oranı kentte yüzde 24.'ten **26.6**'ya çıkarken, kırdada yüzde 17.1'den **18.5'e** çıktı.

Kayıt dışı istihdam oranı yüzde 44.5: Yaptığı işten ötürü herhangi bir sosyal güvenlik kuruluşuna kayıtlı olmadan çalışanların oranı, önceki yılın aynı dönemine göre 0.2 puanlık artışla **yüzde 44.5** olarak gerçekleşti.

TUIK'İN "İŞGÜCÜNE KATILMA ORANI" BİR TÜRLÜ YÜZDE 50'Yİ AŞAMIYOR

TUIK verilerine göre, 2009 yılı ekim döneminde, Türkiye genelinde işgücüne katılma oranı, 2008'in aynı dönemine göre 1.2 puanlık artışla **yüzde 48.8** olarak gerçekleşti. Oysa, TUIK'in en son yayınladığı 2009 yılı Nüfus verilerine göre **15-64 yaş grubunda bulunan çalışma çağındaki nüfus, toplam nüfusun yüzde 67'sini oluşturuyor**. Bu rakam dahi, TUIK'in İşgücüne Katılım oranının gerçeği yansıtmadığını, düşük tutulduğunu, böylelikle Gerçek İşsizlik Oranınının da küçük gösterilmeye çalışıldığını ortaya koymaktadır.

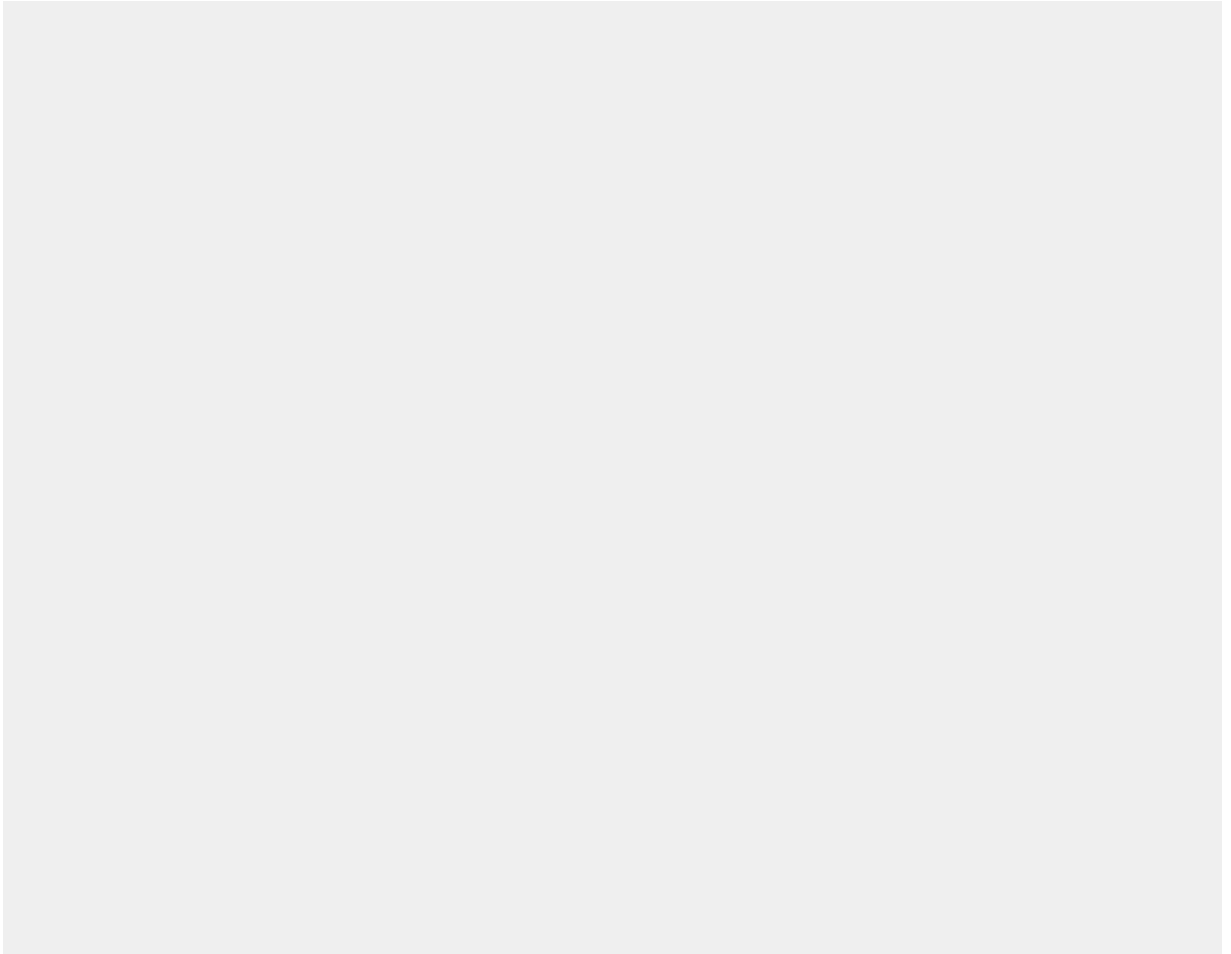
5.2.2.- “GERÇEK İŞSİZ SAYISI” 5 MİLYON 196 BİN, “GERÇEK İŞSİZLİK ORANI” İSE YÜZDE 19,0

Bilindiği gibi TÜİK işsizlik verileri iki nedenle ülkemizin İşsizlik Oranını olduğundan düşük göstermektedir.

- Birinci neden, TÜİK'in İşgücüne Katılım Oranının bastırılmış olması,
- İkinci neden ise, TÜİK'in iş bulma umutlarını yitirmiş olmaları nedeniyle, “iş aramadıkları halde çalışmaya hazır olanların” işsizlik rakamları dahil edilmemekte oluşudur.

Oysa, Ekim 2009'da “iş aramayıp çalışmaya hazır olanların”, bu nedenle TÜİK tarafından resmi işsizlik verilerine dahil edilmeyenlerin sayısı 126 bin kişi artarak **1 milyon 897 bin kişi** oldu.

Sadece bunlar dikkate alınarak hesaplanan işsizlik verilerine göre, Ekim 2009 itibarıyla, ülkemizde “**Gerçek İşsiz Sayısı**” **5 milyon 196 bin**, “**Gerçek İşsizlik Oranı**” ise **yüzde 19,0'dur**.

5.3.- TEKEL, DİRENİŞİN ADI OLDU

5.3.1.- KIZILAY'DA YAŞANMAKTA OLAN BİR İNSANLIK DRAMIDIR, AKP'NİN ÇÖKÜŞÜDÜR

a.- KIZILAY'DA YAŞANAN MANZARA BİR SOSYAL SORUN OLMAKTAN ÇIKMIŞTIR

Kızılay'da yaşananlar bir eylem olmaktan çıkmıştır; bir insanlık, bir vicdan konusu hâline dönüşmeye başlamıştır.

Kızılay'da “Ölmek var dönmek yok”, “Direne direne kazanacağız”, “TEKEL işçisi direnişin simgesi”, “TEKEL işçisi domuz değildir”, “Türk-İş el ele genel greve”, “Ankara duy sesimizi bu gelen işçinin ayak sesleri” şeklinde sloganlar attı. Elllerinde Türk bayrakları bulunan işçiler, yer yer beraberinde getirdikleri ampulleri, “AKP'yi yaptığı haksız uygulamalardan ötürü kınıyoruz” şeklinde hep bir ağızdan bağırarak kırdılar.

Kızılay'da, desteğe gelen milletvekillerine bile biber gazı sıkıldı. CHP Genel Başkan Yardımcısı Cevdet Selvi, Türk-İş önünde yaptığı konuşmada, “*Siz bütün işçilerin sesi oluyorsunuz. Biliyorsunuz Devlet Demiryolları işçileri hak aramak için eylem yaptılar. Ancak onlar derhal cezalandırıldılar. 16 Demiryolu çalışanı derhal açığa alındı. Yetmedi, 46 kişiye ceza verdiler. Siz onların da sesisiniz*” dedi. Abdi İpekçi Parkı'ndaki müdahale sırasında biber gazına maruz kalan CHP'li Soysal, “*Bir bedel ödenecekse Çetin Soysal bin kere öder*” dedi. Milletvekillerinin konuşmaları sırasında iki küçük çocuğun “*Babamıza ve arkadaşlarına destek olmaya geldik*” yazılı pankart açtığı gözlemlendi.

Merkezi İstanbul'da bulunan Türk-İş'e bağlı sendikalar, Türk-İş yönetimini bütün üye sendikaların ortak davranışını sağlayacak, bir kolektif mücadele hattı, politikası ve stratejisi oluşturmaya ve acilen yaşama geçirmeye çağırıldı. Tekgıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel, “*Gazamız mübarek olsun. Taleplerimizden asla vazgeçmeyeceğiz. Mücadelemiz hukuk ve meşruiyet çizgisi içerisinde olacaktır*” diye konuştu.

Tek Gıda İş Sendikası Yönetim Kurulu yaptığı yazılı açıklamayla, İçişleri Bakanı Atalay'ın sadece milletvekillerinin maruz kaldığı polis şiddetini araştırması için iki müfettişi görevlendirmesini kınadı. **Sendika yönetimi, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın derhal istifa etmesini istedi.**

b.- İŞÇİDEN AKP'YE İHTAR

Çalışmama hakkını kullanmak isteyen Türk-İş, DİSK ve KESK üyesi binlerce işçi bir saat iş bıraktı

Başkanlar Kurulu'nun her çarşamba toplanarak yeni eylem kararları alacağını ifade eden Türk-İş Genel Başkanı **Mustafa Kumlu**, eylemin gerekçesini şöyle anlattı: **“Özelleştirmeler ve işyeri kapatmalarıyla yaşanan işsizleştirmelere itirazımız var. Bu memlekete ömrünü vermiş TEKEL işçileri için ‘yatarak para kazanıyorlar’ denilmesine, TEKEL işçilerinin sürdürdükleri ekmek mücadelesine duyarsız kalınmasına itirazımız var. Ekmek mücadelesi için sesini duyurmaya çalışan işçi kardeşlerimize, tazyikli su ve biber gazı sıkılmasına, coplanmasına, gözaltına alınmasına itirazımız var. Asgari ücret adı altında sefalet ücreti belirlenmesine, kiralık işçilik düzenlemesiyle işçilerin köleleştirilmesine, sağlık hizmetlerinin paralı hale getirilmesine, sendikalaşma hakkından ve kıdem tazminatından yoksun 4/C statüsüne, örgütlenme için atılan her adımın işten çıkartılmalarla sonuçlanmasına itirazımız var.”**

Üretenin, alın terinin baş tacı edildiği, özgürce örgütlenebildiği, yasakların olmadığı bir Türkiye istediklerini vurgulayan Kumlu, **“Ekmek parası için mücadele eden TEKEL işçilerine selam olsun. Eylemimiz, hükümetin sesimizi duyması, haklı taleplerimizi yerine getirmesi içindir. Hükümetin duyarsızlığı devam ettiği sürece, bizim eylemlerimiz de devam edecek”** diye konuştu.

5.3.2.- KIZILAY'DA TEKEL İŞÇİLERİ DİRENMİYOR, BAŞBAKAN DİRENİYOR.

a.- TEKEL İŞÇİLERİ NEDEN MEYDANLARDA?

146 yıllık Tekel 17 dakikalık bir ihaleyle British American Tobacco'nun (BAT) oldu.

12 bin Tekel işçisinin, '4/C' adı altında 10 ay süreyle düşük ücretle çalıştırılması gündeme geldi. Yani özelleştirme sürecinde işyerleri kapanan Tekel işçileri, başka devlet kurum ve kuruluşlarında 4/C kadrosuyla geçici işçi statüsünde istihdam ediliyor.

Ancak özelleştirme mağdurları için yasayla oluşturulan 4/C statüsü Tekel işçileri için neredeyse ölüm demek. Kamu çalışanı olarak kazanılmış özlük haklarının büyük bölümünü kaybettikleri gibi, maaşları da asgari ücret seviyesine yani eski maaşlarının neredeyse yarısına geriliyor. Yılın ancak 10 ayı çalışabiliyorlar. Her an için, “Sözleşmeniz yenilenmiyor” denilerek işsiz kalma tehlikesiyle de karşı karşıya bulunuyorlar.

Tekel işçileri kendilerine şimdiye kadar kazanılmış tüm haklarıyla birlikte başka kamu kurum ve kuruluşlarına geçiş yapma hakkının tanınmasını, kamu çalışanı olarak kalmayı istiyor ve istekleri kabul edilene kadar eylemlerini sürdüreceklerini söylüyorlar.

İşçiler, ayrıca, **“Biz özelleştirme mağduru değiliz. İş yerlerimiz kapatılmak isteniyor. Özlük haklarımızla kamuya geçmek istiyoruz. Bize yalan söylediler”** diyor.

Geçen yılki ihale sonrası açıklama yapan Özelleştirme İdaresi Başkanı Metin Kilci de, Tekel özelleştirmesi kapsamında, üretim birimlerinde çalışan işçi sayısının 3 bin civarında olduğuna işaret etmiş, bunların önemli bir kısmının Tekel’de çalışmaya devam edeceğini söylemişti

b.- BAŞBAKAN İNADINA VE TEKEL İŞÇİSİNİN HAKKININ GASPINA SON VERMELİDİR

Orada bir direniş var da direniş işçilerin direnişi değil, işçiler hakkını, elde etmiş olduğu, kazanmış olduğu en doğal hukukunun elinden alınmamasını istiyor. Direniş gösteren Başbakan’dır. Bu olayların arkasında bizzat Başbakan vardır, Başbakanın acımasızlığı vardır, Başbakanın pervasızlığı vardır.

- Yanlış bir özelleştirme politikası sonucu, Türkiye’nin varlıklarına karşı sorumsuzca bir yaklaşım içinde Tekeli satmışsınız. 292 milyon dolara satmışsın 900 milyon dolara hemen devretmişsin bir Tekel kurumunu.
- Türkiye’de tütün üreticilerini yarının altına düşürmüş, sigara ithalatını iki katına çıkarmışsın.
- Böyle bir perişan manzara. içinde 15-20 yıl çalışmış olan insanlara, şimdi, **“senin statünü, hukukunu, hakkını, özlük haklarını ortadan kaldırıyorum”** demişsin.

Başbakan, bu adalet anlayışına hiç sığmayan davranışını, süratle değiştirmeli, Tekel işçilerinin haklarını vermelidir.

c.- TÜRKEL: 4/C’Yİ KABUL ETMİYORUZ

Tekgıda-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Türkel**, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer’in 4/C kapsamındakilerin haklarına ilişkin açıklamaları konusunda, **“alınan kararların kendilerini ilgilendirmediğini ve mücadeleye devam edeceklerini”** belirtti. Türk-İş Genel Merkezi önünde

bekleyen TEKEL işçilerine seslenen Türkel şunları söyledi: “**Galiba birileri bizim derdimizi anlamamış. Alınan bu kararlar 4/C’li çalışan arkadaşlarımıza hayırlı olsun, bizi ilgilendirmiyor. 4/C’yi kabul etmiyoruz. Kimseden de bağış istemiyoruz.**”

Hükümet, TEKEL işçilerini 4/c kapsamında çalıştırmak istiyor. 657 sayılı devlet memurları kanununun 4. maddesi, kamuda istihdam şekillerini tarif ediyor. 4. Maddenin c fıkrası da geçici personel çalıştırmayı düzenliyor. **Bu madde aynen şöyledir:**

“c) **Geçici personel: Bir yıldan az süreli veya mevsimlik hizmet olduğunda Devlet Personel Dairesinin ve Maliye Bakanlığının görüşlerine dayanılarak Bakanlar Kurulunca karar verilen görevlerde ve belirtilen ücret ve adet sınırları içinde sözleşme ile çalıştırılan ve işçi sayılmayan kimselerdir.**”

TEKEL işçisi hükümet tarafından kapının önüne bırakılmıyor... Ancak tüm hakları elinden alınarak, daha beter duruma sokuluyor.

İşçi statüsünden, işçi ve memur dışında, geçici personel statüsüne geçiriliyor. 12 ay maaş alacakken, yılda 10 ay maaş alıyor. 2 ay aç kalacaklar. Maaşları yüzde 60, yüzde 70 düşüyor. Hak ettikleri ve almakta oldukları maaşlarının üçte birine yakın bir maaş alacaklar. Örneğin 1800 lira maaş alan bir işçinin maaşı, 600- 700 liraya iniyor. Uzmanlık alanlarının dışında çalışacaklar, verimlilikleri düşecek. İşletme bağlılıkları olmayacak, nerede çalışacakları belli değil.

Diğer yandan, CHP Ankara Milletvekili **Tekin Bingöl,** TEKEL işçilerinin eylemi ile gündeme gelen özelleştirme uygulamaları nedeniyle 657 sayılı kanunun 4/C maddesi hükümlerine göre çalıştırılan personelle ilgili kanun teklifi verdi.

4/C’nin ‘kölelik yasası’ olduğunu ve çalışanların mali ve sosyal hakları açısından istismarına yol açan en acımasız istihdam şekli olduğunu vurgulayan Bingöl, “**10 Ocak 2009 tarihli Bakanlar Kurulu kararı çalışamayacak şekilde hastalanıp 5 günü geçen süre ile raporlu olan sözleşmeli personelin ücretinin bile kesilmesine kadar varan ağır uygulamalar içermektedir**” dedi. Verdiği kanun teklifinin iki maddeden oluştuğunu kaydeden Tekin Bingöl, teklifin birinci maddesiyle özelleştirme mağduru personelin kendi tercihlerine bakılarak sürekli işçi kadrolarına ya da memur statüsüne geçirilmelerinin amaçlandığını bildirdi. Bingöl, kanun teklifi ile memur statüsüne geçmeyi tercih eden personel için gerekli kadroların ihdasının da öngörüldüğünü vurguladı.

d.- ERDOĞAN TEKEL İŞÇİSİNE 'EVİNİZE DÖNÜN, 4C'DE DEVAM EDİN' DEDİ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Tekel işçilerinin haklarının ödenmesi ve haklarının iyileştirilmesi konusunda bir ay önce talimat verdiğini söyleyerek, “Ankara’da

uygunsuz provokatif eylemlerin içine girmek suretiyle muhalefette olan veya olmayanların Türkiye'nin önünde, sağda solda eylemler yapmasını doğru bulmuyorum" dedi.

e.- HÜKÜMET "MERHAMETLİYMiŞ" !!!

Maliye Bakanı **Mehmet Şimşek**, Ankara'da birbuçuk ayı aşkın süredir devam etmekte olan TEKEL işçilerinin eylemine yönelik olarak "**Yani bizim hükümetimizin varsa bir hatası, açıkta kalan işçilerimize karşı merhamet beslemesi... Eğer bir hata varsa o da merhametli olduğumuzdan kaynaklanıyor**" demiş.

Türk-İş Genel Mali Sekreteri ve Demiryol-İş Sendikası Genel Başkanı **Ergün Atalay**'ın dediği gibi, "**Tekel işçisi merhamet duygusunun kaybedilmesini değil, hak ve adalet istiyor, Sayın Bakan eğer sözünü ettiği kadar merhametli olsaydı işçilere 4-C gibi kölelik koşullarını reva görmezdi. Şimşek, Tekel işçilerinden derhal özür dilemelidir.**"

f.- AKP TEKEL İŞÇİLERİNİ DÜN BÖYLE KANDIRMIŞTI

Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, 2001 yılında, "Özelleştirmeye karşıyız", "Alanlara inin en önde biz olacağız" diyerek TEKEL işçilerinden oy istemişti.

2001 yılında yapılan toplantıya Fazilet Partisi Grup Başkan Vekili olarak yine aralarında Akif Güllü ve Zeki Ergezen gibi vekillerin de olduğu bir grupla katılan Arınç, aynı toplantıda, özelleştirmeleri de eleştiriyor. ABD ve Avrupa Birliği ülkelerinin üreticilerini koruduklarından bahseden Arınç, işçilerin Türkiye'de aynı şeyin neden olmamasını da sorgulamasını istiyor. Memleketi olan Manisa'da Akhisar Sigara Fabrikası'nın açılmamış olmasını da eleştiren Arınç, dönemin hükümetine de sert sözlerle yükleniyor.

TEKEL'in özelleştirilmesi konusunda üreticinin ve işçinin aleyhine olan hiçbir şeyi kabul etmeyeceklerini ve bunun mücadelesini vereceklerini belirten Arınç konuşmasını şu sözlerle bitiriyor: "**Bu haklı taleplerinize tercüman olacağız. Ama lütfen bu tepki burada kalsın. Şimdi kapalı bir salondayız ve sıcağın altındayız. Meydanlara gelin, sizin en önünüzde, sizinle birlikte gerekirse polisten cop yemek de dahil sizin meselenizi haykıracağız.**"

5.3.3.- TEKEL'DE ÖZELLEŞTİRME YANLIŞLARI

TEKEL özelleŐtirilirken önce sigara, alkol, tuz ve yaprak tütün işletmeleri ayrı paketler haline getirildi.

- **Alkollü içecekler paketi 2003'de 292 milyon dolara Nurol-Limak-Özaltın-Tutsab Ortak GiriŐim Grubu'na,**
- **Sigara fabrikaları ve "Tekel" markası 2008'de BAT'a (British American Tobacco) 1 milyar 720 milyon dolara satıldı.**
- **Göl tuzları işletmelerini 3 ayrı grup 120 milyon dolara, deniz tuzları iŐletmesini bir grup 6 milyon dolara aldı.**

Sonuçta, tütün üreticisi sahipsiz kaldı

Bu satın almalarda işten ıkarma Şikâyetleri kamuoyuna pek yansımadı. Çünkü devredilen iŐletmelerdeki işçilerin bir bölümünü devralanlar çalıŐtırmaya devam etti.

Ankara'da direniş yapan işçiler, Tekel'in Türkiye genelindeki 56 Yaprak Tütün iŐletmesinde alıŐanlar. Tekel sadece sigara üretmiyor, hem sigara üretmek hem de ihraç etmek için tütün satın alıyordu. Satın alınan tütünler de Tekel'in değişik yerlerdeki yaprak tütün işletmelerinde iŐleniyordu.

Tekel'in sigara fabrikalarının özelleŐtirilmesinden sonra Tekel'in tütün alımı ve tütün ticareti de sona erdi. Yaprak tütün işleme tesisleri 2 yıldır iş yapmıyor. Yılbaşında kapılarına kilit vuruldu.

Bu iŐletmelerde çalışan 12 bin devamlı kamu işçisi ya tazminatını alarak işsiz kalacak ya da geçici personel statüsüyle devlette bir süre çalıŐabilecek. İŞçiler daha önce ve aldıkları ücretle, emeklilik sürelerini tamamlayıncaya kadar kendilerine kamuda çalışma imkânının sağlanmasını bekliyor.

Tekel'in yaprak tütün işleme tesislerinin kapısına kilit vurulması sadece 15 bin çalışanın sorunu değil. Ülke ekonomisini de ilgilendiren önemli bir gelişme. Çünkü;

(1) Yaprak tütün işleme tesislerinin kapanmasıyla, kamu tütün üretimini ve üreticisini desteklemekten tümüyle vazgeçmiŐ oluyor.

(2) Devlet bir kamu kuruluşu olan Tekel aracılığıyla ülkenin geri kalmış bölgelerinde istihdam imkânı yaratmaktan ve yöre ekonomisine katkıda bulunmaktan vazgeçmiŐ oluyor.

Tütün ekonomi için çok önemli bir tarım ürünü. Daha doğrusu ürünü idi.

- 2000'de 578 bin aile 234 bin hektar toprağı işliyor, 208 bin ton tütün elde ediyordu.

- 2008'de 194 bin aile 146 bin hektar toprak işledi. 118 bin ton tütün elde etti.

- 2009'da aile sayısı ve toprak büyüklüğünün gerilediğı, üretimim 90 bin tona düştüğü söyleniyor.

- 2000'de 100 bin ton tütün ihraç ettik. 372 milyon dolar gelir sağladık.

- 2008'de ihracat 42 bin tona, ihracat geliri 173 milyona geriledi.

- Tütün Türkiye'nin dünya pazarında rekabet avantajı olan bir tarım ürünü idi. 2.5-3 milyon insan ekmek yiyordu. Bu sayı 1 milyona düştü.

Görülüyor ki, Tekel'in özelleştirilmesindeki hatalar sonucu işsiz kalanlar sadece Ankara'da direnen yaprak tütün işçileri değil. Daha önce Tekel işletmelerinde çalışanlar, daha da önemlisi tütünle geçinen çok sayıda üretici de işsiz kaldı.

5.4.- “EĞİTİM VE GENÇLERİMİZİN” SORUNLARI ÖNCELİĞİMİZDİR

5.4.1.- HÜKÜMET ÖĞRETMENLER ÜZERİNDE OYNAMAKTA OLDUĞU OYUNLARA DERHAL SON VERMELİDİR

Türkiye’de eğitime yapılacak harcama devletin yapabileceği en yerinde harcamadır. Ülkenin sorunlarını çözmesine en çok yardımcı olan harcamadır.

2004 yılından beri atanmayı bekleyen binlerce öğretmen var. 200 bine yakın gencimiz öğretmen diplomasını aldığı hâlde tayin bekliyor, tayin edilemediği için görevini yapamaz halde duruyor.

Yıllardan beri yılda hem yılın başında hem de daha sonra ağustosta öğretmen atamaları yapılırdı. Şimdi “kaldırdık şubat atamasını” diyorlar. Binlerce genç insan hayal kırıklığı içinde, “yine bize aylarca atanma şansı yok” diye büyük bir üzüntünün içine gark edildiler.

Tabii bu arada yapılan haksızlıklar, yani yüksek puan aldığı halde atanmasını yaptıramayan çocukların durumu, daha az puanla atanmanın yapıldığının birtakım örnekleri, mezun olduğu okula göre, mezun olduğu okul türüne göre öğretmen olma şansını elde eden ve edemeyen öğretmenler ayrımı.

İktidar Milli Eğitim üzerinde oynamakta olduğu bu oyunlara derhal son vermelidir.

5.4.2.- EĞİTİMDE ALT YAPI SORUNLARI TIRMANIYOR

Eğitim-Sen'in yaptığı araştırma kadrolu olarak çalışan eğitim emekçilerinin sayısının son 2 yılda 141 bin kişi azaldığını ve eğitim kurumlarının hijyen, ödenek ve personel eksikliği sorunlarıyla boğuştuğunu ortaya koydu.

Araştırmada Türkiye'de kadrolu statüde kamuda istihdam edilen eğitim çalışanlarının sayısı azalırken, güvencesiz istihdamın arttığı ortaya çıktı. 2007 yılında toplam 1 milyon 882 bin olan kadrolu çalışan sayısı 2009 yılında 1 milyon 741 bine düştü. Buna göre son iki yıl içinde kadrolu çalışanların sayısı 141 bin kişi azaldı.

Araştırmaya göre eğitim çalışanlarının yüzde 78.6'sı yalnızca tek maaşla geçinirken, yüzde 62.4'unun ise kendine ait bir evi bulunmuyor. Araştırmada **"Yeterli bir yaşam standardınızın olduğunu düşünüyor musunuz"** sorusuna eğitim çalışanlarının yüzde 8'i **"Evet"** yanıtını verirken, yüzde 42.7'si **"Kısmen"**, yüzde 49.2'si ise **"Hayır"** yanıtını verdi.

Araştırma sonuçları;

- Türkiye genelindeki okullarda yaşanan personel eksikliği olduğunu,
- İlköğretimde 539 öğrenci başına bir hizmetli,;ortaöğretimde ise 341 öğrenciye bir hizmetli düştüğünü,.
- İlköğretimde çalışan personelin yüzde 23.68, ortaöğretimde çalışan personelin yüzde 30.83, yükseköğretimde ise çalışan personelin yüzde 13.32'si taşeron firmalar aracılığıyla çalıştırıldığını,.
- Eğitim emekçilerinin yüzde 81.75'inin maaşlarının düşüklüğünden yüzde 77.8'inin ödenek eksikliğinden, yüzde 72.68'inin ise spor alanlarının yetersizliğinden şikayetçi olduğunu,.
- Araştırmada okulların fiziki koşullarının yetersizliğine ilişkin de çeşitli verilere yer veriliyor. Buna göre araştırmaya katılan çalışanların
- Keza, eğitim emekçilerinin yüzde 78'inin eğitim kurumlarının yakacak, elektrik ve su giderlerinin karşılanmadığını, yüzde 60.7'si okul ve eğitim kurumlarında genel temizlik ve hijyen sorunu bulunduğunu belirttiklerini,

ortaya koymaktadır.

5.4.3.- TARİKAT YURTLARINA KOLAYLIK

Bakanlar Kurulu kararıyla izinsiz açılan yurtların savcılığa bildirilmesi uygulaması kaldırıldı

Bakanlar Kurulu kararıyla değişen Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliği'nde izinsiz açılan yurtların Cumhuriyet Başsavcılığı'na bildirilmesi uygulamasından vazgeçilirken özel yurtlarda çalışan personelin "**milli, ahlaki, insani değerlere saygılı olması ve adli sicil kaydının bulunmaması**" şartı da kaldırıldı.

Bakanlar Kurulu kararıyla Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliği'nde yapılan değişiklik Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Yapılan değişiklikle yurt açmak isteyenler, müracaatlarında, yapı kullanma izin belgesinde kullanım amacı yurt olan binalar haricindeki binalar için depreme ilişkin mevzuata uygun olduğuna dair belge ve yetkili kuruluştan binanın yangına karşı yeterli güvenliğe sahip olduğuna dair rapor almak zorunda olacak.

Yurt açmak veya işletmek için müracaatta bulunan gerçek kişilerin ya da özel hukuk tüzel kişilerinin şartları taşımaları ve istenilen belgeleri sunmaları halinde, ilgili dosya il milli eğitim müdürlüğünce incelenecek ve insan sağlığı açısından sağlık müdürlüğünden alınacak rapordan sonra yurdun açılmasına esas teşkil edecek sonuç raporu düzenlenecek. Daha önceki düzenlemede valiliklerce yurdun kullanım amaçlarına uygun ve yeterli olduğuna dair, bayındırlık ve iskân müdürlüğünce düzenlenecek teknik rapor, sağlık müdürlüğünce düzenlenecek rapor, itfaiye birimince düzenlenecek rapor, milli eğitim müdürlüğünce düzenlenen sonuç raporunun tanzim edilmesi gerekiyordu.

Yönetmelikte daha önce en geç üç ay içinde sonuçlandırılması gereken yurt açma müracaatları, sonuç raporuna göre valilikçe en geç bir ay içinde sonuçlandırılacak. Yurt açma izin belgesini alan yurt sahipleri, en geç üç ay içinde yurdu faaliyete geçirecek. Bu kişilerin daha önce en geç 1 yıl içinde yurdu faaliyete geçirme zorunluluğu bulunuyordu.

İzinsiz açılan yurtlar, İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmeliği'nde belirtilen yetkili idareden otel, motel, pansiyon ve benzeri konaklama tesisi ruhsatı aldığı halde sadece öğrenci barındıran ve öğrenci yurdu gibi çalıştırılan yerler ile öğrenci evi, öğrenci pansiyonu, öğrenci apartı gibi isimlerle tabela bulunduran ve çalışmalarını bu şekilde yürüten yerler hakkında valilikçe kapatma işlemi yapılacak.

Yeni düzenlemeyle izinsiz açılan yurtların cumhuriyet başsavcılığına bildirilme zorunluluğu da kaldırıldı.

Yurt müdür ve müdür yardımcılarının seçiminde, "**öğretmenlik yapmış olanların tercih edileceği**" düzenlemesi de yönetmelikten çıkarıldı. Yurtlarda doktor, sağlık memuru, memur, şoför, ayniyat saymanı, bekçi, teknisyen gibi personelin yanı sıra gıda mühendisi ve teknikeri de görevlendirilebilecek.

5.4.4.- ÇOCUKLARIMIZA SAHİP ÇIKAMIYORUZ

CHP Gaziantep Milletvekili Akif Ekici, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın yanıtlaması istemiyle TBMM Başkanlığına sunduğu yazılı soru önergesinde, Türkiye'de son zamanlarda aniden kaybolan ve bir daha bulunamayan çocuk sayısının gün geçtikçe arttığını belirtti.

Çocukları kayıp olan veya kaçırılan çocukların ailelerinin büyük acılar çektiğini vurgulayan Ekici, önergesinde şu sorulara yer verdi: "Ülkemizdeki kayıp çocuk sayısı kaçtır? İktidarınız döneminde yıllar itibariyle kaç çocuk vakası bildirildi, bunlardan kaç tanesi aileleriyle buluşturuldu? Kamuoyunda kayıp çocukları 'organ mafyası' ile ilişkilendiren genel bir kanı mevcuttur. Bu kanının doğruluğuna ilişkin resmi bir tespit mevcut mudur? Kaçırılan çocukların kaçının organ mafyası, dilenci veya hırsızlık çetesi ile ilişkisi saptanmıştır?" Ekici, ayrıca, kaybolan çocukların bulunması konusunda, daha hızlı ve etkili sonuçlar alınması için yürütülen bir çalışmanın olup olmadığını da açıklanmasını istedi.

Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'nın hazırladığı rapora göre ise, Türkiye'de toplam 30 bin 891 çocuğun sokaklarda yaşadığı ortaya çıkarken ülke genelindeki yetimhane ve çocuk evlerinin toplam kapasitesi bu çocukların yalnızca yüzde 30'unu karşılayabiliyor.

Rakamlar, Türkiye'de 30 bin 891 "**sokakta yaşayan çocuğunun**" olduğunu, bu çocukların yüzde 98'inin İstanbul'da yaşadığını gösterirken toplam 41 bin çocuğa da zorla dilencilik yaptırıldığı ortaya çıktı.

5.5.- EMEKLİLER, ÇALIŞANLAR SÜRÜNME ÜCRETLERİNE MAHKUM

5.5.1.- HÜKÜMET EMEKLİLERE YAŞAMA HAKKI VERMİYOR

DALGA GEÇER GİBİ ZAM: 15 Ocak'ta ödenen zamlı maaşlar, yüzde 0.115'lik enflasyon farkı ve yüzde 2.5'lik ocak zammına göre hesaplandı..

Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nün yaptığı hesaplamada, enflasyon zammı oranı yüzde 0.115 olarak belirlendi. Söz konusu zam, aralık maaşlarına eklendi. Daha sonra da 2010 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanunu'nda öngörülen yüzde 2.5'lik ocak zammı, maaşlara yansıtıldı.

Türkiye'de 7 milyon 300 bin emekli var. Emeklilerin yetersiz maaş ve kendi aralarında gelir adaletsizliği (yani intibakta eşitsizlikler) temel sorunlar olarak çözüm bekliyor. Bu çerçevede;

I.- Aynı kurumda, aynı süre çalışmış ve aynı işi yapmış olan eski ve yeni emekliler, farklı emekli maaşı alıyorlar.

Yüzde 85 üzerinden en yüksek emekli maaşı alanlar içinde, 2000 yılı öncesinde emekli olanlar, 2009 yılı sonunda 959 lira emekli maaşı alırken, 2000 yılı sonrasında 4447 ve 5510 sayılı yasalara göre emekli olanlar, yine 2009 sonunda 1977 lira emekli maaşı alıyordu. Yani arada iki kattan fazla fark var. Bu devletin haksızlık yaptığı anlamına geliyor.

II.- En düşük maaş alan her üç kurum emeklisinin, maaşları arasında uçurum var;.

Zamlı emekli maaşları; Bağkur emeklisi için 380 lira, SSK emeklisi için 683 lira, Emekli sandığı emeklisi için ise 810 lira olarak gerçekleşti.

III.- Bir bölüm için, Emekli maaşları, asgari ücretin dahi altında kaldı.

2010 Yılı için 577 lira olarak tespit edilen asgari ücret, bir insanın asgari fiziki ihtiyaçlarını karşılaması için gereken parayı ifade ediyor. Asgari yaşam için gereken parayı tarif ediyor.

Ne var ki hükümet emeklilere zam yaparken, Tarımdan emekli olanların, esnaf emeklisinin ve Bağ-Kur emeklisinin maaşlarını asgari ücretin altında tuttu.

Tarım emeklisi maaşı 480 lira,
Esnaf emeklisi maaşı 555 lira,
Bağ-Kur emeklisi maaşı ise 380 liradır.

5.5.2.- ASGARİ AYLIK ÜCRETE “31 LİRA ZAM”

Hükümet asgari ücrete günde bir simit zam yaptı. Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 2010 yılının ilk 6 ayı için asgari ücreti yüzde 5.2 artırarak, net 546.48 liradan, net 577.01 TL olarak belirledi. Böylece asgari ücret sadece ayda 31 lira artmış oldu.

Simit fiyatının ortalama 75 kuruş olduğu düşünüldüğünde bu zamlarla sadece 41 adet simit alınabiliyor. Asgari ücret halen 16 yaşından büyükler için **546.48 lirada**, 16 yaşından küçükler için ise **net 472.32 lira**.

5.5.3.- AÇLIK SINIRI 812 TL 'YE, YOKSULLUK SINIRI İSE 2 BİN 644 TL 'YE YÜKSELDİ

Türk-İş, Ocak ayında Açlık Sınırının 812 TL, Yoksulluk Sınırının ise 2 bin 644 TL'ye yükseldiğini açıkladı.

Türk-İş'ten yapılan açıklamada, çalışanları ücret ve maaş gelirlerine yılbaşında yapılan zammın, birçok temel mal ve hizmetlerdeki fiyat artışı nedeniyle özellikle dar ve sabit gelirli milyonlarca vatandaş açısından anlamını yitirdiği belirtildi.

- Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için Ocak ayı itibariyle yapması gereken asgari harcama tutarı, yani **AÇLIK SINIRI, 811,83 TL'ye yükseldi.** Sadece gıda harcaması için altı ay öncesine göre 74 TL daha fazla harcama yapılması gerekmektedir. Gıda harcamasının yanı sıra konut, kira, ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri diğer zorunlu harcamaların da yapılması gerekmektedir.
- Diğer yandan, 2010 yılının ilk ayında 'dört kişilik bir ailenin insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyi' için yapılması gereken harcama tutarı, yani **YOKSULLUK SINIRI, 2 bin 644 TL'ye yükseldi.** Temel mal ve hizmetlerdeki fiyat artışları nedeniyle çalışanlar altı ay öncesine göre 240 TL daha fazla harcama yapmak durumundadır.”

PARTİ

FAALİYETLERİ

VI.- PARTİ FAALİYETLERİ

6.1.- PARTİ ÇALIŞMALARI

6.1.1.- HALK GAZETESİ

CHP adına sahipliğini Genel Sayman ve İstanbul Milletvekili Mustafa **ÖZYÜREK**, Yayın Kurulu Üyeliğini CHP Genel Başkan Yardımcısı ve Ankara Milletvekili Yılmaz **ATEŞ**, BYKP Başkanı ve Ankara Milletvekili Nesrin **BAYTOK** ve 22. Dönem Antalya Milletvekili Feridun **BALOĞLU**, Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünü de Turan **ÖZKAN**'ın üstlenmiş olduğu **HALK GAZETESİ**, 15 Mayıs 2005'ten bu yana, yeni düzeni içinde 15 günde bir çıkmakta ve her sayısı 125 bin adet basılmaktadır.

Gazete, İl, İlçe, Belde, Belediye Başkanlıkları ile Medya Kuruluşları, Sivil Toplum Örgütleri ve Sendikalara gönderilmektedir.

▪ **HALK GAZETESİ**'nin;

- ✓ **129. Sayısında**, “**Baykal, Meclis'ten Başbakan'a sordu; 'Türkiye'de PKK bayraklarının açılmadığı yer mi var? Başbakan Türkiye'yi bölmektedir ’** haberi manşet oldu.
- ✓ **130. Sayıda** manşete, “**Deniz Baykal; Meclis Grubundan Başbakan'a seslendi; 'Neden PKK'yı koruyorsun?' 'İktidar Türk bayrağını sahipsiz bıraktı'**” haberi çıktı.
- ✓ **131. Sayının** manşetinde, “**Baykal Tekel işçileriyle kucaklaştı. 2010 AKP'den kurtuluş yılı olacak**” haberi yer aldı.

6.1.2.- GENÇLİK KOLLARI MYK FAALİYET RAPORU

1)-ÇALIŞMALAR

a)- İsviçre Konsolosluğu önüne Siyah Çelenk bırakılarak minareler için yapılan referandum protesto edildi ve basın açıklaması yapıldı.

b)- KESK'in Türkiye genelinde yapmış olduğu bir günlük iş bırakma eylemine katıldıkları için işten uzaklaştırılan demiryolu emekçileri için Haydarpaşa Tren Garı önünde basın açıklaması yapıldı.

c)- İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından hakları ellerinden alınan, itfaiye işçilerinin Büyükşehir Belediyesi önündeki Grev çadırına Yılbaşı gecesi destek olmak için Gençlik Kolları Genel Başkanı Sn. Yunus Emre, İstanbul Milletvekillerimiz Sn.Mehmet Seviçen ve Sn.Çetin Soysal ile Gençlik Kollarındaki arkadaşlarımızla beraber ziyarete gidildi.

d)- 24 Ocak 1993 tarihinde evinin önünde arabasına yerleştirilen bombanın patlaması sonucu aramızdan ayrılan Gazeteci-Araştırmacı-Yazar Uğur Mumcu'yu anmak için düzenlenen etkinliklere Gençlik örgütümüz tarafından yurt genelinde katılım sağlandı.

e)- CHP Gençlik Kolları Genel Başkanı Yunus Emre'nin hazırlayıp sunduğu "Tarih ve Toplum" programı Halk TV'de yayına başladı. Programın ilk konuğu Uluç Gürkan oldu.

f)- CHP Gençlik Kolları Genel Başkan Yardımcısı Yiğit Günay tarafından hazırlanan ve sunulan "Türkiye Konuşuyor" programı Halk TV'de yayına başladı. Ocak ayı içinde programa, Ankara Gençlik Kolları Başkanı Umut Tunç, İstanbul Gençlik Kolları Başkanı Tarkan Ellergezen, Antalya Gençlik Kolları Başkanı Eren Kurt, Bursa Gençlik Kolları Başkanı Devrim Taylan Ercan konuk olarak katıldı.

g)- Ankara İl Gençlik Kolları Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Umut Bülbül'ün hazırladığı ve Ankara İl Gençlik Kolları Sekreteri Utku Akay'ın sunduğu "Genç Gündem" programının yayınına Halk TV'de başlanmıştır. Bu program kapsamında; CHP Çankaya İlçe Gençlik Kolu Başkanı Koray Parilti ve Başkent Üniversitesi Atatürkçü Düşünce Topluluğu Başkanı Batuhan Şahin ile "Genç İşsizliği"; CHP Altındağ İlçe Gençlik Kolu Başkanı Buluş Özdemir ve TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Hacettepe Üniversitesi Temsilciliği adına Filiz Urgancı ile "Öğrencilerin Barınma ve Yurt Sorunu"; Uşak Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi Ozan Örmeci ile "Gençlik ve Siyaset" konulu programlar yapılmıştır.

h)- Ankara'da eylemde bulunan Tekel işçilerine değişik tarihlerde destek ziyaretlerinde bulunuldu.

2)-YURT GEZİLERİ

a)- Gençlik Kolları MYK Üyesi Umut Akdoğan Mersin ve Adana İl örgütlerini ziyaret etti.

b)- Gençlik Kolları Genel Başkanı Yunus EMRE, Gençlik Kolları Genel Sekreteri Yücel ARSLAN, Gençlik Kolları Genel Başkan Yardımcısı Umut Deniz Yeşildağ Sakarya il örgütünü ziyaret etti.

c)- Gençlik Kolları MYK Üyesi Ozan Utku Buzdağ Çanakkale, Kırklareli ve Edirne il ve ilçe örgütlerini ziyaret etti.

d)- Gençlik Kolları Genel Saymanı Baran Ünlüönen İzmir il örgütünü ziyaret etti.

e)- Gençlik Kolları MYK Üyesi Özgür Ağlamış Adıyaman, Gaziantep, Kilis, Şanlıurfa il örgütlerini ziyaret etti.

f)- Gençlik Kolları Genel Başkan Yardımcısı Yiğit Günay Ordu, Samsun, Giresun il örgütlerini ziyaret etti.

6.2.- PARTİ ETKİNLİKLERİ

6.2.1.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL KONYA'DA MEVLANA'YI ANMA ETKİNLİKLERİ ÇERÇEVESİNDE ŞEB-İ ARUS GECESİNE KATILDI (17 Aralık 2009)

Genel Başkan Deniz Baykal'ın Şeb-i Arus gecesinde yaptığı konuşma ekte verilmiştir.

6.2.2.- KKTC CUMHURİYET MECLİSİ BAŞKANI DR. HASAN BOZER'İN GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'I ZİYARETİ

KKTC Meclis Başkanı Hasan Bozer ve Meclis Başkanlık Divanı üyeleri Genel Başkan Deniz Baykal'ı CHP Genel Merkezi'nde ziyaret etti. Genel Başkan Deniz Baykal konuklarına hoşgeldin dedikten sonra da Kıbrıs'ta yürütülen müzakerelere ilişkin olarak görüşlerini açıkladı.

6.2.3.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TEKEL İŞÇİLERİNİ DESTEKLEMELİK İÇİN EYLEMLİLİK KARARI ALAN TÜRK-İŞ BAŞKANLIK KURULU İLE GÖRÜŞTÜ (29 Aralık 2009)

Genel Başkan Baykal günlük programını değiştirerek CHP Grup Başkanvekillerini ziyaret etmek için randevu alan TÜRK-İŞ Genel Başkan ve yöneticilerinin TBMM'ye yaptığı ziyarette hazır bulundu ve CHP'nin Tekel işçilerinin davasına her zaman tam destek vereceğini açıkladı. (Deniz BAYKAL'ın konuşması ekte verilmiştir.)

Kumlu, mücadelelerinin, ideolojik olarak değerlendirilmesinin kendilerini üzdüğünü, ideoloji yapmadıklarını dile getirdi.

4/C'nin farklı uygulandığına işaret eden Kumlu, parlamentoda 4/C kapsamında çalışanların ücretleri ile diğerlerinin aynı olmadığını kaydetti. Kumlu, sağduyulu hareket etmeye çalıştıklarını ancak, Başbakan Erdoğan'ın konuşmalarının ortamı gerdiğini, sosyal devlet anlayışını göremediklerini söyledi. Çalışma hayatının, en zor dönemlerini yaşadığını ifade eden Kumlu, Baykal'a, çalışma hayatındaki sorunlara ilişkin bir dosya sundu.

6.2.4.- TEKEL İŞÇİLERİ YILBAŞINDA İTFAİYECİLERİN YANINDA

CHP İstanbul milletvekilleri Mehmet Sevigen ve Çetin Soysal ile DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi yeni yıla Şehzadebaşı Parkı'nda eylem yapan itfaiyecilerle birlikte girdi.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) iştiraklerinden Bimtaş AŞ'de çalışan bir grup işçinin, itfaiye hizmetlerinin başka bir şirkete verilmesini protesto amacıyla belediye karşısındaki Şehzadebaşı Parkı'nda sürdürdükleri "**Demokrasi Çadırı**" eylemine, yeni yılın ilk dakikalarında CHP milletvekilleri Soysal ve Sevigen, DİSK Genel Başkanı Süleyman **Çelebi**, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi **Faruk Büyükkucak** ile çok sayıda CHP ve Belediye-İş Sendikası üyesi gelerek destek verdi. Burada açıklama yapan Çelebi, itfaiyecilerin işten çıkarılmasının kabul edilemez olduğunu ve altında yatan amacın ranta dönük olduğunu belirterek "**Burada ihale, hiç alakası olmayan bir medya şirketine verilmeye çalışılıyor. Hiçbir eğitim almamış, bu alanda hiçbir çalışması olmayan bir kuruma İstanbul emanet ediliyor. Birilerine peşkeş çekiliyor**" dedi. **Çelebi**, yapılan işlemin hukuki olmadığını, ihaleyi alan şirketin süreci tamamlamadığını belirterek "**İnadına bu uygulamaların karşısında duracağız. 2010'a bu ortak mücadeleyle giriyoruz**" diye konuştu. Çelebi'nin konuşmasının ardından Saraçhane Su Kemer'i'ne tırmanan bir grup itfaiye işçisi, "**Yangında can kayıplarının sorumlusu Kadir Topbaş olacaktır**" yazılı pankart astı.

6.2.5.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL İTFAİYECİLERİ MAKAMINDA KABUL ETTİ (6 Ocak 2010)

Genel Başkan Deniz Baykal, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan bir grup itfaiyeciyi kabul etti. İtfaiyecilerin 17 gündür süren mücadelesini desteklediklerini belirterek, belediyenin "oyun içinde oyun ile çalışanların haklarını ellerinden almaya çalıştığını" söyledi. Baykal, "**Kamu kuruluşu toplu sözleşmeli insan çalıştırmamak için tertip yapıyor**" dedi.

Baykal hak arayan, aş ve iş peşinde koşan İstanbul itfaiyecilerini makamında kabul ederek görüşürken "oyun içinde oyun var" dedi ve gazetecilerin sorularını şöyle yanıtladı;

"İtfaiyeci arkadaşlarımız eylem sergiliyorlar. Çünkü bu arkadaşlarımızın çalışma koşullarında kabul edilemez bir değişiklik yapılmasını amaçlayan belediye dayatmasıyla karşı karşıya kalmışlardır. Bugüne kadar bu arkadaşlarımız belediyeye bağlı Bimtaş şirketine mensup insanlar olarak görev yaparlarken ve bu alanda uzmanlaşmış, yıllarca bu konuda çalışmış deneyim sahibi, birikim sahibi itfaiyeciler olarak o şirket bünyesinde görev yaparken şimdi İstanbul belediyesi kendi şirketinden bu sorumluluğu, bu görevi alarak bir başka şirketle, Lapis şirketiyle anlaşma yapıyor

ve İstanbul'un belediyeçilik hizmetini taşeron olarak bundan sonra belediyeye bağlı profesyonel itfaiyecilik eğitimi almış deneyim sahibi itfaiyecilerle değil yeni bir şirketle göreceğim, onlar bize itfaiyeci tedarik edecekler, o insanların bulunduğu itfaiyecilerle İstanbul'un itfaiyecilik hizmetini vereceğiz diyor.

Tabii böyle bir kararın çok önemli sonuçları olacak. Sonuçlardan birisi İstanbul belediyesindeki deneyimli, birikimli, bu alanda uzmanlaşmış, geçmişte bu alanda çalışmış, belediyeye bağlı bir şirkette görev yapmakta olan itfaiyecilerin açıkta kalmasıdır. Buna karşılık bu alanda deneyimi olmayan insanların mensup olduğu bir şirketle bu anlaşmanın yapılması. Tabii oyun içinde oyun var. Belediyeye bağlı şirketle toplu sözleşme yapılmış, toplu sözleşme hakkına sahip arkadaşlar, iş güvenceleri var. O şartlar altında çalışırken şimdi taşeron bir şirketle itfaiyecilik hizmet anlaşması yapıp o şirketin hiçbir toplu sözleşme yapmadan, hiçbir sosyal güvence vermeden, iş güvencesi sağlamadan tedarik edeceği, asgari ücretle çalışacak birleriyle bu işi götürmesine fırsat verme çabası var. Oyun içindeki oyun bu.

Bu oyunun mağdurları İstanbul belediyesindeki itfaiyeciler Maüdur itfaiyeciler, "biz işimizi istiyoruz" diyorlar..

Bir sosyal hukuk devletinde insanların toplu sözleşme olmadan, iş güvencesi olmadan çalıştırmak kabul edilemez.. Bizlerin aracılığıyla Ankara'da seslerini duyurmak istiyorlar. Bizimde görevimiz onların bu haklı dertlerine, davalarına sahip çıkmaktır. İstanbul belediyesi gibi örnek olması gereken bir kamu kuruluşu toplu sözleşmeli insan çalıştırmamak için tertipler yapıyor. Böyle ülke yönetimi olmaz."

6.2.6.- TEKEL İŞÇİLERİNE DESTEĞE GELEN MİLLETVEKİLLERİ DE BİBER GAZI YEDİ

İşyerleri kapatıldığından 4/C kapsamında sözleşmeli çalıştırılan, bu nedenle de gelirleri ve özlük haklarının büyük bölümü ellerinden alınan Tekel işçileri, eylemlerinin üçüncü gününde Ankara polislerinin şiddetine maruz kaldı.

Biber gazı ve tazyikli su kullanan başkent polisi, Ankara Emniyet Müdürü Orhan Özdemir'in talimatıyla işçilere destek veren CHP'li milletvekiline yakın mesafeden biber gazı ve tazyikli su sıktı. CHP İstanbul Milletvekili Çetin Soysal, biber gazının etkisiyle kısa süre fenalık geçirdi. Salı gününden beri Ankara'yı mesken tutan Tekel işçileri, geceyi Abdi İpekçi Parkı'nda kurdukları çadırlarda, yaktıkları ateşin etrafında halay çekerek geçirdiler. Başkentliler işçilere battaniye, yiyecek gibi ihtiyaçlarını karşılayarak destek oldu.

Bu konuda basın toplantısı yapan CHP'li Cevdet Selvi, olaydan sonra İçişleri Bakanı, İçişleri Müsteşarı ve son olarak da Emniyet Genel Müdürü'nü aradıklarını, ancak kendilerine dönen olmadığını söyledi. "Ankara'da ulaşacağımız bir ses yoktu" diyen Selvi, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın alandan çıktıktan sonra kendilerini aradığını kaydetti. Selvi, "Tabii sayın Bakan hiçbir şeyden haberi olmadığını söyledi, baktım ki dünyadan haberi yok, ben de teşekkür edip kapattım" diye konuştu.

6.2.7.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL TEKEL İŞÇİLERİNE ABLUKAYI KIRDI (24 Aralık 2009)

Muhalefet partilerini ziyaret etmek isteyen işçiler engellenince devreye giren Deniz BAYKAL, partiye ait üç otobüsle Türk-İş'e giderek, işçilerle birlikte CHP Genel Merkezi'ne döndü

Seslerini duyurmak için 11 gündür Ankara'da eylem yapan TEKEL işçilerinin CHP ve MHP'yi topluca ziyaretlerine "kent güvenliğini tehdit ettiği" gerekçesiyle izin verilmedi. İşçileri Bakanı **Beşir Atalay** ve Ankara Valisi **Kemal Önal** ile yapılan görüşmeler sonuç vermeyince **Deniz Baykal**, partiye ait 3 otobüsle Türk-İş önüne giderek işçileri CHP'ye götürdü.

Bayındır Sokak'taki Türk-İş Genel Merkezi önünde toplanan işçiler, sloganlarla AKP hükümetine yönelik protestolarını sürdürdüler. Daha sonra Mithatpaşa Caddesi'ne yönelen işçilere, Ankara emniyeti izin vermedi.

CHP'ye ait 3 otobüs Mithatpaşa Caddesi üzerinde görülünce kalabalık ısıklar ve alkışlarla Baykal'ı karşılamak üzere trafiği kilitledi. 100 metrelik yolu 10 dakikada gidebilen Baykal, işçilerin alkışları arasında Türk-İş Genel Merkezi'ne girerek bir süre Genel Başkan **Mustafa Kumlu** ile görüştü.

Görüşmeden sonra işçilere seslenen Baykal, söze "**Gazanız mübarek olsun**" diyerek başladı. İşçilerin 10 gündür sürdürdüğü eylemi hayranlıkla izlediğini ifade eden Baykal, işçilerin büyük bir olgunluk içerisinde demokratik tepkilerini dile getirdiklerini söyledi. İşçilerin CHP Genel Merkezi'ni ziyaret etmelerine izin verilmemesine tepki gösteren Baykal, "**Bu işçilerin elinde bomba ya da mayın mı var, onun bunun posterini elinde taşıyor mu, vatana ihanet ediyor mu, niye izin vermiyorsun niye?**" diye konuştu.

Kendisinin işçileri "**çay içmek için**" CHP'ye götüreceğini vurgulayan **Baykal**, "**4 C, sosyal hukuk devletinde tasavvur edilemeyecek bir kölelik sistemidir**" dedi. Konuşmasında işçileri "**çalışmadan para kazanmakla**" suçlayan Başbakan **Tayyip Erdoğan**'a da tepki gösteren Baykal, "**Kızgınlığını, hırsını kontrol et, bir an önce TEKEL işçilerinin sorunlarını çöz**" dedi.

Konuşmasının ardından Baykal, alkışlar arasında işçilerle birlikte CHP'ye hareket etti. Güzergâh boyunca halkı selamlayan Baykal'a yurttaşlar sevgi gösterisinde bulundu.

CHP Genel Merkezini ziyaret etmek isteyen Tekel işçilerinin polis tarafından engellenmesi nedeniyle Genel Başkan Deniz Baykal "Onlar gelemiyorsa ben giderim" dedi ve işçilerin direniş alanına gitti, işçilerle kucaklaştı, konuştu ve tekel işçilerini CHP'ye taşıdı.

6.2.8.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN İSTANBUL PROGRAMI (26 Aralık 2009)

Genel Başkan Deniz Baykal İstanbul'da **Caferi Der**'in "Evrensel Aşura Matem Merasimi"ne katıldı ve **Şahkulu Sultan Dergahı Vakfı**'ni Ziyaret etti. Daha sonra Beşiktaş Belediyesi tarafından yaptırılan **Prof. Türkan Saylan Heykeli**'ni Açtı.

6.2.9.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL GENEL MERKEZDE AŞURE DAĞITTI (29 Aralık 2009)

Genel Başkan Deniz Baykal Genel Merkezdeki Aşure dağıtımından önce Alevi önderleriyle, Alevi kuruluşlarının temsilcilerini özel olarak Aşure paylaşmaya davet etti.

Alevi önderleriyle, Alevi kuruluşlarının yöneticilerine gönderilen Genel Başkan Deniz Baykal imzalı davet mektubu şöyle;

"Kerbela'nın acısını yüreğinde hissedene, yasını, orucunu tutan sevgili kardeşim

**Kerbela sadece bir insanlık utancı değil,
Aynı zamanda bir insanlık suçudur**

İnsanlık tarihinin kapkara sayfalarına utanç vesilesi diye kaydedilen Kerbela gibi büyük acılar ancak,

**"Bir olarak, İri olarak, Diri olarak" ve
kardeşlik duyguları pekiştirilerek göğüslenir.**

Bu anlayış ve bu duygularla her yıl olduğu gibi,
bu yıl da Genel Merkezimizde aşure kaynatacağız.

29 Aralık Salı günü saat 12.00'de sizi, sizleri aşuremizi paylaşmaya davet ediyorum, sevgi ve saygılar sunuyorum".

6.2.10.- ÇANKAYA ÖRGÜTÜ AŞURE GÜNÜ DÜZENLEDİ

CHP Çankaya İlçe Başkanlığı'nca Vedat Dalokay Kokteyl Salonu'nda aşure günü etkinliği düzenlendi. Etkinliğe, CHP Genel Sekreteri **Önder Sav**, CHP Ankara Milletvekili **Nesrin Baytok**, CHP Adıyaman Milletvekili **Şevket Köse**, Çankaya Belediye Başkanı **Bülent Tanık** ve çok sayıda partili katıldı.

Sav, aşure dağıtımından önce yaptığı konuşmada, “Dinin insanlar üzerinde baskı unsuru olmasını tasvip etmediğimiz gibi kimi dini duygulara, inanışlara da saygının engellenmesini istemeyiz” dedi.

Aşure buluşmasını çarpıtmaya çalışan kimi siyasiler olduğunu ileri süren Sav,: “O siyasiler bundan 1, 1.5, 2 yıl önce matem orucunu ramazan iftariyle karıştırarak, Alevi önderlerini, önde gelenlerini bir masaya çağırdılar. Kendini bilen Alevi-Bektaşî önderleri o sofraya gidenleri ‘düşkün’ ilan etti. Hiçbir kişi, kurum, dernek, siyasal parti Alevi toplumunu kendi çıkarı ve kendi hevesi için değerlendirebileceğini sanmasın ve Aleviliği yeniden tarif etmeye kalkışmasın.” dedi.

6.2.11.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TOPLANTISINA KATILDI (11 Ocak 2010)

Ziraat Mühendisleri Odasının Toplantısına katılan Genel Başkan Deniz Baykal burada bir konuşma yaparak, “*Bu şölende, bu buluşmada sizlerle beraber olmaktan bende büyük bir mutluluk duyuyorum. Tarım sorunlarıyla ilgili olarak böyle bir mutlu yıldönümünde bir araya geliyor olmamızı en iyi biçimde değerlendirmek amacıyla bir teknik kongrenin düzenlenmiş olması çok yerinde bir karar. Gerçekten tarım sorunlarımızın bütün ayrıntılarıyla her alanda kapsamlı bir şekilde incelenmesine ve kamuoyunun bu konuda bilgilendirilmesine şiddetle ihtiyaç var. Ziraat Mühendisleri Odamızı bu organizasyon dolayısıyla, Türkiye’nin tarımsal sorunları konusunda bilinçlendirilmesine yönelik çalışmaları dolayısıyla bende yürekten kutluyorum.*” dedi.

Genel Başkan Deniz Baykal’ın Ziraat Mühendisleri Odası Toplantısında yaptığı konuşma Raporun Sosyal Gelişmeler bölümünde verilmiştir.

6.2.12.- UĞUR MUMCU VE MUAMMER AKSOY BAŞTA ANKARA OLMAK ÜZERE TÜRKİYE’NİN HER YERİNDE KİTLESEL TÖRENLERLE ANILDI (24 Ocak 2010)

CHP Genel Sekreteri Önder Sav İl ve İlçe Başkanlıklarına bir genelge göndererek Uğur Mumcu ve Muammer Aksoy’un öldürülüşlerinin yıldönümlerinde anmanın bir görev olduğunu hatırlattı ve kitlesel anmalar yapılacağını belirtti.

Genel Sekreteri Önder Sav'ın CHP İl ve İlçe Başkanlıklarına gönderdiği genelge şöyle ;

“24 Ocak'ta değerli araştırmacı yazar Uğur MUMCU'nun bombalanarak öldürülüşünün 17. yılı, ülkemizin önde gelen hukukçu ve aydınlarından Prof. Muammer AKSOY'un 31 Ocak'ta öldürülüşünün 20. yılı doluyor.

Uğur MUMCU, 24 Ocak'ta Saat 12.00 – 13.00 arası Uğur MUMCU'nun sokağı No:65 deki evinin önünde, öldürüldüğü yerde karanfil ve mumlarla; Cebeci Asri Mezarlarında anıt mezarlarının başında, öldürüldükleri günlerde Saat 14.30 da Uğur MUMCU, Saat 12.30'da Muammer AKSOY anılacaktır.

Uğur MUMCU ve Muammer AKSOY'un katil zanlısı ve suç ortakları olarak yakalananlar, Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde 14 Ağustos 2000 tarihinden itibaren yargılandılar; dava karara bağlandı. Cinayetlerle ilgili davanın sona ermiş olması, toplumun ve Uğur MUMCU ile Muammer AKSOY'u sevenlerin ilgisini sürdürmelerini etkilememelidir. Cinayetlerin temel nedenlerine ve katillere yön verenlere ulaşılamadığı kanısı 20 yıl sonra bile giderek yaygınlaşmaktadır.

Yorulmadan, usanmadan, korkmadan, ödün vermeden yazan mücadele eden iki önemli insanımızdan **Uğur MUMCU'nun** Ankara'daki evinin önünde **24 Ocak Saat 12.00'de** ve yurdumuzun diğer yerlerinde **Muammer AKSOY'un** da **31 Ocak'da mezarı başında Saat 12.30** da ve diğer yerlerde düzenlenecek anma toplantılarına en başta Ankara'daki bütün CHP'lilerin en yüksek ilgi ve katılımı sağlamaları, Uğur MUMCU ve Muammer AKSOY gibi aydınlanma devrimi savaşçıları için yerine getirilmesi gereken görevdir.”

a.- “UNUTMADIK, UNUTTURMAYACAĞIZ”

Cumhuriyet Gazetesinin araştırmacı yazarı, onurlu ve erdemli Cumhuriyet Aydını, Uğur Mumcu'nun katledilmesinin 17. yıldönümünde başkentteki ilk tören Batıkent Uğur Mumcu Parkı'nda gerçekleştirildi. Parktaki Mumcu büstü kırmızı karanfillerle süslenirken parka Mumcu'nun “**Ulusumuzun bağımsızlığında, bütünlüğünde ve onurunda birleşmezsek ne zaman birleşeceğiz?**” ifadesinin yazıldığı bir pankart asıldı.

Sabahın erken saatlerinde parka gelen yurttaşlar, ellerinde Mumcu'nun fotoğraflarının yanı sıra “**Unutmadık, unutturmayacağız**” ve “**Ben tam bağımsız Türkiye'den yanayım**”, “**Ben yobazlar, hırsızlar, vurguncular ve çıkarıcıların düşmanıyım**” yazılı dövizler taşıdılar.

Batıkent'teki anma etkinliğinin ardından Uğur Mumcu'nun evinin olduğu “**Uğur Mumcu'nun Sokağı**”nda gerçekleştirilen törene geçildi. Buradaki törene CHP Genel Başkanı **Deniz Baykal**, CHP Genel Sekreteri **Önder Sav**, CHP Genel Başkan

Yardımcısı **Yılmaz Ateş**, bazı CHP ve DSP milletvekilleri, eski DSP Genel Başkanı **Zeki Sezer**, gazetemiz çalışanları ve çok sayıda yurttaş katıldı.

Mumcu'nun evine giderek eşi **Güldal Mumcu** ile görüştüktan sonra gazetecilerin sorularını yanıtlayan Baykal, "**Olayın bağlantıları, doğrudan sorumluları ortaya çıkar. Bu umudumuzu, bu bekleyişimizi sürdürüyoruz**" dedi. Kendilerine herhangi bir resmi yetkili tarafından olayla ilgili resmi bir bilgi de verilmediğini anlatan Baykal, şöyle devam etti:

"Biz, Uğur'un aydınlık düşüncesi, çağdaş, ilerici anlayışı, bağımsızlık duygusu, Mustafa Kemal sevgisi, laik, demokratik, bağımsız Türkiye özlemi doğrultusunda verdiği mücadeleye karşı, bu mücadeleyi etkisiz kılmak için iç, dış bazı çevrelerin dayanışması sonucunda bu cinayetin ve suikastın işlendiğini düşünüyoruz. Bu konuda bir tereddütümüz yok."

Yurttaşlar, "**Buradaydık**" adlı sinevizyon gösterisini ilgiyle izlemesinin ardından Mumcu'nu eşi ve TBMM Başkanvekili **Güldal Mumcu**, kızı **Özge Mumcu**, oğlu **Özgür Mumcu**, sokaktaki bulunan anıta karanfil bıraktı. Daha sonra yapılan saygı duruşunun ardından yurttaşlar Mumcu'nun sevdiği türküleri **Ufuk Karakoç** ile hep birlikte söylediler.

Mumcu'nun evinin önündeki törenin ardından da Mumcu'nun gömütünün bulunduğu Cebeci Asri Mezarlığı'nda bir tören düzenlendi. Mumcu'nun sevenleri, Mumcu'nun mezarını da kırmızı karanfillerle donatarak mum yakarken mezarın üstüne "**Unutmadık, unutturmayacağız**" yazılı pankartlar bıraktılar. Güldal Mumcu ve çocukları Mumcu'nun gömütüne de gelerek karanfil bırakıp mum yaktı.

Mumcu için ayrıyeten saat 19.00'da da Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde, "**Uğur Mumcu Sesleniyor 2009: Gündümlü Hukuk, Peşin Yargı, Siyasal Kin**" başlıklı bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterimin ardından Uğur Mumcu Korosu konser verdi. Batıkent Ahmet Taner Kışlalı Konferans Salonu'nda da **Gürsel Gökçe**'nin hazırladığı "**Uğur Mumcu'nun Ardından**" başlıklı fotoğraf gösterisi gerçekleştirildi.

Mumcu, katledilişinin 17. yıldönümünde İstanbul Şişli 'deki anıtı önünde de anıldı. CHP Gençlik Kolları'nın kortej halinde geldiği törende CHP İstanbul İl Başkanı Gürsel Tekin "Rahmetli Uğur Mumcu yaşasaydı acaba Ergenekon'da mı olacaktı?" dedi. CHP Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Özyürek ise her gün ortaya atılan darbe iddialarıyla birlikte toplumun gerildiğini belirtti..

6.2.13.- CHP'Lİ VEKİLLERDEN TATAR'IN AİLESİNE ZİYARET

CHP'li bazı milletvekilleri intihar eden Deniz Yarbay Ali Tatar'ın babasının Ankara'daki evine taziye ziyaretinde bulundu.

Keçiören İncirli'deki baba evine gerçekleşen ziyarette, Deniz Yarbay Tatar'ın ağabeyi Ahmet Tatar, siyasi partilerin sosyal olaylarda daha etkin olmasını beklediklerini belirterek, *"Desteyinizi daha fazla hissetmek istiyoruz. Bu hukuksuzluğa daha etkili bir muhalefet gerekiyor"* diye konuştu.

Ziyaretin ardından açıklama yapan CHP Sivas Milletvekili Malik Ecder Özdemir, dün Tatar'ın cenazesine gidemediklerini, Genel Başkanları Deniz Baykal'ın talimatıyla, Tatar'ın babasının Keçiören İncirli'deki evine taziye ziyaretinde bulduklarını söyledi.

Yaşananların "ibret verici" olduğunu ifade eden Özdemir, *"Ergenekon iddianamesiyle tutuklanan, hayatlarında yapmadıkları şeyler için tutuklanan insanların cezaevlerinde yatıyor olduklarını hep birlikte görüyoruz"* dedi.

İntihar eden Tatar'ın "ipe sapa gelmez iddialarla gözaltına alındığını ve serbest bırakıldıktan sonra ikinci kez gözaltına alınmayı kendine yediremeyerek intihar ettiğini" ailesinden öğrendiklerini ifade eden Özdemir, ailenin büyük bir acı yaşadığını dile getirdi.

Özdemir, *"Olayları hep birlikte izledik. Milletvekili arkadaşlarımızla bu konuda en kısa sürede İnsan Hakları Komisyonuna müracaat edip bu konuda inceleme yapmak üzere bir alt komisyon kurulmasını talep edeceğiz. Bu olay ve buna benzer geçmişte yaşanmış intihar olaylarının arka yüzünü araştırmak adına bir alt komisyon kurulması talebimiz olacak"* dedi..

6.3.- GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN KATILDIĞI ETKİNLİKLER

8 ARALIK 2009	CHP TBMM GRUP TOPLANTISI
11 ARALIK 2009	BURSA-MUSTAFAKEMALPAŐA'DA YAŞAMINI YİTİREN MADEN İŞÇİLERİ İÇİN MESAJ
14 ARALIK 2009	TBMM GENEL KURULU/ BÜTÇE KONUŞMASI
17 ARALIK 2009	CNN TÜRK F.BİLA-M.YETKİN / ANKARA KULİSİ
17 ARALIK 2009	KONYA ŞEB-İ ARUS TÖRENLERİ
17 ARALIK 2009	TEKEL İŞÇİLERİN ZİYARET, GENEL MERKEZDE SOHBET
22 ARALIK 2009	ŞEHİT KUBİLAY İÇİN MESAJ
25 ARALIK 2009	İSMET İNÖNÜ'YÜ ANMA
26 ARALIK 2009	CAFERİLERLE AŞURE TÖRENİNDE BULUŞMA
26 ARALIK 2009	ŞAHKULU SULTAN DERGAH VAKFI'NI ZİYARET
26 ARALIK 2009	TÜRKAN SAYLAN HEYKELİ AÇILIŐI
26 ARALIK 2009	CÜNEYT GÖKÇER'İN CENAZE TÖRENİ KATILIM
28 ARALIK 2009	STAR TV / ARENA PROGRAMINA KATILIM
29 ARALIK 2009	TÜRK-İŞ YÖNETİCİLERİNİ KABUL
29 ARALIK 2009	GENEL MERKEZ'DE AŞURE DAĞITIM TÖRENİ
30 ARALIK 2009	F. KARAYALÇIN'IN CENAZE TÖRENİNE KATILIM
31 OCAK 2009	YENİ YIL MESAJI
5 OCAK 2010	CHP TBMM GRUP TOPLANTISI
6 OCAK 2010	İTFAİYE GÖREVLİLERİNİ KABUL
10 OCAK 2010	ÇALIŞAN GAZETECİLER GÜNÜ NEDENİYLE GAZETECİLER CEM. BAŞKANI N.BİLGİN'E MESAJ
11 OCAK 2010	ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TOPLANTISINDA KONUŞMA

12 OCAK 2010	CHP TBMM GRUP TOPLANTISI
19 OCAK 2010	CHP TBMM GRUP TOPLANTISI
22 OCAK 2010	PROF.DR.M. HABERAL'A BABASININ ÖLÜMÜ NEDENİYLE BAŞSAĞLIĞI MESAJI
22 OCAK 2010	TÜSİAD BAŞKANI ÜMİT BOYNER'E KUTLAMA MESAJI
24 OCAK 2010	UĞUR MUMCU'NUN EVİNİN ÖNÜNDE ANMA VE AÇIKLAMA
24 OCAK 2010	UĞUR MUMCU, MUAMMER AKSOY, İSMAİL CEM, AYDIN G. GÜRKAN VE GAFFAR OKAN'I ANMAK İÇİN MESAJ
26 OCAK 2010	CHP TBMM GRUP TOPLANTISI
28 OCAK 2010	KANAL D ANA HABER
28 OCAK 2010	KANAL D 32.GÜN PROGRAMI

6.5.- YEREL YÖNETİM KONULARI

6.5.1.- CHP “YEREL YÖNETİM BİRİMİ” ÇALIŞMALARINI ALTI ANA BAŞLIK ALTINDA YÜRÜTMEKTEDİR.

a.- YASAMA FAALİYETLERİNE KATKI

Yerel Yönetimleri ilgilendiren konularda yasama faaliyetlerinin izlenmesi, tasarı ve tekliflerle ilgili olarak gerekli inceleme ve değerlendirmenin yapılarak, oluşturulan görüşlerin CHP meclis gurubu ve kamuoyu ile paylaşılması.

Bu kapsamda;

- Belediye Kanununun “Kentsel Dönüşüm” başlıklı 73. Maddesinde değişikliğe gidilmesini öngören kanun teklifi,
- Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı”,
- “Sebze ve Meyve Ticaretinin Düzenlenmesi ve Toptancı Halleri Hakkında Kanun Tasarısı”,
- “İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun Tasarısı”,

Komisyonumuzda yer alan uzmanlar ve TBMM İhtisas Komisyonlarında görev yapan CHP’li milletvekillerimizin ortak çalışması sağlanarak çok yönlü olarak ve Parti Programımızda belirtilen ilkeler doğrultusunda incelenmiş, oluşturulan görüşlerin, meclis çalışmalarına yansıtılması sağlanmıştır.

b.- POLİTİKA GELİŞTİRME ÇALIŞMALARI

Yerel yönetimleri ilgilendiren konularda, Parti Programımızın yön göstericiliğinde ayrıntılı yerel yönetim politikaların oluşturulmasına yönelik çalışmalar.

Bu kapsamda;

- Sosyal Politikalar,
- Yerel Yönetimlerin Mali Kaynaklarının Geliştirilmesi,
- Çevre Politikaları,

konularında gerekli çalışmalar yapılmış olup ayrıntılı raporların hazırlanmasına ilişkin çalışmalar halen sürmektedir.

c.- ALTERNATİF FİNANSMAN KAYNAKLARI

Partili Yerel Yöneticilerimizin, mali sorunlar ile yurt içi ve yurt dışı alternatif finansman kaynakları konusunda bilgilendirilmelerine ve yönlendirilmelerine yönelik çalışmalar.

Bu kapsamda;

- AB fonları,
- Hazine Müsteşarlığı, Teşvik ve Uygulama Genel Müdürlüğü tarafından belediye yatırımlarına sağlanan devlet yardımları-teşvikler,
- **2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu** kapsamında, İl Özel İdarelerince kullanılan, koruma amaçlı fonlar,
- Kalkınma Ajansları kanalıyla kullanılacak fonlar,
- İŞKUR ve Belediyeler arasında yürütülen toplum yararına çalışma projeleri

konularında gerekli mevzuat incelenmiş, yerel yöneticilerimizin kolayca kullanabileceği özet dokümanlar, hazırlanmış belediye başkanlarımızın bilgisine sunulmuştur.

d.- HUKUKİ VE TEKNİK DANIŞMANLIK

Yerel Yöneticilerimizin görevleriyle ilgili olarak karşılaştıkları hukuki ve teknik sorunlarla ilgili danışmanlık hizmeti sağlanması.

Belediye başkanlarımız ve diğer yerel yöneticilerimizce hizmete ilişkin karşılaştıkları teknik ve hukuki sorunlara ilişkin olarak birimize iletilen konular ilgili uzmanlarca yanıtlanmakta, yol gösterici bilgilendirmeler yapılmaktadır.

Stratejik planların hazırlanması konusunda gerekli bilgilendirme raporu hazırlanmış, stratejik plan yapma zorunluluğu bulunan belediyelerimiz konuyla ilgili olarak bilgilendirilmiştir.

e.- ŞİKAYET VE ÖVGÜLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Cumhuriyet Halk Partili Belediye Başkanlarınca yönetilen belediyelerin faaliyetlerine yönelik olarak genel merkezimize iletilen şikâyet ve övgülerin değerlendirilmesi.

Konuyla ilgili olarak birimize iletilen şikâyetler, ilgili belediyelerimizle paylaşmakta, vatandaşın sorunları ve şikâyetlerinin giderilmesi sağlanmaktadır.

Aynı şekilde partili belediyelerimizin başarılı uygulamalarına ilişkin olarak Genel Merkezimize iletilen övgüler, ilgili yerel yöneticilerimizle paylaşılmakta, başarılı uygulamalar konusunda diğer yerel yöneticilerimizin bilgilendirilmesi, deneyimlerin paylaşılması sağlanmaktadır.

Birimimize (d). ve (e). madde kapsamındaki hizmetlerimize ilişkin olarak günde 40-50 e-posta mesajı ve bir o kadar telefon gelmekte, iletilen mesajlar hızla değerlendirilmektedir.

f.- WEB SAYFASI

Birimimiz faaliyetlerinin, CHP'li Belediyelerimizin bilgilerinin, Yerel Yönetim Mevzuatının, Belediyelerimiz tarafından yapılan çalışmaların parti örgütümüz ve toplumla paylaşılmasına yönelik olarak hazırlanan WEB sayfası tamamlanma aşamasına gelmiştir.

6.5.2.- İSTANBUL İLÇELERDEKİ KAMU YATIRIMLARIYLA İLGİLİ TÜM YETKİ İL GENEL MECLİSİ'NE DEVREDİLDİ.

İstanbul'un 39 ilçesinde faaliyet gösteren 'İlçe Özel İdareleri' İstanbul İl Genel Meclisi'nin kararıyla kapatılırken, ilçelerdeki kamu yatırımlarına ilişkin tüm yetki AKP'li üyelerin çoğunlukta bulunduğu İl Genel Meclisi'nde toplandı. Karar ayrıca ilçe özel idarelerine ait mülklerin satışının da önünü açtı.

Arnavutköy, Silivri, Çatalca, Şile ve Beykoz başta olmak üzere sınırlarında “**orman köyleri**” bulunan ilçelerdeki özel idarelerin tasfiye edilmemesini isteyen CHP'li il genel meclisi üyelerinin teklifi ise AKP'li üyelerin oyçokluğu ile reddedildi.

Karardan en çok İstanbul'daki orman köylüleri etkilenecek. Her tür bürokratik işlemleri ilçe özel idareleri yoluyla gerçekleşen orman köylüleri, kararın ardından tüm işlemlerini il özel idaresinden ya da e-devlet yoluyla yapması gerekecek.

6.5.3.- İSTANBUL İTFAİYESİNDE GÖRÜNMEYEN YANGIN

CHP İstanbul Milletvekili Çetin Soysal, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin (İBB) itfaiye hizmeti alım ihalesinde kamuya zarar verildiğini ve ihaleye fesat karıştırıldığını bildirdi.

Soysal, yapılan ihaleyi Lapis-Makro İş Ortaklığı'nın kazandığını belirterek şirketin Deniz Feneri Derneği soruşturmasına adı karışan Beyaz Holding'e bağlı şirketlerden Lapis Eğitim'in, Makro Şirketi ile kurduğu bir ortaklık olduğunu kaydetti. Soysal, “Lapis-Makro'nun ortakları; İsmail Karahan ve Etkin Eğitim, Etkin Eğitimin ortakları ise; Beyaz Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Zekeriya Karaman, Yönetim Kurulu üyesi ise İsmail Karahan” olduğunu açıkladı.

İBB'de 5 bin itfaiyecinin görev yaptığını, 71 semt istasyonunda 576 aracın olduğunu ifade eden Soysal belediye tarafından yapılan ilk taşeron itfaiye uygulamasında bin 400 kişinin işe alındığını, ihaleyi de bu konuda bilgi ve altyapısı olmayan BİMTAŞ'ın kazandığını söyledi. 2009 yılındaki ihale sözleşmesinde yapılan değişikliklerle ihaleye BİMTAŞ'ın dışında başka şirketlerin de girmesine olanak tanındığını belirten Soysal, ihaleyi Lapis Makro İş Ortaklığı'nın kazandığını kaydetti.

BİMTAŞ'ın ihaleden iki gün sonra işçilere yazı gönderdiğini ve iş akitlerinin feshedildiğini bildirdiğini ifade eden Soysal, Lapis Makro İş Ortaklığı'nın 400 işçiye yeni iş sözleşmesi imzalattığını bildirdi. Soysal sözleşmeye göre gündüz Tuzla'da itfaiyeci olarak görev yapan kişinin, gece yarısı Silivri'de garson olarak çalışabileceğini kaydetti.

6.6.- NÜFUS, YÜZDE 1.46 ARTTI, 72.5 MİLYON KİŞİ OLDU

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi'ne göre nüfusu açıkladı. Türkiye'nin nüfusu 2009 yılında yüzde 1.46 oranında 1 milyon 44 bin 212 kişi artarak 72 milyon 561 bin 312 kişiye ulaştı.

Buna göre 31 Aralık 2009 itibariyle;

72 milyon 561 bin 312 kişi olan nüfusun yüzde 50.3 oranındaki 36 milyon 462 bin 470'ini erkek, yüzde 49.7 oranındaki 36 milyon 98 bin 842'sini kadınlar oluşturdu.

2009 yılında 81 ilden; 67'sinin nüfusu bir önceki yıla göre artarken, 14 ilin nüfusu azaldı.

En hızlı nüfus artışları yüzde 49.5'le Çankırı, yüzde 45'le Bilecik, yüzde 32.2 ile Isparta, yüzde 32 ile Antalya ve yüzde 25.6 ile Yalova'da gerçekleşti.

Nüfusun en hızlı azaldığı iller ise yüzde 40'la Tunceli, yüzde 37 ile Ardahan, yüzde 18.1'le Kars, yüzde 17.3'le Mardin, yüzde 12.8'le Bayburt oldu.

Toplam nüfusun yüzde 75.5 oranındaki 54 milyon 807 bin 219'u il ve ilçe merkezlerinde, yüzde 24.5 oranındaki 17 milyon 754 bin 93'ü ise belde ve köylerde ikamet ediyor.

İl ve ilçe merkezlerinde yaşayan nüfus oranının en yüksek olduğu il yüzde 99 ile İstanbul, en düşük olduğu il ise yüzde 31.9 ile Ardahan olarak belirlendi.

2009 nüfus göstergelerine göre Türkiye'de ortanca yaş 28.8 olarak açıklandı. Ortanca yaş 2008 yılında 28.5 olarak belirlenmişti. Ortanca yaş erkeklerde 28.2, kadınlarda 9.3 düzeyinde bulunuyor.

15-64 yaş grubunda bulunan çalışma çağındaki nüfus, toplam nüfusun yüzde 67'sini oluşturuyor.

Türkiye nüfusunun yüzde 26'sı 0-14 yaş grubunda, yüzde 7'si ise 65 ve daha yukarı yaş grubunda bulunuyor.

İllere göre nüfus (Kişi)

	2008	2009	Değ.(%)
İstanbul	12.697.164	12.915.158	1,72
Ankara	4.548.939	4.650.802	2,24
İzmir	3.795.978	3.868.308	1,91
Bursa	2.507.963	2.550.645	1,70
Adana	2.026.319	2.062.226	1,77
Konya	1.969.868	1.992.675	1,16
Antalya	1.859.275	1.919.729	3,25
Gaziantep	1.612.223	1.653.670	2,57
Mersin	1.602.908	1.640.888	2,37
Şanlıurfa	1.574.224	1.613.737	2,51
Kocaeli	1.490.358	1.522.408	2,15
Diyarbakır	1.492.828	1.515.011	1,49
Hatay	1.413.287	1.448.418	2,49
Manisa	1.316.750	1.331.957	1,15
Samsun	1.233.677	1.250.076	1,33
Kayseri	1.184.386	1.205.872	1,81
Balıkesir	1.130.276	1.140.085	0,87
K.Maraş	1.029.298	1.037.491	0,80
Van	1.004.369	1.022.310	1,79
Aydın	965.500	979.155	1,41
Denizli	917.836	926.362	0,93
Sakarya	851.292	861.570	1,21
Muğla	791.424	802.381	1,38
Tekirdağ	770.772	783.310	1,63
Erzurum	774.967	774.207-	0,10
Trabzon	748.982	765.127	2,16
Eskişehir	741.739	755.427	1,85

Mardin	750.697	737.852	-1,71
Malatya	733.789	736.884	0,42
Ordu	719.278	723.507	0,59
Afyon	697.365	701.326	0,57
Sivas	631.112	633.347	0,35
Tokat	617.158	624.439	1,18
Zonguldak	619.151	619.812	0,11
Adıyaman	585.067	588.475	0,58
Kütahya	565.884	571.804	1,05
Elazığ	547.562	550.667	0,57
Çorum	545.444	540.704	-0,87
Ağrı	532.180	537.665	1,03
Batman	485.616	497.998	2,55
Yozgat	484.206	487.365	0,65
Çanakkale	474.791	477.735	0,62
Osmaniye	464.704	471.804	1,53
Şırnak	429.287	430.424	0,26
Giresun	421.766	421.860	0,02
Isparta	407.463	420.796	3,27
Muş	404.309	404.484	0,04
Edirne	394.644	395.463	0,21
Aksaray	370.598	376.907	1,70
Kastamonu	360.424	359.823	-0,17
Niğde	338.447	339.921	0,44
Uşak	334.111	335.860	0,52
Düzce	328.611	335.156	1,99
Kırklareli	336.942	333.179	-1,12
Bitlis	326.897	328.489	0,49
Amasya	323.675	324.268	0,18

Rize	319.410	319.569	0,05
Kars	312.128	306.536	1,79
Siirt	299.819	303.622	1,27
Nevşehir	281.699	284.025	0,83
Kırıkkale	279.325	280.834	0,54
Bolu	268.88	2271.545	0,99
Hakkari	258.590	256.761	-0,71
Bingöl	256.091	255.745	-0,14
Burdur	247.437	251.550	1,66
Karaman	230.145	231.872	0,75
Kırşehir	222.735	223.102	0,16
Karabük	216.248	218.564	1,07
Erzincan	210.645	213.288	1,25
Yalova	197.412	202.531	2,59
Bilecik	193.169	202.061	4,60
Sinop	200.791	201.134	0,17
Bartın	185.368	188.449	1,66
Çankırı	176.093	185.019	5,07
İğdır	184.025	183.486	-0,29
Artvin	166.584	165.580	-0,60
Gümüşhane	131.367	130.976	-0,30
Kilis	120.991	122.104	0,92
Ardahan	112.242	108.169	-3,63
Tunceli	86.449	83.061	-3,92
Bayburt	75.675	74.710	-1,28
TOPLAM	71.517.100	72.561.312	1,46

(İl nüfusları, kırsal, kentsel ve toplam olarak Raporun Ek bölümünde verilmiştir.)

EKLER

DENİZ BAYKAL: “DEVLET ZARAR ETSE DE, GÜNEYDOĞU’YA GİTMELİ”

“Türkiye işsizlikte dünyanın ikinci en büyük ülkesi oldu. Ayşe Teyze’nin oğlu işsiz kaldı. Kazananlar faizciler. Güneydoğu’da zarar etse bile bazı işletmelerin ayakta tutulması devletin çok önemli bir görevidir. Kamu görevleri, liyakat esasına göre değil, sadakat ve cemaat dayanışması ölçülerine göre yürütülüyor”

AKP’nin üç avantajı

AKP’nin ekonomiyi daha iyi yönetebilmek adına üç büyük avantajı vardı:

- 1- Türkiye’de bir iktidar tek başına, sekizinci iktidar yılındadır.
- 2- Bu sekiz yılın 2007’ye kadar olan çok önemli bir kısmı, dünya ekonomisinin çok uygun bir konjonktüründe yaşanmıştır.
- 3- Ve bu dönem Türkiye’nin çevresinde önemini, ağırlığını artıran ABD’nin Irak’a müdahalesi, İran’da kendisini gösteren kriz, Filistin sorunu, Suriye-İsrail ilişkileri gibi gelişmelerin yaşandığı bir dönem olmuştur.

AKP döneminden üç rakam

Sekiz yıllık avantajlar döneminin çok iyi değerlendirildiğini söylemek mümkün değildir. Rakamlar ortadadır. Ben ise onlardan sadece üçünü vereceğim:

- 1-Dünyanın 149 gelişme yolundaki ülkesi arasında Türkiye 2002 yılına 20’nci hızlı büyüyen ülke olarak girmiş, ancak **2007’de 100’üncülüğe, 2009’da da 136’ncılığa düşmüştür.**
- 2- Türkiye’nin **1923-2002 yılları arasındaki 80 yıllık ortalama kalkınma hızı 4.2. AKP iktidarının kendi döneminde gerçekleştirdiği kalkınma hızı ise 4 ya da 4’ün altı.** Üstelik bütün dünya ülkelerinin müthiş kalkınma sıçramaları yaptığı bir dönemde.
- 3-Yine bu dönemde 80 yıldaki hükümetlerin **toplam iç ve dış borcunun iki katından fazla borç yapıldı.** Ama, o da yetmedi, Türkiye’nin kendi varlıklarını satarak 40 milyar dolar ek kaynak yarattılar.

Krizden 2009 değil, 2001'de kurtulduk

Türkiye'de kriz finansman krizi olarak çıkmadı, reel sektör krizi olarak çıktı. Amerika'da ise finansman krizi olarak başladı, sonra reel sektör krizine dönüştü. Türkiye'de niye finansman krizi olarak çıkmadı? Çünkü, finans, bankalar sistemiyle ilgili 2001'de çok ciddi önlemler alınmıştı. O sayede bugün Türkiye finans sektörü, küresel bir krizi taşıyabilmektedir. Bu iktidarın katkısıyla ortaya çıkmış bir olay değildir.

Dünyanın 'en işsiz' ikinci ülkesiyiz

Finans sektörü krize girmedi, ama sokak krizde. Türkiye'de ekonomi yüzde 6 civarında daraldı. Bu dünya çapında büyük bir olaydır. Amerika bu kadar daralmadı. Sıfır kalkınma düzeyini bırakın, eksi 6 oldu 2009'da. Bu ne demektir? Çok büyük işsizlik demektir. Türkiye işsizlikte dünyanın ikinci en büyük ülkesi konumunda. Geçenlerde teker teker saydık, bu son dönemde 20 kadar sevilen, başarılı işadamları intihar etmiş.

Çiftçi rantın kurbanı oldu

Bu dönemde Türkiye'nin küçük ve büyük baş hayvan varlığı 1.4 milyon azaldı. Öyle bir süt fiyatı, öyle bir et fiyatı politikası uygulandı ki, yıllar boyunca insanlar kestiler hayvanlarını.

Ekilen arazi miktarı iki milyon hektar daraldı. Şimdi daha az üretim yapabilecek toprağa sahibiz. Niye, ne oldu o araziler? Rant arayışının kurbanı oldu. Şimdi çiftçi perişan halde. Girdi fiyatları olağanüstü artıyor.

Türkiye şişti ama büyümedi

Pek çok sanayi tesisi kapandı. Yabancı sermaye geldi, tahvil, hisse senedi ya da bir miktar özelleştirme dolayısıyla değerlendirilen sermaye oldu, ama yatırım yapmadı. Türkiye'de büyüme, yeni tesislerin açılmasını ve yeni insanlara iş verilmesini sağlayacak bir büyüme olarak gerçekleştirmedi. Bir şişme olarak gerçekleşti. Gücünü büyük ölçüde bir finans sektöründen bir de ithalattan aldı.

Kazanan faizciler oldu

Bu dönemde kimin para kazandığını anlamak için faiz olayına bakmak bize yardımcı olur. Türkiye'nin faize ödediği para yatırıma harcadığı parayla mukayese edilemeyecek kadar fazladır. Parayı kazananlar da yatırım yapanlar değil, parasını faize verenler, parasını işletenler olmuştur. Türkiye'de sanayi çökerken bankacılık sektörü çok büyük bir kazanç sağlamıştır.

İstihdam için yeni politika şart

Türkiye'nin rekabet kabiliyetini ve mukayeseli avantajlarını ortaya çıkaran, üretimi, istihdamı, ihracatı arttıran bir sanayileşme ve yatırım politikasına çok acil ihtiyacı var. Akli başında iş çevreleri de bize "Çok doğru söylüyorsunuz, mesele budur" diyor. "Biz gelirsek yeni bir sanayi hamlesi başlatacağız" gibi iddialı laflar söylemiyorum, ama yeni bir sanayileşme politikası belirleyeceğiz. Başka türlü istihdamı artıramayız, ki bize göre Türkiye'nin en önemli meselesi istihdamdır. Türkiye'de sosyal, hatta siyasal sorunların temelinde dahi bu ülkenin insanlarına iş vermekte yetersiz kalması yatıyor.

İthalatın artması Ayşe Teyze'yi üzüyor

Türkiye büyük bir borç yükü içinde. Bu borç çevrimi zorunluluğu, Türkiye'yi yabancı sermaye girişine yardımcı olacak bir kur ve faiz politikasına itiyor. Bunun sonucunda da ithalat çok büyük bir hızla artıyor. İhracat da artıyor ama ihraç ettiğiniz her ürünün içinde ithal girdileri giderek çok daha fazla yer tutuyor.

Sanayi çöküyor. Haliyle sanayiciler kendi ülkemizde üretilen ara malı değil, destekli fiyatlarla önümüze gelen ithal ara malı almaya yöneliyor.

Bu da gelip yine istihdamı çökertiyor. Çünkü yaptığınız her ithalat aslında o ülkelerin işsizliğiyle mücadelelerine katkı oluyor, ama kendi ülkenizde işsizliği yaratıyorsunuz. Ne oluyor? Ayşe Teyze'nin oğlu işsiz kalıyor. Zaten bütün mesele de budur.

2 milyon insan tarımdan koptu

Sanayileşmeden sonra ikinci önemli başlığımız tarımdır. Zaten işsizliği artıran başlıklardan biri de bu. Son dönemde iki milyona yakın insan tarımdan kopmak zorunda kaldı. Tarımın desteğinin artırılması bize göre çok temel bir olay. Ve bu da tarımda yaşayan insanlara bir şefkat ve merhamet anlayışıyla ilgili değildir. Türkiye, daha istikrarlı, insanların çalıştığı, daha dengeli ve kalkınmayı, sanayileşmeyi besleyen bir tarıma sahip olabilmesi için bunu yapmak zorundayız.

GAP'ta büyük ihmal var

Bakın bu çerçevede çok büyük ihmallere de yaşandı. Mesela GAP, Türkiye'nin çok temel milli bir projesi. Ne yazık ki, bunun oradaki halkı en çok ilgilendiren sulama bölümünü neredeyse bu hükümet askıya aldı. Hele bu yedi yılda tamamen kendi kaderine terk ettiler.

Oysa yüz binlerce insanın refahını artıracak bundan daha öte bir şey var mı? Bunu sağlayacak olan yatırım da atla deve değil. Ama yapmadılar.

Güneydoğu'daki insan işsiz kaldı

İkincisi Güneydoğu'da mesela pek çok ekonomik kurum ve sanayi tesisi kapatıldı. Niye kapatıldı? Çünkü, "Biz Türkiye'de yeni bir ekonomi politikası anlayışı uygulayacağız. Ona göre bunlar zarar ediyor. Kapatılsın" denildi. Muhtemelen zarar da ediyorlardır, ama bu çok yanlış bir hesap olmuştur.

Türkiye'de özellikle Güneydoğu'da zarar edecek olsa bile bazı ekonomik işletmelerin ayakta tutulması devletin çok önemli bir görevidir. Çünkü sonuç nedir? O bölgedeki insan işsiz kaldı. Bu da bize ekonomik politikamızın bütün ülke için aynı mantıkla yapılmaması gerektiğini gösteriyor. Çünkü bunu yapmamamız halinde devletin üstleneceği yükün bedeli hiç de diğerinden daha az değil, hatta daha fazla olacaktır.

Yanlış teşvik, ekonomide başarılı kentleri çökertti

Üçüncü büyük hata teşvik politikasında oldu. Öyle bir yeni teşvik, politikasına geçtiler ki, Denizli, Gaziantep, Adana gibi kendi gayretiyle ihracat yapabilir hale gelmiş, başarmış yerlerdeki sanayi kuruluşlarına zarar verdiler. Onlara yapay rakip üretecek bir teşvik politikası getirdiler.

Sonunda başarmış olan o yerlerdeki işletmeler ya kapandı, ya da başka yerlere transfer olmak zorunda kaldı. Yani kendi elimizle Türkiye'de başarıya ulaşmış olan yerleri perişan ettik.

Aile, ailede de kadın temel olmalı

Yardımlaşma elbette kaçınılmaz bir ihtiyaçtır ve kimsenin de bunu küçük görmeye hakkı yoktur, ama Türkiye'deki yoksullaşma yardım dağıtılarak bertaraf edilemez. Çarkı kırmanın tek yolu ise yine aynı üç maddeden geçiyor:

1-Yeni bir kalkınma politikası.

2-Yeni bir sanayileşme politikası.

3-Yeni bir tarım politikası. politikası.

Türkiye'nin, çağdaş dünyanın şartlarına uygun, yeni bir sosyal dayanışma kurumlaşmasına ihtiyacı var.

Biz bu alanda "aile dayanışma örgütlenmesi"ni ön plana çıkarıyoruz. Sosyal dayanışmayı, bireysel olarak değil, aile düzeyinde ele almak lazım. Çünkü, ekonomik sıkıntının, yoksulluğun çözümünü insanlar teker teker değil, aile ortamında arıyorlar.

Bizim aileyi, ailede de kadını temel alan bir sosyal yardımlaşma projemiz var. Bunun için ilk yapılması gereken aile bazında bir yoksulluk haritasının çıkarılmasıdır. Sonra her aileden birini istihdama çekmek gerekiyor.

Her sokaktaki durumun ne olduğunu bileceksiniz ve bunu da parti olarak değil, sosyal kurum olarak yapacaksınız.

4C yapay bir ur

4C, son anda gelişmiş, yapay bir ur. Çözülmez bir problem değil. Mesele şu: AKP'den önce 4C sadece DİE'deki anket yapan üniversite öğrencileri vs. içindi. Ama, bunlar özelleştirme yapılırken tuttular bunu özelleştirmeden dolayı işsiz kalan insanlar için de kalıcı bir istihdam kategorisi olarak tasavvur ettiler. Peki, kardeşim sen niye insanları mağdur ediyorsun? Şimdi sen özelleştirme yapacağım diyorsun, satıyorsun.

Güya ekonomi gelişsin diye özelleştirme yapıyorsun. Sonuç ne oluyor? Adam orayı kapatıyor, arsa yapıyor. Ne oldu orada çalışan insanlar? Fazla mı çalışan var? Bana ne diyemezsin. Onları alıp çalışacağı bir yere vereceksin, veya yeni bir yatırım yapacaksın. Satarken içindekiyle sattım diye bir şey olur mu? O hayatını ona göre kurmuş. Bu insanların ekmeğini ağızlarından nasıl alırsın?

Emekliye sahip çıkmak topluma sahip çıkmaktır

Bizim programımızda emekliler çok büyük bir öncelik taşıyor. Aile Türkiye'de önemli demiştik. Emekliler de o aileler için önemli. O sınırlı imkânlarıyla sadece kendilerine değil, çocuklarının, torunlarının hayatlarını da kurtarıyorlar. Eğer bir emekliye sahip çıkarsanız, aslında toplumun tüm kesimlerine sahip çıkıyor oluyorsunuz. Emeklilere verilen her ek destek, şunu bilin ki gitmesi gereken yere en iyi şekilde gider. Gerçi burada bölük pörçük benim projeleri de alıyorsunuz, ama olsun, söyleyelim: Biz çok iddialı bir emekliler programı hazırlıyoruz.

200 bin öğretmen ihtiyacı var

Türkiye'de maalesef çalışma hayatına da çok ağır darbeler indirildi. Sendikalar perişan. Toplu sözleşme kapsamında yer alan insanlar giderek azaldı. Sosyal güvenlik sistemi içinde yer alan insan sayısında yine bir azalma var. Halbuki insan sayısı artıyor, ama artık her şey kayıt dışında. Hele de bu taşeron kullanma tamamen asgari ücret düzeyini esas alan bir anlayışı hakim kılmak için devlet dairelerinin bile temel uygulaması haline getirildi. Kariyer niteliği çok büyük önem taşıyan öğretmenlik gibi meslekler "sözleşmeli öğretmenliğe" dönüştürüldü. Oysa Türkiye'de 200 binden fazla da öğretmene ihtiyaç var.

Devlet memuriyeti yeniden tarif etmeli

Türkiye'nin çalışma yaşamında yeni bir düzenlemeye, yani bir esnekliğe ihtiyacı var. Bunu ben de görüyorum. Yani, "Ben tekkeye geldim, çorbamı içerim", böyle bir şey yok artık. Devlet memurlarının, işçilerin daha bir esnek çalışma ortamına sokulmasında yarar var, bunu kabul ediyorum, ama bu o değil. Bunun bir ortasını bulmak lazım. Devlet memuriyetini yeniden tarif etmek lazım. Bu sadece bizim de değil, dünyadaki tüm sosyal demokratların sorunu.

Kamuda, sadakat ve cemaat ölçüsü geçerli

Bu iktidar dönemine özgü yanlışlıkları saptarken, bir temel nokta da kadrolaşma. Siyasi yönünden tamamen ayrı tutarak, sadece ekonomi başlığı altında dahi bunu irdelememiz gerekiyor. Kamu görevleri, liyakat esasına göre değil, sadakat ve cemaat dayanışması ölçülerine göre yürütülüyor.

Bu dayanışma kendisini öncelikle yerel yönetimlerde, sonra ihale sisteminde gösteriyor. Ülkenin kaynaklarını kullanma açısından kadrolaşma büyük önem taşıyor. Devletin harcadığı paranın yönlendirilmesi, krediler bu ölçülerle şekilleniyor. Sonunda ne oluyor; bu şahsi tercihler ekonomik rasyonaliteyi çatlatıyor.

Artık yarı resmi şirketler oluştu

Bir başka konu **siyaset ve ticaret iç içe geçmiştir. Hatta bazen ulusal siyaset değil uluslararası siyaset iç içe geçmeye başlamıştır.** Bunun altını çizmenizi özellikle tavsiye ederim. Bu dediğimin belgeli olanları var, gelecekte belgelenecek olanları var.

İktidarın bazen ticari kuruluşları himaye anlayışı öyle belirgin hale gelmeye başlıyor ki, bazı şirketler neredeyse yarı resmi nitelik kazanır hale geliyor. Yani rekabet kurallarının işleyemeyeceği şirketler var şu an Türkiye'de.

Resmi bir ağırlık kazanmış şirketler var. Büyük bir ihale mi var? Kim alır acaba; öyle bir soru yok. Cevabı açık. Bu hale geldi ekonomi. Serbest pazar ekonomisi kuralları bir yana bırakılıp, bir konsantrasyon başlıyor. Bir hegemonya ekonomisi ortaya çıkıyor. O da tabii sonra başka alanlara dönüşüyor. Mesela medyaya dönüşüyor.

KOMPLOCU İKTİDAR

(CHP GENEL BAŞKANI DENİZ BAYKAL'IN; 12.01.2010 TARİHİNDE GRUP GENEL KURUL TOPLANTISINDA YAPTIĞI KONUŞMASINDAN ALINTIDIR)

Yüksek yargı, “Ateş bacayı sardı. Yangın büyüyor.” diyor, Başbakan ise yangını körüklüyor:

Yargıtay Başkanı, yargı mensuplarının katıldığı toplantıda, Adalet Bakanının önünde, onun yüzüne, gözlerine bakarak **“ATEŞ BACAYI SARDI. YANGIN BÜYÜYOR.”** diye feryat ediyor. Türkiye'nin en saygın anayasal yargı kurumlarından Yargıtay'ın Başkanı, **“Yangın büyüyor, yargı artık bağımsız değildir.”** diyor.

Yargıtay Başkanı, yıllarca yargıya hizmet vermiş, bağımsız, birikimli çok değerli bir hukukçu.. Bu ve diğer nitelikleri ile, meslektaşları tarafından Yargıtay başkanlığına layık görülmüş bir saygın kişi. Şimdi bu insan, eğer geldiğimiz noktada **“Yangın var”** diye feryat ediyorsa, **“ateş bacayı sardı”** diyorsa, **“Yargının bağımsızlığı ortadan kalkıyor”** diyor ise, buna saygı göstermek, buna değer vermek, bunu önemsemek hepimizin görevi değil midir?

Ancak Başbakan, bunun yerine feryat ediyor, verip veriyor, **“kurumlar arasında çatışma varmış, ne hakla bunu söylüyorsunuz?”** diyor.

Başbakanın, kurumlar arasındaki çatışmayı görmesi için Yargıtay Başkanının **“Yangın var”** demesi, **“Ateş bacayı sardı”** demesi yetmiyor da, **daha ne bekliyor Başbakan?**

Bir süre önce, Yargıtay Başkanı **“Yargı savunmada”** dedi. Yani, **“bana saldırılıyor, ben saldırıya muhatabım”** demek istedi Başbakan aldırmadı. Bakalım Sn. Başbakan Yüksek Yargının bu haykırışının anlayabilecek mi? **Şimdilik hiç anlamışa benzemiyor.**

50 küsur hakimin telefonlarını dinlediler, bir şey bulamadılar; ama dinlemeler kural ve hukuk dinlemeden son hız devam ediyor.

50 küsur hâkim dinlediklerini açıkladılar. Peki ne çıktı bu dinlemelerden. Hiçbir şey. Peki, hâkim dinlemek için, hatta sıradan normal bir vatandaş dinlemek için kuvvetli şüphenin varlığı gerekmiyor mu? Kuvvetli şüphenin bulunması gerektiği hâlde siz dinleme kararı almışsınız, ancak bunu uyguladığınız dinlemelerin neredeyse tümü

“Yok bir şey” diye geri çevrilmiş. **O zaman niye dinlediniz, nerede kuvvetli şüphe teşhisi? Ne oluyor o zaman? Yurttaşların hak ve hukukunu nasıl böylesine pervasız çığneyebiliyorsunuz?**

Anayasa Mahkemesi iptal etti, tele kulak devam ediyor, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı devam ediyor. Atandı, ancak Anayasa Mahkemesi İptal etti. Ama başkanı da orada, hukuksuz dinlemelere devam ediyor. **“Dur bakalım, Anayasa Mahkemesi gerekçesi yazılsın, yazılıncaya kadar bakalım ne olur.”** diyerek ülke yönetimi olur mu?

“Sayın Başbakan, polemiği bırak, engelleme ve pazarlık yapılmasın, Yargıtayın eksik olan 34 üyesi atansın...”

Yargıtay’a 34 üye atanması gerekiyor Yargıtay gece gündüz çalışıyor. Yargıtay Başkanı, “2 milyona yakın dosyamız var, evlere dosya taşıyoruz” diyor., Yükün hafifletilmesi için, vefat, emeklilik ve diğer nedenlerle boşalmış bulunan Yargıtay üyeliklerine 34 yeni yargıcın atanması gerekiyor, ancak bir türlü atanamıyor. Atayacak olan Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulu. Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun gündemini Adalet Bakanı ya da müsteşarı belirliyor. Onlar da hiçbir zaman Kurulun gündemine bu 34 üyenin seçimi maddesini yazmıyorlar. Onun yerine, kulislerde pazarlık ediyorlar. “Şu kadarını bırakın ben atayayım, bu kadarını bırakın ben atayayım” pazarlığındalar.

Yargıtay’a üye pazarlıkla yapılmaz, meslek vicdanının temsilcisi olan insanların kararıyla atanır. Senin o atayacağın insanın “mezhebi ne, eğitimi ne, hangi okuldan mezun”, bu sorular kulislerde dolaşıyor, gazetelere düşmeye başladı.

Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun gündemini belirleme sorumluluğunu taşıyan Adalet Bakanının, bir ciddi ihtiyaç ortaya çıktığı hâlde, bu konuyu gündeme almaktan uzak durması **görevi kötüye kullanmaktır, görevi ihmaldir ve açık bir anayasa suçudur.**

Bu koşullarda Kurumlar arasında dürüst bir ilişkinin varlığından söz edilebilir mi? Anayasanın öngördüğü ilişki bu mudur? Çok açık, bağırup çağırmaya gerek yok. **Başbakanın nutuk atmasına, onu bunu suçlamasına, esir gürlemesine gerek yok, boş laf onlar, boş laf.**

Genelkurmay Başkanı, “Bize karşı psikolojik harekât var, saldırı var” diyor. Başbakan ise, “ben onlarla konuşuyorum” diyerek olayı geçiştirmeye çalışıyor.

Genelkurmay Başkanı. “**Silahlı Kuvvetlere karşı psikolojik harekât var**” dedi, Peki kim yapıyor bunu? Başbakan, “sık sık Genelkurmay ile konuşuyorum” diyor. Ne kadar çok konuşursan o kadar iyi. Bizim konuşmandan bir şikâyetimiz yok, **konuş ama avutmayı, uyutmayı, arkadan oyun çevirmeyi bırak, çok açık ol, tutarlı ol, sözünün arkasında dur.**

Sn. Başbakan, açtığınız “İrtica ile mücadele belgesi” davası ne oldu?

Başbakan, Silahlı Kuvvetlere yönelik dava açtı. Niye? “**İrtica ile mücadele belgesi diye bir belge yaptınız**” dedi. Peki o belge ne oldu? Önce ortaya bir fotokopi çıktı. Bir süre sonra birisi, “**İşte aslı bende, üzerinde ıslak imza var**” dedi. “**Ver inceleyelim**” dediler. “**Yok, biz kimin inceleyeceğini biliyoruz., İstanbul’daki Adli Tıp inceleyecek.**” diye karşı durdular.

Peki, **kim bu Adli Tıp?**

- Cem Garipoğlu hakkında söyledikleri bilinen, Hüseyin Üzmez hakkında söyledikleri bilinen bir Kurum...
- “**Biz sadece ilmin gereğini değil, kamuoyunun anlayışını da dikkate alınız**” diyen bir anlayışın yönetiminde bulunduğu bir Adli Tıp Kurumu.
- Bu karardan bir hafta önce tayin edilmiş üyeleriyle, 3 kişinin bir araya gelerek karar aldığı bir kurul.

Bu Kuruma tayin edilen kişilerin hangi kadrolaşma anlayışıyla geldiklerini ise herkes çok iyi biliyor.

Oradan yarım yamalak bir karar çıktı, “**olabilir de, olmayabilirden**” falan gibi. Bu yanıt kimseyi tatmin etmedi. Ankara’da bir mahkeme, “**Gönder, bir de ben inceleyeyim, Türkiye’de bu konuda başka uzman kuruluşlar var, onlara da bir inceletelim.**” dedi, ancak onun da talebi dikkate alınmadı.

Savcı, o “**ıslak imzalı ve orijinal**” denilen belgeyle, zanlının tutuklanması talebiyle mahkemeye başvurdu, hâkimler inceledi, “**Hadi canım sen de, ortada ciddi bir şey yok**” dedi ve oybirliğiyle zanlıyı serbest bıraktı.

Silahlı Kuvvetlere yönelik “İrtica ile mücadele belgesi” diyerek dava açtınız. Toplumunu bununla oturtup, kaldırttınız. Peki, sonuç ne oldu, deydi mi kopardınız tüm bu yaygaraya, Sayın Başbakan...

Sn. Başbakan, suikast iddiası ne oldu? “Kozmik Oda” İncelemesi ne oluyor?

Bir suikast iddiası ortaya attınız. Suikast sanıkları mahkemenin önüne gitti; mahkeme, “**yok böyle bir şey, bırakın hepsini**” dedi. Mahkeme itibar etmiyor, ama

haftalardır Genel Kurmay Başkanlığında, kozmik odada, soruşturma devam ediyor, devletin gizli belgeleri tek tek elden geçiriliyor.

Türkiye’de gerçeklerin mi peşindeyiz, yoksa kendi amacımıza uygun şeyleri gerçek diye kabul ettirebilmek için “yalan, doğru belgeler” üretip, iddialar ortaya atıp, iftiralar, suikast vehimleri ortaya atıp, ülkeyi karıştırmaya mı çalışıyoruz?

Ne oldu o suikast iddiası? Suikastı yaptığı düşünülen 8 kişi tahliye edildi, her birisi işinin başına geçti, ama orada soruşturma devam ediyor. Acaba bu suikast iddiası bir gerçeği değil de bir fırsatı elde etmek için bilinçli olarak mı ortaya atıldı bu sorular üzerinde durulması gereken sorular niteliğinde.

Bir baktık, **folan kişi folan kişiye suikast yapıyor iddiası bir yana bırakıldı, Türk Silahlı Kuvvetlerin yüreğine, kalbine yönelik bir soruşturma haftalardır sürdürölüyor.**

Yani bu soruşturmanın altında bir itham var, bir şüphe var. İthamın, şüphenin hedefi folan kişi, filan kişi olmaktan artık çıkmıştır. İthamın ve şüphenin hedefi kurum hâline gelmeye başlamıştır. Bu şüpheye muhatap olanlar, bu ithamın muhatabı olanlar bunu rahatlıkla karşılayabilirler ama bilinmelidir ki **Türk Milleti haftalardır Türk Silahlı Kuvvetlerine yönelik bu ithamın sürdürölüyor olmasından rencide olmaktadır.**

Bakın Brezilya’da daha bugün basında var. Silahlı Kuvvetlere yönelik bir soruşturma girişimi yapılmış komutanlar **“biz derhal istifa ediyoruz”** demişler ve onun üzerine soruşturma konusu da askıya alınmış.

Anayasanın, hukukun üstünlüğü, devlet kurumlarının değeri, saygınlığı erozyona uğratılıyor

Bu işlerin bir önemi, bir değeri, bir anlamı, bir sonucu vardır. **Sonucunu, kim olursan ol sen şahsen ödüyor değilsin, sonucu kurum ödüyor, bedeli kurum ödüyor, Türkiye ödüyor, Türkiye’nin güvenliği ödüyor, saygınlığı ödüyor.**

Olur olmaz, haklı haksız, yalan yanlış suçlamalar. Herkes ciddi olacak, herkes yaptığı iddianın hesabını verecek. Yaptığı iddia doğru çıkarsa tamam, çıkmazsa ama onun hesabını da, o verecek.

- Ne oldu Dursun Çiçek'e yönelik ithamı yapanlar, onun hesabını verdiler mi? Unutuldu gitti. Bunu vicdan kabul eder mi? Bu zulüm değil mi, bu haksızlık değil mi?
 - Suikast yaptı diye 8 kişi alındı, ne oldu? Soruşturuluyor. Soruşturulsun bakalım ne çıkıyor. Krokiler ortada, iddialar ortada ne oldu?
 - Komutanını öldürme ithamıyla intihara sürüklenen albayın vicdan azabını nasıl unutabiliyorsunuz?
- Bunları kişisel olaylar diye geçiştirmek mümkün değildir.

Bir toplumda eğer bir tek kişiye haksızlık yapılır, toplumun geri kalanları bu haksızlığı bilir, görür ve susarsa o toplumun tümü o haksızlığa layık hâle gelmiş demektir.

Biz bu vicdani görevimizi yapmaya çalışıyoruz. “**Bu haksızlığı görüyoruz ve kabul etmiyoruz**” diyoruz, Herkesi yıldırabilirsin, susturabilirsin, korkutabilirsin, vicdanlara ipotek koyabilirsin, **ama biz kabul etmiyoruz. Hiç şüphe etmiyoruz, bu toplumda o ipoteğe hayır diyecek birileri mutlaka çıkacaktır.**

Bu ne biçim demokrasi?

Başbakan, “Türkiye demokrasiye gidiyor” diyor. Bütün bu ve benzeri olayları, iddiaları, iftiraları, komploların demokrasiye gidişin aşamaları olarak görüyor.

Demokrasiyi Türkiye’de, Allahınızı severseniz, yargı mı önlüyordu? Yargıyı hedef alıp yargıyı yıldırıp, susturup, etkisizleştirip demokrasinin önünü açmanın mümkün olduğu nasıl iddia edilebilir?

Şimdi, referandumla ilgili kanun teklifini getirdiler, yakında Anayasa değişikliği projesini ortaya atacaklar, dikkat edin, anayasa değişikliği projesinin temelinde Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun yapısının değiştirilmesi var. Amaç, **Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunu, yani yargının kalbini, yani yargının beynini, kimin Yargıtay’da üye olacağına, kimin Yargıtay’ın yönetiminde söz sahibi olacağını belirleyen ana organı kontrol altına almak.**

Kimin kontrolü altına almak? Siyasetçilerin. Şimdi, Türkiye demokrasiye gidiyormuş diyen o çok bilgili, çok değerli, çok uzman arkadaşlarıma soruyorum: Bu parlamentonun yarından çoğu dokunulmazlık zırhı altında yargıdan kaçan milletvekillerinden oluşmaktadır.

- Yani, **kendi muhtacı himmet bir dede, nerede kaldı vatandaşa hizmet ede.**
- Yani, **kendi hesabını vermemiş, kendisi itham altında, kalpazanlıktan itham altında.**

- Bunlar şimdi, kendilerini yarın yargılayacak olan yargıçları seçecek; **yargının özünü bunlar belirleyecekler, bu da demokrasinin Türkiye’de çiçek açması olacak!**

Çocuk mu aldatıyorsunuz? Dünyanın hangi ülkesi, milletvekili dokunulmazlığı zırhı ile yargıdan kaçanlar tarafından yönetilmektedir.

- Dünyanın hangi demokrasisinde parlamentonun yarısından çoğu dokunulmazlık zırhı sayesinde yargının önüne çıkmaktan kurtulmuştur?
- Türkiye’deki bir dokunulmazlık uygulaması hangi Batı demokrasisinde vardır?
- Bu durum düzelmeden, öyle bir heyete nasıl olurda siz, Anayasa Mahkemesine üye seçme, Hâkimler Savcılar Yüksek Kuruluna üye seçme hakkını verirsiniz?

O Anayasa Mahkemesi ki bu insanları belki Yüce Divan olarak yargılayacak.

Milletvekillerini Yüce Divan olarak belki yargılayacak olan heyetin seçimini, Hâkimler Savcılar Yüksek Kurulunun seçimini, Anayasa Mahkemesi üyelerinin seçimini bu heyete şu andaki sanıklara bırakacağız ve bunun demokrasinin gereği olduğunu düşüneceğiz.

Bir ülkenin sağduyusuyla, mantığıyla bu kadar sorumsuzca oynamaya kimsenin hakkı yoktur.

Türkiye’de demokrasiye doğru gidiyormuşuz!

- Demokrasiye doğru gidişi bu Yargıtay mı önlüyor? Yargıtay Başkanı mı bunun önündeki engel? Türkiye’nin hâkimleri mi demokrasinin önünde engel?
- Türkiye’de demokrasiyi üniversiteler mi tehdit ediyor? Susturuldu.
- Sendikalar mı tehdit ediyor demokrasiyi? Her birisi yıldırıldı, susturuldu.
- Türkiye’de demokrasiyi hak talep eden, sokakta yürüyen işçiler, eczacılar, gençler mi tehdit ediyor? Hepsi susturuldu, yıldırıldı.
- Medya mı engel? Medyayı susturursanız Türkiye demokrasiye mi geçecek?

- Hangi gazete patronunun ne zaman patronluktan istifa etmesi gerektiğini Başbakanlar tayin edince o ülke daha demokratik mi olacak?
- Gazetenin genel yayın yönetmeninin işine son verilmesi gerektiği talimatını başbakanlar verince o ülkede basın özgürlüğü daha bir güvenceli mi olacak?

Basının korktuğu, ürktüğü, yıldıdığı, basın patronlarının görevinden ayrılmak zorunda bırakıldığı, genel yayın yönetmenlerinin ayrılmak zorunda bırakıldığı, gazete kadrolarının tanzim edildiği siyaset tarafından bir toplumda basın özgürlüğünden söz etmek mümkün mü?

Bunların hepsi çok büyük baskılar ve asıl en büyük baskı, sansürün ötesinde oto sansürdür. Bakın, Yargıtay Başkanı konuştu, kaç tane gazetenin birinci sayfasında bu haber oldu? Yargıtay Başkanının “Yangın var” lafı birinci sayfaya giremiyor. **Bu çok acı bir tablo. Bunu demokrasiye gidiş olarak anlamak gerçekten olağanüstü bir olay.**

Medyada hele bir başka ekol daha var. O da, “Ortada bir diktaya gidiş varsa bunun sorumlusu muhalefettir” diyor. **Bu gidiş yıllar önce ilan eden biziz. Bu gidişe karşı en büyük mücadeleyi veren ama bu mücadelesini senin sayfalarına, sütunlarına, köşene taşıyamayan yine biziz. Bu mücadeleyi aştığımız zaman görmezlikten gelen sizsiniz. Şimdi geldiğimiz noktada çıkmış, “Efendim, muhalefet buna fırsat veriyor.”diyorsunuz. Ah sevsinler canım, ah sevsinler...**

Türkiye demokrasiye gidiyormuş. Sen yazı yazamayacaksın, hadi senin içinden geçmiyor diyelim, içinden geçen arkadaşımız yazı yazamayacak, yazsa onu koyamayacaksın, **ondan sonra Türkiye demokrasiye doğru gidiyor diye bize fetva vereceksin.**

Devletin bankalarının, kamu bankalarının paralarıyla gazete satın aldırılan, medya imal ettirilen, Türkiye’deki yayıncılığın neredeyse yüzde 70’ini zaten mülkiyet yoluyla kontrol etmiş, yüzde 30’unu da yıldırıp susturmuş, doğru dürüst gazetecilik yapamaz hâle getirmiş, haberleri göremez hâle getirmiş bir anlayış Türkiye’de egemen olacak, **sonra siz bize ince tahlillerle demokrasi nutukları atacaksınız, bunun hiçbir inandırıcı tarafı yoktur.**

Gidişat, hiç şüphe yok ki demokratik bir doğrultuda değildir, bir kişisel hegemonyanın, ısrarla yıllardan beri söylediğim gibi, toplumun her kesimine hakim kılınması doğrultusundadır. Şimdi, bu manzara karşısında ÇARE MİLLETTİR

Her şey çok açık, çok net, bu gidişat karşısında Türkiye'nin çıkış yolunu ortaya koyacak tek bir güç kalmıştır, o da milletin ta kendisidir. Bir kez daha bu gerçeği yaşıyoruz.

Bir kez daha yaşayarak, Türkiye olarak bu gerçeği görüyoruz. Demek ki iktidarlar her gücü susturabilir, her gücü yıldırabilir, herkesi diz çöktürebilir, gerçekleri konuşamaz hâle getirebilirler. Nereye kadar? Millet onlara dur artık yeter deyinceye kadar.

Bunun altında yatan, bilinmelidir ki, siyasi partilerin söylemi değil milletin ihtiyacı, milletin bekleyişidir. Bu gidişat böyle devam edemez, etmemeli, bu işin sonu iyi değil, çıkış yolu bir an önce seçimdedir. Bir seçim yapılırsa da biz el koysak, ben el koysam, el koyacak diye düşündüklerinizin hiçbirisinin mecali kalmadı, sıra bana geldi, getirin sandığı ben halledeyim diye düşünmesinden kaynaklanmaktadır.

Her erken seçim sözü, Başbakana, sen ülkeyi yönetemiyorsun anlamına gelmektedir.

Halkımız, Başbakana, AKP iktidarına,

- *"Bir etnik ayrıştırma yarattın, milleti etnik köküne, kökenine göre birbirine karşı kuşku duyar hâle getirdin, birbiriyle gerilim içine soktun, bundan telaş duyuyorum, kaygı duyuyorum"* diyor.
- *"Buna bir an önce son vermek lazım, bu senin yapacağın iş olmaktan"* diyor.

O nedenle erken seçim sözü gündeme geliyor ve Başbakan da ondan dolayı rahatsız oluyor. Bu rahatsızlığını muhalefete çatarak, onu bunu suçlayarak örtbas etmeye çalışıyor.

Sayın Başbakan, bu rahatsızlığını bırak, Türkiye'yi iyi yönet. Kimsenin bir telaşı yok. Bak, yıllarca sana tahammül etti herkes. Önümüzdeki dönemi de taşıyoruz ama Türkiye'yi birbirine katma, Türkiye'yi doğru yönet, kurumları birbirine sokma, birbiriyle çatıştırma.

Biz ilk genel seçimde iktidara geldiğimizde hesap sormak zorunda kalmak istemiyoruz. Türkiye'nin kardeşliğini kimse bozmasın

istiyoruz. Türkiye'yi sahiplenip kucaklayıp bünyesini güçlendirip ayağa kaldırmak istiyoruz.

Türkiye'nin sorunu muhalefetin darbeci olması değil "iktidarın komplocu olmasıdır".

Komplocu bir iktidarla karşı karşıyayız Ortada kimsenin darbe yapmak istediği yok. Darbe lafı kendi amacı için bir korkutmacı olarak kullanılıyor, bir suçlama vesilesi olarak kullanılıyor.

Sen iktidarsın, bu olaylar karşısında sen ne yapıyorsun? Her vatandaşın şerefi, haysiyeti, malı, canı sana emanettir. Sen herkese sahip çıkacaksın. Bu baskıcı, komplocu yönetim anlayışına göz yumulmaz. Bir an önce herkesin hakkına hukukuna saygı göster. Onu bunu yıldırarak, korkutarak, susturarak ülkeye hâkim olamazsın.

Bu gerçekler çok açık şekilde ortaya çıktı. **Şimdi komplocu bir iktidar tehdidine karşı Türkiye vakarını, hukukunu, saygınlığını koruyacaktır.**

Bu mücadeleyi elbirliği ile götüreceğiz. En olumsuz koşullar altında da olsa, bu mücadelemizi mutlaka başarıya ulaştıracacağız çünkü millet hükmünü vermiştir, kararını vermiştir.

Başbakan, "Baykal, işte yüzde 30'un altında diyor bizim için. Bir daha ben parasını verip araştırma yaptırmayacağım, ne de olsa Baykal söylüyor. Yalnız onun söylediğini iki ile çarpın" diyor.

Ben para verip araştırma yaptırmıyorum. Başbakanın para verip yaptırdığı araştırmaların onun tarafından açıklanamayan sonuçlarını açıklıyorum. Başbakanın yaptırdığı araştırma gösteriyor. Neyi gösteriyor? AKP'nin yüzde 30'un altına doğru inmiş.

Bakın yüzde geçen genel seçimlerde 47 oranında oy aldı. 18 ayda yerel seçimde oyu yüzde 38,5'üğe düştü, 18 ayda 8,5 puan oy kaybetti. Ancak asıl oy kaybı için nedenler sonra daha netlik kazandı.

- Türkiye ekonomisi bu dönemde yüzde 6'dan fazla küçüldü.
- Türkiye dünyanın ikinci en büyük işsizlik yaşayan, bir ülkeye dönüştü.
- Zam yağmuru bastırılmış, daha da gerisi de geliyor, gelecek.
- Tarım çökmüş, çiftçi, esnaf çalışanlar perişan halde.
- Emekliler yaşam mücadelesi veriyor. Sana oy vermiş
- Sosyal devlet çökertilmiş bir durumda.

- Kurumlar birbiriyle çatıştırılmış, bu iktidara destek olmuş insanlar “Türkiye nereye gidiyor?” diye tepki gösterir hâle gelmişler.
- Kürt açılımı demişsin milleti birbirine düşürmüşsün. Herkes şikâyetçi, herkes rahatsız.
- Tekel işçileri sana oy vermeyecekler. Sana oy vermiş olan itfaiyeciler sana oy vermeyecekler, senin içyüzünü gördüler, senin gerçeğin ortaya çıktı.

“Çare millet değerli” arkadaşlarım. Millet kararını aldı. İlk seçimde bu KOMPLOCU İKTİDAR gidecek. Hiç merak etmeyin, işinize bakın, görevinize sahip çıkın. Onun tahriklerine, kavgalarına kendinizi kaptırmayın, Türkiye’ye sahip çıkın. Sorumluluğumuzun gereğini yapın, yeni iktidara hazırlanın, Türkiye’nin yeni dönemine hazırlanın.

“AKP İKTİDARINDA TÜRKİYE, BAYRAĞI SAHİPSİZ ÜLKE OLMUŞTUR”

(CHP GENEL BAŞKANI DENİZ BAYKAL'IN
BÜTÇE GÖRÜŞMELERİNDE YAPTIĞI KONUŞMADAN)
(14 ARALIK 2009)

BUGÜN NASIL BİR TÜRKİYE MANZARASIYLA KARŞI KARŞIYAYIZ,

- Çok açıkça görülüyor ki: **şiddetin**, saldırganlığın dağ başlarından kentlere, şehirlere indiği, günlük yaşamın bir parçası hâline dönüşmeye başladığı bir **Türkiye'deyiz**.
- Belediye otobüslerinin yakılmasının sıradan olaylar hâline dönüştüğü bir **Türkiye'deyiz**.
- Polis araçlarına taşlarla, yanıcı maddelerle saldırmanın sıradanlaştığı bir **Türkiye'deyiz**.
- Karakollara, polis lojmanlarına, askerî lojmanlara taşlarla, yanıcı maddelerle saldırılan bir **Türkiye'deyiz**.
- **Polisin**, iki tarafın arasına girerek asayiş sağlamaya çalıştığı, devleti âciz bıraktırmış bir **Türkiye'deyiz**.
- Vatandaşı sahipsiz, sokağı sahipsiz, bayrağı sahipsiz bir **Türkiye'deyiz**.

Bu tabloyu, hiç kimse, dünyanın hiçbir yerinde, demokratikleşmenin gereği, insan haklarının sonucu diye kabul ettiremez.

Bu, iktidarın demokratlığını değil acizliğini gösteren bir tablodur. Bu tablo bize, **Türkiye'nin, etnik temelde ayrıştırılma, kamplaştırılıp çatıştırılma, bölünüp parçalanma stratejisinin içine yerleştirilmekte olduğunu göstermektedir.**

Hiç şüphe yoktur ki, Türkiye'yi buraya AKP iktidarının yedi yıldır izlemekte olduğu **etnik ayrıştırma politikası** taşımıştır.

Bu politikanın **Kürt açılımı** olarak son dört buçuk aydaki uygulamaları, **Türkiye'yi** daha şimdiden **tehlikeli bir kardeş çatışması** ortamına sürüklemiştir. Eğer iktidar bu yolda yürümeye devam ederse, yani virajı alamazsa, çok daha vahim gelişmelerin yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Bu tablo hangi yanlışlıkların sonucunda ortaya çıkmıştır? Dört buçuk ay önce, iktidar, bir **Kürt açılımı** başlatacağız dedi iddialı bir biçimde; Sayın Cumhurbaşkanından başlayarak, tarihî bir fırsatın elimize geçtiği, **Türkiye'de**, kan dökmeden, para harcamadan, sadece siyaset yoluyla terörün bertaraf edilmesinin mümkün olduğu, böyle bir projeyi uygulamak üzere toplumun kendilerine destek vermesi talebi yapıldı.

ORTAYA ATILAN AÇILIM, KÜRT AÇILIM PROJESİNİN İÇERİĞİ NEDİR DİYE MERAK ETTİK.

Kimse, şu ana kadar içeriğiyle ilgili en küçük bir somut bilgi vermedi. Bilmiyor da mı vermedi, “*verirsem tepki çekerim, **hazmettire hazmettire** bunu söyleyeyim*” planlamasıyla mı vermedi, vermedi. **Türkiye**, açılımın ne anlama geldiğini bir türlü anlayamadı. İçeriği belli değil, ucu açık. Bu açık sözü netameli bir söz. Yani, **sınırı** yok, ne isterseniz **müzakere** edebiliriz, her şey mümkündür mesajını vererek yola çıkıldı. Bir sınır konulmadı. Her şeyi konuşabiliriz. Yasak yok, engel yok, ucu açık. Bu kadar cömert davranmanın çoğu kere atılacak adımları engellediğinin de hesabı yapılmadı.

BİZİM, AVRUPA BİRLİĞİYLE İLİŞKİLERİMİZDE DE UCU AÇIK BİR MÜZAKERE SÜRECİ BAŞLAMIŞTIR.

Sadece Türkiye'ye ucu açık bir müzakere süreci tatbik edilmiştir. Yirmi sekiz tane Avrupa Birliği üyesi o müzakere sürecini tamamlamıştır ama ucu acı müzakere süreci içinde Türkiye, ne yazık ki, bir adım ilerleyememektedir.

Bu açılımın da ucunun açık olduğu bize söylendi. **Şeffaf** değil; yani, ne murat ediliyor, ne düşünülüyor, kimin ne söylediği belli değil. Samimi değil. Niye? Hazmettirme kavramı var. **Hazmettirmek**, muhatabınıza güvenmediğinizi, onu hazır hâle getirmek için zamana ihtiyacınız olduğunu düşünen, tepeden inme bir yaklaşım. Bu yaklaşım içinde ele alındı ve bu uygulanmaya başlandı.

TARAFLARI KİM BU AÇILIMIN? KİM KİMLE EL ELE AÇILIYOR?

Parlamentodaki muhalefet partileri olarak **Cumhuriyet Halk Partisi** yok, **MHP** yok. Nasıl **bir açılım** bu? Kim kimle açılım yapıyor? **Tarafları belli değil.** Gerçekten mi belli değil, yoksa ilan mı edilmiyor, itiraf mı edilmiyor? Bir süre sonra bu gizlilikleri ortadan kaldıran bir tablo Türkiye'de yaşandı, Silopi'de görüldü ki, bu PKK açılımı gizemli bir şekilde, topluma bilgi vermeden planlanıp götürülen bu proje, öyle anlaşıldı ki, **PKK ile iktidarın iş birliği sonucunda ortaya çıkmıştır.**

"Haksızlık yapıyorsun, nereden çıkarıyorsun, PKK'yla böyle bir müzakere yok."

Peki, böyle bir müzakere yok da, Allah'ınızı severseniz, nasıl oluyor da; İmralı'nın gönderdiği 34 kişi, aynı gün, aynı saatte **Hükûmetin** gönderdiği İçişleri Müsteşarı ile MİT Müsteşarıyla, emniyet yetkilileriyle, valisiyle, savcısıyla, hâkimiyle aynı anda, aynı saatte, aynı mekânda buluşabiliyor?

Kim organize ediyor bunu? Kimin kararıyla oluyor bu? Kimin katkısıyla oluyor? Kimin iş birliğiyle oluyor bu beraberlik? Kendiliğinden birilerine malum oluyor, içinden geliyor, ilham geliyor da oraya gitme kararını alıyor da bir rastlantısal buluşma mı ortaya çıkıyor?

Çok açık, ortada bir plan var, bir tezgâh var, bir birlikte çalışma var. Geliyorlar, gelenler silahı bırakmış mı? Hayır. **"Niye geldin?"** diye soruluyor, **"PKK'dan vaz mı geçtin, terörü bırakma kararını mı aldın, bıktın mı, terörle bir yere**

varılmayacağını anladın da mı geldin?" "Hayır." diyor. "Hayır, ben İmralı'nın bana verdiği talimatla geldim, ben İmralı'nın emrindeyim, İmralı istedi öyle geldim, senin muhatabın İmralı." diyor. "İmralı beni gönderdi." diyor. "Bak, sen de buraya gelmişsin, beni de buraya İmralı gönderdi, seni kim gönderdiyse, beni de İmralı gönderdi." diyor ve orada öyle bir buluşma ortaya çıkıyor. **Bu, çok temel bir olay, çok büyük bir olay.**

- Terörü bıraktı mı PKK, İmralı bırakma kararını aldı mı? **Hayır.**
- Terörden vazgeçme kararını aldı mı? Terörden vazgeçmeye yönelik bir arayışın içine girdiğini söyledi mi? **Hayır, hiçbirisi yok.**

Elinde silah, adamına talimat veriyor, gönderiyor, biz de o adamı resmî bir muameleyle, bütün devlet erkânıyla karşılıyoruz ve onu kurduğumuz çadır mahkemelerinde, sınırda yargılıyoruz, ayağına gönderdiğimiz hâkimlerle, savcılarla yargılıyoruz ve **221'inci maddenin** içine yerleştiriyoruz.

Hangi hukukçu, hangi hukuk bilincine sahip olan insan, **"Ben, terör örgütünün üyesiyim, terör örgütünün liderinin talimatıyla buraya geldim."** diyen birisini **221'inci maddenin** içine sokar da **"Buyurun."** der, elini kolunu sallayarak geçmesine izin verir! Bunlar yapılmıştır. **Barış elçisi** olarak gelmişlerdir ve bir **hukuk faciası**, bir **skandal** orada yaşanmıştır.

Şimdi, sorulması gereken soru şu: Bu kadar zorlama niçin yapılıyor? Ne bekliyoruz biz? Niçin bunu yapıyoruz? Bunun arkasında hangi beklenti var?

"Anaların gözyaşı dinsin, şehit cenazeleri gelmesin.", bu anlayışla bunu yapıyoruz! Yani bu temasın içinde, sizin PKK'yla yaptığınız müzakerede artık bunlar gelirse bir daha saldırıların olmayacağı konusunda bir taahhüt mü yapıldı size? PKK adına yapılan bütün açıklamalar böyle bir taahhüdün söz konusu olmadığını gösteriyor. Hangi mecburiyettir sizi, bütün bu şartlar olmadan, elinde silah tutan bir terör örgütüyle müzakere etme noktasına getiren? **Dünyada bir örneği yok; İngiltere'de yok, İspanya'da yok. Hiçbir yerde terör örgütüyle hiçbir devlet müzakere masasına oturmamıştır.** Bizde elinde silah ve silahı bırakmayacağını da bas bas bağıyor, ilan ediyor ve biz şimdi onlarla el ele verip birlikte onları **Türkiye'de** kucaklıyoruz.

İçişleri Bakanı "Bir hafta sonra 100 kişi-150 kişi gelecek." diyordu, **"Avrupa'dan gelecek."** diyordu. Ne oldu onlara, ne oldu o 100 kişiye, 150 kişiye, ne oldu Avrupa'dan gelenlere? Niye önce geldiler, niye şimdi gelmiyorlar?

BU ZORLAMA "ŞEHİT CENAZELERİ SONA ERSİN." DİYE YAPILMIŞTIR, NE OLMUŞTUR?

Bu Temmuzun sonunda Başbakanın Suriye'ye giderken yaptığı **açılım açıklamasından bu yana geçen dört buçuk aylık süre içinde 26 tane şehit verdik; sadece açılım döneminde, öncekini koymuyorum. 2002'de, yani bu iktidara Türkiye teslim edildiği zaman şehit sayısı 6 idi. 26 oldu açılım döneminde.**

BİR GÜNDE TOKAT'TA 7 ŞEHİT VERDİK. 2002'NİN, BÜTÜN YILIN ÜZERİNDE BİR RAKAMI SADECE TOKAT SALDIRISINDA, AÇILIMIN EN ZİRVE NOKTALARINDA YAŞADIK.

Tokat bir facia. Ama bence asıl facia, Tokat olayından sonra AKP yöneticilerinin, devlet yetkililerinin bu olay karşısında takındığı tavır. İşte acı olan budur.

Ne yazık ki, bakıyoruz, en sorumlu, en dikkatli olması gereken insanlar yaşanan olayın adını koymakta sıkıntı hissediyorlar. Bu olayı **PKK'nın yapmış olabileceğini** bir türlü içlerine **sindiremiyorlar**. Bin bir dereden **hukuki, siyasi atraksiyon yaparak, bilgiçlik taslayarak, olayın perde arkasına dikkati çekerek bu olayın PKK dışında bir yerlerden yapılmış olabileceğini bize anlatmaya çalışıyorlar**. Acelen ne, telaşın ne? Bekle, eğer ortada somut bir veri varsa çık söyle. Sen **spekülasyon** yapma, **komplo teorisi** üretme makamında olan birisi değilsin. Sen gerçeği ortaya koymak durumundasın, delille, mesnetle çıkıp konuşacaksın, var mı? Yok. Ne var? Spekülasyon var, komplo teorisi var. Niye var Allah aşkına?

NIYE PKK'YI KORUMAK İSTİYORSUNUZ?

Niye PKK'nın bunu yapmamış olabileceğini, kamuoyunun hemen PKK'yı suçlamaması gerektiğini anlatacak kadar PKK'yı sahiplenme psikolojisine kendinizi teslim etmiş durumdasınız? Ne kadar acı bir manzara, ne kadar acı bir manzara.

İlk kez de ortaya çıkmıyor, Danıştay cinayetinde de buna tanık olduk.

Danıştay cinayeti yaşandı, o zaman yetkililer çıktılar **"Durun bir dakika, bu işin perde arkası var."** dediler. Sen nereden biliyorsun? Devletin emniyeti var, teşkilatı var, istihbaratı var.

Şimdi **"Ne oldu?"** diyorsunuz. Doğrudur. Önce ne olduğunu kısaca size hatırlatayım. Önce mahkeme bir karar verdi. Karar verdi, mahkeme dedi ki Ankara'da: **"Bu, falan kişinin yaptığı şu nitelikte bir suçtur."** Ondan sonra ve ondan önce, o dava giderken, Sayın Başbakanın, o zamanki Sayın Dışişleri Bakanının **"Bildiginiz gibi değil, bu işin arkasında ne var?"** diye ortaya attığı düşünceleri, tezleri hepimiz çok iyi biliyoruz. Uzun süre savcı arandı, bir süre sonra bir dava açıldı ve o davaya, Ankara'daki yargılamada mahkûm olan, müebbede mahkûm olan bir sanık **"Ben gizli tanık olarak ifşa edeceğim, gerçekleri anlatacağım, bildiginiz gibi değil."** diye ortaya çıktı. Gizli tanığa çeşitli taahhütler yapılıyor, avantajlar sağlanıyor.

Şimdi size, bakın bu davanın, Danıştay davasının yeniden İstanbul'da Ergenekon'la buluşturulmasını sağlayan kişi hakkında biraz bilgi vereyim.

Bakınız, şimdi bu gizli tanığın dosyası şu:

- Kasten adam öldürmeye teşebbüs ve ruhsatsız silah taşımaktan dokuz yıl,

- Eyüp 1. Ağır Ceza 1995/78; ablasını öldürmekten yirmi yıl hapis.
- Akhisar Ağır Ceza 1989/32; nüfus kâğıdında sahtecilik yapmaktan mahkûmiyet,
- Kırklareli Asliye Ceza 1998/215; öz yeğenini satarak fuhşa aracılık etmekten iki yıl altı ay hapis,
- Erzurum 1. Asliye Ceza 1998/391 ve Danıştay suikastından müebbet hapis.
- Atatürk'e "*İngiliz piçi*" diyen **Osman Yıldırım**'ın suç dosyası bunlar.

Türkiye'de siyaset, **Tokat'ta** işlenen cinayetin, saldırının **PKK saldırısı** olmadığına yönelik açıklamalar yapmaya başlarsa, mahkemesi yürütülmüş ve sonuçlandırılmış olan bir davanın aslında **iç yüzünün** başka olduğu talimatını siyasi olarak çok daha önceden vermeye başlayarak ona göre tertipler, düzenler alıp o olaya müdahale ederse, **Türkiye'de** hukuk da, siyaset de çığırından çıkar. Yaşanmış olan olay, ne yazık ki budur değerli arkadaşlarım.

TÜRKİYE, BU MANZARAYI, BU TERÖR TABLOSUNU BU NOKTAYA KADAR GETİRDİ

Bugün geldiğimiz noktada,

Artık sadece dağdaki terör kente, kasabaya, sınırdaki terör Anadolu'nun içine girmeye yönelmekle kalmadı, aynı zamanda insanlarımız, terörle hiç ilgisi olmayan insanlarımız, bu memleketin evlatları, yıllarca bir arada barış içinde, kardeşlik içinde, huzur içinde yaşamış olan insanlar, birbirlerine yönelik husumet duygularının etkisi altına girmeye başladılar.

Birbirlerinin kimliğini sorgulamaya başladılar. Birbirlerinin **etnik kimliğini** tahkik eder hâle gelmeye başladılar

TÜRKİYE'DEKİ KARDEŞLİĞİN, BARIŞIN ÖZÜNÜ, TEMELİNİ BİZZAT BU KÜRT AÇILIMI SÜRECİ YURDUN DÖRT BİR KÖŞESİNDE TAHRİP ETMEYE BAŞLADI.

Bu **açılım politikasının** Türkiye'yi bir kardeş kavgasına sürüklemekte olduğunu görmemek için bir insanın, bir iktidar militanı olması yetmez, aklını, mantığını, sağduyusunu da kaybetmiş olması, **vatanseverliğini** askıya almış olması gerekir.

Etnik husumet giderek yaygınlaşıyor, etnik husumet giderek yaygınlaşıyor, işler giderek çığırından çıkıyor.

Bakınız, **Apo'ya** af arayışları bu iktidar döneminde zaman zaman nükseder, birtakım projeler ortaya atılır. **2007 yılında ilk proje ortaya atılmıştı. Terörle Mücadele Yasası'nın 6'ncı maddesine** yerleştirilmişti affı öngören bir düzenleme. Müdahale edildi, önlendi. Şimdi, tekrar, taş atan çocuklarla ilgili yasal düzenlemenin içine yerleştirildi, bu da teşhis edildi, teşhir edildi ve gene bu da tıpkı öbür yasa gibi çekildi ama ortada bir arayış var.

Ortada bir talep var. Talebi biliyoruz. Talep, Öcalan'ın gönderdiği mektupla biliniyor, Silopi'ye gelenlerin teslim ettikleri talepnameyle biliniyor, dün Diyarbakır'da yapılan toplantıda ortaya çıkan taleple biliniyor. Şimdi bu talebe ayak uydurma doğrultusunda bir arayışın, bir çabanın ısrarla sürdürülmekte olduğunu görüyoruz.

TÜRKİYE'DE ETNİSİTEYİ MİLLÎ EĞİTİMİN İÇİNE YERLEŞTİRMEYE YÖNELİK ÇABALARIN GİDEREK YAYGINLAŞMAKTA OLDUĞUNA TANIK OLUYORUZ.

Türkiye'de ilk kez bu iktidar döneminde, **millî olması** gereken eğitime etnik eğitim yapma imkânı sağlayacak bir zihniyet, bir anlayış devreye sokulmuştur. Bu, **Türkiye'yi** zaman içinde ayrıştıracak, insanları etnik kimliğine göre karşı karşıya getirebilecek bir sürecin düğmesine bilinçli olarak basmak anlamına geliyor. Bu düğmeye basılmıştır. "Şimdi üniversite düzeyinde seçmelik ders olarak eğitimi başlatalım, bir süre sonra hoca yetişsin orada, o hocalara dayalı olarak da orta eğitimde, ilk eğitimde bunun gereğini yaparız." anlayışı talep doğrultusunda, terör örgütünün talebi doğrultusunda devreye sokulmuştur.

PKK'yla bağlantılı çevrelerin ağzında dolaşan ama AKP'ye resmen yansımadığını izlediğimiz bir talebin kısa bir süre önce AKP'nin Grup Başkan Vekilinin ağzından dile getirildiğine tanık olduk. Nedir talep?

Efendim, Anayasamız Türk milleti anlayışına dayanıyormuş. Bu "**Türk milleti**" sözü ırkçı bir zihniyeti yansıtıyormuş. O nedenle, Anayasa'mızda, demokrasinin gereği olarak, bu milleti **Türk milleti** olarak değil, herkesin kendi etnik kimliğini ifade edebileceği biçimde, çoğulcu bir anlayışla millet tarifini değiştirmemiz gerekiyormuş.

Bu fevkalade önemli ve Türkiye'yi bu noktaya getiren yanlışlıkların nasıl, hangi sorumsuzluklardan kaynaklandığını bize gösteren sade bir örnektir.

TÜRK MİLLETİ SÖZÜNÜ ANAYASA'DAN ÇIKARMAK, EFENDİM, "82 ANAYASASI'NIN MANTIĞI", "61 ANAYASASI'NIN MANTIĞI" LAFLARININ ÖTESİNDE BİR OLAYDIR.

- Bu, **Türkiye Cumhuriyetinin, Türkiye'nin** millî bağımsızlık mücadelesinin, bağımsız bir **Türkiye Cumhuriyeti** kurma mücadelesinin özünü, kökünü ortaya koyan ana kavrama tepki duymak, o kavramı ortadan kaldırmak demektir.
- Bu **Türkiye'nin** dokusunu, bizim siyasetimizin, **devletimizin, ulusal beraberliğimizin, barışımızın**, kardeşliğimizin temel dayanağıyla sorumsuzca oynamak anlamına geliyor.

Şimdi, böyle arayışların bu kadar rahat telaffuz edilmeye başlandığını üzüntüyle görüyoruz.

Türkiye'de "**Türk milleti**" lafından birilerinin mahcup olduğu, bundan rahatsız olduğu, bunu ortadan kaldırmak istediğini görüyorum ve bunu çok yadırgıyorum.

O söz, oraya böyle bir **parlamento müzakeresi** sonucunda, koyalım mı koymayalım mı diye bir tartışma yaşandıktan sonra girmiş değildir. O söz oraya tarihin akışının, **Anadolu'da bağımsız bir devlet kurma mücadelesinin gereği olarak tarihin içinde, tarihin dinamikleriyle şekillenerek ortaya çıkmıştır**. Bununla oynama çabası vahim bir zihniyeti, bir büyük sorumsuzluğu ortaya koymaktadır.

- **Mesela Fransa'da acaba Fransız Anayasası'nda "Fransız" lafı var mı, yok mu?** Çünkü Fransa'da Cezayirli de var, Faslı da var, her kesimden insan var hem de ciddi oranlarda. Fransa'da on altı yerde "**Fransa**" ve "**Fransız vatandaşı**" sözü geçiyor. Demek ki Fransa'da kimse Fransız olmaktan, ülkenin Fransa olmasından rahatsızlık duymuyorlar ama bizde duyuyor birileri ve duyanlar da ne kadar acı iktidarda. İktidar da **marjinal** bir parti değil **Türkiye'yi** yöneten bir parti.
- **Almanya'da** gene on ayrı yerde geçiyor "**Alman**" sözü Alman Anayasası'nda, Alman ve Alman vatandaşı olarak 8+2 on yerde geçiyor.
- **İtalya'da "İtalyan vatandaşı"** sözü altı ayrı yerde geçiyor. Onların hiçbirisinin derdi yok.

Türkiye'de temel hata şu: Biz **demokrasiyi** ülkenin dokusuyla oynamak zannediyoruz. Toplumun temel dokusunu değiştirmeyi demokrasinin icabı zannediyoruz. **Demokrasi** insan hak ve özgürlükleriyle ilgilidir. Demokrasinin süjesi cemaat değildir. **Demokrasinin** süjesi etnik ya da mezhebî ya da dinî alt kimlikler değildir. **Demokrasi** bunlarla meşgul olmaz; demokrasi insanla meşgul olur, insanı özgürleştirir, insan haklarını geliştirir. **Demokrasi** bununla meşgul olur. Şimdi, bizde demokrasi anlayışı yavaş yavaş toplumumuzun etnik yapısını, dokusunu tadil etme, değiştirme konusundaki arayışlara destek verme anlamına geliyor. Fevkalade sakıncalı, kabul edilemez bir anlayış olduğu çok açıktır.

Şimdi, böyle bir manzarayla karşı karşıyayız ve **Türkiye** gerçekten bu geldiğimiz noktada çok tarihî tercihlerle karşı karşıyadır. Eğer iktidar içine girdiği bu istikameti aynen sürdürmeye devam edecek olur ise ve bu yaşanan ayrışma manzarası daha da geliştirilecek olursa bunun **Türkiye'yi** çok tehlikeli bir noktaya taşıyacağı çok açıktır.

Biz bunlarla uğraşyoruz ama ne yazık ki bir süreden beri iktidar terör örgütüyle mücadele iradesini, azmini kaybetmiş gibi gözüküyor. Sayın Başbakan Amerika'ya giderken uçakta gazetecilere "**Görüştüğümüzde Kandil'i ve Habur'u gündeme getireceğim.**" dedi. Elbette getirilmesi gerekir çünkü Kandil'de yapılması gereken çok şey var. Orası **Türkiye'ye** yönelik terör harekâtının dayanak noktası, onu etkisiz kılmak zorundayız. Onu etkisiz kılmak için Amerika'nın yapması gerekenler var, Irak'ın yapması gerekenler var. Yani "**İlla silahla Kandil'e bir saldırı yapın, bunu etkisiz kılın.**" demiyoruz ama Kandil'e giden yolları denetim altına alınız, lojistik desteğini kesiniz, cephane gidişini, silah girişini önleyiniz ve onlara belli bir süre içinde orayı terk etmek zorunda olduklarını kararlılıkla anlatınız.

Bakınız, Amerika bir süre önce 3 tane önemli PKK yöneticisinin uyuşturucu bağlantısında sorumluluk taşıdığını ilan etti. Bunun gereği yapıldı mı? Bu 3 kişi niye gelmedi? Niye gelmedi? PKK nasıl hâlâ İmralı'dan yönetilebiliyor? PKK hâlâ nasıl Kandil'de bütün ihtiyaçlarını serbestçe karşılayarak orayı Türkiye'ye karşı bir düşman üssü olarak idame ettirebiliyor? Bunun Amerika'yla müzakere edilmesi gerekmez mi?

Başbakan yolda "**Müzakere edeceğim.**" dedi. Dönerken merakla baktık, bütün dünya meselelerini konuşmuşuz ama Kandil'den tek kelime yok. Niye yok? Niye yok değerli arkadaşlar? Bu, PKK'yla mücadele konusunda bu Hükûmetin maalesef gereken kararlılığı sergileyemiyor olduğunu bize çok açık bir biçimde gösteriyor.

Başbakan, İsrail'e "**Deprem gibi cevap veririm.**" diyor. Güzel, ama biz deprem gibi cevabı PKK'ya ve Kandil'e de vermesini bekliyoruz. Oraya deprem gibi cevap yok. Oraya karşı uzlaşmacı bir anlayış. O uzlaşmacı anlayışın sonucu ne? Şimdilik, sadece Tokat. Daha gerisi var. Orada bitmedi o iş. izlemiyor musunuz yapılan açıklamaları, toplantıları? Sizin bilginiz dâhilinde, onayınız dâhilinde yapılan toplantılarda alınan kararları izlemiyor musunuz? Alın bir okuyun.

İKTİDAR MAALESEF TÜRKİYE'DE SOKAĞIN EGEMENLİĞİNE SEYİRCİ KALAN BİR NOKTADADIR.

- İktidarın gücü yürüyüş yapan memurlara ya da harç artışını şikâyet eden öğrencilere yetmektedir.
- Ama sokak anarşisi bu **İktidar** döneminde maalesef ortaya tekrar çıkmıştır.
- Tabii, tutarsızlıklar ve en etkili noktalara getirilen insanların sorumsuzlukları **Türkiye'yi** böyle bir zihnî kargaşanın içine sokmuştur.

Bu konuda konuşacağımız çok şey var. Önümüzdeki dönemlerde bunları ele almanız gerekecek ama bu bütçe görüşmesi vesilesiyle bir alarm çekmek istiyorum: İktidar, derhâl, içine girdiği bu tehlikeli istikameti değerlendirmeli ve kendisini toparlamalıdır.

Bu gidiş iyi bir gidiş değildir. Bunun sonu, hepimiz için, bütün Türkiye için çok ciddi sorunları, sıkıntıları ortaya koyacaktır Bu konuda sorumluluk doğrudan doğruya iktidarındır. İktidarın bir an önce kendisine gelmesini, sorumluluğunun gereğini yerine getirmesini diliyorum.

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL CHP GENEL MERKEZİ'NDE KAYNATILAN AŞUREYİ DAĞITIRKEN YAPTIĞI KONUŞMA (29 Aralık 2010)

“Hepimiz çok iyi biliyoruz ki bu konu çok derin, çok acı anlamlar taşıyan bir konudur. Bu aşure etrafındaki buluşmanın arkasında bizim toplumumuzun, kültürümüzün, tarihimizin çok acı olayları yatar.

Çok üzüntü verici yaşanmış ızdırapları yatar. İnsanların ve toplumların tarihlerinde iyi günler vardır, kötü günler vardır, mutlu günler vardır, acı günler vardır. Bizim tarihimizde de acı ve ızdıraplı günler ne yazık ki çok fazladır. Bu acı günlerin en önemlilerinden biri işte bu aşure vesilesiyle bir kez daha hatırladığımız tarihimizin en ızdırap verici, en acı, en büyük olumsuzluklarından birisinin yaşandığı olaydır. Kerbela olayı.

Kerbela pek çok yönden ibret alınması gereken bir büyük konu. Yaşanmış olan acının büyüklüğü, ızdırabın büyüklüğü çok önemli bir konu. Ama bu acıyı, bu ızdırabı kimlerin yaşattığı, ne adına yaşattığı, kimlere yaşattığı çok daha belki önemli başka bir konu.

Yani Kerbela'da yaşanan büyük ızdırap bu ızdırabı gerçekleştirenlerin, yaşatanların din adına, İslamiyet adına, İslamiyet'in en önemli sorumluluk noktasını taşımanın şerefini, sorumluluğunu bir yana bırakarak böyle bir acıyı Hz. Peygamberin ailesine, evlatlarına, torunlarına yaşatmış olduğunun tasavvur edilmesi, düşünülmesi gerçekten insan aklının kolay kabul edebileceği bir tablo değil.

Peygamberler büyük acılar yaşamışlardır. Peygamberler büyük acıları yaşayarak peygamber olmuşlardır. İsa peygamberinde hayatında büyük acılar vardır, Musa peygamberinde hayatında büyük acılar vardır. Peygamberlik zaten büyük acılarla oluşan bir ruh zenginliği olarak da belki anlaşılabilir.

Ama Hz. Muhammed'in evlatlarının yaşadığı acı, peygamber olmadan önce yaşanan acıların bir parçası değil. Hz. Muhammed peygamber olduktan sonra peygamberliği şanla şerefle kabul edildikten sonra kendi ailesine, Ehlibeyt'e onun peygamberi olduğu din adına söz söyleyenlerin, din adına hüküm verenlerin bu acıyı Hz. Peygamberin ailesine, evlatlarına, Ehlibeyt'e yaşatmış olduğu gerçeği. Böyle bir olay benim bilgim dahilinde bir başka peygamber için sözkonusu olmamıştır.

Çok acı bir olay, çok vahim bir olay. Yani peygamberliğini kabul etmeyenlerin Hz. Peygamberin Peygamberliğini kabul etmeyenlerin ona çektirdikleri ızdırabı konuşmuyoruz. Ona yaşattıkları acıları konuşmuyoruz. Verilen savaşları konuşmuyoruz. Peygamberliğini kabul etmiş olanların o Peygamberlik düzeni içinde halifelik noktasına kadar gelmiş olanların Hz. Peygamberin ailesine yaşattığı acıyı konuşuyoruz. Bunda müthiş bir çelişki var. Bunda müthiş bir ihanet var. Bu acıyı

taşınamaz hale getiren işte bu. Olayın ızdırap boyutunun derinliği, büyüklüğünün ötesinde bu ihanet yönü. İslamiyet adına İslamiyet'in özüne yapılan bu ihanet.

Bu tabi çok düşündürücü bir olay. Ama demek ki insanoğlunun hamurunda, mayasında böyle bir şey var. O bakımdan bu Kerbela olayının ve her aşurede tekrar düşündüğümüz, kendi iç hesaplaşmamızı yaptığımız bu büyük olayın hala bir güncellik taşıyor olması aslında insan tabiatındaki bu ihanet potansiyelinin ne kadar yukarı düzeyde ortaya çıkabileceğini bize hatırlatıyor olmasıyla ilgilidir. Gerçekten akla, vicdana, mantığa, sağduyuya sığdırılması olağanüstü güç bir olay. Bu olay yaşanmış. E unutulur mu bu olay? Bu olay unutulur mu? Unutulmamış. Bu olayın bir tarafı.

Tabi önemli bir boyutu şu; bu acıyı yaşayan insanlar bu acılarından düşmanlık ve husumet üretmemişler. Bu acıları yaşamışlar, vekarla yaşamışlar, onurla yaşamışlar. Ama bu acıyı bir intikam arzusuna, bir düşmanlık duygusuna, bir kızgınlığa dönüştürmemeyi başaramışlar. Buda muhteşem bir ruh asaletidir, muhteşem bir ruh üstünlüğüdür. Gerçekten fevkalade önemli bir konudur. Bununda başarılabilmiş olması herhalde bizim medeniyetimizin, bir parçası olduğumuz kültürümüzün daima hatırlanması gereken en önemli niteliklerinden birisidir.

Bu acıyı yaşayanlar niye yaşamışlardır? Çünkü onlara işbaşına gelen iktidarı eline geçirenler iktidarı eline geçirmiş olmakla yetinememiştir, tatmin olamamıştır, iktidarı eline geçirme biçimi vicdanlara sığmamıştır, kendisini ve herkesi tatmin edebilmek için zorunlu olmadığı halde Ehlibeyt'ten teslimiyet istemiştir, tabiiyet istemiştir. Hak vermesini istemiştir. Sende kabul ettiğini ilan et demiştir. Onun yaptığı bir şey yok. Sen almışsın alacağını, gücün yetmiş almışsın. Ama o yetmiyor. Aldığının haklı olduğunu tescil ettirmek istiyor. O nedenle bir tebaiyet istiyor ve onu alamıyor. Onu vermemenin bedelinin bu facia olabileceğini bile bile o insanlar o hakkı teslim etmiyorlar. Bedelini ödemeyi göze alıyorlar ve vicdanlarının gereğini yerine getiriyorlar.

Muhteşem bir olay. Yılmak yok, saldırma yok, düşmanlık yok, husumet yok. Haksızlığa maruz kalmışsın. Canım bunun haksızlık olmadığını da ilan ediver. Hayır etmeyeceğim diyorlar. Etmiyorlar, haksızlık olduğunu ilan etmiyorlar. Haksızlık olmadığını ilan etmiyorlar. Etmezsen canını alırız. Takdir senin diyorlar ve canlarını veriyorlar.

Muhteşem bir olay. Yani bu olaya baktığım zaman ben sevgi görüyorum, aşk görüyorum, iman görüyorum, inanç görüyorum, sadakat görüyorum. İnançlarına, peygamberine, dinine, kendisine, doğrularına sahip çıkma anlayışını görüyorum.

Bu olaya baktığım zaman direnme görüyorum, haksızlığa direnme görüyorum. Yanlışta “doğru dememe”, haksızlığa “hak dememe” konusunda bedelini ödemeyi göze alarak direnmeyi görüyorum. Buda muhteşem bir olay. Bu da çok büyük bir olay.

Ve bütün bunların ötesinde bir kültürün husumet üretmeden, düşmanlığa dönüşmeden kendi kimliğini asırlar boyunca günümüze taşımış olması ile karşı karşıyayız. Bu tabi hepimiz için çok büyük bir onur vesilesi, mutluluk vesilesi.

Bu iş böyledir. İnsanlar iktidarı ele geçirirler, ama ele geçirdikleri iktidar yetersiz olur. Bir şey rahatsız eder onları. O rahatsızlığı ortadan kaldırmak için çok daha büyük yanlışlıklar yaparlar. O yanlışlıklar onları rahatsız edeni rahatsız edici olmaktan çıkarmaz. Haksızlığı hak haline dönüştürmez, yanlışlığı doğru haline dönüştürmez. Ama çok daha büyük haksızlıklara seni sürükler, çok daha büyük yanlışlıklara sürükler. İçinde bir şey seni kemirir durur, yetmez gücün, iktidarın. Kendi kendini tatmin edemezsin.

O nedenle Allah hiçbir zaman, hiçbirimizi hak doğrultusundan uzak tutmasın. Hiçbirimizi yanlışın bir parçası haline dönüştürmesin. İktidara gelinir, gelinmez, güçlü olunur, olunmaz. Ama daima haklı olmayı, daima doğru olmayı, daima mağdurun, masumun yanında olmayı bilebilmek lazımdır.

Tabi bu aşure konusunun arkasında bu duygular beni hep etkiler. Birde aşure kendisi çok etkileyici bir tablo. Yani tek tek her birisinin bir değeri var aşurenin içine giren her şeyin. Bir araya geldiği zaman bambaşka bir şey oluyor. Yani her birisi olduğundan fazla bir şey oluyor. Yani burada beraberliğin bereket üreten, çoğaltan, arttıran gücü kendisini gösteriyor. Ayrı ayrı taşıdığı önemden çok daha fazlasını, kendileri içinde fazlasını bir araya geldikleri zaman ortaya koyuyorlarmış. O nedenle aşure bir anlamda beraberliktir, dayanışmadır, berekettir, azdan çoğu üretmektir, yetersizi yeterli yapmaktır ve yaptığını da paylaşmaktır. Kimse aşure yapıp kendisi yerse o aşure olmaz.

Yani aşure ancak birlikte var, beraberlikte var, el ele var. Aşure yaparken de, yerken de toplumsallaşmayı, sosyalleşmeyi, beraberliği gerektiren bir anlayış.

O nedenle aşure deyip geçmeyin. Bu aşurenin altında çok derin anlamlar var, muhteşem anlamlar var. Tarih var, insanlık var, siyaset var, ahlak var, inanç var, her şey var.

Şimdi gelin bu yılda bu beraberliği idrak ediyoruz, hep beraberiz. Bu aşureyi de bu sene hep beraber yaşıyoruz. Ben burada bu aşureyi birlikte paylaşacağımız arkadaşlarıma tekrar içten sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum. Hepiniz hoş geldiniz, sefa getirdiniz, çok mutlu olduk sizleri burada görmekten. İnşallah bundan sonra bizde artarak, çoğalarak, büyüyerek, bereketimizi arttırarak işimizi, görevimizi daha iyi yapacağız.

Hepinize teşekkür ediyorum, sevgiler, saygılar sunuyorum.

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN EVRENSEL AŞURA MATEM MERASİMİ'NDE YAPTIĞI KONUŞMA:

Sayın Büyükşehir Belediye BaŐkanımız, Sayın Belediye Başkanlarımız, Sayın Milletvekilleri, Caferi toplumunun saygıdeğer lideri, sevgili Caferi kardeşlerim, hepinizi iten sevgilerle, saygılarla selamlıyorum.

Bugün tarihimizin en acı, acı olmanın da ötesinde en utanç verici, en büyük bir faciasının 1370 yıl sonra y reğimizdeki ızdırabını paylaşmak için, o faciayı bir kez daha kendi içimizde yaşamak için, o facianın Őehitlerini saygıyla anmak için ve bir daha böyle faciaların insanlık aleminde yaŐanmamasını sağlamak için gereken ibret dersini herkesin almasını sağlamak için bir aradayız. Bende bu muhteşem beraberliğinize saygılarımı ifade etmek, aynı duyguları paylaşmakta olduğumuzu dostu düŐmana bir kez daha göstermek için aranızdayım. Bu acıyı anımsadığımız, yaşadığımız bugünde hep beraber tarihimizin bu karanlık sayfalarından insanlık için aydınlık sonuçlar çıkarmaya, güzellikler çıkarmaya çalışıyoruz.

Değerli arkadaşlarım, 1370 yıl önce yaşanmış bir faciayı insanlar bunca süre sonra acaba böylesine coŐkuyla, heyecanla, yüreğinde hissederek nasıl oluyor da yaşamaya devam edebiliyorlar. Bugün İstanbul'da bu muhteşem toplulukta Halkalı'da bir aradayız. Ama bilmelisiniz ki bugün İslam dünyasının dört bir köşesinde, her yerde bilinçli bir Müslüman olduğunu düşünen herkes, ama herkes kendi ölçüleri içinde bu acıyı mutlaka yüreğinde yaŐıyordur, yaşamak zorundadır. Bu acı hepimizin ortak acısıdır. Bu Ehlibeyt'in maruz kaldığı bu facia sadece İstanbul'da, Halkalı'da bizim hatırladığımız bir facia olmanın ötesinde dünyanın her yerindeki Ehlibeyt sevgisini yüreğinde yaŐatan, gerçekten Őuurlu bir İslamiyet anlayışını sahiplenmiŐ olan herkesinde paylaştığı bir acı olmalıdır. Ve inanıyorum ki her yerde mezhebi, cemaati ne olursa olsun dünyanın her yerindeki Müslümanlar Şimdi sizin ortaya koyduğunuz bu duyguları saygıyla paylaŐıyorlar. Niçin peki? 1370 yıl sonra insanlık tarihinde yaşanmış bunca facianın içinden bu facia niçin hala g n llerde, zihinlerde yaşamaya devam ediyor. Ne var bunun arkasında?

Değerli arkadaşlarım, bunun arkasında hiç Şüphe yok ki yaşanan facianın gerçekten başka facialara benzetilemez çok kendine öz insanlığın, vicdanın, aklın, sağduyunun hiçbir biçimde kabul edemeyeceği, izahı imkansız bir facia olması. Bu nitelikte olması önem taşıyor. Yaşanan facia Ehlibeyt'in yaşadığı faciadır. Faciayı yaŐatan Ehlibeyt'in İslamiyet'i adına hareket ettiğini söyleyenlerin yaşattığı bir faciadır. Kabul edilemez olan, trajik olan, insan vicdanını isyana götüren olay ahde vefanın inkarı diye değerlendirilen temel olay işte budur. Kim kime facia yaşatmış, kim adına yaşatmış? İslamiyet'in bayrağını taşıdığını söyleyenler İslamiyet'in özünü ortaya koymuş olan Hazreti Peygamberin Ehlibeyt'in değerlerini inkar eden, onları ortadan kaldırmaya yönelen bir anlayışla bu faciayı yaşatmış olmasıdır. Elbette bu sıradan bir olay değildir. Elbette unutulabilir bir olay değildir. Ama bu faciayı hala diri tutan sadece 1370 yıl önce tarihin belli bir noktasında yaşanmış olmanın ötesinde bu faciada söz konusu olan değerlerin, acıların, yanlışlıkların, zulmün insan yaşamında bu tarih boyunca ve hatta günümüzde devam ediyor olması, bu gerçekte bu acı olayın unutulmasını engellemiŐtir. Yani bir anlamda bu facia ne yazık ki noktalanmıŐ, bitmiŐ, insanlığın hafızasından, vicdanından, yüreğinden kopup gitmesine fırsat verilmiş bir facia olmanın ötesinde bir anlam yaşıyor. Ne yazık ki Ehlibeyt'in maruz kaldığı

facianın o kadar dramatik olmasa da başka türlerini hala bu süreç içinde zaman zaman, yer yer yaşamak durumunda kalıyoruz. Facialar devam ediyor, zulüm devam ediyor, haksızlık devam ediyor, insafsızlık devam ediyor, acı devam ediyor! Ve insanlık buna tepki gösterme ihtiyacını hissediyor. Onun için siz burada 10 binlerce insan bir araya geliyorsunuz.

Değerli arkadaşlarım, ne yazık ki muaviyeler bitmedi, ne yazık ki yezitler bitmedi. Muaviyeler şu türlü ya da bu türlü devam ederse, yezitler şu türlü ya da bu türlü devam ederse, acı ederse, zulüm devam ederse, haksızlık devam ederse, şahadet devam ederse bu olayları unutmak mümkün olur mu? Onun için unutuyorsunuz. Onun için unutamıyorsunuz. Onun için unutturuyorlar.

Değerli arkadaşlarım, ne vardı Kербela faciasının arkasında? Kербela faciasının insanlığa kanıtladığı bir önemli olay sevginin kudretidir, sevginin gücüdür. Ehlîbeyt'e yapılanlar karşısında bunca asır sonra eğer insanlar hala ona sahip çıkıyorlarsa bu bir sevgiyle ancak mümkündür. Onun arkasında aşk var, sevgi var. O aşk, o sevgi işte bütün bunları izah edeceğimiz temel duygudur. Ehlîbeyt sevgisi. Ehlîbeyt'in temsil ettiği ahlakın, anlayışın, inancın, imanın sevgisi. O sevgi 1370 yıl bu işi yaşatmıştır. Kербela'nın ortaya koyduğu ikinci olay sevginin ötesinde haksızlığa direnme gücüdür. Haksızlığa teslim olmama inancıdır. Haksızlığa boyun eğmeme, direnmenin, boyun eğmemenin bedelini ödemeyi içine sindirme anlayışıdır. Bu insanlık tarihinin daima önem taşıyan nitelikleri olarak bugünde, gelecekte de önem taşıyor. Sizi ayakta tutan işte bence her şeyden önce budur.

Değerli arkadaşlarım, siz bu dönemi, bu acıyı tekrar herkese hatırlatan bu buluşmanızla bence hepimize çok büyük bir ibret dersi veriyorsunuz. Siz bu acıdan düşmanlık çıkarmamayı, husumet çıkarmamayı, bir düşmanlık, husumet çıkarılması mutlaka gerekiyor ise onu insanlara ve toplumlara yönelik olarak değil, zihniyetlere yönelik olarak çıkarmayı başarmış olan insanlarsınız. Yanlış diye kimseyi suçlamıyorsunuz. Yanlış diye hiçbir toplumu suçlamıyorsunuz. Kendi yaşadığınız zulümlerin bir daha yaşanmaması için gerekeni yapmakla yetiniyorsunuz. Bu anlayışınızla da herkese en büyük birlik, beraberlik, kardeşlik dersini veriyorsunuz. Bu kadar acıyı yaşamış olan insanların, bu kadar çok acıyı yaşamış olan insanların, bu kadar çok zulme maruz kalmış olan insanların bugün herkesi Ehlîbeyt sevgisinde ayırmadan, dışlamadan, karşı çıkmadan bir ortak sevgi temelinde kucaklamaya yönelmiş olması gerçekten örnek alınması gereken muhteşem, asil, soylu bir davranıştır. Bunu büyük bir sevinçle uzun bir süreden beri izliyorum ve sizleri yürekten kutluyorum.

Sevgili kardeşlerim, inşallah bu yaşanmış olan acı olaylardan hepimiz gereken sonuçları çıkarırız. Birbirimizin önemini, değerini çok iyi anlarız ve inşallah bu toprakların üzerinde hiçbir ayırım yapmadan, kimseyi inancından, mezhebinden, dininden, anlayışından, ırkından, ırkının kökünden, etnik kimliğinden dolayı, cinsiyetinden dolayı ayırmadan, bölmeden, parçalamadan bir birlik ve bütünlük içinde herkesin kendi kimliğini yaşamasına derin bir saygı ve sevgi gösterirken, her birimizin de birbirimize karşı değil, bir arada olmamızın bizim önem taşıdığını bilerek bu topraklarda kardeşçe yaşamaya devam ederiz. Bizi ayırmak, bölmek isteyen tuzaklara, tertiplere inanıyorum düşmeyeceğiz. Türkiye'mizi hep beraber sahipleneceğiz. Herkes kendi inancıyla ama genel bir birlik ve bütünlük içinde bu

topraklarda barış ve kardeşlik içinde yaşamayı başaracaktır. Bu beraberliğimizin temelinde de sizlerin harcınızın en büyük rol oynadığını ben yürekten biliyorum.

Bu anlayışla hepimize içten saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum. Bu acı gününüzü bende aynı duygularla sizlerle birlikte paylaşıyorum. Hepinize teşekkür ediyorum.

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN ŞAHKULU SULTAN DERGAHI VAKFINDA YAPTIĞI KONUŞMA:

Ne güzel hep bir aradayız, hep beraberiz. Şöyle bir bakıyorum aramızda belediye başkanlarımız var, milletvekillerimiz var, çok değerli sanatçılarımız var, çok değerli sivil toplum kuruluşlarımızın yöneticileri var, siz varsınız, sevgili vatandaşlarımız var, canlarımız var, dedelerimiz var, hep bir aradayız. Bu bir kez daha burada tanık olmaktan, bir aşure günü daha sizlerle beraber olmaktan çok büyük bir mutluluk duyuyorum. Hepinizi kendi adıma, temsil ettiğim Cumhuriyet Halk Partisi adına içten sevgilerle, saygılarla selamlıyorum.

Bakıyorum buradaki beraberliğimizin coşkusu her yıl biraz daha artıyor, heyecan biraz daha yükseliyor. Yani hedefe, amaca, maksuda ulaşmaya az kalmış gibi bir duygu içindesiniz. İnşallah en kısa zamanda hep beraber olacağımız güzel günleri, mutlu günleri şuan hissettiğinizi görüyorum. İnşallah hep beraber milletçe daha güzel günler göreceğiz. Birliğimizi, beraberliğimizi bundan sonra daha da güçlü bir şekilde ayakta tutacağız.

Sevgili kardeşlerim, bugün buradayız. Yani Şahkulu Sultan Dergahındayız. Ve bugün Kerbela faciasının bir yıldönümünde hep bir aradayız. Kerbela faciası tarihimizin bir büyük utanç günü. zaman zaman böylesine büyük faciaların yaşandığına ne yazık ki tanık oluyoruz. Toplumlar bazen akıl tutulması yaşıyorlar, bir vicdan tutulması yaşıyorlar ve hiçbir zaman kimsenin tasavvur edemeyeceği, düşünemeyeceği, konduramayacağı, aklına, hayaline gelmeyecek acılar, olumsuzluklar, ızdıraplar, zorbalıklar hayata geçiyor. Ne yazık ki insan yaşamının bir parçası bu acılar, ızdıraplar, zorbalıklar, zulümler. Yaşamın içinde bu var. İnsanların yaşamında da var, toplumların yaşamında da var. Ne yazık ki Kerbela'da bizim medeniyetimiz, bizim tarihimiz, bizim topluluğumuz böylesine bir büyük acıyı yaşadı. O acıyı aradan 1400 yıla yakın süre geçtiği halde hala unutamadık. Kim unutamadı? Sadece Aleviler değil, sadece Hz. Ali'nin soyuna büyük değer veren, saygı gösteren, Ehlibeyt'i seven insanlardan ibaret değil. Yüreğinde insan sevgisi taşıyan, yüreğinde hak duygusu taşıyan, zulme karşı isyan etme anlayışını içinde diri tutabilen, haksızlığa, zulme hayır diyebilen dünyanın her yerindeki insanlar ve bütün Müslümanlar hiçbir mezhep ayrımı yapmadan bütün Müslümanlar hep beraber bu acıyı yüreğimizde yaşıyoruz.

Değerli arkadaşlarım, şimdi böyle bir gündeyiz. Bir matem günündeyiz, bir acı günündeyiz. O acıyı her birimiz kendi yaşamımıza tercüme ediyoruz. Oruç tutarak tercüme ediyoruz, yüreğimizde o yaşananları hatırlayarak, o acıyı yaşamış olanları gözümüzün önünden geçirerek, o günleri zihnimizden şöyle bir geçirerek hep birlikte o acıyı bunca yıl sonra hepimiz yaşıyoruz. Sadece geçmiş bir büyük değer verdiğimiz için yapmıyoruz. Sadece o acının intikam duygusu içinde yapmıyoruz. O acıdan ibret dersi çıkarmak için, o acının sağlamak için, o acının insanlığın Yani acıdan acıları geride bırakacağımız güzellikleri çıkarma arzusu bizim kültürümüzün, sizin kültürünüzün temel vasfıdır. Onun için Hasan Hüseyin acıyı bal eyledik diyor. Acıyı bal eylemek öyle herkesin yapacağı iş değil. Acının hakkını da vereceksin, bedelini de ödeyeceksin, acıdan yılmayacaksın, korkmayacaksın, acı var diye inancını satmayacaksın. İnancına sahip çıkacaksın. İnancına sahip çıkacaksın, acıyı yaşayacaksın ve ondan sonrada kimse için acı istemeyeceksin, incindiğin halde kimseyi incitmeyeceksin. Böylesine bir ruh zenginliği, böylesine bir ruh asaleti kolayca gerçekleştirilebilir mi? Hangi kültürde var. İntikam her kültürde var, hesaplaşma her kültürde var. Zorun karşısında inancını bırakma, gidişata ayak uydurma, teslim olma her kültürde var. ama aynı zamanda hem direnme, hem aşk, sevgi, direnme ve sevgi, çektiğini başkasına çektirmeme kararlılığı, çektiğini de unutmama. 1329 yıl sonra o acıyı tekrar aynı şekilde yaşayabilme kabiliyeti. İşte bu muhteşem bir olay. Bu muhteşem olayı bugün burada sizlerde görüyorum ve hepimize büyük bir saygı duyuyorum. Hepinize teşekkür ediyorum.

Sevgili kardeşlerim, bakın bugün Şahkulu Sultan Dergahındayız. Bu dergahın bir tarihi var. Bunun arkasında yaşanmış olaylar var. Bu İçişleri Bakanlığına 16 kuruş, eskiden öyleydi 16 kuruşluk bir pulla verilmiş bir dilekçeyle kurulmuş bir dernek değil bu. Bu başka bir olay. Tarihin içinden gelmiş bir kültür bu. Bir siyasi gelenek. Bugün sizin buraya geldiğiniz bu dergahın arkasında büyük bir şanlı tarih var. Hepimizin iftihar edeceği büyük bir tarih var.

Şimdi bu tarihi hiçbir zaman unutmayın. Bakın Osmanlı daha Osmanlı olmadan önce bir küçük beylikken, daha İznik'te ayakta kalmaya çalışırken, buralarda bu mücadele yapılırken Bizans İmparatorluğu İstanbul'a hükmederken buradaki bu Dergah Osmanlı'nın yani İslamiyet'in, yani Hacı Bektaşî Veli düşüncesinin bu topraklarda egemen olması için kardeşlik düşüncesinin, sevgi düşüncesinin, hak ve adalet anlayışının bu topraklarda güç tutması için büyük gayretler gösteriyordu. Bizans İmparatorluğu sizin bu geldiğiniz Dergahta Osmanlı Beyliğinin temsilcileriyle önünüzdeki dönemin müzakerelerini yapıyordu. Yani eğer İstanbul İslamiyet'in bir büyük kenti haline bugün dönüşmüşse bunun arkasında 1450'nin öncesinde buralarda varlığını sürdüren sizin bu dergahınızın çok önemli bir yeri vardır. Siz sadece Osmanlı'nın kuruluşuna değil, daha sonra milli mücadele günleri geldiğinde, İstanbul işgal edildiğinde, Anadolu işgal edildiğinde, milli mücadele açıldığında Anadolu'daki milli mücadeleye sahip çıkmak içinde gene bu Dergahın bir büyük katkısı olduğunu hiç kimsenin unutmaması lazım. Bu büyük önem taşıyan ve her zaman kolayca görülemeyecek olan bir durumdur. Çünkü yabancılar bir ülkeyi kontrol altına almak istediklerinde önce dini anlayıştan medet umarlar, din yoluyla ülkenin içine girmeye çalışırlar, kendileriyle işbirliği yapacak insanları bulurlar, cemaatleri bulurlar, dini oluşumları bulurlar. Kendi sözcüleri olarak kullanırlar ve kendi amaçlarına öyle ulaşırlar. Daima bu böyle olmuştur. Bizim tarihimizde de maalesef Türkiye'ye nüfuz etmek isteyenler dini teşkilatı kullanmışlardır. Milli mücadelede İstanbul işgal edildiği zaman fetvalar işgal kuvvetleri lehine verilmiştir. Ama bu

çizginin dışında yer alan bir anlayış vardır ki, Türkiye'nin millici anlayışını, bağımsızlığını gerçekten sahiplenerek o doğrultuda gereken mücadeleyi kararlılıkla vermiştir. Hiçbir zaman yabancılar sizleri kendi emellerine, amaçlarına alet edememişlerdir, kullanamamışlardır. Bugün için bunun çok büyük değeri olduğunu unutmayın. Kolay değildir. Para bulurlar, destek vaad ederler, işbirliği yaparlar, alırlar, eğitirler, beslerler, barındırırlar, desteklerler, kollarlar. Evet her türlü nüfuz imkanlarını, inançlarınızı, eğitiminizi, kültürünüzü, istikbalinizi kontrol altına almak için her mekanizmayı kullanırlar ve kullanıyorlar. Ama kullanamadıkları insanlarda var. Sizleri kullanamadılar, selam olsun sizlere.

Bu topraklarda Osmanlı'nın kuruluşunun altında da sizin elinizin izi var, ayağınızın izi var, sizin alın teriniz var, göz nurunuz var, sizin kanınız var, milli kurtuluş mücadelesinin zafere ulaşmasında da gene sizin emeğiniz var, alın teriniz var, kanınız var. Ve bugün Türkiye'yi daha ince yöntemlerle, savaşmadan, cepheye çıkmadan, içeriden karıştırarak, içeriden kurcalayarak, içeriden bölerek dağıtma, çözme, ayrıştırma politikalarını uygulayanların karşısında mutlulukla görüyorum ki gene en bilinçli şekilde duran orada diyen, biz ne yaptığımızı biliyoruz, kim olduğumuzu biliyoruz. Bu memleketin azınlığı değiliz, bu memleketin özüyüz diye direnen sizler varsınız.

Şimdi böyle bir insan grubuyla, böyle bir toplumla beraber olduğumun bilinci içindeyim. Bunun heyecanı ve sevinci içindeyim. Bu duygularımı da sizlerle bugün vesilesiyle paylaşmış oluyorum. Allah sizden razı olsun, yolunuz açık olsun, bahtınız açık olsun. Çok acılar çektiniz. Ama o acıları daima yüreğinizden uzaklaştırmayı başardınız. Onun tutsağı olmadınız. Kendi acılarınızın tutsağı olmadınız. Dünyaya güler yüzle baktınız. Sevgiyi ve kendine saygıyı, direnci el ele birlikte ayakta tutunuz. O sayede zaten bugünlere geldik. Bu yolunuzu bundan sonrada aynı kararlılıkla sürdürmenizi diliyorum. Böyle olacağından da hiç kuşku duymuyorum.

Türkiye'nin bölünmesinin önünde en büyük güvence sizsiniz. Aman sakın ha sizi bölmek isteyenlere de fırsat vermeyin. Çünkü iş oradan başlar. Yani sizi bölerek ancak Türkiye'yi bölebileceklerini görürler. Aman ha birliğinizi, bütünlüğünüzü koruyun, sahiplenin, öyle olduğu sürece hepimiz huzur içindeyiz, güvenlik içindeyiz. Geleceğimize inançla, güvenle inşallah daha güzel günlere doğru birlikte bakacağız, bakmaya devam edeceğiz.

Sevgili kardeşlerim, bu yılda Allah nasip etti beraberiz Şahkulu Sultan Dergahında. İnşallah gelecek yıllarda da beraber oluruz. İnşallah daha da güzel beraberlikler olur. Sizlerinde buradaki sayınız artar. Milletvekili arkadaşlarımızın da inşallah sayısı artar. Hatta burada takdim edemediğimiz başka sıfatlar taşıyan insanları da belki takdim ederiz. Aramızda bakanlarda var deriz inşallah. O güzel günlerde de inşallah Sabahat Akkiraz kardeşimizi, Arif Sağ kardeşimizi de aramızda görmeye devam ederiz. Bizleri yalnız bırakmazsınız.

Sevgili kardeşlerim, bugünün acısı hepinizin yüreğinde, hepimizin yüreğinde ama biz geleceğe yönelik umutlarımızı her zamankinden daha güçlü bir şekilde içimizde yaşıyoruz. Daha güzel günler göreacağız. İnşallah motorları maviliklere süreacağız. Hep beraber güzel günler yaşayacağız. Bu inanç ve bu umut içinde hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum. Her şey gönlünüzce olsun. Hepinize teşekkür ederim, hoşçakalın.

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN MEVLANA'YI ANMA ŞEB-İ ARUS GECESİNDE YAPTIĞI KONUŞMA (17 Aralık 2009)

“Sayın Başbakan, dost ve kardeş Bosna Hersek'in Sayın Başkanı, saygıdeğer konuklar, sevgili Mevlana dostları, değerli vatandaŐlarım. Bugün Mevlana'nın 736.Vuslat Gecesi'nde Konya'da Mevlana'nın manevi huzurunda bir kez daha birlikte olmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum. Hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Yüzlerce yıldır bu coğrafya da yaşayan milyonlarca insanın inançlarını, değerlerini, ahlakını Şekillendiren, manevi kimliğini kazandıran, yaşadığı tarihi tecrübeler ve yetiştirdiği büyük filozof, kültür ve sanat Őahsiyetleri olmuştur. Bu coğrafyanın tarih içinde yetiştirdiği en önemli öncü Őahsiyetlerin başından Őüphesiz Hacı BektaŐı Veli ve Yunus Emre ile birlikte Hz. Mevlana gelir. Mevlana İslam inanç dünyasının ayrılmaz bir parçasıdır. Kendisi Hz. Muhammet'in yolunun toprağıyım diyen kiŐidir. Sevgi ve hoşgörü anlayışını temel alarak geliŐtirdiđi inancını bir yandan Őiirleri ve sohbetleriyle, mesnevi de, Divan-ı Kebir'de, Mektubat'ta, Fih-i Ma-Fih'te, Mecalis-i Seba'da dile getirmi, öte yandan müzik ile sema ile zenginleŐtirmenin öncüsü olmuştur.

Bütün bu çalışmaları ile de İslamiyet'in özünü manevi karakterini, onu anlamakta güçlük çeken İslam dışı dünyaya ne güzel Şekilde anlatmayı baŐarmıŐtır. Her dini inançtan, her siyasi düŐünceden insanları etkileyebilmiŐtir. Onun içindir ki, Papa 23. Johannes Katolik dünyası adına Mevlana'nın anısı önünde saygıyla eğiliyorum demiştir. İnan edebiyatının en büyük Őairlerinden Sufi ve dil bilgini Molla Camii. “Peygamber değildir ama kitabı vardır” demiştir ve mesnevisinden çeviriler yapmıŐtır. Filozof Hegel “Mevlana gelmiş geçmiş en büyük Őair ve filozoflardan birisidir” demiştir. Alman Őairi Gothe Mevlana'nın engin düşünce dünyasına dikkati çekmiŐtir. Nazım Hikmet;

**Sararken anımı yokluğu tacı
Gönülden silindi neŐe ile acı
Kalbe muhabbette buldum ilacı
Bende müridinim, ey işte Mevlana**

**Ebede set çeken zulmeti deldim
AŐkı içten duydum arŐa yükseldim
Kalpten temizlendim huzura geldim
Bende müridinim işte ey Mevlana**
demiştir.

Gazi Mustafa Kemal Konya'da Mevlana Dergah ve Türbesi'ni Konya'ya ilk geliŐi olan 3 Ağustos 1920 günü ziyaret etmiş ve bu ziyaretten pek etkilenmiŐtir. Daha sonraki ziyaretlerinde Mustafa Kemal PaŐa Mevlana Türbesi'ni ziyaret etmeden Konya'dan ayrılmamıŐtır. Konya'yı dokuz defa ziyaret etmiştir. 3 Nisan 1922 günü ziyaretlerinde Atatürk kendisi için açılan semah meydanında hazır bulunmuş, 22 Mart 1923 günü

yaptığı ziyarette Halim Çelebi'nin davetlisi olarak dergahta yemek yemiş, Hz. Mevlana'nın büyüklüğü üzerine takdir ve hayranlık dolu sözler söylemiştir.

Mevlana'nın İslamiyet'i insan, sevgi ve hoşgörü temelinde yansıtan anlayışı insanımızın akıl, gönül ve inanç dünyasını büyük ölçüde şekillendirmiştir. İslamiyet'i şiddetle, terörle karalamak isteyenler, ya da İslamiyet'i baskıcı bir siyasi ideoloji haline dönüştürmek isteyenler karşılarında en sağlam dayanak olarak Mevlana'nın sevgi ve hoşgörü temelindeki tasavvufi ve hümanist İslam anlayışıyla karşılaşılır, Mevlana düşüncesinin iki temel boyutu tasavvuf ve hümanizmadır. Hz. Mevlana İslamiyet içinde tasavvuf fikrini zirveye çıkaran isimdir.

Tasavvufu en derin anlamıyla işleyen, şekillendiren, çelişkiler arasındaki birliği, çatışmaları arkasındaki uzlaşmayı, evrenin ve insanın bütünselliğini kavrayan, ortaya koyan bir büyük filozoftur. Allah ile kul arasında, ilim bilgi ve kitap ile aşk ve cezbe arasında, kainat ve insan arasında, hakiki ile zahiri arasında, varlık ile hiçlik arasındaki bütünselliği kavrayan, açıklayan, anlatan insandır.

Mevlana diyor ki,

Sarığım, cübbem, başım üçü de on para etmez
Benim ismimi cihanda işitmedin mi sen
Ben kimse değilim ben yokluğum

Mevlana görünenin ötesindeki yokluktur. Yokluğa fenafillah anihilizasyon ile ulaşılır, Yokluğa bilmekle değil, bitmekle ulaşılır. Yokluğa parlamakla değil, yanmakla ulaşılır. Mevlana'nın, ölmeden benim kokumu sen alamazsın deyişi bundandır. Ölmeden nasıl ölünür? Mevlana bize bunları öğretiyor.

13 yüzyıl her yerde çatışmanın, zulmün, nefretin, bağnazlığın, savaşın egemen olduğu bir çağdır. Anadolu'da Haçlı saldırıları, Moğol istilası, Avrupa'da orta çağ'ın karanlığı, din ve mezhep savaşları, engizisyon, kilise baskısı egemendir. İşte bu ortamda Hz. Mevlana ve Hacı Bektaş-i Veli 72 millet birdir demiştir.

Mevlana;

Gel, gel ne olursan ol yine gel
İster kafir, ister Mecusi, ister puta tapan ol yine gel
Bizim dergahımız ümitsizlik dergahı değildir
Yüz kere tövbeni bozmuş olsan da yine gel
Nasılsan öyle gel demiştir

Kadını, erkeği, zengini, fakiri 72 milleti inancıyla, mezhebiyle eşit bilmiştir. Kerbela'nın yaşandığı, son dönemde bir milyondan fazla insanın Irak'ta hayatını kaybettiği, Filistin'de, Lübnan'da facialar yaşanan bir coğrafyadayız. Böyle bir coğrafyada barışımızı, kardeşliğimizi ve huzurumuzu koruyabilmemizin iki temel taşı vardır. Bunlardan birincisi din ve inanç anlayışımızın Mevlana'nın söylediği gibi sevgi ve hoşgörü temelinde geliştirilmesidir. Bir diğeri ise siyaset anlayışımızın etnik ayrıştırma ve çatıştırma zemininden çıkarılıp Türk milleti temelinde açıklığa kavuşturulmasıdır.

Milli kimliği etnik kimliğe indirgeyip milleti yok saymaktan vazgeçmeliyiz. Atatürk'ün işaret ettiği gibi Diyarbakırlısı, Adanalısı, Trabzonlusu, Trakyalısı aynı cevherin damarlarıyız diyerek Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denilir diyebilmeliyiz. Etnik kimliği ne olursa olsun her kişinin Kürt, Arap, Çerkez ayırmadan Türk Milleti'nin birer eşit parçası olduğunu söyleyebilmeliyiz. Milleti yok sayarak Türk milletinin içinden yeni bir millet çıkarılmasını teşvik etmemeliyiz.

Bakınız, Mevlana ne diyor;

Düşman gibi görünüyorsam da düşman değilim Farsça söylüyorum ama aslım Türk'tür

Daha önce bu topraklarda yaşayan Mevlana 8 asır önce nasıl Türk olduğunu söylemiş ise, biz de bugün Türk Milleti kimliğimize sahip çıkacağız. Hacı Bektaş-i Veli 72 millet birdir derken biz nasıl olurda bir olan milletimizin parçalanmasına göz yumabiliriz.

Mevlana bugün her zamankinden daha güçlüdür. 13.yüzyılda yaşamıştır ama o yüzyıla sığamamıştır. Konya'da yaşamıştır ama Konya'ya sığamamıştır. Bugün bütün dünyaya Mevlana düşüncesi yayılmıştır. Mevlana zamanda ve mekanda evrenselleşmiştir. Mevlana'nın ve diğer 13.yüzyıl tasavvuf erbabının etkisiyle Anadolu İslamiyet'i insan, akıl ve hoşgörü çizgisinde geliştirmiştir.

Onun içindir ki, bugün Türkiye İslamiyet'in en özgür, en akılcı, en ileri, en güzel yaşadığı yerdir.

Onun içindir ki, bugün Türkiye'mizde İslamiyet ile demokrasi, İslamiyet ile laiklik, İslamiyet ile özgür kadın anlayışı en ileri ölçüde bağdaştırılabilmektedir.

Onun içindir ki, bizim yaşadığımız İslamiyet Bin Ladinleri yetiştiren değil, Hz. Mevlana'yı, Hacı Bektaş-i Veli'yi yetiştiren İslamiyet olmuştur.

Bunun kıymetini bilmeliyiz, ne mutlu ki kültürümüzün zirvesinde böyle bir isim var. Bu ismi dünyaya öncelikle tanıtmak hepimizin görevi olmalıdır. İnanıyorum ki, kültürümüzün bu aydınlık isimlerini, bu aydınlık çağlarını bütün dünyaya anlatma konusundaki eksikliklerimizi hızla bir an önce tamamlamalıyız. Kendi gençlerimize, çocuklarımıza Mevlana'nın öğretilerini kültürümüzün temel dayanakları olarak anlatmayı başarmalıyız. Bütün dünyaya kendimizi ve İslamiyet'i Mevlana'nın objektifinden, penceresinden takdim etmenin bir yolunu mutlaka bulmalıyız.

Bu Vuslat Gecesi'ne bir kez daha katılabilmiş olmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum. Hepinizi yürekten selamlıyor, içten sevgiler ve saygılar sunuyorum”

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL
STAR TV “ARENA” PROGRAMI
(28 ARALIK 2009)

Uğur DÜNDAR- Başbakan Erdoğan'la Genel Kurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a yönelik suikast iddiaları doğrultusunda gözaltına alınıp serbest bırakılan bir Albay ve Binbaşı olayından sonra bu hafta içinde iki kez buluştular ve yaklaşık 5-6 saat süreyle baş başa görüştüler. Daha sonrada bu Albay ve Binbaşının görev yaptığı Özel Kuvvetler Karargahında iki gece üst üste sabaha kadar süren aramalar yapıldı. Deyim yerindeyse şuanda Ankara toz duman. Nasıl yorumluyorsunuz bu gelişmeyi?

Deniz BAYKAL- Son günlerde ortaya çıkan bu tablo uzun bir süreden beri izlemekte olduğumuz devlet kurumları arasındaki ilişkinin arzu edilen biçimde gelişmediği, tam tersine devlet kurumlarının birbirlerine karşı belli bir kuşku ve mesafe içinde bulunduğu tespitini, teşhisini maalesef hem doğruladı, hem bunun hangi düzeyde olduğuna yönelik bir takım görüntüler verdi.

Yani bir normal demokratik hukuk devletinde sağlıklı işleyen bir ülkede Silahlı Kuvvetlerle hükümet arasındaki ilişkilerin böylesine gayri tabi, böylesine gerilimli, böylesine bazen kopuk, bazen saatlerce bir araya gelerek görüşüp bir anlayış yaratmaya yönelik şekilde işlediği çok sık görülmez. Maalesef Türkiye'de böyle bir tablo var.

Bakın, son bir iki gün içinde 5 saati aşkın bir buluşma yaşandı. 3 hafta görüşme yoktu. Ama ortada kurumlarla ilgili spekülasyonlar, değerlendirmeler, medyadaki haberler, iddialar ortalığı alev alev yakıyordu. Böyle bir manzara içinde bir araya gelip görüşülemedi. Şimdi birden bire bir araya gelme ve saatlerce görüşme zorunluluğu ortaya çıktı. Bu tabi bir tablo değil. Tabi maalesef uzun bir süreden beri Türkiye'de hükümetle Silahlı Kuvvetler arasında sağlıklı bir ilişkinin gelişmekte olduğunu görüyoruz. Yani bunun çok değişik nedenleri var. Ama bir güvensizliğin bunlara egemen olduğu açık. Birbirlerine yönelik güvensizliğin, birbirleriyle ilgili inandırıcı teşhislerin samimi bir şekilde yapılamadığı görülüyor. **Türkiye gibi bir ülkede bu iki temel anayasal kurum arasında sağlıklı ve verimli bir işbirliği yok ise ortada çok ciddi sıkıntılar var demektir.**

Yani bakınız; sözkonusu olan Başbakan Yardımcısına ya da bir başka devlet yetkilisine yönelik suikast iddiasıdır. Bu iddia...

Uğur DÜNDAR- Çok vahim bir iddia.

Deniz BAYKAL- Çok olağanüstü vahim bir iddia. Bu iddia öyle anlaşılıyor ki kişisel bir suikast teşebbüsü olarak da algılanmıyor. Yani bir akli ve ruhi dengesini kaybetmiş olan herhangi bir insan ister asker olabilir, ister polis olabilir, ister sivil bir vatandaş olabilir. Bir devlet büyüğüne karşı bir suikast girişiminde bulunduğu haberi

elbette çok kaygı verici, çok tehlikeli bir durumu ortaya koyar ve derhal gereğini yapmak lazım. Ama bu insan bu girişimi kendi bireysel dengesizliği, anlayışı sonucu yapmış ise bu başka bir olaydır. Şimdi sözkonusu olan bir görev icabı, hiyerarşi içinde bir kuruma en yukarı düzeyde, Genel Kurmay düzeyinde mensup olan birisinin ve kurumsal yetkilendirmelerle, görevlendirmelerle bir suikast girişiminde, hazırlığında, tertibinde bulunduğu iddiasıdır.

Yani bu ne demektir? Türk Silahlı Kuvvetleri hükümete, Başbakan Yardımcısı düzeyinde bir kişiye suikast planlaması, görevlendirmesi, hazırlığı içindedir demektir. Buna inanmak mümkün mü? Yani böyle bir şey doğru ise olağanüstü vahim bir manzarayla karşı karşıyayız. **O zaman sözün bittiği yerdir artık.**

Eğer doğru değilse bunu mümkün saymak Silahlı Kuvvetler hakkında hangi varsayımlarla, hangi telakkilerle, hangi kabullerle mümkündür? Yani böyle bir şeyi kondukmak, böyle bir şeyin mümkün olabileceğini düşünmek. Şimdi bakıyoruz o insanlar şuanda görevli. Bulduğu yerin görev niteliği ülkenin savunmasına karşı her türlü hazırlığı yapıp tedbiri alma görevi. Şimdi bu görevin bir parçası haline bu hükümete yönelik suikastlar mi gündeme gelmeye başladı? O kurum böylemi değerlendiriyor diyoruz. **Şimdi bu vahim bir şey. Yeterince vahim. Yani bunun tasavvur edilmesi, düşünülmesi fevkalade vahim.**

Efendim inceleyelim bakalım. İnceleyelim tabi incelenmesi lazım hiç şüphe yok. Varsa böyle bir şey bunu haklı kılacak bir ipucu. Ama bunun o inceleme sonucunda bir iki şey çıkar. Ya yok böyle bir şey bu o konu değil, bu başka bir konu çıkar. Veyahutta evet o konu çıkar. Yok bir şey yok noktasına gelinse de ben bunu yeteri derecede vahim görüyorum. Çünkü bunun konduklmuş olması, böyle bir ihtimalin mümkün kabul edilmesi, böyle bir şeyin olabirirliğinin en ciddi siyasi çevrelerde öngörölmüş olması Türkiye'de güvenin, işbirliğinin el ele, birlikte bu ülke için çalışma ortamının kesinlikle ortadan kalktığını hepimize çok açıkça gösteriyor. Olmaz böyle bir tablo. Böyle bir tablo olmaz. Nasıl buraya geldik, niçin geldik?

Yani şimdi bakınız; **Silahlı Kuvvetler bütün bu olaylar sonucunda sonuç ne olursa olsun hiçbir şey çıkmasa dahi çok ciddi bir erozyonun içine girmiştir. Manevi erozyonun içindedir. Moral erozyonunun içindedir.**

En ağır ithamlar, en ağır iddialar mümkün hale gelmiştir ve Silahlı Kuvvetler artık bir kurum olarak bütün milletin en çok güven duyduğu, bütün araştırmaların ortaya koyduğu biçimde en çok güven duyduğu bir kurum olduğu halde bir süreden beri sistematik bir biçimde çok ciddi şekilde tahrip edilmektedir.

Bunun kendiliğinden kontrolsüz bir şekilde yaşanan bir süreç olduğunu kabul etmek gerçekçi değildir. Yani birilerinin bunu kurguluyor olması kuvvetle muhtemeldir. Ya da birilerinin buraya doğru bu işi tercih ederek yönlendiriyor olması kuvvetle muhtemeldir. Yani bu Türkiye'deki önemli, ciddi sorumluluk taşıyan hiyerarşinin içinde, devlet düzeninin içinde yetkili kurumlardan da kaynaklanabilir. Onun dışında Türkiye'yi birbirine düşürmek isteyen çevrelerden de bu destek görüyor olabilir.

Bakın bugün bazı gazetelerimizde, bir gazetemizde çok önemli, ciddi bir iddia var. Bu iddia; bir muhbirin bilinçli bir şekilde yanlış istihbaratı hem Silahlı Kuvvetlere, hem hükümet çevrelerine vererek bu iki kurumu birbirine düşürmeye yöneldiğine ilişkin bilgileri ve değerlendirmeleri yansıtıyor.

Uğur DÜNDAR- Gazetenin adını da verelim Habertürk.

Deniz BAYKAL- Evet Habertürk. Yani önemli bir noktaya dikkati çekmiş Sayın Fatih Altaylı. Diyor ki bir muhbir. Önce özel kuvvetleri aradı ve onlara dedi ki şuanda sizin kuşkulandığınız muhbir, aramakta olduğunuz muhbir kişi, köstebek, şuanda aradığınız köstebek Bülent Arınç'la buluşmuştur. Ona istihbarat vermektedir. Bunun üzerine özel kuvvetler onu yakalayabilmek için, Arınç'ın evinin etrafında tertibat almak üzere oraya geliyor. Aynı kişi bu defa Arınç'ı ve hükümeti arayarak Arınç'a karşı suikast yapmakla görevlendirilen bir Albay ve bir Binbaşı şuanda evin önünde hazırlık yapıyorlar diyor. Onun üzerine işte baskın yapılıyor falan diye bir değerlendirme. Mümkündür. Yani öyledir, değil midir bilmiyoruz. Ama iki kurumu birbirine düşürmeyi planlamış olan birilerinin böyle bir girişimi destekliyor olması kuvvetle muhtemeldir.

Asıl önemli nokta; böylesine tertiplere, böylesine tezgahlara elverişli bir psikolojik ortamın bulunuyor olmasıdır. Asıl yanlış olan budur. Yani hükümetin Silahlı Kuvvetlerin içinde görevli birilerinin bir görev anlayışı içinde böyle bir suikastı yapmasını mümkün sayan bir anlayış içinde Silahlı Kuvvetlere bakıyor olmasıdır. Böyle bir ortam varsa bu patlayıcı bir ortamdır.

Bu ortamı kullanırlar. Size doğru, yanlış, sizi kuşkulandıracak, tedirgin edecek haberler verirler. Siz o haberler doğrultusunda harekete geçersiniz. Harekete geçerek işleri çığırından çıkarırsınız. Aynı şekilde Silahlı Kuvvetlere de hükümetin onların arasına köstebek sokarak, onlarla ilgili istihbarat toplayarak, onlara karşı tertiplere girmekte olduğu konusunda bir kanaat hakimse bu kanaatte normal değildir ve bu kanaati de değerlendirirler. Sizi de hükümete karşı kuşkulu davranışlara sevk ederler.

Şimdi önemli olan böyle bir ortamın bulunmasıdır. Şimdi bu ortam haklı mı, haksız mı? Sorulması gereken temel sorulardan birisi budur. Ya da hangi ölçüde haklı, hangi ölçüde haksız. Şimdi bu noktada iş siyasetin işidir. Ülkenin siyasi hissiyatını, siyasi anlayışlarını, beklentilerini yerli yerine oturtması gereken, topluma güven vermesi gereken kurumların içinde zafiyetler varsa o zafiyetleri dile düşürerek, onların etrafında işte şov yaparak, onların tadını çıkararak, toplumu telaşlandırarak, tedirginliğe sevk ederek, birbirine düşürerek değil.

Eğer kurumların içinde hükümeti haklı olarak rahatsız eden yanlış bulduğu durumlar varsa onlar karşısında etkin ve doğru, planlı davranışlarla onları bertaraf etmeye yönelik bir davranış sergilemesi hükümetin görevidir. Eğer hükümet böyle yapmıyor da kendi kuşkularını haklı, haksız, abartılı ya da ölçsüz dile düşürerek, onların tadını çıkararak, onların etrafında bir kamuoyu oluşturmayı önemli sayarak bir husumet yaratmayı politika diye

kabul ederek, buna göz yumuyor ya da kendi yandaşlarının etrafındaki sistemin, medya sisteminin, danışmanlar sisteminin böyle bir istikamete olayları sürüklemesinden yarar umuyorsa, memnuniyet duyuyor ise, himaye ediyor ise işler çığırından çıkar. Bugün Türkiye'nin geldiği nokta budur.

Yani kurumlarda zafiyetler olabilir. Kurumlarda zafiyet varsa o kurumları atın, tutun. Hangi ölçüde zafiyet var, nedir onu doğru teşhis etmek lazım. Onu öyle gece gündüz dedikodular yaparak, haberler üreterek, şikayetler söyleyerek falan yapmak sorumlu bir davranış değildir. Bir makul yönetim tarzı değildir. Koca Türkiye sözkonusu.

Türkiye'de MİT'in içinde de, emniyet güçlerinin içinde de, Silahlı Kuvvetlerin içinde de olumsuzluklar varsa bunları tespit edip onları bertaraf edecek etkin, ciddi bir operasyon hangi ölçüde gerekiyorsa...

Uğur DÜNDAR- hedef almadan

Deniz BAYKAL- Almadan. Bunu yapacak. Ha kurumlar çıktı kardeşim bu kurumlarla olmaz diyorsak yani o zaman seni sorgulamak lazım. Türkiye bu kurumlarla buralara geldi. Bu kurumların zafiyetleri de olabilir. Yani ne yapıyorsunuz kardeşim?

Şimdi olay şu Uğur bey açıkça görebiliyoruz ki, temel zafiyet olarak bu çıkıyor. **Bu hükümet sorunların çözümünün ötesinde Türkiye'de bir büyük hesaplaşma ortamı yaratmayı, kurumları tahrip etmeyi kendisi için yararlı görüyor, böyle bir politikanın içine girmiş bulunuyor ve bu Türkiye'yi maalesef gerçekten yönetilebilir olmaktan çıkaran çok sakıncalı bir noktaya çekmiş bulunuyor.** Şuandaki manzara budur. Ben bu manzaranın altında hükümetin yönetme tarzının en temel yanlış olduğu kanısındayım. Türkiye'yi buraya getiren budur.

Şimdi kurumlar arası güvensizliğin çok değişik haklı nedenleri de vardır. Hükümete yönelik olarak mesela bugünkü hükümeti oluşturan siyasi parti Anayasa Mahkemesinin kısa bir süre önce devletin en temel ilkeleri karşısında bir odak olduğunu bir mahkeme kararıyla tespit etmiştir. Şimdi bu tablonun belki yol açtığı her şeyi gözden çıkarmış bir siyaset üslubu Türkiye'yi buraya getirmektedir. Yani Anayasa Mahkemesinin Türkiye'deki iç barışın, huzurun, ulusal bütünlüğün en temel ilkesi olarak gördüğü bir ilkeyi bertaraf etmek üzere eylemlerin odağında bu partinin yer aldığına yönelik tespiti olayların çıkış noktasıdır. Oralardan başlayarak gayri tabi, taşınması güç ciddi çelişkiler yaratan durumlarla karşı karşıya kalıyoruz.

Yani bakınız bu konuda; olayları birden bire bu düzeye doğru çeken sürecin kritik noktalarından birisi hatırlayacaksınız bu AKP'ye karşı belgenin Genel Kurmay'da hazırlandığı iddiası.

Uğur DÜNDAR- Fethullah Gülen ve AKP'yi bitirme planı.

Deniz BAYKAL- Böyle bir planı hazırlıyor Genel Kurmay diye bir iddia. Başbakan çıktı meydan konuşmaları, kongre konuşmalarıyla, dava açarak falan birden yani ortada Silahlı Kuvvetleri hedef alan bir tavır içine girdi. Olayı sen iktidar olarak sükunetle, gizlilik içinde, sorumluluk içinde ölçüsünü tespit et, gereğini yap, ciddi temaslar yap. Buraya girilmedi. Birden olay ortalığa döküldü, saçıldı. Ve iddialar atıldı, belgeler çıkarıldı. O belge kimin elinde, nasıl geçti belli değil. O belgeyi ortaya atan insan 4,5 ay sustu. 4,5 ay sonra orijinal belgeyi gönderiyorum diyerek posta yoluyla savcılığa orijinal belge gönderdi. Çünkü daha önce fotokopi. Bu fotokopi üzerinde ciddi hukuki değerlendirme yapılmaz dediler onu reddettiler. O zaman alın size orijinal belge, ıslak imzalı belge dedi. O belge adli tıpta incelendi. Adli tıbbın 3 üyesi var. 3 üye bir hafta önce oraya tayin olmuş ikisi. Adli tıbbın başındaki insan ben idari sorumluluk taşıyorum bilemem, grafologda değilim. Ben sadece bana getirilene onaylıyorum dedi. Diğer iki kişi bir hafta önce gelmiş. Önce Nevşehir'den Ankara'ya tayin olmuş, kadrolaşma anlayışı içinde oraya geldi iddiaları ortaya atılmış. Oradan uzaklaştırılan kişi Danıştay'a başvurmuş. Danıştay o atamayı iptal etmiş. O Nevşehir'den gelen kişi Ankara'da kalamaz hale gelmiş. O zaman gel sen İstanbul'a adli tıba demişler İstanbul'a taşımışlar. Yapılan incelemenin kesin, net evet odur gibi sonucu da ortaya çıkmamış. Olabilir diye bir karar çıkmış. Bu kararı alan heyet daha önce Hüseyin Üzmez olayında karar almış, Garipoğlu olayında karar almış. Hepsi tartışmalı. Başkanı çıkmış demiş ki, ya biz kararı sadece bilimsel esaslarla almayız, toplumun duyarlıklarını da dikkate alırız demiş. Yani bu kadar kuşku yaratan bir tablo. Ve onlar bunun orijinal ıslak imza olabileceği hükmünü vermişler. Ama ilgili kişi eline belge verilmek istendiği zaman bir dakika demiş. Ben eldivenlerimi giymeden bakmam demiş. Eldivenlerini giymiş. Niye öyle yapıyorsun dedikleri zaman eğer bu imza benimse onun üzerinde benim parmak izimin olması lazım. Şimdi ben alırsam parmak izim geçer. Ben tutmayacağım, eldivenle tutacağım. Lütfen bu belgeyi ciddiyetle parmak izi açısından da incelesinler. Varsa benim parmak izim mesele yok. Ben yok diyorum. Yoksa niye ısrar ediyorsunuz demiş ve tahliye olmuş.

Şimdi Başbakan o vesileyle çıkmış demiş ki, literatürde bu iş böyledir falan diye olayın üzerine yatmış bir anlamda. Kimse çıkıp Ankara'daki mahkeme ya gönderin birde biz görelim bu belgeyi demişler. O belge gelmemiş. Yani bunu şunun için söylüyorum. Ortada siyasetinde taraf olarak yer aldığı hukukun ya da maddi gerçeğin ortaya çıkması için mümkün olan en geniş anlayışla bir çalışma yapma yaklaşımı yok. Yani ben olsam böyle bir tablo karşısında ya kuşku var gönderin, Türkiye'de polisin, Silahlı Kuvvetlerin, uluslararası kuruluşların enstitüleri var, araştırma merkezleri var. İncelesin herkes gerçek ortaya çıksın. Niye diyemiyoruz bunu? Bu konuyu mesela sonuna kadar götürmedik.

Şimdi bir kuşku çıktı tabi. Yavaş yavaş kurumlar birbirlerine karşı bir husumet anlayışı içine girmeye başladılar.

Uğur DÜNDAR- Evet kurumlar birbirleriyle çatışır hale gelmiş durumdadır maalesef. İstenmeyen bir tablo bu. Ama izlenim böyle. Kurumlar birbirleriyle çatışıyorlar. Öbür taraftan hükümetin gündeme getirdiği demokratik açılım ya da birlik ve beraberlik projesi, kardeşlik projesi muhalefet tarafından işte bunlar PKK'yla müzakere ediyorlar, İmralı'daki bölücü başı Abdullah Öcalan'la müzakere ediyorlar şeklinde ağır eleştirilere uğradı. Ancak görüyoruz ki son birkaç gündür PKK'nın kentleşmesi anlamına gelen KCK denilen oluşuma karşıda operasyonlar başlatıldı ve

onlarda kapatılan DTP'nin mensupları ki İmralı'dan aldıkları talimat doğrultusunda kurdukları partinin BDP olduğunu, Barış ve Demokrasi Partisi olduğunu kendileri resmen söylediler. Dolayısıyla onlarla bağlantılı siyaset yapan kişilerinde tasfiyesi sürecinin başlatıldığını öne sürüyorlar. Ne diyorsunuz bu konuda?

Deniz BAYKAL- Tabii bu konu çok karmaşık bir konu. Yani kim kimdir, ne nedir? Kim kiminle bağlantılıdır. Kim kiminle işbirliği yapıyor, kim kimle çatışıyor bunun ortaya çıkarılması çok önemli bir konudur. Bunu güçleştiren bir zaman diliminde yan yana olanlar bir süre sonra karşı karşıya olabilir. Daha sonraki bir zaman diliminde tekrar daha farklı bir ölçüde işbirliği içinde olabilirler. O nedenle bu konularda hüküm verirken kim ne yapıyor daha bir soğukkanlı, daha bir süreç içinde bakmak lazım.

Şimdi buradaki temel tartışma götürmez gözlemler şunlar bu yaşadığımız süreç içinde. Bir; parlamentodaki siyasi partinin kendi başına bir güç odağı olarak anlaşılması mümkün değildir, gerçekçi değildir. Bunu ben çok önceden beri söylüyordum ve bundan dolayı da suçlanıyorduk. Ya niye böyle yapıyorsun diye. Yani oradaki insanlara karşı bir düşmanlığım yok, bir kısmı benim eskiden tanıdığım insani ilişkilerim olanda insanlar ayrı bir iş. Ama bir siyasi tespit ayrı bir şey. Kim ne adına orada? Evet halkın oyuyla seçildi. Halkın oyuyla seçildi ama 70 milyonun temsilcisi olarak seçildi. Şimdi 70 milyonun temsilcisi olarak mı o işi yapıyor? Nereden talimat alıyor, kimin adına yapıyor? Belli.

Şimdi bu netleşti. Bu süreç içinde daha da iyi görüldü. Yani parlamentodaki parti adı şu olmuş, bu olmuş hiçbir önemi yok. Adı bugün odur, yarın başka bir şeydir. DTP ile o BDP arasında ne fark var şimdi? Tabela farkı var. Tabela değişti o kadar. Yani yönetim değişmedi, kadro değişmedi, bağlılıklar değişmedi, söylem değişmedi, hedefler değişmedi, program değişmedi. Ve onu seyrediyor. Bu bir tiyatro bu, tiyatro.

Yani kapattık ne oldu? İki kişiyi parlamento dışında bırakmış olduk. Bunun için miydi bütün mesele? Yani ne yapıyoruz, bu nasıl tutarsız bir davranıştır?

Şimdi bu gerçek ortaya çıktı bir defa bu önemli bir gerçektir. Bizim çok önceden bildiğimiz, anlatmaya çalıştığımız, kimseye hakaret ediyor gibi olmadan anlatmaya çalıştığımız ama herkesin direndiği. Ama şimdi geldi böyle. Bunun böyle olmadığını söyleyecek insan yok. Şimdi bunlar diyorlar ki, böyle olması doğaldır. Bize onu kabul ettirmeye çalışıyorlar şimdi yeni bir aşama.

İki; bunların mücadele projesi değişmemiştir. Ortada mücadelenin böyle bir kişisel mücadele olduğunu, birilerinin kendi egosuyla ilgili bir kavga içinde olduğu varsayımları temelden yanlıştır. Öcalan içinde yanlıştır. Bazıları öyle diyor. Şimdi en rahat, en... Öcalan kendisinden başka bir şeyi düşünmüyor. Yok öyle şey. Nereden çıkarıyorsunuz? Bu haksızlıktır. O ne yaptığını biliyor. Sen bilmiyorsun ne yaptığını onun. Onu karalayarak sen kendi yanlısına herkesi sürükleyebileceğini zannediyorsun. Gerçeği görün. Kendi mücadelesini veriyor. Onun bir mücadelesi var. Yok egosu varmış da, bilmem odasıymış da, elbette onları söylüyor. Onların önemi onun hazmedilmesi, kabul edilmesi, muhatap alınması, onun şartlarının düzeltilmesi mecburiyetinin size dayatılması. O kişisel kavganın içinde değil. Orada da yaşar o adam. Dağda yaşamış birisi bu. Meseleyi öyle görmeyin. Öyle görürsek yanılırız. Proje değişmemiştir. Proje Öcalan'ın kafasındaki projedir. Bu proje için dağda

mücadele verilmektedir. Kandil'deki mücadele, Kandil'deki karargah bu projenin uygulaması içindedir. Parlamentoda görev yapanlarda bu projenin parçasıdır.

Uğur DÜNDAR- Peki demokratik açılım projesinin rotasında bir değişiklik olmuş mudur? Nedir?

Deniz BAYKAL- Yani şu oldu. Böyle istediklerini yapamayacaklarını görmeye başladılar. İstemediler demiyorum. İstediklerini yapamayacaklarını görmeye başladılar. Yanlışlar ortaya çıktı. Şimdi ortaya çıkan doğruları görürsek. Bir; proje değişmedi. Yani bir şey yapacaksanız o projeye uzlaşacaksınız kardeşim. İmralı'yla uzlaşma falan diye konuşuluyor veyahutta işte Kandil'le. Hepsi proje için çalışan militanlar bunlar. Proje ortada. O proje için bunlar savaşıyorlar. Birisi savaşmıyoruz biz parlamentoda işte Front örgütü olarak meşrulaştırmaya çalışıyoruz, yumuşatmaya çalışıyoruz, nüfuz etmeye, hulul etmeye, etkisizleştirmeye, direncinizi kırmaya çalışıyoruz. Benim görevim o. Yoksa ne milletvekilliği peşinde, ne bilmem ne. Burada iş yapıyoruz biz diyor. Benim işim bu. Onun işin o İmralı'dakinin. Kandil'in işi de o. Kandil'e de sahip çıkıyorum, İmralı'ya da sahip çıkıyorum. Sizin demokrasi anlayışınızın içinde kendime bir yer buldum. Ona dokunmamanızı istiyorum ve onun mücadelesini veriyorum diyor.

Şimdi biz ne yapıyoruz peki? Biz dediğim yani bu tabloya ya teslim olacaksınız. Ya da bu tabloyu kabul edilemez bularak kabul edilebilir bir çerçeve koyacaksınız. Bugüne kadar ne yaptık biz? Bunu bir demokratikleşme mücadelesi diye anladık ve komplekslerde var, yapılmış haksızlıklar var, yanlışlıklar var hiç şüphe yok. Yiğınla gerekçe var, laf için malzeme bol. Bol laf üretildi ve bunun sonucunda denildi ki bu demokratikleşme konusundaki talep haklıdır. Elbette haklıdır. Biz 20 yıl önce çıktık dedik ki Kürtçenin yasak olması ne demektir? Böyle bir şey kabul edilemez dedik. Ve 20 yıl önce parlamentoya bunun teklifini verdik. İlk parlamentoya verilen Kürtçeyi yasak olmaktan çıkarmaya yönelik teklif bizim Cumhuriyet Halk Partisinin teklifidir, birinci imzada benimdir. Bunu kabul edilemez bulduğumu, bir dile yasak konulamayacağını çok açık bir şekilde lafla değil, kanun teklifiyle, sorumluluğunu üstlenerek yaptık. Tabi konuşamadılar bile. Bu kanun teklifini gündeme alamadılar. Ama biz tavrımızı belirledik. Bizim anlayışımız oydu. Raporumuzu yazdık. Raporda da bunu söyledik. Herkesin etnik kimliği elbette saygıdeğerdir. Kimsenin etnik kimliği onu suçlama vesilesi olamaz. Hepimiz kimliğimiz ne olursa olsun eşitiz, kardeşiz, beraberiz falan. Bunlar nazari, teorik çerçeve. Hayat o değil tabi. Hayatta dışlamalar var, haksızlıklar var biliyorum. Ama önce bir teorik çerçeveyi doğru koyalım sonra onu düzeltiriz diye kabul ettik ve bu doğrultuda bir mücadele verdik. Bu olması gereken şey, çerçeve bu.

Şimdi bazıları Uğur bey, bu olayı bir demokratikleşme mücadelesi gibi anlıyorlar. Yani insan hakları bakımından ki bu Kürtçe yasaksa demokratikleşme mücadelesidir. Kürt kimliği baskı altındaysa o bir demokratikleşme mücadelesidir. Eğer Kürtlere karşı bir dışlama varsa sosyal hayatta, hukukta, kanunlarda, uygulamada kız alamıyorsa, ev alamıyorsa, dışlanıyorsa bu olmaz. Bu elbette beraber yaşamamız demektir.

Şimdi Türkiye'de halk, toplum ve bizim sosyolojik anlayışlarımız çerçevesinde böyle bir etnik husumet ve etnik ayrışmanın zemini yok. Hiç yok çok açık. Ve yaşanan gerçekte ne? Türkiye çok değişti. Eskiden feodal toplum yapısının egemen olduğu dönemde insanlar bir yerde doğuyordu orada ölüyordu. Ağaç gibi toprağından

kopamıyordu. Ve böyle gitti Türkiye çok uzun süre. Ama artık şimdi mobilite var, hareketlilik başladı, sosyal dinamikler işlemeye başladı. Kimse yerinde durmuyor. İnsanlar coğrafya değiştiriyor, mekan değiştiriyor, yaşadığı ortam değiştiriyor, iş değiştiriyor, ilişki değiştiriyor. Bunu yapamayanlarda var. Hala Güneydoğu'da toprağına mahkum yaşamak zorunda kalan çaresiz bir toplum kesimimiz var biliyorum. Ama bu bir etnik dışlama sonucu olmanın ötesinde bir tablo. Oradan kopan bir insan, yaratıcı bir insan geliyor bizim toplumumuzun çok başarılı bir sanatçı oluyor, sporcusu oluyor, iş adamı oluyor, öncü bir insan oluyor, hepimiz hayran kalıyoruz. Yani bu coğrafyanın, bu kültürün bir parçası.

Uğur DÜNDAR- Bir tuvalde birbirine karışmış renkler gibi.

Deniz BAYKAL- Evet. Milyonlarca böyle insan var. Gelmiş buraya yerleşmiş, çocuklarını koleje koymuş, ailesi kurmuş, yazlığını Marmaris'te almış, Bodrum'da almış, Antalya'da almış gidiyor. İşi var, kazancı var. Böyle yığınla insan var. Ve bu bir etnik dışlama değil. Şimdi konu eğer demokratik hak verilmesinin ötesinde. O insanların demokratik haklarla ilgili bir şikayeti yok. Ve onların ayrışma diye bir talebi de yok. Olmuyor kardeşim biz ayrılalım, coğrafyamızı, milletimizi ayıralım, siyasi egemenlik paylaşımı yapalım. Böyle bir şey yok. Şimdi PKK'nın Türkiye'ye dayattığı kafasındaki proje bu kaynaşmayı daha ileriye götürme projesi değil. Tam tersine bu kaynaşmayı engelleme ve ayrışmanın tohumlarını ekme, ayrışmanın temellerini atma projesi. Bu temelleri atmanın en temel dayanak noktası da milli eğitimi etnik temelde ayırıştırma. Yani Türkiye'de biz çocuklarımızı etnik kimliğine göre farklı dillerde eğitmeye başladığımız anda bir süre sonra Türkiye'nin ayrışmasını öngörmüş oluruz. Bunun barış içinde, sükunetle gerçekleşecek bir ayrışma olmayacağını da bilmemiz gerekir. Yani bunu yapalım 15-20 yıl sonra gene kardeşçe bir ayrışma olur. Öyle bir şey olmaz. O daha güçlü bir çatışmanın temellerini atacak. Çok tehlikeli bir çatışmanın temellerini atacak. O bakımdan o çok sakıncalı. Elbette kimsenin ne dilini yasaklamak mümkün, ne o dili öğrenmesini, öğretmesini, o dilini kullanmasını televizyonda, yayında, basında engellemek sözkonusu. Böyle bir şey yok. Ama bunu devletin işi haline getirdiğiniz zaman, devlete insanlara etnik kimliğine göre eğitim vermeye başladığınız zaman bizzat siz devleti kendi elinizle parçalamaya başlamışsınız demektir. Devletin bizde tek görevi var resmi dili öğretmek.

Uğur DÜNDAR- Yani bu nedenle mi ayrışma projesine karşı PKK'nın bölünme projesine karşı hükümetin öngördüğü ya da gündeme getirmeye çalıştığı demokratik açılım projesi bir panzehir olamıyor bu nedenle mi?

Deniz BAYKAL- Evet tabi. Bu bir parçası ve aynı şekilde Anayasada bir değişiklik öngörüyorlar. Çok açık. Grup Başkanvekili çıktı AKP'nin bu anayasadaki Türk lafını çıkaralım artık dedi. Çünkü Türk olmayan insanlarda varız dedi veya insanlar var. Onlarında anayasada kimliğini kabul etmeye yönelik ya genel kapsayıcı tarifler kullanalım veya adını koyalım. Böyle bir değişiklik yapalım. Şimdi buradaki, anayasadaki Türk sözünün Kürt kökenli insanlarımız bakımından bir aşağılama olduğunu düşünmek bence çok büyük bir haksızlıktır. Çerkez kökenli insanlar için bu bir aşağılama mıdır? Yani Gürcü kökenli olanlar için, Arap kökenli, Arnavut kökenli olan insanlar için bir aşağılamamıdır? Niye olsun? Her birimizin içinde şu ya da bu ölçüde bunlardan bazıları var. Buradaki Türk sözü bir etnik husumeti ifade eden, etnik

kimliği dayatan ırkçı bir anlayış olarak nasıl anlaşılabilir? Bu bizim genel, kültürel, geleneksel, tarihi kimliğimizle ilgili bizim dışımızda gelişen bir kabul.

Yani geçenlerde Mevlana'yı anma törenlerindeydim orada da ifade ettim Şeb-i Arus'ta. Mevlana aslım Türk'tür diyor. Yani bunu neredeyse 800 yıl oluyor ya. 800 yıl önce...

Uğur DÜNDAR- Peki Deniz bey, şimdi PKK'nın getirmek istediği yer artık çok netleşmiş durumda. Hükümetin demokratik projesi de sizin getirdiğiniz eleştiriler açısından bakıldığında az çok şekillenmiş durumda. Nereye götürür bu süreç Türkiye'yi?

Deniz BAYKAL- Bakın bu söylem, bu deneme, bu yaklaşım Türkiye'ye çok ciddi zarar vermeye başladı. Ortada anayasa değişmedi, üniversitelerde başlıyor galiba. Okullarda, orta eğitimde, liselerde, ilkokullarda eğitim başlamadı. Ama bu söylem Türkiye'yi çok ciddi şekilde ayrıştırmaya başladı ve maalesef bir etnik terminoloji bizim günlük yaşamımıza yansımaya başladı. Halbuki yani herkesin bir etnik kimlik mücadelesi içinde olmasına gerek yok ve böyle bir tabloda yok. Yani kimse anasının, atasının iki kuşak ötesinin ya da işte kendisinin hangi kimliğe sahip olduğu konusunda bir problem yaşamıyor. Yani çoğumuz karışmışız. Milyonlarca insan böyle. Ama ne oldu? Şimdi o karışan insanlarda dahil olmak üzere bir ayrıştırma projesi uygulanmaya başladı. Herkese safını seç demeye başladılar ve bu saflaşma çok tehlikeli tohumları attı. Yani sadece ben şimdi bakınız; sokak süreci işlemeye başladı Türkiye'de. Devletin güvenlik güçleri devletin yasalarını işletemez hale gelmeye başladı. Kendisini savunma mecburiyeti içine girmeye başladı. Tehditler ortaya atılmaya başladı ve bunlar doğal karşılanmaya başladı.

Şimdi mesela Diyarbakır'da KCK'yla ilgili bir operasyon yürütüldü. Bu operasyon karşısında milletvekilleri, oradaki insanların bir kısmı gittiler yerleştiler biz burada bu tablo karşısında ya onları bırakırsınız ya bizi de alırsınız anlayışı içindeyiz. Yoksa barış bozulur diyorlar. Şimdi bir tehdit ve şantaj sözkonusu.

Uğur DÜNDAR- Hatta Osman Baydemir'in Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'in kavgada bile söylenmeyecek küfürlerle devlete yönelik sözler sarf etmesi.

Deniz BAYKAL- Şimdi bu küfürler yapıldı. Kimsenin kılı kıpırdamadı. Bu küfürlerin muhatabı olan insanlar hazmettiler. Yani iade etmeyi, teessüflerini ifade etmeyi, böyle bir üslubu kabul edilemez bulduklarını söylemeye bile gerek duymadılar. Yani bu pek çok insanı rahatsız ediyor.

Uğur DÜNDAR- Suat Kılıç Grup Başkanvekili çok sert bir şekilde eleştirdi ama.

Deniz BAYKAL- Muhatabı Suat Kılıç değil onun. Muhatabının kim olduğu belli hükümet diyor, devlet diyor. Devlet ve hükümet diyor.

Şimdi bu tabi ağır bir manzara. Yani bu hakaretlerin ortaya konması, yani küfrün kabul edilemezliği, çirkinliği falan ötesinde bilinçli olarak bu söyleniyor. Bilinçli olarak bu bir yumruk atmadır, bu tahrip etmedir, hakaret etmedir. Şimdi bunlar taşıyor,

hazmediliyor. Bunların bir tahribatı olmaması olabilir mi? Yani devletin saygınlığı falan her birisi ortadan kalkıyor. Ve sokak süreci egemen olmaya başlıyor. Sokak süreciyle hiç ilgisi olmayan, huzur içinde yaşayan milyonlarca insanın arasına nifak sokulmaya başlandı. Yani işinde, gücünde, bir etnik problemi olan, etnik terminolojiyle olaya bakmayan, hiç bunu sorgulamayan, kızını bilmem kime vermiş, oğlu bilmem ne olan insanlar bile şimdi bir ayrışmanın telaşı içine girdiler. Falanlardan alışveriş yapın, yapmayın, falanlara ev satın, satmayın, burada onlara yer var, yok. Bunlar çok vahim şeyler.

Bakınız; bu çatışma kültürü ortaya çıkarsa bu çatışmanın maalesef hedefinde bu çatışmanın dışında uyum ve uzlaşma içinde kaynaşmış olarak burada yaşayan Kürt kökenli insanlar yer alacak hedefinde. Yani o insanlara diyecek ki birileri kararını al. Bizimle misin, bize karşı mısın? Yani ne münasebet ben aslımı da inkar etmiyorum, iftihar ediyorum. Yok öyle şey. Bak burada biz mücadele veriyoruz. Bu mücadeleye sende destek vereceksin. Paranla vereceksin, çocuğunla vereceksin, kendin vereceksin, safını tutacaksın. Karıştırmayın benim huzurum yerinde. Şimdi onlar hedeftedir. Böyle söylemek bir süre sonra olağanüstü güç hale gelecektir. Böyle söyleyen insanlar bir bedel ödemek zorunda kalacaklardır. Yani bütün bu tip ayrışma projelerinde bu ayrışma projesini hem 19. yüzyılda yaşadık, işte gördük. Ermenilerin mücadelesi, Yunanlıların mücadelesi, Kıbrıs'ta yaşanan mücadelelerde önce ilk bir çekirdek vardır bu mücadeleyi götüren PKK falan gibi, onun ilk yandaşları gibi. Bir de büyük potansiyel çekirdek vardır. Çekirdek değil işte potansiyel alan vardır. O alandakileri çekirdeğin emrine sokabilmek için tehdit, şantaj, adam öldürme yıldırma kaçınılmaz bir süreçtir. Çünkü o çekirdekle sonuç alamayacaklarını görürler, işi yaygınlaştırmak lazımdır. İşte dağdaki teröristten milise geçmek lazımdır. Onun için iknanın bir sınırı vardır. Kendiliğinden davaya katılmayabilir insanlar. Katılmayacak olanları katılmak zorunda bırakmak için.

Uğur DÜNDAR- Osman Baydemir bunu isyan olarak niteledi ve daha önceki isyanlarda çimizden hainler çıktı ve davayı sattılar. Bu sefer bu isyanın haini olmayacaktır dedi. Şimdi bunu nasıl önleyebilir iktidar?

Deniz BAYKAL- Şimdi önce bir defa bu yola girmekle yanlış yaptı. Bunu görecek. Yani buraya iki yıl önce Türkiye'de bir ortam yoktu. Bir yıl önce Türkiye'de böyle bir ortam yoktu. Terör diye bir derdimiz vardı. Onunla uğraşıyorduk, uğraşmaya devam ederdik. Onun etkin yolları var, o yolları aramıyor hükümet. Terörle mücadele. Nedir etkin yolları? Türkiye'nin bölgede olağanüstü yüksek bir ağırlık kazandığı açık bir gerçek. Amerika bölgeden ayrılıyor. Ayrılmak durumunda. Amerika ayrıldıktan sonra bu bölgeye büyük ölçüde sorumlulukla yön verme şansı Türkiye'nin elinde. Türkiye Irak'a, Irak'ın içindeki Kuzey Irak'taki oluşuma, diğer komşu ülkelere yönelik olarak işbirliği şansını, onları Türkiye'nin ulusal yararları doğrultusunda Türkiye'yle paralel, Türkiye'yle beraber politika yapmaya çekme konusunda müthiş bir imkana sahip oluyor Türkiye artık. Şimdi bunu doğru kullanmak lazım. Bakınız Kandil'deki PKK varlığı nelere bağlı? Önce Kuzey Irak'taki yerel yetkililerin Kandil'e lojistik destek verilmesine göz yummasına bağlı. Yollar onların kontrolünde. PKK'nın kontrolünde değil. O yollardan cephaneye geçiyor, silah geçiyor, yiyecek geçiyor, ilaç geçiyor, her türlü malzeme geçiyor ve onlar o sayede orada. Bunu tutması mümkün. Şuanda tutmadı. Tutmaya Türkiye'yi ikna etme konusunda gerekeni henüz yapmış değil. Amerika'ya bağlı. Amerika bu konuda rol sahibi olabilir. Kuzey Irak'a bağlı. Şimdi Irak'ta Şii var, Sünni var, Kürt var, Türkmen var, Asuri var. Amerika çekildikten sonra

Kuzey Irak'ta bir yapılanma var. Bu yapılanmanın etrafında koca devletler var Türkiye, İran, Suriye vs. Irak'ın içinde, o Kuzey Irak'taki Kürt oluşumunun etrafında Şiiler var, Sünniler var, Araplar var, Türkmenler var. Yani oradaki, Kuzey Irak'taki oluşum Türkiye'yle, İran'la, Suriye'yle savaşı göze alacak, Şii ve Sünni Araplarla çatışmayı göze alacak, orada bir ufunet, bir terör mihrakını bizim yüksek kararlılığımız karşısında sürdürmeyi başaracak. Böyle bir şey olur mu canım? Bunu ayarlamak lazım. Bu bir ciddi diplomatik yolla illa eline silah al git vur diyen yok. Gerekirse onu da yaparsın, o ayrı bir iş. Ama önce yapman gerekenler var. Bunlar yapıldı. Türkiye bununla meşgul değil, ayrışmayla meşgul şimdi. Yani ne istiyorsunuz? Size siyasi kimlik kazandıralım, siyasi hak kazandıralım. Türkiye'yi bölmeye kalkarsanız Türkiye büyük ölçüde kaynar. Bölünmesini isteyen insanların kat kat fazlası bölünmemesini istiyor ve onunla...

Uğur DÜNDAR- Peki KCK operasyonlarıyla İçişleri Bakanı Sayın Beşir Atalay'ın en son Irak'a giderek yaptığı temaslar Amerikalılarla ve Irak merkezi yönetimi ayrıca Kuzey Irak'taki federatif güçlerle yaptığı müzakereler bu yok etme operasyonunun hazırlığı olarak değerlendirilemez mi?

Deniz BAYKAL- Keşke. Ama hep böyle sözler duyuyoruz. Ortada bir ciddi, somut işaret yok. Bakın düşünün Amerika çıktı 3 tane PKK öncüsünü, önemli ismini uluslararası uyuşturucu kaçakçılığının sorumluları olarak ilan etti. Bunları dahi etkisiz kılamadık. Bunları dahi teslim alamadık.

Uğur DÜNDAR- Kaldı ki biz onlarla ilgili olarak 3 yıl önce çok belgeli haberler yapmıştık.

Deniz BAYKAL- Tabi. Yani şimdi bu duruyor. Türkiye bunu talep ediyor mu? Bunun gerisini getirin diyebiliyor mu? Yani bu alanda bir çaba yok. Sanki artık PKK'yla uzlaşma noktasına geldik. Temel yanılığ o işte. PKK'yla uzlaşma noktasına geldik, PKK'yı kızdıracak, küstürecek, tedirgin edecek talepler yapmayalım onların onayıyla, onların işbirliğiyle Türkiye'de akan kanı durdururuz, anaların gözyaşını ortadan kaldırırız yanılığ var. Vahim bir yanılığ. Yani bu saflığın ötesinde bir şey. Ortada bir proje var, herkes ne yaptığını biliyor, giderek güçleniyorlar, giderek etkinleşiyorlar ve size meydan okuyorlar, küfrediyorlar, hakaret ediyorlar bir şey yapamıyorsunuz. Bu hakareti yapan insanlara dokunamıyorsunuz ve giderek Türkiye'de bir ayrıştırmayı yaratıyorsunuz. Yani bu ne yapmalı? Önce bir defa bu iktidarı iktidardan uzaklaştırmalı ben size söyleyeyim. Yani bu iktidarın bu konularda bir yeni Türkiye'yi toparlayacak, kavrayacak ifade ediyor. Samimi kanaatim budur. Yani izlenen politika maalesef Türkiye'yi ayrıştırmaya yönelik bir politikadır. Bunu ben zaman zaman bölücülük yapıyorsunuz, ihanete yaklaşıyorsunuz falan diye söylüyorum kızıyorlar. Ama şunu bilmenizi istiyorum ben 36 yıldır siyaset yapıyorum. 1973 yılından buyana siyaset yapıyorum. Bu süreç içinde pek çok siyasi tartışmanın, çatışmanın tarafı oldum. Ama bugüne kadar bir tek kişiye bölücülük yapıyorsunuz ya da ihanete yaklaşıyorsunuz gibi bir değerlendirme yapmadım. Şimdi bunu hiçbir hakaret kaygısı taşımadan bir tespit olarak, samimi bir tespit olarak ifade etme gereğini duyuyorum. Türkiye gerçekten bölünüyor. Bakın daha önceden bu konudaki kaygılarımızı ifade ettiğimizde bize derlerdi ki paranoya, vehim, Türkiye'mi bölünecek, kim bölecek, nereden çıkarılıyor, yok böyle bir şey. Bir süre önce bunlar söyleniyordu. Şimdi artık akli başında kimsenin Türkiye'nin bölünmekte olduğu

tespitine karşı çıkması mümkün değildir. Bu bir gerçektir. Yalın, sade bir gerçektir. Türkiye ayrıştırılıyor. Türkiye bölünmeye doğru sürükleniyor. Tabii bu doğrultuda eskiden ta yıllar öncesinden Sevr dönemlerinden beri hayaller vardır, düşünceler vardır. Ancak milli mücadeleyle bunu etkisiz kıldık. Uzun bir süre bu konu gündemden düştü. Daha sonra tekrar yeni koşullar içinde uluslararası yeni ilişkiler sistemi içinde, demokratikleşmenin getirdiği imkanlar içinde yeniden bu arayış sahnelenmeye başlandı. Biliyoruz haritalar çıktı, en resmi çevrelerde çıktı. Bunlar ortada, böyle projeler var, bekleyişler var. Ama biz özgüvenle bunlar karşısında gerekli kararlılığı götürerek bunları etkisiz kılarız biliyoruz. Bir telaşa da kapılmadık. Ama şimdi Türkiye’de iktidarı kullananlar bu projelere karşı gereken tutumu almak bir yana sanki o projeler doğrultusunda harekete geçmeyi kararlaştırmış gibi bir görüntü veriyorlar.

Nedim ŞENER- O tespitinize geçen haftadan bir katkı Edip Başer’de amacın aslında büyük Kürdistan, Türkiye’den toprak talebini isteyen, talep eden bir bakış olduğunu söyledi. Şimdi birde önemli bir konu bu Ergenekon kapsamında İstanbul Cumhuriyet Başsavcısının dinlenmesinden sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcısının dinlendiği, hatta Danıştay’ın dinlendiği ve nasıl belirlendiği belli olmayan birçok yüksek Yargıç’ın ve Savcının dinlendiği ortaya çıktı. Bunların içinde Erzincan savcısı da var. Ve siz bir milletvekilinizi gönderdiniz. Kamuoyuna buradan bir fotoğraf yansıdı. Size Ahmet beyin yansıttığı bir başka fotoğraf ya da bizim göremediğimiz bir başka fotoğraf var mı? Ne gibi izlenimlerle döndü ve birde bu yüksek yargının dinlenmesinin bu boyuta kadar ulaşması hakkındaki yorumunuz nedir?

Deniz BAYKAL- Tabii bu Erzincan ve Erzurum’da yaşanan olaylar çok önemli ve bu konuda aldığımız haberler bizi kaygılandırdı. İnsan hakları komisyonu üyesi de olan İzmir Milletvekili arkadaşım Ahmet Ersin bölgeye gitti, gerekli incelemeleri yaptı, bir rapora bağladı. Ve durumun gerçekten çok kaygı verici olduğu, devletin hepimizi rahatsız eden bir konuma orada da sürüklenmiş olduğu tespitini birlikte yaptık. Yani düşünün bir savcı kendisine yapılan bir ihbar doğrultusunda Erzincan’da harekete geçiyor ve gerekli hukuki kararları alıyor, dosyasını hazırlıyor vahim bir manzara çıkıyor ortaya. Çok vahim bir tablo. Ve bu dosyanın bu hale geldiği anlaşılınca baskılar başlıyor. En yetkili kişiler müdahale ediyorlar, telefon açıyorlar gayri tabii hükümet düzeyinden bir savcıya yürütmekte olduğu dosyayla ilgili telefonlar açılıyor. Bu tespit edildi. Ahmet beyin raporunda da bu var. Gene bürokrasinin içinde Adalet Bakanlığında yüksek bürokratlar başına iş açarsın diyor. Yani ortada bir yasanın gereğini takip etmeye çalışıyor bir insan. Ve o bütün bu uyarılara rağmen çalışmalarını sürdürmeye devam edince bir süre sonra dava onun elinden bir gerekçeyle alınıyor Erzurum’a aktarılıyor. Bu defa onun hakkında, dosyayı hazırlayan insan hakkında 26 yıla kadar hapsi öngören suçlar ortaya atılıyor. Suçlardan biriside lojmanda bir kameraya yaptırarak imar kirlenmesine yol açtığı iddiası. Bunu efendim oradaki işte imar müdürü bize duyurdu diye bir ihbar mektubu var. İmar müdürü yok ben böyle bir mektup yazmadım diyor. Onun uydurma olduğu gözüküyor. Yani sanki Türkiye’de yaşanan işte Genel Kurmay’da iki gündür, birkaç gündür yaşanmakta olan olayların bir pilot projesi burada. Bir mikrokozmoz, bir hukuk dışı, yasa dışı yönlendirme çabaları, iftiralar, tertiplenmiş dosyalar, uydurma suçlar, gerçek olmayan muhbirler falan yani. Bu sıradanlaşıyor. Yani böyle devlet yönetilir mi canım. Yani hadi orada bir hata yapıldı, burada. Bu kadar sistematik hata olur mu canım? Bunun bağlandığı yer neresi? Bağlandığı yer hükümet, iktidar. Hiç hata yapmayalım, hiç

kendimizi aldatmayalım. Yani iktidarın dışında bunu izah etmek mümkün değil. Tedavi etmekte mümkün değil.

Nedim ŞENER- İktidar bu kontrollü süreci yürüten odağın komplosuna maruz kalıyor olabilir mi? Mesela KCK operasyonu ile ilgili olarak yaptığınız analizin bir fotoğrafı var. Plastik kelepçeli siyasetçilerin herhalde herkesi bir şekilde yıpratıyordur eminim. Bu konudaki görüşünüzü merak ediyorum. Normal şartlarda bu tür operasyonlarda biz gazeteci olarak fotoğraf almakta bayağı zorlanırsınız. Hele video çekimi yapmak, kamera çekimi yapmak oldukça zor. Ama bakıyorsunuz sıralanmış belediye başkanları ve diğer sanıklar fotoğraflar çok net ve kameralar sokularak bir görüntü veriliyor kamuoyuna. Bu hem Türkiye'nin genel fotoğrafına, hem de belki de hükümetin iyi niyetle yürütmeye çalıştığı açılım. Yani iyi yönden bakmak için söylüyorum. Kanın durması bakımından o terminolojiye bağlı kalmak adına söylüyorum. Belki de onların bu iyi niyetine bir...

Uğur DÜNDAR- Yani hükümette bir komplonun hedefi olabilir mi?

Nedim ŞENER- Acaba olabilir mi? Yani fotoğraf hakkındaki düşüncenizi birde ayrıca?

Deniz BAYKAL- Tabii tabii mümkündür. Yani işi bir defa çığırından çıkarınca, kuralı bir yana bırakmayı içinize sindirince kimin önüne alacağı, kimin nerede kendi hegemonyasını kurup alt hegemonyasını sizin kurmaya çalıştığınız o büyük hegemonyanın altında ve orada kendine göre hangi tezgahları işleteceği ve bunun sizin hedeflerinizle bazen çelişki içinde, bazen uyum içinde olabileceği doğal bir gerçektir. Ama burada o çektiğimiz küçük fotoğraflara bakarak hüküm vermek bence doğru değildir. Olayın bütünü görmek lazımdır. Bütününe baktığımız zamanda devletin içindeki bu sağlıksız, kural dışı alt yapılanmalara izin verme kararı doğrudan hükümetin kararıdır. Hükümetin işbirliği, onayı olmadan onun desteği olmadan onun götürülmesi mümkün değildir. Yani genel müdürleri tayin eden sensin, müsteşarları tayin eden sensin, bütün kritik yerlere insanları tayin eden sensin. Senin dışında kim yapabilir bunu. Yani elbette şimdi birileri belli bir etkinlik noktasına geldikten sonra kendi hesabını takip etmeye kalkabilir, sen onu görürsün. Ama o zaman onu bir sorun olarak görüp ona karşı bir program uygulayacaksın. Böyle bir program var mı? Yok. Yani ben aralarında bir kayıkçı kavgası niteliğinde bir kavgaya dahi tanık olmuş değilim. Şeyi anlamak mümkündür onu söyleyeyim isterseniz Nedim bey hafif ima etti. Güneydoğu'da yaşanan olaylarla ilgili PKK'yla Hizbullah ve iş birliği cemaat arasında bir çekişme olabilir. Ama bu başka bir şeydir. Yani Güneydoğu'da şimdi öyle değerlendirmeler alıyoruz. İşte belli ve devlette, güvenlik güçlerinde etkili olduğu düşünülen bir cemaatin PKK'yla bölgede bir güç çatışması içinde olduğu ifade ediliyor. Bu olabilir. Hizbullah'la PKK arasında bir çatışma olduğu, kimin borusunun öteceği etrafında bir tartışma yaşandığı söyleniyor. Olabilir. Ama biz devleti görmek istiyoruz. Sadece PKK'ya karşı değil, hepsine karşı. Hukuku işletin, yasaları işletin. Yani bu olmadan onları birbirine vurdurarak bir yere varılmaz. Bunu Türkiye daha önce denedi 12 Eylül öncesinde. Ne gibi acı sonuçlar çıktığını biliyoruz. Ve şimdi sadece o kendi hesabı içinde kullanmıyor. Devleti siz emanet etmişsiniz birilerine. O birileri bir noktadan sonra kendi içinde onu kullanıyor ve onun nereye gideceği de bilinmez.

Uğur DÜNDAR- Deniz bey şimdi programın başına tekrar dönüyorum bir fotoğraf çıktı. Çok önemli, hayati önem taşıyan, devletin bekası için mutlaka dimdik ayakta durması gereken kurumlar birbirleriyle çatışır halde. Hatta yargı gibi son derece hayati bir kurum kendi içinde de çatışır durumda.

Deniz BAYKAL- Ona işaret etmişsiniz siz evet.

Uğur DÜNDAR- Çatışır durumda. Oysa bölgede çok önemli gelişmeler oluyor. Türkiye çok önemli bir coğrafyada güçlü bir devlet olması gerekirken kurumları birbirleriyle kavgaya tutuşmuş bir ülke görünümü, daha doğrusu bu zafiyeti sergilemeye devam ederse 2010 yılı açısından nasıl bir bakışla değerlendirebilirsiniz bu tabloyu?

Deniz BAYKAL- Tabi 2010 Türkiye için fevkalade belirleyici bir yıl olacak. Yani Türkiye'nin orta vadeli geleceği 2010'da yaşanacak gelişmelerle netleşecek. Ve bu gelişmelerin birkaç yönü var. Yani ekonomi önemli, bahsettiğiniz devlet kurumları arasındaki ilişkilerin nasıl gelişeceği önemli. Türkiye'deki bu etnik ayrışma ve dağılma sürecinin toplum planında nasıl tezahür edeceği önemli. Türkiye'de şımartılan, desteklenen, devlete karşı küfretme, hakaret etme, tehdit ve şantaj yapma noktasına getirilen güç odaklarının önümüzdeki dönemde toplumun başına ne gibi dert açacakları, ne gibi trajedilerle, sorunlarla bizi karşı karşıya bırakacakları önemli. Bütün bunların ortaya koyacağı tabloyla Türk halkının 2010 yılı içinde ve yılın sonunda seçimlere giderken nasıl bir Türkiye tercihi içine, kararı içine girecekleri fevkalade önemli. O bakımdan 2010 çok belirleyici bir yıl olacak.

Tabi bizim bir öngörü yapmamız çizmeden yukarı çıkmak olur. Olayları, gelişmeleri ifade etmek siyasetin işi değildir, imkanı değildir. Biz ancak hedefleri koyarız, tehlikeleri teşhis ederiz, uyarılarımızı yaparız. Onları yapmaya çalışıyoruz. Bu çerçevede tabi her alanda söyleyecek söz var. Yani asıl temel tehlike bu terör örgütünün 2010 yılında Türkiye'yi ne gibi sorunlarla, sıkıntılarla karşı karşıya bırakacağı, bu konunun nasıl gelişeceğidir. Hükümet böyle bir teslimiyetçi politikayla, taviz verme politikasıyla her şeyi yapabiliriz anlayışıyla idare etmeye çalışıyor. Ama bu Türkiye'yi çok daha tehlikeli bir noktaya çekiyor. Çok daha ciddi sorunlarla, sıkıntılarla bizi karşı karşıya bırakıyor. Bunun nasıl gelişeceğini o dönemde göreceğiz.

Ekonomi herhalde biraz toparlanacaktır. Çünkü 2009 bir büyük kayıp yılı oldu.

Uğur DÜNDAR- Öyle bir beklenti var.

Deniz BAYKAL- Ve Türkiye bu süreçte maalesef kötü yönetildi. Yani bu da bir objektif gerçektir. Çünkü dünyadaki ülkelerin, ülke gruplarının hangisiyle mukayese edersek edelim Türkiye'nin 2009'da yaşadığı tahribatın en yüksek tahribat olduğu anlaşıldı. Yani bizdeki büyüme %6 civarında bir küçülme. 2009'da -6, %6 daraldı Türkiye. Amerika bu kadar daralmadı. Büyük ülkeler bu kadar daralmadı. Gelişme yolundaki ülkeler kesinlikle öyle daralmadı. Dünya ortalaması bu ölçüde değil. Yani hep dünyada geriye düştük. 2009'da Türkiye en çok geriye düşen ülke oldu. En yüksek işsizlik yaşayan ülke oldu. İşsizlik oranımız dünyada ikinci.

Uğur DÜNDAR- Özellikle genç işsizlerde.

Deniz BAYKAL- Evet genç işsizler özellikle. Yani ekonomiyi ölçerken de ana ölçü olarak büyüme ve işsizlik başka bir şey yok yani. Gerisi bunların türevleridir.

Şimdi 2009 böyle gitti. Türkiye’de bir paradoks var. Şimdi herkesinde kafası oradan biraz karışıyor. Birileri diyor ki muhteşemsiniz. Yani fevkalade güzel, en büyük açılımı siz yapıyorsunuz, size hiç dokunmadı. Bak borsa nasıl fırladı, işte dolar böyle, döviz böyle falan. Şimdi dünyada 2008’de yaşanan krizde göstermiştir ki, birbiriyle çelişen iki süreç aynı zamanda işliyor. Bunlardan birisi balon süreci, köpük süreci, şişme süreci. Burada alkış, olumlu destekler, teşvikler, ödüllendirmeler vs. burada gidiyor. Ama bunun sonucu bir yerde çok ciddi krizler oluyor, çöküntüler oluyor, işsizlik oluyor, işyerlerinin kapanması oluyor, reel sektörün çökmesi oluyor, bankaların çökmesi oluyor. Ya kardeşim bu kadar iyi muhteşem değerlendirmelerle bu sonuç ne Allah aşkına?

Uğur DÜNDAR- Çünkü o balonu yaratan para yatırım için değerlendirilen, üretime giden para değil ranta giden bir para. Kısa sürede rant amaçlayan para.

Deniz BAYKAL- Aynen bu oluyor. Şimdi bu tablo Türkiye’de tekrar yaşanmaya başlandı. Şimdi Türkiye’de o ikileme tekrar tanık oluyoruz. Yani bir yandan bize borsa şahlandı uçuyor, ekonomi fevkalade güzel, bütün umutlar Türkiye’de, şöyle gideceksiniz diye gaz veren bir hava var. Bunu da pek çok kişi işte ekonomi psikolojiyle düzelir anlayışı içinde destekliyor. Ama öte yandan bakıyoruz işyerleri kapanıyor, esnaf perişan olmuş, çökmüş, ağzını bıçak açmıyor, kobiler perişan olmuş, vatandaş büyük sıkıntı içinde, emekliler en büyük sıkıntıyı yaşıyorlar. Ya kardeşim bunlar mı hayal görüyor, bunlar mı yalan söylüyor, nedir bu tablo? Şimdi Türkiye’de böyle bir manzara var.

2010 yılının ben bu ayrımı unutmadan, bunu ayrımı göz önünde bulundurarak ve o yalan rüzgarına kendimizi kaptırmadan vatandaşın sorunlarının daha bir rahatlatılabileceği, ekonominin artık yeniden bir büyüme sürecine doğru taşınabileceği bir yıl olabileceği umudu içindeyim. Bu olabilir, şartlar buna elverişlidir. Umarım bu olur. Bu olumlu bir temel faktör olarak görülür. Tabi bunun hangi düzeyde olacağı, olması gereken düzeyi yakalayıp yakalayamayacağı ayrı bir iştir. Ama artık o umutsuzluktan biraz kurtulma, çıkma şansını elde etmemiz gereken bir yıldır. Onu bu açıdan değerlendirmemiz lazım. Ama Türkiye’de kurumlar arası gerilimin maalesef azalacağı değil artacağı bir yıl olacağı kaygısını taşıyorum.

Yargıyı konuşmadık siz işaret etmiştiniz. Bu kurumlar arası çatışma sadece Silahlı Kuvvetlerle hükümet arasındaki çatışma değil. Bunların zamanları var. Birisi olmayınca öbürü oluyor. Yani bir an bakıyoruz yargıyla hükümet çatışıyor, bir bakıyoruz Silahlı Kuvvetlerle hükümet çatışması sözkonusu oluyor. Bir bakıyoruz kurumlar birbirleriyle çekişir, çatışır bir görüntü veriyor. Sanki Türkiye sahipsiz, sanki Türkiye’yi yöneten yok, yani Türkiye yönetilemez bir ülke izlenimi vermeye başlıyor. Bu çözülme, bu dağılma fevkalade tehlikeli bir olaydır. Umarım 2009’un sonuna geldiğimiz şu günlerde bu tabloya karşı bir toplumsal tepkinin, bir yeni iradenin, bunu aşma konusundaki bir ciddi kararlılığın ortaya çıkmasını hep beraber sağlarız ve

Türkiye'yi artık bu gidişattan kurtaracak bir yeni başlangıcı yapma fırsatını elde ederiz.

Bu çerçevede tabi yani seçimler büyük önem taşıyor. Çünkü kurtuluş artık Türkiye'de seçimlerde, seçim dışı hiçbir kurumun bu gidişatı önleyecek mecali kalmamıştır, imkanı da yoktur. Bu iş demokrasi içinde halkın oyuyla olacak. Yani 2005 yılından beri biz bu tespiti ifade ediyoruz. Ben 2005 yılı Temmuz ayında çıktım dedim ki, hiçbir kurumun artık Türkiye'de bu gidişata bir müdahale şansı yoktur. İyi ki yoktur.

Uğur DÜNDAR- Tabi demokrasi dışında bir müdahalenin asla ve asla olmaması gerekir.

Deniz BAYKAL- Türkiye'de tabi bir müdahale ihtiyaç var. O müdahaleyi yapacak olan kadınlar ve erkeklerdir, insanlarımızdır, millettir, vatandaşdır. Yani gidişat iyi değil. Ben bunu görüyorum. 2005'te söyledim bunu. Ama bu gidişata sahip çıkın. Kim sahip çıkacak? Silahlı Kuvvetler mi? Bir başka anayasal kurum mu? Ya da bir başka güç mü? Hiç kimse değil. Her şey görüldü artık. Millet sahip çıkacak, vatandaş sahip çıkacak. Sahip çıkın dedim. Pek o zaman anlamadılar ama şimdi artık 2009'un sonuna geldiğimiz şu sırada vatandaş bunu anlamaya başladı. Sahip çıkmak zorunda olduğunu görüyor ve umarım bu irade gelişir.

2010'da tabi mesele şu; normal olarak Türkiye 2011 Mayıs'ında seçime gidecek. Yani Temmuz'da artık Temmuz seçiminin kabul edilemez olduğunu hep gördük. İktidarda gördü anladığım kadarıyla. Makul bir seçim olarak 2010 Mayıs'ı düşünüyor. Yani erken seçim olmadan gerçekçi bir tespit. Fakat bu yaşanan olaylar bu iktidarın 2010'a kadar Türkiye'yi...

Uğur DÜNDAR- 2011'e kadar.

Deniz BAYKAL- 2011'e kadar, 2011 Mayıs'ına kadar Türkiye'yi taşımasının mümkün olup olmadığını da sorgulamayı kaçınılmaz kılıyor.

Uğur DÜNDAR- Yani bir erken seçim olasılığı da gündeme gelebilir diyorsunuz.

Deniz BAYKAL- Ben bakın hep 2011 Mayıs diye görüyordum ve öyle bir bakış açısı içindeydim. Ama bu yaşanan olaylar Türkiye'yi bu iktidarın taşımayacağı bir noktaya getirir ve onların bunu görmesi kaçınılmaz olabilir. Yani onlarda bunu görmek durumunda kalabilirler. Ben yani onlara rağmen ve mümkündür. Yani toplum öyle bir noktaya gelir, parlamento öyle bir noktaya gelir, muhalefet partileri öyle bir noktaya gelir ki artık erken seçimi ciddi şekilde dayatmak söz konusu olabilir. Ben onun ötesinde hükümetin kendisinin de...

Uğur DÜNDAR- İsteyebileceğini.

Deniz BAYKAL- Yani artık Türkiye'nin bu süreci devam ettiremeyeceğini görerek ve bir anlamda da bize müsaade demek üzere iktidarın bir seçimi tercih edebileceği bir noktaya işler gelebilir. O bakımdan 2010 yılı büyük önem taşıyor. Umarım kalıcı bir bedel ödmeden bunu aşarız.

GENEL BAŞKAN DENİZ BAYKAL'IN TEKEL İŞÇİLERİNİ KABULÜNDE KONUŞMASI (29 Aralık 2009)

“Siz bugün Grup Başkanvekillerimizi ziyaret etmek üzere randevu aldınız ama ben sizleri görmeden bırakmak istemedim. CHP'ye yaptığınız bu ziyaret için hepinize teşekkür ederim. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Son günlerde çok hareketli bir dönem yaşadınız ve öyle anlaşılıyor ki, bir süre daha bu dönem devam edecek. Tekrar gözlerin Türk-İş'in yönetimine çevrildiği çok önemli kararlar alacağınız bir dönemin içindediniz. Böyle bir dönemde öyle anlıyorum ki, Türk-İş Başkanlar Kurulu olarak parlamentomuzdaki siyasi partileri bilgilendirmeyi, sorunları paylaşmayı ve bundan sonraki döneme yönelik beklentilerinizi, parlamentodan beklentilerinizi ifade etmeyi kararlaştırdınız. Çok doğru bir anlayış, çok doğru bir yaklaşım, çok teşekkür ederim.

Bizde gelişmeleri sizler gibi çok büyük bir ilgiyle, dikkatle izliyoruz. Çok uzun bir süreden beri sendikal yaşamımızda bir tahribatın yaşanmakta olduğu, hak kayıplarının birbiri ardından devreye sokulduğu, ekonomik bunalımın sıkıntılarının geniş ölçüde çalışanlar tarafından paylaşılmasının kaçınılmaz hale geldiği bir dönemin içinden geçiyoruz.

Bu dönemde tabii sizin hem Türkiye'nin genel şartlarına karşı sorunluluğunuzu ayakta tutarak hem de kazanılmış haklarınızı sahiplenme mücadeledenizi götürerek çok dengeli, çok ölçülü bir politika içinde bu durumu yönetmeye çalıştığınızı ben memnuniyetle görüyorum. Ülkenin sıkıntılarını, ekonomik krizin yol açtığı güçlükleri kesinlikle arttırmaya yönelik olmayan, tam tersine onun getirdiği özen ve dikkati yansıtan bir yaklaşım içinde olduğunuz. Güç bir olay tabii. Çünkü bu dönem sadece bir ücret paylaşması, gelir paylaşması mücadelesi değil, bir büyük işsizlik probleminin ortaya çıkması karşısında çok ciddi istihdam sorunlarının, işsizlik sorunlarının gündeme geldiği bir dönem.

Özelleştirme politikalarının sonucu olarak maalesef çok ciddi çalışan insanların işini kaybetmesi tablosu ortaya çıktı. Bu konuda geçmişte siz büyük mücadeleler verdiniz ve kabul edilebilir çözümler bulunmasına destek oldunuz. Bir ölçüde bunlar yapıldı ama bunun gerçekleştirilemediği alanlar var. Bu alanların başında da Tekel işçilerinin durumu geliyor. Yani onların ki, herhangi bir çözüm sorumluluğu hissetmeden bir anlamda işletmeler kapandı diye kendi kaderine terk etme tablosu ile karşı karşıya kaldılar.

Şimdi bunun yarattığı sıkıntıyı aşmaya çalışıyoruz milletçe. Yani biz bir siyasi parti olarak bu konuda yardımcı olmaya çalışıyoruz. O işini kaybetme tehlikesine maruz kalan 12 bin kişinin kabul edilebilir bir şekilde bir çözüme sorunlarının kavuşturulmasını istiyoruz. Sizin o konudaki gayretlerinizi biliyorum. Maalesef iktidarın bu konudaki tutumu çok kaygı verici, çok üzüntü verici. Yani önce Başbakan İstanbul'daki bir toplantı bu konuya çok saldırgan bir üslupla, hakaretimiz ifadelerle, suçlayıcı bir yaklaşımla mağdur olmuş insanların işsiz kalma tehlikesi içinde telaşlanan insanların bu durumunu anlamadan yan gelip yatanlara para vermiyoruz diyerek sanki yan gelip yatmayı talep ediyorlarmış gibi bir tavır takındı.

Bu tabi tepkiyi tahrik etti. Daha sonraki gelişmeleri hep beraber yaşadık. Ben hükümetin artık gelinen noktada bir yeni anlayış içine gireceğini umut ediyordum ama dün gene bir hayal kırıklığı yarattı Başbakan. Bu konudaki anlayışını tekrar ifade etti ve yetimin hakkını yedirmem dedi.

Yani sanki Türkiye’de yetimin hakkını yemesiz söz konusu olan kesim Tekel işçileri. Tekel işçilerinin koca Türkiye’de bir yetim hakkı yeme çabası içinde olduğu gibi bir tablo ortaya çıkıyor Başbakanın penceresinden olaylara bakınca. Yani bu insanlar o bahsettiği yetimlerin kendisi. Onlar mağdur olan insanlar. Hakkı korunması gereken insanlar onlar. Yani onlar kimsenin hakkını yemeye çalışmıyor. Kimsede bedava yan gelip yatma noktasında değil. O insanlar çalışmak istiyor, üretmek istiyor. Emeğinin karşılığını almak istiyor. Yıllarca çalışmış, belli bir noktaya gelmiş, şimdi bütün sosyal haklarını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya iş ilişkisinin sona erdirilmesi gibi bir durumu kabul etmesini beklemek makul değil. Çalışan insanlara iş göster. Bak daha önce iş gösterdin. Daha önce özelleştirme uygulaması sırasında iş gösterdin. Orada da yığınla mağduriyet oldu, yığınla haksızlık oldu. Bunları da biliyoruz.

Ama şimdi bunlara ne çalışma ortamı yaratma söz konusu ne bir iş gösterme durumu var. Ben yan gelip yatana para vermem, yetimin hakkını vermem sana. Yetimin hakkını önce sana karşı korumak lazım. Yetimin hakkı konusunda duyarlılığı önce sana sergilemek lazım. Yani sen 750 milyon dolarlık devlet bankasından krediyi Ziraat Bankasından, Halkbanktan kendi damadının başında bulunduğu şirkete yeterli teminatlar olmadan intikal ettirirken yetimin hakkını yemiyor musun? 70 milyonun hakkını yiyorsun sen. Yetim olanın da olmayanın da hakkını yiyorsun. Bunu yapmış bir insanın şimdi çıkıp da işsiz kalma tehlikesi içinde karda kışta Adıyaman’dan, Muş’tan kopup gelmiş buraya aman işimizi, ekmeğimizi kaybetmeyelim, ücretimizi kaybetmeyelim, ailemizi açıkta bırakmayalım diye karda kışta kendini havuza atarak mücadele veren insana bu söylenebilir mi?

Yani Başbakan kendisiyle ilgili sorumlulukları tamamen unutuyor. Çevrene bir bak. Etrafına bir bak. Kim yiyor yetim hakkını? Çok büyük haksızlıktır ve bunların söylenebilmesi, bunların kabul görmesi, sanki bunun cevabı yokmuş gibi bir anlayışının ortaya çıkması hiçbir şekilde kabul edilemez.

Bunu duyurması gerekenlerin başında elbette biz geliyoruz ve sizler geliyorsunuz. Sizde yapacaksınız, bizde yapacağız dur orada diyeceğiz Başbakana. Dur orada. Yetim hakkı dedin orada dur. Gel şu yetim hakkı meselesini bir konuşalım diyeceğiz. Gel şu işçilerin durumunu bir konuşalım diyeceğiz. Ne istiyor işçiler? Tekel’in içki bölümünü sen 292 milyon dolara sattın kısa bir süre sonra 900 milyon dolara devretti alanlar. Nerede o yetimin hakkı? Kime verdin o yetim hakkını? 900 milyon dolar eden bir işletmeyi 292 milyona vererek yediğin yetim hakkının hesabını sen bir versene önce. O insanlar şimdi bunlar işte. Onların uzantıları. Onların bir parçası. Sigarada aynı vaziyet. Perişan ettiğiniz sigarayı, tütün konusunu. Türkiye’de tütün eken ekemez hale geldi. Yarıya düştü. Türkiye’de tütün ithalatı katlandı, ihracatı azaldı, tütünde çalışan işçiler işsiz kaldı. Şimdi onların son kesimini yetim hakkı yemem diye kahramanlık taslayarak sanki milletin hakkını koruyormuş gibi bir havaya girerek işsiz bırakmanın mücadelesini vereceksin Türkiye’de seyredecek.

Böyle bir şey olur mu canım? Rica ederim yani. Buna karşı hep birlikte sesimizi yükselteceğiz. Merek etmeyin. Tam bir dayanışma içindeyiz. Bu haklı bir

mücadeledir. Yani bu bir tercihtir. Sen devletin parasını kime veriyorsun? Sen orada tuttuğun 600 milyon dolardan fazla parayı birilerinin cebine geçirecek bir anlayışı uygulamaya koydun. 600 milyon dolar orada gitti. Senin kararınla gitti. Sigarada hesabı bir yapılırsa. Akıllara durgunluk verir. Bu insanlar yıllarca çalışmışlar şimdide çalışmak istiyorlar.

Yani kısaca şunu söylemek istiyorum. Bu sadece olayın bir parçası. Ama çok anlamlı bir parçası. Sadece burada değil her yerde var. İstanbul'da itfaiyeciler bir mücadele içinde, demiryolu makinistleri bir ayrı mücadele içinde. Bunlar kabul edilebilir şeyler değil.

4/C diye bir statü icat etti devlet sosyal hukuk devletinde tasavvur edilir gibi bir şey değil. Yani devletin görevi sadece kendi çalıştırdığı insanlara yönelik olarak değil özel sektörün çalıştırdığı insanların da haklarını, hakkını çağdaş ölçüler çerçevesinde güvence altına almak. Bir ecir çalıştırır anlayışı bir sosyal hukuk devleti içinde devletin kendi işletmelerinde idam ettirmesi kabul edilebilir mi? hiçbir sosyal güvencesi olmayacak, 12 ayda 10 ay çalışacaksın, 2 ay işsiz kalacaksın, sosyal hakların yok, kıdem tazminatın yok. Kaçak işçi çalıştırma gibi bir şey. Devlet bunun öncüsü, böyle bir şey olmaz. Onun yaptığı işle farklı statüdeki insanların yaptığı iş aynı iş. Birini öyle çalıştıracaksın birisi böyle çalıştıracaksın. Devlet tutarlılık, hukuk, eşitlik.

Yani bunlar önemli konular. Bu Türkiye'nin inşallah yeni bir başlangıç yapacağız, yeni bir noktaya doğru ülkemiz geliyor. Böyle bir tutarlılık içinde inanıyorum sosyal yaşamımıza da yeni bir anlayışla yaklaşmak lazım. Elbette çalışma yaşamında bir esnekliğe gerek var. Katı kurallarla acımasız bir şekilde işletmelerin ekonomik krizlerin sonuçlarını hiç dikkate almadan, dayatmacı bir anlayışla bu işleri götürmek makul değil. Dünyada böyle bir gelişme var farkındayız. Bunu bizde dikkate alalım. Ama o doğrultuda düzenlemeler yaparken tutarlılığı da gözden uzak tutmayalım. Sosyal hakları da gözden uzak tutmayalım. Bunlara ihtiyaç var. İnşallah önümüzdeki dönemde bu 4/C konusu yeni bir anlayışla ele alınacaktır. Mutlaka alınacaktır. Bu 4/C konusu sizinde o doğrultuda çalışmalarınız var. Bizimde çalışmalarımız var. Bizim çalışma yaşamımızın bir utanç tablosu olmaktan çıkarılacaktır, çıkarılmalıdır. Bu vesileyle, bu buluşma vesilesiyle bu anlayışımı da sizlerle paylaşmak istiyorum.

Başbakan Türkiye'yi birbirine kattı. Yani sizlerle ilgili sorunlar ortada, eczacılar şimdi ortalıkta, eczacılar bir kavganın içinde. Yani marketlerde ilaç sattıracağım anlayışına geldi. Bir süre sonra zincir eczaneleri getireceğim. Orada monopollar, orada büyük firmalar, büyük şirketler oluşturacağım. Sağlık sektörünü zaten o hale getiriliyor. Şimdi eczane sektörü de falan. Yani bunlar binler insanın, onbinlerce insanın işsiz kalmasına yol açan ve Türkiye'deki perakendecilik sektörünün gelirinin birilerinin eline aktarılmasına yönelik tertipler, düzenler.

Yani bunlar bir ciddi sorun olarak ortaya çıkıyor. Zaten Türkiye'yi Kürt açılımı yapacağız diye allak bullak etti. Birbirine girdi. Dün işadamlarıyla buluşmuş onlara sitem ediyor, diyor ki, bizim açılıma destek vermediniz diyor. Ben sizden destek bekliyordum diyor. Eğer açılım başarılı olsaydı nehasından sizde yararlanacaktınız. Kenara çekildiniz bir bakalım bu işten olumlu bir sonuç çıkar mı çıkmaz mı diye beklemeye geçtiniz diyor. Baktınız demiyor da demeye getiriyor işler sarpa sarıyor kenarda duruyorsunuz diye sitem ediyor.

Yani Başbakan bu işin karı söz konusu olsaydı işadamlarına bunu söylemezdi. Şimdi zarar ortada. Zararı paylaşmaya çalışıyor. Zarara ortak etmeye çalışıyor işadamlarını da, işadamları da tabi akıllı. Onlar zarara ortak olurlar mı?

İşin bu şaka tarafı bir yana bu konu çok vahim bir konudur. Bu konuyu da sizin Türk-İş olarak büyük sorumluluk duygusuyla izlemekte olduğunuzu düşünüyorum. Aman bu gidişe destek vermeyelim. Bu yanlışa destek vermeyelim. Türkiye'yi ayrıştırmak isteyen bir politika maalesef olukça ileri bir aşamaya gelmiştir. Yani Anayasa'dan Türklük lafının çıkarılması AKP Grup Başkan Vekili tarafından resmen teklif edilmektedir.

Yani Türkiye'de resmi dilimizde eğitim yapmayı bütün ülkeye yaymayı henüz başaramamışız etnik dilde resmi eğitim yapmak üzere düzenlemeler yapılması söz konusu. Bu Türkiye'yi parçalama politikasıdır. Yani siz bir kuşak, iki kuşak gençleri milli dilde değil de etnik dilde eğitecek olursanız onların Türkiye'nin bütünlüğü içinde yer tutması hiçbir şekilde mümkün olmaz. Bu çok tehlikeli bir olaydır.

Bunlar ortaya çıktı şimdi bu tablo karşısında geldiğimiz noktada şantajlar, tehditler, küfürler bini bin para. Kimsenin sesinin soluğunun çıktığı yok. Yani çok acı bir manzara. Çok üzüntü verici bir tablo. Bir ülkede huzur ve istikrar sadece hükümetin kendine özgü tercihleriyle tesis edilemez. Hele hükümetin kafası karışıksa o karışık kafa ülkeyi büyük sıkıntılarla karşı karşıya bırakır. Şimdi Türkiye'de Türk-İş gibi, ülkenin ciddi büyük siyasi partileri gibi, işadamlarının oluşumları gibi önemli kuruluşların ülkenin kimliğine, bütünlüğüne sahip çıkmasına ihtiyaç vardır. Eğer hep beraber sahip çıkmayı başarırız inaniyorum bu tepeden, iktidardan kaynaklanan olumsuzlukları etkisiz kılmayı başarırız. Bak şimdi işadamlarına peşime takılmadınız diye şikayet ediyor. Katılmazlar tabi, niye katılınsınlar? Senin yaptığın hataya onlarda mı ortak olacaklar? İyi ki katılmamışlar. Türk-İş'te katılmıyor. Yani onun bunun boş sözlerine aldanıp yola gideceksiniz, bir bakacaksınız aaa bu mu vardı burada diye şaşıracaksınız. Yani ne olduğu bilinmeden bu sürece destek vermeme konusundaki mesafeli duruşunuzu bende paylaştığımı ifade etmek istiyorum.

Evet, değerli arkadaşlarım, bugün ben program dışı sizi selamlamak için size, Türk-İş'e, Türk-İş Başkanlar Kurulumuza ve sizin izlediğiniz sorumlu politikaya saygı duyduğumu, değer verdiğimi, bunu önemsemişimi ifade etmek için programda olmadığı halde kendi programımı da sıkıntıya sokarak, arkadaşlarımdan da böyle bir düzenleme yapmalarını rica ederek sizlerle bir araya geldim. Çok memnun oldum. Hepinize teşekkür ediyorum.

Şimdi arkadaşlarımız, grup yönetimimiz, partili arkadaşlarımız, genel başkan yardımcılarımız sizlerle beraber gündeminizi müzakere edecekler, dileklerinizi, taleplerinizi alacaklar ve şunu bilmenizi istiyorum bu anlayış çerçevesi içinde biz CHP olarak sizlerin bu mücadelenizde sonuna kadar destek veriyoruz. Dayanışma içinde olacağız. Bize ne düşerse, ne görev verirsiniz, ne icap ederse bu mücadelenin haklılığını anlatmak için çözüm yolunu millete kabul ettirmek için ne bize düşerse onu ben ve arkadaşlarım sonuna kadar yapacağız. Bunu benim ağzımdan da duymanız istedim. Tekrar partimize şeref verdiniz, hepimize teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum."

GENEL BAŞKAN BAYKAL'IN EYLEM ALANINDA, ANKARA'DA TEKEL İŐŐİLERİNE KONUŞMASI

“Sevgili tekel iŐŐileri, çok değerli kardeşlerim, sevgili kardeşlerim, sevgili tekel iŐŐileri, hepinizi iten sevgilerle, saygılarla selamlıyorum. Gazanız mübarek olsun. Mcadeleniz, derinciniz, demokratik haklarınızın güvence altına alınmasını hiç kuşku duymuyorum sağlayacaktır. Buna inanıyorum. Bu mücadelenizde yalnız olmadığınız, sizlerle dayanışma içinde olduğumuzu ifade etmek istiyorum.

Bir haftayı aşkın süredir, 10 gündür Ankara'da vermekte olduğunuz bu büyük mücadeleyi derin bir takdirle, hayranlıkla, saygıyla izliyordum. Bu mücadelenizde sizin ne kadar yasalara saygılı, hukuka saygılı, demokratik haklarını kullanırken kimseye zarar vermeme konusunda olağanüstü özenli, dikkatli, cana, mala hiçbir zarar vermemek için, ama kendi haklı davanızı da iktidara ve topluma anlatabilmek için, derdinize milletin dikkatini çekebilmek için, sorununuzu, sıkıntınızı herkesin anlamasını ve mümkünse bir çare bulmasını sağlamak için dünyanın her demokratik ülkesinde baŐvurulan bir anlayışla barışçı, demokratik, hukuka saygılı bir anlayışla Ankara'da nasıl 10 gündür bu mücadeleyi vermekte olduğunuzu hayranlıkla izliyorum.

Bu mücadelede büyük bir sorumluluk duygusu içinde oldunuz. Kimseye zarar vermeyi aklınızdan bile geirmediniz. Derdinizi ifade edebilmek istediniz. Gerekirse kendinizi tehlikeye atmayı göze aldınız. 70 milyonun vicdanını sarsan o görüntüleri arkadaşlarımızın bu karda kışta, bu soğukta soyunup havuza kendisini atarak ya bu adamın derdi ne, niye böyle yapıyor diye herkesin kendisini sorgulamasını sağlamak istediniz. Ne kadar ince bir anlayış, ne kadar etkili bir yaklaşım. Gerçekten çok etkili oldu. Bütün Türkiye'nin vicdanı sarsıldı. Ya bunların derdi ne, kimseye zarar vermiyorlar, niye soyunup da kendilerini bu soğukta havuza atıyorlar bir kulak verelim dedirttiniz. Bu büyük baŐarıdır. Sizi yrkten kutluyorum.

Sevgili kardeşlerim, bütün milletin gönlünü kazandınız. Herkes size sevgiyle bakmaya başladı. Milletin desteğini arkanıza aldınız. Şimdi o haklılık duygusuyla, o gle ve gene aynı sorumlulukla hak mücadelenizi sürdürüyorsunuz.

Sevgili kardeşlerim, Şimdi siz bu mücadeleyi bu aşamaya getirdiniz. Bende iindem, yüreğimden taşan dayanışma duygularımı yanlış bir Şey yapmadan nasıl ifade ederim diye düŐünürken bir baktım değerli baŐkanımız, Tekgıda-İŞ BaŐkanımız, Türk-İŞ Genel Sekreterimiz bize işçi arkadaşlarımızla sizi ziyaret etmek istiyoruz bize bir randevu verir misiniz diye başvurdu. Bunu görünce elbette dedim, elbette. Ben zaten sizlerle konuşmak istiyorum. Eğer siz bizi ziyaret etmek isterseniz bundan Şeref duyarım, onur duyarım, mutluluk duyarım bekliyorum dedim bugün saat 13.00 için randevu verdim. Sonra ne oldu? Birdenbire öğrendim ki, buradaki işçi kardeŐlerimin sendikamızın ayırdığı otobüslerle ana muhalefet partisine bir ziyaret yapıp o ziyarette sorunlarını anlatmalarına, bizim bu konuda ne düŐündüğümüzü bizim ağzımızdan dinlemelerine izin vermeyi uygun görmemişler. Demişler ki, hayır olmaz. Ne olmaz? Tekel işçisi derdini ana muhalefet partisine gidip orada ifade edemez. Ne olmaz? Ana muhalefet partisi tekel işçisinin derdini parti Genel Merkezinde dinleyemez.

Değerli arkadaşlarım, bu nereden çıktı? Hangi ülkede yaşıyoruz, hangi çağda yaşıyoruz. Burada gelecek olan insan bu memleketin evladı, Türkiye Cumhuriyetinin vatandaşı. Bir yanlışı var mı, bir kanunsuzluğu var mı, bir hukuksuzluğu var mı, ona buna bir zararı var mı? Elinde bomba, elinde mayın var mı? Terörle ilgisi var mı? Onun bunun posterini elinde taşıyor mu? Devlete millete ihanet ediyor mu? Niye izin vermiyorsun? Nereye gelecek? Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine gelecek. Ne söyleyecek? Derdini anlatacak. Bu karda kışta niye buraya geldi, sıkıntısı ne anlatacak. Ve benden sen ne düşünüyorsun, bana nasıl katkı verirsin, destek verirsin diyecek. Hak değil mi bu? Hayır olmaz. Dediler ki, tekel işçisinin Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine gelmesini kentin güvenliği açısından yetkililer uygun görmemişler gelemiyorlar.

Değerli arkadaşlarım, arkadaşlarımdan rica ettim vali beyi arayın dedim. Emniyet müdürünü arayın dedim. İçişleri Bakanını arayın dedim. Cumhurbaşkanı arayın dedim Cumhurbaşkanı! Nasıl olurda burada bu memleketin pırl pırl vatandaşları, evlatları dertlerini gelip de ana muhalefet partisine anlatamazlar. Bunu kim ne hakla, ne düşünceyle önleyebilir. Bilginiz var mı Sayın Cumhurbaşkanı bu yapıyor şimdi. Söyleyin bunu Sayın Cumhurbaşkanına dedim. Kafi bir süre bekledik haber yok. Onun üzerine dedim ki, eğer işçi arkadaşlarımla Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine gelmesine bu ülkeyi yönetenler şimdi izin vermiyorlarsa ben Deniz Baykal olarak o işçi arkadaşlarımla ayağına giderim. Ve arkadaşlarımızla birlikte dedik ki biz gideriz, biz işçi arkadaşlarımızla kucaklaşırız, düşüncelerimizi söyleriz ve sizin burada sanki tutsakmışınız gibi, buranın dışına çıkarılmasına izin vermeyen yetkililere buradan ifade ediyorum birazdan konuşmamı bitirince buradaki otobüslerle sizi Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine çay içmeye çağırıyorum. Ben geleceğim, sizlerle konuşacağız, sizi engellemek isteyenler engellesinler. Ben sizi çağırıyorum. Orada çayınız hazır. Size çay ikram etmek istiyorum.

Sevgili kardeşlerim, bakınız bu olay birdenbire büyük bir anlam kazandı, çok büyük bir olay haline geldi. Eğer bu yanlış tutumunu Başbakan sürdürmeye devam ederse çok daha büyük bir olay haline gelecektir. Benden uyarmak. Şuana kadar yanlış yapıldı. Bundan sonra artık yanlış yapılmasın tavsiye ederim.

Bakınız bu olay birdenbire hangi konuları gündeme getirdi? Önce bir defa tekel işçisi, 4/c, millet bunları bilmiyordu. 4/c'yi bilmiyordu. 4/c'yi öğrendiler. 4/c bir sosyal hukuk devletinde tasavvur edilemeyecek bir kölelik düzeni. Olamaz bir iş. Bu hükümet devletin görevlisi olarak, işçisi olarak, personeli olarak sosyal hukuk düzeni içinde güvenceye sahip olan insana diyor ki, senin o dönemin bitti emeklilik memeklilik her şey tamam şimdi sizi 4/c'ye aktarıverdim.

Değerli arkadaşlarım, bakınız bu konu ortaya çıktı. Türkiye bu 4/c ayıbıyla daha devam edemez. Bu 4/c işine bir son vermek zorunludur. Devlet kaçak sigortasız işçi çalıştırır gibi 4/c içinde güvencesiz işçi çalıştırıyor asgari ücretten. Bu olmaz değerli arkadaşlarım. Bunlar ortaya çıktı bir. İki; ne ortaya çıktı? Özelleştirmenin, bu işin arkasında özelleştirme var. Özelleştirme niye böyle olmuş, bu insanlar niye sokağa düşmüş diye soranlar ya tekelin özelleştirilmesinin işte bu bedeli, bu sonucu. Yanlış özelleştirme politikasının sonucu ile işin özünü kavramaya başladılar.

Değerli arkadaşlarım, düşününüz tekelin bir bölümünü sattılar 280 milyon dolara. Alanlar kısa bir süre bekledi 900 milyon dolara devrettiler. Kısa bir süre sonra 900'e,

şimdi onu da aldı gitti. Tütün, sigara üretiminde çalışanlar özelleştirmeden sonra çok ciddi sorunlarla karşı karşıya kaldılar. Sadece sigara işçileri, sigara fabrikalarında çalışan, depolarında çalışan işçi arkadaşlarımız değil, tütün üreticisi perişan oldu. Türkiye'deki tütün üreticisi yarıya düştü yarıya. Türkiye'de tütün ihracatı yarıya düştü. Türkiye'de tütün ithalatı katlandı. Yunanistan'dan tütün ithal eder hale geldi Türkiye. Bunun sonunda maliye ne oldu? Dışarıya tütün ithal etmek için döviz harcamaya başladı, sigara fabrikalarını alan yabancı monopollar, yabancı tekeller Türkiye'deki sigara piyasasını kontrollerine geçirdiler, kazançlarını arttırdılar, onlar zenginleşti, Türkiye zarar etti, tütün çiftçisi zarar etti, tütün işçisi ortada kaldı

Değerli arkadaşlarım, bu özelleştirme politikasının sonucu. Şimdi siz özelleştirme yaparken bu özelleştirmenin içinde yer alan bu 12 bin kişiyi kurbanlık koyun mu bellediniz ki, bütün mesleki bilinciyle, kazancıyla canıyla teslim etmek hakkını kendinizde buluyorsun? Ne hakla bunu devrediyorsun? Satarken orada çalışan insanların haklarını güvence altına almak senin sorumluluğun değil mi? Önce sattılar sonra kapattılar. Satarken bir darbe, kapatırken başka bir darbe.

Şimdi bütün bunlar yaşandı. Bütün bu yanlışların, o haksız kazançların, devlete verilen zararların faturasını 12 bin tane tekel işçisi mi ödeyecek? Onun omzuna mı yükleyeceksin bunu? Bu ortaya çıktı.

Değerli arkadaşlarım, başka ne ortaya çıktı? Özelleştirmenin içyüzü çıktı, 4/c'nin içyüzü çıktı. Bir şey daha çıktı. Bu iktidarın insan hakları, demokrasi, hukukun üstünlüğü, çalışanların hakkı, emek, emeğin örgütlenmesi, sendikaların yetkileri, hakları konularında nasıl bir ikiyüzlülük içinde olduğu, ağızından demokrasi lafını düşürmediği halde uygulamada en zorba anlayışla insanların, çalışanların, emekçilerin, işçilerin, sendikaların üzerine yürüyebildiği ortaya çıktı. Bir bir sona erdirdiniz, bir ikiyüzlülüğe son verdiniz. Demokrasiyle bağdaşır mı? Yani kendin davet edip götürdüğün, Abdi İpekçi parkına götürdüğün çalışanları orada copleyarak, gazlayarak, havuza atarak onlara zulmetmek demokratik rejimde var mı, hukukta var mı?

Değerli arkadaşlarım, bakınız bu direnişinizden hepinizin vicdanına yansıyan kareler var. O kareler, o soyunan arkadaşlarımızın kendilerini havuza attığı kareler. O karelerin içinde birde bir güvenlik personelinin bir milletvekilinin, bir işçinin gözüne 15 santimden hedef göstererek kişiye yönelik olarak gaz tatbik etmesi var.

Değerli arkadaşlarım, bu gerçek ortaya çıktı. Yani devleti yönetenlerin, ülkenin güvenliğini sağlamaya çalışanların kişisel kızgınlıkla N e kadar yanlış iş yaptığını bir kez daha gördük.

Şimdi geldiğimiz noktada bu eylem Türkiye'de yapılan sosyal yanlışlıkların, haksızlıkların, çalışan insanın sorunlarına yönelik duyarsızlığın, ilgisizliğin ortadan kalkmasına bir vesile oldu. Eskiden tekel işçisi dediğiniz zaman gazetelerde bulmak mümkün değildi. Çalışanın dertleriyle kimse meşgul değildi. Bir duyarsızlık vardı. Bu konunun üzerine ölü toprağı atılmış gibi bir görüntü vardı. Ama toplumun içinde bu sorunlar büyüyerek, kaynayarak, var olmaya devam ettikçe bazen bir olay, bazen başka bir olay. Birdenbire bu sorunların su yüzüne çıkmasına neden olur. Millet bu konudaki eksiklikleri, zafiyeti görmeye başlar. Şimdi sizin olayınız sembol oldu.

Bakınız kısa bir süre önce 19 işçimiz bir maden ocağında hayatını kaybetti. İşin devletin görevini ihmal etmesi yatıyor. Olacak iş değil. Ama bunlar olurken onu da hazmetmeye çalışıyorduk. İstanbul'daki işine son verilen, özelleştirilen itfaiyecilerin sorunları. Demiryollarındaki makinistlerin sorunları, teker teker her birisi toplumun dikkatinden kaçırılabilir idi. Ama tekel işçisi toplumun vicdanıyla öyle bir bağ kurdu ki bütün bunları Türkiye'nin gündemine oturttu.

Sizin bu modeliniz Türkiye'de sosyal bilincin yükselmesine, sosyal duyarlılığın artmasına neden oldu. İnsanların sorunları da var gerçeğini keşfetmesine yardımcı oldu. Bunlar bir büyük konu haline geldi. Bakın ne kadar güzel yanımda Türk-İş'imizin Genel Başkanı var. Sizin olaylarınız karşısında Türkiye'de bütün sendikalar, Türk-İş'e bağlı sendikalar, Türk-İş'in dışındaki sendikalar bir araya gelme, bu konunun etrafında bir dayanışma sergileme, sizin sorununuzun çözümü için onlarında görev üstlenip eğer bu konuyu çözmezseniz iş büyür arkadaşlar, bizde sıradayız demelerine yol açtı.

Şimdi değerli arkadaşlarım, ben buradan pek kulak asacağına ihtimal vermiyorum ama gene de Sayın Başbakana bir tavsiyede bulunmak istiyorum. Bu konudaki kızgınlığını at, derhal bu tekel işçilerinin sorununu hemen çöz, hemen çöz! Biran önce bunu çöz. Eğer bunu çözmezsen, eğer bunu şimdi çözmezsen hızla büyüyor, büyüyecek. Büyüyecek. Ve sen altında kalacaksın Sayın Başbakan. seni anlayışla dinleyecek sendika yöneticileri var. Onlarla bir araya gel, çalış, işlerini yap, bir çözüm bulun ve bu işi tatlıya bağlayın. Eğer olmazsa bu iş büyür, büyürse altında bu iktidar kalır.

Sevgili kardeşlerim, bu işi şuana kadar çok iyi götürdünüz. Bundan sonra daha da iyi götüreceksiniz. Buna yürekten inanıyorum. Bakınız siz bu eylem içinde nasıl bir birlik ve bütünlük sağladınız. Önce kendi aranızda bir birlik, bütünlük sağladınız. Bitlisli, Muşlusu, Diyarbakırlısı, İzmirli el ele verdiniz. Ne kadar güzel bir manzara. 47 il el ele verdiniz. Kardeşlik nasıl olurmuş, ekmek içinde birlik, bütünlük nasıl gerçekleştirilmiş en güzel örneğini verdiniz. Hepinizi yürekten kutluyorum, alnınızdan öpüyorum.

Sadece kendi aranızda birliği sağlamakla kalmadınız. Türkiye'de işçi sorunlarının farkında bile olmayan pek çok insanında sizin etrafınızda bir dayanışma sergilemesine imkan verdiniz. Türkiye'de alın terinin, emeğin, namuslu, dürüst çalışmanın, hırsızlığın, yolsuzluğun değil, sahtekarlığın değil, devleti hortumlamanın değil, devlet gücüyle zenginleşmenin değil, alın teriyle hayatını kazanmanın değerini bilenlere en güzel örneği verdiniz. Bu değerleri ortaya çıkardınız. Bu yönüyle de hepimize örnek oldunuz.

Değerli arkadaşlarım, bu eyleminiz herkese ders olsun. Herkes buradan gerekli dersi alsın ve bu işi de artık uzatmasın. Karda kışta evinden, ocağından, çocuğu var, eşinden, ailesinden kopup gelmiş kardeşlerimi artık daha da yeni acılara kimse sürüklemeye kalkmasın.

Bu mücadeleniz içinde yer alan kadın kardeşlerime özellikle bu mücadeleleri dolayısıyla çok büyük saygı duyuyorum. Onları yürekten kutluyorum. Allah onlardan razı olsun. Onların varlığı bu mücadeleye çok büyük bir anlam kazandırıyor. Gerçekten öyle. Onlara da, ailelerine de inşallah en kısa zamanda her şey

gönlünüzce olur diyorum. İnşallah bu mücadeleyi tatlı sonuca hep birlikte bağlayacağız.

Artık yeter bugüne kadar itilip kakıldığınızı. Emeğin, alın terinin, çalışan insanların yok sayıldığı, daima kaygılı olduğu, daima taviz verdiği, daima haklarından mahrum bırakıldığı bu dönemi artık bir noktalayalım. Birazda milletin yüzü gülsün, namuslu, dürüst insanların yüzü gülsün, alın teriyle geçimini sağlayan insanların yüzü gülsün. Bunu mutlaka başaracağız. Dileğim bu iktidar giderayak bu sorunu da gelecek döneme bırakmaz. Bu kendi dönemi içinde bu işi bitirecek. Bunu diliyorum.

Sevgili kardeşlerim, sizlerin bu mücadelesinde destek veren bütün kardeşlerime yürekte teşekkür ediyorum. Sendikalarımıza bu mücadeleyi kararlılıkla takip ettikleri ve bundan sonrada aynı anlayışla yola devam edecekleri için onları da yürekte kutluyorum. Sizlerle aynı duygular içinde olduğumuzu, sizlerin bu mücadelenizi başarıya ulaştırmak için elimizden gelen her şeyi benim ve arkadaşlarımla sadece gazlanarak değil, sadece burada cop yiyerek değil, sadece gözlerinin acısını o limon suyuyla gidermeye çalışarak değil, sonuna kadar sizinle beraber olacağını bilmenizi istiyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum, sevgiler, saygılar sunuyorum.

Sevgili kardeşlerim buradan çıkmalarına Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine gitmelerine izin verilmeyeceği anlayışını, mantığını kesinlikle kabul etmiyorum. Türkiye’de hiçbir makamın tekel işçisi istiyorsa Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine gelmesini önlemeye hakkı da yoktur, yetkisi de yoktur. Bu anlayışla ben şimdi buraya gelmiş olan bütün araçlarımızla gelmek isteyen tekel işçisi kardeşlerimi çay içmek üzere Cumhuriyet Halk Partisi Genel Merkezine bekliyorum.“

İKİ'LEM...

Baykal çıktı... "AKP'nin oyu yüzde 20'lerde" dedi.

Başbakan çıktı...**"Ne diyorsa ikiyle çarpın"** dedi.

"Türkiye bölünüyor" diyor **Baykal.**
4'e bölünüyoruz demek ki.

BAYKAL başka ne diyor?

"Memleketi pazarlıyorlar."

"Çiftçiyi perişan ettiler."

"Esnaf yok ediliyor."

"4 gençten 1'i işsiz."

"Hunharca vergi uygulanıyor."

"2002'den 2009'a kadar, 7 yılda yapılan borç, Cumhuriyet'in ilanından 2002'ye kadar yapılan borçtan fazla... Cumhuriyet tarihi boyunca yapılmış ne kadar büyük tesis, fabrika varsa, ucuz-pahalı demeden yabancıya sattılar..."

Buna rağmen, dünya savaşında bile ekonomimiz bu kadar küçülmemiştir."

"Hukuka takla attırılıyor."

"Hâkimlere baskı yapılıyor."

"Yargıyı sindirmeye çalışıyorlar."

"Demokrasi değil, faşizm bu."

"Terörle müzakere ediliyor."

"Öcalan ile görüşülüyor."

"Türk Silahlı Kuvvetleri'ne

karşı asimetrik psikolojik savaş

var, iktidarın himayesinde yürütülüyor... Bunlara bağlı telekulak karargâhı var."

"Teşkilatlı yolsuzluk yapılıyor."

"Türkiye'yi soyuyorlar" diyor.

AKP, seçim afişlerinde Adnan Menderes'i Turgut Özal'ı filan kullanıyor... Ben CHP'nin yerinde olsam, bizzat Başbakan'ı kullanırım:

"Baykal ne diyorsa ikiyle çarpın!"

TÜTÜN İŞÇİSİ DİRENİŞİNDE HAKLI... AMA BİRAZ GECİKME YOK MU?

Tütün/sigara konusunda Türkiye'nin gelişmiş ülke merkezli ulus-ötesi tütün tekellerinin çıkarına düzenlemeler yapması yeni değil. Birinci Özal Hükümeti'nden itibaren bu alanda ülke ve toplum çıkarlarını tamamen gözardı eden tavizler dönemi açıldı.

- 1984 yılında sigara ithalat yasağı kaldırıldı. Sigara ithalatı arttı. Daha sonra yabancı sigaraların dahilde üretilmesi nedeniyle sigara ithalatı azaldı ama bağımlılık artmaya devam etti. **Tütün köylüsü ve işçisi tepki vermedi; hatta önemli bölümü oyunu ANAP'a verdi.**
- 1989 yılında tütün ithalatı serbest bırakıldı. Sonuç: Tütün ithalatı hızla artarak 1999 yılında 50 bin tona yani aynı yılın 250 bin tonluk tütün üretiminin beşte birine ulaştı. (2009'da yerli üretim 85 bin tona gerileyecektir). 1999 ithalatının yaklaşık %80'i TEKEL'ce gerçekleştirildi. Yurtiçi sigara tüketimi artmasına rağmen, sigara üretimi için kullanılan işlenmiş yerli yaprak tütün miktarı geriledi. **Köylü ve işçinin oyu ağırlıkla özelleştirmeci sağ partilere gitmeye devam etti.**
- 1989-92 sürecinde yabancı sigaraların yabancı ortaklı özel sektörce dahilde üretilmesine olanak sağlandı. Sonuç: Türkiye'de üretilen sigara içinde ithal tütünün payı, 1989 yılında %6.7'den 1999 yılında %40'a ulaştı. TEKEL de yabancı menşeli Burley ve Virginia tipi tütüne dayalı "Tekel 2000", "Tekel 2001" gibi sigara üretimine girişti. Ama buna rağmen TEKEL'in yurtiçi sigara arzındaki payı 1984'ten itibaren düzenli bir şekilde azalarak 1999 yılında %70'e geriledi. **Sigara bağımlılığından daha koyu bir dışa bağımlılık illeti toplumu yavaş yavaş uyuşturdu; ne üreticide ne tüketicide yeterli tepki oluşmadı.**
- Amerikan tipi tütünün daha fazla bağımlılık yaratıcı özelliği nedeniyle, iç tüketimde 1990'larda çok hızlı bir artış görüldü. Böylece, gelişmiş ülkelerde sigara pazarı gerilerken en hızlı genişleyen üçüncü dünya pazarlarından biri de Türkiye oldu ve tütün ve mamullerinin dış ticaretinde giderek ihracatçı ülke kimliğini yitirmeye başladı. 1995-99'da tütün ve sigarada 2 milyar 250 milyon dolarlık bir ithalat faturası ödendi. Ulus-ötesi tekellerin iştahı daha da kabardı, gözleri TEKEL'in %70'lik pazar payına dikildi. IMF'ye 9 Aralık 1999'de verilen Niyet Mektubunda tarımda tüm destekleme kurumlarının tasfiyesi veya özelleştirilmesi niyeti Türkiye'ye dikte ettirilmişti. 2000 ekonomik programının beklenen çöküşü üzerine dış kaynağa daha fazla sıkışan ve acze düşen 57. Hükümete dayatmaları kabul ettirmek kolaylaştı. Türkiye'de tütüncülüğü bitiren ve Türkiye'de tütün, tütün mamulleri ve alkollü içkilerde devlet tekeline son veren, TEKEL'in parçalanarak özelleştirilmesinin önündeki yasal engelleri kaldıran 4685 sayılı **Tütün yasası** bu gelişmelerin bir sonucu olarak 20.06.2001 tarihinde TBMM'de kabul edildi. **Tütün çiftçisi ve işçisi hala olan bitenin tam farkında değildi.**

- **Ama Ankara'da Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer vardı.** Bir yandan dünya egemenlerinin truva atları olan IMF ve Dünya Bankası'nın dediğinden çıkmayı "vatana ihanet" veya ekonomik kriz nedeni sayan bir siyasetçi ve medya cenahı, diğer yandan ülkenin gerçek çıkarları... Sayın Sezer, 6 Temmuz 2001'de Türkiye için bir kez daha tarihi bir karar verdi ve bu kanunu onaylanmayarak TBMM'ye geri gönderdi. Bunun tam zıddında, özelleştirme pastasına gözünü dikmiş medya patronlarının IMF programı lehine sınır tanımaz tarfgirliği vardı; bu, Tütün ve Telekom örneklerinde bir hezeyan biçimini aldı. 7 Temmuz 2001'de, Hürriyet'ten Özkök yazısına "Adım adım kollektif intihar" başlığını atarken, Milliyet Gazetesi'nin birinci sayfadan bilmem kaç punto manşeti, "Ve Sezer tüy dikti" gibi nezih bir başlık taşıyordu. Mütareke dönemi basını bile herhalde bu kadar irtifa kaybetmemişti.
- Hükümet cephesine gelince, DSP-MHP-ANAP koalisyonunun Başbakanı Ecevit'e göre, Cumhurbaşkanı'nın kararı hukuki değil siyasi idi. Özelleştirme ve TEKEL'den sorumlu ANAP'lı Devlet Bakanına göre ise, Sezer'in tepkisi sosyal amaçlı idi; Tütün yasasını hazırlayan MHP'li Tarım Bakanı'na göre Türkiye'nin ekonomik gerçekleriyle bağdaşmıyordu. Sayın Sezer'in özenle hazırlanmış iade gerekçelerini anlamak isteyen yoktu.
- Meclisin bu dönemdeki muhalif partileri, kapanan Fazilet Partisi'nin ardılları Saadet Partisi ve AKP ile DYP içtenliksiz muhalefetlerini sergiliyor; AKP'li Arınç'ın bugünlerde tekrar medyaya yansıyan kof kışkırtmacılığı türünden çıkışlar sadece iktidarı yıpratmayı amaçlıyordu. Bir sermaye partisi olan AKP, tam da bu dönemde yani 2001 yılında, bir işçi sendikasının yani TES-İŞ'in merkez binasında kuruluş çalışmalarını yapıyor ve TES-İŞ Başkanı ve şimdiki TÜRK-İŞ Başkanı da bu marifetleriyle övünebiliyordu. **İşçi sınıfının kafasının karıştırılması, sınıf reflekslerinin köreltilmesi için bütün koşullar 12 Eylül'den bu yana bir araya getirilmişti.**
- Meclis dışındaki tüm sol/yurtsever bağımsız çevrelerden, bu arada bu dönemin Meclis dışında kalmış kitle partisi CHP saflarından ve sendikalardan yükselen uyarılara/tepkilere kulak asan olmuyor ve veto edilen Kanun Meclis'ten hiçbir değişikliğe uğramadan geçiriliyordu. **Tarım ve tarımsal sanayideki bu tasfiye sürecini durdurabilecek tek şey, tarımsal üreticilerin, sektör çalışanlarının ve halkın tüm kesimlerinin güçlerini birleştirmeleri olabilirdi; ama bunun nesnel ve öznel koşulları oluşmamıştı.**
- 2003'ten itibaren tüm zamanların en özelleştirmeci ve teslimiyetçi dönemi başladı. IMF'nin sözünden çıkmayan AKP döneminde 2003 sonunda TEKEL İçki İşletmeleri Nuroi-Özaltın-Limak-TÜTSAB ortak girişimine (MEY İçki) 292 milyon dolara satıldı. Ama şirketin içki stokları 126 milyon doları buluyor ve işçilerinin kıdem tazminatı olan 32 milyon dolar da devlete yükleniyordu. Üstelik satılan şirketin TEKEL AŞ'ye 307 trilyonluk borcunun, devirden 9 gün önce tasfiyesi kararlaştırılıyordu! Bitmedi: YDK Raporuna göre, TEKEL İçki'nin genel müdürü devirden önce 100 trilyonluk hammadde alarak devleti zarara uğrattırıyor ve Kamu Etik Yönetmeliğine aykırı olarak MEY İçkiye genel müdür oluyordu! Alıcılar 2 yılı ödemesiz banka kredisiyle TEKEL İçkiyi devralıyor, iki yıl geçmeden yani ceplerinden para çıkmadan şirketin %90

- 2007 seçimlerinde her iki kişiden birinin ve her üç TEKEL işçisinden ikisinin oylarıyla iktidar olan AKP, pervasız özelleştirmeciliği için aldığı yeni vizeyle, TEKEL'in tütün ve sigara işletmelerini Haziran 2008'de 1,7 milyar dolara gene yabancı sermayeye pazarlıyordu. Üstelik ilk özelleştirme girişiminden farklı olarak, bu defa şirketin borçları ile çalışanların kıdem tazminatları yükü de devletçe üstleniliyordu. **TEKEL işçisi bu peşkeşe dur demeye çalışıyor, sendikaları hukuk yollarını zorluyor ama henüz Kızılay'da eylem aşaması yaşanmıyordu.**

Şimdi TEKEL işçisi 2009 Aralık ayından itibaren Kızılay'da. Çünkü 12 bin TEKEL işçisine verilen üretim sözü tutulmayarak (ki bu sözün tutulmayacağı belliydi) yaprak tütün işletmeleri de kapatılmış ve işçiler 4-C kapsamında asgari ücret düzeyinde geçici işçi statüsüne veya işi bırakmaya zorlanmışlardı. "Keşke bugünkü mücadele kararlılığı TEKEL'in özelleştirilmesi öncesinde verilebilseydi" diyebilirsiniz. Bu doğru. Ama tüm sorumluluk işçinin değil. Onların sendikal ve konfederal örgütlerinin sorumluluğu nerede? 1998 mitingi dışında (ki o da 30 bin kişilik katılımı kalmıştı) özelleştirmeye kitlesel tepki verilememesi; ama daha kötüsü, özelleştirmelerin yüzde 80'inin gerçekleştiği AKP döneminde suskun kalınması bir yetersizlik değil mi? AKP'nin kurucusu olmakla övünen sağ sendikacılar eşyanın tabiatına aykırı değil mi? Toplumu yanıltan, muhalefet ve iktidar davranışları farklı olan siyasi partiler mi daha az sorumlu?

Bununla birlikte, özelleştirme heyulasının yerli ve küresel güçlerin tam kadro kuşatması altında topluma dayatıldığı da unutulmamalı. Bu saldırıya tam cepheden karşı koyabilen ülke örneği görülmedi. Türkiye'de her şeye rağmen güçlü bir hukuk mücadelesi verilebildi. Bunda siyasi partilerin, sendikaların ve KİGEM'in çok önemli katkısı oldu.

Bugün **bir aya yakındır büyük bir kararlılıkla direnen TEKEL işçilerini ve sendikalarını saygıyla selamlamak durumundayız.** Kızılay'da eylem yapan TEKEL işçisi kendi özlük hakları üzerinden başlayarak başka mücadelelerin de bayraktarlığını yapar duruma geldi. **Bir kere**, kişisel hakların nasıl toplumsal haklara bağlı olduğunu gördü ve topluma gösteriyor. Buna bağlı olarak, ücret ve insanca yaşama mücadelesinin nasıl ayrılmaz bir biçimde kendi çalıştığı ve tüm toplumun ortak kamusal varlığı olan kurumların savunulması mücadelesinin bir parçası olduğunu gecikerek de olsa fark etti. Bu kurumların hangi bağımsızlık mücadelesinin kazanımları olduğunu yaşayarak anladı. Bu nedenle de "Biz Cumhuriyetle doğduk" anlamlı sloganını üretebildi. Böyle düşündükçe de bilendi, geçmişte kendisinin ve kendi sınıfının yanlış siyasal tercihlerde bulunduğunu daha derinden kavradı. Yaşamın gerçekleri ve eylem öğreticiydi.

İkincisi, eylem süreci iktidarın gerçek yüzünü sadece eylemciler bakımından değil tüm toplum açısından da gösteren bir dönüm noktası oldu. AKP iktidarının emek dostu olmayan yüzü, daha açık görülebildi; yolsuzlukların ve şaibeli özelleştirmelerin birer istisna değil, iktidar partisinin varlık nedeni olduğu anlaşılabilir; iktidarın teslimiyetçi yapısı kendini ele verdi. İktidar ilk kez toplumun geniş kesimlerine maskesiz haliyle görülebildi. Bunu sağlayan TEKEL işçisi bu nedenle hedeflediğinden çok daha büyük bir işi şimdiden başarmış durumdadır. Bu nedenle TEKEL işçisinin eylem kararlılığı, hızlı bilinçlenme süreci her türlü övgünün üzerindedir. Ama tam da bu nedenle TEKEL işçisi iktidarın hedef tahtasındadır. Bu nedenle iktidar partisi şimdi bu kararlı eylemi nasıl sabote edeceğinin peşindedir. 15-16 Ocak'taki kitlesel direnişin buna fırsat vermeyecek bir biçimde sonuçlandırılması bu bakımdan çok önemlidir.

TEKEL işçisiyle dayanışma, bugün emek mücadelesinin en önemli platformudur. TEKEL işçisinin haklı mücadelesinin başarısı, tüm emek kesiminin hak ve özgürlük mücadelesinin başarısını belirler duruma gelmiştir.

OĞUZ OYAN

ERZİNCAN RAPORU

Erzincan'daki İsmailağa Cemaati ile ilgili gelişmeler ve Başsavcıya yönelik girişimlerle ilgili 17.08.2009 tarihli soru önergem yanıtlanmayınca, 10.11.2009 tarihinde tekrar soru önergesi verdim. Ancak ilk soru önergem Sayın TOPTAN tarafından işleme konulmuş olmasına karşın, ikinci soru önergem Sayın ŞAHİN tarafından iade edilmiştir.

Bunun üzerine, Erzincan Başsavcısı ve İl Başkanı ile yaptığım telefon görüşmesinden sonra sorunu ilgililerinden dinlemek amacıyla 20.12.2009 Pazar günü Erzurum'a giderek önce H tipi cezaevinde bulunan MİT Bölge Müdürü Şinasi DEMİR ve yardımcıları Kıvılcım ÜSTEL ve Sadri Barkın İNCE ile 1 saat görüştüm. Yine Erzurum'da, askeri cezaevinde yatan Erzincan İl Jandarma İstihbarat personeliyle de görüşmek istediysen de, MSB'nın izni gerekli olduğu gerekçesiyle bu görüşmeyi o gün için gerçekleştiremedim. Günlerden Pazar olmasına karşın MSB'na ulaşarak izin konusunda yardımcı olmasını istedim ve Erzincan'a geçerek gece bir evde Başsavcı İlhan CİHANER ile buluştum. Başsavcı ile görüşmemiz gece geç saatlere kadar sürdü ve Erzincan'da geceledim. Pazartesi sabahı Garnizon Komutanı ve kendi isteğiyle ADD Başkanı ile de görüştüğüm sonra, Erzurum'a dönerek Askeri Cezaevinde yatan Erzincan Jandarma İstihbarat Şube Başkanı Binbaşı Nedim SEVER, ve yardımcıları Üsteğmen Ersin ERGUT ile Astsubay Orhan ESİRGER'le 1 saatten fazla görüştüm ve akşam uçakla Ankara'ya döndüm.

1-Erzincan'da Valilikte düzenlenen güvenlik toplantılarında, İsmailağa Cemaati mensuplarının faaliyetlerinin arttığı ve küçük çocukları evlerinden toplayarak yasadışı dini eğitim verdikleri, yine yasadışı yardım ve bağış topladıklarının tespit edilmesi üzerine; Başsavcı, 2007 Aralık ayında cemaat hakkında soruşturma başlatmıştır.

Yani, İsmailağa cemaati ile ilgili soruşturma, Başsavcının keyfi bir girişimi değildir. İl Güvenlik Kurulunun gündemine gelen bir sorun olarak soruşturma başlatılmıştır.

Mahkemeden alınan izinle telefon dinlemeleriyle de desteklenen ve 15 ay süren takip ve soruşturmada: Cemaatin Türkiye'yi 13 bölgeye ayırdıkları, her bölgenin sorumlusunun merkezden (İstanbul) atandıkları, örgütün (El Maruf) adlı eleman kazanma ve propaganda birimlerinin olduğu, hemen her ilde kanuna aykırı olarak faaliyet gösteren kreş, yurt, vakıf ve dernekleri olduğu ve evlerden topladıkları küçük yaştaki çocuklara buralarda yasadışı eğitim verdikleri tespit edilmiştir. İzinsiz kurslardan alınan ücretler, toplanan nakdi yardım ve bağışlarla, bağışlanan taşınmazların kira ve satış gelirleri ile vaaz, CD ve kitaplardan elde edilen gelirlerin merkeze (İstanbul) gönderildiği, ayrıca Filistin'e yardım, Çeçenistan'a yardım gibi izinsiz kampanyalar düzenledikleri anlaşılmıştır. Cemaatin çok büyük ekonomik güce sahip olduğu ancak nerelere ve nasıl harcandığı bilinmemektedir. Erzincan'da belirlenen adreslere 2 kez polis baskını yapılmışsa da sonuç alınamamıştır. Baskınlar öncesinde Emniyetten cemaate bilgi sızdırıldığı kuşkusuna kapılan Başsavcı, bu kez soruşturmayı Jandarma ile sürdürmüştür. Nitekim tespit edilen 16 eve 23.02.2009 günü Jandarma ile yapılan baskında,

cemaatin yasadışı faaliyetlerine ilişkin belgeler ele geçirilmiş ve 18 kişi gözaltına alınmıştır.

Aynı gün Devlet Bakanı sayın Cemil ÇİÇEK Mardin'den Başsavcıyı arayarak, gözaltındaki cemaat mensuplarının serbest bırakılmasını istemiş, bir gün sonrada Adalet Bakanlığı Ceza İşleri Genel Müdür Yrd. Çetin ŞEN arayarak (Bu işlerle uğraşanların başı belaya girer) diyerek, Başsavcıyı üstü kapalı şekilde tehdit etmiştir.

Başsavcı, bu baskı ve tehdide rağmen gözaltındaki cemaat mensuplarını sorguya göndermiş ve cemaatin 9 mensubu tutuklanmıştır.

2- Erzincan'da başlayan soruşturma, telefon tespitleri sonucu 20 il'e yaygınlaşarak, Gülen Cemaatini de kapsamıştır. Bu arada telefon dinlemelerine Yeni Şafak Gazetesi sahibi Ahmet ALBAYRAK (ayrıca da dinlenmiştir), İstanbul Belediye Başkanı Kadir TOPBAŞ ve eski Bakan Osman PEPE'de takılmıştır. (Telefon tespitleri CD olarak ekte arz edilmiştir).

3- Soruşturmanın giderek genişlemesi üzerine, kimliği belirsiz bir kişi, İsmailağa ve Gülen Cemaatlerinin silahlı örgüt olduklarını belirten imzasız bir dilekçeyi Adalet Bakanlığı ile Erzurum Özel Yetkili Savcısına göndermiştir. Buradaki amacın, soruşturma dosyasını CMK 250. madde gereği Erzurum Özel Yetkili Savcıya gönderilmesi olduğu açıktır. Nitekim, dinlemelerde bazı cemaat mensuplarının, daha Erzurum gündemde yokken birbirleriyle (dosya Erzurum'a gidecek) diye müjdeli haberleşmeleri tespit edilmiştir.

4- Erzincan Başsavcısı bu ihbar mektubunun düzmece olduğu nedeniyle, dosyayı Erzurum'a göndermek istemeyince, devreye Adalet Bakanı girmiş ve Erzincan'a müfettişler göndermiştir. Başsavcı, müfettişlerin de baskısıyla dosyayı (Gülen Cemaati dosyasını ayırarak) Erzurum'a göndermiştir.

5- Soruşturma dosyasını alan Erzurum Özel Yetkili Savcı Osman ŞANAL, İsmailağa Cemaatine yönelik soruşturmada ve baskınlarda görev alan Erzincan Jandarma İstihbarat Şubesinde arama yaparak Üsteğmen Ersin ERGUT ve Astsubay Orhan ESİRGER'i gözaltına aldırılmıştır.

Arama kararını veren Erzurum 2. Ağır Ceza Hakimi İsmail ŞAHİN'nin bu arama konusunda iki farklı kararı vardır. Her iki kararda, Değişik İş No: 2009/785 numaralı dosyadan ve 18.11.2009 tarihlidir. Kararlardan birisinde, arama yapılacak kişilerin ismi ve arama yapılacak adresler yoktur. Diğerinde ise Üsteğmen ile Astsubayın ismi ve adresleri yazılıdır. (Her iki karar da ekte sunulmuştur).

Ayrıca, her iki kararda şüphelilerin evleri ve araçlarına arama yapılması belirtilmişse de, İl Jandarma Alayındaki İstihbarat Şubesinde de arama yapılmıştır. Hangi suç nedeniyle arama yapılacağı belirtilmemiştir. Yani her iki arama kararı da yasaya uygun değildir.

Bu husus Özel Yetkili Savcıya itiraz olarak belirtilmişse ve hatta çok ciddi tartışmalar yaşanmışsa da , savcı itirazları dikkate almadan keyfi şekilde arama

ve gözaltı işlemlerini tamamlamıştır. İki gün sonra da Şube Başkanı Binbaşı gözaltına alınmıştır. Üç Jandarma İstihbaratçı da tutuklanmışlardır.

6- Erzurum Özel Yetkili Savcı 4 Aralık günü 25-30 polisle Erzincan MİT Bölge Müdürlüğünü kuşatarak binada arama yapmış ve Bölge Müdürü ile iki yardımcısını gözaltına aldırıştır. Bu arama ve gözaltılar da hukuksuzdur.

2937 sayılı MİT Yasasınının 26-27. maddelerine göre, MİT görevlileri hakkında soruşturma yapılması Başbakan'ın iznine tabidir. Bu izin alınmadan keyfi bir şekilde MİT binasında arama ve gözaltılar yapılmıştır. Nitekim, cezaevinde görüştüğüm MİT personeli, itirazlarının dinlenmediğini, çatışmanın eşiğinden dönüldüğünü söylemişlerdir. MİT personeli, neden arama yapıldığını, neden gözaltına alınıp tutuklandıklarını bilmemektedirler. Kaldık ki MİT Bölge Müdürü 1 Temmuz 2009 tarihinde Erzincan'a atanmıştır.

7- Müfettişlerin İnceleme ve Soruşturma Raporu ve (sağduyulu bir grup Erzincanlı), (Duyarlı ve Mağdur Bir Vatandaş) gibi belirsiz kişilerin şikayeti ile Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı hakkında meslekten çıkarma ve 26 yıla kadar hapis istemiyle iddianame hazırlanarak, Tunceli Ağır Ceza Hakimliğine verilmiştir. (İddianame ve Başsavcının HSYK'na yaptığı savunma ektedir).

SONUÇ:

Ekte sunduğum telefon dinleme CD'nin de incelenmesinde görüleceği gibi Erzincan'da, İsmailağa Cemaati ile ilgili başlayan soruşturma, bazı politikacılarla işadamlarını ve Fethullah GÜLEN Cemaatini kapsayarak, 20 İl'e yayılmıştır. Başsavcının söylediğine göre, bu 20 İl'de operasyon yapma hazırlığındayken, dosya uyduruk ve maksatlı bir dilekçe bahane edilerek elinden alınmıştır.

Anlatılanlara göre Üniversite öğrencisi olan gizli tanık Erzincan MİT Başkanlığının İnternet Sitesine yazdığı mail ile, mensubu olduğu Nurcu KURDOĞLU tarikatının Hizbullahçı olduğunu, gerek bu tarikat ve gerekse üniversitedeki yapılanmalarla ilgili MİT'le çalışmak istediğini bildirmiştir. Bunun üzerine MİT Başkanlığı tarafından, Erzincan Bölge Müdürlüğüne bu kişiyle temasa geçilmesi talimatı verilmiş ve bu talimat üzerine Mayıs 2009 ayından itibaren kişiden bazı bilgiler alınmıştır. Ancak verdiği bilgilerin tutarsızlığı nedeniyle Ekim ayında ilişki kesilmiştir.

Şimdi bu kişinin, MİT aleyhine gizli tanık olduğu ileri sürülmektedir. Muhtemelen ilişkinin kesilmesi üzerine savcılığa gitmiş veya hem MİT'le hem emniyetle ikili çalışmıştır.

MİT Bölge Müdürlüğünün basılması, aranması elemanların gözaltına alınıp, tutuklanmaları, 2937 sayılı MİT yasasına aykırıdır.

Erzincan-Kemah arasında Sarıyazı Köyü yakınlarında 11.08.2008 tarihinde uzaktan kumandalı mayın patlatılması sonucu 1 Yarbay ve 8 personel şehit olmuştur. Saldırıyı PKK üstlenmiştir.

Tutuklu Jandarma İstihbarat Şube Müdürü Binbaşı Nedim SEVER ve yardımcıları, sorguda gerek savcı ve gerekse yargıcın kendilerine (o mayını siz mi koydunuz) diye sorduğunu ifade ettiler. Bu durum görüştüğüm Garnizon Komutanı tarafından da doğrulanmıştır. PKK tarafından kabul edilen Reşadiye saldırısının bazı hükümet üyeleri ve AKP'nin bazı yöneticileri tarafından, kamuoyunun kafasını karıştırmak ve saldırıyı TSK üzerine yıkma çabaları hatırlandığında, soruşturmayla ilgisi olmayan bu sorular TSK'ya yönelik bir tezgah hazırlığı olarak değerlendirilebilir.

Erzurum 2. Ağır Ceza Hakiminin aynı dosya numarası ile ve aynı tarihli, birinin şüpheliler ve adresleri boş, diğerinde Üsteğmen ve Astsubayın isim ve adreslerinin yazılı olduğu, aynı dosyadan aynı tarihli iki arama ve gözaltı kararı vermiş olması düşündürücüdür.(Her iki karar ektedir).

Ayrıca her iki kararda da ev ve araçların aranması belirtilmişken, Özel Yetkili Savcının itirazlara rağmen Erzincan Jandarma Alay Komutanlığına girerek istihbarat şubesinde arama yapmasında keyfiliğin ötesinde kasıt aramak gerekir.

Erzincan'daki cemaat soruşturması, bazı çevrelerce Albay Dursun ÇİÇEK tarafından yazıldığı ileri sürülen İrtica ile Mücadele Eylem Planıyla ilişkilendirilmek istenmektedir. Dolayısıyla Başsavcı, MİT ve Askeri personel Ergenekonla bağlantılanmaktadır. Oysa, cemaat soruşturması 2007 Aralık ayında, üstelik Valilikteki Güvenlik Toplantısında gündeme gelmesi nedeniyle başlatılmış, sözkonusu Eylem Planının ise 2009 Nisan'da yazıldığı ileri sürülmektedir. Arada 1,5 yıla yakın süre vardır.

Sonuç olarak, yasalar çiğnenerek yapılan arama ve gözaltılar, tutuklamalar ile Erzincan Başsavcısı hakkında 26 yıl hapis istemi ile dava açılması, cemaat soruşturmasına misilleme yargıya baskı, yıldırma ve cemaatlere dokunanları cezalandırma mesajları içermektedir.

Özel Yetkili Savcılarının yasal durumu ve yetkilerinin sınırları gözden geçirilmelidir. Bazılarının hükümetin telkinlere ve yönlendirmelerine açık oldukları hatta talimatla hareket ettikleri ve kolaylıkla hukuk dışına çıkabildikleri görülmektedir. Keza, hukuk sistemimize sokulan sahibi belirsiz ihbar mektupları, kurgulanmış gizli tanık ve itirafçılar bir terör halini almıştır. Ergenekon soruşturması ile başlayan bu durum, genelleşmektedir.

Özellikle Özel Yetkili savcılar kimliği belirsiz bir ihbar mektubu veya gizli tanık veya itirafçı beyanlarına dayanarak başka delil toplama yoluna başvurmadan ve şüpheli veya sanıkların haklarını gözetmeden yani yasal gerekleri yerine getirmeden doğrudan arama talebinde bulunmakta ve gözaltılar yapmaktadır. Mahkemelerde delilleri incelemeyen kolaylıkla tutuklama kararları vermektedirler. Tutuklamalar tedbirin ötesinde cezalandırmanın parçası haline gelmiştir. Nitekim Erzincan'daki MİT ve Jandarma personeli ile ilgili delil torbalarının mühürü açılmadan, yani deliller incelenmeden tutuklama kararı verildiği ileri sürülmüştür.25.12.2009

Arz ederim.

Ahmet ERSİN
İzmir Milletvekili

AVRUPA'DA HORTLAYAN IRKÇILIK VE TÜRKLER

İrkçilik ve ayrımcılık büyük ölçüde siyasi partilerin yabancıları kötüleyen politik söylemlerinden de kaynaklanıyor ve Türkleri, Müslümanları, Çingeneri ve siyahları ırkçı grupların hedef tahtası haline getiriyor.

Şükrü M. ELEKDAĞ *CHP İstanbul Milletvekili*

ABD'nin önde gelen gazetesi The New York Times yayımladığı başyazıda (01. 12. 2009) İsviçre'nin minare yasağını "**rezillik**" (disgraceful) olarak tanımladı. Ülkesindeki Müslüman ve Türk kökenli azınlığın inanç ve ibadet özgürlüklerinin kısıtlanması sonucunu doğuran bu girişimin İsviçre için büyük bir ayıp oluşturduğu muhakkak... Ancak bu olayın insan hakları ihlalinin çok ötesinde bir boyutu var. Ve bu boyut, İslam'a karşı korku ve nefretten kaynaklanan İslam ve Türk düşmanlığının etkisiyle bu dinden ve etnik kökenden olan kişilere karşı uygulanan dışlayıcılık ve ayrımcılıkla özdeşleşen **ırkçılık eğilimidir**.

Bu eğilimin kaynağında, birbirine koşturarak gelişen ve birbirlerini besleyerek ivme kazanan iki gelişmeyi görüyoruz. Bunların birincisi, Avrupa'da Müslüman azınlıkların ve Türklerin varlığını, Batılı değerlerin ve "**Avrupa ortak kimliğinin**" geleceği açısından bir tehdit olarak algılayanların etki alanlarının giderek genişlemesidir. İkincisi de terör ve tedhiş olaylarını İslam'la ilişkilendiren bazı **Avrupalı politikacıların bunu bir siyasi malzeme olarak kullanarak oy avcılığı yapmalarınıdır**.

Siyasetçilerin sorumsuzluğu

Esasında Avrupa'daki Müslüman azınlık ve Türkler, ABD'ye 11 Eylül 2001'de yapılan El-Kaide saldırısından önce de dışlayıcı ve ayrımcı baskılara maruz kalmaktaydılar. Ancak, 11 Eylül'de ve bunu takiben İspanya ve İngiltere'de vuku bulan terörist saldırılar, Avrupa'daki Müslüman ahalinin ve Türklerin durumunu çarpıcı biçimde kötüleştirdi. Bu saldırıların yarattığı korku ikliminde Batılı toplumların çoğu, ülkelerindeki İslami varlığı "**içerdeki tehdit ve düşman**" olarak algılamaya yanı sıra bu varlığı **Batılı yaşam tarzına ve kültürüne de karşı bir tehdit** olarak görmeye başladılar. **Avrupa'nın bir refah ve huzur adası olarak muhafazası için Müslüman ve Türk kültür istilasından mutlaka korunması kaygı ve inancının Avrupalı ülkelerin siyasal yelpazesindeki partilerin tümüne yakını tarafından benimsenmesi bu korku ikliminde gerçekleşti.**

Bu ortamda, Avrupa'daki bağınaz ve aşırı milliyetçi siyasi partilerle seçmenleri etkileme yarışına giren ana akım partilerinin de İslam toplumlarını uluslararası terör kaynağı olarak tanımlamaları, halk katmanlarında radikal sağ düşüncenin güçlenmesine yol açtı. Sonuçta, kısa süre önceye kadar sadece aşırı sağ partiler ve ırkçı örgütler tarafından dile getirilen ırkçı fikirler, bugün ana akım partileri tarafından da benimsenmiş ve yabancı düşmanlığı ile ırkçılık Avrupa'nın her tarafına bulaşıcı hastalık gibi yayılmıştır.

Türkofobi virüsü

İsviçre’de minare inşasına getirilen yasağın da bu perspektiften değerlendirilmesi gereklidir. Nitekim, minare karşıtlığı kampanyasının önderliğini yapan aşırı sağcı çevrelerin açıklamaları incelendiği takdirde, bu girişimin temelinde, İsviçre’deki Müslüman Türk varlığına ve onun inanç ve kültürüne karşı duyulan dışlayıcı ve ayırıcı bakışın yattığı görülüyor. Ancak **“Türkofobi”** diye nitelenen bu tahammülsüzlük, öfke ve nefret virüsü, sadece İsviçre’yi değil biraz önce işaret ettiğimiz üzere Avrupa ülkelerinin çoğunu etkisi altına almıştır. **Nitekim, Avrupa’da Müslümanların ve Türklerin varlığını, Batılı değerlerin geleceği açısından bir tehdit olarak algılayanların etki alanları süratle genişlemekte ve bu durum Türk ve diğer Müslüman bireylerin temel hak ve özgürlüklerinin ihlal edilmesinin yanı sıra bu kişilerin canlarına ve mülklerine yapılan fiziksel ırkçı saldırılara, ayrımcılığa ve aşağılayıcı muamelelere yol açmaktadır.**

AB ve Avrupa Konseyi raporları

Bu hususlar, AB’nin bir yan kuruluşu niteliğindeki ve kısa adı FRA olan **“Temel Haklar Ajansı”** ile Avrupa Konseyi’ne bağlı bulunan ve ismine kısaltılmış olarak EKRI denilen **“İrkçilik, Yabancı Düşmanlığı ve Hoşgörüsüzlükle Mücadele Komisyonu”**nun yayımladığı son raporlarda da yer alıyor. FRA’nın Nisan 2009’da yayımlanan raporu, **Avrupa’da yaşayan her 3 Müslümandan birinin dini veya etnik kökeni nedeniyle ayrımcı bir muameleye maruz kaldığını ve yüzde 11’inin de fiziki nitelikte ırkçı saldırıya uğradığını açıklıyor.**

EKRI raporu da Avrupa ülkelerinin İrkçilik ve Müslüman düşmanlığının kısılcacında bulunduğunu ve İslamofobi ile Türkofobi’nin tehlikeli biçimde yükseldiğini ayrıntılarıyla açıklıyor. Rapor özellikle Almanya’da ırkçılık ve ayrımcılığın, büyük ölçüde siyasi partilerin yabancı işçileri ve göçmenleri kötüleyen politik söylemlerinden kaynaklandığını belirterek, **göçmenlere, Türklere, Müslümanlara, Çingenelere ve siyahlara karşı yapılan ırkçılık ve ayrımcılığın bu gruplara mensup kişileri hedef tahtası haline getirdiğini vurguluyor.**

Bu iç karartıcı tablo, Batı demokrasilerinin, ana özellikleri olarak görülen ve övülen, **“öteki”** yani yabancı ile ilişki kurma ve farklılıkları bir arada yaşatabilme fonksiyonunu yerine getirmekte başarılı olmadıklarını ortaya koyuyor. Nitekim Avrupa’da çok kültürlülük siyaseti iflas ermiştir. O kadar ki İsviçre referandumundan sonra Avrupa’daki aşırı sağ partilerin yanı sıra diğer bazı sağ partiler de derhal benzer referandumların kendi ülkelerinde de yapılabilmesi için yasal değişiklikler önermeye başlamışlardır. Bu ortamda **Avrupa Barometre Araştırma Anketleri’ne** göre Avrupa genelinde **ırkçı eğilimin yüzde 33 olmasına şaşırılmamalıdır.** Esasında dünyanın başına Batı tarafından musallat edilmiş olan ırkçılık, başlangıçta **“biyolojik-fizyolojik”** niteliğiyle kendini göstermiş, günümüzde ise Bosna-Hersek halkına yönelik soykırım olayında olduğu gibi **“kültürel”** ırkçılık olarak evrilmiştir. **Yakın geçmişindeki Nazizm ve Faşizm felaketlerinden bir dünya savaşıyla kurtulabilen Avrupa’yı bu yeni tür ırkçılığın yeniden teslim aldığı görüyoruz.**

Bu hususlar, ürkütücü düzeyde bir ırkçı eğilime sahip bulunan Avrupa ülkelerinin, Müslümanlarla Türkleri **“ötekileştiren”** ve **“şeytanlaştıran”** bir muhafazakârlık/bağnazlık sürecinde hızla yol aldıklarını ortaya koyuyor. Bu gidişat,

Avrupa ülkelerinde yaşayan beş milyon vatandaş ve soydaşımızın maruz kaldıkları dışlayıcı ve ayrımcı muameleler ile ırkçı saldırıların önümüzdeki dönemde artarak çok daha ciddi boyutlar kazanacağını ortaya koyuyor. Batı Avrupalı parlamenterlerle bu konudaki görüşmelerimiz düş kırıklığı yaratıyor. Muhataplarımız, Avrupa'nın bir sorumluluğu olduğunu kabule yanaşmıyor ve sorunun Müslüman bir kültürün ürünü olan Türklerin Avrupa'nın Hıristiyan kökleriyle uyum sağlayamamasından kaynaklandığı yolundaki savın arkasına saklanıyorlar.

Bu durum, Türkiye'nin bu tehlikeli sorunu, vahim olaylar patlak vermeden, çözüm aranması amacıyla Avrupa gündemine getirmesini zorunlu kılıyor. Tabiatıyla bulunacak çözüm yolları (ki bunların başında karşılıklı korkuların giderilmesi, tarafların birbirlerini daha iyi tanımaları, yabancı düşmanlığının siyasi malzeme yapılmaktan vazgeçilmesi, ayrımcılığa/dışlayıcılığa son verilmesi ve entegrasyon yollarının açılması geliyor) üzerinde Avrupa ülkeleriyle ortak bir çalışmanın yapılması ve beraberce uygulanması gerekiyor.

Ancak bu amaçla bir girişimde bulunmadan önce, Türkiye'de bu konuda etraflı bir araştırma yapılması, sorumlulukların ve işbölümünün tespiti açısından gereklidir. Bu araştırmanın, konunun uzmanı bürokratların ve akademisyenlerin katkılarıyla, TBMM bünyesinde kurulacak bir araştırma komisyonu marifetiyle yapılması yararlı olacaktır.

ATATÜRK, CUMHURİYET VE DEMOKRASİ

Atatürk, Cumhuriyet yönetim sisteminden geniş anlamda demokrasiyi anlıyordu. Kendi el yazısıyla şöyle yazmıştır: “Binaenaleyh (bundan dolayı) demokrasi prensibinin en asri (çağdaş) ve mantıki tatbikini (uygulamasını) temin eden (sağlayan) hükümet şekli cumhuriyettir.”

Alev COŞKUN

Ege Cansen “Cumhuriyet Bir Demokrasi Projesidir” başlığını taşıyan yazısında şöyle diyor:“İlk defa farkına vardım ki, bilinçli olarak tasarlanmamış olsa bile 87 yıl önce kurulan Cumhuriyet aslında muhteşem bir demokrasi projesidir.” (Hürriyet 2 Ocak 2010)

Hemen ertesi gün Başyazar Oktay Ekşi, Cansen’in bu yazısını ele aldı ve: “...1946’dan beri kâh batarak kâh çıkararak yaşatmakta olduğumuz ‘demokrasi projesinin belki de bilinçsizce’ başlatılmış bir sürecin ürünü gibi gösterilmesine karşıyız” dedi ve “Atatürkçü düşünce’nin Türkiye’yi hep “demokrasiye” yönlendiren ilkelere dayandığını belirtti. (3 Ocak 2010)

Bu düşün alışverişini vesile sayarak, Atatürk’ün “Cumhuriyet projesinin”, aslında bilinçli olarak tasarlanmış bir “demokrasi projesi” olduğunun kanıtlarını ortaya koymakta yarar var.

Osmanlı Devleti gerileme döneminde, toparlanmak için kimi önlemler almak zorunda kalmıştır. Pozitif bilime dayalı Tıbbiye, Mülkiye, Harbiye gibi kısıtlı da olsa modern okulların açılması, bu gereksinmeden doğmuştur.

Ancak Sanayi Devrimi’ni, Rönesans ve Reformu yapan, Aydınlanma devrimini gerçekleştiren Avrupa’yı birkaç tane çağdaş okul açarak yakalamak olanaksızdı.

Jön Türkler, hiçbir zaman “yeni bir devlet”, hele bir “Cumhuriyet” kurma düşüncesini taşımadılar, Cumhuriyet kavramının yanından bile geçmediler. Bütün gayret, nasıl olur da Osmanlı Devleti kurtulabilir üzerine yoğunlaşmıştı.

Atatürk’ü Jön Türkler’den ayıran niteliği ondaki “Cumhuriyet” düşüncesidir. Ondaki devrim ve Cumhuriyet düşüncesi, daha Harp Okulu ve Harp Akademisi’ndeki öğrencilik dönemlerinde doğdu. Fransızca’yı tam öğrenince Atatürk, Montesquieu ve J.J. Rousseau gibi Aydınlanma düşünürlerini kaynaklarından okuyarak Aydınlanma düşüncesinin ve Fransız Devrimi’nin fikri temellerine ulaşmıştı.

Ali Fuat Cebesoy “Sınıf Arkadaşım Atatürk” adlı eserinde, Atatürk’ün henüz 21 yaşında, 1902 yılında Harp Akademisi’nin birinci sınıfındayken “Cumhuriyet” fikirleri taşıdığını, 1905’te atandığı ilk görev olan Şam’a gitmeden önce arkadaşlarıyla yaptığı bir toplantıda “Asıl dava, yıkılmak üzere bulunan bir imparatorluktan önce bir Türk devleti çıkarmaktır” dediğini belirtiyor. (1)

Yeni Türk devleti

Temmuz 1919'da Erzurum Kongresi öncesi günlerinde Mustafa Kemal, yanında yer almış olan Kuvayı Milliyeci Bitlis Valisi **Mazhar Müfit Kansu**'nun not defterine:

“Zaferden sonra şekli hükümet Cumhuriyet olacaktır” diye yazdırdı. (2)

Henüz Erzurum Kongresi bile yapılmamış. Henüz Sivas Kongresi yok, Meclis kurulmamış, vatan toprakları işgal ediliyor. Kimsenin gelecekte umudu yok... İşte böyle bir ortamda Mustafa Kemal, ileride Cumhuriyetin kurulacağını müjdeliyordu.

Erzurum ve Sivas kongreleri ve Amasya Bildirgesi dikkatle incelenirse, Türkiye Cumhuriyeti'ni oluşturan ilkelerin ilk kez oralarda ortaya atıldığı anlaşılır. Çünkü gerek Amasya Bildirgesi, gerek Erzurum ve Sivas kongrelerinin temeli, şu cümle ile özetleniyordu.

“Kuvayı Milliye'yi amel ve irade-i milliyeyi hâkim kılmak esastır.” (Kuvayı Milliye'yi gerçekleştirmek ve milli iradeyi egemen kılmak esastır.)

23 Nisan 1920'de Ankara'da toplanan Millet Meclisi, bütün yetkileri kendinde toplayan bir **“ihtilal ve milli mücadele meclisi”** idi.

1921 Anayasası, **“Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir. Halkın kendi mukadderatını (yazgısını) kendisinin tayin etmek hakkıdır. Kanun yapmak ve icra etmek yetkileri milli camiyi (topluluğu) temsil eden TBMM'de toplanıp tecelli etmiştir”** der.

Anayasa Profesörü **Ali Fuat Başgil**'in de belirttiği gibi **“1921 Anayasası, reisi cumhursuz bir cumhuriyet kurmuştur.”**

9 Eylül 1922 zaferinden sonra ilk adım, 1 Kasım 1922'de saltanatın kaldırılışıdır.

Bundan sonraki adım 29 Ekim 1923 Cumhuriyetin ilanıdır. Böylece, 1919 Temmuz'unda Erzurum'da Mustafa Kemal'in Mazhar Müfit Kansu'ya not ettirdiği en önemli nokta gerçekleşiyordu.

Cumhuriyetin ilanından dört ay sonra 3 Mart 1924'te **Halifelik ile Şeriye ve Evkaf Vekâleti'nin kaldırılışı ve Eğitim Birliği** yasalarının kabul edilmesi çok büyük devrimlerdi. Bu yasalar, kurulan cumhuriyetin niteliklerini apaçık belirtiyor, din devleti yerine laik ve çağdaş bir cumhuriyetin kuruluşunu ortaya koyuyordu.

Atatürk'e göre **“milli egemenlik”** bir ulusun kendi yazgısına bizzat egemen olmasıdır. Atatürk'ün bağımsızlıktan ve cumhuriyetten de anladığı budur.

Milli Egemenlik

Cumhuriyetçilik ise **“devlet yönetiminde milli egemenliği, milli iradeyi ve özgür seçimi kabul eden ilkedir.”**

Atatürk Cumhuriyet yönetiminden geniş olarak **“demokrasiyi”** anlıyordu. Bu konuda şunları söylüyor:

“Cumhuriyet rejimi demek, demokrasi sistemi ile devlet şekli demektir. Biz cumhuriyeti kurduk; o, on yaşını doldururken demokrasinin bütün gereklerini sırası geldikçe uygulamaya koymalıdır.”

Atatürk'ün cumhuriyetle, demokrasiyi düşünüp anladığını gösteren önemli belge **Medeni Bilgiler** kitabıdır. Bu kitap ilk kez Prof. **Afet İnan** tarafından **“Vatandaş İçin Medeni Bilgiler”** adıyla 1930 yılında yayımlandı, ortaokul ve liselerde ders kitabı olarak okutulmaya başlandı. Bu kitabın büyük bir bölümünün bizzat Mustafa Kemal tarafından yazıldığı belgelenmiştir.

Afet İnan, Atatürk'ün ölümünün 25. ve daha sonra 30. yılında Atatürk'ün bu konudaki el yazılarını **“Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün Bu Konudaki Elyazıları”** adıyla yayımlamıştır.

Afet İnan şöyle diyor:

“Bu kitaplar benim isimle çıkmış olmasına rağmen, Atatürk'ün fikirlerinden ve telkinlerinden mülhem (esinlenmiş) ve üslubun tamamen kendisine ait olduğunu tarihi hakikatleri (gerçekleri) belirtmek bakımından bana düşen bir ödev telakki ediyorum” der.

Mustafa Kemal bu kitapta vurucu olarak şöyle diyor :

“Binaenaleyh (bundan dolayı) demokrasi prensibinin en asri (çağdaş) ve mantıki tatbikini (uygulamasını) temin eden hükümet şekli cumhuriyettir.” (3)

Cumhuriyet-Demokrasi

Atatürk'ün Cumhuriyet anlayışı hakkında yabancı yazarlar ne diyorlar? Onu da kısaca özetleyelim:

Lord Kinros kitabında, 1930 yazı boyunca **“Mustafa Kemal Atatürk'ün sofrasında muhalefet partisi düşüncesi tartışılıyordu”, “Mustafa Kemal kendisini Roma Sezar'ı August'a benzetiyordu. O da Roma'nın cumhuriyet olduğu dönemde Senato'dan kendisine tam yetki almış, ancak öldükten sonra Roma'daki cumhuriyet unutulup gitmişti, yerine geçenler imparatorluklarını ilan etmişlerdi. Atatürk Türkiye'de böyle bir şeyin olmasını istemiyordu, ilke olarak diktatörlüğü yermekteydi.”**

Kinros ilave ediyor: **“Asıl dilediği şey, ölümünden sonra ayakta durabilecek ve ülkesinin yararına olacak, Batı biçiminde bir demokrasi gibi gelişecek bir sistem yaratabilmektir.”** (4)

Bernard Lewis'e göre; **“bu konularda her ne düşünülürse düşünülün, şu kadarı tartışma götürmez bir gerçektir ki, Kemalist devrim Türk halkına, tarihin en karanlık anında, yeni bir hayat ve umut getirmiş, enerjisini ve özsaygısını**

yenilemiş ve onları sadece bağımsızlık yolunda değil, çok daha nadir ve çok daha değerli olan özgürlük yolunda sapsağlam yerleşmiştir.” (5)

Dilimize Prof. **Ergun Özbudun** tarafından kazandırılan **“Siyasi Partiler”** adlı yapıtında ünlü siyaset Bilimci **M. Duverger**, Tek Parti ve Demokrasi bölümünde bu konuları irdeliyor.

Duverger, **“Tek partilerin genellikle totaliter partiler olduğunu, ancak gerek felsefeleri gerek yapıları bakımından bu yargının her ülke için geçerli olmadığını”** söylüyor.

Demokrasi söylemi

Duverger’e göre Atatürk’ün yarattığı anayasada **“Egemenlik kayıtsız şartsız ulusundur”** ilkesiyle faşist rejimlerde her gün rastlanan otorite söyleminin yerini Kemalist Türkiye’de **“demokrasi söylemi”** almıştır. Bu da, tam olarak siyasal demokrasinin ilkelerini içermektedir.

“Atatürk’ün liderliğindeki tek partililik, tekelciliğe dayanarak liberal demokrasiyi tıkamamıştır. Hatta Mustafa Kemal sahip olduğu güçten rahatsızlık duymuştur. Çeşitli fırsatlarla bu tekele son vermeye çalışmıştır.”

Duverger’e göre **“bu olgu tek başına bile derin bir anlam taşımaktadır”**. Hitler Almanyası’nda ya da **Mussolini** İtalyası’nda böyle bir şey düşünülemezdi. (6)

Görülüyor ki **“Atatürk demok-ratik bir kültür oluşturmak, demokratik kurumları kurmak ve geleceğin sivil toplumunun temellerini atmak için büyük çaba göstermiştir”**.

Atatürk’ün yazdığı **Medeni Bilgiler** kitabı çok önemlidir. Tarihte henüz demokrasinin adını bile duymamış, demokrasinin koşullarına sahip olmayan bir topluma; demokrasiyi, özgürlükleri öğretmek ve benimsetmek için kitap yazmış bir diktatör var mıdır?

1) *Ali Fuat Cebesoy, Sınıf Arkadaşım Atatürk, Temel Yayınları, 2000, s. 130.*

2) *Mazhar Müfit Kansu, Erzurum’dan Ölümüne kadar Atatürk’le Beraber, Ankara, TTK. 1986. s. 131.*

3) *Afet İnan, Medeni Bilgiler, İstanbul, 1931 s. 53-55; ayrıca Medeni Bilgiler, Örgün Yayınevi, 2003. s. 10-11, (Kitaba Atatürk’ün el yazıları konulmuştur.)*

4) *Lord Kinros, Atatürk, Altın Kitapları 1994 s. 519.*

5) *B. Lewis, Modern Türkiye’nin Doğuşu, (Son Geliştirilmiş Baskı), Arkadaş Yayınları, 2008 s. 392*

6) *Maurice Duverger, Siyasi Partiler, Bilgi 1974, s. 360-364*

SİVİL DARBEDEN SİVİL DİKTAYA

Bu sütunda 4 Kasım 2003'te yayımlanan yazımın başlığını oluşturan "Sivil Darbe" kavramının bu kadar yaygınlaşacağını tahmin edemezdim.

Fakat günümüzde bu kavramın da artık geride kaldığı; büyük ölçüde gerçekleşen sivil darbenin asıl ve doğal hedefine, sivil bir diktaya yöneldiği görülebiliyor.

Bu nedenle de bundan böyle tartışılması gereken, sivil darbeden çok, gözle görülür elle tutulurcasına somutlaşan sivil dikta yönelişi olmalı.

Nitekim tartışma ve irdemelerin bu konuda yoğunlaşmakta olduğu görülüyor...

Sivil diktaya doğru yürüyüşlerinde Başbakan **Erdoğan** ve büyük ölçüde buyruğundaki kadronun hiçbir şeyden çekinmediği, hedefe ilerleyişte her şeyin göze alınmış olduğu açık seçik ortada.

Aslında bu gidişle yakın bir gelecekte çekinilecek herhangi bir şeyin kalmayacağı da rahatlıkla söylenebilir.

Ordu engeli aşılmak üzere.

Şimdiye kadar ordunun tekeline bulunan bir olanağın, ağır silah ithal etme yetkisinin ordu dışı güvenlik güçlerine de sağlanması, bu alanda atılabilecek en kesin ve köktenci adımdı.

Ordunun itiraz ve çekincelerine karşın AKP'nin bu adımı atmada da kararlı davranması şaşırtıcı olmayacak...

Suikast iddiası, kozmik oda aranması, yargıç izlenmesi, zarf içinde mermi gönderilmesi şamata ve yaygaralarının yarattığı göz gözü görmez ortamda, polise bu olanağı sağlayan yasa düzenlemesinin Meclis'teki AKP çoğunluğunun oylarıyla yasalaşması belki de gün meselesidir.

Polisin orduyla eşitlenmesi, kimilerince, ordunun güç ve prestijinin sınırlanıp dengelenmesi olarak, demokrasiye doğru gidişte önemli bir aşama sayılıyor.

Acaba öyle mi?

Yoksa ülkemizin koşullarında bunun tam tersi mi?

Ben, polisin böyle bir olanağa sahip olmasının, demokrasiye gidişte bir aşama değil, sivil diktanın yerleşmesinde en keskin dönemecin aşılması olacağını düşününlerdenim.

Bugün içeride ve dışarıda muazzam bir ekonomik güce ve görüldüğü kadarıyla da ABD ve AB'nin siyasal desteğine sahip Adalet ve Kalkınma Partisi'nin sivil diktaya doğru gidişi nasıl engellenecek?

Onu hangi güç, nasıl durduracak?

Cumhuriyetin temel değerlerinin yıkımı nereye kadar sürecek?

Bu sorulara yanıt arayan milyonlarca insanın bulunduğu sır değil.

Yine bu sütunda Nisan 2007'de "*Sivil Darbeden Sivil İtaatsizliğe*" başlıklı bir yazım yayımlanmıştı...

Orada da yazdığım gibi sivil darbeye gidişi durduracak güç, eninde sonunda yine de halkın gücüdür.

Emekçilerin direnişlerine gösterdikleri düşmanca tavır, iktidardaki partinin kimliğini açık seçik gözler önüne seriyor.

Demokratik açılım fiyaskosu da bu siyasal partinin niteliğini ve asıl niyetini açığa çıkaran göstergelerden bir başkasıdır.

Bu durumda bu dizginsiz ve denetimsiz gücü dizginleyip denetleme görevi, zaten olması gerektiği gibi, başta CHP olmak üzere parlamentodaki ve parlamento dışı siyasal muhalefetin omuzlarındadır.

CHP bu alanda öncülüğü gecikmeksizin üstlenmek, sadece söylemleriyle değil eylemleriyle de gerçekleştirmek zorunda ve sorumluluğundadır.

AKP'yi durdurmanın, geriletmenin ve yenilgiye uğratmanın en güvenilir yolu, hiç kuşkusuz, halk insanının, neredeyse bütün bir toplumun içine hapsedildiği umutsuzluk çemberinin kırılmasıdır.

Giderek düşüşe geçen, yüzde on barajı sayesinde elde ettiği parlamento çoğunluğunu bugün yapılacak bir seçimde elde edemeyeceği anlaşılan, söylemlerindeki şiddet dozunu zaten bunun paniği ile ölçü dışı arttırdığı görülen bu siyasi iktidarın ebedi olmadığı ve olamayacağı büyük halk kitlelerine inandırıcı biçimde anlatılmalı, eylemlerle de somut olarak gösterilmelidir...

Sivil darbe sivil diktaya hiçbir zaman bu kadar çok yaklaşmamıştı.

Bu yazıya başlarken, polise ağır silah ithal etme yetkisi sağlayacak yasa tasarısının son durumuna ilişkin bilgi almak üzere bizim haber merkezini aramayı düşündüğümde, bir süre duraksadım.

Konuşmalarımız dinlenecek ve kim bilir ne zaman nasıl bir biçime sokularak karşımıza çıkarılabilecekti...

Türkiye hiçbir zaman böyle bir ülke olmamıştı.

Bunun bir adım ötesi, ya da zaten -üstü şimdilik azıcık örtülü de olsa- şimdiki durumu, adının önüne konulacak sıfat ne olursa olsun, dikta rejimidir.

ATAOL BEHRAMOĞLU

DTP'NİN KAPATILMASI VE AİHM

Rıza Türmen

Anayasa Mahkemesi'nin DTP'yi kapatma kararı 11 Aralık günü açıklandı. Gerekçeli karar ise 31 Aralık günü Resmi Gazete'de yayımlandı. Başka bir deyişle, bir siyasal partinin kapatılması gibi önemli bir konuda, Türkiye ve DTP, 20 gün boyunca kapatılma nedenlerini bilmeden karar hakkında konuştu, yorum yaptı, toplumda bir gerilim doğdu. Anayasa Mahkemesi'nin, gerekçesi hazır olduktan sonra kararı açıklaması gerek hukuksal açıdan, gerek kamuoyunun sağlıklı bir değerlendirme yapması açısından daha doğru olurdu.

Anayasa Mahkemesi kararı, ayrıntılı bir incelemeye dayanıyor. Kararda uluslararası metinlerin ve özellikle AİHM kararlarındaki ilkelerin göz önünde bulundurulması olumlu bir unsur.

DTP'nin kapatılma nedeni, "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmaya yönelik eylemlerin odak noktası" haline gelmesi. Oysa kararın gerekçesinin ağırlık noktası DTP'nin terörü desteklemesi ve PKK ile ilişki içinde olması. Kanıtlar da bu yönde.

Devletin bütünlüğünü bozmaya yönelik eylemlerle terör örgütünü desteklemek farklı şeyler. Bir siyasal parti teröre başvurmadan da devletin bölünmez bütünlüğünü bozmayı isteyebileceği gibi, terör eylemlerinin amacı da devletin bölünmez bütünlüğünü bozmak olmayabilir.

AİHM, HEP, Sosyalist Parti, Refah Partisi davalarında şöyle bir ayırım yapıyor. Bir siyasal parti, devletin yasalarında ya da anayasal yapısında değişiklik yapılmasını iki koşulda isteyebilir: a) Bu amaç için başvurulacak araçlar yasal ve demokratik olmalı b) İstenen değişiklik yani amaç demokrasiye uygun olmalı.

AİHM'nin HEP kararında görüldüğü gibi, terör eylemlerini desteklemek araç, devletin bölünmez bütünlüğünü bozmak ise amaç. Anayasa Mahkemesi kararında bu ayırım açık değil.

Devletin bölünmez bütünlüğünü bozmaya yönelik eylemlerin odak noktası olmak, AİHM'ye göre, bir siyasal partiyi kapatmak için yeterli değil. Sosyalist parti kararında AİHM şöyle der: "Demokrasinin özü farklı siyasal programların önerilmesine izin verir... Yeter ki bunlar demokrasiye zarar vermesin." Kullanılan yöntemlerin şiddet içerip içermediği konusunda ise HEP ve Herri Batasuna kararlarına birlikte bakmak gerekir. HEP'in kapatılması kararında Anayasa Mahkemesi kapatma nedenleri arasında, partinin PKK'nın terör eylemlerini iç savaş olarak nitelenmesi, PKK'dan özgürlük savaşçıları olarak söz etmesi, terörü hoş görmesi gibi nedenler var.

AİHM, HEP'in amaçlarının demokrasinin temel ilkelerine aykırı olmadığı, HEP'in şiddete açıkça destek vermediği, HEP yöneticilerinin bu gibi suçlardan mahkûm olmadıkları gerekçeleriyle partinin kapatılmasının Sözleşme'nin siyasal partilere ilişkin 11. maddesini ihlal ettiği sonucuna vardı.

Herri Batasuna kararında ise, AİHM, ETA'yı destekleyen sloganların atıldığı gösterilere parti yöneticilerinin katılması, şiddet eylemlerinin kınanmaması ve İspanyol Anayasa Mahkemesi'nin kararında sayılan diğer söylem ve eylemlerin, bir bütün olarak ele alındığında, partinin savunduğu toplum modelinin demokratik toplum kavramıyla bağdaşmadığı ve partinin kapatılmasının Sözleşme'yi ihlal etmediği sonucuna vardı. Bundan da anlaşılacağı gibi, Herri Batasuna kararında AİHM, partinin şiddet eylemlerine verdiği açık desteği hem araç, hem de amaç bakımından demokratik toplum ile bağdaşmadığı görüşünde.

Herri Batasuna ile DTP'nin kapatılması arasındaki fark, Herri Batasuna'nın şiddet eylemlerini desteklemekten, DTP'nin ise devletin bölünmez bütünlüğüne aykırı eylemlerin odak noktası olmaktan dolayı kapatılması. Bu farkın AİHM'nin kararına yansması da beklenmeli. Bunun dışında, AİHM, DTP ile PKK arasındaki ilişki konusunda Anayasa Mahkemesi'nin değerlendirmesinin ne denli sağlam kanıtlara dayandığını inceleyecek. Bunu yaparken Herri Batasuna kararı kadar HEP ve diğer parti kapatma kararlarını göz önünde bulunduracak. Herri Batasuna kararı var diye AİHM'nin, DTP davasında kolayca ihlal yoktur demesini beklemek yanıltıcı olur. Yapılması gereken en doğru şey kuşkusuz, yasalarda siyasal partilerin kapatılmasını güçleştirecek değişiklikleri gerçekleştirmek

İNSAN HAKLARI, YARGI VE TÜRKİYE...

Prof. Dr. Rona **AYBAY**

Sağlıklı bir toplum düzeninin varlığı bakımından son derecede önemli görevler üstlenen yargıçların ve öteki yargı görevlilerinin maddi ve manevi esenliklerinin sağlanması, görevlerini huzur içinde yapabilecekleri ortamın hazırlanması devletin önde gelen ödevlerinden sayılmalıdır.

İnsan Hakları Evrensel Bildirisi, 10 Aralık 1948'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nca, Türkiye'nin de olumlu oyuyla kabul edilmişti. "**Evrensel Bildiri**"nin "**Başlangıç**" bölümünde belirtildiği üzere, insan haklarının hor görülmesi, barbarca eylemlere yol açar; insanlık vicdanını isyana yöneltir. Evrensel Bildiri anlamında çağdaş ve özgür bir toplumdaki söz edebilmek için, o toplumu oluşturan insanların "**korkudan kurtulmuş**" olmaları en başta aranan bir koşuldur. Bu anlamda "**korkudan kurtulma**" insanların, hukukun düzgün biçimde uygulanan yaptırımları dışında hiçbir kaygı ve korku duymaması demektir.

Kimi hükümler atlanmış

İnsan Hakları Evrensel Bildirisi'nin resmi Türkçe çevirisi 27 Mayıs 1949 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Ancak, bu çeviride; kimi hükümler nedense, atlanmış, kimi yerde de anlamı etkileyecek ölçüde yanlışlıklar yapıldığı görülmektedir... Bildirinin, düzeltilmiş ve notlanmış tam bir çevirisi Türkiye Barolar Birliği İnsan Hakları Merkezi'nce hazırlanıp, bir kitapçık olarak yayımlanmıştır.

"**İnsan Hakları**" kavramını, "**Temel Hak ve Özgürlükler**", "**Kamu Özgürlükleri**" gibi adlarla anılan haklardan ayıran temel özellik; konunun uluslararası boyutudur. Anayasa Hukuku, İdare Hukuku ve Ceza Hukuku gibi iç hukuk dalları alanına giren denetimler, belli bir devletin ülkesi içinde başlar ve yine aynı ülke içindeki organlarca şu ya da bu biçimde sonuçlandırılır. Oysa "**insan hakları**" kavramı, haklar ve özgürlükler alanındaki sorunlarda **uluslararası boyutta** birtakım belgelerin ve denetim düzeneklerinin kabul edilmesi anlamına gelir. Bu alandaki uluslararası denetim; nitelik ve işleyiş bakımından farklı organlarca yürütülür. İnsan hakları alanındaki denetim en somut ve etkili biçimini uluslararası bir insan hakları mahkemesi aracılığıyla kazanır. Ancak günümüz dünyasında insan haklarının korunması amacıyla görev yapan ve gerçek bir yargı organı niteliği taşıyan kuruluşların sayısı son derecede azdır.

Bunlar arasında da Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi yarım yüzyılı aşan deneyimi ve yıllar içinde oluşan içtihatlarıyla, benzerlerinden çok ilerde bir kurumdur. Bir anlamda "**tek**" olduğunu bile söyleyebiliriz. Bilindiği gibi, Türkiye de, bir Avrupa Konseyi üyesi devlet olarak bu mahkemenin yetki alanı içindedir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi sisteminin işleyişi bakımından, dikkatlerden kaçmaması gereken çok önemli bir gerçek vardır: Bizzat AİHM'nin kararlarında ve başkanların yaptığı resmi konuşmalarda açıkça ve ısrarla belirttiği gibi, insan hakları konusundaki uluslararası yargısal denetim ancak **ikincil**, yani "**tamamlayıcı**"

niteliktedir. Asıl olan, her üye devlette düzgün ve etkili biçimde işleyen bir yargı sisteminin var olmasıdır.

Devletin yargı sistemi, düzgün, bağımsız ve tarafsız biçimde işlediği ölçüde, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin o devletle ilgili iş yükü azalır.

Başka bir deyişle, İnsan Hakları ülküsünün gerçekleşmesinde, bağımsızlığına ve tarafsızlığına güvenilen, bir yargı sisteminin ulusal düzeyde varlığı en temel koşullardan biridir. Her toplumda, her devirde şu ya da bu biçimde ortaya çıkabilecek hukuka aykırı davranışların en sağlıklı ve kalıcı çözümü **öncelikle** ulusal düzeyde düzgün işleyen bir yargı sisteminin işidir. Örneğin, tutuklu sayısının fazlalığı ve uzayan tutukluluk süreleri; tutukluluk kararının hukuk devleti açısından gelişmiş olan ülkelere oranla Türkiye'de daha kolay verilebildiğini gösteriyor. Tutuklama bir "**ceza**" değil bir önlemdir; hangi hallerde ve hangi koşullarla uygulanacağı, kanunda oldukça açık biçimde gösterilmiştir.

Kanunda belirtilen tutuklanma nedenlerinin geniş yorumlanması ve tutuklama kararının kolayca verilmesi; uzayıp giden tutukluluk süreleri, peşin verilmiş bir ceza gibi işleyebilmektedir. Sonuç olarak, dava sonunda aklansa bile; tutuklunun aklanma sevinci ciddi biçimde gölgelenmektedir.

Türkiye ilk sırada

Öte yandan, acil durumlarda, hasta tutuklunun uygun bir sağlık kurumuna sevkinin zamanında sağlanmaması yüzünden ölümler ve başka ağır sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. AİHM'ye Türkiye aleyhine yapılan başvuruların sayıca ilk sıralarda yer aldığı bilinen bir gerçektir. Bu başvuruların sayıca fazlalığı Avrupa Konseyi üyesi devletler arasında nüfusumuzun görece büyüklüğü ile açıklanacak ölçüyü aşmış bulunmaktadır. Bu durum, yargı sistemimizde çok ciddi sorunlar olduğunun bir göstergesidir. Kısacası, ortada acı bir gerçek vardır: **halkımız; Türkiye'de bulamadığı adaleti, Strazburg'da arar hale gelmiş görünmektedir.**

Mahkemelerin bağımsız olmaları kadar yargıçların güvencesi de, çağdaş hukukun işlemesi bakımından vazgeçilmez önemdedir. İHEB'nin 10. maddesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesi bu konuda temel ilkeleri belirtmiştir. Bu ilkelerle ilgili olarak oluşturulmuş içtihatlarla göre yargı organlarının; düzgün çalışan, ciddi kurumlar olması elbette çok önemlidir, ama yeterli değildir. Çağdaş hukuk devletinde, bunlara ek olarak, mahkemelerin güvenilir kurumlar olduğu konusunda '**halkın inancı**' da önemlidir.

Türk yargısını halkın algılayışında adaletin '**birincil**' adresi durumuna getirmek için neler yapılması gerektiğini araştırmak, hepimize düşen bir görev sayılmalıdır. Bu görevin nasıl yerine getirileceği konusunda görüşler geliştirecek, öneriler yapacak deneyim de, bilgi de Türkiye'de vardır. Yargıcıyla, avukatıyla, savcısıyla, üniversite öğretim üyesiyle, herkes birikimini ortaya koyarak; Türkiye'de bağımsız, düzgün işleyen, halkın tam güvenine sahip bir yargı sisteminin oluşmasına katkıda bulunmalıdır. Doğaldır ki, bütün bu görüşlerin önerilerin, yaşama geçirilmesi ve gerçekleştirilmesi ancak siyasal iktidarların iyi niyetli çabalarına bağlı olacaktır.

Bu yönde özenli çalışmalar yapmak yerine, '**kendi**' yargıçlarını yaratmaya çalışan siyasal iktidarlar, bizde de başka ülkelerde de görülmemiş değildir. Ama tarih, bu tür girişimlerin, kısa dönemde başarıya ulaşmış gibi görünse de, sonuçta herkes için ve ülke için büyük zararlar doğurduğunu gösteren örneklerle doludur. Bu örneklere yenilerinin katılmaması için çok duyarlı olunması gerekir.

Yargı işlevinin yerine getirilmesinde görev alan kişilerin; gerek meslek bilgisi ve deneyimi, gerek ahlak ve erdem yönlerinden örnek düzeyde olmaları, toplumun esenliği açısından zorunludur.

Sağlıklı bir toplum düzeninin varlığı bakımından son derecede önemli görevler üstlenen yargıçların ve öteki yargı görevlilerinin maddi ve manevi esenliklerinin sağlanması, görevlerini huzur içinde yapabilecekleri ortamın hazırlanması devletin önde gelen ödevlerinden sayılmalıdır.

İKİ BİN DOKUZ; HEPİMİZ GÖZETLENİYORUZ!..

Günümüzde “koru”nun yaşamın bir parçası haline getirilmesi sürecini içgüdüsel bir alışkanlığa dönüştürmeden reddetmek için pek çok nedenimiz var.

Prof. Dr. Tülay ÖZÜERMAN *CHP PM Üyesi*

George Orwell’ın 1949’da yayımlanan “1984”(*) adlı kurgu romanını on yıl önce okumuş olanlar için bile romanın kurgu niteliği baskındır. Bugün okuyanlar için ise gerçeğin ta kendisidir. Yazıldığı yıllarda hayal ürünü olan sürekli gözetlenme ve dinlemeler günümüz için topluma kanıksama ile kabul ettirmek istenen bir gerçeğe dönüştü.

Orwell, “Düşünce Polisi” adını verdiği kontrol mekanizmasının işleyişini; “...Düşünce Polisi’nin, ne kadar sıklıkla ya da nasıl bir sistemle kimi izlediği bilinemezdi. Her an, canları ne zaman dilerse, alıcıyı çalıştırabilirlerdi. Çıkardığınız sesin işitildiği, karanlıkta olmadığınız sürece, her hareketinizin izlendiği varsayımı, içgüdüsel bir alışkanlık haline dönüşmüştü, bununla yaşamamız gerekiyordu - yaşıyordunuz” sözleriyle anlatır.

Orwell’ın pek çoğumuzun onaylayacağı bir diğer tespiti TV’nin fonksiyonuna ilişkindir: “...Ortaçağların Katolik Kilisesi bile, çağdaş ölçülerle, liberal sayılır. Eski hükümetlerden hiçbirinin, yönettikleri kişileri sürekli denetim altında bulundurma olanakları yoktu. Televizyonun yapımı ve aynı aygıtın, hem alıcı, hem verici olarak kullanılmasını sağlayan teknik gelişmeler özel hayata son verdi. Her yurttaşın ya da en azından gözetlenmesi gerekecek kadar önemli herkesin,sürekli bir resmi propaganda bombardımanı altında tutulabilmesi olası kılındı...” Bu satırlar bugünü bilinçle izleyenlere hiç de yabancı gelmemiştir.

Kitaptaki kurgu ilginç bir biçimde bugünün kontrol mekanizmasının altyapısını açıklıyor. Kitapta “yenikonuş” adı verilen yeni bir dil üretme, günümüz küresel güçlerinin kendilerini pazarladıkları kavramsal dönüşümleri çağrıştırıyor. Yönetim yerine “yönetişim” kavramını yerleştirdiğinizde, “katılım” sözcüğüne eklenen ‘yerelleşme’, ‘özelleştirme’, ‘farklılıklar’, ‘azınlıklar’ gibi ardıllarla ulus devletten uzaklaştıran açılımlara doğru yelken açıldıkça; insan haklarının evrenselleştirildiği temel kriterlerden uzaklaştırılıp, bölgesel kriterlere kısıtlanıyorsunuz. ‘Etnik’, ‘dinsel’ aidiyetler öne çekilerek tercihler yapıldıkça, siyasette ‘diğeri’, ‘öteki’ kavramı ağırlık kazanıyor ve bir yanda birleşmelerden, ittifaklardan söz edilirken diğeri yandan ötekileştirilenlerin ayrışması ile ‘yeni’ tartışma başlıklarının ‘yeni’ çatışma alanlarını yaratması sağlanıyor.

“Bize kendi isteğiyle uymalısın” tümcesi ile Orwell’ın söyleminde yer aldığı gibi, küresel güçlerin ve işbirlikçilerinin dayattığı sonucu kabullenmenin ötesinde bir seçeneğin olmadığı bir evren kurulmaya çalışılıyor. Güvenlik adına özgürlüklerden, yeni kimlik adına önceki kimliğinizden, yaratılan sonuçları konuşmanız dayatıldıkça özgün fikir üretiminden kendiliğinizden kaçır oluyorsunuz. “Toplu itibarsızlaştırma harekâtı”na dönüşen suçlamalar zincirinde, saygın kişi ve kurumlara yönelik haksız saldırılara karşı toplu tepki veremedikçe, yalnızlık duygusu ile edilgenleştiriliyorsunuz.

Her biri yalnız olmadığının farkında olan ancak bir araya gelmesinin önündeki barikatların yığını ile yalnızlık hissine itilerek sindirilmeye çalışılan bir çoğunluk var.

Türkiye, 20. yüzyılın başlangıcında Kurtuluş Savaşı sonrasında oluşturulan değerleri içselleştirememiş, hatta karşı olan AKP zihniyetine, 21. yüzyılın başlangıcında iktidar yolunu açarak, demokrasi sınavına yeterince hazırlıklı olmadan girişmesinin bedelini ödemektedir. Demokrasiye inanmışlık ve bu kavrama yüklenen olumlu anlam, marjinal olanı iktidar yapmaya yetmiştir. Marjinalin marjinalleştirme çabası ile iktidarda kalma mücadelesine bakınca; rejim karşıtı görüşlerin, demokrasinin tüm kurum ve kuralları ile işletilebileceği sağlam bir zemin oluşturulmadan iktidara taşınarak yumuşatılamayacağının acı bir öğretisi olmuştur yaşadıklarımız.

Gözetleme, dinleme, sorgulama, baskılama, tutuklama, delilsiz suçlama, medya marifeti ile yargılama, hukuk ihlalleri, sokak çatışmaları, kimlik tartışmaları, komplo senaryoları, katlanan işsizlik ve yoksulluk, tırmanan yolsuzluklar, bölücü terör ve teröre kurban giden canlarımız, intiharlar, suikast suçlamaları, 2009'la geride kalmış olacak mı?

Türkiye'nin bu hale getirilmesi kimlerin marifeti? 2010 Türkiye'si'ne umutla bakabiliyor musunuz? En büyük destekçisi ABD'de "**İslamcı bir hükümetin demokratik ilkelere bağlılığı sallantıda gözüküyor**" ifadesi ile iç muhalefeti susturma uygulamalarından vazgeçmesi telkin edilerek, gazete başyazısının eleştiri konusu olurken; AKP ile Türkiye'nin demokratikleşeceğine hâlâ inanıyor musunuz?

Ne olduğunu tam bilmediğimiz biçimsellikle yer verdiğimiz demokrasi, birilerinin kendi istedikleri biçime dönüştürdükleri başka bir şey olarak geri dönerken; Batı'dan yükselen seslere bakınca, AKP'nin uygulamalarının demokrasi anlayışı ve hukuk dışına taşan kısmı bugün artık yalnız Türkiye'nin değil, Batılı ülkelerin de sorunu.

Günümüzde "**korku**"nun yaşamın bir parçası haline getirilmesi sürecini içgüdüsel bir alışkanlığa dönüştürmeden reddetmek için pek çok nedenimiz var. **Demokrasinin ne olduğu konusu giderek muğlaklaştırılsa bile, insanı aşağılayan totaliter uygulamaları reddedecek, insanı öne alan birikimi var dünyanın.** Türkiye'de AKP'ye iktidar yolunu açacak kadar bir özgürlük anlayışı birikmişse, bu birikim, özgürlükleri hedef alan anlayışı kovabilecek, tüm baskılara karşın baskıcıları üzerinden atabilecek güçtedir demektir. Bu gerçeği hepimiz ama önce baskı yolu ile özgürlükleri askıya alarak yerlerini sağlamlaştırma hesabı yapanlar dikkate almalı.

TÜRKİYE SANAYİYİ BIRAKTI, TİCARET VE RANTA KAYIYOR

Yaklaşık iki ayda Çin, Hindistan, ABD ve Brüksel'e gittiniz. Türkiye için önemli ülkeler. Krizin etkileri nasıl yansımış?

Kriz tabii ki herkesi olumsuz etkilemiş. Tabii ki pazarlarında daralma var. Ama tüm bu ülkelerde ortak bir durum var. Yönetimler krizi birinci gündem maddesi olarak almış. Kriz masaları kurulmuş. Burada toplumun tüm kesimleri muhalefette dahil oturuyor. Devlet politikası olarak bu krizle mücadele ediyor. Avrupa Birliği ülkeleri Dünya Ticaret Örgütü anlaşmalarına normal şartlarda ters olabilecek bir takım teşvikleri ülke genelinde veriyorlar. Yeni yatırımları teşvik edici, ucuz ve uzun vadeli krediler gibi. Portekiz, İspanya, İtalya, Çin, Hindistan, Brezilya tüm ülkeler bu tip önlemleri almış, uyguluyor. Şirketler arkalarında devletin desteğine güvenerek yollarına devam ediyorlar. Çin, Hindistan, Brezilya ise bütün bunlara rağmen büyüyor.

2010 için beklentiler olumluya dönmüş mü?

Avrupa'da krizin etkileri alınan tedbirler çerçevesinde durağan hale geldi. 2010'u ise en iyimser ekonomistler bile temkinli karşılıyor. Fazla yatırım yapmayın, durumu koruyun, temkinli olun diyorlar. Beklenti iyileşmenin zaman içinde gerçekleşmesi yönünde. Bu ekonomistler için işsizlik oranı en önemli gösterge. Kötümser olanlar ise bir dip daha bekliyorlar. Dubai ve Yunanistan'da görülen şeyler bunun olabirliğini ortaya koyuyor.

Türkiye'ye gelirsek... Sektörünüzden başlayalım durum ne gösteriyor?

Bu ülkelerden bizim farkımız biz krizi dikkate almıyoruz, ciddiye almıyoruz, böyle bir gündem maddemiz yok. OECD'nin 42 ülkelik endeksinde en kötü ilk beşteyiz. 2005'ten beri böyleydik, şimdi daha da kötü noktaya geldik. Türkiye krizi şu anda görüyor. Verilerle görüyoruz, günlük hayatta görüyoruz. İstirarlı ülkelerde yüzde 30 daralma yok. Oysa Türkiye'de genel olarak ihracatta yüzde 23'lük düşüş sözkonusu. Tekstil ve hazır giyimdeki düşüş oranları bu genel düşüşten biraz daha iyi. Yüzde 19 tekstil, yüzde 15 hazır giyimde. 22 yıldır sektörün içindeyim. Bugüne kadar ibre hep yukarı doğru çıkardı. Son 30 yılda hiç eksi vermemişiz. Bu rakamlar bana göre çok önemli bir sinyal. 2010'dan umutla bahsedilmeye başlandı. Eğer özelleştiri yapılamazsa yani tanı, teşhis, triyaj yani öncelikleri belirleme, tedavi ve takip yapılmadığı sürece bu sonuçtan birşey çıkaramayız. 2010'da birşey yapamazsınız. Türkiye'de kriz var mı yok mu? Ekonomi iyiye mi gidiyor kötüye mi? Bunu net olarak değerlendirmemiz lazım. İşin başlangıç noktası bu. Eğer burada ortak bir fikir, tesbit çıkarsa çözüm de çıkar.

Sizce Türkiye'de kriz var mı? Başbakan Recep Tayyip Erdoğan kriz kelimesinden pek hoşlanmıyor.

Evet. Sayın Başbakan kriz konuşulmasını istemiyor. Ama verilere bakmak lazım. İhracat 2008'de 22 milyar dolardı şimdi 19 milyar dolar. 5 sene sonra ne olur? Hükümet ciddiye almazsa bu oranlarda devam ederse ihracat 2013'te 10 milyar dolara düşer. Bu rakamlar Türkiye'nin ciddi bir kriz içinde olduğunu gösteriyor. Bu çerçevede yüzyılın krizini kenara bırakamayız. Buradaki daralma olumsuz olarak Türkiye'ye de yansıdı. Ama sektörümüzde sorun sadece Türkiye'deki kriz değil. Bundan 7-8 yıl öncesine bakmak gerek. 2005'te mesela sektörle ilgili çok önemli bir yıldır. Uruguay kararları gereği kotalar kalktı. Türkiye bu konuda proaktif birşey yapamadı.

Sektörün geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Bu duruma gelmemizin nedenlerine baktığımızda iki konu ortaya çıkıyor. Bir rekabet gücümüzü kaybediyoruz, rekabet şartlarımızda sorunumuz var. İkinci reel yatırım ortamı kötü. Gelecek için olumlu konuşmak için bir neden yok. Çünkü yapılan herhangi bir özelleştirme yok. Bir tedavi de konulmuyor. Aslında Türkiye'nin genel olarak tüm sektörleri krizde. Hatta biz daha şanslıyız. Hükümetin bu sektörü demode ilan ettiği bir ortamda yıldız denilen sektörlerde daralma daha fazla oldu. Daralma otomotivde yüzde 31, elektronikte yüzde 15, makinada yüzde 20, demir ve demir dışı metallerde yüzde 27, demir çelikte yüzde 43, değerli maden ve mücevherat yüzde 35. Bu rakamlar bizden de kötü.

Anadolu'da iş ve aş kampanyalarını siz başlattınız. Ama bir türlü somut adım atılamadı. Neden?

İki teşvik uygulaması yaptı bu hükümet. İkisi de birbirinden felaket. Biri 5084 sayılı yasa 49 ile teşvik getirdi. Yapılması gerekenin farklı şekliydi. Sonra yine hazıranda bir teşvik çıkardılar. Sektörel ve bölgesel teşvik. Şu ana kadar yapılmış bir yatırım yok. Yeni yatırımları teşvik ediyordu, mevcutları dikkate almıyordu. O da bizim söylediğimizin tam tersi oldu. Hakkari, Şırnak'la batıdaki Çankırı, Sinop aynı pakete konuldu. Adıyaman'ı üçüncü bölgeye çıkarttılar. Denizli, Bursa'ya hiçbirşey yapmadılar. Olması gerekenin tamamen tersini yaptılar. Dolayısıyla bu kadar bilinçsizce, üç maymun gibi görmeden, duymadan, kendi bildiğini okuyarak getirilen bir teşvik sistemi ile kalkınmayı yapamıyorsunuz. Hatta şu anda bu hükümete güvenip yatırım yapan insanlar eski teşvikin bir yıl daha uzaması için yalvar yakar durumdadır.

Hükümet bazı yasalar da çıkardı, işe yaramadı mı?

Türkiye'nin iki temel problemi var. İşsizlik ve cari açık. O zaman yapacağımız teşvik, istihdam odaklı olmalı. İstihdam sayılarına göre de farklı bir teşvik olsun dedik. Öyle

birşey çıkmadı. Diğeri de ihracata yönelik yapılınsın, ithalata yönelik olmasın dedik. Bu da olmadı. O zaman bizim vurguladığımız sektörel kümelenme ile bölgesel kalkınma olmadı. Yanlış teşvik çıktı. Hükümet istihdam için birşeyler yapar gibi göründü. Ancak istihdam rakamlarına bakıldığında hiçbirinin bir sonuç vermediği ortaya çıkıyor. Ayrıca hükümet bu yasalar isteniyor mu, özel sektör memnun mu değil mi dikkate almadı. Bunun neticesinde de Türkiye'de işsizlik 1.5 milyon arttı. Oysa iş, aş sosyal barış için uygulanabilir, sonuç alabilir bir politika olması lazım. OECD işsizlikte en kötü skora sahip ülkelerden biriyiz.

Türk tekstil ve hazır giyim sektörünün hala rekabet şansı var mı?

Tekstil ve hazır giyim Türkiye'nin küreselleşmiş sektörlerinin başında geliyor. Çin ve Hindistan'ın bulunduğu coğrafya ile bizim coğrafyamıza baktığımız zaman avantajlarımız var. Bizim ana pazarlarımız Avrupa Birliği ve çevre ülkeler. Çin'in mal satmasından bizim mal satmamız daha avantaj sağlıyor. Ayrıca Türkiye üretimde bir dünya markası oldu. 15 yıl önceki durumla bugün çok farklı. Hem üretim ayağımız oldukça güçlü. Pamuktan başlayan bir tedarik zincirimiz var. Gerçi bu stratejik hammadde de önemli gerilemeler var. Üretim 1.2 milyon tondan 400 bin tona düştü. Ama yine önemli bir avantaj. Tasarımda hamlelerimiz var. Yani biz bu ülkelerle aynı ligde değiliz. Bizim iki büyük rakibimiz var. Çin ve İtalya. Türkiye'nin doğru destekleyici politikalarla hem rekabet gücü artar hem istihdamı. Anadolu'da işsizlik patlaması var. Suriye, İran, Mısır'da uygulanan teşvikler bizde de uygulanabilir. Önemli olan niyet.

Yani tekstil demode bir sektör değil mi?

Sektör hassas bir konuma sahip. Ünlü rekabet analistçisi Michael Porter'ın analizlerinde de bu var. Küresel oyuncu olabileceğimiz dünya pazarlarından yüzde 3-4 pay alabilmiş ender sektörlerden biri. Karar verici konumda. Örgütlerde dünya başkanları çıkardık. Oyuncu olarak kapasite ve hacim olarak önemli bir konumda. Yarattığı katma değerde tek artı veren sektör. Kadın işgücüne katkısı var. Tabii ki her sektör çok kıymetli. Stratejiler yapılmalı ama eldeki mevcut değeri de demode diye gözardı etmemeli. Başbakan ve bazı bakanlar başka dünyada yaşıyorlar. Başka gündemleri var. İstihdamı problem olarak görmüyorlar. Sadece al-sat biliyorlar.

Türkiye sanayi sektöründen uzaklaşıyor gibi.

Rakamlar onu gösteriyor. Türkiye'de politikada eksen mi kayıyor diye bir tartışma var. Esasında Türkiye sanayiden ranta kayıyor. Bizim en büyük eleştirimiz şuydu. Uygulanan ekonomik politikaları yanlış buluyorduk. İthalata dayalı bir büyüme diyorduk. Büyüyorsunuz ithalat yapıyorsunuz, borcunuzu kapatamıyorsunuz, cari açığınızı kapatamıyorsunuz. Bu büyüme 2008 sonuna kadar sürdü. Şimdi tehlike arttı. 1999 rakamlarına baktım sanayiinin gayri safi milli hasılaya orana yüzde 25 civarında. Bugün yüzde 16'larda. Türkiye sanayiden ticarete kayıyor. Ranta, hizmete kayıyor.

Ne gibi tehlike görüyorsunuz bu durumda?

Türkiye niteliksiz bir işgücüne sahiptir. İlkokul mezunu işgücünün oranı yüzde 44'tür, genç işsiz oranı yüzde 25'lerde. Dört kişiden biri işsiz. Sanayinin gücü azıldıkça bu durum işsizliği artırıyor, sosyal patlama tehlikesi yaratıyor. Suç oranını artırıyor. Kalkınamıyoruz bir anlamda. Üretmeden, yatırım yapmadan, ihracat yapmadan bir ülke kalkınamaz. Bunları yıllardır hep söylüyoruz ama adeta kanıksandı.

Umut Oran

HUKUK OYUNCAK DEĞİL!

Nasıl bir ceza hükmünün infaz edilmemesi düşünülemezse Danıştay ve idare mahkemesi kararlarının da yerine getirilmemesi kabul edilemez.

Kapatılma tehdidiyle YARSAV'ın enerjisini gerçek işlevine yöneltmesi engellenmiştir. Ancak biz artık bu sürecin daha fazla zorlanmayacağını umuyoruz.

- YARSAV çok tartışıldı. Yeni yönetimiyle birlikte kendini nerede konumluyor?

Emine Ülker Tarhan - Kimilerince umut ya da hayal edildiği, yahut farklı yansıtılmaya çalışıldığı gibi, YARSAV'ın yeni yönetimi, eski yönetime "rağmen" görev ve sorumluluk üstlenmiş değildir. YARSAV'ın 2. olağan genel kurulunda tüzüğünde yer alan amaç ve ilkelerinde herhangi bir değişiklik ve sapma söz konusu olmamıştır ve olmayacaktır. Esasen, eski asıl ve yedek yönetim kurulunda yer alan arkadaşlarımızdan büyük bir kısmı, ben de dahil yeni kurullarda da görev almışlardır.

Yeni yönetim kurulu da YARSAV'ın bilinen çizgisinde, hukukun üstünlüğü, yargı bağımsızlığı, yargıç ve savcı güvencesinin sağlanması, mesleki sorunların çözümünde bir odak olmak fikrinin yaşama geçirilmesi için 3.5 yıldır gerçekleştirdiği ve sonuç aldığı çalışmaların moral desteğiyle, ulusal ve uluslararası alandaki etkinlikleri, yargı reformunun eylemsel olarak gerçekleştirilmesi zeminini hazırlayan davaları, yeri ve zamanı geldiğinde medya aracılığı ile görüşlerini toplumla paylaşması ile bir sivil toplum örgütü olarak Türk yargısının ve yargıç ve savcısının sivil sesi olma misyonunu sürdürecektir.

Şu saptamayı yapmak gerekir. YARSAV geçmiş dönem çalışmalarıyla adeta bir toplumsal muhalefet odağı haline getirilmiştir ya da toplumdaki algı bu yöndedir. Bu görüntünün, pek alışılmadık olduğunu, hatta bazı yargı mensuplarınca da mesafeli bir yaklaşım ile karşılanmakta bulunduğunu bilmekteyiz. Ancak tüzüğümüzde de belirtildiği gibi günlük siyaset ne YARSAV'ın ve ne de onun sözcülerinin etkinlik alanı olmamıştır. Ve fakat bazı odakların ve onların her konumdaki uzantılarının, doğrudan veya dolaylı biçimde yargıya müdahaleleri ve yargıyı etki altında bırakacak davranışlarına karşı koymanın, hukuk adına yapılan yanlış ve yanlı uygulamaları yine hukuk içerisinde kalarak eleştirmenin, bireysel ve kurumsal olarak doğrudan ve örgütlü bir biçimde saldırıya uğrayan yargının içindeki kurum ve kişilerin, yine hukuku öne çıkararak kendini savunma gayret ve çalışmalarının, ne bu kurum ve kişiler ve ne de YARSAV için bir siyasi faaliyet olarak değerlendirilemeyeceği bilinmelidir. Eğer kastedilen "tartışılır" olma olgusu YARSAV'ın belirtilen yöndeki çalışmaları ise, amaç gerçekleşmiştir ve biz geri adım atacak değiliz, aksine bu bizim kararlılığımızı arttırır.

Ülkemizde yargı üzerindeki baskılar artarak devam etmektedir. Bunun bilinçli ve belli merkezlerden kanalize edilen, üstelik yargı ile de sınırlı olmayan bir büyük planın en

karanlık bölümlerinden birini oluşturduğunu görmeyecek kadar dar görüşlü insanlar değiliz. Bu merkezlerin piyonları aracılığıyla yargıyı kurumsal olarak yıpratmak için her yola başvurdukları geçmişteki örneklerden hatırlanacaktır. Bununla da yetinilmeyip kendilerinden saymadıkları yargıç ve savcılar bireysel olarak da karalamak, toplum nezdinde güvenilirliklerini sarsmak amacıyla yapıldığı apaçık ortada bulunan kimi girişimlerde bulunmaktadır. Bu kapsamda YARSAV'ın çabaları ile kamuoyunun gündemine ve bilgisine taşınan, Türk ulusu adına yargı yetkisini kullanan yargıçların, savcılarının, başsavcılarının ve hatta yüksek yargı santrallerinin dinlenmesi olgusu, hukuksuz olduğu gibi tam bir saygısızlık ve fütursuzluk örneğidir.

- YARSAV'ı hükümet kapatmak istedi. Bunda amaç neydi? Hükümetin bu tür girişimleri sürüyor mu?

Emine Ülker Tarhan: YARSAV kuruluşundan itibaren Avrupa Birliği cephesine verilen örgütlenme özgürlüğüne ilişkin engellerin kaldırıldığı mesajlarına karşın yoğun bir var olma mücadelesinin içine itilmiştir. Dışarıya **“örgütlenmede engeller kalktı”** mesajı verilmiş, ancak Adalet Bakanlığı'nca, İçişleri Bakanlığı'na, duruma müdahale edilmesi yolunda yazı yazılması üzerine, Ankara Valiliği'nce YARSAV'a **“yargı bağımsızlığını savunmak devletin görevidir, bu yoldaki tüzük hükümleri devletin egemenlik haklarına tecavüz niteliğindedir, bunları tüzüğünüzden çıkartın”** biçiminde uyarıda bulunulmuş, ayrıca 501 kurucu üyemizden halen görevde olan 493 kişinin kuruculuktan çıkartılması, kurucularımızın değiştirilmesi istenmiştir.

Ardından 59'uncu hükümet döneminde, YARSAV'ın kapatılması hükmünü içeren yasa tasarısı hazırlanmış, yürütme güdümünde bir örgüt kurulması benimsenmiş, tasarı 2007 yılında Cumhurbaşkanlığı seçimleri nedeniyle TBMM Adalet Komisyonu'nda görüşülemeyerek kadük olmuştur. Ancak 60'ıncı hükümet tarafından 2007 sonbaharında TBMM'ye sevk edilen bu tasarının genel gerekçesinde, **“Yargı serbest ve sivil olarak örgütlenirse, bu örgüt, ülkenin üniter yapısı için tehlike oluşturacaktır”** ifadesi kullanılarak yargıda örgütlenme, üniter yapı için tehlike yaratacak bir odak olarak gösterilmiştir.

Ankara Valiliği'nce yapılan ihbar üzerine YARSAV'ın yapmış olduğu seçimli genel kurulun iptali yolunda 2007 Şubat ayında soruşturma başlatılmış, böylece iptal edilirse YARSAV'ın kuruluşundan itibaren altı ay içinde genel kurulunu yapamamış duruma düşerek kendiliğinden dağılmış sayılması hedeflenmiştir. Soruşturma sonucunda takipsizlik kararı verilmiş, karara yapılan itiraz da reddedilmiştir. Ankara Valiliği'nce YARSAV'ın feshi soruşturması açılması için de 2007 Temmuz'da Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na ihbarda bulunulmuş, soruşturma sonucunda dava açılmamıştır.

Kamuoyuna sivil anayasa taslağı olarak sunulan çalışmaya bile YARSAV'ın kapatılmasına yönelik hüküm konulmuştur. Ancak anayasa yapma koşulları oluşturulamadığı için bu da sonuçsuz kalmıştır. Adeta kapatılma tehdidi ile derneğimizin enerjisini gerçek işlevine yöneltmesi engellenmiştir. Ancak biz artık bu sürecin daha fazla zorlanmayacağını umuyoruz. Yeni bir yargıç derneğinin kurulması yolundaki gelişme de, YARSAV'ın yargıda örgütlenme ve var olma yolundaki hukuk

mücadelesinin bir sonucudur ve ne denli haklı bir mücadele olduğunun da göstergesidir.

- Genelde baktığımız zaman Türkiye'deki hukuk sistemi AB müktesebatıyla uyuyor mu?

Emine Ülker Tarhan: Yargıyı ilgilendiren başta yargının etkinliğinin güçlendirilmesi, özellikle Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yürütmeden bağımsız yapılanması ve teftiş sistemiyle ilgili düzenlemeler olmak üzere, yolsuzlukla mücadele ve dokunulmazlıkların Avrupa'daki uygulamalar doğrultusunda sınırlandırılması, siyasi partilere ilişkin mevzuatın gözden geçirilmesi, AİHM kararlarının tam olarak uygulanması, basın özgürlüğü de dahil olmak üzere ifade özgürlüğüyle ilgili mevzuatın Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararları paralelinde geliştirilmeleri, yine İnsan Hakları Sözleşmesi ve AİHM kararlarına uygun olarak dernek kurma ve toplantı yapma özgürlüğüne ilişkin tüm reformların uygulanması, güvenlik güçlerinin aşırı güç kullanmasının önlenmesi, sivil toplumun gelişiminin sağlanması, kamu politikalarının oluşturulmasında sivil örgütlerin katılımının kolaylaştırılması ve özendirilmesi konularında, Avrupa İşkencenin Önlenmesi Komitesi'nin önerileri doğrultusunda işkenceye ve kötü muameleye “**sıfır tolerans**” politikası çerçevesindeki önlemlerin uygulanmasının sağlanması gerektiği bilinmektedir.

Bütün bu konularda henüz bir yol alınmamış olması sorunun yanıtını oluşturuyor sanıyorum. Kaldı ki asıl sorun mevzuatın eşitlenmesinden çok bu ilke ve değerlerin özümsemesi, uygulanması ve algılanması sorunudur. Ayrıca şunu da belirtmeliyim ki AB için önemli olan kendi ilke ve değerlerinin etkin olarak yaşama geçirilebilmesidir, ancak hiçbir ülke, kurum ve organlarını, siyasi tarihini, geçmiş deneyimlerini, devlet yapılanmasını gözetmeden oluşturmamakta ve yetkilendirmemektedir. Türkiye Cumhuriyeti de, çağdaş değerleri nasıl etkin kılabileceği, hukuksal ilke ve değerleri nasıl yaşatıp yüceltebileceği, hukukun üstünlüğünü nasıl koruyup sürdürebileceği konusunda, devlet yapısını da gözeterek hareket etmek durumundadır.

- YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, katsayı uygulamasının Danıştay tarafından durdurulmasından sonra, “Gerekirse hukuku dolanırız” dedi. Zamanında Özal da “Anayasayı bir defa delmekle bir şey olmaz” demişti. Sizce bu nasıl bir hukuk anlayışıdır?

Emine Ülker Tarhan: Sorunuzda sözünü ettiğiniz biçimdeki açıklamalar, bu açıklamayı yapanların üzerine yapışıp kalan, tarihsel gaflar arasında çoktan yerini almış değersiz sözler olarak algılanabileceği gibi hukuku ve yargı kararlarını etkisizleştiren, işlevsizleştiren eylem ve işlemlere girişilmesi, aslında hukuk ile bağlı kalmanın bu gibi kişiler ve anlayışları için bir “**pranga**” olduğunun tehlikeli bir dışavurumu olarak da değerlendirilebilir.

Bu nedenle, benzeri sözlerin bir çeşit “**hukuk anlayışı**” ile söylenmesi olası olmayıp bu sözleri sarfedebilenlerin “**anlayışları**”nın hukuka dayalı olmasını beklemek de safdillikten öte değildir. Oysa, buldukları konumlara bakıldığında, anlayışlarının mutlak surette hukuktan ilham alması, en azından hukuka saygılı olması beklenir. İşte, ülkemizin en önemli problemlerinden biri de budur. Kişilerin konumları ve bu konularından beklenen özelliklerinin bu biçimdeki çarpık anlayışları ile çelişmekte oluşu.

Gelişmiş toplumlarda hukuk, etrafından dolanılması gereken bir oyuncak, safdışı bırakılması elzem bir düşman yahut her konumdaki iktidar sahiplerinin onaylanma aracı olarak kabul edilemez. Hukukun üstünlüğünü pratiğe geçirmekle görevli yargı erki, demokratik hukuk sistemlerinde aynı zamanda devleti de yargılayan, gerektiğinde mahkûm eden bir güçtür. Kamu görevlileri yargı kararlarının gereğini yerine getirmeli, yargı kararlarının uygulanmasını geciktirmemeli, saptanan hukuka aykırılıklar görmezden gelinmemelidir. Yakın bir tarihte yaptığımız basın açıklaması ile de bu biçimde irade açıklayan kişileri yargı kararlarına karşı saygılı olmaya ve gereklerini yerine getirmeye davet etmiştik. Bu davetimizi yineliyoruz.

Emine Ülker Tarhan (Yargıçlar ve Savcılar Birliği'nin (YARSAV) yeni başkanı)

KOZMİK BÜRODA ARAMA

İlgililer hakkında soruşturma merciinin derhal soruşturma başlatması gerekmektedir. Bir hukuk devletinde yetkinin hukuka uygun kullanılması gerektiği gibi konunun hukuktaki uyum süreciyle ilgisi bulunmadığı da gözden uzak tutulmamalıdır. “Konu yargıya intikal etmiştir” söylemi ancak kanunda olan yetkinin ve takdirin doğru olması halinde geçerlidir.

Hamdi Yaver AKTAN *Yargıtay 8. Ceza Dairesi Üyesi*

Ceza Muhakemesi Kanunu'na (CMK) göre, “**Yakalanabileceği veya suç delillerinin elde edilebileceği hususunda makul şüphe varsa; şüphelinin veya sanığın üstü, eşyası, konutu, işyeri veya ona ait diğer yerler aranabilir**” (m.119/1). Arama kararında; aramanın nedenini oluşturan fiil, aranılacak kişi, aramanın yapılacağı konut veya diğer yerlerin adresi ya da eşya ile kararın geçerli olacağı zaman süresi açıkça gösterilmelidir (m.119/2).

Arama, suç delillerinin elde edilmesi veya şüphelinin yakalanabilmesi amacıyla yapılır. Açıkta olan şeyler yönünden esasen arama söz konusu olamaz. Saklı olan hususlara dönük olarak yapılacak arama bu nedenle yasada düzenlenmiştir. Düzenleme zorunluluğunun yanı sıra, şüphe, geciktirilemezlik, orantılılık ve görünüşte haklılık koruma tedbirlerinin önkoşullarındandır. Bu nedenle, bireylerin temel hak ve özgürlükleri ile doğrudan ilişkili olduğundan önkoşulların yanında hâkim kararı zorunludur.

Hâkim kararı olmadan saklı yerlerde rızaya dayalı da olsa arama yapılamaz. Adli ve Önleme Aramaları Yönetmeliği'nin “**ilgilinin rızasını**” yeterli gören 8. maddesinin (a) bendi hakkında Danıştay 10. Dairesi 19.1.2006 tarih ve 2005/6392 sayılı kararıyla yürütmesinin durdurulması kararı verilmiştir.

Askeri mahal kavramı

Askeri mahal kavramı hemen belirtilmelidir ki öncelikle anayasada yer almıştır (m.145). Diğer yasalarda da yer almasına karşın, kavramın tanımı yapılmamıştır. Ancak düzenlemelere göre o yerin, sürekli veya geçici olarak askeri amaçlar için ayrılmış olması yeterlidir. Özel kişilere kiralanmış bulunması, o yeri, askeri mahal olmaktan çıkarmaz.

Askeri hizmet amacıyla ayrılmış yerlerde yapılacak aramalar cumhuriyet savcısının istemi ve katılımıyla askeri makamlar tarafından yerine getirilir(CMK.m.119/5; Yönetmelik m.14).

Görülmektedir ki askeri mahalde arama yapmak sıkı veya bir başka ifadeyle koruyucu kurallara bağlanmıştır. Bu da doğaldır ve askerliğin niteliğinden doğmaktadır. Devletin güvenliği ve bağımsız olabilmemesinin gereği duyarlı olunmasından geçer. Öte yandan askerlik ve gizlilik kavramları bire bir ilişkilidir. Devletin diğer alanlarından belki de daha çok gizli belge ve bilgilerin anılan

mahallerde olabileceği ve aramalarda bunların da gereksiz biçimde ortaya çıkabileceği haklı endişesine karşı yasal önlem alınması gerekmektedir. Devlet sırrı niteliğindeki belgeler ise gizlilik arz eden özel yerlerde saklanmaktadır.

Devlet sırrına ilişkin düzenleme Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nda (CMUK) sırlar yönünden daha koruyucu biçimde düzenlenmişti. Gerçekten de CMUK'un 49. maddesindeki ifadeyle “**devlet memurları memuriyetten çekildikten sonra bile, saklamakla mükellef oldukları vakalar hakkında sırrın ait olduğu makam amirinin izni olmaksızın şahit sıfatıyla dinlenmezler**”di. Yeni kanun (CMK) bu konuda daha şeffaf bir düzenleme getirmektedir. Devlet sırrı niteliğindeki bilgilerle ilgili tanıklık başlıklı 47. madde, “**Bir suç olgusuna ilişkin bilgiler, devlet sırrı olarak mahkemeye karşı gizli tutulamaz**” (Fıkra 1) hükmünü getirmektedir. Aynı maddede devlet sırrı “**açıklanması, devletin dış ilişkilerine, milli savunmasına ve milli güvenliğine zarar verebilecek; anayasal düzeni ve dış ilişkilerinde tehlike yaratabilecek nitelikteki bilgiler**” şeklinde tanımlanmaktadır.

Tanıklık konusu olabilecek bilgilerin devlet sırrı niteliği taşıması halinde; zabıt kâtabi de olmaksızın tanık sadece mahkeme hâkimi veya heyeti tarafından dinlenir. Tek hâkimli mahkemelerde duruşmayı yapan hâkim, heyet halinde çalışan mahkemelerde, mahkemeyi oluşturan tüm heyet tanığı dinler. Tek hâkim ya da heyetli mahkemede duruşmayı yöneten başkan tanık açıklamalarından, sadece yüklenen suçla ilgili ve o suçu aydınlatabilecek nitelikteki bilgileri tutanağa kaydettirir.

İddianamede suç iddia edilir

Hapis cezasının alt sınırının beş yıl veya daha fazla olan suçlarla ilgili olması halinde ancak uygulanabilir olması maddenin nesnel koşuludur. Ayrıca ve önemlisi madde sadece kovuşturma evresinde uygulanabilir. Maddenin ikinci fıkrasında “**yüklenen suç**” ibaresi bulunmaktadır. Bir şüpheli hakkında iddianame düzenlenmekle, suç iddia edilir. Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda toplanan delillere göre, suçun işlendiği hususunda yeterli şüpheye ulaşmış ise iddianame düzenler (m. 170/2). İddianamede, ancak suç iddia edilir. Kuşkusuz ki iddia edilmekle, suç yükleme aynı anlama gelse de, yüklemenin kesinleşmesi, mahkeme tarafından verilecek iddianamenin kabul kararı ile gerçekleşir.

Devlet sırrı niteliğindeki bilgiler

Maddenin Adalet Komisyonu'ndaki görüşmeleri sırasında 1. fıkrasında yer alan “**mahkemeye karşı**” yerine “**hâkime karşı**” ifadesinin kullanılması önerilmesine rağmen öneri kabul edilmeyerek maddenin kovuşturma evresinde uygulanabileceği benimsenmiştir. Gerek maddenin düzenlemesinden ve gerekse komisyondaki görüşmelerden anlaşılmaktadır ki, soruşturma evresinde cumhuriyet savcısı devlet sırrı niteliğindeki bilgilerle ilgili tanık dinleyemeyeceği gibi, hâkimden de dinleme talep edemeyecektir. Kovuşturma evresinde dahi cumhuriyet savcısı tanık dinlenirken bulunamayacaktır.

CMK'nin 47. maddesine koşut bir düzenleme, 125. maddesinde de mevcuttur. CMUK'un 88. maddesindeki “**resmi dairelerde saklı evrakın ifşasının memleketin selametine zarar vereceği o dairenin en büyük amiri tarafından beyan edildiği takdirde, bu evrakın tesliminin istenemeyeceği, bu beyan yeterli görülmediği**

takdirde ilgili bakanlığa müracaat olunabileceği” şeklindeki hüküm CMK’de **“İçeriği devlet sırrı niteliğindeki belgelerin mahkemece incelenmesi”** başlığı altında 125. maddede, 47. maddedeki gibi daha şeffaf bir biçimde düzenlenmiştir. Buna göre, **“bir suç olgusuna ilişkin bilgileri içeren belgeler, devlet sırrı olarak mahkemeye karşı gizli tutulamaz”** (m 125/1). Maddenin 2. fıkrasına göre **“devlet sırrı niteliğindeki bilgileri içeren belgeler, ancak mahkeme hâkimi veya heyeti tarafından incelenebilir”**. Yine 47. maddeye koşul olarak **“bu belgelerde yer alan ve sadece yüklenen suçu açıklığa kavuşturabilecek nitelikteki bilgiler”** (m 125/2) tek hâkimli mahkemelerde duruşma hâkimi, heyet halinde çalışan mahkemelerde heyet tarafından görülür. Tutanağa ise duruşma hâkimi veya heyet halindeki mahkemede başkan tarafından kaydedirilir. Nesnel koşulu da hapis cezasının alt sınırının beş yıl ve daha fazla olan suçlara ilişkin olmasıdır(125/3).

Soruşturma evresinde anılan maddenin uygulanabilirliği kesinlikle bulunmamaktadır. Cumhuriyet savcısına hitap eden bir düzenleme olmadığı için soruşturma evresinde aynen 47. madde gibi uygulanmak zorunluluğu vardır. Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresinde 125. maddeye başvuramaz. Hâkimden de bu yönde istemde bulunamaz. Hatta kovuşturma evresinde sadece tek hâkimli mahkemede duruşmayı yapan hâkim, heyet halindeki mahkemede ve yine sadece heyet, devlet sırrı niteliğindeki bilgileri içeren belgeleri inceleyebilir; cumhuriyet savcısı bu nitelikteki belgeleri göremez ve inceleyemez. Maddenin başlığı bile **“...mahkemece incelenmesi”** şeklinde olduğu gibi içeriği de bu yöndedir.

CUMHURİYET Savcısı bilgilere ulaşamaz

CMK’nin 47. maddesine koşutluk arz eden 125. maddenin Adalet Komisyonu raporunda da mahkemeden, devlet sırrı da olsa belgelerin gizli tutulamayacağı açıklanırken, maddenin ikinci fıkrasının kovuşturma evresiyle ilgili olduğu vurgulanmıştır. Komisyon raporunda; **“ikinci fıkra hükmüne göre; devlet sırrı niteliğindeki bilgileri içeren belgeler mahkeme tarafından incelenebilmekle birlikte, kovuşturma evresine katılmak hakkına sahip bulunan diğer kişiler, doğrudan bu bilgilere ulaşamayacaklardır”** ibaresi bulunmaktadır. Görülmektedir ki, mahkemeye katılma hakkına sahip cumhuriyet savcısının doğrudan bu bilgilere ulaşması olanaksızdır.

CMK’nin 47. ve 125. maddelerinin içeriklerine göre; ancak kovuşturma evresinde ve o da sınırlı bir şekilde ve münhasıran duruşma hâkimi veya duruşma heyeti tarafından görülebilecek bilgi/belgelerin soruşturma evresiyle ilgili olmadığı açıktır.

Genel olarak adli arama ve bu bağlamda askeri mahallerdeki aramaya ilişkin (m. 119/2-5) hükümlerle ilgisi bulunmayan 47 ve 125. maddeler, kıyasen ve soruşturma evresini de kapsayacak biçimde uygulanamaz.

Devlet sırrı niteliğindeki bilgi/belgeler iddianamenin içeriği olamaz; çünkü anılan maddeler, cumhuriyet savcısının delil toplama alanında bulunmamaktadır. Belirtildiği gibi, soruşturma evresinde hâkimden de bu yönde istemde bulunulamaz.

Tutanağa kaydedilemez

Askeri mahaldeki aramalar, genel adli aramalara göre daha sıkı koşullara ve güvencelere bağlanmasına karşın, CMK'nin 125. maddesinin uygulama alanı genişletilerek isteme bağıli olarak maddeye arama niteliği verilerek madde “**arama kararına**” konu edilemez. Bu şekildeki isteme dayanarak hâkim devlet sırrı niteliğindeki belgeleri inceleyemez; incelemek için karar veremez; inceleme yaparak tutanağa kaydedemez. Bunların yapılmış olması halinde iddia makamı, bu belgelere dayanarak soruşturma yapamaz. Bu tür karar veren hâkim de heyete katılamaz.

Anılan nitelikteki karara bağıli olarak soruşturma evresinde inceleme yaptırılmasına izin verilmesi halinde “**rıza mevcut...**” ya da “**izin verilmiştir**” gerekçesine de sığınılmaz. Aramadaki “**rıza**”nın geçerli olamayacağı Danıştay kararıyla saptanmışsa, askeri mahalde ve “**devlet sırrı**”nda böyle bir gerekçenin sorumluluk getireceği ve bu gerekçeye dayanılamayacağı açıktır.

“**Devlet sırrı**” içeren belgelerin ancak mahkemece incelenebileceğine ilişkin düzenleme karşısında ve hatta incelemeden önce CMK'nin 332. maddelerine göre de kovuşturma evresinde, duruşma hâkimi veya heyet tarafından ilgili makamdan bilgi istenilmesi olanağının mevcut bulunmasına rağmen “**arama**” kararıyla ve soruşturma evresinde karar verilmesi ve yüklenen suç kesinlikle belli olmadığı halde yetkisiz hâkim tarafından belgelerin görülmesi ve tutanağa kaydedilmesi, devlet sırrını ifşa olarak görülebileceği olasılığını düşündürebilecek nitelikte olduğu gibi görevde yetkiyi kötüye kullanma olarak kabul edilmelidir. Bu tür bir karara, başka yönlerden yapılacak itirazın da re'sen ve bu yönden itiraz merciince incelemesinin yapılması yasal bir zorunluluktur.

Soruşturma başlatılmalı

Öte yandan ve en önemlisi ilgililer hakkında soruşturma merciinin derhal soruşturma başlatması gerekmektedir. Bir hukuk devletinde yetkinin hukuka uygun kullanılması gerektiği gibi konunun hukuktaki uyum süreciyle ilgisi bulunmadığı da gözden uzak tutulmamalıdır. “**Konu yargıya intikal etmiştir**” söylemi ancak kanunda olan yetkinin ve takdirin doğru olması halinde geçerlidir. Kanunun açık yasak getirdiği hallerde takdir hakkı olmayacağı gibi hukuk devleti ilkesinin açık ihlali “**basit usul kuralının ihlali**” olarak da görülmez. Kaldı ki basit ihlal/esaslı ihlal gibi bir kavram da hukukta kabul edilemez; “**Kozmik büro**”da yasanın açık hükmüne göre yapılan “**devlet sırrı**” incelemesi olduğu ve bunun da ancak mahkemece yapılacağı açıkça belirtilmesine karşın düzenleme, “**arama**” olarak nitelenerek alınan karar yok hükmündedir. Düzenlenen tutanaklar devlet sırrını saklayan makama ilave edilmelidir. Kuşkusuz ki bu yeterli değildir. İlgili soruşturma makamı da ilgililer hakkında soruşturma başlatmalıdır.

BASINDAN "ALINTI"

Demokrasi Türkiye'nin en önde gelen sorunu. Ancak henüz genimize yerleşmiş bir kavram değil.

En başta iktidarda demokrasi sorunu var. AKP'nin yapısı demokrasiye uygun değil. Çünkü AKP'nin demokrasiye açık olmadığı, yapısının da Milli Görüş üzerine kurulu olduğu açık açık görülüyor. Doğrudan Milli Görüş yapısına sahip olduğu için demokrat olamaz.

Çünkü onlar için tek gerçek vardır. İdeolojik olarak, diğer dünya ile ilgili olan dinden kaynak alınmaktadır. Onlar için doğru ve yanlış dünyevi değil uhrevidir.

Diğer yandan AKP, artık gittikçe otoriterleşmeye de başladı. Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesinden sonra ve 22 Temmuz seçimlerinde yüzde 47 oy aldıktan sonra AKP'nin tavrı daha fazla değişti. Artık ben daha iyi bilirim demeye başladı.

Türkiye'nin son dönemlerde buna örnek olarak yaşadığı sorunlardan Ergenekon'da yanlış olanı çözmek için yola çıktılar ama sonra o yanlışları kendileri de düştüler.

Askeri vesayeti önlemek istiyorlar, ancak kavga eden unsur olarak giderek tek parti yöntemine geçmeye başladılar.

Otorite artık kaynak değiştiriyor.

28 Şubat'ta otorite TSK'da ve hukuku temsil eden insanlardaydı.

Ama şimdi baktığımızda iktidarda AKP'de olduğunu görüyoruz.

AKP'nin de birtakım dini cemaatler ve hareketlerin koalisyonu olduğunu ve omurgasının da Milli Görüş olduğunu görüyoruz.

Artık TSK'nın yerine bile Emniyet'in geçtiği açık açık ortada.

Evet otorite el değiştirdi. Ama aslında bu Türkiye'nin doğasında, hamurunda var.

Otoriteye çok açığız.

(Cüneyt Ülsever)

TBMM'DE KABUL EDİLEN 418 SAYILI ÜNİVERSİTE VE SAĞLIK PERSONELİNİN TAM GÜN ÇALIŞMA YASASININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Cumhuriyet Tarihi boyunca farklı dönemlerde tamgün çalışması 3 kez uygulanmıştır.

- İlki Dr. Refik Saydam'ın koruyucu sağlık hizmetlerinde çalışanların tam gün çalışmasını öngören düzenlemedir.
- İkincisi 1965'te yürürlüğe girmiş bu uygulamada, hekim sayısı ve hekim dağılımı gibi nedenlerle uzun süre uygulanma olanağı bulamamıştır.
- Üçüncüsü ise 1979'da yürürlüğe girmiş ancak 12 Eylül Askeri yönetimince 1,5 yıl sonra yürürlükten kaldırılmıştır.

Sağlık çalışanlarının Tam Gün çalışma uygulaması C.H.P olarak desteklediğimiz bir çalışma yöntemidir.

İlkesel olarak desteklediğimiz tam gün çalışma yöntemi, **vatandaşların sürekli, yaygın, kalıcı, ayrımsız ve nitelikli sağlık hizmeti almasının amaçlanmasından kaynaklanmaktadır. Bu da herkesin doğuştan kazanılmış hak olan sağlık hakkının olmasındandır.**

Herkes için doğuştan kazanılmış hak olan sağlıklı yaşam hakkını sunmak ve güvence altına almakta devletin görevidir.

Bu hak ise, kamu eliyle sunulan sağlık hizmetlerini sağlık çalışanlarının tam gün çalışma modeli ile daha verimli ve sürekli hale getirilebilir.

C.H.P Programında da açıklıkla dile getirilen sürekli ve nitelikli sağlık hizmeti sunumu, partimizin tam gün çalışmayı, bu temel gerekçelerle uygun bulduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Partimizin tam gün çalışma ile ilgili temel yaklaşımlarını 3 grupta toplayabiliriz.

- 1-** Sağlık hizmetlerinin verimli sunulabilmesi, ancak hizmeti verenlerin yani tüm sağlık çalışanlarının, ekonomik ve özlük haklarının sağlanması ile çalışma koşullarının ve işyeri güvenliğinin sağlanması ile mümkün olacaktır.

Bugün hekimler olumsuz koşullarda hasta muayenesi yapmakta yine Dünya Sağlık örgütüncü her hasta için uygun Muayene sürelerinin çok altında, 1-2 dakikada hasta muayene etmek durumundadırlar.

Son dönemlerde sıklıkla hekimler sözlü ve fiili saldırılara maruz kalmaktadırlar. Bu olumsuzlukların giderilmesi ile sağlık hizmetlerinde verimliliği artırmak mümkün olacaktır.

2- Türkiye’de farklı kamu kurum ve kuruluşları ile özel sektördeki değişik sağlık tesislerinde çalışan sağlık mensupları vardır. Bunların (hekim, Diş hekimi, ebe, hemşire, sağlık teknisyeni, laborant v.b) ülkemizdeki toplam sayıları 480.000 civarındadır.

Bunların çalıştığı kuruluşlar ise;

- Temel tıp eğitimi veren Tıp Fakülteleri ve hastaneleri,
 - Sağlık Bakanlığına bağlı Sağlık Kuruluşları, (Sağlık evi, Sağlık Ocağı, Devlet Hastanesi, Eğitim ve araştırma Hastaneleri gibi,)
 - Kurum Hekimleri (kamu kurumları ve yerel yönetimlerde çalışan sağlık personeli)
 - Askeri Sağlık Personeli
 - İş Yeri Hekimleri
 - 112 Ambulans çalışanları,
 - Vakıf Üniversiteleri (Bunların Tıp Fakültesi ve hastanelerinde çalışan sağlık çalışanları,)
 - Özel sağlık kuruluşlarında çalışanlar, (Klinikler, özel hastaneler, yan dal merkezleri v.b)
 - Özel muayenehanelerde sağlık hizmeti verenler,
- gibi çeşitlilik göstermektedir.

Buralarda Tam gün çalışma uygulaması yukarıda sıraladığımız tüm bu kurum ve kuruluşlar ile çalışanları, direkt ya da dolaylı olarak ilgilendirmektedir. **Tam gün uygulaması işte tüm bu kuruluşları ve tüm sağlık çalışanlarını içine alacak şekilde düzenlenmesi halinde başarılı olacaktır.**

3- Tam gün yasının en önemli kısmı ise **sağlık çalışanlarının tümünün ekonomik ve özlük hakları ile ilgili yapılan düzenlemelerdir.**

C.H.P ekonomik iyileştirmelerin genel bütçeden kaynak aktarımı ile mümkün olacağını öngörmektedir.

Aksi takdirde sadece döner sermaye gelirleri ile ya da performans’a dayalı düzenlemenin yeterli olmayacağı gibi döner sermaye gelirlerinin sürekliliği ve miktarı net olmadığından buna bağlı artışlarda aksamaların olacağı görülmektedir.

O nedenle özellikle ekonomik iyileştirmelerin mutlaka genel bütçe ile olacağı gerçeği göz ardı edilmemelidir.

Bu genel değerlendirmeler sonrasında T.B.M.M genel kurulunda kabul edilen Tam gün çalışma yasının komisyon ve genel kurul çalışmaları sırasında partimizin temel görüşleri ve programı çerçevesinde çekincelerimiz ve önerilerimiz aşağıda belirtilen yaklaşımlarla ifade edilmiştir.

Bu nedenle hekimlerin günümüzde en temel sorunlarından birisini emekli maaşları oluşturmaktadır.

Tam gün Çalışma yasa Tasarısı çalışması sırasında sağlık bakanlığı, hekimlerin tam gün yası ile birlikte yapılacak ücret artışlarına paralel olarak emekli maaşlarında da artışların yapılacağını ifade etmişti.

Ancak tasarı komisyona geldiğinde bu ifadenin doğru olmadığı ve tam gün çalışma yasa tasarısı kapsamında hekimlerin emekli aylıkları ile ilgili iyileştirmenin olmadığı görülmüştür.

Bugün için hekimlerin emekli maaşları sadece aldıkları net maaşları üzerinden hesaplanmaktadır.

Yani performans gelirleri, döner sermaye gelirleri gibi aylık maaşlarına yansıyan gelirleri emekli maaşlarına yansıtılmadığı için hali hazırda hekimler 1300 ila 1450 TL arasında emekli maaşı almaktadır.

Halen kamuda çalışan hekimler emekli olduklarında, eskisi gibi sadece net aylık ücretleri emekli maaşına yansıtılacağı için düşük emekli aylığı almaya devam edeceklerdir.

Sağlık komisyonundaki çalışmalar sırasında ısrarlı tutumumuz karşısında bu konudaki itirazlarımız kısmen dikkate alınmış ve döner sermaye gelirleri emekli maaşlarına yansıtılmıştır.

Ancak bu en az 20 yıl prim yatıran hekimler için bir miktar emekli maaşı iyileştirmesi sağlamakla birlikte tüm çabalarımıza rağmen bu iyileştirme halen çalışan hekimlerin emekliliklerine yansıtılamamıştır.

Yasadaki düzenlemelerden biriside yeni işe başlayanların emekliliklerine kısmen yansiyacak artışlardan kaynaklanan primlerin ödenme biçimidir. Bu yasa ile emekli aylıklarının primlerinin tümü hekimlere ödettirilmektedir.

Oysa tüm özel ve resmi kuruluşlarda primlerin işveren payı vardır. Ve bu işverence ödenir. Ancak bu yasa ile döner sermaye gelirlerinin emekliliğe yansıyan kısmının primlerinin işveren payı dahil tümü hekimler tarafından ödeniyor.

Şiddetle karşı çıktığımız konulardan birisi de bu olmuştur. Çünkü bu sosyal devlet mantığı ile uyuşmamaktadır.

Hekim bir sağlık kuruluşunda çalışıyor ve bir işvereni varsa primlerin işverene düşen kısmını da işveren ödemek durumundadır, bunun hekim tarafından ödenmesi son derece yanlış bir uygulama olmuştur.

Bu konudaki tüm girişimlerimiz bu olumsuzluğu düzeltmeye yetmemiş ve madde bu haliyle yasalaşmıştır.

Yine döner sermayeye bağlı ücret artışları hekimlerin, iş sonu tazminatı, kıdem tazminatı gibi tazminatlarına yansıtılmadığı gibi emekli ikramiyelerine de yansıtılmamıştır.

Bu da sosyal devlet ilkesiyle bağdaşmadığından itirazlarımızdan bir diğerini oluşturmuş ve bu artışın emekli ikramiyesine yansıtılması bir başka isteğimiz olmuştur.

Bu yasadan beklentileri olan diğer bir grup ise kurum hekimleridir.

Türkiye’de farklı statüde çalışan kurum hekimleri ile ilgili olarak bu yasa kapsamında sağlıklı düzenlemeler yapılmamıştır. Yaklaşık 2000 civarındaki (bu sayıya belediye hastanelerinde çalışan hekimlerde dahildir.) kurum hekiminin durumu göz ardı edilmiştir. Bu yasa ile ücretlerdeki artış, performans ve döner sermaye gelirleri ile olmaktadır. Oysa kurum

hekimlerinin çalıştığı kurumlarda döner sermaye olmadığından kurum hekimlerinin ücretlerinde bu yasayla her hangi bir iyileşme olmamıştır.

O nedenle C.H.P olarak gerek komisyonda gerekse genel kurulda, kurum hekimlerinin bu sorunlarının sağlık tazminatı verilerek çözüleceğini ifade etmemize rağmen bu önerimiz, komisyon ve genel kurulda iktidar tarafından dikkate alınmamıştır.

Ancak bizim bu sorumlu ve ısrarlı tavrımız, komisyonda kurum hekimlerine çalıştıkları kurumun yanı sıra işyeri hekimliği de yapabilmeleri olanağının tanınmasına yol açmıştır. Ancak bu düzenleme kurum hekimlerinin maaş ve emekli aylıklarındaki sorunu çözmeye yetmemektedir.

Bu yasadaki ekonomik düzenlemeler sağlık çalışanları arasında ciddi farklılaşmalara yol açacaktır. Sağlık hizmetlerinin bir ekip işi olduğundan hareketle bu farklılık sağlıklı çalışma ortamına zarar verecek ve uyumlu ekip çalışmasının ruhuna aykırı sonuçlara yol açacaktır.

Çıkarılan yasadan en çok etkilenecek kurumların başında hiç kuşkusuz Üniversiteler gelmektedir. Yapılan önemli değişikliklerden birisi üniversite hastanelerinde uygulanan özel muayene ve özel ameliyatların bu yasa ile sonlandırılmasıdır.

Bilindiği gibi özel muayene ve işlemlerden elde edilen gelirlerin bir kısmı üniversitelerin döner sermayelerine gitmekte idi, bu uygulamanın sonlandırılması ile üniversitelerin döner sermayeleri ciddi gelir kayıplarına uğrayacaktır.

Bu arada döner sermaye gelirlerini artırıcı düzenlemede yapılmadığından zaten zor durumda olan üniversiteleri bu gelir kaybı daha da zora sokacaktır.

Bu özel muayene uygulaması sonlandırılacaksa aynı anda, üniversitelerin döner sermaye gelirlerini artırıcı yönde düzenlemelerde yapılması gerekirdi.

Bu düzenlemeler yapılmamıştır. Bu da üniversitelerin sadece hasta hizmetleri değil diğer çalışmalarında da olumsuzluklara yol açacaktır. Bilindiği gibi üniversitelerin asıl görevleri eğitim (öğrenci eğitimi, asistan eğitimi, uzman eğitimi gibi) ve araştırma çalışmalarıdır. Bu çalışmaların önemli bir kısmı da döner sermaye gelirleri ile karşılandığından sadece hasta hizmetleri değil özellikle, araştırma hizmetlerinin de aksamasına yol açacaktır.

Komisyon ve genel kurulda da bu hususlara dikkat çekmemize rağmen bakanlık ve iktidar partisi üniversitelerin gelirlerini artıran düzenlemelere ve maliye bakanlığının katkılarının artırılmasına yanaşmamışlardır.

Bu kapsamda üniversite öğretim üyelerinin gelirlerini artırmalarının hasta hizmetlerine bağlanması öğretim üyelerini performans odaklı çalışmaya itecek, bu da eğitim ve araştırma çalışmalarını olumsuz etkileyecektir.

Bu konularda ısrarlarımız kısmi etki yapsa da eğitim kalitesini artırmak ve araştırmalara olumlu anlamda etki edecek düzeyde olmamıştır.

Yasadaki bir diğer düzenleme de döner sermaye gelirlerinin yüzde 5'inin' bilimsel çalışmalarda kullanılmasını öngörmektedir.

Mevcut durumda "en az yüzde 5'i olarak var olan bu husus, üniversiteler kendi kaynaklarından en fazla yüzde 5'ini bilimsel araştırmalar için kullanabilirler " diye değiştirilmiştir. Bu da bizim temel itirazlarımızdan birisini oluşturmuştur.

Üniversitelerin kaynakları olsa da kendileri isteseler dahi bu düzenleme ile daha fazla bilimsel çalışma yapmalarını engellemektedir.

Bu da AKP'nin bilime bakışının ne anlama geldiğini göstermektedir. Bu maddede C.H.P olarak bilimsel araştırmalara daha fazla pay ayrılışın isteğimiz reddedildiği gibi hiç olmazsa mevcut hali yani döner sermaye gelirlerinin en az yüzde 5' ini kullanırlar ifadesini muhafaza edelim' önerimiz dahi reddedilmiştir.

Yasa G.A.T.A ve diğer askeri sağlık kuruluşlarında çalışan askeri sağlık personeli ile ilgili düzenlemeler de yapmıştır.

Ancak askeri diş hekim, eczacılar, veterinerler, biyologlar kapsam dışında tutulmuş, bu durum yine CHP'nin dikkati sayesinde fark edilmiş, askeri hekimlere sağlanan askeri sağlık tazminatı artışları, tümüne olmasa da askeri diş hekimleri ve askeri eczacılar da yeni sağlık tazminatı düzenlemesine dahil edilmişlerdir.

Yasadaki önemli bir madde de tıbbi hatalara karşın mesleki mali sigorta zorunluluğunun getirilmesidir. Sigorta sistemi bizce de olumlu bulunmakla birlikte bu düzenlemenin sadece hekimleri kapsamaması yeterli değildir.

Sağlık hizmetleri bir ekip işidir bu herkesçe kabul edilmekle birlikte ekipte yer alan anestezi teknisyeni, laborant, hemşire gibi sağlık çalışanları da zorunlu sigorta kapsamına alınmamışlardır.

Yaşanacak bir tıbbi hatada, hekimlerin sigorta olanağından yararlanmasına karşın diğer yardımcı sağlık personelinin kapsam dışı tutulması eşitlik ilkesine de aykırıdır.

Zorunlu sigorta ile ilgili eleştirilerimizden bir diğer de sigorta primlerinin yarısının hekimlerce ödenmesidir.

Ekonomik iyileştirmelerin fazlaca yapılmadığı bu yasal düzenlemede, primlerin, işveren payının hekimlere ödetilmesinin yanı sıra sigorta primlerinin de yarısının hekimlere ödettirilmesi kısmi ekonomik iyileşmeyi getirecek düzenlemelerdir.

Yasadaki mali mesleki sigorta zorunluluğu ile ilgili maddede tüm sağlık çalışanlarının sigorta kapsamına alınması ve ödenecek sigorta primlerinin oranlarının hekimler lehine yeniden değerlendirilmesi ile ilgili düşüncelerimiz komisyon ve genel kurulda sıklıkla dile getirilmiş ama bu önerimiz de iktidar eliyle reddedilmiştir.

Yasada yapılan bir değişikle, iyonlaştırıcı radyasyona maruz kalınan ortamda çalışan personelin çalışma sureleri 25 saatten 37,5 saate çıkarılmıştı. Bu çok yuksek çalışma saati CHP'nin komisyon üyelerinin itirazları ile ancak 35 saate çekilebilmiştir.

Bu sure ülkemizde hasta yoğunluğu nedeni ile oldukça yuksek bir çalışma suresini oluşturmaktadır.

Bazı Avrupa lkelerinde günlük çalışma saati 8 saattir, ancak bu ülkelerde hasta sayısı 20 ile sınırlanılmıştır. Bu sayı radyasyona maruz kalmayı asgariye indirgemeyi amaçlamaktadır.

Bu yasa ile hasta sınırlaması söz konusu edilmeden, çalışma sureleri 35 saate çıkarılmıştır.

Partimiz gerek komisyonda, gerekse genel kurulda, radyasyona maruz kalan sağlık personelinin çalışma surelerinin yeniden 25 saate indirilmesinin yanı sıra, bu personelin sağlık kontrollerinin rutin hale getirilmesi, çalışma ortamlarının iyileştirilmesi ve daha fazla radyasyon yayan eski teknolojiye sahip röntgen cihazlarının kullanılmasının sonlandırılması gibi, somut önerilerde bulunmuş, ancak bunlar iktidar partisi tarafından reddedilmiştir.

Yasanın yürürlük tarihleri de komisyon ve genel kurulda değerlendirilerek özel sektörden, özellikle muayenehanesi olup da tam sure çalışmaya geçmeyi düşünen hekimlere, iş yerlerini kapatmak için yeterli surelerin verilmesi gerektiği, tarafımızdan sıklıkla dile getirilmiştir.

Komisyonda devlet hastanelerinden kısmı çalışmadan tam gün çalışmaya geçecek hekimler için 1 yıl, niversite hastanelerinden kısmi statüde çalışanlardan tam gün çalışmaya geçmek isteyenler için ise 2 yıllık geçiş suresinin verilmesi komisyon ve genel kurulda CHP tarafından önerilmiştir.

Bu sureler tasarıda devlet hastanesi için 3 ay niversiteler içinse 6 ay olarak öngörülmüştü. Bu geçiş surelerinin kısa olduğunu vurgulamamızın temel nedenleri vardır. Bu işyerlerinin vergi mükellefi olmaları nedeni ile gerek vergi dairelerine gerekse yerel yönetimlerle ilgili vergi mükellefiyetlerini sonlandırmaları için gerekli yasal sure 1 yıldır.

Ayrıca bu muayenehanelerde çalışan yaklaşık 50.000 civarında muayenehane personelinin iş yerleri kapandığından, işsiz kalmaları nedeniyle yeni iş bulmaları için yeterli sure verilmeli, yine bu işyerlerinde tıbbi cihazların, tıbbi cihaz mezarlığına dönmemesi için cihazların değerlendirilmesi için de uygun surelerin tanınması ve muayenehanelerde takip edilen hastaların da tedavilerinin bitimi ya da yeniden düzenlenmesi için uygun surelerin verilmesi gerektiğinden geçiş sureleri için tanınan 3 ve 6 ayın yeterli olmadığı tespitleri yapılmıştır.

Tüm bunlardan hareketle partimiz devlet hastanelerinde çalışan hekimler için 1 yıl üniversitelerde çalışan hekimleri için ise 2 yıl önermiş ancak ısrarlarımız sonucunda bu sureler devlet hastaneleri için 3 aydan 6 aya, üniversitelerde ise 6 aydan 1 yıla çıkarılmıştır.

Bu yasa ile ilgili genel anlamda temel çekincelerimiz bunlar olmakla birlikte yasanın her maddesi ile ilgili değerlendirmelerimiz ve somut önerilerimiz tüm ayrıntılarıyla, alt komisyon, komisyon ve genel kurul çalışmalarında dile getirilmiştir.

Ancak vatandaşların ve sağlık çalışanlarının haklarının gözetilmesi anlayışından hareketle sağlıklı bir tam gün çalışma yasının çıkmasına yönelik tüm çabalarımız tümüyle dikkate alınmamıştır.

Sonuçta ilkesel olarak desteklediğimiz tam gün çalışma uygulaması temel olarak yukarıda dile getirdiğimiz eleştirilerimizi ihtiva eden bir yasa olarak genel kuruldan geçmiştir.

Bu yasa sağlık çalışanlarının tamamını hayal kırıklığına uğratmış, tam gün çalışmadan istenen verimin alınmasından uzak bir yasa olarak çıkmıştır.

Bu yasa hemen tüm sağlık çalışanlarının olumsuz yaklaştığı bir yasa özelliğini taşıdığı gibi hastaların hekimlerini seçme özgürlüğünü de ortadan kaldıran bir yasa durumuna düşmüştür.

Yine bu yasa kısa vadede halkı memnun eder gibi görünse de uzun vadede halkın da zarar göreceği bir yasal düzenleme olarak çıkmıştır.

Dolayısıyla bir süre sonra, daha önce 3 kez uygulanıp yürürlükten kaldırılan diğer tam gün çalışma yasalarına dönüşeceği ya da yasanın yeniden düzenlemeye ihtiyacı olacağı görülmektedir.

DR. TEKİN BİNGÖL
Ankara Milletvekili

KIBRIS RUM TARAFININ “YÖNETİM VE GÜÇ PAYLAŞIMI” BELGESİ ÖZETİ

Temel İlkeler:

1- Federal Kıbrıs Cumhuriyeti tek egemenliğe sahiptir. Bu tek egemenliğin kaynağı Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk toplumlarından oluşan Kıbrıs halkından doğmaktadır. (Kısaca, tek egemen halk, iki egemen olmayan etnik topluluk var Kıbrıs'ta deniliyor). İki toplum arasındaki ilişki politik eşitliğe dayanmaktadır. Ancak bu politik eşitlik tüm federal devlet kurumlarında ve yönetimde eşit katılımı ifade etmemektedir. Kastedilen devlet kurumlarına ve yönetime etkin katılımıdır. Anayasada federal yönetimin herhangi bir toplumun yararına, diğerinin çıkarlarına tezat önlemler alamayacağı teminat altına alınacaktır. Federal Kıbrıs Cumhuriyeti tek uluslararası kimliğe sahip olacak; tek vatandaşlık olacaktır.

2- Kıbrıs'ın bir bölümünün veya tümünün bir başka devlete bağlanması veya federasyondan ayrılması (secession) yasaktır.

3- Federe olmuş unsurlar (belgenin hiçbir yerinde federe devletler denmemektedir) eşit statüye sahip olacaklardır. Kıbrıs Rum ünitesi Kıbrıs Rum toplumunca, Kıbrıs Türk ünitesi de Kıbrıs Türk toplumunca idare edeceklerdir. Bu iki federe ünite Kıbrıs federal anayasasıyla çatışmayacak şekilde oluşturulan kendi anayasaları çerçevesinde kendilerini özgürce şekillendireceklerdir. Federal anayasa çerçevesinde kendi bölgelerinde tüm yetkileri otonomi içerisinde kullanacaklardır. (Sayın Talat'a duyurulur, “Sadece otonomi veririm” diyor Yoldaş Hristofyas!)

4- Varılacak çözüm tarafların eşzamanlı referandumuyla oylanarak yürürlüğe girer. Çözüm her iki halkın belirgin kimliğini teyit eder ve iki toplum arasındaki ilişkinin azınlık ve çoğunluk ilişkisi değil BM Güvenlik Konseyi kararlarında izah edildiği şekliyle **siyasi eşitlik** temelinde olduğunu vurgular. (Kastedilen, federal hükümet ve organlarının sayısal eşitlik temelinde değil, ‘etkin katılım’ veya ‘effective participation’ şeklinde oluşturulacaktır.)

Federal Hükümetin Yetkileri

Residüel güçler konusundaki pozisyon federal yetkiler konusundaki tüm

konularda görüş yaklaşımı sağlandıktan sonra ele alınabileceği hususundaki görüşümüzü bir kez daha teyit ederiz.

Federal yetki alanları: Uluslararası antlaşma yapma yetkisi dahil, dış ilişkiler; savunma politikası; EU ile ilişkiler; merkez bankası; finans sektörü düzenlemesi, teftişi; federal bütçe, direkt ve endirekt vergi, ekonomik ve ticaret düzenlemeleri dahil federal finans; su dahil doğal kaynaklar; meteoroloji; tüm havacılık hakları ve FIR dahil hava ulaşımı (tek FIR hattından bahsedilmekte); 1982 Deniz Hukuku Sözleşmesi çerçevesinde deniz ulaşımı, iç suların kontrolü, ekonomik alan, kara sahası vs dahil denizcilik; posta, telekomünikasyon ve elektronik dahil haberleşme; muhaceret dahil vatandaşlık; terörizmle mücadele; federal suçlara af yetkisi; zihin ürünleri; ağırlık ve uzunluk ölçüleri; tarihi eserler; diplomatlar dahil federal yetkililerin atanması; ekonomik yaklaşımlar; işçi hakları; ailenin korunması; yaşam standardının korunması; mümkün olan en yüksek fiziksel ve zihinsel sağlık hakkının tüm vatandaşlara sağlanması.

(Ayrıca kamu hizmetleri, federal polis, federal yargı vesaire gibi federal hizmetler de federal hükümete bağlı olacağı kaydedilmektedir.)

Dış İlişkiler

1- Kıbrıs Kurucu Antlaşma'da oluşturulan Yunanistan ve Türkiye ile özel ilişkileri devam ettirecektir. Ayrıca anlaşma ile ve uygun şartlarla, bir AB ülkesi olarak yükümlülükleriyle çalışmeyecek şekilde her iki ülkeye "en fazla kayırılan ülke" statüsü verecektir.

2- Kendi yetki alanlarını ilgilendiren konularda federe unsurlar federal dış politika konularına danışılacaklardır. Olası görüş ayrılıkları Dış İlişkiler Komitesinde çözümlenecektir.

3- Federe unsurlar dış ticari ve kültürel (spor, sanat ve eğitim dâhil) temsilciler atayabileceklerdir. Bu temsilciler federal devlet misyonlarının unsurları olarak akredite olacaklardır.

4- Federe unsurlar ticari ve kültürel (spor, sanat ve eğitim dâhil) Federal Kıbrıs Cumhuriyeti ile diplomatik ilişki içerisinde olan unsurlarla anlaşmalar yapabileceklerdir.

5- Federe unsurların her türlü dış teması Federal Dışişleri üzerinden yapılabilecek ve Kıbrıs'ın AB üyeliği ile uyum içerisinde olacaktır.

Yasama

- Federal Kıbrıs'ın Senato ve Temsilciler Meclisi olarak iki kanattan oluşan bir yasama organı olacaktır.

- Senatoda eşit temsil olacaktır.
- Her iki yasama kanadının bir başkan ve iki başkan yardımcısı olacaktır. İki yasama kanadının başkanları hiçbir zaman aynı federe unsurdan gelmeyecektir. İki başkan yardımcısı da ayrı ayrı federe unsurlardan gelecektir.
- Başkanın mensup olduğu federe unsurdan olmayan başkan yardımcısı birinci başkan yardımcısıdır.
- Her iki yasama kanadının karar almak için katılım yeter miktarı (quorum) olacaktır.
- Parlatentonun karar alabilmesi için en az her iki federe unsurdan dörtte bir oranında senatörün katılımı ve oylaması şartıyla her iki yasama kanadında basit çoğunluk kabulü gerekecektir.
- Anayasada belirtilen özel kanunları yapmak ve kararları almak için en az her iki federe unsurdan beşte iki oranında senatörün katılımı ve oylaması şartıyla her iki yasama kanadında basit çoğunluk kabulü gerekecektir.
- Temsilciler Meclisinde her iki federe unsur en az ¼ oranında temsil edilecektir. Temsilciler Meclisi basit çoğunlukla karar alacaktır.
- Senato üyelikleri daimi ikametgaha göre tespit edilecektir. Ancak Kıbrıs Türk tarafı serbest yerleşme hakkını kabul etmesi durumunda bu tespit toplumsal temelde yapılabilir.
- Temsilciler Meclisi üyelikleri daimi ikametgaha göre tespit edilecektir. Ancak Kıbrıs Türk tarafı serbest yerleşme hakkını kabul etmesi durumunda bu tespit toplumsal temelde yapılabilir.

Yönetim

Anayasanın ve ilgili yasaların adaylarda aradığı şartlara haiz her Kıbrıs vatandaşı başkan veya başkan yardımcısı adayı olabilir. Başkan ve başkan yardımcısı 4 yıl Kıbrıs Rum ve 2 yıl Kıbrıs Türkü temelinde iki federe unsur arasında dönüşümlü olacaktır. Tüm ada seçmeni (hem Kıbrıs Rumları hem de Kıbrıs Türkleri) Başkan ve Başkan Yardımcısı seçimi için birlikte sandığa giderler. Kıbrıs Türk seçmenin oyu Rum adayın seçiminde ne kadar etkili ise, aynı oranda Rum oyu da Türk adayların seçiminde etkili olacaktır. Şöyle ki, genel seçmenin %20'si Kıbrıs Türkünden oluşuyorsa, Türk adaylar için Kıbrıs Rum oyu yüzde 20 oranında ağırlık taşıyacaktır. (İki turlu seçim öngörülmektedir).

Bakanlar Kurulu yedide üç oranında Kıbrıs Rum ve Türk temsilcilerden oluşacaktır. Başkan ve Yardımcısı bakanlar kurulunu üyelerini birlikte atayacaklar, ancak anlaşamamaları durumunda Rum kontenjanını Rum başkan/yardımcısı, Türk kontenjanı Türk başkan/yardımcısı atayacaktır.

Prensip olarak bakanlar kurulu konsensüs ile karar alacaktır. Mümkün olmadığında ise basit çoğunluk yeterli olacaktır. Başkan ve yardımcısı birlikte bakanlar kurulunun bir kararına karşı çıkıyorlarsa birlikte başka bir karar alma hakkına sahiptirler (birlikte veto).

(Burada Rum metninde Türk tarafının son önerilerinden duyulan hayal kırıklığı anlatılıyor; çapraz oylama kabul edilirken getirilen diğer önerilerle tüm önerinin anlamsız hale getirildiğinden yakınılıyor.)

Temsil ve Karar Alma Konuları

Normal şartlarda tüm devlet yönetim organları, daireler ve kurumlar için toplumların nüfus oranına uygun şekilde, yani **4:1 oranıyla** temsil yapılacaktır. Yıllardır süren görüşmelerle oluşturulan dengeye Kıbrıs Rum tarafı saygılı olacaktır ve Türk tarafından da aynı saygıyı beklemektedir. (Kısaca Kıbrıs Türklerine devlet dairelerinde **dörtte bir** önerilmektedir).

Devlet dairelerinde, kurumlarda ve diğer yönetin organlarında görev dağıtımına gelince, genel olarak 7:3 oranı uygulanacaktır. Bu atamalar EU kararlarına uygun olacaktır.

Kuralların Üstünlüğü Sıralaması

- a) **Anayasa,**
 - b) **Anayasal kanunlar, uluslararası kanunlar,**
 - c) **İşbirliği Anlaşmaları,**
- şeklinde olacaktır.

Federal ve federe devletler arasındaki olası yasal görüş farklılıkları Yüksek Mahkeme tarafından çözümlenecektir. Böyle durumlarda yasa öneri aşamasında iken veya meclisçe oylandıktan sonra federal hükümet veya federe unsur yönetimlerinden herhangi biri konuyu Yüksek Mahkemeye götürebilir. He halükarda Yüksek Mahkeme iki ay içerisinde konuyu karara bağlayacaktır. (Yine burada Kıbrıs Türk önerileri eleştirilmekte, kurulacak devletin etkin olmasını engelleyecek nitelikte olduklarından ve yasal açıdan “anlamsız” olduklarından yakınılmaktadır. Bu bölümden sonra ise “Past acts” yani iki kurucu unsurun yeni devlete taşıyacakları mevzuattan bahsedilmekte, hangi konuların geçerli olacağını bu aşamada ele alınamayacağı vurgulanmaktadır.)

24.01.2010 TARİHİ İTİBARI İLE İLÇE KONGRELERİ GENEL DURUM

TOPLAM İLÇE SAYISI : 957

KONGRE TARİHİ BELLİ OLAN İLÇE SAYISI : 888

KONGRESİ YAPILAN İLÇE SAYISI : 651

KONGRESİ YAPILMAYAN İLÇE SAYISI : 237

KONGRE TARİHİ BELLİ OLMAYAN İLÇE SAYISI : 26

KONGRESİ YAPILMAYACAK OLAN İLÇE SAYISI : 43

24.01.2010 TARİHİ İTİBARI İLE KONGRESİ TAMAMLANAN İLÇELER VE SEÇİLEN BAŞKAN İSİMLERİ

NO	İL ADI	İLÇE ADI	KONGRE TARİHİ	KONGRE ÖNCESİ BAŞKAN	SEÇİLEN BAŞKAN
1	ADANA	CEYHAN	26.12.2009	MAHİR KARATAŞ	İLYAS KURT
2	ADANA	ÇUKUROVA	23.01.2010	AYHAN BARUT	AYHAN BARUT
3	ADANA	İMAMOĞLU	17.01.2010	YUSUF KARAGÖZ	YUSUF KARAGÖZ
4	ADANA	KARAIŞALI	08.01.2010	DURMUŞ ALİ İNCE	SABAHATTİN KARABUDAK
5	ADANA	KOZAN	27.12.2009	SELÇUK ŞAHİN	SELÇUK ŞAHİN
6	ADANA	POZANTI	27.12.2009	HASAN YILDIRIM	HASAN YILDIRIM
7	ADANA	SAİMBEYLİ	10.01.2010	İSMAİL DOĞANTİMUR	İSMAİL DOĞANTİMUR
8	ADANA	SARIÇAM	10.01.2010	ÖCAL ÖZDEMİR	ÖCAL ÖZDEMİR
9	ADANA	SEYHAN	24.01.2010	REŞİT KARAKUŞ	VEDAT KARASAÇ
10	ADANA	TUFANBEYLİ	28.12.2009	CEMAL GÜNCAN	CEMAL GÜNCAN
11	ADANA	YUMURTALIK	26.12.2009	MEHMET EROL	MEHMET USLU
12	ADANA	YÜREGİR	03.01.2010	TURGUT ÜSTÜN	TURGUT ÜSTÜN
13	ADİYAMAN	BESNİ	26.12.2009	MEHMET UÇAR	MEHMET UÇAR
14	ADİYAMAN	ÇELİKHAN	09.01.2010	MAHMUT BÜYÜKŞAHİN	MAHMUT BÜYÜKŞAHİN
15	ADİYAMAN	GERGER	24.01.2010	SERVET ÖZDEMİR	MAHMUT ÖZDEMİR
16	ADİYAMAN	GÖLBAŞI	23.01.2010	RAMAZAN VURUŞKAN	RAMAZAN VURUŞKAN
17	ADİYAMAN	KAHTA	24.01.2010	AHMET GÜRSES	AHMET GÜRSES
18	ADİYAMAN	MERKEZ	27.12.2009	ALİ COŞKUN	ALİ COŞKUN
19	ADİYAMAN	SİNCİK	17.01.2010	MUSTAFA ŞAHİN	MUSTAFA ŞAHİN
20	ADİYAMAN	TUT	16.01.2010	HASAN HÜSEYİN BİLEN	MÜJDAT SARIKUŞ
21	AFYONKARAHİSAR	BAŞMAKÇI	09.01.2010	TUNCAY ÖZCAN	TUNCAY ÖZCAN
22	AFYONKARAHİSAR	BOLVADİN	17.01.2010	ARIF BOZKAYA	ARIF BOZKAYA
23	AFYONKARAHİSAR	ÇOBANLAR	24.01.2010	HÜSEYİN ATASAGUN	HÜSEYİN ATASAGUN
24	AFYONKARAHİSAR	DİNAR	10.01.2010	MEHMET ALTINTAŞ	MEHMET ALTINTAŞ
25	AFYONKARAHİSAR	İSCEHİSAR	23.01.2010	ALİ RIZA ŞEN	ALİ RIZA ŞEN
26	AFYONKARAHİSAR	MERKEZ	03.01.2010	NACİ KANYILMAZ	NACİ KANYILMAZ
27	AFYONKARAHİSAR	SANDIKLI	08.01.2010	İBRAHİM YILMAZ	UĞUR KARAÇELİK
28	AFYONKARAHİSAR	SİNANPAŞA	22.01.2010	KAZIM ŞENER	KAZIM ŞENER
29	AFYONKARAHİSAR	SULTANDAĞI	16.01.2010	MUSTAFA BAŞOL	MUSTAFA BAŞOL
30	AĞRI	DOĞUBEYAZIT	09.01.2010	AHMET SÖKMENCİ	AHMET SÖKMENCİ
31	AĞRI	ELEŞKİRT	02.01.2010	TAHSİN TEKİN	TAHSİN TEKİN
32	AĞRI	HAMUR	08.01.2010	HALİS MAĞLAY	HALİS MAĞLAY
33	AĞRI	MERKEZ	10.01.2010	EROL ÖZKILIÇ	AYTAÇ SARI
34	AĞRI	PATNOS	09.01.2010	EŞREF KOPMIŞ	EŞREF KOPMIŞ
35	AĞRI	TAŞLIÇAY	10.01.2010	ÜRFET ARSLAN	ÜRFET ARSLAN
36	AĞRI	TUTAK	09.01.2010	KEREM TUNCER	HÜSREV SAYAN
37	AKSARAY	AĞAÇÖREN	20.01.2010	DEDE ERDAL	DURAN ERDEM
38	AKSARAY	MERKEZ	16.01.2010	ZİYA KOÇ	ZİYA KOÇ
39	AKSARAY	ORTAKÖY	24.01.2010	İSMAİL KARAKAYA	İSMAİL KARAKAYA
40	AKSARAY	SARIYAHŞI	23.01.2010	HÜSAMETTİN DEMİREL	HÜSAMETTİN DEMİREL
41	AMASYA	GÖYNÜCEK	07.01.2010	HÜSEYİN ÇELİK	HÜSEYİN ÇELİK
42	AMASYA	HAMAMÖZÜ	10.01.2010	ZEYNEL SUIÇMEZ	ZEYNEL SUIÇMEZ
43	AMASYA	SULUOVA	24.01.2010	SERPİL ÖZTÜRK	VEDAT GÜDEK
44	AMASYA	TAŞOVA	17.01.2010	SELAHATTİN GÜR	NECDET ÖZARSLAN
45	ANKARA	AKYURT	16.01.2010	KANBER KUL	KANBER KUL
46	ANKARA	ALTINDAĞ	03.01.2010	DAVUT NUR	DAVUT NUR
47	ANKARA	BALA	05.01.2010	NEVZAT ERCAN	NEVZAT ERCAN
48	ANKARA	ÇAMLIDERE	23.01.2010	HİLMİ MANDAL	HİLMİ MANDAL
49	ANKARA	ÇANKAYA	09.01.2010	GÖKALP CUDİ ÇALIŞKAN	GÖKALP CUDİ ÇALIŞKAN
50	ANKARA	ÇUBUK	21.01.2010	ALİ NACİ YEŞİLTEPE	ALİ NACİ YEŞİLTEPE

51	ANKARA	ETİMESGUT	10.01.2010	CANDAN ER	CANDAN ER
52	ANKARA	EVREN	09.01.2010	İSMAİL ALPASLAN	HİLMİ DEMİRCİ
53	ANKARA	KALECİK	23.01.2010	MEHMET KESİCİ	MEHMET KESİCİ
54	ANKARA	KAZAN	23.01.2010	MUSTAFA DÜLGER	MUSTAFA DÜLGER
55	ANKARA	KEÇİÖREN	27.12.2009	ERKUN CENGİZ	ERKUN CENGİZ
56	ANKARA	KIZILCAHAMAM	26.12.2009	MEHMET DEMİR	OĞUZ AKCAN
57	ANKARA	MAMAK	10.01.2010	BEKTAŞ BEKTAŞ	BEKTAŞ BEKTAŞ
58	ANKARA	POLATLI	17.01.2010	ÜNAL ECER	İHSAN ŞIRACI
59	ANKARA	PURSAKLAR	17.01.2010	İLHAMİ ÇELİK	İLHAMİ ÇELİK
60	ANKARA	SİNCAN	27.12.2009	HASAN HÜSEYİN KÖKLÜ	HASAN HÜSEYİN KÖKLÜ
61	ANKARA	YENİMAHALLE	27.12.2009	Y.KAYHAN YÜREĞİR	Y.KAYHAN YÜREĞİR
62	ANTALYA	AKSU	27.12.2009	VELİ ATEŞ	HASAN BOZKURT
63	ANTALYA	DEMRE	29.12.2009	ZÜHRA DOĞAN	ZÜHRA DOĞAN
64	ANTALYA	DÖŞEMEALTI	26.12.2009	SADIK DOĞAN	BURHAN EMİN BİÇER
65	ANTALYA	ELMALI	09.01.2010	BARIŞ AKINCI	BARIŞ AKINCI
66	ANTALYA	FİNİKE	17.01.2010	ALİ TAŞ	ALİ TAŞ
67	ANTALYA	GAZİPAŞA	02.01.2010	EŞREF UYSAL	EŞREF UYSAL
68	ANTALYA	GÜNDOĞMUŞ	28.12.2009	ŞÜKRÜ YÜKSEL	ŞÜKRÜ YÜKSEL
69	ANTALYA	KAŞ	24.01.2010	HALİL ARIKAN	HALİL ARIKAN
70	ANTALYA	KEMER	10.01.2010	NECATİ ATAŞ	KEMAL YÜKSEL
71	ANTALYA	KEPEZ	27.12.2009	ALİ CAN DEVECİ	ALİCAN DEVECİ
72	ANTALYA	KONYAALTI	16.01.2010	ÖMER FARUK DALBUDAK	ÖMER FARUK DALBUDAK
73	ANTALYA	KORKUTELİ	06.01.2010	AHMET DALOĞLU	AHMET DALOĞLU
74	ANTALYA	KUMLUCA	17.01.2010	AHMET ERDOĞAN	DİLEK ENGİN
75	ANTALYA	MANAVGAT	02.01.2010	ABBAS TARAKÇI	ABBAS TARAKÇI
76	ARDAHAN	ÇILDIR	22.12.2009	NEVZAT ŞİRİN	NEVZAT ŞİRİN
77	ARDAHAN	DAMAL	07.01.2010	YÜKSEL AKKOYUN	YÜKSEL AKKOYUN
78	ARDAHAN	GÖLE	14.01.2010	ABDÜLBAKİ ÇETİN	ABDÜLBAKİ ÇETİN
79	ARDAHAN	HANAK	08.01.2010	KURTULUŞ BÜYÜKKAYA	KURTULUŞ BÜYÜKKAYA
80	ARDAHAN	MERKEZ	09.01.2010	YÜKSEL TIRPANI	NEHİR ZİYA ALPASLAN
81	ARDAHAN	POSOĞ	16.12.2009	YUSUF ASLAN DEMİRCİ	YUSUF ASLAN DEMİRCİ
82	ARTVİN	ARDANUÇ	21.01.2010	TURGUT YÜKSEL	TURGUT YÜKSEL
83	ARTVİN	BORÇKA	15.01.2010	SEFER ŞİRİN	TÜRKAN KÜÇÜK
84	ARTVİN	HOPA	24.01.2010	FEHMİ USTABAŞ	FEHMİ USTABAŞ
85	ARTVİN	MERKEZ	09.01.2010	.	CÜNEYT ÖZTÜRK
86	ARTVİN	MURGUL	23.01.2010	ÖZER GİRGİN	LEVENT TURAN
87	ARTVİN	ŞAVŞAT	14.01.2010	İLYAS YAZICI	İLYAS YAZICI
88	ARTVİN	YUSUFELİ	17.01.2010	ZAFER ATALAY	ZAFER ATALAY
89	AYDIN	BOZDOĞAN	12.01.2010	HİKMET SAATÇİ	HİKMET SAATÇİ
90	AYDIN	BUHARKENT	28.12.2009	KUDRET UYSAL	KUDRET UYSAL
91	AYDIN	ÇİNE	17.01.2010	TAHİR YAMAN	TAHİR YAMAN
92	AYDIN	DİDİM	23.01.2010	MUSTAFA BEKAR	MUSTAFA BEKAR
93	AYDIN	GERMENCİK	13.01.2010	NURİ ADIYAVUZ	NURİ ADIYAVUZ
94	AYDIN	İNCİRLİOVA	13.01.2010	HÜSEYİN ERÖZ	DENİZ GÜL
95	AYDIN	KARACASU	28.12.2009	CENGİZ ÇUMRALI	CENGİZ ÇUMRALI
96	AYDIN	KARPUZLU	17.01.2010	KERİM YÜKSEL	KERİM YÜKSEL
97	AYDIN	KÖŞK	08.01.2010	SAİM AĞIRDAĞ	SAİM AĞIRDAĞ
98	AYDIN	KUŞADASI	09.01.2010	MEHMET BAL	MEHMET BAL
99	AYDIN	NAZİLLİ	10.01.2010	ATILA TALAY	SÜLEYMAN BÜLBÜL
100	AYDIN	SÖKE	27.12.2009	SEVİM ŞAHİN	SEVİM ŞAHİN
101	AYDIN	SULTANHİSAR	08.01.2010	SERVET HAYIRSEVER	SERVET HAYIRSEVER
102	AYDIN	YENİPAZAR	12.01.2010	MEHMET ÖZKAN	MEHMET ÖZKAN
103	BALIKESİR	AYVALIK	17.01.2010	HÜSNÜ EROL	HÜSNÜ EROL
104	BALIKESİR	BALYA	07.01.2010	OLCAY OĞUZ	AHMET RACİ İNAL
105	BALIKESİR	BANDIRMA	10.01.2010	ÖMER LÜTFİ KAYALAR	ÖMER LÜTFÜ KAYALAR
106	BALIKESİR	BİGADİÇ	16.01.2010	TÜRKER YILMAZ	BÜLENT ULUBAK

107	BALIKESİR	BURHANİYE	18.01.2010	FARUK CENAL	FARUK CENAL
108	BALIKESİR	DURSUNBEY	03.01.2010	MEHMET ALTINTAŞ	MEHMET ALTINTAŞ
109	BALIKESİR	EDREMİT	23.01.2010	MAHMUT CEYLAN	MAHMUT CEYLAN
110	BALIKESİR	ERDEK	11.01.2010	HÜSEYİN SARI	HÜSEYİN SARI
111	BALIKESİR	GÖMEÇ	17.01.2010	MELİH BAĞCI	MEHMET FİDAN
112	BALIKESİR	GÖNEN	09.01.2010	BÜLENT BİRGÜL	BÜLENT BİRGÜL
113	BALIKESİR	HAVRAN	15.01.2010	CEVAT SALIN	MUSTAFA SITKI YÜKSEL
114	BALIKESİR	İVRİNDİ	16.01.2010	NAHİT AVCI	NIHAT AVCI
115	BALIKESİR	KEPSUT	03.01.2010	EROL ARDA	EROL ARDA
116	BALIKESİR	MANYAS	10.01.2010	FEVZİ KARAKAŞ	İSFENDİYAR İLKER
117	BALIKESİR	MARMARA	21.01.2010	MEHMET NAMİK ERBİL	SEMRA KIRAN
118	BALIKESİR	MERKEZ	03.01.2010	MUSTAFA ÖMÜR BOYUER	MUSTAFA ÖMÜR BOYUER
119	BALIKESİR	SAVAŞTEPE	18.01.2010	SAFFET KARACA	SAFFET KARACA
120	BALIKESİR	SINDIRGI	26.12.2009	BEKİR ERTUĞRUL	BEKİR ERTUĞRUL
121	BALIKESİR	SUSURLUK	13.01.2010	ERDAN ÖZDEN	ERDAN ÖZDEN
122	BARTIN	MERKEZ	10.01.2010	MEHMET GÜMÜŞ	MEHMET GÜMÜŞ
123	BATMAN	BEŞİRİ	02.01.2010	MEHMET KIRMIZITAŞ	MEHMET KIRMIZITAŞ
124	BATMAN	GERCÜŞ	27.12.2009	MEHMET ŞERİF ÖNER	MEHMET ŞERİF ÖNER
125	BATMAN	KOZLUK	03.01.2010	AHMET DURMAZ	AHMET DURMAZ
126	BATMAN	MERKEZ	27.12.2009	MEHMET ŞALI GÖYMEN	MEHMET ŞALI GÖYMEN
127	BATMAN	SASON	02.01.2010	BEDRİ ATALAY	BEDRİ ATALAY
128	BAYBURT	AYDINTEPE	20.01.2010	PERTEV ERASLAN	PERTEV ERASLAN
129	BAYBURT	DEMİRÖZÜ	24.01.2010	YAŞAR LİMONCU	YAŞAR LİMONCU
130	BİNGÖL	ADAKLI	23.01.2010	TURAN GÖKERİ	TURAN GÖKERİ
131	BİNGÖL	GENÇ	17.01.2010	ALİ ALTINBAŞ	ALİ ALTINBAŞ
132	BİNGÖL	KIĞI	23.01.2010	FİKRET DURMAN	CEMAL ASLAN
133	BİNGÖL	MERKEZ	27.12.2009	MEHMET EVRAN	MEHMET EVRAN
134	BİNGÖL	YEDİSU	24.01.2010	EKREM ACER	EKREM ACER
135	BİTLİS	AHLAT	27.12.2009	SİNAN ŞARKBÜLBÜLÜ	SİNAN ŞARKBÜLBÜLÜ
136	BİTLİS	GÜROYMAK	17.01.2010	YILMAZ TADİK	ARİF BİNGÖL
137	BİTLİS	HİZAN	27.12.2009	ERDAL BULDUK	ERDAL BULDUK
138	BİTLİS	MERKEZ	03.01.2010	LEZGİN AYAZ	LEZGİN AYAZ
139	BİTLİS	MUTKI	10.01.2010	MEHMET NURİ AYYILDIZ	MEHMET NURİ AYYILDIZ
140	BOLU	GEREDE	23.01.2010	YUSUF RENKLİ	YUSUF RENKLİ
141	BOLU	GÖYNÜK	11.01.2010	AHMET YERLİ	NECDET YILDIRAN
142	BOLU	KIBRISCIK	14.01.2010	SADIK ÖZBEK	SADIK ÖZBEK
143	BOLU	MENGEN	16.01.2010	ETHEM BAŞYURT	ÖNDER ÖZGÜR ÖZALP
144	BOLU	MERKEZ	27.12.2009	CEMAL ÖZSOY	CEMAL ÖZSOY
145	BOLU	MUDURNU	13.01.2010	YÜKSEL SUIÇMEZ	YÜKSEL SUIÇMEZ
146	BOLU	SEBEN	06.01.2010	ALİ MURAT ÇETİNKAYA	ŞERAFETTİN BATYAR
147	BOLU	YENİÇAĞA	23.01.2010	HAKAN KARAMANOĞLU	HAKAN KARAMANOĞLU
148	BURDUR	ALTINYAYLA	16.01.2010	ÖZCAN KARAKAYA	ÖZCAN KARAKAYA
149	BURDUR	ÇAVDIR	17.01.2010	HASAN PEKER	HASAN PEKER
150	BURDUR	ÇELTİKÇİ	23.01.2010	TAHİR CANER	RAMAZAN AYDIN
151	BURDUR	GÖLHİSAR	16.01.2010	İSA KAYACAN	İSA KAYACAN
152	BURDUR	KARAMANLI	17.01.2010	CELAL SAYGIN	CELAL SAYGIN
153	BURDUR	KEMER	06.01.2010	KADİR FİLCİ	KADİR FİLCİ
154	BURDUR	YEŞİLOVA	09.01.2010	OKAN KURT	OKAN KURT
155	BURSA	BÜYÜKORHAN	16.01.2010	ALİ SEYFETTİN SEVİM	ALİ SEVİM
156	BURSA	GÜRSU	03.01.2010	BAHRİ ERASLAN	VEDAT ÖKTEM
157	BURSA	İNEGÖL	17.01.2010	EROL KAZANÇ	EROL KAZANÇ
158	BURSA	İZNİK	23.01.2010	İSMAİL GÜLEÇ	İSMAİL GÜLEÇ
159	BURSA	KELES	08.01.2010	ERTUĞRUL EROĞLU	SAMİ ATEŞ
160	BURSA	M.KEMALPAŞA	21.01.2010	GÜRKAN ESEN	GÜRKAN ESEN
161	BURSA	MUDANYA	24.01.2010	ERHAN ÖZEKİN	HASAN YILDIRIM
162	BURSA	ORHANGAZİ	23.01.2010	OSMAN UÇAR	OSMAN UÇAR
163	BURSA	OSMANGAZİ	03.01.2010	KURTULUŞ AKDENİZ	RECEP TEK

164	BURSA	YENİŞEHİR	10.01.2010	FAHRETTİN KASAP	FAHRETTİN KASAP
165	BURSA	YILDIRIM	10.01.2010	NECMETTİN SU	ALİ TOGAN
166	ÇANAKKALE	AYVACIK	16.01.2010	HÜSEYİN ÇELİK	HÜSEYİN ÇELİK
167	ÇANAKKALE	BAYRAMIÇ	30.12.2009	ARIF KOCABIÇAK	KASIM PARER
168	ÇANAKKALE	BİGA	13.01.2010	KAMİL EKREM PALA	İSMAIL IŞIK
169	ÇANAKKALE	ÇAN	04.01.2010	HİLMİ İLHAN	HİLMİ İLHAN
170	ÇANAKKALE	ECEBAT	26.12.2009	NAZMİ KÜTÜKÇÜLER	NAZMİ KÜTÜKÇÜLER
171	ÇANAKKALE	EZİNE	03.01.2010	HALİL KAYA	HALİL KAYA
172	ÇANAKKALE	GELİBOLU	10.01.2010	NİHAT ÖNER	NİHAT ÖNER
173	ÇANAKKALE	GÖKÇEADA	18.01.2010	MURAT GÜVERCİN	MURAT GÜVERCİN
174	ÇANAKKALE	LAPSEKİ	09.01.2010	MUHAMMER ÇOBAN	AHMET GÜLER
175	ÇANAKKALE	MERKEZ	27.12.2009	ERDİNÇ YAŞAR AKKAN	HAKAN EVİRGEN
176	ÇANAKKALE	YENİCE	17.01.2010	OSMAN DURGUT	MUSTAFA EGE
177	ÇANKIRI	ŞABANÖZÜ	24.01.2010	MUSTAFA DİKBAŞ	HASAN KOYUNCU
178	ÇORUM	ALACA	26.12.2009	DEVİRİM İPEKÇİ	DEVİRİM İPEKÇİ
179	ÇORUM	BAYAT	05.01.2010	SADIK KÜÇÜK	SADIK KÜÇÜK
180	ÇORUM	BOĞAZKALE	03.01.2010	HAMZA YATARKALKMAZ	HAMZA YATARKALKMAZ
181	ÇORUM	DODURGA	09.01.2010	MUSTAFA BİÇER	MUSTAFA BİÇER
182	ÇORUM	İSKİLİP	05.01.2010	YUSUF VAR	YUSUF VAR
183	ÇORUM	KARGI	10.01.2010	BAYRAM KÜTÜKÇÜ	HAKKI BOLPAÇA
184	ÇORUM	LAÇIN	23.01.2010	ZEKERİYA GÖKKAYA	ZEKERİYA GÖKKAYA
185	ÇORUM	MECİTÖZÜ	26.12.2009	SADIK ÖZKOLUKISA	SADIK ÖZKOLUKISA
186	ÇORUM	MERKEZ	27.12.2009	AHMET KAYIŞ	AHMET KAYIŞ
187	ÇORUM	OSMANCIK	23.01.2010	SELAMİ NAMALIR	MURAT KAYA
188	ÇORUM	SUNGURLU	17.01.2010	MUSTAFA BÜKEN	MUSTAFA BÜKEN
189	ÇORUM	UĞURLUDAĞ	03.01.2010	YUSUF İPEK	YUSUF İPEK
190	DENİZLİ	AKKÖY	22.01.2010	YUSUF DURMUŞ	YUSUF DURMUŞ
191	DENİZLİ	BABADAĞ	10.01.2010	TUNCAY DEĞİRMENÇİOĞLU	İSMAL DANACI
192	DENİZLİ	BAKLAN	12.01.2010	BAHATTİN KARAHAN	ALİ BEŞPARMAKKAYA
193	DENİZLİ	BEKİLLİ	09.01.2010	MEHMET DEMİR	MEHMET DEMİR
194	DENİZLİ	BEYAĞAÇ	16.01.2010	ÜLFET GÜRKAYNAK	ÜLFET GÜROYMAK
195	DENİZLİ	BOZKURT	15.01.2010	OSMAN AKTOP	OSMAN AKTOP
196	DENİZLİ	BULDAN	17.01.2010	HİKMET ŞENÖZEN	HİKMET ŞENÖZEN
197	DENİZLİ	ÇAMELİ	08.01.2010	SAFFET AKYOL	SAFFET AKYOL
198	DENİZLİ	ÇARDAK	23.01.2010	VELİ ORAL	VELİ ORAL
199	DENİZLİ	ÇİVRİL	24.01.2010	FEHMİ OĞUZ	FEHMİ OĞUZ
200	DENİZLİ	GÜNEY	11.01.2010	MUSTAFA GÖKOĞLAN	SELAHATTİN DEDOĞLU
201	DENİZLİ	KALE	16.01.2010	MEHMET ÇELİMLİ	MEHMET ÇELİMLİ
202	DENİZLİ	MERKEZ	27.12.2009	OSMAN BARTAL	OSMAN BARTAL
203	DENİZLİ	SARAYKÖY	10.01.2010	RIFAT KAPANCIOĞLU	RIFAT KAPANCIOĞLU
204	DİYARBAKIR	BAĞLAR	20.12.2009	AHMET YILDIRIM	AHMET YILDIRIM
205	DİYARBAKIR	BİSMİL	26.12.2009	ŞAFAK TURGAY	ŞAFAK TURGAY
206	DİYARBAKIR	ÇERMİK	20.12.2009	NURETTİN AKDAĞ	MEHMET EMİN EKİNCİ
207	DİYARBAKIR	ÇINAR	03.01.2010	MUSTAFA DEMİRTAŞ	MUSTAFA DEMİRTAŞ
208	DİYARBAKIR	ÇÜNGÜŞ	03.01.2010	MEHMET DEMİROĞLU	MEHMET DEMİROĞLU
209	DİYARBAKIR	DİCLE	03.01.2010	ŞÜKRÜ TUGAY	ŞÜKRÜ TUGAY
210	DİYARBAKIR	EĞİL	20.12.2009	KAZIM ADIYAMAN	KAZIM ADIYAMAN
211	DİYARBAKIR	ERGANİ	20.12.2009	MUSTAFA ASLAN	MUSTAFA ASLAN
212	DİYARBAKIR	HANİ	20.12.2009	İZZET ÖZŞAN	İZZET ÖZŞAN
213	DİYARBAKIR	HAZRO	27.12.2009	TURGUT İNCEL	TURGUT İNCEL
214	DİYARBAKIR	KAYAPINAR	26.12.2009	SÜLEYMAN BERBEROĞLU	SÜLEYMAN BERBEROĞLU
215	DİYARBAKIR	KOCAKÖY	03.01.2010	MEHMET DÜLGE	MEHMET DÜLGE
216	DİYARBAKIR	LİCE	19.12.2009	İZZETTİN ZİNGİL	İZZETTİN ZİNGİL
217	DİYARBAKIR	SİLVAN	03.01.2010	ABDULLAH MANAZ	ABDULLAH MANAZ
218	DİYARBAKIR	SUR	26.12.2009	MEHMET BEŞİR İPEKÇİ	MEHMET BEŞİR İPEKÇİ
219	DİYARBAKIR	YENİŞEHİR	27.12.2009	EŞREF TURGUT	AHMET REMZİ SAYILAN

220	DÜZCE	AKÇAKOCA	17.01.2010	SELÇUK YANMAZ	SELÇUK YANMAZ
221	DÜZCE	ÇİLİMLİ	09.01.2010	FAHRİ ÇELİK	CEMİL TINAZ
222	DÜZCE	KAYNAŞLI	10.01.2010	LÜTFİ BULUT	CEMİL ÇAPAR
223	DÜZCE	YIĞILCA	24.01.2010	AHMET KARTAL	AHMET KARTAL
224	EDİRNE	ENEZ	25.12.2009	ERDOĞAN GÜRER	ERDOĞAN GÜRER
225	EDİRNE	HAVSA	16.01.2010	FEDAİ İŞİK	FEDAİ İŞİK
226	EDİRNE	İPSALA	30.12.2009	SADİ BAYIR	SELAHATTİN AK
227	EDİRNE	KEŞAN	27.12.2009	ABDÜLBAKİ TOPAL	ABDÜLBAKİ TOPAL
228	EDİRNE	LALAPAŞA	09.01.2010	AHMET TAŞDELEN	AYHAN GÜNAY
229	EDİRNE	MERKEZ	26.12.2009	ALİ ŞÜKRÜ ATAMGÜÇ	ALİ ŞÜKRÜ ATAMGÜÇ
230	EDİRNE	SÜLOĞLU	17.01.2010	MAHMUT BÜYÜKADA	MAHMUT BÜYÜKADA
231	ELAZIĞ	AĞIN	24.01.2010	MUSTAFA SERTTAŞ	KEMAL AKTAŞ
232	ELAZIĞ	ALACAKAYA	16.01.2010	NİYAZİ GÜRBÜZ	NİYAZİ GÜRBÜZ
233	ELAZIĞ	ARICAK	17.01.2010	FATMA YALÇINKAYA	FATMA ARICAK
234	ELAZIĞ	BASKİL	24.01.2010	METİN ÖZGEN	METİN ÖZGEN
235	ELAZIĞ	KEBAN	16.01.2010	SEYFETTİN BİBAR	SEYFETTİN BİBAR
236	ELAZIĞ	KOVANCILAR	17.01.2010	TEKİN KARAKOÇ	REMZİ KARAKOÇ
237	ELAZIĞ	MADEN	16.01.2010	.	BELGİN GÜROL
238	ELAZIĞ	MERKEZ	24.01.2010	MUSTAFA GÜNAYDINOĞLU	MUSTAFA GÜNAYDINOĞLU
239	ELAZIĞ	PALU	23.01.2010	SELAHATTİN HANCI	SELAHATTİN HANCI
240	ELAZIĞ	SİVRİCE	23.01.2010	NADİR AYDOĞAN	NADİR AYDOĞAN
241	ERZİNCAN	ÇAYIRLI	09.01.2010	ZEYNEL ÇELİK	ZEYNEL ÇELİK
242	ERZİNCAN	İLİÇ	11.01.2010	DUR SUN KERİM AYAK	MU HARREM ERDOĞAN
243	ERZİNCAN	KEMAH	08.01.2010	İSMAİL URTEKİN	İSMAİL URTEKİN
244	ERZİNCAN	KEMALİYE	10.01.2010	ALİ MUHARREM DOĞAN	ALİ MUHARREM DOĞAN
245	ERZİNCAN	MERKEZ	13.01.2010	MESUT SAĞIR	MESUT SAĞIR
246	ERZİNCAN	OTLUKBELİ	07.01.2010	REMZİ ATEŞ	REMZİ ATEŞ
247	ERZİNCAN	REFAHİYE	14.01.2010	ARSLAN ZURNACI	ARSLAN ZURNACI
248	ERZİNCAN	TERCAN	06.01.2010	DUR SUN İLGÜN	AYTEKİN ERCAN
249	ERZİNCAN	ÜZÜMLÜ	05.01.2010	RIZA ERDOĞAN	MUSA TAŞKIRAN
250	ERZURUM	ÇAT	02.01.2010	ŞENER POLAT	HAYDAR BULUT
251	ERZURUM	HINIS	03.01.2010	ERKAN EREN	SELMAN BAYIR
252	ERZURUM	KARAYAZI	24.01.2010	YALÇIN ÇABAKÇORLU	YALÇIN ÇABAKÇORLU
253	ERZURUM	NARMAN	17.01.2010	REMZİ KÜREKÇİ	REMZİ KÜREKÇİ
254	ERZURUM	OLTU	17.01.2010	ASİM ÖZCAN	ASİM ÖZCAN
255	ERZURUM	OLUR	09.01.2010	NİHAT ÖZKUL	ERHAN YILDIRIM
256	ERZURUM	PALANDÖKEN	27.12.2009	MURAT DURLU	EDİP CENGİZ
257	ERZURUM	PASINLER	10.01.2010	KÖKSAL KARSLI	ÖZER PEHLİVAN
258	ERZURUM	PAZARYOLU	26.12.2009	.	ÖMER FARUK HATUNOĞLU
259	ERZURUM	ŞENKAYA	09.01.2010	ERDAL SOYLU	NAZİF YILDIZ
260	ERZURUM	TEKMAN	03.01.2010	BAYRAM ÇETİN	BAYRAM ÇETİN
261	ERZURUM	TORTUM	16.01.2010	CEVRİ TURAN	CEVRİ TURAN
262	ESKİŞEHİR	ALPU	23.01.2010	MUSTAFA ÇOLAK	MUSTAFA ÇOLAK
263	ESKİŞEHİR	ÇİFTELER	17.01.2010	BEDİRHAN YÜRÜK	İDRİS KARAKAŞ
264	ESKİŞEHİR	HAN	02.01.2010	CEMALETTİN İÇER	CEMALETTİN İÇER
265	ESKİŞEHİR	İNÖNÜ	26.12.2009	HÜSEYİN MANAV	AHMET KARAVELİOĞLU
266	ESKİŞEHİR	MAHMUDIYE	10.01.2010	SEDAT ALTOK	SEDAT ALTOK
267	ESKİŞEHİR	MİHALIÇCIK	16.01.2010	RAMAZAN ÖZTÜRK	ENVER EROL
268	ESKİŞEHİR	SEYİTGAZİ	11.01.2010	HÜSEYİN ÇOBAN	HÜSEYİN ÇOBAN
269	ESKİŞEHİR	SİVRİHİSAR	13.01.2010	RAMAZAN TURAN	HÜLYA AYDIN CESUR
270	ESKİŞEHİR	TEPEBAŞI	03.01.2010	HAMZA AKPINAR	VURAL YÖRÜK
271	GAZİANTEP	ARABAN	14.01.2010	İBRAHİM HALİL METİN	İBRAHİM HALİL METİN
272	GAZİANTEP	İSLAHİYE	13.01.2010	.	MUSTAFA KÖSE
273	GAZİANTEP	KARKAMIŞ	27.12.2009	SABRİ ATEŞ	SABRİ ATEŞ
274	GAZİANTEP	NİZİP	27.12.2009	BABÜR SAYIN	MUSTAFA ALTINBAŞ
275	GAZİANTEP	NURDAĞI	26.12.2009	CAHİT ÇİRKİN	CAHİT ÇİRKİN

276	GAZİANTEP	OĞUZELİ	26.12.2009	MAHMUT GÜVEN	MEHMET ERGÜLEÇ
277	GAZİANTEP	ŞAHİNBEY	13.01.2010	AHMET YILMAZ	HÜSEYİN CAHİT KARGINER
278	GAZİANTEP	ŞEHİTKAMİL	03.01.2010	MEHMET ATAR	MEHMET ATAR
279	GAZİANTEP	YAVUZELİ	27.12.2009	MEHMET BAĞCI	MEHMET BAĞCI
280	GİRESUN	BULANCAK	19.01.2010	YADİGAR PATAR	RÜŞTÜ KURT
281	GİRESUN	ÇANAKÇI	21.01.2010	SEBAHATTİN KUDAL	SEBAHATTİN KUDAL
282	GİRESUN	ESPIYE	09.01.2010	İSMAİL KADRİ GÜVEN	İSMAİL KADRİ GÜVEN
283	GİRESUN	EYNESİL	16.01.2010	HÜSEYİN CEBECİ	HÜSEYİN CEBECİ
284	GİRESUN	GÖRELE	15.01.2010	ERDAL ERENER	SELAHATTİN KARAAHMETOĞLU
285	GİRESUN	KEŞAP	13.01.2010	METİN ÖZTÜRK	METİN ÖZTÜRK
286	GİRESUN	MERKEZ	23.01.2010	YILMAZ KİRMANOĞLU	ADNAN AYDIN
287	GİRESUN	PIRAZİZ	14.01.2010	NEZİR KELLEÇİ	NEZİR KELLEÇİ
288	GÜMÜŞHANE	KELKİT	16.01.2010	MUHAMMET TURHAN	MUHAMMET TURHAN
289	GÜMÜŞHANE	ŞİRAN	21.01.2010	HACI İBRAHİM NORŞON	RUŞEN KAHRAMAN
290	HATAY	ALTINÖZÜ	06.01.2010	NASİF İSAOĞULLARI	HAMİT İSAOĞULLARI
291	HATAY	MERKEZ	27.12.2009	BEDİR YOLCU	MEVLÜT YEŞİLDAĞ
292	HATAY	BELEN	03.01.2010	FEVZİ YÜKSEL	FEVZİ YÜKSEL
293	HATAY	DÖRTYOL	02.01.2010	İHSAN DAĞLIOĞLU	İHSAN DAĞLIOĞLU
294	HATAY	ERZİN	03.01.2010	MAHMUT ELMASOĞLU	MAHMUT ELMASOĞLU
295	HATAY	HASSA	10.01.2010	TALAT ERGÜNEŞ	TALAT ERGÜNEŞ
296	HATAY	İSKENDERUN	27.12.2009	NİHAT KARPUZ	NİHAT KARPUZ
297	HATAY	KUMLU	17.01.2010	ALİ BİÇER	ALİ BİÇER
298	HATAY	SAMANDAĞ	09.01.2010	MEYSEM TUNCAY	FIRAT YILMAZ
299	HATAY	YAYLADAĞI	22.01.2010	NEVZAT GONCA	NEVZAT GONCA
300	İĞDIR	ARALIK	10.01.2010	CEVDET KİRİ	CEVDET KİRİ
301	İĞDIR	KARAKOYUNLU	17.01.2010	NAVRUZ KARASU	NAVRUZ KARASU
302	İĞDIR	MERKEZ	09.01.2010	FEYZULLAH TÜRKELİ	FEYZULLAH TÜRKELİ
303	İĞDIR	TUZLUCA	16.01.2010	YAKUP ULUTAŞ	YAKUP ULUTAŞ
304	ISPARTA	AKSU	09.01.2010	.	CEVDET ZEYNEL
305	ISPARTA	Ş.KARAAĞAÇ	16.01.2010	İZZET BEYDOĞAN	İZZET BEYDOĞAN
306	ISPARTA	Y.ŞARBADEMLİ	24.01.2010	OSMAN DURMAZ	MEHMET OFLAZ
307	ISPARTA	YALVAÇ	10.01.2010	KADİR YERLİ	KADİR YERLİ
308	İSTANBUL	ADALAR	16.01.2010	AVNİ KURTULDU	NAZİFE AKGÜN
309	İSTANBUL	ARNAVUTKÖY	03.01.2010	HİKMET ALTUNKALEM	HİKMET ALTUNKALEM
310	İSTANBUL	ATAŞEHİR	26.12.2009	KAYA ULUYILMAZ	KAYA ULUYILMAZ
311	İSTANBUL	AVCILAR	09.01.2010	.	BAYRAM ACAR
312	İSTANBUL	B.ÇEKMECE	27.12.2009	EROL ŞAHİN	EROL ŞAHİN
313	İSTANBUL	BAĞCILAR	03.01.2010	ALİ UÇAR	ALİ UÇAR
314	İSTANBUL	BAHÇELİEVLER	27.12.2009	HÜSEYİN ÖZKAHRAMAN	HÜSEYİN ÖZKAHRAMAN
315	İSTANBUL	BAKIRKÖY	17.01.2010	DİLEK BAKI	DİLEK BAKI
316	İSTANBUL	BAŞAKŞEHİR	27.12.2009	ÖZGÜR KARABAT	ÖZGÜR KARABAT
317	İSTANBUL	BAYRAMPAŞA	03.01.2010	CENGİZ PEHLİVAN	KEMAL BÜYÜKBAYRAK
318	İSTANBUL	BEŞİKTAŞ	26.12.2009	UĞUR GEDİK	UĞUR GEDİK
319	İSTANBUL	BEYKOZ	17.01.2010	AYTEN KAYALIOĞLU	İSMET GONCA
320	İSTANBUL	BEYLİKDÜZÜ	27.12.2009	EKREM İMAMOĞLU	EKREM İMAMOĞLU
321	İSTANBUL	BEYOĞLU	10.01.2010	OĞUZ ÜNVER	HÜSEYİN ASLAN
322	İSTANBUL	ÇATALCA	27.12.2009	SÜLEYMAN KOLCUOĞLU	SÜLEYMAN KOLCUOĞLU
323	İSTANBUL	ÇEKMEKÖY	24.01.2010	MUZAFFER TOKMAK	MUZAFFER TOKMAK
324	İSTANBUL	ESENLER	17.01.2010	ŞUAYİP VARDAR	ŞUAYİP VARDAR
325	İSTANBUL	ESENYURT	17.01.2010	KEMAL DENİZ BOZKURT	KEMAL DENİZ BOZKURT
326	İSTANBUL	EYÜP	27.12.2009	GÜLSEVİM GÜNDÜZ	ALİ GALİP MAMAL
327	İSTANBUL	FATİH	27.12.2009	ŞERAFETTİN SEFER	TURAN DURMUŞ
328	İSTANBUL	GAZİOSMANPAŞA	27.12.2009	YILMAZ YILDIRIM	YILMAZ YILDIRIM
329	İSTANBUL	GÜNGÖREN	27.12.2009	SELAMİ ÖZDEMİR	SELAMİ ÖZDEMİR
330	İSTANBUL	K.ÇEKMECE	09.01.2010	KEMAL ÇEBİ	KEMAL ÇEBİ

331	İSTANBUL	KADIKÖY	17.01.2010	TÜRER ERCAN	TÜRER ERCAN
332	İSTANBUL	KAĞITHANE	27.12.2009	FEVZİ ŞİT	FEVZİ ŞİT
333	İSTANBUL	KARTAL	26.12.2009	YÜKSEL ÇİFTÇİ	YÜKSEL ÇİFTÇİ
334	İSTANBUL	MALTEPE	27.12.2009	ATAGÜN DUYGULU	ATAGÜN DUYGULU
335	İSTANBUL	PENDİK	03.01.2010	ŞENOL ÖZCAN	HALİT TEMİZ
336	İSTANBUL	SANCAKTEPE	03.01.2010	İHSAN GÜRSOY	MUSA SAĞDIÇ
337	İSTANBUL	SARIYER	10.01.2010	HALİM SERDAR SARIOĞLU	HALİM SERDAR SARIOĞLU
338	İSTANBUL	SİLİVRİ	17.01.2010	MUHARREM AYDOĞAN	SELAMİ DEĞİRMENÇİ
339	İSTANBUL	SULTANBEYLİ	03.01.2010	HAYATİ BOZKAYA	HAYATİ BOZKAYA
340	İSTANBUL	SULTANGAZİ	03.01.2010	ALİ BOZTAŞ	ALİ BOZTAŞ
341	İSTANBUL	ŞİLE	26.12.2009	KAMİL İHSAN TUNCAY	ZEKİ ŞEN
342	İSTANBUL	ŞİŞLİ	09.01.2010	HIDIR TANRIVERDİ	HIDIR TANRIVERDİ
343	İSTANBUL	TUZLA	03.01.2010	ALİ EKBER KIZILKAN	CEMİL EKŞİ
344	İSTANBUL	ÜMRANİYE	27.12.2009	MEHMET YEŞİLYURT	MEHMET YEŞİLYURT
345	İSTANBUL	ÜSKÜDAR	27.12.2009	MUSTAFA ÇETİNKAYA	MUSTAFA ÇETİNKAYA
346	İSTANBUL	ZEYTİNBURNU	27.12.2009	METİN DOĞAN	METİN DOĞAN
347	İZMİR	ALIAĞA	10.01.2010	ÖZLEM ŞAN OĞUZHAN	ÖZLEM ŞAN OĞUZHAN
348	İZMİR	BALÇOVA	17.01.2010	NURKUT ÇETİNER	MUSTAFA MOROĞLU
349	İZMİR	BAYINDIR	23.01.2010	BEKİR GÜLCÜ	HÜSEYİN TAMER YANIK
350	İZMİR	BAYRAKLI	27.12.2009	ALİ SAMİ DOĞRUKUL	LEVENT ÖLÇER
351	İZMİR	BERGAMA	10.01.2010	İDRİS YAVUZYILMAZ	İDRİS YAVUZYILMAZ
352	İZMİR	BEYDAĞ	17.01.2010	AHMET ERÜLKER	MURAT KIRCA
353	İZMİR	BORNOVA	24.01.2010	ERTÜRK ÇAPIN	ENVER DÜNDAR
354	İZMİR	ÇEŞME	27.12.2009	HALİL SAATLİ	HALİL SAATLİ
355	İZMİR	FOÇA	09.01.2010	ŞAKİR ŞENER EROL	ŞAKİR ŞENER EROL
356	İZMİR	GAZİEMİR	27.12.2009	YÜKSEL DEMİRSOY	YÜKSEL DEMİRSOY
357	İZMİR	GÜZELBAHÇE	03.01.2010	EDNAN ARSLAN	EDNAN ARSLAN
358	İZMİR	KARABAĞLAR	10.01.2010	BİROL AĞIRBAŞ	BİROL AĞIRBAŞ
359	İZMİR	KARABURUN	13.01.2010	MESUT KARAOĞLAN	MESUT KARAOĞLAN
360	İZMİR	KARŞIYAKA	26.12.2009	ENGİN BARIŞ GÜLDOĞAN	ERTAM ÖZEN
361	İZMİR	KEMALPAŞA	10.01.2010	MEHMET AYÇİL	MEHMET AYÇİL
362	İZMİR	KINIK	10.01.2010	DOĞAN DİLEÇ	MEHMET ÇETİNKAYA
363	İZMİR	KIRAZ	17.01.2010	PILOT ZEYBEK	PILOT ZEYBEK
364	İZMİR	KONAK	17.01.2010	AYTEKİN TUNUS	AYTEKİN TUNUS
365	İZMİR	MENDERES	23.01.2010	MUAMMER KARABACAK	MUAMMER KARABACAK
366	İZMİR	MENEMEN	23.01.2010	İSMAİL AKINCI	İSMAİL AKINCI
367	İZMİR	NARLIDERE	27.12.2009	ASKER GÜNEŞ	ASKER GÜNEŞ
368	İZMİR	ÖDEMİŞ	17.01.2010	MEHMET EMİN ÖZTÜRK	MEHMET EMİN ÖZTÜRK
369	İZMİR	SEFERİHİSAR	16.01.2010	İSMAİL YETİŞKİN	YUSUF VEHBİ TARHAN
370	İZMİR	TİRE	19.01.2010	SAVAŞ AĞAN	MUSTAFA GÜNGÖR
371	İZMİR	TORBALI	07.01.2010	FARUK AKPUNAR	FARUK AKPUNAR
372	İZMİR	URLA	10.01.2010	YUSUF BARATALI	YUSUF BARATALI
373	KAHRAMANMARAŞ	AFŞİN	09.01.2010	ZEYNEL YÜCE	KAZIM CİNPOLAT
374	KAHRAMANMARAŞ	ANDIRIN	12.01.2010	YUNUS BALCI	YUNUS BALCI
375	KAHRAMANMARAŞ	ÇAĞLAYANCERİT	14.01.2010	YUSUF ONARAN	YUSUF ONARAN
376	KAHRAMANMARAŞ	EKİNÖZÜ	06.01.2010	HASAN KUL	HASAN KUL
377	KAHRAMANMARAŞ	ELBİSTAN	17.01.2010	MEHMET UZUN	MEHMET UZUN
378	KAHRAMANMARAŞ	GÖKSUN	09.01.2010	HAYRİ UÇKAÇ	HAYRİ UÇKAÇ
379	KAHRAMANMARAŞ	MERKEZ	16.01.2010	RAMAZAN BURHAN	HÜRRİYET GÜRSEL TAŞIN
380	KAHRAMANMARAŞ	NURHAK	06.01.2010	MEMET ATACAN	MEHMET ATACAN
381	KAHRAMANMARAŞ	PAZARCIK	10.01.2010	.	MUSTAFA ÇAĞRAŞ
382	KAHRAMANMARAŞ	TÜRKOĞLU	13.01.2010	HÜSEYİN EROL	HÜSEYİN EROL
383	KARABÜK	EFLANİ	09.01.2010	ÖMER KARAGÖZOĞLU	ÖMER KARAGÖZOĞLU
384	KARABÜK	MERKEZ	27.12.2009	İBRAHİM ATAŞCAN	İBRAHİM ATAŞCAN
385	KARABÜK	OVACIK	03.01.2010	RIZA MÜEZZİNOĞLU	RIZA MÜEZZİNOĞLU
386	KARAMAN	AYRANCI	15.01.2010	MUHARREM CAN	MUHARREM CAN

387	KARS	AKYAKA	27.12.2009	İHSAN TAZEGÜL	İHSAN TAZEGÜL
388	KARS	ARPAÇAY	26.12.2009	REMZİ ALDIRMAZ	KEREM EKİNCİ
389	KARS	KAĞIZMAN	27.12.2009	METİN YILDIZ	METİN YILDIZ
390	KARS	MERKEZ	05.01.2010	İSMAİL NAĞIŞ	NECMİ DEMİRCİ
391	KARS	SARIKAMIŞ	27.12.2009	HASAN CELLAT	HASAN CELLAT
392	KARS	SELİM	27.12.2009	CELAL TANRIKULU	CELAL TANRIKULU
393	KARS	SUSUZ	26.12.2009	ERGÜN GÖKÇE	ERGÜN GÖKÇE
394	KAYSERİ	AKKIŞLA	05.01.2010	İSMAİL ERYILMAZ	İSMAİL ERYILMAZ
395	KAYSERİ	BÜNYAN	05.01.2010	OĞUZ TEKİN	OĞUZ TEKİN
396	KAYSERİ	DEVELİ	12.01.2010	NAHİDE SEVGİ YALÇIN	NAHİDE SEVGİ YALÇIN
397	KAYSERİ	FELAHİYE	07.01.2010	ALİ ÖZBAY	ALİ ÖZBAY
398	KAYSERİ	KOCASINAN	10.01.2010	SEYİT BEKTAŞ	SEYİT BEKTAŞ
399	KAYSERİ	MELİKGAZİ	17.01.2010	HALİL GÜLTEKİN	HALİL GÜLTEKİN
400	KAYSERİ	PINARBAŞI	04.01.2010	ÖMER YILDIZ	ÖMER YILDIZ
401	KAYSERİ	SARIOĞLAN	07.01.2010	YÜKSEL DOĞAN	YÜKSEL DOĞAN
402	KAYSERİ	SARIZ	04.01.2010	SAMİ TURAN EROĞLU	SAMİ TURAN EROĞLU
403	KAYSERİ	TALAS	16.01.2010	MUSTAFA ÇALIKSOY	MUSTAFA ÇALIKSOY
404	KAYSERİ	TOMARZA	06.01.2010	TURGAY CİNDİ	TURGAY CİNDİ
405	KAYSERİ	YAHYALI	08.01.2010	ABDULLAH GÖZBAŞI	ABDULLAH GÖZBAŞI
406	KAYSERİ	YEŞİLHİSAR	08.01.2010	SALİM KOCAOĞLU	SALİM KOCAOĞLU
407	KIRIKKALE	BAHŞILI	23.01.2010	F.BÜLENT USLU	MEHMET ÖKTEM
408	KIRIKKALE	BALIŞEYH	16.01.2010	TURUDU ALTINDAĞ	TURUDU ALTINDAĞ
409	KIRIKKALE	DELİCE	17.01.2010	CEVDET DELİCE	ENVER ÇELGİN
410	KIRIKKALE	SULAKYURT	22.01.2010	TARIK KAYA	TARIK KAYA
411	KIRIKKALE	YAHŞIHAN	24.01.2010	İBRAHİM HÜYÜKTEPE	İBRAHİM HÜYÜKTEPE
412	KIRKLARELİ	BABAESKİ	19.12.2009	İRFAN ALTINEL	İRFAN ALTINEL
413	KIRKLARELİ	DEMİRKÖY	18.12.2009	MESUT GİRGİN	TARIK SAYILGAN
414	KIRKLARELİ	KOFAZ	15.12.2009	RECEP KURT	ABDULLAH MUTLUER
415	KIRKLARELİ	LÜLEBURGAZ	20.12.2009	ZEKİ AKIN	TURABİ KAYAN
416	KIRKLARELİ	MERKEZ	13.12.2009	VECDİ GÜNDOĞDU	GÜRKAN YENEREL
417	KIRKLARELİ	PEHLİVANKÖY	11.12.2009	HASAN HÜSEYİN BALKAN	HASAN HÜSEYİN BALKAN
418	KIRKLARELİ	PINARHİSAR	12.12.2009	MAHMUT ERDOĞAN	VOLKAN ERTAN
419	KIRKLARELİ	VİZE	14.12.2009	SONER KULELİ	CENGİZ ARDA
420	KIRŞEHİR	AKPINAR	24.01.2010	MUAMMER ÖZTÜRK	KADİR ALTINTAŞ
421	KIRŞEHİR	BOZTEPE	03.01.2010	RAMAZAN AYDIN	RAMAZAN AYDIN
422	KIRŞEHİR	ÇİÇEKDAĞI	23.01.2010	MUSTAFA TOKGÖZ	MUSTAFA TOKGÖZ
423	KIRŞEHİR	MUCUR	10.01.2010	MÜKREMİN DAĞISTAN	MÜKREMİN DAĞISTAN
424	KİLİS	ELBEYLİ	24.01.2010	RESUL TÜRKMEN	RESUL TÜRKMEN
425	KİLİS	MUSABEYLİ	27.12.2009	TEVFİK HARSİKLİOĞLU	TEVFİK HARSİKLİOĞLU
426	KİLİS	POLATELİ	10.01.2010	ALİ KOYUNCU	ALİ KOYUNCU
427	KOCAELİ	BAŞISKELE	16.01.2010	SEZAI SOLAK	SEZAI SOLAK
428	KOCAELİ	ÇAYIROVA	27.12.2009	ORUÇ GÖKBULAK	VEYSEL SULUDERE
429	KOCAELİ	DARICA	20.12.2009	BAYKAL KAYA	BAYKAL KAYA
430	KOCAELİ	DERİNCE	03.01.2010	ATASOY BİLGİN	HAKAN SAVAŞ
431	KOCAELİ	DİLOVASI	24.01.2010	SALİM KAYGISIZ	SALİM KAYGISIZ
432	KOCAELİ	GEBZE	20.12.2009	İSMET KARA	İSMET KARA
433	KOCAELİ	GÖLCÜK	26.12.2009	CANER UZUNER	CANER UZUNER
434	KOCAELİ	KANDIRA	13.01.2010	MUZAFFER YAĞIZ	MUZAFFER YAĞIZ
435	KOCAELİ	KARAMÜRSEL	16.01.2010	MUSTAFA ASIM UĞURLU	ALİ KARA
436	KOCAELİ	KARTEPE	10.01.2010	HARUN GÜNEŞ	HARUN GÜNEŞ
437	KOCAELİ	KÖRFEZ	27.12.2009	SALİH RECEP ŞİRİN	SALİH RECEP ŞİRİN
438	KONYA	AKŞEHİR	24.01.2010	TALİP YALÇIN	GÜRSEL YILDIRIMER
439	KONYA	ILGIN	24.01.2010	MUSTAFA KOZAN	MUSTAFA KOZAN
440	KONYA	KADINHANI	23.01.2010	SÜLEYMAN BAŞAR	ORÇUN ÇANLIDAĞ
441	KONYA	SARAYÖNÜ	23.01.2010	.	MUSTAFA ÇETİNKAYA
442	KÜTAHYA	ALTINTAŞ	08.01.2010	İSMAİL SARIOĞLU	İSMAİL SARIOĞLU
443	KÜTAHYA	ASLANAPA	27.12.2009	YAŞAR BOZKURT	YAŞAR BOZKURT

444	KÜTAHYA	ÇAVDARHİSAR	26.12.2009	BAHATTİN DÜLGER	HALİL İBRAHİM ALTINAY
445	KÜTAHYA	DOMANIÇ	17.01.2010	RAHİM SAĞLAM	CEMAL KOCABAŞ
446	KÜTAHYA	EMET	09.01.2010	HÜSEYİN ERKUL	HÜSEYİN ERKUL
447	KÜTAHYA	HİSARCIK	10.01.2010	MUSTAFA TÜRKARSLAN	MUSTAFA TÜRKARSLAN
448	KÜTAHYA	SİMAV	23.01.2010	KASIM ÖNER	KASIM ÖNER
449	KÜTAHYA	TAVŞANLI	16.01.2010	NİYAZİ DOĞANSOY	NİYAZİ DOĞANSOY
450	MALATYA	AKÇADAĞ	16.01.2010	ALİ ASLAN	ALİ ARSLAN
451	MALATYA	ARAPKİR	23.01.2010	CEMAL ÇATALTAŞ	CEMAL ÇATALTAŞ
452	MALATYA	ARGUVAN	16.01.2010	HASAN YÜCEL	HASAN YÜCEL
453	MALATYA	BATTALGAZİ	23.01.2010	SAADETTİN DOĞANDEMİR	YUSUF DURMAZ
454	MALATYA	DARENDE	23.01.2010	MEHMET SİNAN SUNGUROĞLU	MEHMET SİNAN SUNGUROĞLU
455	MALATYA	DOĞANŞEHİR	17.01.2010	AYDIN AYDIN	AYDIN AYDIN
456	MALATYA	DOĞANYOL	16.01.2010	ŞAHİN ÖZ	ŞAHİN ÖZ
457	MALATYA	HEKİMHAN	23.01.2010	MEHMET SAİT ÇELEBİOĞLU	MEHMET SAİT ÇELEBİOĞLU
458	MALATYA	KALE	16.01.2010	ABDULLAH KARAMAN	HATİCE ŞİMŞEK
459	MALATYA	KULUNCAK	17.01.2010	KEMAL YILDIRIM	KEMAL YILDIRIM
460	MALATYA	PÖTÜRGE	16.01.2010	HASAN TÜRKERİ	HASAN TÜRKERİ
461	MALATYA	YAZIHAN	24.01.2010	MUHARREM ÖZEN	İBRAHİM ARDIÇ
462	MANİSA	AKHİSAR	26.12.2009	YALÇIN MİLLİ	İSMAİL FİKİRLİ
463	MANİSA	ALAŞEHİR	10.01.2010	HABİL GÜNAY	ERKİN TÜRKER
464	MANİSA	DEMİRCİ	23.01.2010	ALİ KARAKAYA	ALİ KARAKAYA
465	MANİSA	GÖLMARMARA	24.01.2010	HASAN ÖDEMİŞ	HASAN ÖDEMİŞ
466	MANİSA	GÖRDES	16.01.2010	HÜSEYİN TOKUÇ	HÜSEYİN TOKUÇ
467	MANİSA	KÖPRÜBAŞI	02.01.2010	ŞAHİN GÜLTEKİN	ALİ AKTAŞ
468	MANİSA	SALİHLİ	26.12.2009	MAZLUM NURLU	MAZLUM NURLU
469	MANİSA	SARIGÖL	09.01.2010	YUSUF ÖZKAN	YUSUF ÖZKAN
470	MANİSA	SARUHANLI	03.01.2010	MUHARREM EKİCİ	MUHARREM EKİCİ
471	MANİSA	SOMA	06.01.2010	ABDULLAH SAKA	ABDULLAH SAKA
472	MANİSA	TURGUTLU	10.01.2010	VELİ GÜLAY	VAHİT DOĞRUCU
473	MARDİN	DERİK	23.01.2010	CEMAL GÜNEŞ	MEHMET ÇAPLIK
474	MARDİN	KIZILTEPE	09.01.2010	ŞEYHMUS AYDOĞAN	ŞEYHMUS AYDOĞAN
475	MARDİN	MAZIDAĞI	16.01.2010	LOKMAN ANĞAY	LOKMAN ANĞAY
476	MARDİN	MERKEZ	03.01.2010	HIDİR İNAL	HIDİR İNAL
477	MARDİN	NUSAYBİN	23.01.2010	ŞÜKRÜ KAÇMAZ	SEKFAN KARTAL
478	MARDİN	ÖMERLİ	16.01.2010	ŞAKİN ALTINDAĞ	ŞAKİN ALTINDAĞ
479	MARDİN	YEŞİLLİ	15.01.2010	HÜSEYİN ÇOKAN	EŞREF ÇOKAN
480	MERSİN	ANAMUR	15.01.2010	HASAN ŞAFAK DOĞAN	KASIM DUMAN
481	MERSİN	AYDINCIK	10.01.2010	AHMET YILDIRIM	UĞUR ATEŞ
482	MERSİN	BOZYAZI	16.01.2010	NEVZAT TURGAY	NEVZAT TURGAY
483	MERSİN	ÇAMLIYAYLA	10.01.2010	ALİ ŞEN	ALİ ŞEN
484	MERSİN	ERDEMLİ	27.12.2009	NAMIK ALAN	NAMIK ALAN
485	MERSİN	SİLİFKE	23.01.2010	ORHAN DAL	ORHAN DAL
486	MERSİN	TARSUS	24.01.2010	MEHMET OKSAL	YEŞİM DAĞGEÇEN AYAZ
487	MERSİN	TOROSLAR	27.12.2009	ADNAN GÜNDOĞDU	ADNAN GÜNDOĞDU
488	MERSİN	YENİŞEHİR	10.01.2010	YUNUS ÖZDEMİR	YUNUS ÖZDEMİR
489	MUĞLA	DALAMAN	23.01.2010	İ.EROL ERTUNÇ	İ.EROL ERTUNÇ
490	MUĞLA	FETHİYE	26.12.2009	EMRAH DOĞU	EMRAH DOĞU
491	MUĞLA	KAVAKLIDERE	22.01.2010	MEHMET GÜLHAN	MEHMET GÜLHAN
492	MUĞLA	KÖYCEĞİZ	10.01.2010	MEHMET ALİ ERCAN	MEHMET ALİ ERCAN
493	MUĞLA	MARMARİS	27.12.2009	YAMAÇ KAYA	YAMAÇ KAYA
494	MUĞLA	MERKEZ	14.01.2010	BAHATTİN GÜMÜŞ	BAHATTİN GÜMÜŞ
495	MUĞLA	MİLAS	16.01.2010	SUAT ÖZCAN	SUAT ÖZCAN
496	MUĞLA	ORTACA	24.01.2010	MEHMET SERTKAYA	MEHMET SERTKAYA
497	MUĞLA	ULA	09.01.2010	SALİH UZUN	SALİH UZUN
498	MUĞLA	YATAĞAN	13.01.2010	KAMİL GENEK	KAMİL GENEK

499	MUŞ	HASKÖY	23.01.2010	ZİVER BALKAYA	ZİVER BALKAYA
500	MUŞ	MERKEZ	16.01.2010	SUPHİ SUNAR	SUPHİ SUNAR
501	MUŞ	VARTO	23.01.2010	CEMAL KOÇHAN	ORHAN DEMİR
502	NEVŞEHİR	ACIGÖL	27.12.2009	RECAİ GÜL	RECAİ GÜL
503	NEVŞEHİR	AVANOS	15.01.2010	AYKUT KUŞ	AYKUT KUŞ
504	NEVŞEHİR	DERİNKUYU	09.01.2010	RIZA KENDİR	RIZA KENDİR
505	NEVŞEHİR	GÜLŞEHİR	23.01.2010	ATILGAN SERT	ATILGAN SERT
506	NEVŞEHİR	HACIBEKTAŞ	10.01.2010	MUSTAFA ÇETİN	ALİ EĞER
507	NEVŞEHİR	KOZAKLI	17.01.2010	OSMAN ARAL	OSMAN ARAL
508	NEVŞEHİR	MERKEZ	01.01.2010	MEHMET ÖZCAN	MEHMET ÖZCAN
509	NİĞDE	ALTUNHİSAR	13.01.2010	HASAN ŞENTÜRK	MAHMUT SİRKEÇİ
510	NİĞDE	ÇAMARDI	08.01.2010	DURMUŞ ALAKUŞ	MUSTAFA EMİROĞLU
511	NİĞDE	ÇİFTLİK	17.01.2010	SUAT TOSUN	SUAT TOSUN
512	NİĞDE	MERKEZ	03.01.2010	SADETTİN KOÇKESEN	ÜNAL BAYKAN
513	NİĞDE	ULUKIŞLA	11.01.2010	ÖMER HALUK AKYOL	ÖMER HALUK AKYOL
514	ORDU	AKKUŞ	16.01.2010	NECDAT GÜNGÖR	NECDET GÜNGÖR
515	ORDU	AYBASTI	12.01.2010	ALİ AVNİ GÖNAY	OKAN AYDIN
516	ORDU	ÇATALPINAR	19.01.2010	FİKRET BULU	FİKRET BULU
517	ORDU	ÇAYBAŞI	22.01.2010	İBRAHİM YEŞİLYURT	İBRAHİM YEŞİLYURT
518	ORDU	FATSA	23.01.2010	YÜKSEL PEKBÜYÜK	YÜKSEL PEKBÜYÜK
519	ORDU	GÖLKÖY	23.01.2010	YUSUF ZİYA ŞAHİN	MUSTAFA ÇEBİ
520	ORDU	GÜLYALI	16.01.2010	HASAN İHSAN VAYNIOĞLU	HASAN İHSAN VAYNIOĞLU
521	ORDU	GÜRGENTEPE	07.01.2010	NAMİK AYDIN	NAMİK AYDIN
522	ORDU	İKİZCE	08.01.2010	HASAN KAYNAR	HASAN KAYNAR
523	ORDU	KABADÜZ	15.01.2010	NİHAT ÇEKİÇ	NİHAT ÇEKİÇ
524	ORDU	KORGAN	23.01.2010	MUSTAFA SEVİNÇ	MUSTAFA SEVİNÇ
525	ORDU	KUMRU	20.01.2010	.	ÇETİN KUMRU
526	ORDU	MERKEZ	03.01.2010	ATILA ŞAHİN	ATILA ŞAHİN
527	ORDU	PERŞEMBE	24.01.2010	TUNCEL DEDEOĞLU	TUNCEL DEDEOĞLU
528	ORDU	ULUBEY	22.01.2010	ERGİN KISA	ERGİN KISA
529	ORDU	ÜNYE	16.01.2010	İRFAN YILDIZ BEŞLİOĞLU	İRFAN YILDIZ BEŞLİOĞLU
530	OSMANİYE	BAHÇE	03.01.2010	YAHYA AĞCA	YAHYA AĞCA
531	OSMANİYE	DÜZİÇİ	09.01.2010	DURDU GÖL	DURDU GÖL
532	OSMANİYE	HASANBEYLİ	02.01.2010	SÜLEYMAN AKÇABAY	SÜLEYMAN AKÇABAY
533	OSMANİYE	KADIRLI	27.12.2009	MEHMET AMANVERMEZ	MEHMET AMANVERMEZ
534	OSMANİYE	MERKEZ	26.12.2009	ZAFER PALAVAN	ZAFER PALAVAN
535	OSMANİYE	SUMBAS	16.01.2010	GAZİ GÜVELOĞLU	GAZİ GÜVELOĞLU
536	OSMANİYE	TOPRAKKALE	17.01.2010	BİLAL ŞEKER	BİLAL ŞEKER
537	RİZE	ÇAYELİ	10.01.2010	OSMAN ÇAKIR	OSMAN ÇAKIR
538	RİZE	DEREPAZARI	23.01.2010	HÜSEYİN YÜKSEK	HÜSEYİN YÜKSEK
539	RİZE	FINDIKLI	14.01.2010	MEHMET OKTAY BÜYÜKLÜ	MEHMET OKTAY BÜYÜKLÜ
540	RİZE	GÜNEYSU	09.01.2010	MUSTAFA KANBUR	MUSTAFA KANBUR
541	RİZE	İKİZDERE	04.01.2010	YILMAZ EKŞİ	İBRAHİM TAVUKÇU
542	RİZE	İYİDERE	16.01.2010	RASİM YILMAZ	RASİM YILMAZ
543	RİZE	KALKANDERE	24.01.2010	MUSTAFA UZUN	MUSTAFA UZUN
544	RİZE	PAZAR	17.01.2010	REŞAT KUMBASAR	REŞAT KUMBASAR
545	SAKARYA	ADAPAZARI	10.01.2010	NAZMİ YILDIRIM	NAZMİ YILDIRIM
546	SAKARYA	AKYAZI	27.12.2009	OKAN KARAAĞAÇ	OKAN KARAAĞAÇ
547	SAKARYA	ARİFİYE	02.01.2010	YENİGÜL ŞENYILDIZ	YENİGÜL ŞENYILDIZ
548	SAKARYA	ERENLER	09.01.2010	EMİNE AKIN	EMİNE AKIN
549	SAKARYA	HENDEK	26.12.2009	METİN ÖZTÜRK	METİN ÖZTÜRK
550	SAKARYA	KARAPÜRÇEK	17.01.2010	HASAN YILDIRIM	EKREM EREN
551	SAKARYA	KAYNARCA	24.01.2010	SERKAN YÜKSEL	SEZAİ ŞEKER
552	SAKARYA	SAPANCA	23.01.2010	GÜNDÜZ AKYÜREK	GÜNDÜZ AKYÜREK
553	SAKARYA	SERDİVAN	16.01.2010	YÜKSEL BÜYÜKAKTEN	BEKİR ASLAN
554	SAKARYA	SÖĞÜTLÜ	03.01.2010	ALAATTİN KISAKOL	İRFAN KARAKUZU

555	SAMSUN	ALAÇAM	20.01.2010	MUSTAFA DERYA AYKAÇ	MUSTAFA DERYA AYKAÇ
556	SAMSUN	ATAKUM	17.01.2010	HAMZA TÜRKPENÇE	HAMZA TÜRKPENÇE
557	SAMSUN	KAVAK	24.01.2010	ABDULLAH FIRAT	MEHMET TEKELİ
558	SAMSUN	YAKAKENT	22.01.2010	SERDAR SONKAYA	SERDAR SONKAYA
559	SİİRT	BAYKAN	26.12.2009	İLYAS ARPACIK	İLYAS ARPACIK
560	SİİRT	ERUH	09.01.2010	HÜSEYİN BALKI	HÜSEYİN BALKI
561	SİİRT	KURTALAN	16.01.2010	ORHAN KARATAŞ	ORHAN KARATAŞ
562	SİİRT	PERVARI	23.01.2010	BEDRİ ÇAKAN	BEDRİ ÇAKAN
563	SİİRT	ŞİRVAN	02.01.2010	SELAHATTİN ÖDÜMLÜ	SELAHATTİN ÖDÜMLÜ
564	SİNOP	AYANCIK	16.01.2010	ŞEREF KALAFAT	NAKİ DEMİRAY
565	SİNOP	BOYABAT	23.01.2010	ABDULLAH ŞİŞEK	ABDULLAH ŞİŞEK
566	SİNOP	DİKMEN	22.01.2010	SEYİT TERZİ	SEYİT TERZİ
567	SİNOP	DURAĞAN	24.01.2010	HULUSİ SEÇKİN	HULUSİ SEÇKİN
568	SİNOP	GERZE	27.12.2009	EMİNE İLKNUR KARA	EMİNE İLKNUR KARA
569	SİNOP	MERKEZ	26.12.2009	MUHAMMET ÖZCAN	BARIŞ KARADEMİR
570	SİNOP	SARAYDÜZÜ	24.01.2010	HÜSEYİN PEKER	MURAT DİLİK
571	SİVAS	AKINCILAR	16.01.2010	ALİ ŞAHVERDİ	ALİ ŞAHVERDİ
572	SİVAS	ALTINYAYLA	20.01.2010	ENGİN COŞGUN	ENGİN COŞGUN
573	SİVAS	DİVRİĞİ	26.12.2009	HÜSAMETTİN KIRKAYAK	HÜSAMETTİN KIRKAYAK
574	SİVAS	GEMEREK	12.01.2010	HAKAN YEŞİLÖZ	HAKAN YEŞİLÖZ
575	SİVAS	İMRANLI	27.12.2009	MUSTAFA KEMAL GÜRLER DEMİRTAŞ	MUSTAFA KEMAL GÜRLER DEMİRTAŞ
576	SİVAS	KANGAL	07.01.2010	TAYFUN YILDIRIM	TAYFUN YILDIRIM
577	SİVAS	KOYULHISAR	16.01.2010	SALİH ÇELİK	SALİH ÇELİK
578	SİVAS	MERKEZ	24.01.2010	HÜSEYİN ÖĞREN	HAMDİ İŞİN
579	SİVAS	SUŞEHİRİ	16.01.2010	ARSLAN YAYLAK	ARSLAN YAYLAK
580	SİVAS	ULAŞ	27.12.2009	CAFER BERGİL	CAFER BERGİL
581	SİVAS	YILDIZELİ	17.01.2010	ALİ DURSUN IŞIK	ALİ DURSUN IŞIK
582	ŞANLIURFA	AKÇAKALE	09.01.2010	MEHMET ADNAN ÖNCEL	MEHMET ADNAN ÖNCEL
583	ŞANLIURFA	BİRECİK	26.12.2009	SAKIP YAŞAR	SAKIP YAŞAR
584	ŞANLIURFA	CEYLANPINAR	03.01.2010	MEHMET YAMAÇ	MEHMET YAMAÇ
585	ŞANLIURFA	HALFETİ	26.12.2009	İBRAHİM ÇOBAN	İBRAHİM ÇOBAN
586	ŞANLIURFA	MERKEZ	27.12.2009	.	BÜLENT GÜLEÇ
587	ŞANLIURFA	VİRANŞEHİR	03.01.2010	REMZİ TAYLAN	REMZİ TAYLAN
588	ŞIRNAK	BEYTÜŞŞEBAB	23.01.2010	MUZAFFER ATAMAN	MUZAFFER ATAMAN
589	ŞIRNAK	GÜÇLÜKONAK	23.01.2010	AHMET ACAR	AHMET ACAR
590	ŞIRNAK	MERKEZ	23.01.2010	MEHMET ÇEVİK	MEHMET ÇEVİK
591	ŞIRNAK	ULUDERE	23.01.2010	TEYFİK ALTÜRK	TEYFİK ALTÜRK
592	TEKİRDAĞ	ÇERKEZKÖY	17.01.2010	ERDİNÇ TURAN	ERDİNÇ TURAN
593	TEKİRDAĞ	ÇORLU	10.01.2010	EMRE KÖPRÜLÜ	EMRE KÖPRÜLÜ
594	TEKİRDAĞ	HAYRABOLU	03.01.2010	GÜROL MÜRÇAK	BİROL IŞILDAR
595	TEKİRDAĞ	MALKARA	16.01.2010	NAZMİ BAYKAL	ULAŞ YURDAKUL
596	TEKİRDAĞ	SARAY	24.01.2010	ALİ OSMAN YAŞAR	ALİ OSMAN YAŞAR
597	TOKAT	ALMUS	13.01.2010	NEŞAT GÜLER	NEŞAT GÜLER
598	TOKAT	ARTOVA	17.01.2010	DURAN BAKIR	DURAN BAKIR
599	TOKAT	BAŞÇİFTLİK	28.12.2009	DAVUT ŞEN	DAVUT ŞEN
600	TOKAT	ERBAA	29.12.2009	SABAHATTİN ÖCAL	SABAHATTİN ÖCAL
601	TOKAT	MERKEZ	03.01.2010	.	İLKER ERKEK
602	TOKAT	NİKSAR	27.12.2009	ALİ YAŞAR EZGİN	ALİ YAŞAR EZGİN
603	TOKAT	PAZAR	29.12.2009	BÜNYAMİN ALACA	OSMAN CAN
604	TOKAT	REŞADİYE	28.12.2009	HASAN ÖZCAN	HASAN ÖZCAN
605	TOKAT	SULUSARAY	24.01.2010	YOKSİNİ TOLU	CEMAL ARSLAN
606	TOKAT	TURHAL	26.12.2009	GALİP DOĞAN	GALİP DOĞAN
607	TOKAT	YEŞİLYURT	17.01.2010	BEKTAŞ CEYLAN	BEKTAŞ CEYLAN
608	TOKAT	ZİLE	24.01.2010	SAMİ BELGE	MUSA KAYGUSUZ
609	TRABZON	ARSİN	09.01.2010	KEMAL AKÇAY	KEMAL AKÇAY
610	TRABZON	MAÇKA	03.01.2010	İZZET LÜTFİ ÖZTEN	MUSA TURAN

611	TRABZON	MERKEZ	17.01.2010	MURAT ÖZÇİLİNGİR	MURAT ÖZÇİLİNGİR
612	TRABZON	OF	16.01.2010	SİNAN SARAL	SİNAN SARAL
613	TRABZON	SÜRMENE	23.01.2010	GÜLTEKİN HAKKI ÇEHRELİ	GÜLTEKİN HAKKI ÇEHRELİ
614	TRABZON	ŞALPAZARI	13.01.2010	GÜRSEL BEKTAŞ	GÜRSEL BEKTAŞ
615	TRABZON	YOMRA	09.01.2010	BÜLENT PEKŞEN	BÜLENT PEKŞEN
616	UŞAK	EŞME	17.01.2010	EKMEL ŞAHİN	EKMEL ŞAHİN
617	UŞAK	KARAHALLI	16.01.2010	ADEM UYGUN	ADEM UYGUN
618	UŞAK	MERKEZ	10.01.2010	İSMAİL DEMİREL	İBRAHİM TURAN
619	UŞAK	SİVASLI	09.01.2010	ALAATTİN KARA	HASAN HÜSEYİN ERDEM
620	UŞAK	ULUBEY	23.01.2010	SELİM SAKA	SELİM SAKA
621	VAN	BAŞKALE	24.01.2010	BİŞAR PARLAK	NAMET PARLAK
622	VAN	ÇATAK	23.01.2010	ALİ KEMAL ARAS	ALİ KEMAL ARAS
623	VAN	EDREMİT	24.01.2010	ZEYNEL ABİDİN GÜNAY	ZEYNEL ABİDİN GÜNEY
624	VAN	GEVAŞ	23.01.2010	ŞERAFETTİN ÖZTÜRK	ŞERAFETTİN ÖZTÜRK
625	VAN	GÜRPINAR	23.01.2010	NURETTİN TAŞAR	NURETTİN TAŞAR
626	VAN	MERKEZ	23.01.2010	ERTUĞRUL ÇABUKER	ERTUĞRUL ÇABUKER
627	YALOVA	ALTINOVA	24.01.2010	HASAN KENAR	HİKMET ŞENKARABACAK
628	YALOVA	ARMUTLU	17.01.2010	MESUT GÖNÜLSÜZ	MESUT GÖNÜLSÜZ
629	YALOVA	ÇİFTLİKKÖY	24.01.2010	H.ÖMER KILIÇ	OKTAY ATİK
630	YALOVA	ÇINARCIK	17.01.2010	ALİ KÖSE	EMİN AYKUL
631	YALOVA	TERMAL	16.01.2010	ÜNAL KOVAN	ÜNAL KOVAN
632	YOZGAT	AKDAĞMADENİ	14.01.2010	SADI ÖZLÜK	KEMAL ÖNDER TURAN
633	YOZGAT	AYDINCIK	02.01.2010	ARIF ASLANER	ARIF ASLANER
634	YOZGAT	BOĞAZLIYAN	23.01.2010	VELİ ŞAHİN	VELİ ÇELİK
635	YOZGAT	ÇANDIR	16.01.2010	BÜLENT ORHAN BULUCU	BÜLENT ORHAN BULUCU
636	YOZGAT	ÇAYIRALAN	16.01.2010	EMİN ÇODAR	EMİN ÇODAR
637	YOZGAT	ÇEKEREK	02.01.2010	OSMAN ÖZKAN	OSMAN ÖZKAN
638	YOZGAT	KADIŞEHİRİ	03.01.2010	MUSTAFA KILIÇ	MUSTAFA KILIÇ
639	YOZGAT	MERKEZ	26.12.2009	BAYRAM ASLANER	BAYRAM ASLANER
640	YOZGAT	SARAYKENT	03.01.2010	ADNAN GÖKGÜL	ADNAN GÖKGÜL
641	YOZGAT	SARIKAYA	22.01.2010	HALİL AKKAYA	HALİL AKKAYA
642	YOZGAT	SORGUN	14.01.2010	İSMAİL HARMANCI	VELİ ÇELİK
643	YOZGAT	ŞEFAATLİ	30.12.2009	ABDULLAH CEYHAN	ABDULLAH CEYHAN
644	YOZGAT	YENİFAKILI	22.01.2010	CEM YÜCEL	CEM YÜCEL
645	YOZGAT	YERKÖY	10.01.2010	SANCAK YILMAZ	SANCAK YILMAZ
646	ZONGULDAK	ALAPLI	16.01.2010	MEHMET ALTAY	NURİ TEKİN
647	ZONGULDAK	ÇAYCUMA	09.01.2010	ŞEREF KÖKTÜRK	ŞEREF KÖKTÜRK
648	ZONGULDAK	DEVREK	10.01.2010	ŞEREF AYDINLI	ŞEREF AYDINLI
649	ZONGULDAK	EREĞLİ	27.12.2009	YAŞAR BALCI	YAŞAR BALCI
650	ZONGULDAK	GÖKÇEBEY	03.01.2010	ÖMER BAŞOĞLU	ÖMER BAŞOĞLU
651	ZONGULDAK	MERKEZ	26.12.2009	İBRAHİM İLKER ÖZÜBEK	TARIK COŞKUN